

ACTA CONCILIORVM OECVMENICORVM

IVSSV ATQVE MANDATO

SOCIETATIS SCIENTIARVM
ARGENTORATENSIS

EDIDIT

EDVARDVS SCHWARTZ

TOMVS ALTER
VOLVMEN PRIMVM
PARS PRIMA

MDCCCXXXIII

WALTER DE GRUYTER & CO.

VORMALS G. J. GÖSCHEN'SCHE VERLAGSHANDLUNG / J. GUTTENTAG, VERLAGS-
BUCHHANDLUNG / GEORG REIMER / KARL J. TRÜBNER / VEIT & COMP.
BEROLINI ET LIPSIAE

CONCILIVM VNIVERSALE CHALCEDONENSE

EDIDIT

EDVARDVS SCHWARTZ

VOLVMEN PRIMVM

PARS PRIMA

EPISTVLARVM COLLECTIONES. ACTIO PRIMA

MDCCCXXXIII

WALTER DE GRUYTER & CO.

VORMALS G. J. GÖSCHEN'SCHE VERLAGSHANDLUNG — J. GUTTENTAG, VERLAGS-
BUCHHANDLUNG — GEORG REIMER — KARL J. TRÜBNER — VEIT & COMP.

BEROLINI ET LIPSIAE

PRAEFATIO

I. DE GESTORVM PRIMAE ACTIONIS CODICIBVS

Totum Gestorum Chalcedonensium corpus extat in duobus codicibus antiquis, Veneto 555 s. XI et Vindobonensi hist. gr. 27 s. XII, de quibus egi in *Abhandlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss.* xxxii 2 p. 8 sq. inde ea repeto quae hanc uoluminis I partem primam legentibus necessaria sunt, plura et accuratiora in praefationibus alterius et tertiae partis dicturus.

Codex Venetus 555 [= M] pulcherrime scriptus est; initia eorum quae siue imperii potestates siue secretarii siue episcopi dicunt, litteris maiusculis distinguuntur. ω et ο, η et εἰ et ι saepe confunduntur. aut ipse scriba aut eiusdem aetatis corrector et uitia leuia emendauit et lectiones ex alio codice petitas intulit, sicut in codicibus illius aetatis moris erat. a. 1446 cum codex adhuc in monasterio Studii Constantino-politano esset, inde descripta est prima et ultima pars codicis Vaticani 831; illa continet epistularum Collectionem M atque tres primas actiones cum Collectionis epistularum B parte priore, haec ultimam portionem appendicis quae Gestis adnexa est. ex hoc codice descriptus est in usum Antonii Augustini episcopi Tarraconensis codex qui nunc est Vaticanus 1178; eum uiri docti quibus Paulus papa v munus conciliorum acta edendi tribuit, typhothetis tradiderunt. alter ex M descriptus est codex Venetus 164. neque huius neque Vaticanorum illorum in actione prima ullus est usus.

Codicem Vindobonensem hist. gr. 27, qui fere saeculo minor est quam Venetus M, Constantinopoli emit Augerius de Busbecke Maximiliani II imperatoris legatus apud Turcos et in bibliothecam Caesaream transtulit. orthographiam melius nouerat librarius illo qui Venetum M scripsit; correcturae antiquae raro inueniuntur. ex eo deriuati sunt codices s. XVI Basil. III A 10 et Ottobonianus 29, neuter ullius pretii.

His duobus antiquis codicibus qui nihil nisi Gesta Chalcedonsia epistularumque collectiones quae ab antiquo tempore cum illis conexae erant, sed haec tota et praeter paucissima continent integra, accedunt duo codices corporis canonici XIV titulorum, ubi canonicae materiae Collectionis epistularum M forma quaedam singularis et actionis primae pars plus quam dimidia adiungitur. quorum alter nitide et diligenter s. XIII in membranis scriptus s. XV ex Oriente in Italiam migravit, ni fallor, a Graeculo quodam possessus, qui secundum morem saeculi illius codice membraceo et antiquo transscribendo uitae necessitates nisi merebat omnes, tamen mitigabat. Venetiae Bessarioni cardinali codex ipse non uenum iit, sed exemplum accurate confectum, quod sicut ceteri Bessarionis libri manuscripti Graeci, in bibliothecam S. Marci transiit ibique numero 165 [= p] signatum est. quod feliciter accidit; nam postea multa et grauia damna codex antiquus perpressus est. compage soluta et magna quaternionum parte amissa Diuiodunum peruenit ad Philibertum de la Mare

a consiliis parlamenti Burgundiae, qui cum mortuus esset a. 1687, cum ceteris libris quos reliquerat, codex a rege Francia a. 1719 emptus et bibliothecae regiae illatus est [cf. Omont, inventaire sommaire 1 p. xiv]; numerum nunc habet 415 [= P]. quando et ubi rudera disiecta a bibliopega imperito in unum uolumen colligata sint pristino ordine saepe uiolato, non constat; certum est ope codicis Marciani 165 et ordinem foliorum restitui et damna suppleri posse. continet igitur siue continuit:

1. [P f. 9—20; in f. 9^r extat numerus quaternionis $\bar{\gamma}$, in f. 17^r $\bar{\delta}$; exciderunt quaterniones $\bar{\alpha}$ $\bar{\beta}$] Epistularum Collectionis M epistulas 1—11 cum florilegio Leonis.

2. [P f. 21—32; in f. 25^r habetur numerus $\bar{\epsilon}$. excidit quaternio $\bar{\zeta}$. f. 33—64; in f. 33. 41. 49. 57 habentur numeri $\bar{\zeta}$ $\bar{\eta}$ $\bar{\theta}$ $\bar{\iota}$. f. 65—72; in f. 65 habetur numerus $\bar{\iota\beta}$. excidit quaternio $\bar{\iota\alpha}$. f. 73. 74. 113—116. 79—104; in f. 73. 81. 89. 97 habentur numeri $\bar{\iota\delta}$ $\bar{\iota\epsilon}$ $\bar{\iota\zeta}$. excidit quaternio $\bar{\iota\gamma}$. f. 105—112. 4—8; in f. 105. 4 habentur numeri $\bar{\iota\theta}$ $\bar{\kappa}$. excidit quaternio $\bar{\iota\eta}$. maxima pars f. 8^u ab ipso librario uacua relicta est]. Gesta primae actionis; finem faciunt uerba $\delta\pi\omicron\upsilon\ \acute{\epsilon}\alpha\upsilon\tau\omicron\nu\ \tau\iota\nu\acute{\alpha}\ \pi\alpha\rho\acute{\alpha}\ \acute{\epsilon}\upsilon\tau\upsilon\chi\omicron\upsilon\varsigma\ \acute{\alpha}\kappa\eta\text{-}\kappa\omicron\acute{\epsilon}\nu\alpha\iota\ \kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\theta\epsilon\tau\omicron$ [p. 159, 2].

3. [P f. 1—3. 117—124^r, cuius pars inferior cum tota pagina f. 124^u uacua relicta est; in f. 117 habetur numerus $\bar{\lambda}$. exciderunt quaterniones $\bar{\kappa\alpha}$ — $\bar{\kappa\theta}$] Definitionem fidei Chalcedonensis, singulares huius definitionis sententias cum Cyrillianis comparatas, florilegium Cyrillianum. est opus illud anonymum, contra quod Seuerus scripsit librum cui titulum $\Phi\iota\lambda\alpha\lambda\acute{\eta}\theta\eta\varsigma$ indidit, uel potius prior pars libri Seueriani, in qua istud opus refutationi praemissum erat; cf. *Zeitschrift f. neutestamentl. Wiss.* 25, 72 sq. Act. Conc. t. 1 1, 1 p. xii sq.

4. [P f. 125^r—204; in f. 125. 133. 141. 149. 157. 165. 173. 181. 189 extant numeri $\bar{\lambda\beta}$ $\bar{\lambda\gamma}$ $\bar{\lambda\delta}$ $\bar{\lambda\epsilon}$ $\bar{\lambda\zeta}$ $\bar{\lambda\eta}$ $\bar{\lambda\theta}$ $\bar{\mu}$. excidit quaternio $\bar{\lambda\alpha}$. inter f. 196 et 197 multa desiderantur; ni fallor, exciderunt tres quaterniones]. codici integro inerant canones xxvii Chalcedonenses cum tribus capitibus quae ex ipsis gestis excerpta in corpore xiv titulorum canonibus adnexa sunt, canones Serdicensis, canones concilii Carthaginensis a. 419, excerpta ex gestis synodi Constantinopoli de Agapio et Bagadio a. 419 habitae; exciderunt canones Chalcedonenses omnes primique capitis adnexi de priuilegio sedis Constantinopolitanae [= actio 17, 8] maxima pars, in canonibus concilii Carthaginensis non pauca propter magnam quae inter f. 196 et 197 extat lacunam, denique gestorum synodi Constantinopoli a. 419 habitae paene omnia praeter initium. totam hanc materiem ex collectione xiv titulorum esse desumptam primo obtutu cognoscet, si quis librum quem W. Beneševič Petropoli a. 1905 lingua Rossica conscriptum edidit, perlegerit; subesse illius collectionis formae antiquissimae exemplum non bonum atque hic illic ad recensionem Laudianam uel recentiores quae ex ista deriuatae sunt, deflexum probatur lectionibus canonum Serdicensium cum eis comparatis, quas *Zeitschr. f. neutestamentl. Wiss.* 30 p. 12 sq. ex codicibus xiv titulorum enotauit.

5. [P f. 205. 206. 75—78. 207. 208^r; in f. 205 habetur numerus $\bar{\mu\epsilon}$. excidit quaternio $\bar{\mu\delta}$, in quo teste p perscripta erat altera Flauiani epistula ad Leonem [Coll. H 5], tomus Leonis ad Flauianum inde ab $\acute{\eta}\nu\acute{\omega}\theta\eta\ \tau\eta\iota\ \phi\acute{\upsilon}\sigma\epsilon\iota\ \tau\eta\iota\ \pi\alpha\theta\eta\tau\eta\iota$ [p. 13, 14]. etiam haec debentur codici cuidam collectionis xiv titulorum.

6. [f. 208^r—216; in f. 209 habetur numerus $\bar{\mu\zeta}$] Epistulae Cyrilli ad Nestorium et Iohannem Antiochenum ex Gestorum Chalcedonensium actione tertia desumptae, cf. p. 104 not. ultimi folii quo clauditur quaternio $\bar{\mu\zeta}$, ultima uerba sunt $\delta\iota\acute{\alpha}\ \tau\omicron\upsilon\tau\omicron\ \chi\rho\acute{\eta}\sigma\iota\mu\omicron\nu$ [p. 111, 6]. idem est finis codicis Marciani 165 [fol. 107^u].

Codex Sinaiticus 1690 [= S], olim monasterii S. Ecaterinae Cairensis, s. xiiii [cf. Beneševič, Catalogus codicum Graecorum in monasterio S. Ecaterinae in monte

Sina t. III 146 sq.] continet primo corpus canonum XIV titulorum fere totum; sequuntur inde a f. 221^r eadem quae supra in descriptione codicis Parisini sub numeris 1—3 enumeravi. inscripta sunt ἡ βίβλος αὕτη ἧς ἡ ἐπωνυμία τὰ πρακτικὰ τῆς τετάρτης συνόδου τοῦσδε τοὺς λόγους φέρει. phototypa f. 228^u—400^u debeo Benešević amicitiae; incipiunt inde a uerbis ὥστε θείοις γράμμασιν [p. 8, 22] epistulae 8 Collectionis M. textus quam proxime ad codicem Parisinum accedit, nisi quod librarius, uir doctus eaque quae descripsit, bene intellegens, scribendi operae ita impatiens erat, ut non modo ipsas litteras raptim atque negligenter pingeret, sed etiam in gestis quae ei uidebantur superflua, adiectiua praesertim honorifica, εὐλαβέστατος θεοσεβέστατος etc., omitteret sermonemque ipsum contraheret, quod se fecisse ipse eo testatus est quod pro εἶπε posuit ἔφη, sicut e. g. hic illic in MB fit, quando legati Romani non ipsa uerba Latina, sed interpretatio Graeca perscripta est. eiusmodi omissiones plerumque in apparatu non notavi.

Codicibus Graecis accedunt uersionis Latinae recensiones tres [Φ^a Φ^c Φ^γ] in Gestis, duo [Φ^c Φ^γ] in Epistularum collectionibus. de quibus quae sciantur necesse est, exposui in uol. 4 p. XVI. XVII; pleniora et accuratiora dabuntur in uol. 3.

Ipsius synodi Ephesensae alterius Gesta quae Chalcedone in actione prima lecta sunt, etiam ante hoc concilium Leonis papae iussu in sermonem Latinum translata [Λ^a] extant in Collectione Nouariensi de re Eutyche; edita sunt in uol. 2 p. 42—77. nec minus ex ipsis Gestis Ephesensium excerpta sunt, quae Syriace uersa in Timothei Aeluri contra concilium Chalcedonense operis epitoma extant in codice Musei Britannici Add. 12156 f. 51^b—58^b. se nihil adferre nisi excerpta textumque ipsum frequenter in breuius contrahere ipse Timotheus fatetur. etiam uersio Latina quae in Leonis papae usum confecta est, quamuis uel propter antiquitatem magni aestimanda sit editori, tamen quippe celeriter et ad tempus parata omittit quae parum utilia uidebantur, episcoporum nomina longasque depositionum series similia. Gestorum autem ipsorum Chalcedonensium uersio quae dicitur antiqua et initio saeculi sexti haud multo post corpus canonum a Dionysio compositum elaborata est, eiusque altera recensio et Rustici editio non ad textum tantum Graecum recensendum utilissima est, sed etiam necessaria, ut pristini exemplaris Gestorum Graecorum uera imago restituatur. qui enim post concilium quintum [cf. *Abhandlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss.* XXXII 2 p. 10 sq.] id exemplar scripsere unde et Venetus M et Vindobonensis B deriuati sunt, et operae et membranis ita pepercerunt, ut in prima actione episcoporum fere omnium sententias et de Eutyche absoluendo [I, 884 inde a 12] et de damnandis Flauiano Eusebioque [I, 971—1066] omitterent nominibus tantummodo perscriptis atque subscriptionum synodi Ephesensae alterius praeter undecim primas nihil relinquerent. quae omnia uersione Latina supplentur. grauissima omissio est eorum concilii prioris Ephesensium Gestorum quae olim Cyrillus ex actionibus de Charisio et de Nestorii damnatione callide atque astute composuerat [cf. t. I 1, 4 p. XVIII. XVIII] eiusque successor Dioscorus in synodo altera Ephesensia relegi iussit, ut pro fundamento essent damnationis Flauiani [cf. p. 180, 18]; ista omissione factum est ut gestorum illorum textus Graecus plenus atque integer omnino deesset, dum in codice Atheniensi [cf. t. I 1, 7 p. 84 sq.] inuentus est. paulo tamen intricatius de horum gestorum omissione res se habet quam de ceteris quibus codices Graeci laborant. neque enim in MB sicut cetera simpliciter omissa sunt, sed additur ratio: ἄτινα ἐμφέρεται τῇ ὀπίσω πράξει [p. 189, 33. 34]. mire dictum; nihil enim certius quam ea hoc ipso loco ex Dioscori interlocutione episcopis adsentientibus lecta fuisse. atqui non desunt exempla quibus demonstratur in gestis quae in publicum edita sunt, plus semel ea quae lecta sunt,

a suis locis fuisse remota. ut me in prima actione contineam, Eusebii libellus contra Eutychem qui synodo ἐνδημούσηι erat oblati, cum acclamationibus synodi Ephesensae [I, 225—230] in codicibus Graecis praeter B a iusto loco delatus est post 235 neque hoc culpa recentiorum librariorum factum esse probatur nota Rustici se hunc ordinem in Graeco inuenisse testantis [cf. p. 100, 16 not.]. in utroque codice Graeco et in omnibus uersionis Latinae recensionibus cognitio quae coram magistro officiorum Martiali habita est [I, 829—849] sine ulla introductione speciali adnexa est magnae illi et amplae cognitioni de gestis Constantinopolitanis cui praesedit Florentius patricius. lecta est autem in synodo Ephesena, postquam propter cognitionis coram Florentio lectionem, quae finitur I, 828, Basilius et Seleucus se iam aliter de Eutyche sentire professi sunt [I, 850. 864] atque Eutyches cognitionem illam quoque relegi postulauit [I, 865]. non absonum igitur est putare olim accidisse ut etiam Gesta illa concilii Epheseni prioris de suo loco retro [ὄπισθεν] mouerentur, neque aptiorem locum inuenio quam illum quo in fine libelli Eutyche [p. 91, 13] legitur eum in manibus habere illa gesta olim a Cyrillo ad se destinata, praesertim cum sequatur disputatio quam Chalcedone de eis habuerunt Eusebius et Dioscorus [I, 158. 159]. postea ibi omissa sunt notatione illa p. 189, 33 qua lectores ad locum priorem remittebantur, per negligentiam non deleta; in eis exemplaribus uero, quae translatoribus Latinis praesto erant, suum semper locum tenuerant.

II DE EPISTULARVM COLLECTIONIBVS

Quoniam nemini nisi imperatori licebat concilium uniuersale conuocare, sollemnis erat consuetudo ut tale concilium inciperet a lectione sacrae qua concilium congregari iussum erat, eaque in gesta reciperetur. quae quando in publicum edi coeperunt, morem fuisse ut gestis ipsa sacrae uerba praefulgerent, in gestorum textu eam lectam esse primis tantum uerbis perscriptis notaretur, docetur Gestis utriusque concilii Epheseni [t. I 1, 2 p. 8, 16 sq. t. II 2 p. 42, 36 sq. 44, 5 sq.]. a more solito differunt Gesta Chalcedonensia. concilium enim a Marciano imperatore primo Nicaeam conuocatum, tum Chalcedonem proficisci plus semel iussum est; plures igitur sacrae erant adlegandae. sed ne una quidem lecta est; praesidebant enim concilio non episcopi, sed plerumque uice imperatoris summae imperii potestates atque senatus Constantinopolitanus, semel in actione sexta imperator ipse cum coniuge Pulcheria augusta. non inepte igitur gestorum exemplar quod praesto erat uersioni Latinae antiquae, nulla epistula praemissa initium cepit ab ipsa prima actione, neque tamen minus apte, ut mori sollemni obtemperari uideretur, in codice Vindobonensi, ut ita dicam, praefulgent sacrae tres Marciani, quibus concilium primo Nicaeam conuocatur [p. 27, 19 sq.], deinde transfertur Chalcedonem [p. 28, 1 sq. 30, 1 sq.]; interponitur Pulcheriae epistula imperialis ad consularem Bithyniae de concilii disciplina [p. 29, 4 sq.], denique adicitur epistula quam Leo ad synodum antequam Chalcedonem translatus est, legatis suis, penes quos praeter iudices concilii directio erat, Nicaeam proficiscentibus dedit [p. 31, 1 sq.]. tum tandem ipsa secuntur gesta.

At praeter has epistulas quae arte cum gestis cohaerent, extant haud paucae aliae, quae similiter atque in Gestis concilii Epheseni prioris factum est [cf. t. I 1, 4 p. xii sq.], in corpora siue collectiones redactae sunt, quibus introductio quaedam ad gesta pararetur. quarum collectionum una, quam littera M signatam edidi, in codicibus M atque PS gestis primae actionis praecedit, altera primam gestorum partem, quae primam et alteram, quae de Dioscoro est, continet actionem, concludit. diuisa est

in duas partes, priorem codicum M et B communem, alteram B propriam, quam ob rem eam nominaui Collectionem B. quoniam non edi potest nisi eo loco quem in codicibus tenet, alterique huius uoluminis parti reseruari debet, oportet hic enumerem quae prior pars M et B communis complectitur; alterius partis epistulae fere omnes ad tempora gestis recentiora pertinent. secuntur igitur in MB actionem alteram, quae de Dioscoro est, haec:

1. Ἀντίγραφον τῆς ἰδιοχείρου πίστεως Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ἐπιδοθείσης παρ' αὐτοῦ αἰτήσαντι τῷ βασιλεῖ = Coll. H 1

2. Ἐπιστολή τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος ἀντιγραφείσα πρὸς Εὐτυχῆ [Leo ep. 1]

Γ [M]. Ἐπιστολή Πέτρου ἐπισκόπου Ῥαβέννης ἀντιγραφείσα πρὸς Εὐτυχῆ τὸν ἀρχιμανδρίτην

Δ [M]. Ἐπιστολή τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος πρὸς Φλαβιανὸν ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως [Leo ep. 3]

Ε [M]. Ἐπιστολή Φλαβιανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Λέοντα ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ῥωμαίων ἀγίας ἐκκλησίας = Coll. H 3

Ζ [M]. Ἐπιστολή τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος πρὸς Φαῦστον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην = Coll. H 4

Ζ [M]. Ἐπιστολή τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος πρὸς Ἰουλιανὸν ἐπίσκοπον τῆς Κῶ πόλεως = Coll. H 6

Η [M]. Τοῦ αὐτοῦ Λέοντος ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης πρὸς Φαῦστον καὶ Μαρκελλῖνον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀρχιμανδρίτας Κωνσταντινουπόλεως = Coll. H 7

Θ [M]. Ἐπιστολή τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα Θεοδόσιον = Coll. H 10

Ι [M]. Ἐπιστολή τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος πρὸς τὴν εὐσεβεστάτην Πουλχερίαν = Coll. H 11

ΙΑ [MB]. Ἐπιστολή τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐν Ἐφέσῳ δευτέραν σύνοδον ἣτις ὑπεβλήθη μὲν, ἀπεκρύβη δὲ διὰ τὸ μὴ συγχωρηθῆναι δημοσιευθῆναι τοῖς ἐπισκόποις ὑπὸ τοῦ δυσσεβοῦς Διοσκόρου τοῦ Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου = Coll. H 8

12. Ἐπιστολή τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα δι' ἧς ἤιτησεν ἰδικὴν σύνοδον ἐν τοῖς τῆς Ἰταλίας μέρεσι γενέσθαι καὶ ἐν μηδενὶ ἑτέρῳ τόπῳ διὰ τὸ ὑπεναντίαν εἶναι τῶν κανόνων τὴν ἐν Ἐφέσῳ δευτέραν σύνοδον = M 1

ιβ [B]. Τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος ἐπιστολή πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλέα Θεοδόσιον τὴν σύνοδον ἐξαιτουῦντος εἰς τὰ μέρη τῆς Ἰταλίας γενέσθαι ὡς μεφομένου τὴν ἐν Ἐφέσῳ γενομένην δευτέραν σύνοδον = M 12 H 9

Epistulae 12 et 13 desunt in M, quoniam in Collectione M, quae Gestis primae actionis praemissa est, perscriptae sunt.

Collectio quam littera H signaui, Gestis soluta in codicibus Musei Britannici Arundeliano 529 = Add. 10445 [cf. t. 1 1, 1 p. viii] f. 32^r—61^r et Parisino 1115 [cf. t. 1 1, 7 p. viii] f. 14^r—27^v sequitur collectiunculam Gestorum prioris concilii Epheseni, quam edidi t. 1 1, 7 p. 173. 174. inter duas collectiones habentur in utroque codice haec:

Κυρίλλου τελευτήσαντος τοῦ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἀντιοχείας τούτων τοὺς θρόνους διεδέξαντο ἐν μὲν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Διόσκορος, ἐν δὲ τῇ Ἀντιοχείᾳ Δόμνος.

Atque primum quidem inquiramus in collectionem M. facile detrahuntur ultimae quinque sacrae et epistulae; sunt eadem eodemque ordine collocatae atque

eae quae in codice B primae actioni praecedunt [supra p. VIII]. neque magis ad pristinum corpus pertinet epistulae Leonis ad Theodosium de concilio in Italiae partibus celebrando [Leo ep. 18] forma genuina [12], quae ab eo qui formam mutatam atque interpolatam initio collectionis collocavit, recipi non potuit, facile autem in fine addebatur. quae restant XI epistulae, eae ipsae sunt quas ea forma Collectionis M continet, quae exhibetur in codicibus PS. quibus corpus pristinum magis exhiberi quam codice M uel inde apparet quod illic non omnia uestigia deleta sunt intentionis qua ductus is qui collectionem instituit, eis epistulis quae ex Latino translatae erant, exemplaria Latina praeposuit; septies [p. 3, 1. 4, 31. 5, 1. 29. 6, 19. 8, 4. 9, 14], sed semper in solis codicibus PS inuenitur formula τῶν Ῥωμαϊκῶν τούτων ἡ ἔρμηνεία ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα Ἑλληνιστί [cf. uol. 4 p. xx]. altera collectoris intentio erat ut epistulae temporis ordine collocatae quasi filo quodam narrationis coniungerentur siue per inscriptiones longiores [cf. ep. 1. 2] siue ipsis breuibus narrationibus interpositis [cf. ep. 8. 9]. in ipsas quoque epistulas huiusmodi, ut ita dicam, studium narrandi extenditur. certe ita explicanda esse uidetur mutatio illa genuinae Leonis epistulae 18, qua in forma interpolata [ep. 25], quae initio Collectionis M collocata est, mentiones epistulae alicuius a Theodosio imperatore ad Leonem destinatae et tomi ad Flauianum delentur eorumque loco expositio quaedam generalis de Petri apostoli auctoritate exhibetur. imperatoris enim epistula qua Leonem ad concilium Ephesi celebrandum inuitauerat [cf. uol. 4 p. 14, 16. 19, 13] in collectiones neque Graecas neque ipsarum Leonis epistularum recepta est et tomus ad Flauianum usque ad finem Collectionis M non sine consilio reiectus est: aptius igitur uidebatur intentioni narrationis continuae ex epistularum serie extruendae, si ab initio eae res procul habebantur quae per se ipsas parum facile intellegebantur.

Hac ex intentione seriem quandam continuam construendi sequitur certo consilio collectorem usum esse neque quale istud consilium fuerit, diuinare difficile est. propositum ei erat ut indubitatis probaret documentis statim post infaustum synodi Ephesensae exitum id non a Leone tantum, sed a Valentiniano quoque imperatore Occidentis eiusque matre atque coniuge augustis actum esse ut tota res denuo tractaretur in concilio generali intra Italiam habendo, eiusmodi consilium a Theodosio pertinaciter fuisse reiectum, a successore uero Marciano cum Pulcheria impletum, ita tamen ut synodus iam non in Italia, sed in Oriente haberetur papa per legatos praebente praesentiam. uidebatur igitur Marcianus neque proprio arbitrio breuissimo tempore post synodum a decessore Ephesum conuocatam alteram coegisse quo illa aboleretur, sed Valentiniani, Gallae Placidiae, Liciniae Eudoxiae una cum prima sede ecclesiae catholicae precibus obtemperans, neque tamen se prorsus illi sedi subiecisse, quippe qui nouum illud consilium non in Italia, sed in Oriente more solito celebrari uoluisset. neque enim temere canon iste Serdicensis quem Leonem quasi Nicaenus esset, epistulae [18] genuinae subnexuisse dubitari nequit, in Graeca certe uersione epistulae interpolatae [Leon. ep. 25, cf. p. 4, 33—38] ita monstrose mutatus et mutilatus est, ut quicumque sensus subest illis ineptiis, id unum constaret ab uno episcopo Romano episcopi Orientalis damnationem tolli non posse [cf. *Zeitschr. f. neutestamentl. Wiss.* 30 p. 34, uol. 4 p. xxiii]. uel hinc igitur, ut de aliis rationibus hic taceam, quas exposui uol. 4 p. xx, certum est collectionem M compositam esse Constantinopoli ab homine sermonis Latini etiam magis perito quam Graeci neque nimis audax esse mihi uideor, si ipsum illum ex epistula Leonis 18 istam fabricasse conicio, cuius Latinum exemplar est Leonis ep. 25, uersio Graeca ep. 1 Collectionis M. plura et accuratiora forsitan liceret diuinari, si collectionis initium non periisset, antequam

ex archetypo communi transcripti sunt codices PS. in illius enim apographo p extat iusta inscriptio [cf. p. 3, 1 not.] neque aliter res se habere uidetur in codice Sinaitico. neque enim iam credo me in apparatu ad p. 3, 2/3 aenigma illud feliciter soluisse, quod in eo est quod formulam τῶν Ῥωμαϊκῶν etc. nihil sequitur nisi temporis notatio quae ad proximam epistulae Leonis 25 uersionem non quadrat. at quadrare uidetur ad epistulam a Leone haud multo post ad Theodosium scriptam [9], qua et ipsa ab imperatore petit ut concilium intra Italiam haberi iubeat; illi enim subscriptum est DAT̄ VIII KL̄ IAN̄ ASTVRIO ET PROTOGENE CONSS̄, quae notatio eadem erit atque Graeca [p. 3, 2], si a δεκαεννέα i. e. ιθ̄, unam lineolam ī detraxeris. iam si sumpseris exemplaria Latina epistularum Leonis 9 et 25 praecessisse, illius uersionem propter labem aliquam quae initio codicis facile et saepe accidit, praeter subscriptionem periisse, omnia recte stabunt neque de hac coniectura desperem, si quis epistulam 9 posteriorem esse epistula 25 obiecerit. quamuis enim temporis ordo collectori propter suam ipsius intentionem sequendus esset, hic illic ab eo deflectere ausus est; Marciani epistula 10 prior est epistula 8. grauius uidetur quod epistula 9 in Collectione Φ^c, de qua infra erit loquendum, non extat; sed hoc quoque explicatur, si satis antiquo tempore Collectionis M initio damnum illatum esse sumitur.

Finem collectionis facit ea Leonis tomi ad Flauianum forma quae patrum Latinorum Graecorumque locis instructa [uol. 4 p. 31, 24. 28. 32, 12. 46, 33—38] Constantinopolim portata est a quattuor illis legatis quos papa illuc d. 16. m. Iul. 450 misit, postquam a Theodosio litteras accepit Anatolium episcopum Constantinopolis ordinatum esse nuntiantes rogantesque ut illius ordinationi assentiret. praeter omnium expectationem accidit ut cum legati Constantinopolim peruenirent, Theodosius mortuus, Marcianus Pulcheriae coniugio sociatus imperium adeptus esset ¹⁾. omni rerum statu in contrarium conuerso Marcianus uel potius Pulcheria legationis occasione usa est ut Anatolium cogere cum synodo ἐνδημοῦσῃ Leonis tomo quem legati Romani secum habebant, subscribere [cf. uol. 4 p. 39, 8. 40, 34. 46, 35—38. PL 54, 1248. *Mélanges de l'université St. Joseph Beyrouth* 15, 35 sq.]. aptissimum igitur quasi culmen totius collectionis erat haec tomi forma apparetque non sine consilio contra temporis ordinem Marciani epistulam 10 post epistulas 8. 9 esse collocatam. hae enim synodum illam ἐνδημοῦσαν quae tomo suscripsit, secutae sunt, illa praecessit neque placuit collectori tomum totius operis coronam loco insigni deiectum in mediam seriem detrudere. notandum uero quamuis magna fuerit tomi ad Flauianum celebritas, formae florilegio instructae nullum extare uestigium praeter uersionem Graecam in fine collectionis M collocatam. apud Occidentales enim florilegium obscuratum est altera illius editione ampliore quae adnexa est epistulae 104, quam a. 458 papa ad Leonem imperatorem scripsit [cf. *Abhandlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss.* xxxii 6 p. 127. 137—139]; Orientales uero florilegii prioris uersionem praeter collectorem M non magni aestimabant, alteram editionem tantopere non curabant, ut uersio Graeca, quam factam esse dubitari nequit, quoniam Timotheus Aelurus sermonis Latini imperitus contra illam pugnavit, periret. neque hoc mirum; quem enim fructum capturi erant ex patrum Latinorum uersionibus Graecis male factis uel ex patrum Graecorum locis ex translationibus Latinis in sermonem specie tantum Graecum retro uersis? non facilis igitur tantummodo, sed paene certa est conclusio post a. 458, ut de postero-

¹⁾ De anno et mense quo Marcianus leuatus est, constat neque tamen de die. quae enim Chron. Pasch. p. 590, 8—10 leguntur καὶ αὐτῶι τῶι ἔτει ἐπήρθη Μαρκιανὸς αὐγουστος ἀπὸ τοῦ Κερκησίου ἐν τῶι Ἑβδόμῳ μηνὶ Λῶωι πρὸ ἧ Καλανδῶν Σεπτεμβρίων ἡμέραι πέμπτηι, uitio laborant: d. 25. m. Aug. a. 450 feria est VI. aut igitur diei aut feriae numerus corrigendus est.

ribus temporibus taceam, numquam futurum fuisse ut tomus ad Flavianum cum priore florilegio in aliquam collectionem reciperetur, hoc fieri non potuisse nisi cum uiua adhuc memoria floreret synodi illius ἐνδημούσης anni 450, quae tomo subscribens quasi introitum praestabat synodo Chalcedonensi. neque certa desunt testimonia temporis quo tomus florilegiumque non recepta tantum in collectionem M, sed ipsa collectio orta est. in inscriptione narratoria ep. 2 nominibus Placidiae et Theodosii apponitur τῆς θείας μνήμης, omittitur haec appositio apud Valentinianum eiusque consortem Eudoxiam; denique in narratione quae epistulae 9 praecedit, etiam Pulcheria dicitur τῆς θείας μνήμης. mortui sunt Theodosius d. 28. m. Iul. a. 450 [Theodor. lector 2, 64, PL 86, 213; inde corrigendus est Theophan. p. 103, 8], Galla Placidia d. 27. m. Nou. 450 [Chron. min. ed. Mommsen 1, 489. 662. 303. 490], Pulcheria mense Iulio a. 453 [Chron. Pasch. p. 591, 6. Chron. min. 2, 27. 85], Valentinianus d. 16. m. Mart. a. 455 [Chron. Pasch. p. 591, 19. Chron. min. 1, 490. 484. 492. 2, 186], Licinia Eudoxia Valentiniani uxor etiam postea. hinc Ballerini fratres qua erant sagacitate, optime et rectissime concluderunt collectionem Graecam epistularum ortam esse inter annos 453 et 455 [paragr. xvii praefationis in epistulas Leonis PL 54, 567 sq.], errauerunt tamen in eo quod collectionem Graecam eandem esse putauerunt atque eam quae primo in Gestorum Chalcedonensium uersione Latina correctae [Φ⁷], deinde in editione Rustici [Φ⁷] exhibita est. haec omnia quae de Collectionis M intentione atque aetate exposui, si perpenderit, nescio an, non dico probes, sed certe non praefracte me reicias conicientem clericum ex diocesi Thracia oriundum, sermonis Latini, sed Graece doctum auspiciis Anatolii callide et astute decretis Chalcedonensibus obtemperantis, sed pro praerogatiuis Constantinopolitanis contra Leonem coram Marciano pugnantis Collectionis M auctorem et compositorem fuisse.

Collectionis M primariae, quae non continebat nisi primas undecim epistulas, supplementum est ea quam littera H signauit secundoque loco in hac uoluminis primi parte edidi. nulla in ea redit ex epistulis Collectionis M; quae communes esse uidentur [17—21 = M 13. 15. 14. 16. 17] epistulae ante ipsa gesta locum habentes uel litterae genuinae Leonis [ep. 18] ad Theodosium [9 = M 12], eas ab antiquissima Collectionis M forma procul habendas esse supra [p. viii. x] probaui. qua uero ratione fieri potuerit ut epistula Gallae Placidiae ad Pulcheriam [H 14] sine ceteris litteris Valentiniani et augustarum Occidentalium ad Theodosium huiusque responsis uel epistula Leonis [8] ad Pulcheriam interpolata H [11] sine epistula eiusdem [25] interpolata ad Theodosium in collectionem consilio et ordine minime carentem reciperentur, non intelligitur nisi ita ut collectorum intentio supponatur Collectionem M supplendi; quin etiam conicere non absonum est utramque collectionem uni eidemque homini deberi. similiter enim atque Leonis litterae ad Theodosium [25] in Collectione M 1, in altera mutilatae atque interpolatae extant [cf. uol. 4 p. xxi sq.] eiusdem epistulae [5. 8] ad Iulianum et Pulcheriam [H 6. 11]; inprimis animaduertatur hic quoque Latina exemplaria primo Latinis uerbis interpolata, tum Graece translata esse. neque mirum intentionem alterius collectionis a primaria esse deflexam atque latius extentam; iam enim hoc agi uidetur, ut historia rerum quae concilio Chalcedonensi praecesserunt, inlustretur maxime quidem ex Leonis epistulis [4. 5. 10. 12. 18. 7. 11. 23. 26. 19. 24 = H 4. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 15. 16], sed accesserunt Flauiani confessio [H 1] et utraque epistula ad Leonem [H 3. 5], denique Eusebii libellus contra Eutychem synodo Constantinopolitanae oblati [H 2], qui ex Gestis Chalcedonensibus desumptus est.

Collectionis B conspectum quem supra [p. viii] exhibui, perlustrare sufficit, ut illam deriuatam esse eluceat ex Collectione H; accesserunt praeter epistolam Leonis

ad Theodosium interpolatam [B 12], quae non bene iuxta genuinam [B 13] posita est, et primam [3] ad Flavianum [B 4] duae epistulae, quae quomodo ex Eutychnis castris ad collectorem peruenerint, nescio, Leonis [I] et Petri episcopi Rauennae ad Eutychnen [B 2. 3].

Omnes tres collectiones Graecae, in quibus uersionibus Graecis praecedebant τὰ Ῥωμαϊκά, Latina uerba exemplarium Latinorum, praesto erant ei qui antiquam Gestorum Chalcedonensium uersionem Latinam, quae Romae confecta est primis saeculi VI decenniis, Constantinopoli correxit et auxit [Φ^c] cum multis aliis, tum Epistularum ante Gesta collectione. sicut cetera pleraque, etiam haec recepta est in editionem Rustici, ita tamen ut tomus ad Flavianum suo quidem loco notaretur, sed non sicut in Φ^c totus perscriberetur [cf. uol. 4 p. xvi sq.]. adicio huius Latinae collectionis [Φ^c Φ⁷] conspectum breuem, unde appareat eam et a Graecis esse diuersam et maximam certe partem ex illis conflata.

I = H I B I

II = B 2

III = B 3. notandum priorem partem in Φ^c ex Graeca exemplaris Latini translatione retro uersam esse; uerum textum Latinum Rustici editio tantummodo exhibet

IIII = B 4

V = H 3 B 5

VI = H 4 B 6

VII = M II, sine florilegio. totus, sicut dixi, perscriptus est tomus in Φ^c; titulo qui ibi extat *Epistula encyclia siue synodica sanctissimi archiepiscopi Romae Leonis ad Flavianum archiepiscopum Flavianum* adicit Rusticus quae non posita cum istis epistulis, eo quod in gestis sancti et uniuersalis concilii Chalcedonensis tertiae actionis inserta sit.

VIII = H 5

IIIIII = H 6 B 7

X = H 7 B 8

XI = H 10 B 9

XII = H 11 B 10

XIII = H 8 B 11

XIIII = M I B 12

XV = M 12 H 9 B 13

XVI = H 12

XVII = H 13

XVIII = H 14

XVIIIII = M 2

XX = M 3

XXI = M 4

XXII = M 5

XXIII = M 6

XXIIII = M 7

XXV = H 15

XXVI = H 16

XXVII = M 10

XXVIII = M 8; quae ibi praecedit narratio, deest

xxviii = M 9, quae ibi praecedit narratio, deest in Φ^c , adiecta est in editione Rustici

xxx deest textus Graecus

xxxI = M 13 H 17

xxxII deest textus Graecus

xxxIII = M 15 H 18

xxxIIII = M 14 H 19

xxxv = M 16 H 20

Ne ex ordinis uel consensu uel discrepantia falsa concludantur, adnoto temporum sequentiam a collectore Φ^c in epistulis collocandis seuerius esse obseruatam quam a collectoribus Graecis. praeterea apparet epistularum quae ad ipsa gesta pertinent [xxx—xxxv], alias quoque collectiunculas praeter eas quae etiam nunc in codicibus Graecis extant, collectori Φ^c praesto fuisse.

III DE LEONIS TOMI AD FLAVIANVM VERSIONE GRAECA

Idibus Iuniis a. 449 Leo papa legatis quos ad concilium in Kal. Aug. Ephesum ab imperatore Theodosio conuocatum delegauit, tradidit tomum ad Flavianum [uol. 4 p. 6, 11. 19, 4] et epistolam ad synodum [Leonis ep. 12 = Coll. H 8], ut utraque synodo relegenda offerrent [cf. uol. 4 p. 19, 18]. papae legatisque propositum fuisse uidetur, ut primo Constantinopolim profecti tomum Flauiano darent notumque facerent Theodosio [uol. 4 p. 10, 1], Pulcheriae [ibid. p. 15, 9], clero populoque Constantinopolitano [ibid. p. 12, 15. 8, 25]; constat uero legatos neque ante neque post synodum Constantinopolim peruenisse [cf. Hilari litteras ad Pulcheriam inter Leonis epistulas 26 = Coll. H 13]. in insula Delo morbo morteque unius ex eis Renati presbyteri [Coll. Auell. p. 442, 5] retentos uix eos iusto tempore ad concilium Ephesum peruenisse admodum ueri simile est. ibi sine dubio Flauiano tomum tradiderunt [cf. infra p. 99, 19]; quando ille ad notitiam Pulcheriae atque archimandritarum Constantinopolitanorum qui Flauiano fideles remanserunt, peruenerit, nescitur, quamuis hoc haud multo post synodum Ephesenam factum esse paene certum sit [cf. uol. 4 p. 24, 5]. cum uero a. 450 Theodosius a Leone peteret ut Anatolii ordinationi post mortem Flauiani Constantinopoli factae assentiret, legatos Constantinopolim misit tomo et florilegio instructos, quibus ut Anatolius non minus quam Cyrilli epistolae ad Nestorium [t. 1 I, 4] subscriberet, poposcit [Leon. ep. 30. 29]. illi cum in urbem regiam peruenirent, sicut supra [p. xi] dixi, Theodosium inuenerunt mortuum, Marcianum cum Pulcheria consorte imperium adeptum, quorum iussu tomus florilegiumque ab Anatolio atque synodo ἐνδημούση subscripta sunt. quibus non solum exemplar Latinum, sed etiam translatio Graeca quandocumque confecta praesto fuit, quae quoniam a synodo coram episcopo Constantinopolitano iussu imperatoris habita per episcoporum omnium subscriptiones approbata est, in ecclesia Orientali eandem accepit auctoritatem quam exemplar Latinum in Occidentali, neque iam mutari potuit. optimo igitur iure haec uersio post fidei expositiones Nicaenam Constantinopolitanamque et Cyrilli epistulas ad Nestorium et Iohannem Antiochenum concilio Chalcedonensi d. 10. m. Oct. a. 451 in actione quae in codicibus Graecis et uersione Latina antiqua secunda numeratur, proposita est exemplaris Latini ne mentione quidem facta. sane paucis annis post Leo a Marciano petiit propter suspensiones contra interpretationis fidem prolatas ut nouam a Iuliano Coensi uel eis quos idoneos ad hoc opus delegisset, confici iuberet, quae sub imperatoris signaculo traderetur iudicibus Alexandrinis publice clero plebique

illi recitanda [Leon. epp. 74. 77]; tanta uero erat in hac petitione pontificis ignorantia ueri rerum Alexandrinarum status, ut nec Marcianus neque Iulianus ei obtemperarent.

Ceterum illae de interpretationis fide suspiciones non minus uanae et futiles erant quam quas Acaciani schismatis tempore sub finem saeculi v a Photino diacono Andreae episcopi Thessalonicensis Anastasio papae propositas et ab illo probatas apocrisarii ecclesiae Alexandrinae qui Constantinopoli erant constituti, ausi sunt contendere [Coll. Auell. p. 470, 6 sq.]. immo uersio Graeca, quae inde ab initio una eademque fuit mansitque, et sententiarum fide et elocutionis arte ceteras quas epistularum collectiones Graecae exhibent, longe superat. in ipsa urbe Roma confecta non est; ibi ante Dionysii exigui monachorumque Scythicorum, i. e. Gothicorum tempora neminem fuisse qui epistulas Latinas uel tolerabiliter Graece transferre posset, luculente demonstratur monstrosa illa interpretatione epistulae Caelestini quam Romae factam legati Romani concilio Epheseno priori obtulerunt [t. I I, 3 p. 54, 30. 55, II sq.]. illis temporibus in nulla ecclesia homines erant utriusque linguae satis periti, ut de altero in alterum sermonem sine grauibus erroribus uel dura orationis barbarie transferre possent, nisi in Constantinopolitana neque dubito quin illic occasione synodi illius, cui subscribenda proposita est, tomi uersio quam diligentissime atque accuratissime confecta sit sub ipsius Pulcheriae auspiciis Latini Graecique sermonis aequae peritae.

His de tomi Graecae uersi aetate praemissis transeo ad codices breuiter enumerandos quibus in illo edendo usus sum. tomus cum florilegio non extat nisi in codicibus M atque P siue p et S, quorum propria est primaria Collectionis M forma. in Gestorum actione altera, in qua sine florilegio lectus est, exhibetur in codicibus B et M, in quo iterum perscriptus est [M¹]. neque aliter ex Gestis desumptus est in codicibus Arundeliano H et Parisino X; adiunctae enim sunt acclamationes episcoporum quae tomi lectionem in illa actione subsecutae sunt. adnexus est in utroque codice Epistularum Collectioni H, a qua tamen procul habendus erat. denique tomus in aliquot codices canonum Collectionis xiv titulorum peruenit, quamquam ab ipsa Collectione erat alienus; elegi ex quattuor recensioibus antiquissimis, quas Benešewič in libro de hac Collectione p. 116 sq. nomocanonem primae redactionis nominauit, codices Vaticanum 2184 s. xii [K^d], Oxoniensem Laudianum 39 s. x [K¹], Venetum 111 17 s. xii [K^m]; adiunxi codicem Vaticanum 1980 s. x, olim Collegii s. Basilii de urbe 19, cum K¹ arte cohaerentem, sed recensio recentioris, quam Benešewič nomocanonem II redactionis dicit [p. 288], ut Ballerinos codicem uetustum quidem, sed paene nullius pretii maioris quam dignus erat, aestimasse appareat. addo in tribus codicibus [K^{diu}] non tomum tantum, sed etiam alteram Flauiani ad Leonem epistulam [H 5], cui Leo tomum rescripsit, exhiberi. ad Collectionem xiv titulorum pertinere codicem quoque Parisinum P cum apographo Marciano p supra [p. vi] in descriptione codicis exposui; in Flauiani epistula Leonisque tomo [P¹ p¹] lectiones quam proxime ad K^d accedunt. collectione xiv titulorum recentior singularisque cuiusdam, quantum uideo, generis collectio canonum extat in codice Vallicelliano F 22 chart. s. xv, quem descripsi t. I, I, I p. vii. viii; inter ea quae canonibus praecedunt, extat sub titulo ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς τετάρτης συνόδου solus tomus Leonis. lectiones miram quandam exhibent affinitatem cum M, non cum PS uel M¹.

In codice Vindobonensi theol. gr. 40 [W], de quo egi t. I I, I p. 11—vi, gestis concilii Epheseni prioris adnexa est collectiuncula de rebus Chalcedonensibus, cuius primum locum tenet Leonis tomus; satis similiter idem in codice Borbonico 11 B 15 bibliothecae Neapolitanae Cyrilli epistulas aliis quibusdam intermissis sequitur [l. c. p. xi].

denique tres codices miscellanei s. XIII uel XV Vaticani, 1455 [V], de quo in praefatione Epistularum collectionis B accuratius erit agendum, 712 [non 742, U], 2198 [Z] tam arte inter se cohaerent, ut pro uno codice antiquo, probabiliter originis canonicae, haberi possint.

Hi codices omnes ab asseclis fidelibus decretorum Chalcedonensium perscripti sunt; accedunt duo testes ex aduersariorum castris oriundi. prior est codex Vaticanus 1431 saeculo duodecimo in Calabriae monasterio quod Patir dicebatur, transcriptus, ut uidetur, ex codice uetusto Alexandrino. ibi magnam collectionem scripturum et epistularum, de cuius intentione atque origine egi in *Abhandlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss.* xxxii 6 p. 136. 137, concludunt Leonis tomus ad Flavianum, definitio Chalcedonensis et Leonis tomus alter ad Leonem imperatorem [Leonis ep. 104]. etiam antiquior testis est Timotheus Aelurus, qui duo magna opera longo temporis interuallo inter se distantia contra decreta concilii Chalcedonensis tomumque Leonis ad Flavianum atque contra eos quos Phantasianos uel Eutychianos appellat, conscripsit. quorum prioris epitoma extat in codice Syriaco Mus. Britann. Add. 12156 f. 39^b—61^a, posterius totum uersione armeniaca seruatum est, quae edita est a duobus Armeniis Ter-Mekerttschian et Ter-Minassiantz Lipsiae 1908, epitomatum in eo quem modo attuli codice Syriaco f. 1—29^b. opere priore pugnatur contra tomum totum in particulas dissectum, altero contra capitula XIII ex tomo excerpta cf. *Abhandl. d. Bayer. Akad. d. Wiss.* xxxii 6 p. 98. 102—110. 120 [f. 13^b]. 123—125.

Monachii mense Februario h. s. xxxiii

E. Schwartz

CORRIGENDA

2 U = Codex Vaticanus 712 pro 742

3, 1 et 2/3 not. *deleas uerba praecedebat — uidetur*

7 not. pro 6 ¹ l. 5

38, 1 l. αιδιότητος

40 not. ante 14 *deleas* Φα

46, 33 τὸ κοινὸν — ἐαυτὸν] *ex Latino ita emendanda sunt*: καταδικάσει καὶ τὸ κοινὸν τῇ οἰκείᾳ τάξει αὐτὸν

95, 24 l. κέλευσιν

146, 22 l. Ποπιτανῶν

146, 22 not. post *Popilanae* Λ^a add. cf. *catalogum Syriacum subscriptionum Chalcedonensium Abhandlg. d. Gött. Ges. d. Wiss. N. F. X 2 p. 144, 27*

180, 17 l. λαϊκός

EPISTVLARVM COLLECTIO M

- M** = Codex Venetus 555 s. XI
P = Codex Parisinus 415 s. XII
 p = Codex Venetus 165 s. XV ex **P** descriptus
S = Codex Sinaiticus 1690 s. XIII
B = Codex Vindobonensis hist. gr. 27 s. XII
V = Codex Vaticanus 1455 s. XV
H = Codex musei Britannici Arundelianus 529 s. XII
X = Codex Parisinus 1115 s. XII
N = Codex Neapolitanus 11 B 15 s. XIII
W = Codex Vindobonensis theol. gr. 40 s. XII
R = Codex Vaticanus 1431 s. XI
 J = Codex Vallicellianus F 22 s. XVI
U = Codex Vaticanus 742 s. XIII
Z = Codex Vaticanus 2198 s. XV
K = Codices canonum
 K^d = Codex Vaticanus 2184 s. XII
 K^l = Codex Oxoniensis Laudianus 39 s. X
 K^m = Codex Venetus III 17 s. XII
 K^u = Codex Vaticanus 1980 s. X
Φ^c = Gestorum Chalcedonensium uersio antiqua correcta
Φ^r = Gestorum Chalcedonensium uersio antiqua correcta atque a Rustico edita

Τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἐρμηνεία ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα Ἑλληνιστί

Τῆι πρὸ δεκαεννέα Καλανδῶν Ἰανουαρίων Πρωτογένους καὶ Ἀστερίου τῶν λαμπροτάτων d. 14 m. Dec.
a. 449

1 Ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος [ἀποσταλείσα] πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα δι' ἧς ἤιτησεν ἰδικὴν σύνοδον ἐν τοῖς τῆς Ἰταλίας μέρεσι γενέ- 5
σθαι καὶ ἐν μηδενὶ ἐτέρῳ τόπῳ διὰ τὸ ὑπεναντίαν εἶναι τῶν κανόνων τὴν ἐν Ἐφέσῳ δευτέραν σύνοδον

[Ἐπιστολὴ Λέοντος ἐπισκόπου Ῥώμης πρὸς Θεοδοσίον βασιλέα περὶ τοῦ τὴν σύνοδον ἐν τοῖς τῆς Ἰταλίας γενέσθαι μέρεσιν]

Τῶι γαλῆνοτάτῳ καὶ ἐνδοξοτάτῳ Θεοδοσίῳ βασιλεῖ Λέων ἐπίσκοπος. Ἐνωθεν 10
καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐν ταῖς γενομέναις συνόδοις τοσαύτην ἡμεῖς εἰλήφαμεν παρρησίαν παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου Πέτρου καὶ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων, ὡς ἔχειν τὴν αὐθεντίαν ἐκδικεῖν τὴν ἀλήθειαν ὑπὲρ τῆς ἡμῶν εἰρήνης καὶ μηδενὶ δύνασθαι ὀχυρὰν οὕτως ὑπάρχουσαν παρα-
σαλεύειν, παραχρῆμα τῆς βλάβης ἀποσειομένης. ἐπεὶ οὖν τὸ συνέδριον τῶν ἐπι-
σκόπων ὅπερ γενέσθαι προσετάξατε ἐν τῇ Ἐφεσίῳ πόλει διὰ Φλαβιανόν, αὐτὴν τε 15
καταβλάπτει τὴν πίστιν καὶ πάσας τραυματίζει τὰς ἐκκλησίας καὶ ταῦτα ἡμῖν ἔγνωσται, οὐ παρὰ ἀβεβαίου τινὸς ἀγγέλου, ἀλλὰ παρ' αὐτῶν τῶν παρ' ἡμῶν ἀποσταλέν-
των εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ τοῦ πιστοτάτου Ἰλάρου τοῦ ἡμέτερου διακόνου τῶν τὰ πεπραγμένα ἡμῖν ὑφηγησαμένων, τὸ δὲ συμβὰν ταύτην ἔχει τὴν αἰτίαν τὸ μὴ
καθαρᾶι συνειδήσει καὶ ὀρθῇ κρίσει κατὰ τὸ σύνηθες τοὺς συνελθόντας τῆι τε πίστει καὶ 20
τοῖς πεπλανημένοις τὴν ἀπόφασιν ἐκφωνῆσαι· ἔγνωμεν γὰρ ἐν τῶι συνεδρίῳ μὴ πάν-
τας συνελθούσας τοὺς ὀφείλοντας, ἀλλ' ἐτέρους μὲν ἐκβληθέντας, ἐτέρους δὲ εἰσδεχθέν-
τας, οἵτινες τῆι ὑπολήψει τοῦ προλεχθέντος ἐπισκόπου ἀσεβέσιν ἀλόντες ὑπογραφαῖς ἐνεβασανίσθησαν· τοιαύτη γὰρ ἡ παρ' αὐτοῦ ἐξενεχθεῖσα ἀπόφασις, ὡς πάσας δι' αὐτῆς
τὰς ἐκκλησίας καταβλάπτεσθαι· σφόδρα γὰρ ἀσεβὲς καὶ τῆι πίστει πολεμοῦν τὸ τοιοῦτο 25
θεασάμενοι οἱ παρ' ἡμῶν ἀποσταλέντες ἡμῖν κατεσήμαναν· ὅθεν, γαληνότατε βασιλεῦ, τῆς

1 = Coll. B 12. est uersio epistulae interpolatae quae extat in Leonis ep. [= Λ] 25 [= Epistul. ante Gesta Coll. 14 = Φ^{cr}], cf. vol. III p. XXII

MrBVΦ^{cr}Λ

1 praemittit Βίβλος τῶν πρακτικῶν τῆς ἐν χαλκηδόνι συνόδου Μ ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς ἁγίας τε-
τάρτης συνόδου p 1—3 om. BVΦ^{cr} 1 om. M; praecedebat olim exemplar Latinum, ni fallor,
epistulae 1, sicut in canone Serdicensi subter annexo et in epistulis 2. 3. 4. 7 2/3 ex fine epistulae
1 huc delata; temporis notatio ficta esse uidetur 4—7 cf. Φ^r 4 τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπι-
σκόπου Ῥώμης Λέοντος BV cf. Φ^c et Φ^r Λέοντος Mr ἀποσταλείσα om. BVΦ 5 βασιλέα BVΦ
τῆς θείας μνήμης Mr μέρεσι om. Mr 6 τὸ τοῦτο ὑπεναντίον Mr 6/7 τὴν — σύνοδον BVΦ
om. Mr 8—9 Mr om. BV, cf. Φ^c 13 ἡμῶν VΛ ὑμῶν MrB 14 βλάβη ex πλάνης corr. V
15 πόλει διὰ Φλαβιανόν Λ πόλει φλαβιανόν BV πόλει φλαβιανῶ p πολεμεῖ φλαβιανῶ M 16 κατα-
βλάπτειν Mr, corr. M τραυματίζειν p 17 ἡμῖν V 18 Ἰλαρίου Mr 19 postulatur
secundum Λ τοῦ — ὑφηγησαμένου 24 ἀνεβασανίσθησαν Mr 25 τοιοῦτον V

..*

ὑμετέρας εὐσεβοῦς συνειδήσεως τὸν κίνδυνον ἕνεκα τῆς πίστεως ἀποσοβῆσαι καταξίωσον
 καὶ μὴ πρόληψις ἀνθρωπίνη τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον βιάσηται. ταῦτα ἐγώ, ὡ Χρι-
 στιανικώτατε καὶ προσκυνητὲ βασιλεῦ, μετὰ τῶν σὺν ἐμοὶ ἐπισκόπων, εἰλικρινεῖ διαθέσει
 ποθῶν ὑμᾶς πρὸ πάντων θεῶι ἀρέσκειν, ὡὶ παρὰ πάσης ἐκκλησίας συμφώνως ὑπὲρ τοῦ
 ὑμέτερου κράτους δεήσεις ἀναπέμπονται, συμβουλεύω, μὴ ποτε δίκας ὑφέξωμεν ἔμπροσθεν 5
 τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ τὸ τοιοῦτον παρασιωπήσαντες. δέομαι τοιγαροῦν ἐνώ-
 πιον τῆς μιᾶς θεότητος τῆς ἀχωρίστου τριάδος τῆς ἀδικουμένης διὰ τῶν κακῶς πεπρα-
 γμένων, φύλακος ὑπαρχούσης τῆς ὑμέτερας βασιλείας, καὶ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων
 τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πάντα μείνωσιν ἀρραγῆ καθὼς καὶ πρὸ δίκης ἐτύγχανεν, περιμείνωσι
 δὲ τὸ μείζον τῆς συνόδου κριτήριον, ἐν ἧ ὁ πᾶς ἀριθμὸς τῶν ἐπισκόπων ἐκ πάσης τῆς 10
 οἰκουμένης συνάγεται, καὶ μὴ συγχωρήσητε ὑμᾶς τῶι ἐτέρων πταίσματι βάρος
 ὑπομῆναι, ὅπερ σαφέστερον εἶπειν ἀνάγκης ἐπειγούσης τῶι δέει κρατούμεθα, ἀλλὰ λαβεῖν
 πρὸ ὀφθαλμῶν τοῦ μακαριωτάτου Πέτρου τὴν δόξαν καὶ τοὺς κοινούς στεφάνους σὺν
 αὐτῶι πάντων τῶν ἀποστόλων καὶ τὰς τῶν μαρτύρων χαράς, οἷς οὐ γέγονεν ἕτερα τις
 αἰτία τοῦ παθεῖν εἰ μὴ ἡ ὁμολογία τῆς ἀληθοῦς θεότητος καὶ ἡ ἐν Χριστῶι τελεία δια- 15
 μονή. ἦστινος ὁμολογίας ἀσεβῶς ὑπὸ τινων νῦν ὀλίγων καταβλαπτομένης πᾶσαι
 αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἡμετέρων μερῶν καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς τὴν ὑμέτεραν ἡμερότητα μετὰ
 δακρύων ἱκετεύουσιν κατὰ τὴν αἴτησιν τοῦ λιβέλλου Φλαβιανοῦ τοῦ ἐπισκόπου ὥστε
 κελεῦσαι ἰδικὴν σύνοδον ἐν τοῖς τῆς Ἰταλίας ἐπιτελεσθῆναι, ὅπως πᾶσα ἐναντιότης
 ἐκβληθεῖη ἢ καταπραυνθεῖη καὶ μηδὲν ἢ παρέλκον ἢ ἀμφίβολον ἐπὶ τῇ πίστει, συνερ- 20
 χομένων ἔτι καὶ τῶν ἐπισκόπων ἀπὸ πασῶν τῶν Ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν, ὧν εἰ τινες
 ὕβρεις κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας ὠφλησαν, σωτηριῶδες θεραπείαις εἰς τὸ ὀλόκληρον
 ἀνακληθῶσιν καὶ οὗτοι ὧν ἐστὶν αἰτία βαρυτέρα, ἢ διὰ τῆς συμβουλίας ἡσυχάσωσιν
 ἢ ἀπὸ τῆς μιᾶς ἐκκλησίας ἐκκοπῶσιν, ὥστε καὶ ταῦτα ἀναγκαῖον παραφυλάξαι ὅσα ὁ
 ἐν Νικαίαι κανὼν παρακελεύεται ὅσα τε ὁ ὅρος ὁ ἀπὸ πάσης τῆς οἰκουμένης τῶν ἐπι- 25
 σκόπων **κατὰ τὸ ἔθος τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἡμετέρων πατέρων ἐλευθέραν τὴν
 πίστιν, δι' ἧς ἡ ὑμέτερα γαληνότης συνίσταται. τῶν γὰρ βλαπτόντων τὴν ἐκκλη-
 σίαν ἀπελαθέντων καὶ τῶν ὑμετέρων ἐπαρχιῶν ἀπολαουσῶν τοῦ δικαίου καὶ τῆς κατὰ
 τῶν αἰρετικῶν ἐκδικήσεως γενομένης, καὶ τὸ ὑμέτερον βασίλειον τῇ δεξιᾷ τοῦ Χριστοῦ
 σκεπασθείη.

30

Τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἔρμηνεία ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα Ἑλληνιστί

Ἀντίτυπον συνεδρίου ἐν τῶι τόπῳ τῶν Καινῶν ἐν οἷς διελάλησαν

Γαυδέντιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰ ἀρέσκει, προστεθῆναι ταύτη τῇ ἀποφάσει, ἦντινα
 πλήρη ἀγιότητος προσηνέγκατε· ὀπηνίκα ἄλλος ἐπίσκοπος καθιρέθη κρίσει ἐπισκόπων
 καὶ διεμαρτύρατο ἐν πόλει τῶν Καινῶν κινήθηναί τὰ τοῦ πράγματος, ὁ δὲ ἕτερος ἐπί- 36
 σκοπος ἐν ταύτη τῇ καθέδρῳ μετὰ τὴν αἴτησιν τοῦ φαινομένου καθιρηθῆσθαι, παντελῶς
 ἐν ἐτέρῳ τόπῳ τυπωθῆναι τὰ τοῦ πράγματος μὴ δύνασθαι, εἰ μὴ παρὰ τῶν ἐκεῖσε
 κριτῶν δέξηται τὸν ὄρον.

MpBV, Φ^{cr}Λ [usque ad 30]

2 πρόσληψις p προλήψει BV βιάσηται BV 4 ὡ M in ras. τὸ pBV 5 ἀναπέμποντες
 p ἀναπέμπεσθαι BV ὑφέξομεν MpBV 8 ἁγίων om. BV 9 χῦ MpΛ θῦ BV 10 ὁ om. BV
 11 ὑμᾶς Λ ἡμᾶς MpBV ἐτέρῳ V 13 τὴν δόξαν — στεφάνου τὴν δόξαν p και σὺν BV
 14 τὰς — χαράς Mp μαρτύρων τὴν χαρὰν BV 15 ἡ² om. Mp, corr. M 17 ἡμετέραν V
 19 κελεύσει p 20 μηδὲν ἦ[ι] μηδενί p ἐπ[ι] ἐν V πίστει ἦ p 21 και om. BV ὧν om. Mp
 οἵτινες V 23 ἡσυχάσωσιν BV 24 ἐκκλησίας om. BV ταῦτα δὲ BV 26 lacunam statui, cf. Λ
 27 γὰρ om. BV 28 ἀπελασθέντων p ἡμετέρων V 28 ἀπολαουσῶν p 31—38 om.
 BVΦ^{cr}Λ, est uersio consulto corrupta canonis Serdicensis p. 457. 31 sq. Turn. quem Leo epistulae
 genuinae 18 adiunxerat, cf. *Zeitschr. f. neutestamentl. Wiss.* 30, 34 31 om. M 37 τυπωθῆ p

Τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἔρμηνεία ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα Ἑλληνιστί

Θεῖον γράμμα καταπεμφθέν, τοῦτο μὲν τοῦ δεσπότης ἡμῶν Οὐαλεντινιανοῦ, τοῦτο δὲ τῆς θείας μνήμης Πλακιδίας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς προσκυνητῆς βασιλίδος Εὐδοξίας πρὸς τὸν τῆς θείας μνήμης Θεοδοσίον ὥστε κελεῦσαι ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Ἰταλίας σύν-
οδον ἐπιτελεσθῆναι

6

- 2 Τῶι δεσπότηι Θεοδοσίω ἐνδόξωι νικητῆι καὶ τροπαιοῦχωι αἰώνιω βασιλεῖ καὶ πατρὶ νικητῆς Οὐαλεντινιανὸς ἐνδοξος τροπαιοῦχος αἰεὶ βασιλεὺς καὶ υἱός. Παραγενομένου μου ἐν τῇ πόλει Ῥώμηι ἐξευμενίσασθαι τὸ θεῖον, τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρῃ ἐν τῶι εὐκτηρίω τοῦ ἀποστόλου Πέτρου προῆλθον κάκεισε μετὰ τὴν σεβάσμιον νύκτα τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποστόλου ὑπὸ τε τοῦ Ῥώμης ἐπισκόπου ὑπὸ τε ἐτέρων αὐτῶι ἅμα ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν συνηγμένων ἡξιώθην γράψαι πρὸς τὴν σὴν ἡμερότητα περὶ τῆς πίστεως, ἣτις φύλαξ ὑπάρχουσα πασῶν τῶν πιστευουσῶν ψυχῶν λέγεται τεταράχθαι. ἦν ἡμεῖς ἀπὸ τῶν προγόνων παραδοθεῖσαν ὀφείλομεν μετὰ τῆς προσηκούσης καθοσιώσεως ἐκδικεῖν καὶ τῆς ἰδίας εὐλαβείας τὴν ἀξίαν τῶι μακαριωτάτῳ ἀποστόλῳ Πέτρῳ ἄπρωτον καὶ ἐν τοῖς ἡμετέροις χρόνοις διαφυλάττειν, ἵνα ὁ μακαριώτατος ἐπίσκοπος τῆς Ῥωμαίων πόλεως, ὧι τὴν ἱερωσύνην κατὰ πάντων ἡ ἀρχαιότης παρέσχεν, χώραν καὶ εὐπορίαν ἔχη περὶ τε πίστεως καὶ ἱερέων κρίνειν, δέσποτα ἀγνότατε πάτερ καὶ σεβάσμιε βασιλεῦ. τούτου γὰρ χάριν κατὰ τὸ ἔθος τῶν συνόδων καὶ ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος αὐτὸν ἐπεκαλέσατο διὰ λιβέλλου ἕνεκα τῆς ἀνακυψάσης φιλονεικίας περὶ τῆς πίστεως. τούτῳ οὖν αἰτοῦντι καὶ ἐνευχομένῳ τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐπινεῦσαι οὐκ ἠρνησάμην τὸ πρὸς τὴν σὴν ἡμερότητα τὴν ἐμὴν αἴτησιν οἰκειῶσαι, ἵνα ὁ προλεχθεὶς ἱερεὺς συναχθέντων ἐκ πάσης τῆς οἰκουμένης καὶ τῶν λοιπῶν ἱερέων ἐντὸς τῆς Ἰταλίας, παντὸς προκρίματος ἀποκινήθης, ἐξ ὑπαρχῆς τὴν στρεφομένην αἰτίαν πεφροντισμένη δοκιμασίαι διαγνοὺς ἐξοίση τὴν ἀπόφασιν ἣν ἡ πίστις καὶ ὁ τῆς ἀληθοῦς θεϊότητος λόγος ἀπαιτεῖ. οὐ γὰρ ὀφείλει ἐν τοῖς ἡμετέροις καιροῖς καινότης θρησκείας εἰσάγεσθαι θορύβῳ προπετείας, ἀσαλεύτου τῆς πίστεως μέχρις ὧδε διαφυλαχθεῖσης. πρὸς δὲ τελείαν διδασκαλίαν τῆς σῆς θεϊότητος ἀπεστείλαμεν καὶ τὰ πεπραγμένα, δι' ὧν καὶ τὰς ἐπιθυμίας κεῖ τὰς ἐκβοήσεις πάντων ἡ ὑμέτερα εὐσέβεια καταμάθοι.

Τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἔρμηνεία ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα Ἑλληνιστί

- 3 Δεσπότηι νικητῆι Θεοδοσίω καὶ τροπαιοῦχωι αἰεὶ βασιλεῖ υἱῶι Γάλλα Πλακιδία ἡ εὐσεβεστάτη καὶ ἀνθοῦσα αἰωνία αἰεὶ βασιλις καὶ μήτηρ. Ὀπηνίκα ἐν αὐτῇ τῇ εἰσόδῳ τῆς ἀρχαίας πόλεως ταύτην ἐτιθέμεθα τὴν φροντίδα ἀποδοῦναι τὴν προσκύνησιν τῶι μακαριωτάτῳ ἀποστόλῳ Πέτρῳ, ἐν αὐτῶι τῶι προσκυνητῶι θυσιαστηρίῳ τοῦ μάρτυρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Λέων, ὀλίγον ἐπισχῶν ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς εὐχῆς, ἕνεκα τῆς καθολικῆς πίστεως πρὸς ἡμᾶς ἀπωδύρατο, αὐτὸν τε ὁμοίως τὸν κορυφαῖον τῶν ἀποστόλων, ὧι καὶ ἔναγχος προσήειμεν, μάρτυρα συλλαβόμενος περιεστοιχισμένος τε πλήθει ἐπισκόπων, οὐστinas ἀπὸ ἀναριθμητῶν πόλεων ἐν τῇ Ἰταλίᾳ συνήγαγεν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἰδίου τόπου καὶ τῆς ἀξίας, καὶ τοῖς ῥήμασιν συνάπτων τὰ δάκρυα εἰς κοινωνίαν τῶν ἰδίων θρήνων καὶ τὰς ἡμετέρας οἰμωγὰς ἐξεκαλεῖτο. οὐ μικρὰ γὰρ ἐκ τῶν γεγενημένων ζημία τὴν τοσοῦτοις χρόνοις φυλαχθεῖσαν τοῦ καθολικοῦ κανόνος πίστιν ἀπὸ τοῦ θειοτάτου πατρὸς ἡμῶν Κωνσταντίνου, ὃς πρῶτος ἐν τῶι βασιλείῳ

2 Latinum exemplar extat in Epist. ante Gesta Coll. 19 9/10 de tempore cf. Lietzmann, Petrus u. Paulus² p. 98 3 Latinum exemplar extat in Epist. ante Gesta Coll. 20

MrPcr

1 Τῶν — Ἑλληνιστί om. M 7 ὁ ἀλεντινιανὸς p 10 ἀπό p ἀπό p 14 μακαριῶ τε M
17 ἔχειν M ἱερῶν p 18 ἐπίσκοπος om. p 20 τούτῳ Φ τούτο Mr 24 ἐξοίσει p
29 Τῶν — Ἑλληνιστί om. M 30 γάλα p 35 ἀπωδύρετο Mr, corr. M 36 προσεῖη Mr

διέλαμψεν Χριστιανός, ἔναγχος τεταράχθαι πρὸς ὑπόληψιν ἑνὸς ἀνθρώπου, ὅστις ἐν τῇ συνόδῳ τῆς Ἐφεσίων πόλεως μῖσος καὶ ἀψιμαχίαν μᾶλλον λέγεται γεγυμνακέναι τῇ τε τῶν στρατιωτῶν παρουσίᾳ καὶ τῷ φόβῳ καταπλήττων τὸν ἐπίσκοπον τῆς Κωνσταντινουπολιτῶν Φλαβιανὸν διὰ τὸ λίβελλον στεῖλαι πρὸς τὸν ἀποστολικὸν θρόνον καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἐπισκόπους τῶν μερῶν τούτων διὰ τῶν ἀποσταλέντων ἐν τῇ 5 συνόδῳ παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ῥώμης, οἵτινες κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἐν Νικαΐαι συνόδου εἰθίσθησαν συνεῖναι, δέσποτα ἀγνότατε υἱὲ βασιλεῦ προσκυνητέ. τούτου χάριν ἢ σὴ ἡμερότης τοῖς τοσοῦτοις θορύβοις ἀντιτιθεῖσα τὴν ἀλήθειαν, ἄσπιλον τὴν πίστιν τῆς καθολικῆς θρησκείας παραφυλαχθῆναι προσταξάτω, ἵνα κατὰ τὸν τύπον καὶ τὸν ὅρον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, ὃν καὶ ἡμεῖς ὁμοίως ὡς προηγούμενον 10 προσκυνούμεν, ἐν τῇ στάσει τῆς ἱερωσύνης ἀβλαβοῦς μένοντος ἐν πᾶσι Φλαβιανοῦ, ἐν τῇ συνόδῳ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου ἢ δίκη παραπεμφθεῖη, ἐν ᾧ πρῶτος ἐκεῖνος ὁ τὰς οὐρανίους κλεῖς ἀξιωθείς ὑποδέξασθαι τὴν ἐπισκοπὴν τῆς ἀρχιερωσύνης ἐκόσμησεν, δηλαδὴ ὁπότε πρέπει ἡμᾶς ταύτῃ τῇ μεγίστῃ πόλει, ἣτις δέσποινα πασῶν ὑπάρχει τῶν γεῶν, ἐν πᾶσι τὸ σέβας παραφυλάξαι, ἐπιμελέστερον δὲ κάκεινου προνοῆσαι ἵνα μὴ 15 ὅπερ ἐν τοῖς ἀνωτέροις χρόνοις ἢ ἡμετέρα γενεὰ διεφύλαξεν, ἐφ' ἡμῶν δόξῃ μαινεσθαι καὶ διὰ τοῦ παρόντος ὑποδείγματος σχίσματα προχωρήσῃ ἐν τε τοῖς ἐπισκόποις καὶ ταῖς ἀγιωτάταις ἐκκλησίαις.

Τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἐρμηνεία ἐστὶν τὰ ἐπαγόμενα Ἑλληνιστί

Ἐπιστολὴ Λικινίας αὐγούστας ἦτοι Εὐδοξίας πρὸς Θεοδοσίον

20

4 Δεσπότη Θεοδοσίῳ τροπαιούχῳ ἀεὶ βασιλεῖ καὶ πατρὶ Λικινία Εὐδοξία ἡ εὐσεβεστάτη καὶ ἀνθοῦσα αἰωνία βασιλὶς θυγάτηρ. Πᾶσιν ἔγνωσται τὴν σὴν ἐπιείκεια μέρμιναν καὶ φροντίδα ποιεῖσθαι τῆς Χριστιανῶν καὶ [τῆς] καθολικῆς πίστεως ἐπὶ τοσοῦτον ὡς ἐπιτρέπειν ἐφ' ὕβρει ταύτης μηδὲν παντάπασιν γίνεσθαι. ὀπηνίκα τοίνυν εὐτυχῶς ἐν τῇ Ῥώμῃ εἰσεληλύθαμεν καὶ τοῖς οὐδοῖς τοῦ εὐκτηρίου τοῦ ἀγιωτάτου ἀποστόλου 25 Πέτρου παρεγεγόναμεν, Λέων ὁ μακαριώτατος ἐπίσκοπος τῆς Ῥωμαίων πόλεως μετὰ καὶ ἐτέρων πλειόνων ἐπισκόπων ἀξίωσιν ἡμῖν προσήγαγεν, φάσκων ὅλον τὸ δόγμα τῆς θρησκείας κατὰ τὴν Ἀνατολὴν τεθορυβῆσθαι καὶ τοῦτο συμβεβηκέναι ὥστε πᾶσαν τῶν Χριστιανῶν τὴν πίστιν εἰς σύγχυσιν ἐλάσαι. καὶ γὰρ Φλαβιανὸν τὸν ἐπίσκοπον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίας διὰ τὰς ἐχθρας τοῦ Ἀλεξανδρέων ἐπισκόπου ἀπω- 30 δύρατο ἐκβεβλήσθαι καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων ἐπισκόπων ἤιτησεν, ἐπιμαρτυρόμενος αὐτῶν τε τῶν σεβασμίων τόπων τὴν προσκύνησιν καὶ τῆς ἡμετέρας ἡμερότητος τὴν σωτηρίαν, ὥστε πρὸς τὴν σὴν φιλανθρωπίαν ἀπὸ τοῦ μέρους τούτου ἐμὰ γράμματα καταπεμφθῆναι, δέσποτα ἀγνότατε πάτερ βασιλεῦ προσκυνητέ. προσαγορεύουσα τοιγαροῦν δίκαια αἰτῶ ὥστε τούτοις τοῖς πράγμασι θεραπείαν ἢ ὑμέτερα γαληνότης 35 ἐπιτρέψοι παρασχεθῆναι καὶ τὰ κακῶς πεπραγμένα διορθωθῆναι κελεύσοι, ἄχρῃ οὐ πάντων τῶν ἤδη τετυπωμένων ἀνακληθέντων ἐξ ὀλοκλήρου πίστεως καὶ τῆς τῶν Χρι-

4 Latinum exemplar extat in Epist. ante Gesta Coll. 21

MrΦ^cr

2 πόλεων M 5 καὶ MrΦ^c om. Φ 7 *interesse* Φ συνιέναι Mr 11 προσκυνούμενον p
11/12 ἐν³ — θρόνου] *ad concilii et apostolicae sedis* Φ 13 οὐραίου M οὐρανοῦ M^{corr} 15 γεῶν
M^{corr} γῶν M πόλεων p *terrarium* Φ 16 χρόνοις om. p γενεὰ M σμικρύνεσθα¹
coniecerim 17 προχωρήσει p προχωρήσαι M
19 Τῶν — Ἑλληνιστί om. M 20 λικινίασ M^{corr} αὐγούστησ p 21 λικινία M 23 τῆς²
deleui 25 ὀδοῖσ p 28 συμβεβηκέναι Φ συμβέβηκεν Mr 32 ὑμέτερασ M 37 τῆς πίστεως Φ

στιανῶν θρησκευίας ἢ κινουμένη αἰτία ἐν τοῖς τῆς Ἰταλίας συναχθείσης τῆς συνόδου δοκιμασθεῖη. ἐγράφη γὰρ ἐνταῦθα πᾶσαν φιλονεικίαν κεκινήσθαι ὥστε Φλαβιανὸν τὸν ἐπίσκοπον ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἀπαρθῆναι.

Θεῖον γράμμα

Ἐπιστολὴ Θεοδοσίου ἀντιγραφεῖσα πρὸς Οὐαλεντινιανόν

5

5 Δεσπότηι ἐμῶι Οὐαλεντινιανῶι αἰωνίωι ἀυγούστωι Θεοδόσιος. Καὶ ἐν τῇ Ῥώμηι παραγεγενῆσθαι τὴν σὴν ἡμερότητα καὶ αἴτησιν προσενηέχθαι παρὰ Λέοντος τοῦ εὐλαβευτάτου πατριάρχου δεδήλωται παρὰ τῆς σῆς μεγαλειότητος ἐν τῶι αὐτῶι ὕφει τῶν γραμμάτων. καὶ περὶ μὲν τῆς σῆς ὑγιουῖς ἐν τῇ Ῥώμηι ἐπανόδου χάρι-
 τας ἀποδεδώκαμεν ἀξίως τῇ θείαι μεγαλειότητι, δέσποτα ἀγνότατε υἱὲ καὶ προσκυνητῆ 10
 βασιλεῦ· περὶ δὲ τούτων ὧν ἔφη ὁ μνημονευθεὶς εὐλαβέστατος ἀνὴρ, δεδήλωται πρὸς αὐτὸν πλατύτερον καὶ πληρέστατον καὶ καθῶς ὑπολαμβάνομεν, ἐν μηδενὶ μέρει ἔγνω ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πατρώιας θρησκευίας καὶ τῆς τῶν προγόνων παραδόσεως ἀποπειρηθέναι. οὐδὲν γὰρ ἄλλο βουλόμεθα ἢ εὐχόμεθα ἥπερ τὰ μυστήρια τὰ πατρώια τὰ κατὰ δια-
 δοχὴν ἡμῖν παραδοθέντα ἀκίνητα φυλαχθῆναι. διὰ ταύτην τοιγαροῦν τὴν αἰτίαν, 15
 ἐπειδὴ τινὰς ἔγνωμεν τὰς ἀγιωτάτας ἐκκλησίας ἐπιβλαβεῖ καινισμῶι θορυβεῖν, σύνοδον ὠρίσαμεν ἐν Ἐφέσῳ γενέσθαι· δηλαδὴ παρουσίαι τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων μετὰ πολλῆς ἐλευθερίας καὶ ὀλοκλήρου ἀληθείας καὶ οἱ ἀνάξιοι τῆς ἱερωσύνης ἀπεκινή-
 θησαν καὶ οἱ κριθέντες ἄξιοι προσεδέχθησαν. οὐδὲν τοίνυν παρὰ τούτων ὑπεναντίον τοῦ κανόνος τῆς πίστεως ἢ τοῦ δικαίου ἔγνωμεν γεγενῆσθαι. πᾶσα τοιγαροῦν ἀμφι- 20
 βολία τῶι θεῶι δικαστηρίωι ἐξητάσθῃ, Φλαβιανὸς δὲ ὁ φωραθεὶς αἴτιος τοῦ βλαβεροῦ καινισμοῦ τὴν ὀφειλομένην ἑαυτῶι τιμὴν ἀπηνέγκατο. καὶ τούτου δὲ ἀποκινήθέντος πᾶσα εἰρήνη καὶ πᾶσα συμφωνία ἐν ταῖς ἐκκλησίαις βασιλεύει καὶ οὐδὲν ἕτερον κρατεῖ εἰ μὴ καθαρὰ ἡ ἀλήθεια.

Ἐπιστολὴ Θεοδοσίου ἀντιγραφεῖσα πρὸς Γάλλαν Πλακιδίαν

25

6 Δεσποίνῃι ἐμῇι Πλακιδίαι προσκυνητῇι ἀυγούστῳι (Θεοδόσιος). Ἐκ τῶν γραμμάτων τῆς σῆς ἡμερότητος ἢ ἡμετέρα ἔγνω αἰωνιότης ὅ τι ὁ εὐλαβέστατος πα-
 τριάρχης Λέων παρὰ τῆς σῆς ἡιτησεν αἰωνιότητος. τούτοις τοιγαροῦν δηλοῦμεν τοῖς γράμμασιν ὅτι περὶ τούτων τῶν εἰρημένων παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐντε-
 λέστερον καὶ σαφέστερον πολλάκις ἐγράφη, ἐξ ὧν ἀναμφιβόλως πεφανέρωται μηδὲν ἡμᾶς 30
 παρὰ τὴν πατρώϊαν πίστιν ἢ τὰ θεῖα δόγματα ἢ τοὺς ὄρους τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων οἵτινες τοῦτο μὲν ὑπὸ τοῦ τῆς θείας μηνῆς Κωνσταντίνου ἐν τῇ Νικαέων πόλει, τοῦτο δὲ πάλαι ἡμετέρωι προστάγματι ἐν Ἐφέσῳ συνεληλύθασιν, ὠρικένοι ἢ ἐψηφίσθαι ἢ νενοηκένοι, ἀλλὰ τοῦτο μόνον ἐν Ἐφέσῳ τετυπῶσθαι ἵνα πάντες οἵτινες τῶι βλαβερῶι καινισμῶι τὰς ἀγιωτάτας ἐθορύβησαν ἐκκλησίας, ἀξίως ἀποκινήθωσιν, προσετάξαμεν. 35
 ταῦτά εἰσιν ἄτινα οὐκ εἰς ἀνατροπὴν, ἀλλ' εἰς συμφωνίαν καὶ καθαρὸν σύνδεσμον τῆς προσκυνητῆς θρησκευίας παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων τετύπεται πατέρων, ὁ δὲ λεγόμενος Φλαβιανὸς ἑξαρχος τῆς τοιαύτης φιλονεικίας θεῖαι ψήφωι τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐκβέβληται

6 Latinum exemplar extat in Epist. ante Gesta Coll. 22 ante Gesta Coll. 23

6 Latinum exemplar extat in Epist-

MrΦer
 1 θρησκευίας om. p 3 ἀπαρθῆναι scripsi ἐπαρθῆναι Mr 12 καὶ — ὑπολαμβάνομεν]
 sicut arbitrati sumus et Φ 21 ἐξίτασθαι M 22 αὐτῶ p δὲ om. M
 26 ἀυγούστη p Θεοδόσιος Φ om. Mr 31 τοῖς δροισ p

πραγμάτων. ταῦτα τοιγαροῦν εἰδυῖα ἢ σὴ ἡμερότης, δέσποινα ἀγνοτάτη μήτηρ καὶ προσκυνητὴ αὐγούστα, μηδὲν ἡμᾶς ποτε ὑπεναντίον τῆς παραδοθείσης πίστεως διανενοῆσθαι, καθὼς παρὰ τινῶν εἴρηται, ὑπολάβηι ἢ λογίσηται.

Τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἐρμηνεία ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα Ἑλληνιστί

Ἐπιστολὴ Θεοδοσίου ἀντιγραφεῖσα πρὸς Εὐδοξίαν

5

7 Δεσποίνῃ ἐμῇ Εὐδοξίαι τῇ προσκυνητῇ βασιλίδι Θεοδοσίος. Ἄει μὲν οὖν τῆς σῆς ποθεινότητος τοῖς γράμμασιν τερπόμεθα καὶ ταῦτα ὄληι ψυχῇι ἡδέως περιπτυσσόμεθα καὶ πάσαις ταῖς σαῖς αἰτήσεσιν μετὰ πολλῆς τῆς χαρᾶς εἰώθαμεν ἐπινεύειν, δέσποινα ἀγνοτάτη θυγάτηρ προσκυνητὴ βασιλῖς. ἀλλὰ περὶ τοῦ ἐνεστῶτος πράγματος, τουτέστιν περὶ Φλαβιανοῦ τοῦ ποτὲ ἐπισκόπου τὰ τῇ αἰτίαι παρακολουθήσαντα 10 τῶι εὐλαβεστάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Λέοντι τελείως ἢ ἡμετέρα κατεσήμεναν ἡμερότης, τῇ δὲ σῇι γλυκύτητι τοῦτο μόνον ἐδοκιμάσαμεν γνωρίσαι ὅτι ὁ μνημονευθεὶς Φλαβιανὸς θεῖαι κρίσει τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἀφηρέθη, ὅπως πᾶσα ἀμφιβολίας φιλονεικία ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν ἀποκινήθῃ, καὶ οὐδὲν ἕτερον τοῦ λοιποῦ μετὰ ταῦτα δυνατὸν ὀρίσαι περὶ τῶν ἄπαξ ἤδη τετυπωμένων. 15

8 Τῇ πρὸ δέκα Καλανδῶν Δεκεμβρίων ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ δεσπότη ἡμῶν
d. 22. m. Nov. Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν βασιλέως τὸ ὄγδοον καὶ Ἀβιένου τοῦ λαμ-
a. 450 προτάτου ὑπάτων θεῖα γράμματα κατεπέμφθη παρὰ τοῦ δεσπότη ἡμῶν τοῦ αἰωνίου βασιλέως Μαρκιανοῦ πρὸς τὸν ἀγιώτατον ἐπίσκοπον Λέοντα σημαίνοντα ὅτι καὶ οἱ ἀποσταλέντες παρὰ τοῦ αὐτοῦ εὐλαβεστάτου ἀνδρὸς ἡδέως ἐδέχθησαν, ὥστε μετὰ πάσης προ- 20 θυμίας ἐν τοῖς μέρεσι τούτοις παραγενέσθαι καταξιώσει καὶ τὴν σύνοδον ἐπιτελέσαι ἢ εἰ τοῦτο ἐπαχθὲς αὐτῶι ὀφθῆι, διὰ ἰδίων γραμμάτων δηλώσει, ὥστε θείοις γράμμασιν κληθέντας τοὺς ἐπισκόπους ἐν ἧι ἂν ἀρέσει πόλει τὰ ἀρμόζοντα τῇ πίστει ὀρίσωσιν.

Ἐπιστολὴ Μαρκιανοῦ βασιλέως πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ῥώμης Λέοντα

Λέοντι τῶι εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ ἐκκλησίας τῆς ἐνδόξου πόλεως Ῥώμης 25 Μαρκιανός. Περὶ τῆς σπουδῆς καὶ τῆς εὐχῆς τῆς ἡμετέρας οὐκ ἀμφιβάλλει ἢ σὴ ἀγιότης ὅτιπερ ἀληθῆ τὴν τῶν Χριστιανῶν θρησκευίαν καὶ τὴν ἀποστολικὴν πίστιν βεβαίαν διαμένειν βουλόμεθα καὶ παρὰ πάντων τῶν δήμων εὐσεβεῖ διανοίαι φυλάττεσθαι. καὶ γὰρ τὴν ἀμεριμνίαν καὶ τὴν ἰσχὺν τοῦ ἡμετέρου κράτους ἐκ τῆς ὀρθῆς θρησκευίας καὶ εὐμενοῦς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν συνεστάναι οὐκ ἐστὶν ἀμφίβολον. δι' ὃ τοὺς εὐλαβεστάτους ἀνδρας 30 οὓς πρὸς τὴν ἡμέτεραν εὐσέβειαν ἐπέπομφεν ἢ σὴ ἀγιότης, ἡδέως καὶ ὡς ἐχρῆν λογισμῶι ἴλεωι ὑπεδεξάμεθα. λοιπὸν ἐστὶν ἵνα εἰ ἀρέσκει τῇ σῇι ὀσιότητι ἐπὶ ταῦτα τὰ μέρη παραγενέσθαι καὶ τὴν σύνοδον ἐπιτελέσαι, τοῦτο ποιεῖν τῶι περὶ τὴν θρησκευίαν ἔρωτι καταξιώσει. καὶ γὰρ ταῖς ἡμετέραις ἐπιθυμίαις ποιήσει τὸ ἱκανὸν ἢ σὴ ὀσιότης καὶ τῇ ἱερᾷ θρησκευίαι τὰ χρήσιμα διατυπώσει. εἰ δὲ ἐπαχθὲς τοῦτό ἐστὶν τὸ 35 σὲ πρὸς ταῦτα παραγενέσθαι τὰ μέρη, τοῦτο αὐτὸ ἡμῖν ἰδίοις καταμηνύσει γράμμασιν ἢ σὴ ἀγιωσύνη, ὥστε πρὸς ἄπασαν τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Θράικην καὶ τὸ Ἰλλυρικὸν

7 Latinum exemplar extat in Epist. ante Gesta Coll. 24
Gesta Coll. 28 20. 31 cf. Leonis epp. 29. 30. 31

8 Latinum exemplar extat in Epist. ante

Μρ, S [inde a 22 ὥστε θείοις], Φ^{cr} [praeter 16—23]

3 καθὸ ρ λογίσηται M in ras. λελογίσθαι ρ

5 Εὐδοξίαν] γάλλαν πλακιδίαν Μρ 11 ἢ ἡμετέρα] ἡμᾶς ρ 16—23 om. Φ^{cr} 17 ὄγδοον] postulatur ἔβδομον ἀβιαινίου Μρ 17/18 τῶν λαμπροτάτων Μρ 21 παραγίνεσθαι ρ καταξιώσει Μρ 21/22 ἢ εἰ M εἰ δὲ ρ 22 δηλώσει ρ 23 τοὺς om. ρ ὀρίσωσιν scripsi ὀρισθῶσιν ΜρS 32 ἴλεωι scripsi ἡδέω ρS ἡδέωσ M εἰ ἀρέσκει — ἴν' ἐπὶ S ἀρέσκη M 34 καὶ γὰρ καὶ ρS 35 διατυπώσει M 37 πρὸς om. ΜρS, corr. M

θεῖαι ἡμέτεραι ἀποσταλήσονται προσφωνήσεις, ὅπως πρὸς τινὰ ὠρισμένον τόπον, ἔνθα ἂν ἡμῖν δόξει, πάντες οἱ ἀγιώτατοι ἐπίσκοποι παραγένωνται καὶ ἅπερ τῆι τῆς τῶν Χριστιανῶν θρησκείας εἰρήνηι καὶ τῆι καθολικῆι πίστει συμφέρουσιν, καθὼς ἢ σὴ ἀγιωσύνη κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς κανόνας διετύπωσεν, κατατεθήσονται.

- 9 Θεῖαι συλλαβαὶ ἀπεστάλησαν γὰρ παρὰ τῆς θείας μνήμης Πουλχερίας πρὸς τὸν ⁵ αὐτὸν ἀγιώτατον ἄνδρα μνηύουσαι τὸν θεοφιλέστατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιον χωρισθείσης πάσης πλάνης ἔναγχος τῆι πεμφθείσῃ ἐπιστολῆι πρὸς τὸν τῆς ἀγίας μνήμης Φλαβιανὸν ἄνευ τινὸς μελλησμοῦ ὑπογεγραφήκεναι καὶ τινὰ ἤδη ἐν τοῖς τῆς Ἀνατολῆς μέρεσιν σύνοδον εἶναι ἐπιτελεστέαν. καὶ τὸ λείψανον δὲ τοῦ αὐτοῦ τῆς ἀγίας μνήμης Φλαβιανοῦ ἐν τῆι Κωνσταντινουπόλει κατηνέχθη ἐν τῆι τῶν ¹⁰ Ἀποστόλων βασιλικῆι κατατεθησόμενον. καὶ οἱ ἐπίσκοποι δὲ οἱ ὁμονοήσαντες τῶι τῆς θείας μνήμης Φλαβιανῶι εἰς ἔξορίαν ἦσαν ἀποσταλέντες, οὓς ἀνακλητέους πρὸς ἀναληπτέας τὰς ἰδίας ἐκκλησίας συνόδου ἀναμενοῦντας τὴν ἀπόφασιν.

Τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἔρμηνεία ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα Ἑλληνιστί
Ἐπιστολὴ Πουλχερίας αὐγούστας πρὸς τὸν ἀγιώτατον ἐπίσκοπον Ῥώμης Λέοντα ¹⁵

Λέοντι τῶι εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνδόξου πόλεως Ῥώμης παρὰ τῆς δεσποίνης ἡμῶν Πουλχερίας καὶ σεβασμιωτάτης βασιλίδος. Τὰ γράμματα *ep.* ²⁰ τῆς σῆς μακαριότητος μετὰ τῆς πρεπούσης παντὶ ἐπισκόπῳ σεβασμιότητος ὑπεδεξάμεθα. δι' ὧν τὴν σὴν πίστιν καθαρῶς καὶ τοιαύτην ἐπέγνωμεν ὅποια ὀφείλει μετὰ ἀγιότητος τῶι θείῳ παρέχεσθαι ναῶι, ἐγὼ δὲ ὁμοίως καὶ ὁ δεσπότης ὁ γαληνότατος ²⁵ βασιλεὺς ὁ ἐμὸς σύζυγος ἐν τῆι αὐτῆι διὰ παντὸς καὶ διεμείναμεν καὶ διαμένομεν, πᾶσαν σκαιότητα καὶ μiasμόν καὶ φαρμακείαν ἐκκλίνοντες. ὁ ἀγιώτατος τοίνυν τῆς ἐνδόξου Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος Ἀνατόλιος ἐν τῆι αὐτῆι διέμεινεν πίστει τε καὶ θρησκείαι καὶ τῶν σῶν γραμμάτων τὴν ἀποστολικὴν ὁμολογίαν περιπτύσσειται, τῆς πλάνης ἀποβληθείσης ἐκείνης ἥτις παρὰ τινῶν νῦν ἀνέκυψεν, καθὼς καὶ ἐκ τῶν αὐτοῦ γραμμάτων ²⁵ ἔτι σαφέστερον ἐπιγνώσκει ἢ σὴ δύναται ἀγιότητος. τῆι τε γὰρ ἐπιστολῆι ὁμοίως τῆς καθολικῆς πίστεως ἦντινα πρὸς τὸν τῆς ἀγίας μνήμης Φλαβιανὸν τὸν ἐπίσκοπον ἢ σὴ μακαριότητος ἀπέστειλεν, δίχα τινὸς ὑπερθέσεως ὑπέγραψεν. καὶ διὰ τοῦτο ἢ σὴ εὐλάβεια, καθ' ὃν ἂν φανείη τρόπον, σημαίνει καταξιώσει ἵνα πάντες καὶ πάσης τῆς Ἀνατολῆς οἱ ἐπίσκοποι Θράικης τε καὶ Ἰλλυρικοῦ, καθὼς καὶ τῶι ἡμετέρῳ δεσπότηι ³⁰ τῶι εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ τῶι ἐμῶι συζύγῳ ἀρέσκει, εἰς μίαν πόλιν τὴν ταχίστην ἀπὸ τῶν Ἀνατολικῶν μερῶν παραγένωνται κάκεισε γενομένης συνόδου περὶ τε τῆς καθολικῆς ὁμολογίας καὶ περὶ τούτων τῶν ἐπισκόπων οἵτινες πρὸ τούτου ἐχωρίσθησαν, καθὼς ἢ πίστις καὶ ἢ Χριστιανικὴ εὐσέβεια ἀπαιτεῖ, σοῦ αὐθεντοῦντος ὀρίσωσιν. ἔτι δὲ γνώτω ἢ σὴ ἀγιότητος ὡς προστάγματι τοῦ ἡμετέρου δεσπότητος καὶ γαληνοτάτου ³⁵ βασιλέως τοῦ ἡμετέρου συζύγου ἐν τῆι ἐνδόξῳ πόλει τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ τῆς ἀγίας μνήμης ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ τὸ σῶμα διακεκόμισται καὶ ἐν τῆι βασιλικῆι τῶν Ἀποστόλων, ἐν ἣι εἰώθασιν οἱ προλειτουργήσαντες ἐπίσκοποι θάπτεσθαι, τῆι χρεωστουμένηι τιμῆι ἀποτέθειται. καὶ τούτους ὁμοίως τοὺς ἐπισκόπους, οἵτινες διὰ τὴν

9 Latinum exemplar extat in Epist. ante Gesta coll. 29

MpS^{cr}

1 ἀποσταλήσονται S 2 ἡμῖν Φ ὅμιν MpS παραγίνωνται S 4 κατατεθήσονται MS
6 τῆς om. pS 7 πάσης om. M 8 ὑπογεγραφήκεναι scripsi ὑπογεγράφηκεν MpS
13 ἀναμένοντασ S 14 om. M 15 αὐγούστησ pS 19 postulatur καθαρὰν ὁποῖαν pS
21 διὰ παντὸς καὶ om. pS διέμεινεν M διαμενοῦμεν pS 23 ἐπίσκοπος om. S

αὐτὴν αἰτίαν, ἔπειδὴ μετὰ τοῦ ἀγιοτάτου Φλαβιανοῦ τῆι συμφωνίαι τῆς πίστεως τῆς καθολικῆς συνέτρεχον, ἔξορῖαι ὑπεβλήθησαν, ἐπανελθεῖν διὰ κυρώσεως ἰδίου πραγματικοῦ προσέταξεν, ὥστε διὰ τῆς δοκιμασίας τῆς συνόδου πάντων τῶν ἐπισκόπων τῶν συνελθόντων καὶ τῆς ἀποφάσεως τὴν ἐπισκοπὴν καὶ τὰς ἰδίας ἐκκλησίας κριθῶσιν ἀπολαβεῖν.

10 Νικηταὶ Οὐαλεντινιανὸς καὶ Μαρκιανὸς ἔνδοξοι τροπαιοῦχοι αἰεὶ βασιλεῖς Λέοντι τῷ⁵ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς ἐνδόξου πόλεως Ῥώμης. Εἰς τοῦτο τὸ μέγιστον βασιλεῖον ἦλθον θεοῦ προνοίαι καὶ ἐπιλογῆι τῆς ὑπερφουῶς συγκλήτου καὶ παντὸς τοῦ στρατοῦ, ὅθεν ὑπὲρ τῆς εὐλαβοῦς καὶ καθολικῆς θρησκείας τῆς πίστεως τῶν Χριστιανῶν, οὔτινος τῆι βοθηταί τοῦ ἡμετέρου κράτους πεποιθήαμεν ἰθύνεσθαι τὴν δύναμιν, τὴν [τε] σὴν ἀγιοσύνην ἐπισκοπεύουσαν καὶ ἄρχουσαν τῆς θείας πίστεως ἱεροῖς γράμμασιν ἐν πρώ-¹⁰ τοις δίκαιον ἠγησάμεθα προσειπεῖν, προτρεπόμενοι καὶ παρακαλοῦντες ἵνα ὑπὲρ ἐδραιότητος καὶ στάσεως τοῦ ἡμετέρου βασιλείου τὴν αἰώνιον θεϊότητα ἢ σὴ ἱκετεῦοι ὀσιότης διὰ τὸ καὶ τὴν ἡμετέραν πρόθεσιν καὶ τὸν πόθον τοιοῦτον ὑπάρχειν ὥστε πάσης ἀσεβοῦς πλάνης ἀποκινηθείσης διὰ τῆς συγκροτηθείσης ταύτης συνόδου σοῦ αὐθεντοῦντος μεγίστη εἰρήνη περὶ πάντας τοὺς ἐπισκόπους τῆς καθολικῆς πίστεως ὑπαρχθεῖη¹⁵ παντὸς μύσους καθαρὰ καὶ ἄσπιλος γενομένη.

a. 450 Ἐπράχθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ὑπατείαι τοῦ δεσπότη τοῦ ἡμῶν Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου τὸ ἕβδομον καὶ Ἄβιίνου τῶν ὑπάτων.

11 1 Τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ Φλαβιανῷ Λέων [ἐπίσκοπος Ῥώμης]. Ἄναγνόντες τὰ γράμματα τῆς ἀγάπης τῆς σῆς, ἅπερ οὕτω βραδύτατα γεγενῆσθαι θαυμάζομεν,²⁰

10 textus Latinus extat in Epist. ante Gesta Coll. 27 6/7 Marcianus augustus leuatus est d. 24. siue 25. m. Aug. 450, cf. Chron. Pasch. p. 590

11 Eadem uersio iterum extat in Gestorum actione 3, 22. Latinum exemplar editum est in Collectione Nouariensi de re Eutychis 5 [uol. 11 1 p. 24—33]

ΜρSΦ^{στ}

5 ἐπιστολὴ οὐαλεντινίου καὶ μαρκιανοῦ τῶν βασιλέων πρὸς λέοντα τὸν ἐπίσκοπον Ῥώμης S in mg. 7 καὶ² om. S 9 τε ΜρS Φ, uitiū antiquissimum 14 σοῦ om. ΜρS, corr. M 16 μίσους p 17 τοῦ δεσπότη om. p

ΜρS, M¹ [= Gestorum in actione III], B [ibidem], HXp¹ NJWRVUZ, K [= dlu], Timoth.¹ [cod. Mus. Brit. add. 12156 f. 42b—48b]

inscr. deest Μρρ¹K^d ἐπιστολὴ λέοντος ἐπισκόπου Ῥώμης πρὸς φλαβιανὸν S^{mg} ἐπιστολὴ ἐγκύκλιος ἤγουν συνοδικῆ τοῦ ἀγιοτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης λέοντος γραφεῖσα πρὸς φλαβιανὸν ἀρχιεπίσκοπον κωνσταντινουπόλεως M¹ ἴσον ἐπιστολῆς γραφεῖσθαι τῷ ἐν ἀγίοις φλαβιανῷ ἐπισκόπῳ κωνσταντινουπόλεως παρὰ λέοντος ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης B ἐπιστολὴ τοῦ μακαρίου λέοντος τοῦ τῆς μεγάλης ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης πρὸς φλαβιανὸν ἀγιοτάτου ἀρχιεπίσκοπον κωνσταντινουπόλεως [in mg. ἢ προσαγορευομένη στήλῃ X] HX ἐπιστολὴ τοῦ ἀγιοτάτου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης λέοντος γραφεῖσα πρὸς τὸν ἀγιοτάτον ἐπίσκοπον κωνσταντινουπόλεως φλαβιανὸν κατὰ εὐτυχοῦς καὶ διοσκόρου ἠνπερ ἡ ἀγία καὶ οἰκουμένη τετάρτη σύνοδος στήλῃν ὀρθοδοξίας ὠνόμασεν J ἐπιστολὴ τοῦ ἐν ἀγίοις π^ρσ ἡμῶν λέοντος πάπα Ῥώμης γραφεῖσα πρὸς τὸν ἐν ἀγίοις φλαβιανὸν πατριάρχην κωνσταντινουπόλεως κατὰ εὐτυχοῦς αἰρεσιάρχου ἢ ὀνομασθεῖσα παρὰ τῆς ἀγίας τετάρτης συνόδου στήλῃ ὀρθοδοξίας W λέοντος τοῦ ἐν ἀγίοις ἐπισκόπου Ῥώμης πρὸς φλαβιανὸν τὸν ὀσιώτατον ἐπίσκοπον κωνσταντινουπόλεως κατὰ εὐτυχοῦς τοῦ ἐν βεβήλοις περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν δύο φύσεων τῆς υἱκῆς ὑποστάσεως καὶ τῆς ἐκατέρας αὐτῶν ἐν τῇ οἰκείᾳ ἰδιότητι τιμῆς N ἐπιστολὴ λέοντος ἐπισκόπου Ῥώμης πρὸς φλαβιανὸν ἐπίσκοπον κωνσταντινουπόλεως R τοῦ μακαριωτάτου πάπα λέοντος τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης τοῦ μεγάλου [τοῦ μεγάλου om. U] ἐπιστολὴ δογματικῆ πεμφθεῖσα πρὸς τὸν ἐν ἀγίοις φλαβιανὸν ἀρχιεπίσκοπον κωνσταντινουπόλεως κατὰ εὐτυχοῦς τοῦ ματαιόφρονος καὶ τῶν αὐτοῦ ὁμοφρόνων [τῶν σὺν αὐτῷ U] VUZ ἐπιστολὴ γραφεῖσα πρὸς τὸν ἐν ἀγίοις ἀρχιεπίσκοπον [ἐπίσκοπον K¹] κωνσταντινουπόλεως φλαβιανὸν παρὰ τοῦ ἐν ἀγίοις πάπα λέοντος Ῥώμης K^{1u}

19 Τῷ — Ῥώμης om. RVUZ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ] ἀγιοτάτῳ [ἀγαπητῷ Tim.¹] ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ K^{1u} Tim.¹ ἐπίσκοπος Ῥώμης Μρ¹JK^d om. pSM¹BHXNK^{1u} Tim.¹ ἐν κῶ χαίρειν W 20 τῆς σῆς ἀγάπης K^{1u} τῆς σῆς p εὐρηκότες θαυμάζομεν N

καὶ τῆι τάξει τῶν ὑπομνημάτων ἐγκύψαντες, ἧτις ἐπὶ τῶν ἐπισκόπων ἐπράχθη, μόλις ποτὲ τί τὸ παρ' ὑμῖν σκάνδαλον ἀνεφύη κατὰ τῆς ὑγιοῦς πίστεως, ἐγνωμεν καὶ τὰ πρότερον λεληθέναι δοκοῦντα νῦν ἡμῖν δῆλα γεγένηται. δι' ὧν Εὐτυχῆς ὃς τῆι τοῦ πρεσβυτέρου προσηγορία τιμῆς εἶναι ἄξιος νομισθεὶς πολὺ τις ἀσύνητος καὶ λίαν ἀμαθῆς PL 758 ἀποδείκνυται, ὡς περὶ αὐτοῦ καὶ τὸ τοῦ προφήτου εἰρησθαι· οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι Ps. 35. 4 τοῦ ἀγαθῦναι· ἀδικίαν ἐμελέτησεν ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ. τί δ' ἂν ἀδικώτερον εἴη τοῦ τὰ ἀσεβῆ φρονεῖν καὶ τοῖς εὖ φρονοῦσιν καὶ σοφωτέροις μὴ εἶκειν; εἰς τὴν ἄνοιαν δὲ ταύτην ἐπίπτουσιν οἱ κατὰ τι μὲν ἐμπόδιον ἀσαφείας γινῶναι τὸ ἀληθὲς κωλυόμενοι, οὐκ ἐπὶ τὰς προφητικὰς δὲ φωνάς, οὐκ ἐπὶ τὰς τῶν ἀποστόλων γραφάς, οὐκ ἐπὶ τὰς εὐαγγελικὰς ἀθεντίας, ἀλλ' ἐφ' ἑαυτοὺς ἀνατρέχοντες καὶ διὰ τοῦτο διδάσκαλοι 10 πλάνης ἀναδεικνύμενοι, ἐπειδὴ τῆς ἀληθείας μαθηταὶ μὴ γεγόνασιν. ποίαν γὰρ ἀπὸ τῶν θείων βίβλων παιδείαν τῆς τε παλαιᾶς καὶ καινῆς διαθήκης προσέλαβεν ὃς οὐδὲ αὐτοῦ τοῦ συμβόλου τῶν προοιμίων ἐδράξατο; καὶ ὅπερ ἀνά πᾶσαν τὴν οἰκουμένην τῆι φωνῇ πάντων τῶν ἀναγενησμένων προφέρεται, τοῦτο κατὰ νοῦν ἔτι τούτου 2 τοῦ γέροντος οὐ λαμβάνεται; ἀγνοῶν τοίνυν τί δέοι περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ 15 θεοῦ λόγου νοεῖν, καὶ τῶν θείων γραφῶν ἐν τῷ πλάτει πονεῖν οὐ βουλόμενος ὅπως ἂν τοῦ φωτὸς τῆς ἐντεῦθεν γνώσεως ἄξιος γένηται, ἐκείνην γοῦν ὤφειλεν τὴν κοινὴν καὶ μὴ διαφωνοῦσαν ὁμολογίαν ἐν ἀκροάσει περιμερίμνῳ ποιήσασθαι, ἦν τῶν πιστῶν ἅπαν τὸ πλῆθος ὁμολογεῖ, πιστεύειν ἑαυτὸν εἰς θεὸν πατέρα παντοκράτορα καὶ εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν κύριον ἡμῶν, τὸν τεχθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου 20 καὶ Μαρίας τῆς παρθένου, δι' ὧν τριῶν ἀποφάσεων τὰ πάντων σχεδὸν αἰρετικῶν καταλύεται μηχανήματα. ὁπότε γὰρ θεὸς καὶ παντοκράτωρ καὶ πατὴρ εἶναι πιστεύεται, συναίδιος αὐτῷ καὶ ὁ υἱὸς ἀποδείκνυται, ἐν οὐδενὶ τοῦ πατρὸς διαφέρων, ἐπειδὴ περ ἐκ θεοῦ θεός, ἐκ παντοκράτορος παντοκράτωρ, ἐξ αἰδίου γεννηθεὶς συναίδιος, οὐ μεταγενέστερος χρόνῳ, οὐκ ἐλάσσων δυνάμει, οὐκ ἀνόμιος δόξει, οὐ κεχωρισμένος οὐσία. 25 ὁ δὲ αὐτὸς τοῦ αἰδίου πατρὸς μονογενῆς αἰδίου ἐτέχθη ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου, ἧτις γέννησις χρονικὴ τῆς θείας αὐτοῦ καὶ αἰδίου γεννήσεως οὔτε τι ἀπεμείωσεν οὔτε μὴν τι ταύτηι προσέθηκεν, ἀλλ' ὅλην ἑαυτὴν εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον πεπλανημένον ἐκένωσεν, ἵνα καὶ τὸν θάνατον νικήσῃ καὶ τὸν διάβολον τὸν τὸ κράτος Hebr. 2, 14 ἔχοντα τοῦ θανάτου τῆι οἰκείῃ καταβάλλῃ δυνάμει. οὐδὲ γὰρ ἂν ἠδυνήθημεν νικήσαι 30

MrSM¹BHXp¹NJWRVUZ, K [= dl, m inde a 17 κοινήν, u], Tim. 1

1 πράξει M¹BRK^{lu} ἐκκύψαντες HX ὑπὸ p¹ 2 τί om. M¹R τὸ om. p¹UK ἡμῖν X ἀναφύην M¹NK^{lu} Tim. 1 ἐγνώκαμεν p¹ ἀνεγνωμεν Tim. 1 τὰ om. Z 3 λελυθέναι M¹U ὃς] ὡς NK^{lu} ὁ M¹Bp¹Ncor¹ K^d om. p conflatae sunt uersiones ὃς ἐνομήσθη et νομισθεὶς τῆς M¹p¹K^{du} τις K^l 4 προσηγορίας τιμῆς p¹K^d προσηγορίας καὶ τιμῆς M¹K^{lu} εἶναι ἄξιος MrSNVUZ τε καὶ ἄξιος ἄξιος p¹K^d ἄξιος M¹BHXWRK^{lu} ἄξιος εἶναι J ἀμαθῆς λίαν M¹ 5 ἀναδείκνυται ZK^{lu} ἐβουλήθη M¹U 6 ἀνομίαν p¹K^d ἐλογίσαστο WR 8 ἀνοιαν Tim. 1 9 οὐκ — φωνάς om. p¹ δὲ om. VUZ οὐκ — γραφάς om. M¹ 10 κατατρέχουσιν K^{lu} 11 ἀποδεικνύμενοι H γενόμενοι B ἀναδείκνυται K^{lu} μὴ om. p γεγένηται M¹ 12 βιβλίων BNWRU γραφῶν K^l 13 τοῦ προοιμίου τοῦ συμβόλου M¹K^{lu} προοιμίων] μυστηρίων V 13/14 τὴν οἰκουμένην om. K^{lu} 14 προσφέρεται p¹K^d ἐπὶ M¹BHXNR τούτου om. W 15 τοῦ om. K^l ἀγνοῶν τονυν K^l ἀγνωσία νοσῶν τὸν νοῦν K^u τοίνυν ἀγνοῶν N 18 ὁμολογίαν ἦν δέον ἦν αὐτὸν K^l ὁμολογίαν δέον ἦν αὐτῷ K^u ἀκροάσει] περισπουδάστω ἀκροάσει K^{lu} περὶ μέριμναν ποιήσασθαι R μεριμνοποιήσασθαι K^u πιστῶν] πλειστων R 18/19 ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν N 19 αὐτὸν pSHp¹NK^dlu ἑαυτὸ Z om. W ἕνα θῦ N ἕνα χῦ N 20 τὸν μονογενῆ αὐτοῦ ὑν K^u τὸν αὐτοῦ μονογενῆ K^l 21 παρθένου καὶ εἰς τὸ πᾶν τὸ ἅγιον N σχεδὸν τὰ πάντων K^{lu} πάντα p¹K^d τῶν αἰρετικῶν VUK^m 22 καὶ πατὴρ καὶ παντοκράτωρ HXp¹ καί?] ὁ W 23 ὁ om. Z ἀναδείκνυται B 24 συναίδιος] αἰδίου K^{lu} υἱὸς B οὔτε MJVUZ 25 χρόνου pS ἐλάττων HX ἐλάσσω K^u 26 ἡδίου K^l αἰδίου υἱὸς N ἐκ πῦθ ἐτέχθη B 27 γεννήσεως] φύσεως K^{lu} Tim. 1 τι om. K^m 28 τι om. M¹ ὅλον ἑαυτὸν K^u 28/29 ἐκένωσεν εἰς τὸ σῶσαι τὸν πεπλανημένον ἄνω K^u 30 καταβάλλῃ τῆ οἰκείῃ M¹ δυνάμει καταβάλλῃ N οὐ Z ἐδυνήθημεν M¹K^l

τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου τὸν ἀρχηγόν, εἰ μὴ τὴν ἡμετέραν αὐτὸς φύσιν ἀνέλαβεν καὶ οἰκείαν εἰργάσατο, ὃν οὔτε ἀμαρτία μολῦναι οὔτε θάνατος κατασχεῖν ἠδυνήθη. συνελήφθη μὲν οὖν δηλονότι ἐκ πνεύματος ἀγίου ἐν γαστρὶ παρθένου μητρός, ἥτις οὕτω φυλαχθείσης τῆς παρθενίας αὐτὸν ἀπεκύησεν, ὡσπερ οὖν καὶ ἀκεραίου μεινάσης τῆς παρθενίας συνέλαβεν. ἀλλ' εἴπερ ἐκ ταύτης τινὰ τῆς ἐν τῇ πίστει τῶν Χριστιανῶν εὐαγεστάτης 5 πηγῆς καθαρὰν ἀρύσασθαι διάνοιαν οὐκ ἠδύνατο διὰ τὸ τῆς τηλαυγοῦς ἀληθείας αὐτὸν ἑαυτῶι τὸ φέγγος ἐκ τῆς οἰκείας ἐπισκοτίζειν τυφλώσεως, τῇ διδασκαλίαι γοῦν τῇ τῶν

Mt. 1, 1 εὐαγγελίων ἑαυτὸν ὑπήγαγεν ἄν καὶ λέγοντος Ματθαίου βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ Δαυὶδ υἱοῦ Ἀβραάμ καὶ τοῦ ἀποστολικοῦ δὲ κηρύγματος τὴν

Rom. 1, 1—3 εἰσήγησιν ἄν ἐπεζήτησεν καὶ ἀναγινώσκων ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ πρὸς Ῥωμαίους Παῦλος 10 δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον

PL 762 θεοῦ, ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἀγίαις περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυὶδ τὸ κατὰ σάρκα ἐπὶ τὰς προφητικὰς οὕτως ἄν βίβλους τὴν εὐσεβῆ φροντίδα μετήγαγεν, καὶ εὐρίσκων

Gen. 22, 18 τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραάμ λέγοντος ἐν τῶι σπέρματί σου ἐνευλο- 15 γηθήσονται πάντα τὰ ἔθνη, ὅπως ἄν περὶ τῆς κυριότητος τούτου μὴ ἀμφιβάλλῃ τοῦ

Gal. 3, 16 σπέρματος, ἠκολούθησεν ἄν καὶ τῶι ἀποστόλῳ λέγοντι τῶι Ἀβραάμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τῶι σπέρματι αὐτοῦ. οὐκ εἶπεν· καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός· καὶ τῶι σπέρματί σου, ὅπερ ἐστὶν Χριστός,

Ies. 7, 44 καὶ τὸ Ἡσαίου δὲ κήρυγμα διὰ τῆς ἐνδοτέρας κατέσχευεν ἄν ἀκροάσεως λέγοντος Ἰδοὺ 20 ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται καὶ τέξεται υἱὸν καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα

Mt. 1, 23 αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὅπερ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ θεός, καὶ

Ies 9, 6 τοῦ αὐτοῦ δὲ προφήτου πιστῶς ἄν ὑπανέγνω τὰ ῥήματα παιδίου ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὠμοῦ αὐτοῦ καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλής ἄγγελος, θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστής, 25 ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, οὐδὲ ματαιῶς λαλῶν οὕτως ἄν εἶπεν σάρκα γεγενῆσθαι τὸν λόγον, ὡς ὅτιπερ ὁ τεχθεὶς ἀπὸ τῆς παρθένου Χριστὸς εἶχεν μὲν ἀνθρώπου μορφήν, οὐκ εἶχεν δὲ τοῦ μητρῴου σώματος τὴν ἀλήθειαν. ἡ τάχα διὰ τοῦτο τὸν δεσπότην Χριστὸν οὐκ εἶναι τῆς ἡμετέρας ἐνόμισεν φύσεως, ὅτι

MpSM¹BHXp¹N]WRVUZ, K [= dlmu], Tim.¹

1 φύσιν αὐτὸς UK^{1u} ἐν ἑαυτῶ φύσιν p¹K^d 2 μολύνεται p¹K^d ἔδυνήθη M¹ ἠδύνατο R 3 τῆς παρθένου M¹NK^m μητρός] μαρίας M¹K^{1mu} 4 παρθενίας [παρθένου K^{1u}] αὐτὸν M¹p¹RK^{d1u} 5 τινὰ om. M¹cor¹J K^{1u} 5,6 εὐαγεστάτην πηγὴν K^m 6 καθαρὰν τινὰ [τὴν K^u] διάνοιαν ἀρύσασθαι K^{1u} διάνοιαν οὗτος ὁ γέροντος N μὴ K^{1u} ἔδύνατο M¹K^{1u} 6,7 αὐτὸν — οἰκείας] φέγγος ἐκ τῆς οἰκείας ἑαυτοῦ [τοῦ ἑαυτὸν K¹] K^{1u} 6 αὐτὸν] ἀδύνατον VUZ 7 ἐν ἑαυτῶ p¹K^d ἐπισκοτίζει MVZK^m, cor¹. MK^m οὖν VZ τε U τῇ om. M¹N 8 ἑαυτὸν om. M¹K^u ὑπήγαγεν ἄν ἑαυτὸν BW ἐπήγαγεν M¹X καὶ om. p¹K^d τοῦ ματθαίου WR 9 δὲ om. U 10 ἐξήγησιν pSB ἐκθεσιν HX ἄν om. K^{1u} ἐζήτησε S καὶ om. Bp¹K^d ἀναγνοῦσ M¹ τῇ ἐπιστολῇ πρὸς Ῥωμαίους MJVUK^m, cor¹. K^m τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ SZ τοὺς Ῥωμαίους R 12 αὐτοῦ om. W ἐν — ἀγίαις] ἀγίων Tim.¹ 13 γενομένου K¹ γεναμένου K^u τὸ om. M¹Bp¹NWRK^{d1u} 14 καὶ ἐπὶ B Tim.¹ ἐπειτα Z οὗτος ἄν pSV οὕτως M¹U ἄν p¹K^d ἄν οὕτως K^{1u} ἄν (βίβλουσ) οὕτω J ἐπήγαγεν K^{1u} 15 τὸν om. V 15,16 ἐνευλογηθήσεται HX εὐλογιθήσονται K^u 16 τούτου! τοῦ K¹ αὐτοῦ Z om. K^u ἀμφιβάλλῃ M¹Xp¹RVZK^d ἀμφιβάλλοι BK^{1u} ἀμφιβάλοι N 17 ἄν om. K^u καὶ om. NVU τῶ δὲ M¹HXNZK^{1mu} ἐρέθησαν U ἐρρήθησαν BWZ ἠρέθησαν K^d 18,19 οὐκ — σπέρματί σου om. J 19 πολλοῖσ VUZ ἐν ἐνὶ pSM¹R ἐνὶ VUZK^m καὶ — σου om. K^d ὁ ἐστὶν ὁ M¹ τουτέστιν K^{1u} 20 δὲ om. U ἀκροάσεως κατέσχευεν ἄν M¹ ἄν om. VUZK^{1mu} 21 ἔξει M¹p¹K^{d1u} 22 ὁ M¹B μεθερμηνευόμενον om. K^{1u} 23 ἄν om. V προέγνω Z ῥήματα ὅτι K^{1u} 24 καλεῖται M¹HXp¹NVK^{d1u} Tim.¹ 25 αὐτοῦ ἔμμανουήλ p¹cor¹ ἄγγελος θαυμαστὸς σύμβουλος HXp¹K^d 26 τοῦ om. R οὐδέ] ὁ δὲ pS, M¹ ex cor¹. 27 ὁ τεχθεὶς ὁ S ἐκ N 28 δὲ om. U μητρῴου] ἡμετέρου K^{1u} 29 εἰ U διὰ τοῦτο om. S ὅτι]

πρὸς τὴν μακαρίαν Μαρίαν ὁ πεμφθεὶς ἄγγελος εἶπεν πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται Lc. 1, 35 ἐπὶ σέ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι, δι' ὃ καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σοῦ ἅγιον κληθήσεται υἱὸς θεοῦ, ὅπως ἂν ἐπειδήπερ ἡ σύλληψις τῆς παρθένου PG 764 θείας ἔργον γεγένηται δημιουργίας, ἐκ τῆς φύσεως τῆς συλλαβούσης ἢ σὰρξ τοῦ συλληφθέντος μὴ γένηται; ἀλλ' οὐχ οὕτως νοητέον ἐκείνην τὴν γέννησιν, ἣτις μονογενῶς ἐστίν 5 θαυμαστή καὶ θαυμαστῶς ἐστίν μονογενής, ὥστε διὰ τοῦ καινοπρεποῦς τῆς γεννήσεως τὴν τοῦ γένους ἐκβάλλεσθαι κυριότητα. τὸ μὲν γὰρ γόνιμον τῆι παρθένωι τὸ ἅγιον πνεῦμα παρέσχεν, ἡ δὲ τοῦ σώματος ἀλήθεια προσελήφθη ἐκ σώματος, καὶ τῆς σοφίας οἰκοδο- Prou. 9, 1 μούσης ἑαυτῆι οἶκον ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, τουτέστιν Ioh. 1, 14 ἐν τούτῳ τῷ σώματι ὅπερ ἔλαβεν ἐξ ἀνθρώπου καὶ ὁ πνεύματι ζωῆς λογικῆς ἐνεψύ- 10 χωσεν. σωιζομένης τοίνυν τῆς ιδιότητος ἑκατέρας φύσεως καὶ εἰς ἓν πρόσωπον συνιούσης ἀνελήφθη ἀπὸ μὲν τῆς θεότητος ἢ ταπεινότης, ἀπὸ δὲ τῆς δυνάμεως τὸ ἀδύνατον, ἀπὸ τοῦ ἀθανάτου τὸ θνητόν, καὶ πρὸς τὸ τὸ χρεωστούμενον ὄφλημα τῆς ἡμετέρας φύσεως ἐκτιθῆναι ἢ θεία φύσις ἠνώθη τῆι φύσει τῆι παθητῆι, ἵνα τοῦτο δὴ τὸ ταῖς ἡμέτεραις ἴασεσιν ὑπάρχον ἀρμόδιον, ὁ εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὢν μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἀνθρωπος 1 Tim. 2, 5 Χριστὸς Ἰησοῦς καὶ ἀποθνήσκειν ἐκ τοῦ ἐνὸς δυνηθῆι καὶ τελευτᾶν ἐκ τοῦ ἐτέρου μὴ δυνηθῆι. 16 ἐν ἀκεραῖαι τοιγαροῦν ἀληθοῦς ἀνθρώπου καὶ τελείαι τῆι φύσει θεὸς ἀληθῆς ἐτέχθη, ὅλος ἐν τοῖς ἑαυτοῦ καὶ ὅλος ἐν τοῖς ἡμῶν. ἡμέτερα δὲ λέγομεν ἅπερ ἡμῖν ἐξ ἀρχῆς ὁ δημιουργὸς ἐναπέθετο καὶ ἅπερ ἀνακαινιστέα πάλιν ἐδέξατο· ἐκεῖνα γὰρ ἅπερ ὁ ἀπατεῶν ἐπει- σήγαγεν καὶ ὁ ἀπατηθεὶς ἀνθρωπος ἤμαρτεν, τὸ τυχόν ἐπὶ τοῦ σωτῆρος ἴχνος οὐκ ἔσχηκεν. 20 οὐδὲ ἐπειδὴ κοινωνίαν τῆς ἀνθρωπίνης ὑπείσελῆλυθεν ἀσθενείας, διὰ τοῦτο καὶ κοινωνὸς τῶν ἡμετέρων γέγονεν ἀμαρτημάτων. προσέλαβεν γὰρ δούλου μορφήν δίχα ῥύπτου PG 766 τινὸς ἀμαρτήματος, καὶ τὸ ἀνθρώπινον αὐξων καὶ τὸ θεῖον οὐ μειῶν, ἐπειδήπερ ἡ κένωσις ἐκείνη δι' ἧς ἑαυτὸν ὁ ἀόρατος ὄρατὸν παρεσκεύασεν καὶ ὁ ποιητῆς καὶ δεσπότης τῶν ὅλων εἰς τῶν ἀνθρώπων ἠβουλήθη γενέσθαι, συγκατάβασις ἦν εὐσπλαγχνίας, οὐκ 25 ἀσθένεια τῆς δυνάμεως. τοιγαροῦν ὡς μένων ἐν μορφῆι θεοῦ πεποιήκεν ἀνθρωπον, αὐτὸς ἐν μορφῆι δούλου γέγονεν ἀνθρωπος· φυλάττει γὰρ ἑκατέρα φύσις ἀνελλιπῶς

13—16 καὶ πρὸς—δυνηθῆι adferuntur in Gest. Chalced. 3. 24

MpSM¹BHX, p¹ [inde a 14 ἠνώθη P¹], N|JWRVUZ, K [= dlmu], Tim.¹, Timoth.² arm. syr. [27 φυλάττει — p. 14. 2 ἐμείωσεν]

1 μακαρίαν om. VUK^m Μαρίαν om. Z 2 σοι R γενόμενον Z 2/3 ἐκ σοῦ om. M¹ 3 ἅγιος K^u 4 γεγέννηται p¹RK^d γένηται VK^l 5 οὐχ om. U 6 καὶ θαυμαστή καὶ Z ὁ μονογενῆς pS τῆς καινοπρεποῦς γεννήσεως Z 7 γένουσι in μονογενοῦσι corr. M, J τεκεῖν τὴν παρθένον [τῆ παρθένω K^l ex corr.] γόνιμον K^{lu} 8 παρέσχηκεν RK^{lu} ἐξ αὐτοῦ προσελήφθη τοῦ σώματος JK^{lu}, ex corr. MK^m 9 αὐτῆι ὤ ἑαυτῶ J τουτέστιν om. p¹K^d 10 τῷ σώματι τοῦτω K^u ἀνῶν U Μαρίας Tim.² arm. ὁ om. MJVUZK^{lmu}, corr. K^m πᾶν K^{lu} 10/11 ἐψύχωσε U 11 τῆς om. p¹K^d συντρεχούσης N 12 ὑπὸ p¹NK^d θεώσεως p¹K^d ὑπὸ p¹NK^d δὲ] μὲν pV om. N ὑπὸ p¹NK^d ἀπὸ δὲ pSHXVUK^{lu} Tim.¹ καὶ ἀπὸ Tim.² arm. 13 θανάτου p¹RVUZK^{dlu} τὸ om. V τὸ τὸ pSM¹B, K^m ex corr. τῷ τὸ MHXN|p¹RK^d τὸ WVUZK^{lmu} 14 ἐκτισθῆναι MpSM¹JWR κτισθῆναι HX ἐκτεθῆναι V om. K^{lu} δὴ τοῦτο U τὸ om. B 15 ὁ om. M¹N ὁ om. MpSXP¹JWVUK^d, corr. X ἀνθρωπος om. U 16 ἰσ̄ χ̄σ̄ BJ δυνηθῆ ἐκ τοῦ ἐνὸς H δυνηθείη K^{lu} δυνηθείη K^{lu} 17 ἀκεραῖω HXK^{lu} ἀληθινοῦ ἀνοῦ K^{lu} ἀληθῶς ἀνοῦ M¹BHXP¹WRZK^d ἀνοῦ ἀληθῶς N τῆι om. BW ἀληθεινὸς K^{lu} ἀληθῶς M¹ ἐπεδείχθη B 18 ἑαυτῶ U ἡμέτερας K^{lu} ὅσαπερ MJ ἐν ἡμῖν MJRZK^m, corr. K^m 18/19 ἐναπέθετο ὁ δημιουργὸς B 19 καὶ om. MJ & R om. ZK^{lu} 20 καὶ ἅπερ K^{lu} οὐδὲ τὸ τυχόν — ἴχνος ἔσχηκεν N 21 κοινωνία HX ἀνθρωπείας P¹ZK^d ἐπείσελῆλυθεν V ἀσθενείας] προνοίας V 22 τῶν om. R γέγονε τῶν ἡμετέρων M¹N 23 ἡ κένωσις om. Z 24 ὁ ἀόρατος ἑαυτὸν ὄρατὸν K^{lu} ἑαυτὸν ὄρατὸν ὁ ἀόρατος P¹K^d κατ-εσκεύασε U καί om. Z τε καὶ Z 25 εὐσπλαγχνία MVUZ, corr. M 26 τῆς om. P¹ ὡς HXN 27 αὐτὸς] ἑαυτὸν Tim.¹ ἀνθρωπος om. MJVUZ γὰρ] δὲ Tim.¹ Tim.² syr. ἐν ἑκατέρα φύσει U

τὴν ἑαυτῆς ἰδιότητα καὶ ὡσπερ οὐκ ἀναιρεῖ τὴν τοῦ δούλου μορφήν ἢ μορφή τοῦ θεοῦ, οὕτως τὴν τοῦ θεοῦ μορφήν ἢ τοῦ δούλου μόρφωσις οὐκ ἐμείωσεν. ἐπειδὴ γὰρ κατεκαυχᾶτο ὁ διάβολος τὸν ἄνθρωπον τὸν ἠπατημένον ἐκ τῆς πλάνης αὐτοῦ τῶν θείων δωρεῶν ἐστερημένον καὶ τῶν τῆς ἀφθαρσίας ἀγαθῶν γεγυμνωμένον ὑπὸ τὴν τοῦ θανάτου χαλεπὴν ἀπόφασιν γεγενῆσθαι καὶ ἐν τοῖς ἰδίῳις κακοῖς παραμυθίαν αὐτὸν εὐρηκέναι 5 τινὰ ἐκ τῆς αὐτοῦ τοῦ γεγονότος προδότου κοινωνίας, ὡς καὶ τὸν θεόν, τοῦτο τῆς αὐτοῦ δικαιοσύνης ἀπαιτούσης, ἀμείψαι περὶ τὸν ἄνθρωπον τὴν οἰκείαν ἀπόφασιν, ὃν τοσαύτη τιμῆι κατεσκεύασεν, χρεῖα τῆς οἰκονομίας τοῦ ἀπορρήτου μυστηρίου γεγένηται, ἵνα ὁ ἀναλλοιώτος θεός, οὕτινος ἢ βούλησις τῆς ἐμφύτου χρηστότητος στερηθῆναι μὴ δύναται, πρῶτην περὶ ἡμᾶς τὴν τῆς οἰκείας εὐσεβείας ἀπορρήτῳ μυστηρίῳ πληρώσῃ διοίκησιν 10 καὶ ἵνα ὁ ἄνθρωπος ὁ τῆι κακουργίᾳ τῆς διαβολικῆς κακίας πρὸς ἀμαρτίαν συναλαθῆι μὴ παρὰ βούλησιν ἀπόληται τοῦ θεοῦ. προέρχεται τοίνυν εἰς τὸ ταπεινὸν τοῦτο τοῦ κόσμου ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ θρόνου καταβαίνων καὶ ἀπὸ τῆς πατρικῆς δόξης οὐκ ἀφιστάμενος καινῆι τινι τάξει καὶ καινῆι τῆι γεννήσει γεννώμενος, καινῆι μὲν τῆι τάξει, ὅτι περ ἀόρατος ὢν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὄρατος γέγονεν ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν καὶ ἀκατά- 15 ληπτos ὢν ἠβουλήθη καταλαμβάνεσθαι καὶ προαιώνιος μένων εἶναι ἤρξατο ἀπὸ χρόνου καὶ τοῦ παντὸς ὢν δεσπότης τὴν δουλικὴν μορφήν ἀνεδέξατο τῆς οἰκείας θεότητος ἐπισκιάσας τὸ μέγεθος καὶ ὁ ἀπαθὴς θεὸς οὐκ ἀπηξίωσεν παθητὸς εἶναι ἄνθρωπος καὶ ὁ ἀθάνατος νόμοις ὑποκεῖσθαι θανάτου· καινῆι δὲ τῆι γεννήσει τεχθεὶς, ἐπεὶ περ ἡ ἄχραντος παρθεσία ἐπιθυμίαν μὲν ἠγνόησεν, τὴν δὲ τῆς σαρκὸς ἐχορήγησεν ὕλην. καὶ προ- 20 σελήφθη ἐκ τῆς μητρὸς τοῦ δεσπότητος φύσις, οὐχ ἀμαρτία· οὐ μὴν ἐπειδὴ περ ἐν τῷ δεσπότηι Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ τεχθέντι ἐκ τῆς γαστρὸς τῆς παρθένου θαυμαστή τις ἐστὶν ἢ γεννησις, διὰ τοῦτο ἡμῖν οὐχ ἡ φύσις ὁμοία. ὁ γὰρ ὢν θεὸς ἀληθὴς αὐτὸς ἐστὶν καὶ ἄνθρωπος ἀληθὴς. καὶ ψεῦδος οὐδὲν ἐν ταύτῃ τῆι ἐνώσει τυγχάνει, ἐν ὅσῳ τὰ συναμφοτέρα μετ' ἀλλήλων ἐστίν, καὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ταπεινὸν καὶ τὸ μέγεθος τῆς θεότητος. 25 ὡσπερ γὰρ τῷ ἐλεεῖν ὁ θεὸς τροπὴν οὐχ ὑφίσταται, οὕτως ὁ ἄνθρωπος τῷ μεγέθει τῆς θείας ἀξίας οὐκ ἀναλίσκεται. ἐνεργεῖ γὰρ ἑκατέρα μορφή μετὰ τῆς θατέρου κοινωνίας ὅπερ ἴδιον ἔσχηκεν, τοῦ μὲν λόγου κατεργαζομένου τοῦθ' ὅπερ ἐστὶν τοῦ λόγου, τοῦ δὲ σώματος ἐκτελοῦντος ἅπερ ἐστὶν τοῦ σώματος, καὶ τὸ μὲν αὐτῶν διαλάμπει τοῖς θαύ-

M, p [usque ad 27 θατέρου], P [inde a 27 κοινωνίας], SM¹BHXP^r N JWRVUZ, K [= dlmu], Tim.¹, Tim.² arm. syr. [24 ἐν ὅσῳ — 15, 1 ὑποπέπτωκεν]

2 οὕτως οὐδὲ τὴν μορφήν τοῦ θῦ M^rSJ^vUZ^{K^m} οὕτω καὶ R τοῦ^r om. K^u μορφή NK^{lu} οὐκ del. K^m ἐκένωσεν HX 2/3 καὶ ἐκαυχᾶτο K^{lu} 3 τὸ τὸν M^rK^l, K^m ex corr. τὸν² del. K^m ἠπατημένον] κτησάμενον X τῆς] τῆς οἰκείας K^{lu} ἑαυτοῦ M^rSJ 4 γεγυμνωσθαι καὶ K^{lu}, K^m ex corr. 5 ἑαυτὸν [ἑαυτῷ Tim.¹] ἐν τοῖς οἰκείοις κακοῖς παραμυθίαν [μὴ ins. Tim.¹] εὐρηκέναι K^{lu} Tim.¹ ἠύρηκέναι M^rSHJR 6 κοινωνίας γενομένης K^{lu} 6/7 τῆς — δικαιοσύνης τοῦτο N 7 τὴν — ἀπόφασιν om. K^{lu} ὃν ἐν M^rR ὃν τῆ BW 8 χρεῖα γέγωνε τῆς — μυστηρίου ἵνα K^{lu} τοῦ — μυστηρίου τῆς οἰκονομίας B ἀπορρήτου] τοιοῦτου Tim.¹ 9 δύνηται VU 10 πρῶτον N πρὸς τὴν K^{lu} εὐσεβείας om. M^rSJ^vUZ 11 συναλασθεῖς HXR 12 τοίνυν προέρχεται N προσέρχεται M^rSXJ, corr. M τὸ — τοῦτο] τὰ ἔσχατα K^{lu} τοῦτο] τοῦτου R 13 ἀπὸ om. M^r πατρικῆς] οὐρανιας Tim.¹ 14 μὴ K^{lu} om. K^d χωριζόμενος K^{lu} τινι] τῆ M^rSJ^{K^m} om. K^u καὶ om. B γενόμενος XZK^u 15 ἐν om. K^{lu} ἡμῶν B 16 ἐβουλήθη M^r μένων] ὢν K^l ὃν K^u ἤρξατο εἶναι V ἀπὸ χρόνου ἤρξατο N ἀπὸ τοῦ χρόνου B ὑπὸ χρόνον P^rK^d 17 μένων B τὴν om. K^{lu} ἐδέξατο B 18 ὁ οἶν. U εἶναι παθητὸς N παθητὸς γενέσθαι B^rW^{K^d} ὃ] ὢν K^{lu} 19 νόμοις om. K^{lu} θανάτω K^{lu} ἐπειδὴ περ M^r 20 παρθένοσ B 21 ἡ τοῦ δεσπότητος M^rBW^{K^m} τοῦ δεσπότητος ἢ U 22 τῆς παρθένου γαστρὸς BW 23 οὐχ ἡ φύσις ἡμῖν [ἡμῶν K^{du}] P^rK^{du} ὁ αὐτὸς R J 24 τῆ ἐνώσει ταύτη K^{lu} ἐνώσει] γεννήσει HX ἐστὶ τυγχάνει V καθέστηκεν K^{lu} 25 ἡ ταπεινότης τοῦ ανού K^{lu} 26 τῷ — ὃ^r om. K^{lu} ἐν τῷ N τοῦ V οὕτως καὶ K^{lu} 28 ἔσχηκεν HX 29 ὅπερ M^rK^{lu} Tim.² arm. αὐτοῦ WR om. Tim.¹ Tim.²

μασιν, τὸ δὲ ταῖς ὕβρεσιν ὑποπέπτωκεν. καὶ καθάπερ ὁ λόγος ἀπὸ τῆς ἰσότητος τῆς τοῦ πατρὸς δόξης ἐστὶν ἀχώριστος, οὕτως τὸ σῶμα τὴν φύσιν τοῦ ἡμετέρου γένους οὐκ ἀπολέλοιπεν· εἰς γὰρ καὶ ὁ αὐτὸς ἀληθῶς υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ ἀληθῶς υἱὸς ἀνθρώπου 3 τυγχάνει, θεὸς μὲν κατὰ τοῦτο καθ' ὃ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς Ioh. 1, 1 τὸν θεὸν καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος, ἄνθρωπος δὲ κατὰ τοῦτο καθ' ὃ ὁ λόγος σὰρξ Ioh. 1, 14 ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· καὶ θεὸς μὲν κατὰ τοῦτο καθ' ὃ δι' αὐτοῦ τὰ πάντα Ioh. 1, 3 ἐγένετο καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν, ἄνθρωπος δὲ κατὰ τοῦτο καθ' ὃ γέγονεν ἐκ γυναικός, γέγονεν ὑπὸ νόμον. καὶ ἡ μὲν τῆς σαρκώσεως γέννησις Gal. 4, 4 ἀνθρωπίνης ἐστὶν δήλωσις φύσεως, ὁ δὲ τοκετὸς τῆς παρθένου μήνυμα τῆς θείας ὑπάρχει δυνάμεως, καὶ ἡ μὲν νηπιότης τοῦ βρέφους διὰ τῆς τῶν σπαργάνων εὐτελείας ἐπιγινώσκει- 10 ται, τὸ δὲ μέγεθος τῆς αὐτοῦ μεγαλωσύνης διὰ τῶν ἀγγελικῶν φωνῶν ἀποδείκνυται, καὶ ὁμοιοῦται μὲν τοῖς νεωστὶ τικτομένοις ἀνθρώποις οὗτος ὃν Ἑρώιδης ἀσεβῶς φονεῦσαι Mt. 2, 16 βουλεύεται, ἀλλὰ ἐστὶν δεσπότης τῶν ὄλων ὃν μάγοι χαίρουσιν ἰκετευτικῶς προσκυνεῖν. ὅτε δὲ πρὸς τὸ τοῦ προδρόμου ἑαυτοῦ Ἰωάννου ἔρχεται βάπτισμα, ὅπως ἂν μὴ λάθῃ ὅτιπερ τῷ προκαλύμματι τῆς σαρκὸς ἡ θεότης ἐκρύπτετο, ἡ τοῦ πατρὸς φωνὴ ἐξ οὐρανῶν 15 ἐπιβοῶσά φησιν· οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠὲ ἠύδωκα. τοι- Mt. 3, 17 γαρ οὖν ὃν ὡς ἀνθρώπον ἡ τοῦ διαβόλου πειράζει πανουργία, τούτῳ ἄτε δὴ θεῷ ἡ τῶν Mt. 4, 11 ἀγγέλων τάξις διακονεῖ. τὸ μὲν γὰρ πειρῆν καὶ διψῆν, κοπιᾶν καὶ ὑπνοῦν ὁμολογουμένως ἐστὶν ἀνθρώπου, ἀλλὰ τὸ πέντε ἄρτοις πέντε χιλιάδας ἀνθρώπων κορέσαι καὶ χαρίσασθαι 19 τῇ Σαμαρείτιδι ζῶν ὕδωρ, ὅθεν ἀρυσάμενη αὐτῇ ὑπῆρξεν τὸ μηκέτι διψῆν, καὶ ἐπὶ Ioh. 4, 10. 14 μὲν νώτων θαλάσσης περιπατεῖν τῶν ποδῶν οὐ βαπτιζομένων, τὰς δὲ τῶν κυμάτων Mt. 14, 25 οἰδήσεις ἐπιτιμωμένου τοῦ κλύδωνος κατευνάζειν ἐστὶν ἀναμφιβόλως θεοῦ. ὥσπερ Lc. 8, 24 οὖν, ἵνα τὰ πολλὰ παραλείψω, οὐ τῆς αὐτῆς ἐστὶν φύσεως τὸ κλαίειν ἐκ διαθέσεως οἴκτου Ioh. 11, 35 τὸν τελευτήσαντα φίλον καὶ τὸν αὐτὸν ἀναζητῆν μέλλοντα διασκεδασθέντος τοῦ προσχῶ- 24 ματος τῆς τεταρταίας ἤδη ταφῆς ἐξαναστῆσαι πρὸς τὸ κέλευσμα τῆς φωνῆς ἢ τὸ ἐπὶ Ioh. 11, 39. 43

MPSM¹BHXPI²NJWRVUZ, K [= dlmv], Tim.¹, Tim.² arm. syr. [4 θεὸς μὲν — 16 ἠὲ ἠύδωκα, 18 τὸ μὲν γὰρ — p. 16, 7 καθέστηκεν].

1 τοῖς παθήμασιν M¹BW, K^m ex corr. ἐν ἄλλω ταῖς ὕβρεσιν M¹ in mg. 2 τῆς om. K^d
3 μὲν γὰρ VUK^m ὁ om. XZ ἀληθῶς¹ om. RVUZK^{lu} Tim.¹ υἱὸς — καὶ om. VZK^m θῦ υἱὸς M¹B
τοῦ θῦ K^d τοῦ om. WP¹RUK^{lu} τε MPSJ 3/4 ἀληθῶς² — τυγχάνει υἱὸς ἀνοῦ τυγχάνει ἀληθῶς
[ἀληθῆς U om. K^m] VUK^m 4 καθὼν K^l 4/5 καὶ ὁ λόγος — ὁ λόγος om. K^{lu} 5—7 ὁ
λόγος σὰρξ — καθ' ὃ om. V 6 καθ' ὃ om. K^l ὅτι K^u 6/7 δι' αὐτοῦ — καθ' ὃ om. J
δι' — ἐγένετο om. K^{lu} 6 τὰ om. HXP¹K^d 7 καὶ om. K^u οὐδὲν BW ἐν ὃ γέγονεν
M¹NK^{lu}, K^m ex corr., Tim.¹ Tim.² 8 γυναικὸς καὶ NK^u σαρκώσεως αὐτοῦ J 9 ἀνθρω-
πίνως PS φύσεως δήλωσις V μήνυμα — ὑπάρχει] ἔλεγχος ὑπάρχει θείας K^{lu} 10 τοῦ βρέφους
νηπιότης N παρθένων B 10/11 ἐπιγινώσκειται εὐτελείας M¹BW 11 εὐαγγελικῶν MPSJ¹VZK^{lu}
12 μὲν ἐν X ἀνοῦ K^l, K^u ex corr. οὗτος] ὁ αὐτός N 12/13 φονεῦσαι βούλεται
SM¹BWRVUZK^{lu} βούλεται φονεῦσαι HX 13 οἱ μάγοι P¹K^dlu χαίρουσιν [σπεύδουσιν W]
ἰκετικῶς P¹WK^d προσκυνοῦντες RK^{lu}, K^m ex corr., Tim.¹ Tim.² 14 ὅτι S αὐτοῦ
MPSP¹JK^{dm}, corr. K^m Ἰωάννου om. V 15 ὅτι R τῷ om. K^{lu} οὐρανοῦ R
16 εὐδόκησα BXP¹NUZK^d 17 ὡς om. U ἀνοῦ HX ἄτε om. UK^u τῷ θῷ VU
18 διψᾶν K^u κοπιᾶν] καὶ κοπιᾶν HXP¹NK^d Tim.² arm. κοπιᾶν τε K^{lu} ὑπνοῖν HXK^{lu}
19 ἀλλὰ τὸ] τὸ δὲ S ἐκ πέντε ἄρτων K^{lu} πέντε μυριάδας U πεντακισχιλίουσ
ἀνοῦ M¹BW 20 ζῶν ὕδωρ τῇ σαμαρείτιδι N ὕδωρ ζῶν M¹RK^{lu} ὑπῆρξε ταύτῃ P¹K^d
ὑπῆρξε M¹BW διψᾶν M¹Z καὶ τὸ U 21 μὲν om. VU περιπατεῖν] ὄχεσθαι K^{lu}
δὲ] τε U ὑδάτων B 22 κατευνάζει HX, corr. H ἀναμφιβόλως ἐστὶ HX Tim.² arm.
23 τὰ om. VU παραλίπω P¹K^d φύσεως ἐστὶ BNK^u καὶ ἐκ X οἴκτων N οἶκον V
24 τετελευτηκότα N τελευτηκότα HX τὸ om. B τὸν om. K^u ἄξειν K^l ἄξει K^u
24/25 προσκῶματος X προσχήματος H^{corr} 25 τελευταῖα P¹K^d ἐξαναστῆναι M¹BW ἐξαναστῆσαι
τὸν ἀναζητῆσαντα [ἀναζητήσαντα U] MPSJVUZK^m πρὸς τὸ τῆς φωνῆς κέλευσμα ἐξαναστῆσαι
[ἐξαναστῆναι K^l] K^{lu} φωνῆς] ταφῆς V ἡ om. PS τὸ] τοῦ UK^{lu} om. PS ἀπὸ MX]

- Mt. 27, 45-51 ξύλου ἠρτηῆσθαι καὶ ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μεταβληθέντα τὰ στοιχεῖα πάντα συσσεισαι
 Lc. 23, 43 ἢ τὸ διαπεπάρθαι τοῖς ἡλοῖς καὶ τὰς τοῦ παραδείσου πύλας ἀνοίξαι τῇ πίστει τῇ τοῦ
 Ioh. 10, 30 ληιστοῦ, οὕτως οὐ τῆς αὐτῆς ἐστὶν φύσεως τὸ λέγειν ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐσμέν
 Ioh. 14, 28 καὶ τὸ λέγειν ὁ πατήρ μου μείζων μου ἐστίν. εἰ καὶ τὰ μάλιστα γὰρ ἐν τῷ
 δεσπότῃ Ἰησοῦ Χριστῷ τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐν ἐστὶν πρόσωπον, ὅμως ἕτερον 5
 ἐστὶν ἐκεῖνο ἐξ οὗ ἐν ἐκατέρῳ κοινόν ἐστὶν τὸ τῆς ὑβρεως, καὶ ἕτερον ἐξ οὗ κοινόν τὸ τῆς
 δόξης καθέστηκεν. ἐξ ἡμῶν μὲν γὰρ ἐστὶν αὐτῷ ἡ ἐλάσσωσιν τοῦ πατρὸς ἀνθρωπότης,
 6 ἀπὸ δὲ τοῦ πατρὸς ἐστὶν αὐτῷ ἡ μετὰ τοῦ πατρὸς ἴση θεότης. διὰ ταύτην τοίνυν
 τοῦ προσώπου τὴν ἔνωσιν τὴν ἐν ἐκατέρῳ φύσει νοεῖσθαι ὀφείλουσαν καὶ υἱὸν ἀνα-
 γινώσκομεν ἀνθρώπου κατεληλυθέναι ἐξ οὐρανοῦ, ὅποτε ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τὸ σῶμα ἐξ 11
 αὐτῆς τῆς παρθένου ἐξ ἧς ἐτέχθη, προσέλαβεν, καὶ πάλιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ σταυρωθεὶς
 λέγεται καὶ ταφείς, ὅποτε ταῦτα οὐκ ἐν αὐτῇ τῇ θεότητι ἐν ἡι μονογενῆς καὶ συναΐδιος
 καὶ ὁμοούσιος ὢν τῷ πατρί, ἀλλ' ἐν τῇ ἀσθενείᾳ τῆς ἀνθρωπίνης ὑπομεμένηκε φύσεως.
 ὅθεν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα πάντες καὶ ἐν τῷ συμ-
 1 Cor. 2, 8 βόλῳ συνομολογοῦμεν κατ' ἐκεῖνο τὸ ἀποστολικόν εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν 15
 κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν. ὅτε δὲ αὐτὸς ὁ κύριος ἡμῶν καὶ σωτὴρ τὴν
 Mt. 16, 13. 15 πίστιν τῶν μαθητῶν διὰ τῶν οἰκείων ἐξεπαίδευεν ἐρωτήσεων, τίνα με, φησίν, λέγουσιν
 οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; καὶ ἐκείνων ἀποκρινάμενων ἄλλας ἄλλων
 εἶναι δόξας ὑμεῖς, φησίν, τίνα με λέγετε εἶναι; ἐμὲ δηλαδὴ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
 καὶ ὄν ἐν μορφῇ δούλου καὶ ἀληθεῖαι σώματος θεωρεῖτε, τίνα με λέγετε [εἶναι]; ἐνθα 20
 ὁ μακάριος Πέτρος θεόθεν ἐμπνευσθεὶς καὶ διὰ τῆς οἰκείας ὁμολογίας πᾶσιν μέλλων γίνεσθαι
 Mt. 16, 16 σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν σὺ εἶ, φησίν, ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος καὶ
 ἀξίως μακάριος ἀπεφάνθη παρὰ τοῦ κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς πρωτοτύπου πέτρας τὸ στερεὸν
 PL 774 ἐπεσπάσατο τῆς τε ἀρετῆς καὶ τῆς προσηγορίας. ὅστις δι' ἀποκαλύψεως τοῦ πατρὸς
 τὸν αὐτὸν καὶ υἱὸν θεοῦ ὠμολόγησεν καὶ Χριστόν, ἐπειδήπερ ἐν τούτων δίχα θατέρου 25
 λαμβανόμενον ἀνόνητον ἐτύγχανεν εἰς σωτηρίαν καὶ τοῦ αὐτοῦ ὑπῆρχεν κινδύνου τὸ
 τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν ἢ θεὸν μόνον ἄνευ ἀνθρώπου ἢ δίχα θεοῦ πιστεῦειν ἄνθρωπον
 μόνον. μετὰ δὲ τὴν ἀνάστασιν τοῦ κυρίου, ἦτις δηλαδὴ τοῦ ἀληθοῦς αὐτοῦ σώματος

MPSM¹BHXP¹N]WRVUZ, K [= dlmu], Tim.¹, Tim.² [8 διὰ ταύτην — 13 φύσεως. 24 ὅστις —
 28 ἄνθρωπον μόνον]

1 τοῦ ξύλου M¹ καὶ τὸ B μεταβαλόντα N συσσεισθαι P¹ συσσεισθω K^d
 2 διὰ τὸ πεπάρθαι S 2/3 τῇ τοῦ ληστοῦ πίστει S 2 τῇ² om. M¹BH¹WK^dlu, corr. H 3 οὕτως
 οὖν οὐ HX φύσεως ἐστὶ BHXN φύσεως U φύσεως ὡς Z 4 μου² om. B εἰ] εἶτα Z
 γὰρ om. M¹BWRK^u 5 τῷ χῶ K^u τοῦ² om. M¹BWR τὸ πρόσωπον M¹BW ἕτερον
 τι N ἐν U 6 ἐστὶ] λέγεται δι' οἰκειώσεως Tim.¹ Tim.² 7 μὲν om. M¹ αὐτοῦ U om. M¹B
 8 αὐτοῦ U 9 προσώπου] πρὸς K^{lu} ἔνωσιν] ἐνότητα WR μονότητα HX νοεῖσθαι ἀδύνατον V
 9/10 υἱὸν — ἀνθρώπου] υἱὸς ἀνθρώπου λέγεται Tim.¹ Tim.² ἀναγινώσκόμενον UK^u ἕνα γινώσκομεν H
 10 ἐξ οὐρανοῦ κατεληλυθέναι Z ὁ om. NK^{lu} 11 προσέλαβεν ἐξ ἧς ἐτέχθη Z ὁ om. N
 ὁ σταυρωθεῖς K^u σταυρωθῆναι P¹K^d 12 ταφῆναι P¹K^d 13 ἀνθρωπίνης] ἡμετέρας W
 14 ταφέντα καὶ ἀναστάντα P¹JK^dlu καὶ ἀναστάντα M in mg. καὶ om. M¹BW 15 ὁμολο-
 γοῦμεν VU κατ' ἐκεῖνο] κακεῖνο K^{lu} 16 ὅτι U καὶ ὅτι HX 17 τῶν μαθητῶν om. P¹K^d
 ἐξεπαίδευσεν SM¹BXP¹WRUK^dlu, corr. M¹ με om. R μεν K^u 17/18 λέγουσιν εἶναι τὸν — ἀνθρώπου
 οἱ ἀνοῖ φησὶ B οἱ ἀνοῖ λέγουσιν εἶναι [εἶναι om. HX] M¹HXNW οἱ ἀνοῖ εἶναι λέγουσι Z
 ἀνθρώπου] θῦ W 18/19 καὶ ἐκείνων — ἀνθρώπου om. Z 18 κακεῖνων M¹BW ἀποκρι-
 νομένων P¹K^d 19 με om. H ἐμὲ om. K^{lu} 20 εἶναι HXRVK^{lu} Tim.¹ om. MPSM¹BP¹N]WUZK^dlm
 ἐνταῦθα HU, corr. H 21 ὁμολογίας] πίστεως Tim.¹ μέλλων πᾶσι M¹BW γενέσθαι UK^{lu}
 23 στερεὸν M¹BP¹WK^d 24 προσηγορίας] ὁμολογίας καὶ τῆς προσηγορίας VUK^{lm} εἶτις V
 25 τοῦ θῦ H^{corr}XN ὁμολόγησεν εἶναι K^{lu} ἐπειδὴ γὰρ VU ἐν τούτῳ PSX ἐτέρου K^{lu}
 26 ἀνόνητον V Tim.¹ Tim.² syr. ἀνθρωπίνη τὸν II ἀν sprat. uacuum N ἐντυγχάνειν HX εἰς
 σριάν ἐτύγχανεν NW κινδύνου ὑπῆρχεν N τὸ om. Z 27 ἢ om. PSI, corr. H
 μόνον om. N 28 τὴν τοῦ κῦ ἀνάστασιν N ἀληθινοῦ U

γέγονεν, ἐπειδήπερ οὐκ ἄλλος ἀνέστη εἰ μὴ ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀποθανών, τί ἕτερον τῆι τῶν
 τεσσαράκοντα ἡμερῶν αὐτοῦ διαγωγῆι γέγονεν ἢ ἵνα ἐκ πάσης ἀχλύος τὰ τῆς πίστεως Act. 1, 3
 ἡμῶν καθαρῆι; διαλεγόμενος γὰρ τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς καὶ συνδιατρίβων καὶ συναλι- Act. 1, 4
 ζόμενος ἀκριβέστερόν τε καὶ πολυπραγμονικώτερον διὰ τῆς ἀφῆς ἑαυτὸν ψηλαφᾶσθαι παρὰ
 τούτων, οὓς ἔπληττεν τὸ ἀμφίβολον, ἐνδιδούς διὰ τοῦτο καὶ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν Ioh. 20, 19, 22
 εἰσήιει πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ τῶι φυσήματι τῶι ἑαυτοῦ παρείχεν ἅγιον πνεῦμα καὶ χαρι- 6
 ζόμενος τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως τῶν θείων γραφῶν ἀνεκάλυπτε τὰ ἀπόρρητα καὶ πάλιν ὁ
 αὐτὸς τὰ τραύματα τῆς πλευρᾶς καὶ τὰς διατρήσεις τῶν ἡλῶν καὶ πάντα τὰ τοῦ νεαροῦ
 πάθους ἐπεδείκνυ σημεῖα λέγων· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε ὅτι πνεῦμα σάρκα Lc. 24, 39
 καὶ ὅστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα, ὅπως ἂν ἐν αὐτῶι μεμενηκέναι 10
 γνωσθῆι ἡ ἰδιότης τῆς τε θείας καὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀδιαιρέτος οὕτω τε μάθωμεν
 τὸν λόγον μὴ τοῦτο εἶναι ὅπερ ἐστὶν ἡ σὰρξ, ἀλλ' ἕνα υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ τὸν λόγον ὁμο-
 λογήσωμεν καὶ τὴν σάρκα. ἡστινος πίστεως τοῦ μυστηρίου κοῦφος ὢν Εὐτυχῆς οὗτος
 καὶ ἀμέτοχος ὀφείλει νομίζεσθαι, ὃς τὴν φύσιν τὴν ἡμετέραν ἐν τῶι μονογενεῖ τοῦ θεοῦ
 οὔτε διὰ τῆς ταπεινότητος τῆς ἀνθρωπότητος οὔτε διὰ τῆς δόξης ἐπέγνω τῆς ἀναστά- 15
 σεως οὔτε τὴν ἀπόφασιν ἐφοβήθη τοῦ μακαρίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου
 τοῦ λέγοντος πᾶν πνεῦμα τὸ ὁμολογοῦν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἔλη- 1 Ioh. 4, 2, 3
 λυθέναι ἀπὸ θεοῦ ἐστὶν καὶ πᾶν πνεῦμα τὸ διαιροῦν Ἰησοῦν Χριστὸν PL 776
 ἀπὸ θεοῦ οὐκ ἐστὶν καὶ οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος. τί δὲ ἐστὶν τὸ διαι-
 ροῦν Ἰησοῦν εἰ μὴ τὴν ἀνθρωπίνην ἀπ' αὐτοῦ φύσιν ἀποχωρίζειν καὶ τὸ μυστήριον 20
 δι' οὔπερ ἐσώθημεν μόνου, πειρᾶσθαι μάταιον διὰ πλασμάτων ἀναιδῶν ἀπεργάζεσθαι;
 ὁ δὲ τὴν ἀχλὺν ὑφιστάμενος περὶ τὴν φύσιν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἀναγκαιῶς καὶ
 περὶ τὸ πάθος αὐτοῦ τῆι παραπλησίαι τυφλώσει παραφρονεῖ. καὶ γὰρ εἰ τὸν σταυρὸν
 τοῦ δεσπότητος ψευδῆ μὴ νενόμικεν καὶ τὸ πάθος τὸ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας
 ἀναδεχθὲν ἀληθῆς γενόμενον οὐδαμῶς ἀμφιβάλλει, οὔτινος οὖν ἐπιγινώσκει τὸν 25
 θάνατον, ἐπιγινωσκέτω [καὶ] τὴν σάρκα καὶ μηδὲ τῆς ἡμετέρας αὐτὸν σαρκὸς ἀνθρωπον
 ἀπαρνείσθω, ὃν παθητὸν ἔγνω γενόμενον, ἐπειδήπερ ἡ ἄρνησις τοῦ ἀληθοῦς σώματος
 ἄρνησις ἐστὶν καὶ τοῦ πάθους τοῦ σώματος. εἰ τοίνυν δέχεται πίστιν Χριστιανῶν

MPSM¹BHXP¹NJWRVUZ, K[= dlm], Tim.¹, Tim.² [14 ὃς — 16 ἀναστάσεως].

1 ἐπειπερ HXP¹NRK^d εἶπερ Tim.¹ τῆι δὲ καὶ K^l τῆι δὲ K^m ex corr. εἰς τῆ P¹K^d τῆι]
 ἢ PSP¹K^d Tim.¹ σαράκοντα K^l 2 αὐτοῦ ἡμερῶν διαγωγῆ P¹WVUK^d ἡμερῶν διαγωγῆ
 αὐτοῦ NK^l 3 μὲν γὰρ K^m ex corr. αὐτοῦ N 3/4 συναλιζόμενος SBXWRUZK^d, corr. B
 4 τε] δὲ PSM¹K^l om. B 5 τούτων] πάντων N ἐκδιδούσ V ἐδίδου B ἐνεδίδου K^m ex corr. ἀνεδίδου
 P¹K^d τούτων V καὶ om. MPSHXJRVUZK^m Tim.¹, corr. K^m 6 εἰσῆλθε HX τῶι]
 τὸ MSHJK^l 7 τὸ² om. MPSJVUZK^{lmu} ἀπεκάλυπτε MPSJVUZK^{lmu}, corr. K^m 8 τὰ
 om. K^u 9 ἐπιδίκνυ K^u ἐπιδείκνυε HX ὑπεδείκνυ JU ἐπιδείκνυσιν BW ἐπεδείκνυτο Z σημεῖα]
 ἴδια BW 10 μεμενηκέναι ἐν αὐτῶ MPSJVUZK^m 11 γνωσθεῖη VUZK^{lmu} τε om. BHXWVUK^l
 φύσεωσ καὶ τῆσ ἀνθρωπίνησ Z τῆσ om. M¹BWR ἀδιαιρέτωσ VUK^l μανθάνομεν P¹K^d
 12 τοῦτον K^l τοῦ θεοῦ om. Tim.¹ 13 τοῦ om. R 14 καὶ om. B λογίζεσθαι P¹K^d
 ὅστισ HXK^l ὡσ Z τοῦ θῦ υἱῶι M¹BW υἱῶ τοῦ θῦ HXP¹JRK^d, K^m ex corr., Tim.¹ Tim.²
 arm. 15 τῆσ ἀνθρωπότητος om. VUZK^m, corr. K^m οὔτε] οὐδὲ N 16 μακαρίου — καὶ om. S
 Ἰωάννου om. P¹K^d 17 τοῦ om. PSM¹BNWVUZ τοῦ θεολόγου X λέγοντοσ ὅτι M¹BW
 17/18 ἔληλυθέναι ἐν σαρκὶ R ἔληλυθέναι Z 19 τοῦ θῦ N τοῦτὸ HXNR τοῦ ἀντιχριστοῦ
 PSHP¹VUZK^d, corr. K^m τὸ τοῦ ἀντιχριστοῦ H^{corr} XNR 19/20 διαιρεῖν P¹K^d τὸν ἰῶ
 M¹BHXP¹WK^d τὸν χῦ N ἰῶ χῦ VUK^m 20 τὸ τὴν K^m ex corr. ἀπ' αὐτοῦ om. Tim.¹
 ἀπ' om. X 21 διὰ πλασμάτων] ἀνάπλασμα τῶν U 22 ἀφιστάμενοσ PSVUK^d ἐπιστάμενοσ K^l
 Χριστοῦ] κύ HX 23 τοῦ πάθουσ N παραφρονεῖν ZK^m εἰ om. K^u ἢ K^l εἰσ X 23/24 τὸν
 τοῦ δεσπότητος σταυρὸν B 23 σταυρὸν] θησαυρὸν Z 24 μὴ νενόμικεν] μὲν ἐνόμησεν K^l
 τῆσ om. X 25 ἀναδειχθὲν M¹BHXP¹WVUZK^{lmu} ἀληθῶσ MM¹BJK^m ex corr. μῆδαμῶσ K^d
 ἀμφιβάλοι MNJ οὖν om. P¹K^d 26 καὶ P¹K^d Tim.¹ om. MPSM¹BHXP¹NJWRVUZK^m
 μηδὲν MPSJ μὴ διὰ HX σαρκὸσ αὐτόν BW σαρκὸσ R 28 ἄρνησις — σώματος om. U ἐστὶν
 τε R τὴν πίστιν τῶν B

- καὶ ἀπὸ τοῦ κηρύγματος τοῦ εὐαγγελίου μὴ τὴν οἰκείαν ἀκοὴν ἀποστρέφει, σκοπεῖτω
Ioh. 19, 34 ποία φύσις διαπεπαρμένη τοῖς ἡλοῖς ἐν τῷ τοῦ σταυροῦ ξύλῳ κεκρέμαστο καὶ ἀνοι-
 γείσης τῆς πλευρᾶς τοῦ προσπεπηγότος τῷ σταυρῷ διὰ τοῦ δόρατος τοῦ στρατιώτου
 νοεῖτω πόθεν τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ ἐρρῦη, ὥστε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ τῷ τε λουτρῷ
 καταρδεύεσθαι καὶ τῷ πόματι. ἀκουέτω δὲ καὶ τοῦ μακαρίου Πέτρου τοῦ ἀποστόλου
I Petr. 1, 2 κηρύττοντος ὅτι ὁ καθαρισμὸς τοῦ πνεύματος διὰ τοῦ ῥαντισμοῦ γίνεται τοῦ αἵματος
 τοῦ Χριστοῦ, μηδὲ παροδικῶς ἀναγινωσκέτω τοῦ αὐτοῦ ἀποστόλου τὰ ῥήματα λέ-
I Petr. 1, 18. γοντος· εἰδότες ὅτι περ οὐ φθαρτοῖς ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐξηγοράσθητε
¹⁹ ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν πατροπαραδότου ἀναστροφῆς, ἀλλὰ τῷ τιμίῳ
 αἵματι ὡσανεὶ ἀμνοῦ ἁγίου καὶ ἀμώμου Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ τοῦ μα-
I Ioh. 1, 7 καρίου δὲ Ἰωάννου τοῦ ἀποστόλου τῆι μαρτυρίαι μὴ ἀνθιστάσθω λέγοντος· καὶ τὸ
 PL 778 αἷμα Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καὶ
I Ioh. 5, 4-8 πάλιν· αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἢ νικήσασα τὸν κόσμον, ἢ πίστις ἡμῶν. τίς
 ἐστὶν ὃς ἐνίκησεν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς
 τοῦ θεοῦ; οὗτος ὁ ἐρχόμενος δι' ὕδατος καὶ αἵματος Ἰησοῦς Χριστός, ¹⁶
 οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν ὕδατι καὶ αἵματι, καὶ τὸ πνεῦμά ἐστιν
 τὸ μαρτυροῦν, ἐπειδὴ τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια. τρεῖς γὰρ εἰσιν
 οἱ μαρτυροῦντες, τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς τὸ
 ἐν εἰσιν, τὸ πνεῦμα δηλονότι τοῦ ἁγιασμοῦ καὶ τὸ αἷμα τῆς λυτρώσεως καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ
 βαπτίσματος, ἅπερ τὰ τρία ἐν ἐστὶν καὶ ἀμέριστα μένει καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν ²⁰
 χωρίζεται συναφείας, ἐπειδὴ περ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία ἐν ταύτῃ ζῆι καὶ προκόπτει τῆι
 πίστει, ἵνα μὴτε δίχα τῆς ἀληθοῦς θεότητος ἢ ἀνθρωπότητος μὴτε δίχα τῆς ἀληθοῦς ἀν-
 θρωπότητος ἢ θεότητος πιστεύηται.
- 6** Πρὸς μέντοιγε τὴν διαλαλίαν τῆς ὑμετέρας ἀκροάσεως ὡς Εὐτυχῆς ἀπεκρίνατο
 λέγων· ὁμολογῶ ἐκ δύο φύσεων γεγενῆσθαι τὸν κύριον ἡμῶν πρὸ τῆς ἐνώσεως, μετὰ ²⁵
 δὲ τὴν ἐνωσιν μίαν φύσιν ὁμολογῶ, θαυμάζω τὴν οὕτως ἀλλόκοτον καὶ οὕτω διεστραμ-
 μένην ὁμολογίαν μηδεμιᾶι τῶν δικαζόντων ἐπιτιμήσει δόξασαν ἐπιλήψιμον καὶ τὸν
 οὕτως ἄφρονα λόγον ἐν παραδρομῇ γεγονότα ὡς τῶν ἀκουσθέντων οὐδενὶ προσκρου-

MPSM¹BHXP¹NJWRVUZ, K [= dlm]. Tim.¹, Tim.² [1 σκοπεῖτω — 4 ἐρρῦη, 22/23 ἵνα —
 πιστεύηται]

1 εὐαγγελικοῦ M¹BHXW 2 ἡ φύσις Z τοῖς ἡλοῖς διαπεπαρμένη N τοῦ om.
 K^{1mu}, corr. K^m κεκρέμαστο K¹, K^d ex corr. ἐκρέμαστο M¹BNW ἐκρέμαστο PS 2/3 νυ-
 γείσησ P¹SM¹BP¹NWVUZK 3 προσπαγέντος P¹K^d στρατιωτικοῦ J 4 τὸ
 ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα M¹BW τοῦ] τὴν τοῦ MPSJVUK^{1mu} 5 καὶ τοῦ ἀποστόλου πέτρου S
 6 κηρύσσοντος M¹BW πνεύματος] θῦ M¹ 7 μὴτε HX 8 ὅτι K^{1u} τοῖς φθαρτοῖς
 MPSP¹NRZK^{dm}, corr. MK^m ἀργυρίου ἢ χρυσίου K^m ἡγοράσθητε VUK^{1u} 9 ματαίας]
 ἁμαρτίας P¹K^d τῷ om. M¹BWVU 10 ὡς M¹BW ἀμώμου καὶ ἁγίου NZ χυ ιυ
 MPSJRVK^m, corr. K^m χῦ U 10/11 μακαρίου — ἀποστόλου] ἀποστόλου ιῶ S 11 τοῦ ἀπο-
 στόλου om. P¹ τὴν μαρτυρίαν V τῆ μαρία K^d ἀνθιστασθαι R ἀντιστάσθαι H ἀντίστασθε X
 ἐπανιστάσθω K^{1u} 12 Ἰησοῦ om. M¹BW ιυ χῦ HX Tim.¹ τοῦ¹ om. S ὑμᾶσ I¹K^d
 13 ἡ νίκη om. BHXNZK¹ ὑμῶν P¹K^d καὶ τίς M¹W, K^m ex corr. τίς δὲ HX 14 ὁ νικήσασ
 HXK^u ἢ νικήσασα NZ εἰ μὴ] ἢ U 15 οὗτος ἐστὶν M¹HIP¹WRK^d, K^m ex corr. ἐλθῶν HX αἵματος] πυσ J Ἰησοῦς Χριστός om. B
 16 τῷ om. K^{1u} μόνω BW τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι VU 18 καὶ¹ om. SHI¹K^d τρεῖς
 εἰς P¹SRU 18/19 εἰς τὸ ἐν Z 19 τοῦ²] τὸ τοῦ R 20 βαπτίσματος] σώματος MJ τὰ om.
 M¹BHXP¹WRK^d αὐτῶν M¹B αὐτοῦ K^{1u} 22 ἀνθρωπότησ γνωρίζηται [γνωρίζεται K^{1u}]P¹SI¹K^dlu,
 K^m ex corr. μῆτε² — ἀνθρωπότητος om. Tim.¹ ἀληθοῦς om. K^{1u} 23 θεότησ εἶναι K^{1u}
 πιστεύεται HXNRK^{1u}, corr. R 24 γε] γὰρ NZ ὡς] ὁ M^{corr}JV 25 γεγενῆσθαι WV
 ἡμῶν om. K^{1u} πρὸ] περὶ K^d 26 δὲ] μέντοι M¹BW δυνωσ NVUZK^m ἀλληλόκο-
 τον K^{1u} οὕτω om. J 27 ἐπιλήψιμον R 28 παράφρονα K^{1u} 28/p. 19, 1 ἀκουσθέντων —
 προσκρουσάντων] ἀκουσάντων K^{1u} προσκρούσαντα M^{corr}

σάντων, ὅποτε τὸν αὐτὸν τρόπον ἐστὶν ἀσεβὲς τὸ λέγειν ὡς ἐκ δύο φύσεων πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως ὁ μονογενὴς ἐστὶν υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὡσπερ ἐστὶν ἀθέμιτον τὸ διαβεβαιούσθαι ὡς μετὰ τὸ τὸν λόγον σάρκα γενέσθαι μία ἐν αὐτῷ φύσις ἐστίν. ὅπερ ὅπως ἂν μὴ Εὐτυχῆς ὀρθῶς εἴτ' οὖν ἀνεκτῶς ὑπολάβῃ ρηθέν, ἐπειδήπερ ἐξ οὐδεμιᾶς ὑμῶν ἐπεστόμισται ψήφου, τὴν τῆς σῆς ἀγάπης ὑπομιμνήσκομεν ἀκρίβειαν, ἀδελφὲ τιμῶ- 5 τατε, ἵνα εἰ διὰ τῶν τοῦ θεοῦ οἰκτιρμῶν εἰς ἀπολογίαὶν περιστάται τὰ τοῦ πράγματος, ἢ ἀγνωσία τοῦ ἀμαθοῦς ἀνθρώπου καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς φθορᾶς τῆς κατὰ τὴν οἰκείαν διάνοιαν καθαρῆς. ὅστις μὲν οὖν, ὡς ἡ τάξις τῶν πεπραγμένων δηλοῖ, καλῶς ἀναχωρεῖν ἦν ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ἰδίας ἐνστάσεως, ὀπηνίκα τῆι ὑμῶν ἀποφάσει συνεχόμενος ὠμολόγει λέγειν ἑαυτὸν ὁ πρότερον οὐκ εἰρήκει, καὶ ταύτη ἐφησυχάζειν τῆι πίστει ἥς 10 ἐτύγχανεν πρῶην ἀλλότριος, ἀλλ' ὅποτε ἐν τῷ ἀναθεματιστέῳ ἀσεβεῖ δόγματι συναινεῖν οὐκ ἠβούλετο, ἔγνω αὐτὸν ἢ ὑμῶν ἀδελφότης ἐν τῆι οἰκείῃ διαμένοντα κακοδοξία καὶ ἄξιον εἶναι τοῦ δέχεσθαι τὴν κρίσιν τῆς καθαιρέσεως. ἐφ' ὧσπερ εἰ πιστῶς καὶ συμφερόντως ἀλγεῖ καὶ εἰ βράδιον γοῦν ὅμως ἐπιγινώσκει ὅπως εἰς δέον ἢ τῶν ἐπισκόπων ἐπ' αὐτῷ αὐθεντία κεκίνηται, ἢ εἰ πρὸς τὸ τέλειον τῆς ἀπολογίας ἴδοι, ὡστε πάντα τὰ 15 παρ' αὐτοῦ κακῶς φρονηθέντα ἐναργεῖ καὶ παρούσηι τῆι φωνῆι, καὶ οἰκείῃ δὲ καταδικασθῆναι ὑπογραφεῖ, οὐκ ἔσται καταγνώσεως ἄξιος ὁ περὶ τὸν διορθωθέντα ὀπόσος οὖν ἔλεος, ἐπειδήπερ ὁ κύριος ἡμῶν ὁ ἀληθινὸς καὶ ἀγαθὸς ποιμὴν ὁ τὴν ψυχὴν θείῃ ὑπὲρ 10h. 10, 11 τῶν προβάτων τῶν ἑαυτοῦ καὶ ὃς ἤλθεν τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων σῶσαι, οὐκ ἀπο- 1c. 9, 56 λέσει, μιμητὰς ἡμᾶς τῆς οἰκείας ἀγαθότητος εἶναι βούλεται, ἵνα τοὺς μὲν ἀμαρτάνοντας 20 σωφρονίσῃ τὸ δίκαιον, τοὺς ἐπιστρέψαντας δὲ ὁ τῆς συμπαθείας μηδαμῶς οἶκτος ἀπώσῃται. τότε γὰρ ὄντως, τότε σὺν ἀγαθῷ τῷ καρπῷ τὸ τῆς πίστεως ἀληθὲς ἐκδικεῖται, ὅτε καὶ παρὰ τῶν τῆς δυσσεβείας ἐξάρχων ἢ οἰκείῃ κακοδοξία καταδικάζεται.

Πρὸς δὲ τὸ πᾶσαν τὴν ὑπόθεσιν εὐσεβῶς καὶ πιστῶς ἐξανυσθῆναι τοὺς ἀδελφούς PL 782 ἡμῶν Ἰούλιον τὸν ἐπίσκοπον καὶ Ῥενάτον τὸν πρεσβύτερον, ἔτι γε μὴν καὶ τὸν υἱόν 25 μου Ἰλαρον τὸν διάκονον εἰς τὸν ἡμῶν ἀπεστάλκαμεν τόπον, οἷς Δουλκίτιον τὸν νοτάριον

MPSM¹BHXP¹NJWRVUZ, K [= dlmu], Tim.¹

1 ἀσεβὲς ἐστὶ M¹BW 2 υἱὸς — ἐστὶν om. K^{1u} τὸ om. MPSNVUZK^m, corr. MK^m
3 τὸ om. MPSM¹HXK, corr. MHK^m γεγενῆσθαι HXR μίαν UK^m ὅπως om. V
4 ἦτ' οὖν MM¹ ἢ γοῦν BHXK^{1u} ἐκτὸς NZ ὑπολάβοι M¹BWRK^{1u} τὸ ρηθέν M¹
ἡμῶν MP¹SHX 5 ἐπιστομείσθαι X ἐπιστόμισται K^{1u} σῆς om. NZ 6 εἰ om. R τῶν οἰκτιρμῶν
τοῦ θῦ M¹BW τὰ om. W γράμματος HX 6/7 ἢ ἀγνωσία om. VU 7 τῆς² om. M¹BWK^{1u}.
K^m ex corr. 8 πρᾶξις HX καλῶς] καθῶς N 9 ἦν om. WR οἰκείας R 10 ταύ-
τηι om. NZ ἐπισυχάζειν HRK^{1u} ἐπησυχάζειν X ἐφησυχάζε B ἐφησυχάζει W ἢ K^{1u} om. R
11 ὅποτε] ὁ [ῶ Z] πρότερον NZ καὶ ἀσεβεῖ WR 12 ἐβούλετο M¹BWU μένοντα
M¹BW, K^m ex corr. δόξη VU 13 εἶναι] οἶμαι PS τοῦ om. NZ 14 ὁμως] ὅπως R
ὅπως] πῶς HX ὡς P¹K^d 14/15 ἐπ' αὐτῷ ἢ τῶν ἐπισκόπων B 15 αὐθεντία ἐπ' αὐτῷ HX ἐπ'
αὐτὸν VU ἐπαύετο K^{1u} ἢ εἰ] εἰ PSHXP¹K^d Tim.¹ ἴν' εἰ M¹B, K^m ex corr. ἢ K^m ἐν ἢ K^m in marg.
ἢ τι N ὡς εἴ γε K^{1u} 15/16 τὰ — φρονηθέντα πάντα Z 16 κακῶς φρονηθέντα] καταφρονη-
θέντα R φρονηθέντα N ἐναργεῖ καὶ] ἐναργεῖν R ἐναργεῖ τῆι U θαρρούση B, K^m ex corr.
καὶ² om. X 17 γραφεῖ J τῆι ὑπογραφεῖ V ἐστὶν δὲ NVUZK^m, corr. K^m ἐστὶν R ἄξιον ZK^m
ὁ om. PSNVUZK^m 17/18 ὅπως οὖν MBH^{corr} P¹JVUK^dlu, K^m ex corr. ποιήσας WR 18 ἀγαθὸς
καὶ ἀληθινὸς U ψυχὴν ἑαυτοῦ BWR, K^m ex corr. ψυχὴν αὐτοῦ K^u ψυχὴν τὴν ἑαυτοῦ M¹P¹K^d
θεῖο post ἑαυτοῦ coll. HX 19 τῶν² om. SM¹BHXWK^{1u} αὐτοῦ BK^u καὶ om. B¹Tim.¹
20 βεβούληται BP¹RK^d βεβούλευται MPSNK^m, corr. M 21 ὑποστρέψαντας δὲ M¹B ἐπιστρέφοντας
δὲ S¹IXP¹WRK^d δὲ ἐπιστρέψαντας K^{1u} ὁ om. HX τῆι συμπαθείᾳ HX μηδαμῶς ὁ —
συμπαθείας οἶκτος VU οἶκτος μηδαμῶς NZK^{1u} 22 τότε om. W 23 ὅταν V ἢ om. HX
καταδικάζεται HXP¹JRVK, corr. J
24—p. 20, 5 om. M¹P¹N]RVUZK^dm 24—p. 20, 4 om. MPS 24 δὲ καὶ K^{1u} τὸ] τῶν X
εὐσεβῶς] ἀκριβῶς K^{1u} ἀνυσθῆναι K^{1u} 25 Ῥενάτον BW μενάτον X 26 μου Ἰλαρον]
μάλλαρον K^{1u} Ἰλάριον BH^{corr}WTim.¹ Ἰλαρίωνα X ἀπεστείλαμεν H ἀπεσταλμένον X

τὸν ἡμέτερον, οὗ τὴν πίστιν ἔδοκιμάσαμεν, συνεζεύξαμεν, θαρροῦντες τὴν τοῦ θεοῦ παρε-
σομένην βοήθειαν ὥστε τὸν πλανηθέντα καταδικασθείσης τῆς σκαιότητος τοῦ φρονή-
ματος τοῦ οἰκείου σωθῆναι.

Ὁ θεὸς ἔρρωμένον σε διαφυλάττοι, ἀδελφέ προσφιλέστατε.

d. 13. m. Iun.
a. 449

Ἐδόθη Εἰδοῖς Ἰουναίαις Ἀστυρίου καὶ Πρωτογένους τῶν λαμπροτάτων ὑπάτων 6

L III 358
M VI 961

Ὁμοίως μαρτυρίαὶ ἀγίων πατέρων καὶ ὁμολογητῶν

1

Τοῦ ἀγίου Ἰλαρίου ἐπισκόπου καὶ ὁμολογητοῦ ἐν τῷ περὶ πίστεως θ' λόγῳ

de trin. 9, 3

Οὐκ οἶδεν, οὐκ οἶδεν ὄντως τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν ὡς Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν ὡς ἀληθῆ
θεόν, οὕτως καὶ ἀληθῆ ἄνθρωπον οὐκ ἐπίσταται. τοῦ γὰρ αὐτοῦ κινδύνου τὸ πρᾶγμα
τυγχάνει, ἐὰν Χριστὸν Ἰησοῦν ἢ πνεῦμα θεοῦ ἢ σάρκα τοῦ ἡμέτερου ἀρνησώμεθα σώμα- 10
τος. ἅπας τοιγαροῦν ὅς ἂν ὁμολογήσῃ με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων,
κἀγὼ ὁμολογήσω αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρα-
νοῖς· ὅς δ' ἂν ἀπαρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, κἀγὼ ἀρνή-
σομαι αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ταῦτα
ὁ λόγος σὰρξ γενόμενος ἔλεγεν καὶ ἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ κύριος τῆς δόξης ἐδίδασκεν, 15
πρὸς τὴν τῆς ἐκκλησίας σωτηρίαν μεσίτης αὐτὸς ὑπάρχων ἐν ἑαυτῷ, (αὐτῷ) τούτῳ
τῷ μυστηρίῳ δι' οὐπὲρ θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἐμεσίτευσεν, εἰς τυγχάνων τὸ συναμφοτέρον,
ἐκ τῶν ἐνωθεισῶν εἰς τὸ αὐτὸ τοῦτο δὴ φύσεων ἐν καὶ ταῦτό δι' ἑκατέρας φύσεως ὦν,
πλὴν οὕτως ὡς ἐν ἑκατέρῳ μηδετέρου χηρεύειν, μὴ πως παύσῃται θεὸς εἶναι τικτόμενος
ἄνθρωπος ἢ πάλιν ἄνθρωπος οὐκ ἦι τῷ διαμένειν θεός. οὐκοῦν τοῦτο τῆς ἐν ἄν- 20
θρώποις ἀληθοῦς πίστεως τὸ μακάριον τὸ τὸν μὲν θεὸν καὶ ἄνθρωπον κηρύττειν, τὴν
δὲ σάρκα καὶ λόγον ὁμολογεῖν καὶ τὸν τε θεὸν εἶδέναι ὅτι καὶ ἄνθρωπος εἶη, καὶ τὴν σάρκα
μὴ ἀγνοεῖν ὅτι καὶ λόγος ἐστίν.

Mt. 10, 32. 33

L III 359 2

Ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ

de trin. 9. 5—7

Ἐκ παρθένου τοίνυν τεχθεὶς ἄνθρωπος ὁ μονογενὴς θεὸς καὶ κατὰ τὴν συμπλή- 25
ρωσιν τοῦ καιροῦ μέλλων αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ τὴν τοῦ ἀνθρώπου προκοπὴν εἰς θεὸν ἀπερ-
γάζεσθαι, ταύτην τὴν τάξιν ἐν ἅπασιν τοῖς εὐαγγελικοῖς λόγοις ἐφύλαξεν, ἵνα ἑαυτὸν
καὶ υἱὸν εἶναι θεοῦ διδάξῃ πιστεῦσθαι καὶ ἀνθρώπου υἱὸν ὑπομνήσῃ κηρύττεσθαι,
τῷ μὲν ἄνθρωπος εἶναι λαλῶν ἅπαντα καὶ πράττων ἅπερ ἐστὶν θεοῦ, αὐθις δὲ καὶ τῷ
θεῷ ὑπάρχειν λαλῶν τε ἅπαντα καὶ πράττων ἅπερ ἐστὶν ἀνθρώπου, οὕτω μέντοι ὥστε 30

Hanc testimoniorum collectionem a Leone ei tomi exemplari adnexam esse quod mense Iulio a.
450 Constantinopolim misit, ex epp. 30. 31. 45 recte concluderunt Ballerini. eandem collectionem, sed
auctam repetiit Leo in appendice ep. 104 [Λ]

1—3 interpolata sunt in collectionem Theodoretī eran. 2, 162—165 [Τ']

1. 2 = ep. 104. 2. 3

MSP [praeter 1—4], BHXW, K [= lu], Tim.¹

p. 19, 26/1 τὸν ἡμῶν [ἐμὸν HK^{lu}] νοτάριον HXK^{lu} ὦν καὶ K^{lu} θαρροῦντες] τοιγαροῦν καὶ [καὶ
om. X] HX τὴν] τουτέστι X τοῦ θεοῦ] θεῖαν K^{lu} 1/2 παρεπομένην X 2/3 κατα-
δικασθείσης — οἰκείου om. K^{lu} 2 καταδικασθείσης τῆς φαυλότητος HX καταδικάσαντα τὴν
σκαιότητα BW 4 ὁ θεός — προσφιλέστατε om. B Tim.¹ post 5 coll. HX διαφυλάξει K^{lu}
θεωφιλέστατε K^{lu} 5 om. WK^{lu} Tim.¹ ἀστυρίου HX ἀστερίου MPS ὑπατείας ἀστερίου B
πρωτογένους HX πρωτογόνου H^{corr}

MPS

6 μαρτυρία P μαρτυρία τῶν S 7 ἐννάτω P 9 οὕτως ATⁱ ὄντως MPS 10 θεὸν ATⁱ
ἀρνησώμεθα M 16 αὐτῷ addidi ex Λ 18 ταῦτόν PS 20 ἦι Λ εἰ PS ἐν M 22 λόγῳ S
τόν τε P τότε MS 25 τοῖων om. S καὶ om. S 26 ὁ αὐτός M 28 ὑπομνήσει S
29 καὶ² om. S τῷ P τὸ MS 30 τε om. S

ταύτηι αὐτῇ τῇ καθ' ἑκάτερον γένος αὐτὸν ὁμιλίαι μηδὲ πώποτε λαλεῖν εἰ μὴ μετὰ τοῦ σημαίνειν θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον. ἐντεῦθεν τοιγαροῦν τοῦ δελεάζειν τοὺς ἀπλουστέρους καὶ τοὺς ἀγνοοῦντας τοῖς αἰρετικοῖς γίνεται πρόφασις, ὥστε τὰ παρ' ἐκείνου κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα λαληθέντα ψευδομένους λέγειν ὡς κατ' ἀσθένειαν τῆς θείας εἴρηται φύσεως, M VI 964 καὶ ἐπειδήπερ εἷς καὶ ὁ αὐτὸς ἐστὶν ὁ πάντα λαλῶν ὅσαπερ καὶ ἐλάλει, φιλονικεῖν αὐτοῦς⁵ περὶ ἑαυτοῦ πάντα αὐτὸν εἰρηκέναι. καὶ οὐδ' ἡμεῖς μὲν ἀρνούμεθα πάντας τοὺς ὄντας αὐτοῦ λόγους τῆς ἰδίας αὐτοῦ φύσεως εἶναι, ἀλλ' εἶπερ Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ἄνθρωπος καὶ θεὸς καὶ οὔτε ὅτε ἄνθρωπος, τότε πρῶτον θεός, οὔτε μὴν ὅτε ἄνθρωπος, τότε οὐκ ἦν καὶ θεὸς οὐδὲ μετὰ τὸν ἄνθρωπον ἐν τῷ κυρίῳ οὐχὶ ὅλος ἄνθρωπος καὶ ὅλος θεός, ἐπάναγκές ἐστὶν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι μυστήριον τῶν αὐτοῦ λόγων ὃ καὶ τοῦ τόκου καθέστηκεν.¹⁰ καὶ ὅταν ἐν αὐτῷ κατὰ καιρὸν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ θεοῦ διαιρῆις, τότε τὰ τε τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου διαχώριζε ῥήματα, καὶ ὀπηνίκα θεὸν καὶ ἄνθρωπον ὁμολογεῖς ἐν καιρῷ, (ἐν καιρῷ) τὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἀνθρώπου διάκρινε ῥήματα· ὅταν δὲ ἐκ θεοῦ καὶ ἀνθρώπου, πάλιν ἀνθρώπου καθόλου καὶ καθόλου θεοῦ τὸν καιρὸν εἶναι νοεῖς. εἴ τι τοιοῦτο λελάληται πρὸς τὸ μηνῦσαι τὸ κατ' ἐκείνο καιροῦ, τῷ καιρῷ τὰ λεχθέντα¹⁵ προσάρμοσον, καὶ ἐπειδήπερ ἄλλο ἐστὶν πρὸ τοῦ ἀνθρώπου θεός, ἄλλο δὲ πάλιν ἄνθρωπος καὶ θεός καὶ ἄλλο μετὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ θεὸν ὅλος ἄνθρωπος καὶ ὅλος θεός, μὴ συγχέηις τοῖς καιροῖς καὶ τοῖς γένεσι τὸ τῆς οἰκονομίας μυστήριον. ἀνάγκη γὰρ κατὰ τὴν ποιότητα τῶν γενῶν καὶ τῶν φύσεων ἄλλην μὲν αὐτοῦ γεγενῆσθαι τὴν ὁμιλίαν μηδέπω κατὰ τὸ τοῦ ἀνθρώπου τεχθέντος μυστήριον, ἄλλην δὲ ἔτι προσελαύνοντος τῷ θανάτῳ²⁰ καὶ ἄλλην ἤδη τυγχάνοντος αἰωνίου. δι' ἡμᾶς τοίνυν ἅπαντα ταῦτα μένων Χριστὸς Ἰησοῦς καὶ τεχθεὶς ἄνθρωπος σώματος ἡμετέρου, κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἡμετέρας ἐλάλησεν φύσεως, οὐ μὴν τῆς οἰκείας ἀποβαλὼν φύσεως τὸ εἶναι θεός. εἰ γὰρ καὶ ἐν τῷ τόκῳ καὶ τῷ πάθει καὶ τῷ θανάτῳ τὰς τῆς ἡμετέρας φύσεως πράξεις διήνυσεν, ὁμως ἅπαντα ταῦτα τῇ δυνάμει τῆς ἑαυτοῦ διεπράξατο φύσεως.²⁵

25

3

Ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ

L III 362

Ὁραῖς ἄρα οὕτω θεὸν καὶ ἄνθρωπον ὁμολογεῖσθαι ὥστε τὸν μὲν θάνατον τῷ ἀνθρώπῳ, τῷ δὲ θεῷ τῆς σαρκὸς λογίζεσθαι τὴν ἀνάστασιν; τὴν μὲν γὰρ τοῦ θεοῦ φύσιν ἐν τῇ δυνάμει τῆς ἀναστάσεως νόει, τὴν δὲ κατ' ἄνθρωπον οἰκονομίαν ἐν τῷ θανάτῳ ἐπίγνωθι.¹⁴ καὶ ἐπειδήπερ ἑκότερα ταῖς οἰκείαις γεγένηται φύσεσιν, ἕνα μοι³⁰ Χριστὸν Ἰησοῦν ἐκείνον εἶναι μνημόνευε τὸν ὄντα ἀμφότερα. ταῦτα δὲ τούτου χάριν διὰ βραχέων ὑπέδειξα, ἵνα ἑκατέραν φύσιν ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ νοεῖσθαι μνημονεύωμεν· ὃ γὰρ ὢν ἐν μορφῇ θεοῦ ἔλαβεν δούλου μορφήν.

4

Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζοῦ ἐν τῇ ὁμιλίαι τῇ περὶ τῶν ἐπιφανίων

M VI 965

Ἐπειδὴ τοίνυν προῆλθεν ἐκ τῆς παρθένου θεὸς [μετὰ τῆς προσλήψεως] ἐν αὐτῇ³⁵

3 = ep. 104. 4. 5

4. 5 = ep. 104, 12. 13. interpolata sunt in Theodoreti eran. 2, 148. non sunt ipsa Gregorii uerba, sed Graece uersa ex translatione Rufini [CSEL 46] p. 100. 101. 103

MPS

1 αὐτῇ om. M μηδέποτε S 5 φιλονικεῖν M 8 οὔτε! οὔτε μὴν M 9 ὅλος P'S
 ὁ λόγος M ὅλος PS ὁ λόγος M θῆ ὁ P 13 ἐν καιρῷ addidi secundum Λ διά-
 κριναι P 14 νοεῖς Λ νοῆσ PS νόησον M 14/15 εἴ τι [τε S] τοιοῦτον PS ταῦτο in ταῦτα corr. M
 15 τὸ] τῷ P τὸ] τῷ M 16 ἄλλος M ἄλλος M 20 τεχθέντος Tl τεχθέντα MPS
 21 διαιωνίου M 23 φύσεως ἀποβαλὼν PS 23/24 καὶ ἐν τῷ πάθει καὶ ἐν τῷ S 29 νόει
 τὴν M νοητὴν PS 30 ἐν ταῖς PS 34 τοῦ ἁγίου om. S τοῦ om. S 35 μετὰ τῆς προσλήψεως
 ex ipso Gregorio interpolata 35/p. 22, 1 ἐν — ἑαυτοῖς scripsi secundum Λ ἐκ δύο τῶν ἐν αὐτῇ ἦν
 προσέλαβεν ἀνθρωπεῖα φύσει ἐπειδὴ τῶν [ἐν — τῶν in mg. suppl. M] ἑαυτοῖς [ἐν αὐτοῖς S] MPS

ἦν προσέλαβεν ἀνθρωπείαι φύσει, (ἐν) ἐκ δύο τῶν ἑαυτοῖς ἐναντίων, σαρκὸς καὶ πνεύματος ὧν, τὸ μὲν αὐτῶν εἰς τὸν θεὸν προσελήφθη, τὸ δὲ τὴν χάριν παρέσχηκεν τῆς θεότητος.

5

Ὅμοίως τοῦ αὐτοῦ μετ' ὀλίγα

Ἄπεστάλη μὲν, ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος· διπλῆ γὰρ ἦν ἡ φύσις ἐν αὐτῷ. ἀμέλει 5
τοὶ ἐντεῦθεν καὶ ἐκοπίασεν καὶ ἐπείνησεν καὶ ἐδίψησεν καὶ ἠγωνίασεν καὶ ἐδάκρυσεν
ἀνθρωπίνου σώματος νόμωι.

de fide 2, 58 6 Τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου ἐπισκόπου καὶ ὁμολογητοῦ ἐκ τῶν περὶ πίστεως λόγων τῶν
πρὸς Γρατιανὸν τὸν βασιλέα λόγου β̄

1 Cor. 2, 8

Ὅθεν ἐκείνο τὸ ἀναγνωσθὲν ὡς ὁ κύριος τῆς δόξης ἑσταύρωται, μὴ τῆι ἑαυτοῦ 10
δόξει σταυρωθέντα νομίσωμεν, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς θεὸς τε καὶ ἄνθρωπος, κατὰ μὲν
τὴν θεότητα θεός, κατὰ δὲ τὴν πρόσληψιν τῆς σαρκὸς ἄνθρωπος, Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ
κύριος τῆς δόξης ἑσταυρωῖσθαι λέγεται. καὶ γὰρ ἑκατέρας μετέχει φύσεως, τουτέστιν
ἀνθρωπίνης καὶ θείας· ἐν τῆι τοῦ ἀνθρώπου γὰρ φύσει τὸ πάθος ὑπέμεινεν, ἵνα ἀδιαιρέτως

Ioh. 3, 13

καὶ κύριος τῆς δόξης καὶ υἱὸς ἀνθρώπου εἶναι λέγεται ὁ παθὼν, καθὼς γέγραπται ὁ 15
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς.

ibid. 77 7

Ὅμοίως τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ ἐν ἄλλῳ τόπῳ

1 Cor. 2, 4 Σιγάτωσαν τοιγαροῦν αἱ περὶ τῶν λόγων μάταιαι ζητήσεις· ἡ γὰρ τοῦ θεοῦ βασιλεία,
καθὼς γέγραπται, οὐκ ἐν πειθοῖς λόγων ἐστίν, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει δυνάμεως. φυλάξωμεν
τὴν διαφορὰν τῆς σαρκὸς τε καὶ τῆς θεότητος· εἰς γὰρ θεοῦ υἱὸς ἐν ἑκατέρῃ λαλεῖ, 20
ἐπειδὴ περ ἑκατέρα φύσις ἐστὶν ἐν αὐτῷ. ἀλλ' εἰ καὶ ὁ αὐτὸς λαλεῖ, οὐχ ἐνὶ μέντοιγε
πάντοτε τρόπῳ λαλεῖ. ὄρῃς γὰρ ἐν αὐτῷ νῦν μὲν δόξαν θεοῦ, νυνὶ δὲ πάθη ἀνθρώπου.
ὡς θεὸς λαλεῖ τὰ ὄντα θεῖα, ἐπειδὴ περ λόγος ἐστίν· ὡς ἄνθρωπος λαλεῖ τὰ ὄντα ἀνθρώ-
πινα, ἐπειδὴ περ ἐν ταύτῃ ἐλάλει τῆι φύσει.

L IIII 363 8
de incarn.
sacr. 49

Ὅμοίως τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ κυρίου κατὰ Ἀπο- 25
λιναριστῶν

Ἄλλ' ἐν ὅσῳ τούτους ἐλέγχομεν, ἀνεφύησαν ἕτεροι λέγοντες τό τε σῶμα τοῦ κυρίου
καὶ τὴν θεότητα μιᾶς φύσεως εἶναι. ποῖος αἰδῆς τὴν τοσαύτην βλασφημίαν ἠρεύξατο;
Ἄρειανοὶ γὰρ ἤδη τυγχάνουσιν ἀνεκτότεροι, ὧν ἡ ἀπιστία διὰ τούτους κρατύνεται,
ὥστε μείζονι φιλονεικία πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα μιᾶς οὐσίας μὴ λέγειν, ἐπει- 30
δὴ περ οὗτοι τὴν θεότητα τοῦ κυρίου καὶ τὴν σάρκα μιᾶς φύσεως εἶπεῖν ἐπεχείρησαν.

6—9 = ep. 104, 7—10. interpolata sunt in Theodoretī eran. 2. 143. 144

7 uersio differt ab Exc. Ephes. XIII

8 eiusdem fere uersionis eadem ecloga extat in codicis Vaticanī 1431 [R] florilegio 2, 65
[Abhndlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss. XXXII 6 p. 48]

MPS

2 παρέσχε S 4 ὁμοίως — αὐτοῦ om. S 5 αὐτῷ PSA τούτω M 8 τοῦ ἁγίου om. S
τῶν] τοῦ PS 9 τὸν om. PS 11 ἐπει M αὐτός τε θῶ S 14 θείας καὶ ἀνθρωπίνης S
17 ὁμοίως om. S ἐν ἄλλῳ τόπῳ om. S 19 πίσις M 23 ὄντα² PSA om. M 24 ἐλάλει M/A λαλεῖ PS
25 ὁμοίως om. S τῷ² om. P 25/26 ἀπολιναριστῶν M 27 ἠλέγχομεν M ἕτεροι om. R
28 ἠρεύξατο τὴν τοσαύτην ἀσέβειαν R 29 ἀνεκτότεροι τυγχάνουσιν R πίστις R 30 ὥστε MPS
οἶσ R μείζονι M μείζων ἢ PS πλέον ἢ R μὴ λέγειν μιᾶς οὐσίας R

9

‘Ομοίως τοῦ αὐτοῦ μετ’ ὀλίγα

ibid. 52

Καὶ οὗτος λέγει μοι συνεχῶς τῆς ἐν Νικαίαι συνόδου ἑαυτὸν κατέχειν τὴν ἔκθεσιν. M VI 968
 ἄλλ’ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐξετάσει οἱ ἡμέτεροι πατέρες οὐχὶ τὴν σάρκα, τὸν δὲ τοῦ θεοῦ λόγον
 μιᾶς τῶι πατρὶ οὐσίας εἶναι εἰρήκασιν καὶ τὸν μὲν λόγον ἐκ τῆς τοῦ πατρὸς προελθῆναι
 οὐσίας, τὴν δὲ σάρκα ἐκ τῆς παρθένου τυγχάνειν ὠμολογήκασιν. διὰ τί τοῖνυν ἡμῖν 6
 τὸ μὲν τῆς ἐν Νικαίαι συνόδου προτείνουσιν ὄνομα, εἰσάγουσιν δὲ καινὰ καὶ ἄπερ οὐκ
 ἐνεθυμήθησαν πώποτε οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι;

10 ‘Ομοίως τοῦ ἀγιωτάτου Ἰωάννου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῇ ὁμιλίαι
 τῇ περὶ τῆς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου

Καθάπερ γὰρ δύο τινῶν ἀψιμαχία διαστάντων ἕτερός τις ἐν μέσῳ παρεντεθείς
 λύει τὴν τῶν ἐριζόντων μάχην τε καὶ διχόνοιαν, οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἐποίησεν. ὠργί- 11
 ζετο μὲν ἡμῖν δικαίως ὁ θεός, ἡμεῖς δὲ τῆς αὐτοῦ κατεφρονοῦμεν ὀργῆς τὸν φιλόφθονον
 δεσπότην ἀποστρεφόμενοι, καὶ μέσον ἑαυτὸν ἐμβαλὼν ὁ Χριστὸς ἑκατέραν φύσιν εἰς
 φιλίαν συνήγαγεν καὶ τὴν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐπικειμένην ἡμῖν αὐτὸς τιμωρίαν ὑπέμεινεν.

11

‘Ομοίως τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου ἐν τῇ αὐτῇ ὁμιλίαι

15

Προσῆνεγκεν τοῖνυν ὁ Χριστὸς τὰς ἀπαρχὰς τῆς ἡμετέρας φύσεως τῶι πατρὶ καὶ
 τὸ δῶρον αὐτὸς ἐθαύμασεν ὁ πατὴρ διὰ τε τὴν τοσαύτην ἀξίαν τοῦ προσκομισαντος
 καὶ τοῦ προσενεχθέντος τὸ ἄμωμον. καὶ γὰρ οἰκείαις ἐδέξατο τοῦτο χερσὶν καὶ τοῦ
 θρόνου μέτοχον εἶναι τοῦ οἰκείου πεποίηκεν καὶ τὸ πλεον, ἐν τῶι τῆς ἑαυτοῦ δεξιᾶς
 αὐτὸ μέρος καθίδρυσεν. οὐκοῦν ἐπιγινῶμεν τίς ἐκεῖνος ὁ ἀκούσας ἐστὶν κάθου ἐκ Ps. 109, 1
 δεξιῶν μου; τίς ἦν ἡ φύσις ἐκείνη πρὸς ἣν εἶπεν· ἔσο τοῦ θρόνου μου κοινωνός; 21
 ἐκείνη ἦν ἡ φύσις πρὸς ἣν εἶπεν· γῆ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ. Gen. 3, 19

12

Καὶ πάλιν τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου μετ’ ὀλίγα

Ποίωι χρήσομαι λόγῳ, ποίοις φθέγξομαι ῥήμασιν, ἀπορῶ. ἡ φύσις ἡ σαθρά,
 ἡ φύσις ἡ εὐτελής, ἡ πάντων ἐλάσσων ἀποδειχθεῖσα πάντα νενίκηκεν, ὑπερέβαλεν ἅπαντα. 25
 σήμερον ἀνωτέρα γενέσθαι πάντων ἠξίωται· σήμερον ἀπέλαβον ὅπερ ἐπὶ χρόνον πολὺν
 ἐπεθύμησαν ἄγγελοι· σήμερον ἀρχάγγελοι τῶν ἐπὶ πολὺ ποθουμένων θεαταὶ γενέσθαι
 δεδύνηνται καὶ τὴν φύσιν τὴν ἡμῶν ἐν τῶι θρόνῳ τοῦ βασιλέως τῇ δόξῃ τῆς ἀθανασίας
 ἐκλάμπουσιν κατενόησαν.

13

‘Ομοίως ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Βολουσιανὸν τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου
 Αὐγουστίνου

L IIII 366

31

Νῦν δὲ οὕτως μεταξὺ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἀνεφάνη μεσίτης, ὥστε αὐτὸν ἐν τῇ ep. 137, 9
 τοῦ προσώπου ἐνότητι συνάπτειν ἑκατέραν τὴν φύσιν, καὶ τὰ ἐν ἔθει αὐξοντα τοῖς
 ἀήθεσιν καὶ τὰ ἀήθη συγκεράσαντα τοῖς ἐξ ἔθους.

10—12 = ep. 104, 15—17. interpolata sunt in Theodoretī eran. 2, 159. 160. ceterum non sunt ipsa
 Iohannis [PG 49, 445. 446. 448] uerba, sed Graece uersa ex translatione Latina

13—15 = ep. 104, 22. 23. 26. interpolata sunt in Theodoretī eran. 2, 165. 166

MPS

1 ὁμοίως om. S 2 οὗτος Tⁱ hⁱ A οὕτως MPS λέγειν PS 7 ποτε M 8 ὁμοίως
 om. S 11 τῶν ἐριζόντων τὴν S 15 ὁμοίως om. S 16 ὁ Χριστὸς om. M 23 καὶ
 πάλιν om. S Ἰωάννου om. S 24 ἀπορῶ PS A ἀγνοῶ M 30/31 ὁμοίως — Αὐγουστίνου]
 αὐγουστίνου ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς βολουσιανόν S 32 οὕτως A οὕτω MPS ἐνεφάνη S
 33 τοῦ om. S 34 ἀήθη M ἀληθῆ PS

14 Ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ Αὐγουστίνου ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ εὐαγγελίου τοῦ κατὰ τὸν ἅγιον Ἰωάννην

tractat. 78, 2

Τί τοίνυν, αἰρετικέ; ἐπειδὴ Χριστός ἐστίν θεός καὶ ἄνθρωπος, λαλεῖ μὲν ὡς ἄνθρωπος, συκοφαντεῖς δὲ θεόν; ἐκεῖνος ἐν αὐτῷ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ὑφοῖ, σὺ ἐν ἐκείνῳ τολμαῖς ἐξευτελίσαι τὴν θεῖαν;

5

15 Ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ Αὐγουστίνου ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς πίστεως

Καὶ γὰρ ἡμέτερόν ἐστιν τὸ πιστεύειν, ἐκείνου δὲ τὸ εἰδέναι, καὶ οὕτως αὐτὸς ὁ θεὸς λόγος τὸ πᾶν ὑποδεξάμενος, ὅπερ ἐστὶν ἀνθρώπου, ἄνθρωπος ἔστω καὶ ὁ προσληφθεὶς ἄνθρωπος ὑποδεξάμενος ἅπαν ὅπερ ἐστὶν θεοῦ, ἄλλο τι μὴ ἔστω πλὴν ὅπερ θεός. οὐ μὴν ἐπειδὴ σεσαρκωμένος εἶναι λέγεται καὶ μικτός, μειωῶσθαι τὴν οὐσίαν τὴν αὐτοῦ νομιστέον. οἶδεν μιγνύναι θεὸς ἑαυτὸν δίχα τῆς οἰκείας φθορᾶς καὶ μιγνύναι μέντοιγε κατ' ἀλήθειαν. οἶδεν οὕτως ἐν ἑαυτῷ ὑποδέξασθαι, ὥστε μηδὲν αὐτῷ προσθήκης αὐξάνεσθαι· καθὼς οἶδεν, ἑαυτὸν ὅλον ἐνέχεεν, ὥστε μηδὲν αὐτῷ συμβῆναι μειώσεως. μὴ τοίνυν κατὰ τὴν τῆς ἡμέτερας ἀσθενείας ἔννοιαν καὶ τὰ αἰσθητὰ τῆς πείρας διδάγματα στοχαζόμενοι ἐκ τῶν ἴσων τῶν ἑαυτοῖς μιγνυμένων κτισμάτων μεμιχθαι νομίσωμεν θεόν τε καὶ ἄνθρωπον καὶ τῇ τοιαύτῃ συγχύσει τοῦ τε λόγου καὶ τῆς σαρκὸς ὡσανεὶ τι σῶμα γενόμενον. ἀπέστω οὕτω πιστεύειν, μὴ πως τῷ τρόπῳ τῶν συγχωνευομένων δύο φύσεις εἰς μίαν ὑπόστασιν ἐνηνέχθαι νομίσωμεν· ἡ γὰρ τοιαύτη μίξις ἐστὶν ἐκατέρου μέρους φθορά. ὁ δὲ θεὸς ὁ χωρῶν, ἀλλ' οὐ χωρούμενος, ἐρευνῶν, οὐκ ἐρευνώμενος, πληρῶν, ἀλλ' οὐ πληρούμενος, ὁ πανταχοῦ ὁμοῦ ὦν ὅλος καὶ δι' ὅλων χωρῶν διὰ τοῦ ἐγγέαι τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ὡς οἰκτίρμων ἐμίγη τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπείῃ, οὐ μὴν ἡ ἀνθρώπου φύσις ἐμίγη τῇ θεῖῃ.

16

Κυρίλλου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἀπὸ τῶν Σχολίων

t. 1 5 p. 226,
26—29

Hebr. 2, 14

Bar. 3, 38

Ἄνθρωπος ὠνόμασται καίτοι κατὰ φύσιν ὑπάρχων θεὸς ὁ ἐκ θεοῦ πατρός λόγος ὡς μετεσχηκῶς αἵματος καὶ σαρκὸς παραπλησίως ἡμῖν. ὦφθη γὰρ οὕτω τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐ μεθεῖς ὅπερ ἦν, ἀλλ' ἐν προσλήψει γεγωνῶς τῆς καθ' ἡμᾶς ἀνθρωπότητος τελείως ἐχούσης κατὰ τὸν ἴδιον λόγον.

17

Τοῦ αὐτοῦ Κυρίλλου περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς

ibid. p. 222,
30—33

Εἰς οὖν ἄρα ἐστὶν ὁ καὶ πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως θεὸς ἀληθὴς καὶ ἐν ἀνθρωπότητι μεμενηκῶς ὅπερ ἦν τε καὶ ἔστιν καὶ ἔσται. οὐ διαιρετέον οὖν ἄρα τὸν ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς ἄνθρωπον ἰδικῶς καὶ εἰς θεὸν ἰδικῶς, ἀλλ' ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν Χριστὸν Ἰησοῦν εἶναι φαμέν, τὴν τῶν φύσεων εἰδότες διαφορὰν καὶ ἀσυγχύτους ἀλλήλαις τηροῦντες αὐτάς.

L III 367 18

ibid. p. 228,
20—24

Τοῦ αὐτοῦ Κυρίλλου μετὰ ἄλλα

Νοεῖται γὰρ πάντως ὡς ἕτερον ἐν ἐτέρῳ τὸ κατοικοῦν, τουτέστιν ἡ θεῖα φύσις

15 desumpta sunt ex libello fidei quem Leporius obtulit episcopis Africanis

16—18 = ep. 104, 28—30. interpolata sunt in Theodoretī eran. 2, 168. 169 [T¹]

16. 17 sunt ipsa Cyrilli uerba

35—p. 25, 3 ἐν ἐτέρῳ sunt ipsa Cyrilli uerba, cetera Graece uersa ex translatione Latina

MPS

1 ὁμοίως et Αὐγουστίνου om. S τὸν ἅγιον om. S 4 αὐτῷ MP αὐτῷ in ἑαυτῷ corr. S
6 ὁμοίως — πίστεως M ὁμοίως — ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ εὐαγγελίου τοῦ κατὰ τὸν ἅγιον Ἰωάννην P
τοῦ αὐτοῦ μετ' ὀλίγον S 12 αὐτῷ S 17 συγχωνευομένων PS συνευχομένων M 18 νομίσωμεν
θῶ τε καὶ ἄνθρωπον PS 21 ἐκχέαι PS 28. 34 Κυρίλλου om. S 31 εἰς ἄνθρωπον om. PS 35 νοεῖτε PS

ἐν ἀνθρωπότητι καὶ οὐ παθοῦσα φυρμὸν ἢ ἀνάχυσίν τινα καὶ μετάστασιν τὴν εἰς ὅπερ οὐκ ἦν. τὸ γὰρ ἐνοικεῖν ἐτέρω λεγόμενον οὐκ αὐτὸ γέγονεν ὅπερ ἐστὶν τοῦτο ἐν ᾧ κατοικεῖ, νοεῖται δὲ μᾶλλον ἕτερον ἐν ἐτέρω. ἐν δέ γε τῇ φύσει τοῦ λόγου καὶ τῆς M VI 972 ἀνθρωπότητος μόνην ἡμῖν σημαίνει διαφορὰν τῶν φύσεων τὸ διάφορον· εἰς γὰρ ἕξ ἀμφοῖν νοεῖται Χριστός. οὐκοῦν τὸ ἀσύγχυτον εὖ μάλα τετηρηκῶς φησιν ἐν ἡμῖν ἐσκηνωκέναι 5 τὸν λόγον· ἕνα γὰρ υἱὸν οἶδεν μονογενῆ τὸν σάρκα γενόμενον καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Ioh. 1, 14

Ἐπιστολὴ Λέοντος ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα μεμφομένη τὴν ἐν Ἐφέσῳ γενομένην σύνοδον κατὰ Φλαβιανοῦ καὶ ἐτέραν ἐξαιτουήσας γενέσθαι

12 Τῷ φιλανθρωποτάτῳ καὶ γαληνοτάτῳ Θεοδοσίῳ αὐγουστῳ Λέων ἐπίσκοπος καὶ ἡ ἀγία σύνοδος ἡ ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει συναχθεῖσα. Τοῖς γράμμασι τῆς ὑμετέρας 10 φιλανθρωπίας οἷσπερ πρώην εἰς τὴν καθέδραν Πέτρου τοῦ μακαριωτάτου ἀποστόλου πόθῳ τῆς καθολικῆς πίστεως ἐξεπέμψατε, τοσαύτην παρρησίαν ἐλάβομεν εἰς ἐκδίκησιν τῆς δι' ὑμῶν ἀληθείας καὶ τῆς εἰρήνης, ἵνα ἐν πράγματι οὕτως ἀπλουστέρωι καὶ ἀσφαλεῖ μηδὲν ἡγησώμεθα δύνασθαι καινοτομεῖσθαι πρὸς βλάβην, μάλιστα ὅταν εἰς τὸ ἐπισκοπικὸν κριτήριον, ὅπερ ἐν τῇ Ἐφεσίων συναχθῆναι προσετάξατε, οὕτως ἀσφαλεῖς ἀπεστάλησαν, 15 ὡς εἰ τὰ γράμματα ἃ πρὸς τὴν ἀγίαν σύνοδον ἢ καὶ πρὸς Φλαβιανὸν τὸν ἐπίσκοπον διεπεμψάμεθα, τῶν ἐπισκόπων ταῖς ἀκοαῖς δημοσιευθῆναι ὃ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος συνεχώρησεν, οὕτω τῇ φανερότητι τῆς καθαρᾶς πίστεως, ἣντινα θεόθεν ἐμπνευσθεῖσαν καὶ παρελάβομεν καὶ φυλάττομεν, πᾶσα φιλονεικία καὶ ταραχὴ ἡσύχασεν ἂν, ἵνα μήτε ἡ ἀπαιδευσία περαιτέρω παρεφρόνησεν μήτε ἀφορμὴν βλάβης ἢ βασκανία ἐξεῦρεν. 20 ἄλλ' ὅταν τὰ ἰδικὰ πράγματα τῇ τῆς ἐκκλησίας ἀφορμῇ ἐγυμνάζετο, ἐτολήθη τι δι' ὀλίγων ἀσέβειαν, ὅπερ τὰς ἀπανταχοῦ ἐκκλησίας ἐτραυμάτισεν. μεμαθήκαμεν γὰρ οὐχὶ ἀδήλωι φήμηι, ἀλλὰ βεβαίωι ἀγγέλωι τῶν πραχθέντων Ἰλάρωι τῷ διακόνωι ἡμῶν, ὅστις πέφευγε διὰ τὸ μὴ ἀναγκασθῆναι βιαίως ὑπογράψαι, καὶ ἐπεισθημεν [μὲν] ἐν τῇ συνόδῳ συνελθεῖν πλείστους ἐπισκόπους, οἱ δηλαδὴ τῇ χρησίμῳ καὶ συνεχεῖ 25 προνοίᾳ ἐν τῷ κριτηρίῳ συμβαλέσθαι ἐδυνήθησαν, εἰ ἐκεῖνος ὅστις ἑαυτῷ τὸν ἄρχοντος ἐξεδίκησεν, ἐπισκοπικὴν ἐπιείκειαν φυλάξαι ἠνέσχετο, ἵνα ὡς τὸ ἔθος ἔχει, πάντων ταῖς ἀποφάσεσιν ἐλευθερίως προενεχθεῖσῶν ἐκεῖνο ἡσύχῳ καὶ δικαίᾳ ὀρισθῆι διαγνώσει ὅπερ καὶ τῇ πίστει συνέτρεχεν καὶ τοῖς πλανωμένοις συνεβάλλετο. ἐν αὐτῇ

12 = Epist. coll. H 9 = coll. B 13. est translatio ipsius Leonis ep. 18 = Epist. ante Gesta Coll. 15

MPS

6 ἀνθρωπήσαντα S in PS secuntur Gesta [infra p. 55. 1]

MBVHX

7 ἐπιστολὴ Λέοντος — βασιλέα HX τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος ἐπιστολὴ πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλέα Θεοδοσίον MBV 7/8 μεμφομένη — γενέσθαι HXΛ τὴν σύνοδον ἐξαιτουήσας εἰς τὰ μέρη τῆς Ἰταλίας γενέσθαι ὡς μεμφομένου [μεμφομένου M] τὴν ἐν Ἐφέσῳ δευτέραν γενομένην [γενομένην δευτέραν BV] σύνοδον MBV 11 φιλανθρωπίας ἐντυχόντες MBV ἐπισκόπου καὶ ἀποστόλου HX 13 τῆς utroque loco melius abesset 14 ἡγησώμεθα MVH ὅτε H ὅτι X ἐπίσκοπον H ἐπ spat. vac. X 15 Ἐφέσῳ HX ἀσφαλῶς BV 16 ἀγίαν HXΛ om. MBV πρὸς om. HX 17 ἀλεξανδρέων HX 19 καί] ἦν καὶ M πᾶση H ἂν om. HX 20 περαιτέρω] περ [παρ' X] ἐτέρω HX βασκανία HX aemulatio Λ ἀφροσύνη MBV ἐξῆρυν H 21 ἴδια HX τῇ HX om. MBV τι HX om. MBV 22 ἀσέβειαν om. MBV πανταχοῦ HX 23 ἀγγέλωι scripsi, cf. narratore Λ διαγγέλωτι HX ἀγγελωτί H^{corr} διαγγέλωτι MBV τῶν πραχθέντων HX om. MBV 23/24 Ἰλάρω τῷ [Ἰλαροτάτῳ X] διακόνωι ἡμῶν HX διὰ Ἰλάρου τοῦ ἡμετέρου διακόνου MBV 24 βιαίως HX M^{corr} βεβαίως MBV ἐπιθήκεν HX μὲν delevi μὲν spat. οὖν H μὲν οὖν X μὲν MBV 25 οἱ] ὧν HX καὶ HX om. MBV συνεχεῖ HX συγγενεῖ MBV 26 ἡδυνήθησαν V ἡδυνήθη ἂν HX εἰ om. H ἑαυτοῦ V τρόπον X 27 ἐπισκοπὴν X 28 προενεχθεῖσῶν M^{corr} προενεχθεῖσῶν MHX προενεχθέντων BV; aut τῶν ἀποφάσεων aut προενεχθείσας restituendum

γὰρ τῆι κρίσει οὐ πάντας τοὺς συνελθόντας συνεῖναι μεμαθήκαμεν· τινὰς γὰρ ἀπορρι-
φέντας, ἄλλους δὲ μεμαθήκαμεν εἰσαχθέντας, οἵτινες κατὰ τὴν γνώμην τοῦ προλεχθέντος
ἐπισκόπου ταῖς ἀσεβέσιν ὑπογραφαῖς αἰχμαλώτους τὰς χεῖρας ἐπέδωκαν (ἤιδεσαν γὰρ
βλαβερὸν τοῖς ἀγίοις αὐτῶν ἀξιώμασιν εἶναι, εἰ μὴ τὰ κελευσθέντα πεποιήκασιν), τοιαύτην
δὲ παρ' αὐτοῦ γενέσθαι τὴν ἀπόφασιν, ἴν' ἐνὸς ἀνθρώπου ἀδίκως ἐναγομένου κατὰ πάσης 5
τῆς ἐκκλησίας χαλεπαίνει. ὅπερ οἱ ἡμέτεροι οἱ ἀπὸ τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας ἀπο-
σταλέντες τοσοῦτον ἀσεβὲς καὶ ἐναντίον τῆι καθολικῆι πίστει ἰδόντες ἐπὶ τῆι συγκαταθέσει
μηδεμιᾶ καταπονήσει δυνηθῆναι συγκαταθέσθαι, ὥστε μετὰ παρρησίας ἐν αὐτῆι τῆι
συνόδω διεμαρτύραντο οὐδαμῶς τοῦτο τὸ παρ' αὐτῶν δογματισθὲν δύνασθαι πάμπαν
δέξασθαι τὴν ἀποστολικὴν καθέδραν, ὅτι ὡς ἀληθῶς πάσης τῆς καθολικῆς πίστεως τὸ 10
μυστήριον, ὅπερ ἀπείη ἀπὸ τῶν καιρῶν τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας, σχίζεται, εἰ μὴ αὕτη
ἢ χαλεπωτάτη πρᾶξις, ἣτις πᾶσαν ἀσέβειαν ὑπερβάλλει, ἐξαιρεθῆι. ἀλλ' ἐπειδὴ
ἢ διαβολικὴ κακουργία λεπτομερῶς ἀπατῶσα τοὺς ἀφελεστέρους τῶι τρόπῳ τούτῳ
τινῶν τὴν ἀπαιδευσίαν ἐπὶ ὁμοιώματι τῆς εὐσεβείας ἀπατᾶν ἐπεχείρησεν, ἵνα ὑπὲρ τῶν
ὑγιεινῶν τὰ βλαβερὰ συμβουλευέσθαι, ἀποκινήσατε, παρακαλοῦμεν, ἀπὸ τῆς συνει- 15
δήσεως τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας τὸν κίνδυνον τῆς θρησκευτικῆς καὶ τῆς πίστεως καὶ ὅπερ
ἐπὶ τοῖς κοσμικοῖς πράγμασιν τῆι ἰσότητι τῶν ὑμετέρων νόμων συγχωρεῖται, καὶ ἐν τοῖς
θείοις δόγμασι σκεψάμενοι παράσχετε, ἵνα τῶι εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ βίαν μὴ ἐπενέ-
κηται ἢ ἀνθρωπίνη προπέτεια. ἰδοὺ γὰρ ἐγώ, Χριστιανὲ καὶ αἰδέσιμε βασιλεῦ, μετὰ
τῶν συλλειτουργῶν μου πληρῶν τὰ περὶ τὴν αἰδῶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας καθαρῶι 20
πόθῳ ποιοῦμαι τὴν διακονίαν, ἐπιθυμῶν ὑμᾶς ἐν πᾶσιν ἀρέσαι θεῶι, πρὸς ὃν ὑπὲρ
ὑμῶν αἱ ἐκκλησίαι καταδέονται, μὴ ἐπὶ τοῦ βήματος τοῦ κυρίου αἴτιοι τῆς σιωπῆς κρι-
θῶμεν· παρακαλοῦμεν ἐνώπιον τῆς μιᾶς θεότητος τῆς ἀδαιρέτου τριάδος, ἣτις φύλαξ
οὔσα ὑμέτερα καὶ αὐθέντρια τῆς βασιλείας, καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ, πάντα
ἐν τῆι αὐτῆι καταστάσει εἶναι κελεύσατε, ἐν ἣι γεγόνασι πρὸ πάσης κρίσεως, ἕως ἂν 25
ἀπὸ παντὸς τοῦ κόσμου μείζων ἀριθμὸς συναχθῆι τῶν ἐπισκόπων, μήτε μὴν ἄλλοτρία
ἀμαρτία ἀνέχεσθε ἑαυτοὺς βαρῆθῆναι, ἐπειδὴ ὅπερ ἀναγκαῖον ἡμῖν ἐστὶν εἰπεῖν, δε-
δοίκαμεν μὴ ἀπ' ἐκείνου οὐ ἢ θρησκευτικὴ βλάβηται, ἀγανάκτησις παρακολουθήσῃ. πρὸ
ὀφθαλμῶν ἔχετε καὶ πάσῃ τῆι τῆς καρδίας ὀξύτητι εὐλαβῶς προσέχετε τοῦ μακαρίου
Πέτρου τὴν δόξαν καὶ τοὺς κοινούς στεφάνους πάντων τῶν μετ' αὐτοῦ ἀποστόλων πάν- 30
των τε τῶν μαρτύρων τὰ νικητήρια, οἷς οὐ γέγονεν ἄλλη ἀφορμὴ τοῦ πάθους εἰ μὴ ἢ
ὁμολογία τῆς ἀληθινῆς θεότητος καὶ τῆς ἀληθινῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ. ὧτινι
μυστηρίῳ ἐπειδὴ νῦν ἀσεβῶς ἀπὸ ὀλίγων ἀφρόνων ἐναντιοῦται, πάντων τῶν μερῶν

MBVHX

1 τοὺς — συνεῖναι HX οὐσ συνελθεῖν συνεῖναι MV οὐσ συνιέναι B 1/2 τινὰς — μεμαθήκαμεν
HX om. MBV 2 τὴν om. MV προγραφέντος HX 3 ταῖς] τὰ ὡς HX ὑπογραφαῖς
αἰχμαλώτους] τοὺς αἰχμαλώτους ὑπογραφαῖς X 5 ἀπόφασιν scripsi secundum Λ πρόφασιν
MBVHX 6 οἱ² om. MBV 7 καὶ — πίστει HX om. MBV ἰδόντες ἐπὶ τῆι συγκαταθέσει
turdata 8 καταπονήσει scripsi cf. *oppressione* Λ κατανοήσει MBVHX 9 αὐτοῦ X
10 πάσης om. HX 11 μυστήριον MHX μαρτύριον BV ἀπῆι M ἀπείει X 12 εἰ τις VH
ὑποβάλλει M ἀπαλειφθεῖ HX 13 ἀπαιτῶσα HX τούτων HX 14 τινῶν HX om. MBV
14/15 τῶν ὑγιειν ὄντα H τὸν ὑγιῆ ὄντα X τῶν ὑγιαινόντων τὰ MBV 17 συγχωρεῖται HΛ
συγχωρεῖτε MBVX 18 σκεψάμενη H om. VX παράσχει τινὰ τὸ εὐαγγελίῳ [εὐαγγελίου X] HX
18/19 ἐπενέγκη BV προεπενέγκηται HX 19 ἢ om. BV αἰδέσῳ H 20 τοῦ συλλειτουργοῦ MBV
τὴν] τῆς V 22 ἡμῶν VX καταδένονται H καταδύονται X 22/23 κατακριθῶμεν BV
23 θεότητος] θεότητος παρακαλοῦμεν ἐνώπιον HX εἴτις H 24 αὐθεντία HX 25 ἕως BV
ὡς MHX 26 ἀπὸ om. MBV τοῦ om. X συναχθεῖ MBV ἄλλοτρία V 27 ἀνέχεσθε
Μ^{cori} ἀνέχεσθαι MBV ἀνασχῆσθε HX βαρυνθῆναι X ἐστὶν ἡμῖν H^{cori} X ἐστὶν H
28 παρακολουθήσει HX 29 ἐχέτω HX πάσῃ om. MBV 32 ἀληθινῆς² om. HX
33 ἐναντιοῦνται HX

ἡμῶν αἱ ἐκκλησίαι πᾶσαι τῆς ὑμετέρας φιλανθρωπίας μετὰ στεναγμῶν καὶ δακρῶν καταδέονται διὰ τῶν ἐπισκόπων, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἡμέτεροι πιστῶς ἀντειρήκασιν καὶ αὐτοῖς ἐκείνοις Φλαβιανὸς ὁ ἐπίσκοπος λίβελλον ἐκκλήτου ἐπιδέδωκεν, γενικὴν σύνοδον κελεύσατε ἐν τῇ Ἰταλίᾳ συνελθεῖν, ἣτις πάντα τὰ προσκόμματα οὕτως ἀποκινήσει καὶ καταπραυνεῖ, ἵνα μὴ περαιτέρω τί ποτε ἢ περὶ τῆς πίστεως εὐρεθῆι ἀμφίβολον ἢ ἐν τῇ ἀγάπῃ 5 μεμερισμένον, συνεργομένων δηλαδὴ καὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἐπαρχιῶν ἐπισκόπων, ἵνα ὅσοι καταπονηθέντες ἀπειλαῖς καὶ ὕβρεσιν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀληθείας ἐξέκλιναν, εἰς σωτηρίας παραμυθίαν ὀλόκληρον ἀνακληθῶσιν, καὶ αὐτοὶ δὲ ὧν ἔστιν ἡ σκληροτάτη ἀπόφασις, ἐὰν γνώμῃς κρείττοσιν ἐπακολουθήσωσιν, ἀπὸ τῆς ἐνότητος τῆς ἐκκλησίας μηδαμῶς ἀποστῶσιν. ὅπως γὰρ μετὰ τὴν ἐκκλητον τοῦτο ἀναγκαιῶς αἰτοῦμεν, 10 τῶν κατὰ Νίκαιαν κανόνων αἱ ψῆφοι μαρτυροῦσιν, αἵτινες ἀπὸ τῶν πανταχοῦ τοῦ κόσμου ἐπισκόπων καθιδρύθησαν, οὐσπερ ὑπετάξαμεν. συνέλθετε τοῖς καθολικοῖς τῷ ὑμετέρῳ πατρώῳ ἔθει καὶ δότε παρρησίαν τῆς πίστεως εἰς ἐκδίκησιν, ἣντινα σωιζομένης τῆς αἰδοῦς τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας οὐδεμία βία, οὐδεμία κοσμικὴ ἀπειλὴ δυνήσεται ἀποκινήσει. ὅταν γὰρ τῆς ἐκκλησίας τὰ δόγματα γυμνάζωμεν, τῆς ὑμε- 15 τέρας βασιλείας καὶ σωτηρίας φροντίζομεν, ἵνα τῶν ὑμετέρων ἐπαρχιῶν ἡσύχῳ δικαίῳ ἀπολαύητε. ἐδικήσατε κατέναντι τῶν αἰρετικῶν τὸν ἀσάλευτον τῆς ἐκκλησίας θεσμόν, ἵνα καὶ τῆς ὑμετέρας βασιλείας τῇ δεξιᾷ τοῦ Χριστοῦ ἐδικηθεῖ τὸ κράτος.

*Ἴσον σάκρας ἀποσταλείσης παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως L IIII 65
Μαρκιανοῦ πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους περὶ τοῦ συνελθεῖν πάντας M VI 55²
εἰς τὴν Νικαέων 21

- 13 Νικηταὶ Οὐαλεντινιανὸς καὶ Μαρκιανὸς ἔνδοξοι τροπαιοῦχοι ἀεισέβαστοι [Λέοντι καὶ] Ἀνατολίῳ. Τῶν πραγμάτων ἀπάντων δεῖ προτιμᾶσθαι τὰ θεῖα· τοῦ θεοῦ γὰρ τοῦ παντοκράτορος εὐμενοῦς καθεστῶτος τὰ τῆς κοινῆς πολιτείας καὶ φυλάττεσθαι καὶ L IIII 68 βελτιοῦσθαι θαρροῦμεν. ἐπειδὴ τοίνυν ἀμφιβολίαί τινες περὶ τὴν ὀρθόδοξον θρη- 25 σκεῖαν ἡμῶν γεγενῆσθαι δοκοῦσιν, καθάπερ καὶ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς ἐνδόξου πόλεως Ῥώμης Λέοντος δηλοῖ, τοῦτο ἰδικῶς τῇ ἡμέτερῃ ἤρρεσεν ἡμερότητι ἵνα ἁγία σύνοδος ἐν τῇ Νικαέων πόλει τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας συγκροτηθῆι ἐφ' ᾧ τε συμβαινόντων τῶν λογισμῶν καὶ πάσης τῆς ἀληθείας ἐρευνηθείσης ἐκποδῶν τε γενομένων τῶν σπουδῶν αἷς πρώην τινες χρῆσάμενοι τὴν ἁγίαν καὶ ὀρθόδοξον θρησκείαν 30 διετάραξαν, τὴν ἀληθῆ πίστιν ἡμῶν εἰς ἅπαντα χρόνον σαφέστερον ἐπιγυωσθῆναι, ὥστε τοῦ λοιποῦ μηδεμίαν δύνασθαι εἶναι ἀμφιβολίαν ἢ τοὶ διχόνοιαν. ὅθεν ἡ ἀγιότης

13 = Epist. coll. H 17 et epistularum quae in B ante primam actionem habentur, i. uersio Latina extat in Rerum Chalcedonensium coll. Vaticana 1 [Λ^a], altera in Epist. ante Gesta Coll. 31 [Φ^{ce}]

MBVHX

1 μετὰ — δακρῶν om. MBV 2 ὑμέτεροι HX ἀντήρηκαν X ἀντήρικαν H 2/3 αὐτοῖς ἐκείνοισι HXL αὐτὸς ἐκείνοισι M αὐτὸς ἐκείνοισι BV 3 λίβελλον ἐκκλησίας τοῦ φλαβιανοῦ ἐπίσκοπος ἐπέδωκεν HX 4 τῇ om. HX ἀποκινήσει] ἀπόκειται X 4/5 καὶ — ποτε om. X καταπραυνεῖ B 8 σωτηρίαν X ἔστιν om. BV 9 κρείττοσιν] κρίττωσιν H κηρύττωσιν X 11 καὶ κανόνων X οἵτινες HX 12 καθιδρύθησαν BV καθίδρυνται HX οὐσπερ Λ ὡσπερ MBVHX 13 τῷ] αἰτῶ τῷ HX ἡμέτέρῳ BV πατρώῳ om. HX 14 αἰδῶ MV βία MHXL κακία BV 15 τῆς] τὰ τῆς HX 16 βασιλείας HXL εὐσεβείας MBV φροντίζωμεν X δικαίωματα HX 17 ἀπολαύετε M τελεῖ εἴτε HX 18 Χριστοῦ] θῦ HX ἐκικηθεῖν V

MBHXL^aΦ^{ce}

19 praem. πρακτικὸν τῆς δ' συνόδου B ἀρχὴ συνό(δ) τῇ ἐν χαλκηδόνι HX 20 ἀπανταχῇ 11 22 οἱ νικηταὶ HX 22/23 Λέοντι καὶ δελεῖ 23 καὶ ὡσαύτως ἀνατολίῳ καὶ λοιποῖς ἐν πᾶσιν HX γὰρ θῦ HX 27 [ἰδικῶς] εἰρηκῶς HX ἤρρεσεν τῇ ἡμῶν HX 28 ἡ ἁγία HX συγκροτηθῆ HX 29 τέ HXL^aΦ^{ce} om. MB 31 ἐτάραξαν HX εἰς ἅπαντα χρόνον HX *cuncto saeculo* Λ^aΦ^{ce} om. MB

ἡ σὴ μεθ' ὧν ἄν ἀρέσῃ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων καὶ οὖς ἄν ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν τῶν
 M VI 553 ὑπὸ τὴν φροντίδα τελουσῶν τῆς σῆς ἱερωσύνης ἀξιοπίστους καὶ [οὖς] πρὸς τὴν τῆς ὀρθο-
 δόξου θρησκευτικῆς διδασκαλίαν ἐμπαρασκευοῦς ὑπάρχειν δοκιμάσῃ, ἐπὶ τὴν προειρη-
 μένην Νικαέων πόλιν ἐντὸς Καλανδῶν Σεπτεμβρίων ἐλθεῖν σπουδασάτω. ἴστω δὲ
 ἡ σὴ θεοφιλία καὶ τὴν ἡμετέραν θειότητα τῇ σεβασμίᾳ παρεσομένην συνόδω, εἰ 5
 μὴ τυχὸν δημόσιαί τινες χρεῖαι εἰς ἐκστρατείαν ἡμᾶς ἀπασχολήσουσιν.

Ἄλλο θεὸς σε διαφυλάττοι εἰς πολλοὺς ἑνιαυτούς, ἀγιώτατε καὶ ὀσιώτατε πάτερ.
 d. 23. m. Mai. Ἐδόθη τῇ πρὸ δέκα Καλανδῶν Ἰουνίων ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπατεία τοῦ
 a. 451 δεσπότη τοῦ ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου καὶ τοῦ δηλωθησομένου

L III 73 Ἴσον δευτέρου βασιλικοῦ γράμματος πεμφθέντος τῇ ἀγίᾳ συνόδω τῇ ἐν Νικαίᾳ 10
 M VI 557 συνδραμούσῃ περὶ τοῦ δεῖν μετελθεῖν εἰς τὴν Χαλκηδονέων

14 Νικηταὶ Οὐαλεντινιανὸς καὶ Μαρκιανὸς ἔνδοξοι τροπαιοῦχοι μέγιστοι ἀεισέβαστοι
 τῇ θεοφιλεῖ συνόδω. Σπεύδοντας ἡμᾶς εἰς τὴν ἀγίαν παραγενέσθαι σύνοδον ἐπέσχε
 δημοσίων καὶ σφόδρα ἀναγκαίων πραγμάτων αἰτία· ἔγνωμεν δὲ ἐκ τῶν γεγραμμένων
 παρὰ τῆς ὑμετέρας θεοφιλείας ὡς ὅτι πλείους ἐξ ὑμῶν καὶ διὰ τὸ τοῦ σώματος ἀσθενὲς 16
 καὶ δι' ἑτέρας αἰτίας διαφόρους κάμνουσιν. ὅθεν εἰ καὶ τὰ μάλιστα πολλὰ τῶν δημοσίων
 πραγμάτων ἐνταῦθα μένειν ἡμᾶς ἀναγκάζει, ὅμως προτιμότεραν ἡγούμεθα πάντων τῆς
 ἀγίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως τὴν φροντίδα. καὶ γὰρ οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι
 καὶ πρεσβύτεροι οἱ ὑπὲρ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου Λέοντος τοῦ ἀρχιεπισκόπου
 τῆς πανευδαίμονος Ῥώμης παραγενόμενοι ἐδεήθησαν τῆς ἡμετέρας γαληνότητος ὥστε 20
 παντὶ τρόπῳ παρεῖναι ἡμᾶς τῇ ἀγίᾳ συνόδω, διαβεβαιούμενοι ὡς οὐχ αἰροῦνται
 αὐτόθι παραγενέσθαι ἀπουσίας τῆς ἡμετέρας εὐσεβείας. κατὰ δὲ τὴν αἴτησιν τῆς ὑμε-
 τέρας θεοσεβείας καὶ αὐτοὶ σφόδρα ἐπιζητοῦντες ταχέως τὴν ἀγιωτάτην ὑμῶν σύνοδον
 συγκροτηθῆναι σπεύδομεν θᾶπτον πρὸς ὑμᾶς ἀφικέσθαι. ὅθεν εἰ παρασταίῃ τῇ ὑμε-
 τέραι θεοσεβείᾳ, εἰς τὴν Χαλκηδονέων πόλιν παραγενέσθαι καταξιώσατε. ἐκεῖσε 25
 γὰρ ἐκδραμούμεθα, εἰ καὶ ἐνταῦθα δημόσια ἡμᾶς ἐπέχουσι χρεῖαι, ἐπειδὴ τὰ συμβαλλό-
 μενα τῇ ἀληθείᾳ καὶ ὀρθοδόξῳ πίστει καὶ τῇ εἰρήνῃ καὶ εὐταξίᾳ τῶν ἀγιωτάτων καὶ
 καθολικῶν ἐκκλησιῶν πάντων ἡγούμεθα προτιμότερα. καὶ οὐκ ἀμφιβάλλομεν ὡς τοῦτο
 ἀρέσει καὶ τῇ ὑμῶν ἀγιότητι, ἵνα μὴ καὶ τὸ στενὸν τῆς πόλεως πλεῖον ὑμᾶς παρασκευ-
 σῇ καμῖν καὶ ἀπουσίας τῆς ἡμετέρας γαληνότητος ἐπὶ πολὺ τὰ τῆς ἀγίας συνόδου 30
 δόξῃ παρελκεσθαι. εὐχεσθαι δὲ καταξιώσατε ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας βασιλείας, ὥστε

14 = Epist. coll. H 19 et epistularum quae in B ante primam actionem habentur, 2. Latinae
 uersiones extant duae, altera in Rerum Chalcedonensium coll. Vatic. 2 [Λ^a], altera in Epist. ante
 Gesta coll. 34 [Φ^{cr}]

MBHXL^aΦ^{cr}

1 θεοφιλέστατε ἐπίσκοπε HX καὶ οὖς ἄν] κλείουσιν H κλείουσιν X 2 τῆς σῆς
 ἀγιωσύνης τελουσῶν B ἱερωσύνης HXL^aΦ^{cr} ἀγιωσύνης MB οὖς om. Λ^aΦ^{cr} 3 δοκιμάσει HX
 3/4 τῇ προειρημένη HX 4 πόλιν om. HX ἐλθεῖν HXL^aΦ^{cr} om. MB 6 χρεῖαι τινὲς HX
 ἐκστρατείαν HXΦ^{cr} ἐκστρατείας MBΛ^a ἡμᾶς HXL^aΦ^{cr} om. MB ἀπασχολήσωσιν MHX
 7 φυλάξει H φυλαττώσει X 8 τῇ πρὸ δέκα HXL^aΦ^{cr} πρὸ δεκαῆς MB ἐκ κωνσταντινουπ(ο) B
 10 ὁμοίως Ἴσον HXL^a βασιλικοῦ γράμματος δευτέρου HX τῇ αὐτῇ MB 12 οἱ νι-
 κηταὶ HX οὐαλεντινῶς H μέγιστοι om. MB 14 ἀναγκαιοτάτων MB αἰτίας HX,
 corr. H 15 ἡμετέρας X ὑμῶν B ὡς om. MB 17 μένειν ἡμᾶς ἐνταῦθα HX ἀναγ-
 κάζη M 18 καὶ γὰρ καὶ MB 21 διαβεβαιωσάμενοι MB οὐκ HX 22/23 ἡμετέρας H
 24 σπεύδωμεν MHX παρέσται HX 27 καὶ om. X 29 πλέον HX 29/30 παρα-
 σκευάση [παρασκευάσει H] καμῖν HXL^aΦ^{cr} παρασκευάσει καὶ μὴν M ἀγανακτῆσαι παρασκευάση καὶ
 μὴν B

καὶ τοὺς πολεμίους ὑφ' ἡμῖν γενέσθαι καὶ τὴν εἰρήνην βεβαιωθῆναι τῆς οἰκουμένης καὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα ἐν ἀμεριμνίαι διάγειν, ὅπερ καὶ νῦν ὑμᾶς ποιεῖν πεπιστεύκαμεν.

Ὁ θεὸς ὑμᾶς διαφυλάττοι εἰς πολλοὺς ἐνιαυτοὺς, ἀγιώτατοι.

Ἴσον βασιλικοῦ γράμματος ἀποσταλέντος παρὰ τῆς εὐσεβεστάτης καὶ φιλοχρίστου βασιλίδος Πουλχερίας πρὸς τὸν κονσουλάριον Βιθυνίας Στρατήγιον περὶ τοῦ φροντίσαι τῆς κατὰ τὴν σύνοδον εὐταξίας πρὸ τοῦ δόξαι ἀπὸ τῆς Νικαέων εἰς τὴν Χαλκηδονέων μεταστῆναι τὴν σύνοδον L IIII 69
M VI 556

15 Σκοπὸς τῆς ἡμετέρας γαληνότητι πρὸ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τὰς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας καὶ τοὺς ἐν αὐταῖς ἱερωμένους ἐν εἰρήνῃ διατελεῖν τὴν τε ὀρθόδοξον πίστιν, ἣν συνέχειν τὴν ἡμετέραν πεπιστεύκαμεν βασιλείαν, ἀτάραχον καὶ ἀσάλευτον παρὰ παντὸς τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους φυλάττεσθαι. ὅθεν πρώην μικρᾶς τινος ἀνακυψάσης διχονοίας πολλὴν ἐθέμεθα φροντίδα ὥστε τὴν ἀπανταχόθεν τῶν ἀγιωτάτων ἐπισκόπων πληθὺν εἰς ταυτὸν ἀθροισθῆναι ἐν τῇ Νικαέων ἐφ' ᾧ τε τῇ πάντων ὁμογνωμοσύνη πάντα μὲν τάραχον ἐκποδῶν γενέσθαι, εἰς δὲ τὸ ἐξῆς βεβαίαν καὶ ἀσάλευτον τὴν εὐαγγῆ πίστιν κρατύνεσθαι. ἐπεὶ οὖν κατὰ τὸ ἡμέτερον θέσπισμα οἱ μὲν θεοσεβέστατοι ἐπίσκοποι παραγεγόνασιν ἅπαντες ἀναμένοντες τὴν παρουσίαν τοῦ ἡμέτερου κράτους, ἦτις μετ' οὐ πολὺ θεοῦ συνεργοῦντος παρέσται, τινὲς δέ, ὡς ἐπυθόμεθα, τῶν ταραττειν εἰωθότων καὶ συγχεῖν τὴν τῶι θεῶι φίλην εὐταξίαν ἐπεισφρήσαντες ἑαυτοὺς τῇ Νικαέων κληρικοί τε καὶ μονάζοντες καὶ λαϊκοὶ θορυβεῖν ἐπιχειροῦσι, διαφιλονεικοῦντες παρὰ τὰ ἡμῖν δεδοκιμασμένα, ἀναγκαιῶς τόδε τὸ εὐσεβὲς πρὸς τὴν σὴν λαμπρότητα διαπεμπόμεθα γράμμα ὥστε σε μετὰ πάσης στερρότητος τοὺς δίχα ἡμέτερας κλήσεως ἢ ἐπιτροπῆς τῶν οἰκείων ἐπισκόπων αὐτόθι ἐνδημοῦντας κληρικούς, εἴτε ἐντὸς τυγχάνοιεν βαθμοῦ εἴτε καὶ τινὲς ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐπισκόπων ἀπώσθησαν, ἢ μονάζοντας ἢ λαϊκοὺς οὓς οὐδεὶς λόγος ἐπὶ σύνοδον καλεῖ, πάντῃ ἀπελάσαι τῆς πόλεως τε καὶ τῶν αὐτόθι τόπων, ὥστε μετὰ πάσης εὐταξίας συνεδρυσάσης τῆς ἀγίας συνόδου δίχα σάλου τινὸς καὶ ἀμφισβητήσεως τὰ παρὰ τοῦ δεσπότη Χριστοῦ ἀναδεικνύμενα κοινῇ παρὰ πάντων κρατυθῆναι. ἴσθι γὰρ ὡς εἰ φωραθεῖ τις τοῦ λοιποῦ τῶν θορυβοποιῶν ἐνδημῶν τοῖς αὐτόθι ἢ πρὸ τῆς παρουσίας τῆς ἡμέτερας γαληνότητος ἢ καὶ μετὰ τὴν παρουσίαν, οὐχ ὁ τυχῶν σε παραστήσεται κίνδυνος.

15 = Epist. coll. H 18 et epistularum quae in B ante primam actionem habentur, 3. Latinus textus extat in Epist. ante Gesta coll. 33

MBHXΛαΦστ

2 ἅπερ HX

MBHXΦστ

4 ἐπισταλέντος MB 5 βασιλίδος καὶ αὐγοῦστης HX 6/7 μεταστῆναι εἰς τὴν χαλκηδονέων ἀπὸ τῆς νικαέων MB
 8 πολεμικῶν HX 10 ἣν συνέχειν MB ἣν H καὶ X ἣν καὶ X^{corr} βασιλείαν πεπιστεύκαμεν HX
 12 τὴν] μὴν X πανταχόθεν HX 13 ἐν om. HX τε om. B 15 θεοφιλέστατοι HX
 16 ἀναμένουσι X 17 εἴ τις H παρεῖσται HX ἐπυθόμεθα H ἐπειθόμεθα X τα-
 ράττειν] πράττειν HX 18 τῶι om. MB 20 τὸ om. HX διαπεμπόμεθα HX πεπόμφαμεν
 B πέπομφα M 21 γράμματα HX, corr. H 22 εἴτε] κἂν B τυγχάνει X 24 λέγων HX
 καλεῖ HXΦστ καλεῖν MB τε] ὥστε HX, corr. H 26 περὶ B ἀναδεικνύμενα om. MB
 27 ἴσθι] ἴσοι HX λοιποῦ τῶν H del. τῶν, λυπούντων X θορύβους ποιῶν HX 28 τοῖς]
 τῆς X ἢ om. X παρρησίαν X γαληνότητος om. HX παρρησίαν X 29 παρα-
 στήσεται X *imminere* Φστ μεταστήσεται H περιστήσεται MB

L III 73 Ὅμοίως ἴσον βασιλικοῦ γράμματος τρίτου καταπεμφθέντος ἐν Νικαίαι τῇ ἁγίαι συνόδωι,
M VI 560 ἔτι τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κατὰ τὴν Θράικην ἐπεχομένου, περὶ τοῦ δεῖν ἀνυ-
περθέτως μετελθεῖν ἐν τῇ Χαλκηδονέων

16 Αὐτοκράτορες Καίσαρες Οὐαλεντινιανὸς καὶ Μαρκιανὸς νικηταὶ τροπαιοῦχοι
ἀεισεβάστοι τῇ ἁγίαι συνόδωι τῇ ἐν Νικαίαι κατὰ βούλησιν θεοῦ καὶ θέσπισμα 5
ἡμέτερον συναχθείσῃ. Ἦδη μὲν καὶ δι' ἐτέρων θείων ἡμῶν γραμμάτων ἐδηλώ-
σαμεν τῇ ὑμέτεραι θεοσεβείαι ὥστε εἰς τὴν Χαλκηδονέων παραγενέσθαι πόλιν ἐφ'
L III 76 ὧι τε τὰ περὶ τῆς ἁγίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως παρὰ τῶν ἁγίων ἡμῶν πατέρων
πάλαι ὀρισθέντα βεβαιωθῆναι, ὡς ἂν μὴ ἐπὶ πολὺ τὸ τῶν ὀρθοδόξων πλῆθος
διαφόρως πλανώμενον ἀπατῶιτο, ἀλλ' ἵνα πάντες τὸν δεσπότην ἡμῶν καὶ σωτῆρα 10
Χριστόν, ὡς προσῆκεν καὶ ὡς οἱ ἁγιώτατοι ἡμῶν πατέρες ἔδογματίσαν, ὁμολο-
γῶσιν. ἡμεῖς γὰρ διὰ τὸν θερμὸν τῆς πίστεως ζῆλον τὰς τῶν δημοσίων ἀναγκαίας
χρείας ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπερεθέμεθα, περὶ πολλοῦ ποιούμενοι τὰ τῆς ὀρθοδόξου
καὶ ἀληθοῦς πίστεως παρουσίας τῆς ἡμετέρας γαληνότητος βεβαιωθῆναι. τὰ γὰρ
κατὰ τὸ Ἰλλυρικὸν συμβεβηκότα καὶ εἰς τὰς ὑμέτερας ἀκοὰς ἐληλυθέναι πιστεύομεν, 15
ἅτινα εἰ καὶ τῇ τοῦ θεοῦ βουλήσει τῆς προσηκούσης τετύχηκεν ἐκδικήσεως, ὅμως τὸ
τῶν δημοσίων ὄφελος ἀπήιτει τὴν τῆς ἡμετέρας γαληνότητος ἐπὶ τὸ Ἰλλυρικὸν ἄφιξιν.
ἀλλ' ἐπειδὴ, καθάπερ εἴρηται, οὐδὲν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τοῦ ταύτην βεβαιωθῆναι
τιμιώτερον ἡγούμεθα, τούτου ἕνεκα τὴν μὲν ἐπὶ τὰ περαιτέρω ἐκστρατεῖαν τέως ὑπερεθέ-
μεθα, καὶ νῦν δὲ ἰδικῶς τῇ ὑμέτεραι θεοσεβείαι διὰ τῶνδε τῶν θείων ἡμῶν γραμμάτων 20
παρεγγυῶμεν ὥστε δίχα τινὸς ὑπερθέσεως τὴν Χαλκηδονέων πόλιν καταλαβεῖν. ἐπειδὴ
δὲ Ἀττικοῦ τοῦ διακόνου τῆς κατὰ τὴν βασιλεύουσαν πόλιν ἁγιωτάτης καὶ καθολικῆς
ἐκκλησίας ἀναγαγόντος τῇ ἡμέτεραι γαληνότητι ἔγνωμεν ὑφορᾶσθαι τὴν ὑμέτεραν
ὀσιότητα μὴ τυχόν τινὲς τῶν τὰ Εὐτυχοῦς φρονούντων ἢ ἕτερός τις στάσιν ἢ θόρυβόν
τινα κατασκευάζειν ἐπιχειρήσοι, τούτου ἕνεκα δηλοῦμεν ὑμῖν ὥστε τὴν προειρημένην 25
αἰτίαν μὴδ' ὅλως εὐλαβουμένους εἰς τὴν Χαλκηδονέων παραγενέσθαι πόλιν. ἐλπίζομεν
γὰρ εἰς τὴν τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίαν ὡς χωρὶς τινος ταραχῆς καὶ θορύβου πάντων τῶν
M VI 561 κατὰ τὴν ὀρθόδοξον καὶ ἀληθῆ πίστιν δικαίως καὶ ὡς τῷ θεῷ φίλον, τυπωθέντων ἕκαστος
ὑμῶν εἰς τὰ οἰκεῖα θᾶττον ἐπανελεύσεται. σπουδάσατε τοίνυν παραγενέσθαι καὶ
μηδεμίαν ὑπέρθεσιν ἐμποιῆσαι τῷ πράγματι, ἵνα μὴ διὰ τῆς ὑμέτερας μελλήσεως ὑπέρ- 30
θεσιν ἔχη ἢ τῆς ἀληθείας εὐρεσις. σπουδὴ γὰρ ἡμῖν πλείστη καθέστηκεν σὺν εὐμενεῖαι
τοῦ κρείττονος πέρας αἴσιον δεξαμένου τοῦ πράγματος διὰ ταχέων πάλιν ἐπὶ τὴν εὐτυχε-
στάτην ἐκστρατεῖαν ἐπανελθεῖν.

Ὁ θεὸς ὑμᾶς διαφυλάξοι εἰς πολλοὺς ἐνιαυτούς, ἁγιώτατοι καὶ θεοφιλέστατοι
πατέρες.

35

16 = Epist. coll. II 20 et epistularum quae in B ante primam actionem habentur, 4. Latinae uer-
siones extant duae, altera in Rerum Chalcedonensium coll. Vatic. 3 [A^a], altera in Epist. ante Gesta
coll. 35 [Φ^{er}]

MBHXΛ^aΦ^{er}

1 τῇ ἁγίαι συνόδω τῇ ἐν νικαία MB 2 ἐπερχομένου X 4 τροπαιοῦχοι HXΦ^c τροπαι-
οῦχοι μέγιστοι MB οἰπ. Λ^aΦ^r 5 ἀεισεβάστοι αὐγουστοὶ MB 5/6 κατὰ — συναχθείσῃ οἰπ. HX
7 ὥστε οἰπ. HX 8 τε οἰπ. B τὰ οἰπ. HX περὶ B παρὰ MHX τὰ παρὰ HX
πατέρων ἡμῶν HX 9 πάλαι οἰπ. Λ^aΦ τὸ οἰπ. HX 10 ἀπατῶιτο MB ἀπατᾶται HX
11/12 ὁμολογήσωσιν HX 12 ζῆλον τῆς πίστεως B 13/14 ἀληθοῦς καὶ ὀρθοδόξου B
14 καὶ γὰρ τὰ MB 15 Ἰλλύριον HX 19 ἡγούμεθα προτιμότερον MB ἕνεκα] χάριν B
20 θείων — γραμμάτων οἰπ. HX ἡμῶν τῶν θείων B 21 παρεγγυῶμεν ὥστε] παρεγγυομένων τὲ HX
22 δὲ οἰπ. Φ διακόνου [διάκονος H] HXΛ^aΦ ἀρχιδιακόνου MB 24 μὴ τινεσ τυχόν B 25 τινα οἰπ. B
κατασκευάζειν οἰπ. HX ἕνεκεν HX 26 εὐλαβούμενοι HX 27 τοῦ θεοῦ MHΦ αὐτοῦ HX
29 σπεύσατε HX 30/31 ὑπέρθεσις X 26 σχοίη HX 31 πλείστη HXΛ^a οἰπ. MBΦ
32 αἴσιον οἰπ. HX τάχουσ HX 34 φυλάξει HX 35 subscr. DA^T X κ^L OC^{TB} HEKACIEKA Φ^c

Ἴσον ἐπιστολῆς τοῦ ἀγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος γραφείσης πρὸς τὴν ἀγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, ἣτις κοιμῆσθαι διὰ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Πασκασίνου καὶ Λουκηνσίου καὶ Βονιφατίου πρεσβυτέρου Ῥώμης ἀνεγνώσθη ἐπὶ τῆς ἀγίας συνόδου

17 Λέων ἐπίσκοπος τῆι ἀγίαι συνόδωι τῆι ἐν Νικαίαι ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς ἐν κυρίωι 5
χαίρειν. Ἐμοὶ μὲν ἦν εὐκταῖον, ἀγαπητοί, κατὰ τὴν προσοῦσαν διάθεσιν τῶι ἡμετέρωι
συστήματι τοὺς τοῦ κυρίου σύμπαντας ἱερέας ἐν ἐνὶ ζήλωι τῆς καθολικῆς πίστεως συνεστά-
ναι καὶ μηδένα πρὸς χάριν ἢ φόβον βιωτικῆς δυναστείας τὸ φαῦλον αἰρούμενον τῆς ὁδοῦ
τῆς ἀληθείας ἐκτρέπεσθαι, ἀλλ' ἐπειδὴ πολλὰ συμβαίνει πολλάκις τὰ δυνάμενα μετάνοιαν
ἐμποιεῖν καὶ ὁ ἔλεος τοῦ θεοῦ νικᾷ τῶν ἀμαρτανόντων τὰ πλημμελήματα καὶ διὰ τοῦτο 10
τὰ τῆς τιμωρίας ἐν ἀναρτήσει καθίσταται, ὅπως ἂν χώραν σχεῖν ἢ διόρθωσις δυνηθῆι,
περιπτύσσεσθαι δίκαιον πλήρες εὐσεβείας ὑπάρχον τοῦ γαληνοτάτου βασιλέως τὸ βούλημα
δι' οὗ τὴν ἀγίαν ὑμῶν ἀδελφότητα πρὸς ἀνατροπὴν μὲν τῶν ἐπιβουλῶν τοῦ διαβόλου,
τῆς δὲ ἐκκλησιαστικῆς εἰρήνης ἀνάκτησιν συνελθεῖν ἐβουλήθη, τοῦ μακαριωτάτου Πέτρου
τοῦ ἀποστόλου φυλαττομένων τῶν τε δικαίων καὶ τῆς τιμῆς ἐπὶ τοσοῦτον ὡς καὶ ἡμᾶς 15
ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τοῦτο δι' οἰκείων προτραπηῆναι γραμμάτων, ἐφ' ᾧ τε τὴν οἰκείαν παρουσίαν
ἡμᾶς παρασχεῖν τῆι ἀγίαι συνόδωι. ὅπερ μὲν οὖν οὐκ ἠδύνατο οὐδὲ ἡ ἀνάγκη τοῦ
καιροῦ οὐδὲ μὴν τις ἐπιτρέψαι συνήθεια, πλὴν ἐν τούτοις τοῖς ἀδελφοῖς, τουτέστιν Πασκα-
σίνωι καὶ Λουκηνσίωι τοῖς ἐπισκόποις καὶ Βονιφατίωι καὶ Βασιλείωι τοῖς πρεσβυτέροις
τοῖς ἀπεσταλμένοις ὑπὸ τοῦ θρόνου τῶν ἀποστόλων ἐμὲ τῆς συνόδου προεδρεύειν ἢ 20
ὑμῶν ἀδελφότης ἡγείσθω, μὴ κεχωρισμένης ὑμῶν τῆς ἐμῆς παρουσίας, ὅστις διὰ τῶν
τοποτηρητῶν ὑμῖν πάρειμι τῶν ἐμῶν καὶ διὰ τοῦ κηρύττειν τὴν καθολικὴν πίστιν οὐκ
ἀπολείπομαι, ὡς ὑμᾶς τοὺς ἀγνοεῖν μὴ δυναμένους τί περὶ τῆς ἀρχαίας πιστεύομεν παρα-
δόσεως, ἀμφιβάλλειν μὴ δύνασθαι ποία τις ἐπιθυμία ἡμῖν καθέστηκεν. ὅθεν, ἀδελφοὶ
προσφιλέστατοι, γενομένης ἐκποδῶν τῆς τολμηρᾶς διαλέξεως ὑπεναντίον τῆς θεόθεν πίστεως 25
ἐμπνευσθείσης ἢ ματαία τῶν πεπλανημένων ἀπιστία τὴν ἡσυχίαν ἀγέτω ἐκδικεῖτω
τε τοῦτο μηδεὶς ὃ πιστεύειν οὐ θέμις, ὁπότε κατὰ τὴν τῶν εὐαγγελίων αὐθεντίαν, κατὰ
τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν καὶ τὴν τῶν ἀποστόλων διδασκαλίαν πληρέστατα καὶ σαφέστα-

17 = Epist. coll. H 21 et epistularum quae in B ante primam actionem habentur, 5. Latinum exemplar extat in Leonis epist. 52. lecta est epistula in Actione XVI [M₁ B₁]

MBHXM₁B₁

1—4 Ἴσον — συνόδου HX ἐπιστολή τοῦ μακαριωτάτου λέοντος ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης πρὸς
τὴν ἀγίαν σύνοδον MB om. M₁B₁ 3/4 πρεσβυτέρων H 5 νικαία MBHX χαλκηδόνι M₁B₁
τοῖς ἀγαπητοῖς M₁B₁ καὶ τοῖς HX 6 ἦν om. HX εὐεκταῖον HX σχέσιν M₁B₁ ὑμετέρω H
7 πάντα MB ἐν om. M₁B₁ 9 πολλάκις πολλὰ συμβαίνει B₁ 10 τὸ ἔλεος HX
11 ἐν ἀναρτήσει] ἐναρτήσει X ἐν ἀρτίσει H ἔχειν M₁B₁ 12 πλήρησ HX 13 τῶν
ἐπιβούλων καὶ τοῦ HX τοῦ ἐπιβουλεύοντος M₁B₁ διαβόλου κατεσκεύασε M 14 τῆς δὲ]
τὴν δὲ τῆσ HXM₁ ἠβουλήθη HX 14/15 φυλαττομένων τοῦ μακαριωτάτου — ἀποστόλου MB
14 τῶ θρόνω τοῦ μακαρίου M₁B₁ 16 ὑπ' αὐτοῦ] αὐτὸν M₁B₁ ἐπὶ τοῦτο B₁ ἐπὶ τούτω M₁
προτρέψαι M₁B₁ ἰδίαν HX ἑαυτοῦ B₁ ἑαυτῶν M₁ 17 ἡμᾶς παρασχεῖν] παρασχεῖν ἠδέωσ M₁B₁
μὲν om. B₁ οὐ δύναται HX οὐκ ἦν δυνατὸν M₁B₁ 18 μὴ] μὲν HX ἐπέτρεψε HX
ἐπιτρέπει M₁B₁ τουτέστιν ἐν MHX om. B 18/19 πασχασίω M πασκασίω B πασχασίνω X
19 λουκινσίω MBB, λουκινίνω HX βονηφατίω M 20 ἀποσταλμένοις X παρὰ M₁B₁
ἐμὲ] ὁμοί X ὁ μετὰ H 21 κεχωρισμένων MB τῶν] τὴν X 22 ὑμῖν om. B₁ διὰ τὸ
HX δι' αὐτῶν M₁B₁ 23 ὡς καὶ M₁B₁ τοὺς om. B τοῦ M μὴ δυναμένουσ ἀγνοεῖν B₁
τί] τῆ M 24 ποία — καθέστηκεν] περὶ τῆσ ἡμετέρας βουλήσεωσ M₁B₁ ἡμῖν ἐπιθυμία HX
25 γενομένησ [γινωμένησ HX] — τολμηρᾶσ [πουνηρᾶσ HX] διαλέξεωσ HXM₁B₁ πᾶσα παντελῶσ τολμηρὰ
διάλεξισ MB 25/26 ἐμπνευσθείσησ πίστεωσ M 26 ἡ HXM₁B₁ καὶ MB ἀπληστίασ M₁
ἀναγέτω HX ἐχέτω M₁B₁ ἐκδίκω HX 27 τε] δὲ B πιστεύων HX τῶν om. HX
κατὰ τε M₁B₁ 28 καί] κατὰ B

τα δι' ὧν πρὸς τὸν τῆς μακαρίας μνήμης Φλαβιανὸν τὸν ἐπίσκοπον ἐπεστείλαμεν, ἤδη δεδηλωται ποία τίς ἐστίν ἢ περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εὐσεβῆς ὁμολογία καὶ καθαρὰ. ἐπειδὴ δὲ πολλῶν καταστάσεις ἐκκλησιῶν ὑπὸ φαύλων τινῶν ἀντιστάσεων διατεταραγμένας ἐγνώκαμεν καὶ πλείστους ἐπισκόπους τοὺς οὐ καταδεξαμένους τὰ τῶν αἰρετικῶν ἐκβεβλήσθαι τῶν θρόνων τῶν 5 ἑαυτῶν καὶ ἐξορία παραδοθέντας εἰς τόπον τε τῶν ἔτι περιόντων ὑποκαταστάντας ἑτέρους, τούτοις πρὸ πάντων τοῖς τραύμασιν ἢ τοῦ δικαίου προσαγέσθω θεραπεία καὶ μηδεὶς οὕτως ἔστερημένος ἔστω τῶν ἑαυτοῦ, ὡς ἄλλον κεχρηῆσθαι τοῖς ἄλλου, ὅποτε εἴ γε, καθάπερ ἐστὶν ἡμῖν καταθύμιον, τὴν πλάνην ἀπολιμπάνουσιν ἅπαντες, παραπολέσθαι μὲν ὀφείλει τὰ τῆς τιμῆς οὐδενί, τοῖς δὲ γε κεκμηκόσιν ὑπὲρ τῆς πίστεως μετὰ τῶν προνομίων τῶν 10 οἰκείων ἀπάντων ὀφείλει τὸ δίκαιον ἀποκαταστήναι τὸ ἴδιον. οἱ μέντοι γε τῆς προτέρας ἐν Ἐφέσῳ συνόδου, ἡστινος ὁ τῆς ἀγίας μνήμης Κύριλλος τότε προήδρευεν, κατὰ Νεστορίου ἰδικῶς ὅροι διαμενέτωσαν, μὴ πως ἢ τότε καταδικασθεῖσα δυσσέβεια διὰ τοῦτο καθ' ὅτιοῦν ἑαυτὴν ἀπατήσῃ, ὅτιπερ Εὐτυχῆς δικαίως ἀναθεματισθεὶς καταβέβληται. ἢ καθαρότης γὰρ ἢ τῆς πίστεως καὶ τῆς διδασκαλίας, ἦν τῷ αὐτῷ πνεύματι κηρύττομεν 15 ὡσπερ οἱ ἅγιοι πατέρες ἡμῶν, καὶ τὴν Νεστορίου καὶ τὴν Εὐτυχοῦς μετὰ τῶν ἡγουμένων αὐτῶν ἐπίσης καταδικάζει τε καὶ διώκει κακοδοξίαν.

Ἔρρωσθε ἐν κυρίῳ, ἀδελφοὶ προσφιλέστατοι.

Ἐδόθη τῇι πρὸ πέντε Καλανδῶν Ἰουλίῳν

. 27. m. Iun.
a. 451

MBHXM₁B₁

1	ὄσιασ MB	ἀπεστείλαμεν HX	3	εὐσεβεῖ HX, corr. H	κατάστασις HXM ₁
4	ἀπό B ₁	ἐγνώμεν HX	5	θρόνων MBHX	τόπων M ₁ B ₁
	δοθῆναι B ₁	τόπουσ MB		τε om. HX	ἔτι τὲ M ₁
	ἀγέσθω HX	8	ἔστερημένος ἔστω] ἔστερημένων ὄντων HX	ἄλλων HX	ἄλλοισ HX
	ὅποτε εἴ γε] ποτέ IIX	9	ἡμῖν ἐστὶν MB	παραπολεῖσθαι MB	9/10 παραπολέσθαι —
	οὐδενί] παραπόλλυται μὲν οὐδενὸς ἢ τιμῆ M ₁ B ₁	10	γε om. HX	ὑπὸ M ₁	11 τὸ ἴδιον om. HX
	οἱ] καὶ M ₁ B ₁	12	ἀγίασ MB	ὄσιασ M ₁ B ₁	μακαρίασ HX
	13 ὅροι] τὰ συνοδικῶσ πραχθέντα M ₁ B ₁	14	ἀπατήσῃ HX om. M ₁	spat. uac. rel. B ₁	
	15 ἢ om. B	καὶ ἢ HX	ἐν τῷ M ₁ B ₁	αὐτῷ HXM ₁ B ₁	ἀγίω MB
	16 καὶ om. B	τὴν ² om. MB	17	καταδικάζει τὲ B ₁	καταδικάζεται HXM ₁
	19	Ἐδόθη — Ἰουλίῳν om. M ₁ B ₁	τῇι om. IIX	Ἰουλίῳν HX	καταδικάζει MB

EPISTVLARVM COLLECTIO H

Ἰσον ἀντιγράφου τῆς ἰδιοχείρου πίστεως Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως L III 16 =
ἐπιδοθείσης παρ' αὐτοῦ αἰτήσαντι τῶι βασιλεῖ M VI 540

1 Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως τῶι εὐσεβεστάτῳ καὶ φιλοχρίστῳ ἡμῶν βασιλεῖ Θεοδοσίῳ χαίρειν. Οὐδὲν οὕτω πρέπει ἱερεῖ θεοῦ καὶ τῶι τὰ θεῖα 4 παιδεύοντι δόγματα ὡς ἔτοιμον εἶναι πρὸς ἀπολογίαὺν παντὶ τῶι αἰτοῦντι αὐτὸν λόγον 1 Petr. 3, 15 περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος καὶ χάριτος. οὐ γὰρ ἐπαισχυνόμεθα τὸ εὐαγγέλιον Rom. 1, 16 [τοῦ Χριστοῦ]· δύνάμις γὰρ θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῶι πιστεύοντι. ἐπεὶ οὖν καὶ ἡμεῖς ἐλέει τοῦ παμβασιλέως [ἡμῶν Χριστοῦ τοῦ] θεοῦ ἱεουργοὶ τοῦ εὐαγγελίου ἐκληρώθημεν, φρονοῦμεν ὀρθῶς καὶ ἀνεπιλήπτως, πάντοτε ταῖς θείαις γραφαῖς ἐπόμενοι καὶ ταῖς ἐκθέσεσι τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τε ἐν Νικαίαι [καὶ ἐν Κων- 10 σταντινουπόλει] συνελθόντων καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου τοῦ γενομένου ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων. καὶ κηρύττομεν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πρὸ αἰώνων μὲν ἐκ θεοῦ πατὴρ ἀνάρχως γεννηθέντα κατὰ τὴν θεότητα, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν τὸν αὐτὸν δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, θεὸν τέλειον καὶ ἀνθρωπον τέλειον τὸν αὐτὸν 15 ἐν προσλήψει ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος, ὁμοούσιον τῶι πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιον τῇ μητρὶ τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. καὶ γὰρ ἐκ δύο φύσεων [ὁμολογοῦντες] τὸν Χριστόν μετὰ τὴν σάρκωσιν τὴν ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου καὶ ἐνανθρώπησιν, ἐν μιᾷ ὑποστάσει καὶ ἐν ἐνὶ προσώπῳ ἓνα Χριστόν, ἓνα υἱόν, ἓνα κύριον ὁμολογοῦμεν. καὶ μίαν μὲν τοῦ θεοῦ λόγου φύσιν, σεσαρκωμένην μέντοι 20 καὶ ἐνανθρωπήσασαν λέγειν οὐκ ἀρνούμεθα διὰ τὸ ἐξ ἀμφοῖν ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν εἶναι κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν τὸν Χριστόν. τοὺς γε μὴν δύο υἱοὺς ἢ δύο ὑποστάσεις ἢ δύο πρόσωπα καταγγέλλοντας, ἀλλ' οὐχὶ ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος κηρύττοντας ἀναθεματίζομεν καὶ ἄλλοτρίους εἶναι τῆς ἐκκλησίας κρίνομεν καὶ πρῶτον πάντων Νεστόριον τὸν δυσσεβῆ ἀναθεματίζομεν καὶ τοὺς τὰ αὐτοῦ 25 φρονούντας ἢ λέγοντας καὶ ἐκπέσωσιν οἱ τοιοῦτοι τῆς υἰοθεσίας τῆς ἐπηγγελμένης τοῖς ὀρθῶς πιστεύουσιν.

1 = Epist. coll. B 1. Latinae uersiones extant duae, altera in Epist. ante Gesta coll. 1 [Φ^{cr}], altera in Innocentii Maronitae epistula de collatione cum Seuerianis [t. III 2 p. 174. 175 = Λⁱ]

HXMBVΦ^{cr}Λⁱ

1 ἴσον ἀντιγράφου HXΛⁱ ἀντίγραφον MBVΦ 4 τῶι om. V 5 παιδεύοντι HXΛⁱ
παιδευθέντι MBVΦ λόγον αὐτὸν BV 6 ἐπαισχυνόμεθα HXΛⁱ ἐπαισχύνομαι MBVΦ 7 τοῦ
χ^υ HXMBV dei Φ om. Λⁱ θεοῦ om. V 8 ἡμῶν — τοῦ MBVΦ om. HXΛⁱ 10 τε HX om. MBV
10/11 καὶ ἐν [ἐν om. V] Κωνσταντινουπόλει MBV et centum quinquaginta qui hic congregati sunt Φ om. HXΛⁱ
11 ἐν om. V θείας HX 12 καὶ om. HX κύριον HXΛⁱΦ ἓνα κύριον MBV 13 τοῦ θ^υ HX τοῦ BVΛⁱ
14 ἡμετέραν V 15 κατὰ] διὰ V 16 καὶ² om. V 17 γὰρ] παρ' HX ἐκ δύο φύσεων
HXΛⁱΦ ἐκ δύο φύσεσιν V ἐν δύο φύσεσιν MB 18 ὁμολογοῦντες MBVΦ om. HXΛⁱ 22 τὸν
om. MV, corr. M γε μὴν HX δὲ MBV 23 κύριον om. V τὸν om. V 24 υἱόν]
τὸν X, υἱὸν add. post ζῶντος X τοῦ² om. HX τῆς ἐκκλησίας εἶναι HX 25 δυσσεβῆ H
αὐτὰ B 26 ἐλέγχοντας X ἐλέγχοντες X^{corr} ἐκπέσωσιν HX

Καὶ μετὰ ταῦτα προσέθηκεν καὶ σημείοις ὑπεσημήνατο· Δέσποτα Χριστέ, βοήθησον ἡμῖν, ὁ θεός. Καὶ πάλιν· Ταῦτα ἔγραψα τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ εἰς πληροφορίαν τοῦ ὑμετέρου κράτους καὶ εἰς τὸ καταισχυθῆναι τοὺς ἐπηρεάζοντας ἡμῶν τὴν [ἀγαθὴν καὶ] ἀπλήν ἐν Χριστῶι ἀναστροφήν.

2 Ἐπίγραφον λιβέλλου Εὐσεβίου ἐπισκόπου Δορυλαίου = Gesta Chalced. I, 225. 230 s

Ἐπιστολὴ Φλαβιανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Λέοντα ἀρχιεπίσκοπον Ῥώμης

3 Τῶι ὀσιωτάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ πατρὶ καὶ συλλειτουργῶι Λέοντι Φλαβιανὸς

- Iac. 3, 8 ἐν κυρίῳ χαίρειν. Οὐδὲν ἴστησιν ἄρα τὴν τοῦ διαβόλου πονηρίαν, τὸ ἀκατάσχετον
 1 Petr. 5, 8 κακὸν τὸ πλήρες ἰοῦ θανατηφόρου. ἄνω γὰρ καὶ κάτω περιουστῆ ζητῶν τίνα πλήξει, 10
 τίνα σπαράξει, τίνα καταπίη. δι' ὃ καὶ γρηγορεῖν καὶ νήφειν εἰς προσευχὰς καὶ τῶι
 2 Tim. 2, 23 θεῶι ἐγγίζειν καὶ τὰς μωρὰς ζητήσεις παραιτεῖσθαι καὶ τοῖς πατράσιν ἀκολουθεῖν καὶ
 Prou. 22, 28 μὴ μετατιθέναι ὄρια αἰώνια ὑπὸ τῶν θείων γραφῶν δεδιδάγμεθα. ἀποθέμενος οὖν
 τοῦ πένθους τὸν ὄγκον, τῶν δακρύων τὸ πλήθος, ὅτι γε τῶν ὑπ' ἐμὲ τελούντων κληρικὸς
 εἰς θηριάλωτος γέγονεν καὶ οὐκ ἠδυνήθην αὐτὸν περισῶσαι οὐδὲ ἀφαρπάσαι τοῦ λύκου, 15
 καίτοι τὴν ψυχὴν μου ἐτοίμως ἔχων θεῖναι ὑπὲρ αὐτοῦ, πῶς ἠρπάγη, πῶς ἀπεπήδα
 μισῶν τὴν τοῦ καλοῦντος φωνὴν καὶ πρὸς τὸν ἀπολλύντα μάλιστα τρέχων, τάχα που
 καὶ τὰ μνήματα τῶν πατέρων ἐκκλίνων καὶ τὰς τρίβους αὐτῶν μυσταττόμενος, βαδιοῦμαι
 τῶι λόγῳ.
 Mt. 7, 15. 16 Εἰσὶ τινὲς ἐν ἐνδύμασι προβάτων ἔσωθεν ὄντες λύκοι ἄρπαγες, οὓς 20
 ἀπὸ τῶν καρπῶν ἐπιγινώσκωμεν. οὗτοι τὰ πρῶτα δοκοῦσι μὲν εἶναι ἐξ ἡμῶν, ἀλλ'
 1 Ioh. 2, 19 οὐκ εἰσιν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεσαν ἄν μεθ' ἡμῶν. ὅταν
 δὲ τὴν ἑαυτῶν ἀπεμέσωσι δυσσέβειαν, τὸν ἐν αὐτοῖς κρυπτόμενον ἀπορρήξαντες δόλον,
 Hebr. 5, 14 ἐπιλαβόμενοι τῶν ἀσθενεστέρων καὶ τὰ αἰσθητήρια πρὸς τὰ θεῖα λόγια ἐχόντων ἀγύμ-
 ναστα, σὺν ἑαυτοῖς ὠθοῦσιν αὐτοὺς εἰς ἀπώλειαν, στρεβλοῦντες καὶ σκώπτοντες τὰς τῶν 25
 2 Petr. 3, 16 πατέρων διδασκαλίας ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἰδίαν ἑαυτῶν
 ἀπώλειαν. οὓς δεῖ προγινώσκοντας φυλάττεσθαι, ἵνα μὴ τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν
 Ps. 139, 4 ἀπαχθέντες τινὲς ἐκπέσωσι τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ. ἠκόνησαν γὰρ γλῶσσαν
 αὐτῶν ὡσεὶ ὄφρα· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν, περὶ τούτων ἀνα-
 κέκραγεν ὁ προφήτης. τοιοῦτός τις ἡμῖν ἀναπέφανται τὰ νῦν Εὐτυχὴς ὁ πάλαι πρεσ- 30
 βύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης, ὃς τὰ ἡμέτερα δῆθεν φρονῶν καὶ τὴν ὀρθὴν πίστιν ἐν ἑαυτῶι
 ἔχων, τῇ μὲν Νεστορίου δυσσεβείᾳ ἀνθεστηκῶς καὶ τὸν πρὸς αὐτὸν πόλεμον ὑποκορι-

3 = Coll. B 5. Latinae versiones extant duae, altera in Collectione Nouariensi de re Eutyichis 3 [Λⁿ], altera in Epistularum ante Gesta collectione 5 [Φ^{cr}]

HXMBVΦ^{cr}, Λⁿ [inde a 6], Λⁱ [usque ad 4]

1 ὑπεσημήναται M	χ ^ε HXΛ ⁱ Φ κύριε MBV	2 τὰ αὐτὰ HX	3 ἡμετέρου HV
ἀγαθὴν καὶ MBVΦ om. HXΛ ⁱ	6 ἐπισκόπου HX	7 Ῥώμησ HXΦ τῆσ Ῥωμαίων ἀγίας ἐκκλη-	
σίας MBV	8 θεοφιλεστάτῳ καὶ ὀσιωτάτῳ HX	9 ἐν κυρίῳ om. BV	10 περιουστῆζει
[εἰ in η corr. H] τῶν [τὸν X] HX	πλήξει BV πνήξει HX	11 τίνας ταραξῆι Φ	σπα-
ράξει HXBV	καταπίη HX	καί om. HX	εἰς προσευχὰς] ταῖς προσευχαῖς HX
καὶ ³ om. HX	12/13 ἀκολουθεῖν — μετατιθέναι MBV	ἐπακολουθησῆναι HX	13 αἰώνια & Λ ⁿ
15 αὐτῶ X	ἀρπάσαι MBV	16 ἐτοίμως om. X	ἔχω X
20 ὄντες HX	δέ εἰσιν MBVΦ	21 πρῶτα] προβάτα M	μέν εἶναι] μένειν X
om. HX, εἰ superscr. H	μεμενίκησαν H	μεμενήκασιν X	22 οὐκ — γὰρ
ἀπομαῶσιν X ^{corr}	τὸν om. HX, corr. H	κρυπτόμενον HXΛ ⁿ om. MBVΦ	25 ὠθοῦσιν V
26 αὐτῶν HX	27 οὓς δεῖ] οὐσασ ἢ X	οὐσ sequitur rasura H	30 τις HXΦ om. MBV
τὰ νῦν ἀναπέφανται MBV	31 ὅσ BVΛ ⁿ ὡς Φ ὅς [ὡς HX] μὲν MHX		αὐτῶ X

ζόμενος, τὴν δὲ τῶν τῆς ἀγίων πατέρων περὶ τῆς πίστεως γεγεννημένην ἔκθεσιν καὶ τὴν τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου πρὸς τε Νεστόριον γραφεῖσαν ἐπιστολὴν καὶ τὴν πρὸς τοὺς τῆς Ἀνατολῆς τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως, αἷς πάντες συνέθεντο, πειρώμενος ἀνατρέπειν, τὴν πάλαι τοῦ δυσσεβοῦς Οὐαλεντίνου καὶ Ἀπολιναρίου κακοδοξίαν ἀνανεούμενος (καὶ οὐκ ἐφοβήθη τὸ διάταγμα τοῦ ἀληθινοῦ βασιλέως λέγοντος ὅς ἐάν σκανδαλίση ἓνα τῶν Mt. 18, 6 μικρῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, συμφέρει αὐτῶι ἵνα κρεμασθῆι μύλος ὀνικὸς 6 περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῆι εἰς τὸ πέλαγος τῆς θαλάσσης), αἰδῶ πᾶσαν ἀποβαλὼν καὶ ἦν περιέκειτο τῆς πλάνης δορὰν ἀποτιναξάμενος διαρρήδην ἐπὶ τῆς ἀγίας συνόδου ἡμῶν διισχυρίζετο λέγων τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν μὴ δεῖν ὁμολογεῖσθαι ἐκ δύο φύσεων μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν ἐν μιᾷ ὑποστάσει 10 καὶ ἐν ἐνὶ προσώπῳ παρ' ἡμῶν γνωριζόμενον μήτε μὴν τὴν σάρκα τοῦ κυρίου ὁμοούσιον ἡμῖν ὑπάρχειν οἷα δὴ ἐξ ἡμῶν προσληφθεῖσαν καὶ ἐνωθεῖσαν τῶι θεῶι λόγῳ καθ' ὑπόστασιν, ἀλλ' ἔφασκεν τὴν μὲν τεκοῦσαν αὐτὸν παρθένον κατὰ σάρκα ὁμοούσιον ἡμῖν εἶναι, αὐτὸν δὲ τὸν κύριον μὴ εἰληφέναι ἐξ αὐτῆς σάρκα ἡμῖν ὁμοούσιον, ἀλλὰ τὸ τοῦ κυρίου σῶμα μὴ εἶναι μὲν σῶμα ἀνθρώπου, ἀνθρώπινον δὲ σῶμα τὸ ἐκ τῆς παρθένου, πάσαις 15 ταῖς ἐκθέσεσι τῶν ἀγίων πατέρων ἐναντιούμενος. ἀλλ' ἵνα μὴ πάντα καταλέγων μῆκος ἐμποιήσω τῶι γράμματι, πάλαι τὴν ἐπ' αὐτῶι γεγεννημένην πρᾶξιν ἀπεστείλαμεν τῆι σῆι ὁσιότητι, ἐν ἧι καὶ τῆς ἱερωσύνης αὐτὸν ὡς ἐπὶ τοιούτοις ἀλόντα ἐγυμνώσαμεν καὶ τοῦ προστατεῖν μοναστηρίου καὶ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ὥστε καὶ τὴν σὴν ὁσιότητα γνοῦσαν τὰ κατ' αὐτὸν πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὴν σὴν θεοσέβειαν τελοῦσι θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις 20 δὴλην ποιῆσαι τὴν αὐτοῦ δυσσέβειαν, ἵνα μὴ ἀγνοίαι πολλάκις τῶν παρ' αὐτοῦ φρονηθέντων ἐφ' οἷς τε ἐάλω σαφῶς, ὡς πρὸς ὁμόδοξον ἢ διὰ γραμμάτων ἢ καὶ ἐτέρως τὰς πρὸς αὐτὸν ὁμιλίας εὐρεθῶσι ποιούμενοι.

Πᾶσαν τὴν σὺν τῆι ὑμετέραι θεοφιλείαι ἐν Χριστῶι ἀδελφότητα ἐγὼ τε καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πλεῖστα προσαγορεύομεν. 25

Ἐρρωμένος ἐν κυρίῳ καὶ ὑπερευχόμενος ἡμῶν χαρισθείης ἡμῖν, θεοφιλέστατε πάτερ.

4 Τῶι ἀγαπητῶι υἱῶι Φαῦστῳ πρεσβυτέρῳ Λέων ἐπίσκοπος. Κεχαρισμένον ἐστὶν αἰεὶ ἐμοὶ τὸ τὴν σὴν ἀγάπην προσφθέγγεσθαι καὶ πρὸς τὴν προσηγορίαν ὡς ἡδιστα ἔχω, ἐπειδὴ οὐκ ἀγνοῶ δόκιμόν σε τῆς ὑγιούς πίστεως εἶναι φύλακα μὴ περιφερόμενον παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἀλλ' ἐν τῶι θεμελίῳ τῶν προφητῶν καὶ ἀποστόλων, 30 ὅς ἐστι Χριστός, βέβαιον διαμένειν, ἵνα ὁπότε ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν θεότητι αὐτοῦ

4 = Epist. coll. B 6. Latinum exemplar extat in Leonis epist. 4 [= Epistul. ante Gesta Coll. 6]!

HXMBVΦ^{cr}Λⁿ

1 τριακοσίων δεκαοκτῶ MBV γενομένην MBV 1/2 τὴν τοῦ τῆς HX τοῦ τῆς MB
τῶ τῆς V 2 ὁσία HXΦ^{cr}Λⁿ θείας MBV τε] τὴν HX 3 πειρόμενοι V 4 παλαιὰν BV
ἀνανεούμενοι V 5 ἄν H 7 ἐπὶ HX 7/8 ἐν τῶ τῆς θαλάσσης πελάγει V 8 αἰδῶ
HXΛⁿ ἀναιδῶς MBVΦ 9 ὑμῶν Φ om. Λⁿ 10 τὸν om. HBV ὁμολογεῖσθαι HXΛⁿ
om. MBVΦ 12 καὶ om. BV 15 εἶναι] γίνεται HX 17 πάλαι τὴν HXMBVΛⁿ τὴν πάλαι Φ
17/18 τῆ ὁσιότητι τῆ σῆ HX 18 τούτοις XV 20 ἀγνοοῦσαν BV γνώσαντες X 22 ὁρθόδοξον Λⁿ
ἢ διὰ] αὐτοῦ X καὶ oin. V ἐτέρων X 23 ὁμολογίας Φ 24—26 om. Λⁿ
24 ἡμέτερα H θεοφιλείαι] ὁσιότητι HX χῶ MBVΦ^{cr} κω HX 26 praeim. Et alia manu Φ^{cr}
ἐρρωμένοι X καὶ om. BV

HXMBVΦ^{cr}

inscr. ἐπιστολὴ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου βώμησ λέοντος πρὸς φαῦστον
πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην MBV 27 φαῦστῳ υἱῶ πρεσβύτερος HX Λέων] ἡμῶν HX
ἐπίσκοπος βώμησ HX 28 τὸ] τῶ V προσφοιτέσθαι HX τὴν σὴν HX ὡς HX
τὰ MBV 29 ἐπειδὴ] ἐπεὶ δὲ M δεδοκισμασμένον MBV 31 τῆ θεότητι HX

πρὸς καθαρισμόν παντὸς τοῦ κόσμου, ἐν ἐπιλογῇ εὐρεθείης τοῦ σίτου τῆς αἰδιότητος τοῖς ὀρίοις θησαυρίζεσθαι ἄξιος. ἀποδοθέντων τοιγαροῦν τῶν γραμμάτων διὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐμοῦ Παρθενίου, τὴν ἀμοιβαίαν προσηγορίαν πληρῶ προτρεπόμενος τὴν σὴν ὀσιότητα, υἱὲ ἀγαπητέ, ἵνα μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ εὐαγγέλιον τῆς γενέσεως τοῦ δεσπότητος 6
 1 Ioh. 5, 4. 5 Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ Δαυὶδ υἱοῦ Ἀβραάμ κατὰ σάρκα, ἐπειδὴ αὕτη ἡ πίστις ἐνίκησεν τὸν 6
 κόσμον, εἴ τις πιστεύει ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. εἰ δέ τινες τῆς πίστεως παρευ-
 ρέσεις εὐρίσκονται, ὑπομιμνήσκομεν ἵνα περὶ τούτων ἄτινα πρὸς κοινὴν σωτηρίαν συν-
 τείνουσιν, γράφῃς ἡμῖν πλατύτερον, ἡδέως ἔχουσι πρὸς τοὺς ταῦτα διακομίζοντας.

Ἐτέρα ἐπιστολὴ Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως γραφεῖσα πρὸς τὸν 10
 αὐτὸν ἀρχιεπίσκοπον Λέοντα τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης

5 Τῶι ἀγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ πατρὶ καὶ συλλειτουργῶι Λέοντι Φλαβιανὸς 10
 ἐν κυρίῳ χαίρειν. Εὐσεβείας καὶ τοῦ ὀρθοτομεῖσθαι τὸν λόγον τῆς ἀληθείας οὐδὲν 15
 τιμιώτερον ἱερεῦσιν θεοῦ, ὡς ἐπίστασαι, θεοφιλέστατε. πᾶσα γὰρ ἡμῶν ἐλπίς καὶ σω-
 τηρία καὶ ἀνταπόδοσις τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν ἐντεῦθεν ἐξήρτηται. διὰ τοι 15
 τοῦτο πάντα ποιητέον ἡμῖν καὶ πονητέον ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς πίστεως καὶ τῶν ἐκτεθέντων 15
 καὶ δογματισθέντων ὑπὸ τῶν ἀγίων πατέρων, ἐφ' ὧι τε διὰ παντὸς καὶ ἐν παντοίαις 15
 περιστάσεσιν πραγμάτων ἀκέραια καὶ ἄτρωτα ταῦτα διασώζεσθαι καὶ διαφυλάττεσθαι.
 ἀναγκαῖον οὖν ἦν καὶ νῦν ὀρῶντας ἡμᾶς βλαπτομένην τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ ἀνανευ-
 μένην τὴν Ἀπολιναρίου καὶ Οὐαλεντίνου αἵρεσιν παρὰ Εὐτυχοῦς τοῦ μοναχοῦ μὴ παρι-
 δεῖν, ἀλλ' εἰς τὸ φανερὸν ταύτην ἐκκαλύψαι πρὸς ἀσφάλειαν τῶν λαῶν. οὗτος γὰρ 20
 οὗτος ὁ Εὐτυχῆς κεκρυμμένην ἐν ἑαυτῷ νόσον κακοδοξίας κατέχων τῆς ἡμετέρας ἐπιεικείας 20
 καταδραμῶν ἀπηρυθριασμένως καὶ ἀναισχύντως εἰς πολλοὺς ἐξενεγκεῖν τὴν οἰκίαν 20
 ἀσέβειαν κατετόλμησεν φάσκων πρὸ μὲν τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ 20
 Χριστοῦ δύο φύσεις εἶναι θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος, μετὰ δὲ τὴν ἔνωσιν μίαν φύσιν 20
 1 Tim. 1, 7 γεγενῆσθαι, οὐκ εἰδῶς ὁ λέγει οὐδὲ περὶ τίνων διαβεβαιοῦται. οὐδὲ γὰρ ἡ ἔνωσις 25
 τῶν συνελθουσῶν ἐπὶ Χριστοῦ δύο φύσεων, ὡς καὶ ἡ ὑμετέρα ἐπίσταται θεοσέβεια, τὰς 25
 ἰδιότητας αὐτῶν ἐν τῇ ἐνώσει συνέχεεν, ἀλλὰ μένουσι καὶ ἐν τῇ ἐνώσει ἀκέραιοι τῶν 25
 φύσεων αἱ ἰδιότητες. προσετίθει δὲ καὶ ἑτέραν δυσσεβείαν φάσκων τὸ ἐκ Μαρίας σῶμα

5 Primus edidit J. B. Cotelier in Eccl. gr. mon. 1, 50. Latinae versiones extant duae, altera in Epist. ante Gesta Coll. 8 [Φ^α], altera in Collectione Nouariensi de re Eutychis 4 [Λ^α]

HXMBVΦ^α

2 ὀρίοις M ὀροισ HX οὐρανοῖς BV διὰ τῶν γραμμάτων τοῦ X 3 ἀμοιβάν HX
 ὁμοίαν MBV 4 ὀσιότητα HX τελειότητα MBV γεννήσεως HX 6 εἰ] ἡ HX τι V
 εἰ] οἱ V 7 εὐρίσκοντο V 7/8 περὶ — συντείνουσιν om. MBV 7 πρὸς κοινὴν] προσκυνεῖν HX
 7/8 συντείνουσιν] συντεινωσ [in συντείνει corr.] ἵνα H σύντονος ἵνα X 8 ἔχοντες MB ταῦτα
 HXΛ ταῦτας MB τὰ τοιαῦτα V

HXpVU, K [= d (inde a 23 ἀσέβειαν), lu]

9—10 ἑτέρα — τῆς [τὸν τῆς H] — Ῥώμησ HX ἐπιστολὴ φλαβιανοῦ ἀρχιεπισκόπου [ἐπισκόπου VK^l]
 κωνσταντινουπόλεωσ πρὸς λέοντα ἀρχιεπίσκοπον [τὸν ἀγιώτατον πάπαν U] Ῥώμησ [Ῥώμησ κατ'ευτοιχοῦσ
 προ τῆσ ἐν χαλκηδονι συνοδοῦ K^u]VUK^{lu} τοῦ μακαρίου φλαβιανοῦ ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεωσ
 ἐπιστολὴ πρὸς λέοντα τὸν ἀγιώτατον τῆσ Ῥώμησ πάπαν p 11/12 Τῶι — χαίρειν om. pVUK^{lu}
 13 προτιμότερον p θῦ pVUΛⁿ θῶ K^{lu} om. HXΦ ἐπίστασθε θεοφιλέστατοι VK^{lu} ἐλπίσ
 ἡμῶν V 15 ποιητέον — ποιητέον U πονητέον — ποιητέον pK^{lu} 16 καὶ δογματισθέντων om. VU
 17 τε καὶ² p φυλάττεσθαι HX 18 καὶ νῦν ἦν V ἦν καὶ HX ἦν H^{corr} καὶ νῦν p *fuit nunc etiam* Φ^α
 19 εὐρεσιν X τοῦ om. VU μοναχοῦ pVUK^{lu}Φ δυσσεβοῦσ X om. HΛⁿ ἐγκαλύψαι H
 20/21 οὗτος — ὁ HXpΦ^α *hic etenim* Λⁿ *iste enim* Φ^α αὐτὸσ γὰρ VUK^{lu} 21 νόσον κακοδοξίασ κατέχων
 ἐν ἑαυτῷ U νόσον] δόξαν p 22/23 κατετόλμησε τὴν — ἀσέβειαν U 23 Ἰησοῦ om. HXp
 24 ται καὶ K^u καὶ ἀνθρωπότητος om. HX 25 ἡ om. K^{lu} οἱ p 26 *ἄω* HXK^d
 27 ἐν¹ om. pK^d συνέχεεν — ἐνώσει om. H 28 φύσεων H^rK^dΦΛⁿ δύο φύσεων XVUK^{lu}
 οἱ HX προσθεῖναι X προσθῆναι H

γενόμενον τοῦ κυρίου μὴ εἶναι τῆς ἡμετέρας οὐσίας μηδὲ τοῦ ἀνθρωπέου φυράματος, ἀλλ' ἀνθρώπινον μὲν αὐτὸ ἀπεκάλει, οὐ μὴν ἡμῖν ὁμοούσιον οὐδὲ τῆι τεκούσῃ αὐτὸν κατὰ σάρκα, καὶ ταῦτα τῶν ἐν Ἐφέσῳ πεπραγμένων παρὰ τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου ἐπὶ τῆι γραφείσῃ ἐπιστολῇ πρὸς τὸν δυσσεβῆ καὶ καθηρημένον Νεστόριον ἔχόντων ῥητῶς οὕτως ὡς διάφοροι μὲν αἱ πρὸς ἐνότητα τὴν ἀληθινὴν συνενεχθεῖσαι τ. 11, 1 φύσεις, εἷς δὲ ἐξ ἀμφοῖν Χριστὸς καὶ υἱός, οὐχ ὡς τῆς τῶν φύσεων διαφορᾶς ἀνηρημένης P. 27, 1-5 διὰ τὴν ἔνωσιν, ἀποτελεσασῶν δὲ μᾶλλον ἡμῖν τὸν ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν θεότητός τε καὶ ἀνθρωπότητος διὰ τῆς ἀφράστου καὶ ἀπερινοήτου πρὸς ἐνότητα συνδρομῆς. καὶ τοῦτο οὐ λέληθε τὴν σὴν ὀσιότητα ἐντυχοῦσαν πάντως τοῖς ἐν Ἐφέσῳ πεπραγμένοις ὑπομνήμασιν. ἄτινα παρ' οὐδὲν θέμενος ὁ αὐτὸς Εὐτυχῆς οἶεται μὴ δώσειν δίκην τὴν ὀρισθεῖσαν παρὰ τῆς ἀγίας ἐκείνης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου. διὰ τοῖ ταῦτα πολλῶν τῶν ἀκεραιωτέρων ἐκ τῆς ὑπ' αὐτοῦ γενομένης διαλέξεως παραβλαπτομένων εἰς τὸν τῆς πίστεως λόγον, κατηγορηθέντα αὐτὸν παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Εὐσεβίου καὶ ἀπαντήσαντα εἰς τὴν ἀγίαν σύνοδον καὶ οἰκείαι φωνῆι τοῖ ἴδιον φρόνημα ἐκκαλύψαντα ἀλλότριον ὑπάρχον τῆς ὀρθῆς πίστεως καθείλομεν, ὡς διδάξει τὴν ἡμετέραν ὀσιότητα πάντα τὰ ἐπ' αὐτῷ πεπραγμένα ὑπομνήματα, ἃ καὶ ἀπεστείλαμεν μετὰ τούτων ἡμῶν τῶν γραμμάτων. δίκαιον δὲ καὶ τοῦτο, ὡς ἡγοῦμαι, διδαχθῆναι ὑμᾶς ὡς ὅτιπερ ὁ αὐτὸς Εὐτυχῆς ὑποστὰς δικαίαν καὶ κανονικὴν καθάρεισιν καὶ ὀφείλων κἄν τοῖς δευτέροις ἰάσασθαι τὰ πρότερα καὶ διὰ μετανοίας ἀκριβοῦς καὶ δακρύων πολλῶν τὸν θεὸν ἐξιλεώσασθαι καὶ τὴν ἡμετέραν καρδίαν σφοδρῶς λελυπημένην ἐπὶ τῆι αὐτοῦ πτώσει διὰ μεταμελείας ἀληθοῦς θεραπεῦσαι, οὐ μόνον τοῦτο οὐ πεποίηκεν, ἀλλὰ γὰρ καὶ διὰ πάντων διαταράξαι τὴν παρ' ἡμῖν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν ἐσπούδασε, προθέματα προτιθεῖς δημοσίαι ὕβρεων καὶ λοιδορίας ἀνάμεστα, πρὸς ἐπὶ τούτοις καὶ δεήσεις ἐπιδοῦς τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ φιλοχρίστῳ ἡμῶν βασιλεῖ καὶ αὐτὰς πεπληρωμένας ἀλαζονείας καὶ προπηλακισμῶν, διὰ πάντων τοὺς θεῖους καταπατῆσαι κανόνας πειρώμενος. ἀλλὰ τούτων οὕτω παρακολουθησάντων, γράμματα ἡμῖν ἀπεδόθη τῆς ἡμετέρας ὀσιότητος διὰ τοῦ θαυμασιωτάτου κόμητος Πανσοφίου, δι' ὧν ἐδιδάχθημεν ὡς ὁ αὐτὸς Εὐτυχῆς λιβέλλους ἐξαπέστειλεν ὑμῖν πεπληρωμένους πάσης ἀπάτης καὶ πανουργίας φήσας ἐν τῷ καιρῷ τῆς κρίσεως λιβέλλους ἐπιδεδωκέναι ἐκκλήτου ἡμῖν τε καὶ τῆι ἐνδημούσῃ ἀγίαι συνόδῳ καὶ ἐπικαλέσασθαι τὴν ἡμετέραν ὀσιότητα, ὅπερ οὐδαμῶς παρ' αὐτοῦ γέγονεν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος διεψεύσατο, οἷα πατήρ ὢν τοῦ ψεύδους, συναρπάσαι τὰς ἡμετέρας ἀκοὰς οἴομενος. συγκινηθεῖς οὖν, ὀσιώτατε πάτερ, διὰ πάντα τὰ παρ'

HXpVU, K [= dlu], Φ^{ca}Λ^a

1 γεννώμενον p ἀνθρωπίου VUK^l 2 ἡμῖν om. V τῆς τεκούσης VUK^lΦ^c
 4 καὶ om. pK^d 5 συνεχθεῖσαι p 6 ὁ υἱὸς V τῆς] τὴν p 7 δὲ διὰ U μᾶλλον
 om. VUK^l 8 ἢ HXpK^dΦΛ^a om. VUK^l 8 συνδρομῆς πρὸς ἐνότητα V 9 οὐκ ἔλαθε HX
 ἐντυχοῦσα K^l 10 δώσει K^d δώσει H 11 ἐκείνης om. VΛ^a τοῖ ταῦτα] τα τοιαῦτα K^l
 πολλοὶ X 12 ὑπ' om. pK^d 14 ἴδιον] οἰκείον V φρόνημα αὐτοῖς HX 15 ὑπάρχειν VK^l
 ὑπάρχοντα HXpK^d (*alienum*)*que existentem* Φ om. Λ^a ὀρθῆς] ὀρθοδόξου ἡμῶν VUK^l καθή-
 λαμεν ὡς H καθελάμενος X ἡμετέραν X 16 τὰ om. X ὑπ' U 17 πραγμάτων X
 καὶ — ἡγοῦμαι HXΦΛ^a καὶ τοῦτο ἡγοῦμαι pK^d ἡγοῦμαι καὶ τοῦτο VUK^l 18 εὐτύχιος V
 δικαίαν — καθάρεισιν ὑποστὰς pK^d ἐπιστὰς K^u τὴν καθάρεισιν V 19 τὸν θεὸν om. VUK^l
 20 ἡμετέραν K^u σφόδρα pVUK τὴν — πτώσιν HX 21 μετανοίας VUK^l
 22 ταραξάει VUK^l ἐκκλησίαν om. V προθέματα om. VUK^l προθεῖς pK^d 23 ἀνά-
 μεστα ῥήματα VU τούτῳ VUK^l 23/24 εὐλαβεστάτῳ U 24 καὶ φιλοχρίστῳ om. V
 ἡμῖν K^l 25 διὰ — πειρώμενος HXpK^dΦΛ^a διὰ — κανόνας κατα πάσης ἀληθείας ἐπαιρόμενος K^l
 καταπατῶν τοὺς θεῖους κανόνας καὶ πάσης ἀληθείας κατεπαίρομενος VU 26 ἐπεδόθη U 27 ὁ
 om. pUK^d λιβέλλου X 28 ἀπέστειλεν U ἡμῖν K^u κακουργίας U 29 ἐκκλήτου p
 ἐκκλήτους HX ἐγκλήτους K^u τε] δὲ K^l 31 οἷα δὲ VUK^l πατήρ ὢν] *per fallaciam*
 [ΔΙΑΠΑΤΗΝ pro δη πατήρ] Φ ὢν] ἦν K^u om. VU

αὐτοῦ τολμηθέντα καὶ διὰ τὰ εἰς ἡμᾶς καὶ τὴν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν γενόμενά τε καὶ γινόμενα παρρησιάσαι συνήθως κατὰ τὸ πρέπον τῇ ἱερωσύνῃ καὶ οἰκειωσάμενος τὸ κοινὸν πρᾶγμα καὶ τὴν τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν κατάστασιν συμψηφίσασθαι μὲν τῇ γενομένῃ κατ' αὐτοῦ κανονικῶς καθαιρέσει δι' οἰκείων γραμμάτων καταξίωσον, στηρίξαι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως πίστιν. μόνης γὰρ 5 τὸ πρᾶγμα δεῖται τῆς παρ' ὑμῶν ῥοπῆς καὶ ἀντιλήψεως ὀφειλοῦσης διὰ τῆς οἰκείας συναινέσεως εἰς γαλήνην καὶ εἰρήνην πάντα μετασκευάσαι. οὕτως γὰρ καὶ ἡ ἐπαναστάσα αἵρεσις καὶ ἡ δι' αὐτὴν ταραχὴ εὐμαρῶς καταργηθήσεται τοῦ θεοῦ συνεργούντος διὰ τῶν ὑμετέρων ἱερῶν γραμμάτων, κωλυθήσεται δὲ καὶ ἡ θρυλουμένη γίνεσθαι σύνοδος, ὥστε μὴ τὰς ἀπανταχόσε ἀγιωτάτας ἐκκλησίας διαταραχθῆναι. 10

Πᾶσαν τὴν σὺν σοὶ ἀδελφότητα ἐγὼ τε καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ προσαγορεύομεν.

Ἐρρωμένος ἐν κυρίῳ καὶ ὑπερευχόμενος ἡμῶν χαρισθείης ἡμῖν, θεοφιλέστατε καὶ ἀγιώτατε πάτερ.

Ἐπιστολὴ Λέοντος ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης πρὸς Ἰουλιανὸν ἐπίσκοπον τῆς Κῶ πόλεως 6
 Τῶι ἀγαπητῶι ἀδελφῶι Ἰουλιανῶι Λέων ἐπίσκοπος. Εἰ καὶ διὰ τῶν ἡμετέρων 15 γε ὦν ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ τοῦ πράγματος τῆς πίστεως ἀπεστάλκαμεν, πληρέστατα πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Φλαβιανὸν διεπεμψάμεθα γράμματα κατὰ τῆς πλάνης τῆς πολλῆς ἀσεβείας, ὅμως ἐπειδὴ διὰ τοῦ τέκνου ἡμῶν Βασιλείου τοῦ διακόνου τὰ γράμματα τῆς σῆς ἀγάπης ἐδεξάμεθα, ἅπερ ἡμῖν ἤρρεσεν πάνυ τῶι ζήλωι τοῦ καθολικοῦ φρονήματος ζέοντα, καὶ τότε τὸ γράμμα, ὅπερ οὐκ ἀπαίδει τῶν γραμμάτων ἐκείνων, καὶ νῦν προσ- 20 εθήκαμεν, ὥστε ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ ὁμοψύχως καὶ σταθερῶς τούτοις ὑμᾶς ἀντιβαίνειν, οἵτινες τὸ τοῦ δεσπότου εὐαγγέλιον διαφθείρειν ἐπιθυμοῦσιν, ἐπεὶπερ ἡ τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐν πάσῃ τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ μία ἐστὶ μάθησις καὶ ἡ αὐτὴ διδασκαλία, ἣν εἴ τις μὴ δέχεται, οὐκ ἐστὶ μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ οὔτε δύναται ταύτῃ δοξάζεσθαι τῇ κεφαλῇ ἐν ἣι τὴν οἰκείαν φύσιν διαβεβαιούται 25 μὴ περιέχεσθαι. τί δὲ ὄφελος τῶι ἀμαθεὶ γέροντι ὀνόματι τῆς τῶν Νεστοριανῶν αἰρέσεως ἐκείνων διαβάλλειν τὴν δόξαν ὦν τὴν εὐσεβεστάτην πίστιν καταλύσαι μὴ δύναται; ὁπότε ὅσον Νεστόριος ἀπὸ τῆς ἀληθείας ἀπέστη τὴν θεότητα τοῦ λόγου χωρίζων ἀπὸ τῆς οὐσίας τοῦ προσληφθέντος ἀνθρώπου καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς συλλήψεως τῆς παρθένου, τοσοῦτον ἀπὸ τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ οὗτος ἀφηνιᾶ ὡς τὸν μονογενῆ τοῦ θεοῦ οὕτως 30 ἀπὸ τῆς γαστρὸς τῆς μακαρίας παρθένου νομίζει τεχθέντα, ὥστε ἀνθρωπίνου μὲν σώματος εἰκόνα ἔχειν αὐτόν, ἀνθρωπίνης δὲ σαρκὸς μὴ ἀνειληφέναι ἀλήθειαν. περὶ οὗ

6 = Epist. coll. B 7. Latinum exemplar extat in Leonis ep. 5 [= Epist. ante Gesta coll. 9]

11 [inde a 9 pauca abscissa], XpVU,K [= dlu], Φ^{cr}Λⁿ

1 διὰ om. K^d 1/2 γενόμενα — γινόμενα HXpK^dΦΛⁿ γινόμενά τε καὶ λεγόμενα VUK^{lu}
 2 παρρησιάσαι HXΦ παρρησιάσασθαι pVUK καὶ κατὰ p 3 πρᾶγμα om. VUK^{lu} 4 κατ' αὐτοῦ γενομένη [γεναμένη K^u] VUK^{lu} κανονικῇ VK^u 5 εὐσεβάστου p 6 ἡμῶν K^{du}
 7 συνέσεως HX πάντα] παρ' αὐτὰ HX 9 γίνεσθαι HXΛⁿΦ γενέσθαι pVUK 10 σύνοδον V ἀπανταχοῦ pVUK διαταραχθῆναι ἀγιωτάτας ἐκκλησίας V ἐμοὶ πλείστα pK^d 11—13 om. Λⁿ
 12 ἡμῶν om. VUK^{lu} χαριτωθεῖς HX 12/13 καὶ ἀξιώτατε HX om. VUK^{lu}

H [usque ad 15 et inde a 24—28 nonnulla abscisa], XMBVΦ^{cr}

14 τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου καὶ [ἀγιωτάτου καὶ om. V] ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης λέοντος MBV τῆς — πόλεως] κωνσταντινουπόλεως X deficit H τῆς V 16 γε ὦν ἀπεστάλκαμεν ἐκ — πίστεως MBV οὗς ἐκ — πίστεως ἀπεστάλκαμεν HX πλήριστα τὰ HX 18 τοῦ διακόνου HXΛ om. MBV 20 ζέοντα V ἀπαδοῦ HX 20/21 προσηκάμεθα V 21 ὀλοψύχως BV 21/22 σταθηρῶς BV 22 ἡμᾶς HXV ἀντιβαίνειν HX ἀντιθεῖναι MBV 24 διδασκαλία ἣν] διδασκαλικὴν HX 25 βεβαιούται V 27 ἀσεβεστάτην V 28 νεστόριος ὅσον MBV ἐπέστη X deficit H 30 οὗτος ἀφηνιᾶ] οὔτε σαφηνίαι H οὔτι σαφήνεια X 31 τῆς' om. V μὲν HXΛ om. MBV

τερατώδους ψεύδους τίς οὐκ ἂν ἴδοι ποῖα βλασφημιῶν ἀτοπήματα τίκτεται; ὁ γὰρ ἀρνούμενος τὸν ἀληθινὸν ἄνθρωπον τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναγκαίως πλείστων ὄσων ἐμπαιγμάτων πληροῦται τοῦ διαβόλου καὶ τοῦτον ὡς οἰκείον Ἀπολινάριος ἔχει ἢ Βαλεντίνος ἑαυτῶι προσκυροῖ ἢ Μανιχαῖος κρατεῖ, ὧν οὐδὲ εἷς ἐν τῶι σωτήρι ἡμῶν τῆς ἀνθρωπίνης σαρκὸς ἐπίστευσε τὴν ἀλήθειαν. ἦστινος δηλαδὴ μὴ ἀληθῶς ἀναληφθείσης οὐ μόνον εἰς ἄρνησιν πίπτει τὸ ὅτι κατὰ σάρκα καὶ ψυχὴν λογικὴν ὡς ἦν ἐν μορφῇ θεοῦ ὁ αὐτὸς μένων ἐν μορφῇ δούλου, ἄνθρωπος ἐγεννήθη, ἀλλὰ γὰρ καὶ ὅτι σταυρωθεὶς καὶ ἀποθανὼν καὶ ταφείς τῇ τρίτῃ ἡμέρῃ ἀνέστη καὶ ὅτι ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς ἐπὶ τῶι κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς ἐν τούτῳ τῶι σώματί ἐστιν ἐλευσόμενος, ἐν ᾧπερ ἦν καταδικασθεὶς, οὐδαμῶς ὁμολογεῖται. ταῦτα γὰρ ἅπαντα τὰ τῆς ἡμετέρας λυτρώσεως μυστήρια ματαιοῦται, εἴ γε ὁ τοῦ θεοῦ υἱὸς τὴν ἀληθῆ τοῦ ἀληθοῦς ἀνθρώπου καὶ τὴν ὅλην φύσιν ἀνείληφώς οὐ πιστεύεται καὶ ἐπειδὴπερ ἀληθῆ τὰ θεῖα σημεῖα γεγένηται, ψευδῆ τὰ διὰ τοῦ σώματος ἀποδεικνύμενα λέγεται, ὥστε τὰς μαρτυρίας ἐκατέρας τῆς φύσεως ἔχειν μὲν ὅπως ὁ πατήρ νοεῖσθαι δυναθῆι, μὴ ἔχειν δὲ ἀφ' ὧν μέλλει καὶ ἡ μήτηρ γενησομένη σωθῆναι. ὁ τοίνυν ἐστὶ θεότητος, ἡ σὰρξ οὐκ ἐμείωσεν· ὁ δὲ ἐστὶ σαρκὸς, ἡ θεότης οὐκ ἔφθειρεν. ὁ γὰρ αὐτὸς ἐστὶ καὶ προαιώνιος ἐκ πατρὸς καὶ κατὰ χρόνους ἀπὸ μητρὸς, καὶ ἐπὶ μὲν τῆς οἰκείας δυνάμεως ἀφθαρτος, ἐπὶ δὲ τῆς ἀσθενείας τῆς ἡμῶν παθητός, καὶ ἐν μὲν τῇ τριάδι τῆς θεότητος μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως, ἐν δὲ τῶι μυστηρίῳ τοῦ ἀναληφθέντος ἀνθρώπου ἐνὸς προσώπου καὶ τοῦ αὐτοῦ. οὔτε γὰρ ὁ λόγος ἢ εἰς σῶμα ἢ εἰς ψυχὴν κατὰ τι μέρος οἰκείον ἐτρέπη, ὅποτε ἀπλῆ καὶ ἀναλλοίωτος ἡ τῆς θεότητος φύσις ὅλη ἐν τῇ οἰκείᾳ αἰεὶ ὑπάρχει οὐσίαι, οὐδεμίαν ἑαυτῆς μείωσιν δεχομένη οὔτε προσθήκην καὶ πάλιν οὕτως τὴν προσληφθεῖσαν μακαρίαν ἀποτελέσασα φύσιν, ἵνα ἡ δοξασθεῖσα ἐν τῇ δοξασάσῃ μεμενηκυῖα τυγχάνῃ. οὔτε οὖν ὁ λόγος εἰς σῶμα, ὡς εἶπομεν, οὔτε εἰς λόγον τὸ σῶμα ἠλλοίωται, ἀλλὰ τὸ ἐκότερον ἐν ἐνὶ καὶ ἐν ἀμφοτέρωι ὁ εἷς, οὐ διαφοραὶ διηρημένους, οὐ τῶι μεμίχθαι συγκεχυμένους οὔτε ἕτερος μὲν ἐκ πατρὸς, ἕτερος δὲ ἐκ μητρὸς, ἀλλ' ὁ αὐτὸς ἄλλο μὲν ἐκ πατρὸς πρὸ πάσης ἀρχῆς, ἄλλο δὲ ἐκ μητρὸς ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν, ἵνα γένηται μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός, ἐν ᾧ πᾶν 1 Tim. 2, 5 τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς κατοικεῖ, ἐπειδὴπερ τοῦ προσληφθέντος, Col. 2, 9 οὐ τοῦ προσλαβόντος ἐστὶν ἡ προκοπὴ ὅτι, καθάπερ ὁ ἀπόστολος λέγει, ὁ θεὸς αὐτὸν Phil. 2, 9—11 ὑπερύψωσεν καὶ ἐχαρίσατο αὐτῶι ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῶι ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται ὅτι κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ πατρὸς. τοιγαροῦν ἡ τοῦ δεσπότη κατὰ σάρκα γέννησις, εἰ καὶ τὰ μάλιστα ἔχει τινὰς ιδιότητας, δι' ὧν τὰ τῆς ἀνθρωπίνης παρόδου 35

HXMBV

1 ἴδη X	2 ἀληθῆ HX	κυρίου om. HX	3 τοῦ διαβόλου πληροῦται HX
4 οὐδεὶς HX	6 καὶ λογικὴν ψυχὴν B	λογικὴν καὶ ψυχὴν V	ὅσ HXΛ ὁ θς MBV ἦν om. BV
τοῦ θς MBV	7 ἐγενήθη B	καὶ ὅτι] ὅτι καὶ V	9 τῶ] τὸ HX 10 ὁμολογεῖται HXΛ
ὁμολογεῖ MBV	τὰ τῆς — λυτρώσεωσ BV	τῆς — λυτρώσεωσ HXM	τῆς — λυτρώσεωσ τὰ M ^{corr}
11 γε] γὰρ V	τοῦ θς υἱὸς θς HX	τὴν ἀληθῆ HXΛ	ὧν ἀληθῆσ MBV ἀληθῶσ B
11/12 καὶ τὴν ὅλην HXΛ	τὴν [ἦν M]	ἐμὴν MBV	12 καὶ] ac pro an 14 πῆρ HX σῆρ MBV
νοῆσαι BV	15 ἐστὶ HX	ἐνεστι MBV	16 αἰωνίου HX 17 ἐπι] ἐπεὶ HX, corr. H
20 ἦ] HXΛ om. MBV	τι om. V	21 ὅλην HX, del. H	ἀει] δὲ HX 23 μαρίαν H
ἀποτελέσασαν HXM	δοξάση X	24 τυγχάνει MX	εἶπαμεν II 25 ἀλλὰ τὸ HX ἀλλ' MBV
ἀμφοτέρω θεῖσ HX	ἀμφοτέρισ [ἀμφοτέροισ V]	ὁ εἷς MBV	διηρημένωσ MBV, corr. B 26 οὐ τῶ HMB
οὔτε XV	συγκεχυμένωσ MBV, corr. B	οὔτε HXΛ ὥστε MBV	27 ἄλλο] ἀλλ' ὡσ HX ἀλλ'
ὡσ HX	28 χῶ ἰσ MBV	31 αὐτῶι om. BV	32 ἰῦ χῦ MBV κάμψῃ HXV, corr. X 33 ἐξο-
μολογήσεται HXMV	34 πρὸς ἀμὴν HX	κατὰ σάρκα τοῦ δεσπότη MBV	35 ἔχει HXBV

τῆς εἰς τὸν βίον ὑπερβαίνει προοίμια, εἶτε καθ' ὃ μόνος ἐξ ἀγίου πνεύματος ἀπὸ ἀφθάρτου παρθένου χωρὶς ἐπιθυμίας συλληφθεὶς ἐστὶ καὶ τεχθεὶς, εἶτε καθ' ὃ οὕτως ἐκ τῆς γαστρὸς τῆς μητρὸς ἀπεκυήθη, ὥστε καὶ τὴν εὐγονίαν τεκεῖν καὶ μεῖναι τὴν παρθενίαν, ὅμως οὐχ ἑτέρας ἢ φύσεως ἢ τούτου σὰρξ ἥπερ ἐστὶν ἢ τῆς ἡμῶν, οὐδὲ καθ' ἑτέραν ἀρχὴν ἐνεπνεύσθη τούτῳ ἢ ψυχῇ παρὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ἥτις ὑπερεῖχεν οὐ κατὰ τὸ τοῦ 5 γένους διάφορον, ἀλλὰ κατὰ τὸ τῶν δυνάμεων ὑπερβάλλον. καὶ γὰρ οὐδὲν εἶχεν ἐναντιούμενον ἐξ ἐπιθυμίας σαρκός, ἐπεὶπερ ἤκμαζον αἰεὶ αἱ αἰσθήσεις τοῦ σώματος δίχα νόμου τινὸς ἀμαρτήματος, καὶ ἡ ἀλήθεια τῶν κινήσεων ὑπὸ τῷ τῆς θεότητος καὶ τῷ τῆς διανοίας οἶακι οὔτε ἐπηρέαζετο διὰ τῶν δελεασμάτων οὔτε παρεχώρει τοῖς πάθεσιν. ὥστε ὁ ἀληθὴς θεὸς ἀληθὴς ἀνθρώπος ἐγεννήθη καὶ οὔτε κατὰ προουπάρχουσαν ψυχὴν 10 ἐξ οὐρανοῦ καταχθεὶς οὔτε κατὰ σάρκα ἐκ στοιχείου τινὸς προσληφθεὶς ἢ τεχθεὶς ἐκ τοῦ μηδενός, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἡμῖν ἔχων ἐν θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι πρόσωπον καὶ τὴν κοινὴν ἡμῖν κρατῶν φύσιν ἐν σώματι καὶ ψυχῇ. οὐ γὰρ ἂν ἦν θεοῦ καὶ ἀνθρώπων μεσίτης, εἰ μὴ ὁ αὐτὸς θεὸς καὶ ὁ αὐτὸς ἀνθρώπος ἐν τῷ αὐτῷ καὶ εἷς ὑπῆρχεν καὶ ἀληθὴς. καὶ κινεῖ μὲν ἡμᾶς, ἀδελφέ τιμώτατε, πρὸς διαλέξεως πλάτος τὸ τῆς ὑποθέσεως μέγεθος, 15 ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀγάπην τὴν σὴν οὐ διὰ πλειόνων ἔστι καμεῖν, ὅποτε μάλιστα καίπερ ἤδη διὰ τῶν ἡμετέρων, ὡς προεῖρηται, πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Φλαβιανὸν τὰ ἀρκοῦντα ἀπεστάλκαμεν γράμματα πρὸς τὸ μὴ μόνον τοὺς τῶν ἱερέων βεβαιότερους ἐργάσασθαι λογισμούς, ἀλλὰ γὰρ καὶ τοὺς τῶν λαϊκῶν. παράσχοι δέ, ὡσπερ πιστεύομεν, ὁ ἔλεος τοῦ θεοῦ ὥστε δίχα τοῦ γενέσθαι ζημίαν ψυχῆς τινος δυνηθῆναι κατὰ τῶν τοῦ 20 διαβόλου βελῶν καὶ τὰ ὑγιῆ φυλαχθῆναι καὶ τὰ τραυματισθέντα θεραπευθῆναι.

Ὁ θεὸς ὑγιαίνοντά σε φυλάξει, ἀδελφέ τιμώτατε.

Ἐπιστολὴ Λέοντος ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης πρὸς τοὺς ἀρχιμανδρίτας
Κωνσταντινουπόλεως

7 Ἀγαπητοῖς τέκνοις Φαύστῳ καὶ Μαρτίνῳ καὶ λοιποῖς ἀρχιμανδρίταις Λέων ἐπί- 25 σκοπος. Ἐπειδὴ διὰ τὴν αἰτίαν τῆς πίστεως, ἣν Εὐτυχῆς διαθορυβῆσαι ἐπεχείρησεν, ἐντεῦθεν ἐπέμπομεν τοὺς συστησομένους τῇ ἀληθείᾳ, ἀκόλουθον ἐνόμισα καὶ πρὸς τὴν ὑμέτεραν ἀγάπην γράμματα διαπέμψασθαι, οὓς οἶδα σαφῶς οὕτως σπουδάζειν τῇ εὐσεβείᾳ, ὥστε τὰς βλασφήμους καὶ ἀσεβεῖς φωνὰς μὴδ' ὅσον ταῖς ἀκοαῖς προσδέχεσθαι δύνασθαι, Gal. 1, 9 μενούσης ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῆς ἀποστολικῆς παραδόσεως, ἐν ἣι λέγεται εἰ τις ὑμᾶς 30 εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. τὴν δὲ γνώμην τοῦ προλεχθέντος, ὅστις, ὡς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ὑπομνημάτων ἐγνωμεν, ἀξίως ἀπεχειροτονήθη, καὶ ἡμεῖς ἐκβλητέαν ἐκρίναμεν καὶ ἐὰν μὲν ὁ ἄφρων συνήγορος τῇ ἰδίᾳ σκαιότητι

7 = Epist. coll. B 8. Latinum exemplar in Leonis ep. 10 extat [= Epist. ante Gesta Coll. 10]

HXMBV

1 μόνος] μὲν ὅσ [10 X] χσ HX 4 εἶπερ HX 5 εἰ τις H 6 τὸ] τε HX
7 ἤκμαζον — αἰσθήσεις [ἔσθήσις H] HX ἐκ μαζῶν αἰσθησις MBV 8 ἀμαρτίας B ἢ om. HX
τὸ X τῶν M τὸ HX 9 οἶακι οὔτε] οἶα οἰκειοῦτε [οἰκειοῦται X] HX 10 ἀληθὴς om. MBV
11 οὔτε τὸ HX προσληφθεῖσσι HX τέχνησ HX 12 αὐτὸν HX 13 ἡμῶν MBV
ἂν om. MB 14 καὶ om. MBV 14/15 καὶ κινεῖ] κεκίνηκε X κεκίνηκε H 15 μὲν HXΛ
om. MBV 16 καίπερ] καθάπερ HX 17 διὰ τῶν ἡμετέρων HXΛ διὰ τῶν MB δι' αὐτῶν V
τὸν φλαβιανὸν X 18 τῷ M ἱερέων ὡς HX 19 ὡσπερ καὶ HX ὁ] τὸ HX
21 διαφυλαχθῆναι MV τραύματα BV 22 ὁ θεὸς om. HX φυλάξει HMB διαφυλάξει V
om. X 23 ἐπιστολὴ — ἀρχιμανδρίτας HX τοῦ αὐτοῦ λέοντος ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας
Ῥώμης πρὸς φαῦστον [φλαβιανὸν V] καὶ μαρκελλίνου καὶ τοὺς λοιποὺς ἀρχιμανδρίτας MBV 25 τοῖς
ἀγαπητοῖς V μαρτίνῳ HX μαρκελλίνῳ MBV καὶ λοιποῖς ἀρχιμανδρίταις om. HX 27 ἀλη-
θείαι] ἀκολουθία HX 29 δύναται HX 31 εὐαγγελίζεται] εὐαγγελίσεται παρὰ τοῦτο HX
32 ὡς om. V 33 ἐκβλητέον M

ἐπιμείναι βουληθείη, ἐχέτω μετὰ τούτων μοῖραν ὧν ἠκολούθησε τῇ πλάνη. Δικαιο-
 τата γὰρ γένοιτο ἂν ἔξω τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ὅστις ἐν τῷ Χριστῷ τὴν ἀνθρωπίνην,
 τουτέστι τὴν ἡμετέραν ἀρνεῖται εἶναι φύσιν. ἐὰν δὲ ὁ αὐτὸς ἐλέει τοῦ πνεύματος τοῦ
 θεοῦ διορθωθείς τὴν ἀσέβειαν τῆς ἑαυτοῦ πλάνης ἐπιγνοίη καὶ ἅπερ οἱ [ὄροι] τῆς καθολικῆς
 ἐκκλησίας ἀναθεματίζουσιν, ἐξ ὅλης ψυχῆς ἀναθεματίσαι βουληθείη, τοῦτον ἐλέου τυχεῖν 5
 βουλόμεθα, ὥστε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δεσπότης μηδεμίαν αἰσθάνεσθαι ζημίαν, ἐπειδὴ
 καὶ μετανοῶν δύναται δέχεσθαι καὶ μόνη ἡ πλάνη ὀφείλει συγχωρεῖσθαι. περὶ δὲ τῆς
 ἀγιότητος τῆς μεγάλης πίστεως ἐν τῇ ἡμῶν διὰ τῆς ἐνσωματώσεως τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ
 ἡ δικαίωσις καὶ ἡ ἐξαγορασία ἐστίν, τί φρονοῦμεν ἐκ τῆς τῶν πατέρων παραδόσεως,
 ἐν τοῖς γράμμασιν ἃ πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν Φλαβιανὸν τὸν ἐπίσκοπον νῦν ἐπεμψα, 10
 ἱκανῶς, καθ' ὅσον οἶμαι, εἴρηται, ὥστε ὑμᾶς ἐμφανίζοντος τοῦ ἰδίου προέδρου μαθεῖν τί
 κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ἡμετέρου δεσπότης λεχθὲν ταῖς πάντων τῶν πιστῶν ψυχαῖς
 βέβαιον μένειν ἐπιθυμοῦμεν.

Ὁ θεὸς ὑμᾶς φυλάττοι, τέκνα ἀγαπητά.

Ἴσον ἐπιστολῆς γραφείσης παρὰ Λέοντος ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης κατὰ Εὐτυχοῦς πρὸς 15
 τὴν ἐν Ἐφέσῳ δευτέραν σύνοδον, ἣτις ὑπεβλήθη μὲν, ἀπεκρύβη δὲ διὰ τὸ μὴ συγχω-
 ρῆσαι δημοσιεῦσθαι ταύτην τοῖς ἐπισκόποις Διόσκορον

8 Λέων ἐπίσκοπος τῇ ἀγίαι συνόδῳ τῇ ἐν Ἐφέσῳ συνελθούσῃ ἀγαπητοῖς ἀδελ-
 φοῖς ἐν κυρίῳ χαίρειν. Ἡ τοῦ ἡμερωτάτου βασιλέως εὐαγεστάτη πίστις εἰδυῖα
 μάλιστα τοῦτο τῇ δόξῃ τῇ αὐτῶν διαφέρειν, εἴ γε κατὰ τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν μη- 20
 δεμιᾶς πλάνης βλαστὸς ἀναφύοιτο, τοῦτο τοῖς θείοις διδάγμασι τὸ σέβας ἀπένειμεν, ὥστε
 πρὸς ἀποτέλεσμα τῆς θείας διατυπώσεως τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας ἐπιθεῖναι τὸ κῦρος,
 ὡς ἂν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Πέτρου βουλομένη γενέσθαι κατάδηλον τὸ ἐν τῇ τούτου
 ὁμολογίᾳ ὑμνούμενον, ὅτε λέγοντι τῷ κυρίῳ τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι Mt. 16, 13.
 εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; διαφόρους μὲν τινῶν ἔφασαν οἱ μαθηταὶ εἶναι τὰς 16—18
 δόξας, ὀπηνίκα δὲ ἐπύθετο παρ' αὐτῶν αὐτοὶ τί πιστεύοιεν, ὁ τῶν ἀποστόλων ἀρχηγὸς 28
 τὸ πλήρες τῆς πίστεως βραχεῖ λόγῳ περιλαβὼν σὺ εἶ, φησὶν, ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ
 θεοῦ τοῦ ζῶντος, τουτέστι σὺ, ὅστις εἶ ἀληθῶς υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ αὐτὸς ἀληθῶς
 εἶ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος· σὺ ἀληθὴς ἐν θεότητι καὶ ἀληθὴς ἐν σαρκὶ καὶ σωζομένης
 τῆς ἐν τῇ διττῇ φύσει τυγχανούσης ιδιότητος εἰς ὑπάρχων ἐκότερον, ὡς εἴ γε Εὐτυχῆς 30
 νοητῶς καὶ ἐκτενῶς πεπιστεύκει, οὐδαμῶς ἂν ἀπὸ τῆς εὐθείας τῆς πίστεως τοιαύτης

8 = Epist. coll. B 11. Latinum exemplar extat in Leonis ep. 12 [= Epist. ante Gesta Coll. 13]

HXMBV

1 ἐπιμείνη, η in ein corr. Η ὑπομείνη X μοῖρα X 2 γὰρ om. MBV τῷ
 om. BV 3 εἶναι om. MBV 4 διορθωθῆ εἰς X διορθείσ V τὴν ἀσέβειαν om. MBV
 τὴν — πλάνην BV ἅπερ] ὃν HX αἱ Η ὄροι HX om. MBVΛ 5 βουληθῆ MBV
 τοῦτο ἐλέουσ X 6 βουλόμεθα om. HX τῇ ἐκκλησίᾳ MBV αἰσθάνεσθαι HXΛ ἔσεσθαι MBV
 ἐπεὶ δὲ M ἐπειδὴ δὲ V 7 συγχωρεῖσθαι] conicio χωρίζεσθαι δὲ om. HX, corr. H 10 τὸν
 ἐμὸν] ἡμῶν BV om. X Φλαβιανὸν om. X 11 οἶμαι HX ἡμᾶς HX ἐμφανίζον-
 τος — προέδρου om. HX 12 λεχθὲν δεσπότης BV πάντων om. HX τῶν om. V
 14 φυλάττει V 15 Ἴσον — Ῥώμησ HX ἐπιστολῆ τοῦ αὐτοῦ MBV κατὰ Εὐτυχοῦς om. MBV
 16 ἢσ τινοσ ὑποβληθείσησ HX ἀποκρυβείσησ HX 16/17 συγχωρηθῆναι MBV 17 ταύτην
 om. MBV διόσκορον HX ὑπὸ τοῦ δυσσεβοῦς διοσκόρου τοῦ ἀλεξανδρείασ ἐπισκόπου MBV
 20 τῇ² om. MBV γε] τε HX 21 ἀναφύη H ἀναφύει X δόγμασιν MBV 22 θείας]
 ἀγίας HX 23 ἀπὸ τοῦ V τὸ] τὸν V 25 ἔφησαν HX 26 οὐ τηνίκα HX δσ τηνίκα Hcorr
 δὲ ἐπύθετο] διεπύθετο V τί om. X ἀρχηγὸς] χορὸσ BV 27 πλήρησ HX βραχὺ HV
 28 σὺ HX σὺ εἶ MBV ὁ υἱὸσ X ὁ om. HX 29 σὺ HX σὺ εἶ MBV 31 εὐθείας]
 θείασ V τῆς πίστεωσ scripsi secundum Λ πίστεωσ τῆσ HXMBV

ἀπέκλινεν, δι' ἣν ἀπόκρισις αὐτῶι τῶι ἀποστόλῳ παρ' αὐτοῦ γίνεται τοῦ δεσπότη· μακάριος εἶ, Σίμων βὰρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέν σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ γὰρ ἐγὼ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρῳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν καὶ πύλαι ἁίδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. σφόδρα οὖν τῆς ἁρμονίας τῆς τοιαύτης οἰκοδομῆς ἐστὶν ἀλλότριος ὅστις καὶ τὴν τοῦ μακαρίου Πέτρου ὁμολογίαν οὐ δέχεται καὶ τῶι εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ ἀντιλέγει, δεικνύς ἑαυτὸν μηδεμίαν πώποτε σπουδὴν ἐσηκέναι πρὸς τὸ γινῶναι τὸ ἀληθὲς μάτην τε τιμῆς ἄξιον ὦφθαι ὅστις οὐδενὶ τῆς καρδίας ἀκμαίῳ τὴν τοῦ γήρως ἐκόσμησεν πολιάν. ἀλλ' ἐπειδήπερ, ἀδελφοὶ τιμιώτατοι, καὶ τῆς τῶν τοιούτων θεραπείας οὐκ ἔστι παραμελεῖν, καὶ ὁ εὐσεβὴς δὲ καὶ φιλόχριστος βασιλεὺς εὐσεβῶς ἅμα καὶ εὐλαβῶς ἔχων τὴν τῶν ἐπισκόπων ἀθροισθῆναι σύνοδον ἠβουλήθη, ὥστε κρίσει τελειότεραι δυνηθῆναι πᾶσαν ἀπαλείφεσθαι πλάνην, τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν Ἰούλιον τὸν ἐπίσκοπον καὶ Ῥενάτον τὸν πρεσβύτερον καὶ τὸ τέκνον μου Ἰλαρον τὸν διάκονον καὶ μετὰ τούτων Δουλκίτιον τὸν ἐμὸν νοτάριον δοκιμασθείσης ἡμῖν τῆς αὐτοῦ πίστεως ἀπεστείλαμεν, οἵτινες εἰς τάξιν ἐμὴν τῇ ἀγίᾳ τῆς ὑμῶν ἀδελφότητος συνόδῳ παρέσονται καὶ τὰ τῇ κοινῇ μεθ' ὑμῶν γνώμη κατὰ θεὸν ἀρέσκοντα ψηφιοῦνται, τουτέστιν ὥστε ἐν πρώτοις τῆς φθοροποιοῦ πλάνης αὐτοῦ καταδικασθείσης εἴθ' οὕτως περὶ τῆς αὐτοῦ τοῦ ἀμαθῶς πλανηθέντος ἀποκαταστάσεως σκοπηθῆναι, εἴ γε ὁμως τὴν τῆς ἀληθείας διδασκαλίαν δεχόμενος τὸ αἰρετικὸν φρόνημα ὥτιπερ ἡ κακοδοξία αὐτοῦ πέφηνεν ἐμπλακείσα, εἰς πλήρη καὶ σαφῶς οἰκεία φωνῆ καὶ ὑπογραφῆ καταδικάζειν ἀνέχοιτο, ὅπερ καὶ ἐν τῶι λιβέλλῳ ὧι πρὸς ἡμᾶς ἀπέστειλε, ποιεῖν ἦν ὑποσχόμενος, διὰ πάντων ἐπαγγελόμενος ταῖς ἡμετέραις ἀκολουθεῖν ἀποφάσεσιν. δεξάμενος δὲ τὰ γράμματα τοῦ συνεπισκόπου καὶ ἀδελφοῦ ἡμῶν Φλαβιανοῦ τελειώτερον πρὸς αὐτὸν περὶ τούτων ἅπερ ἔδοξεν ἐφ' ἡμᾶς ἀναφέρειν, ἀντεγράψαμεν, ἵνα τῆς πλάνης ἀπαλειφομένης τῆς νῦν ἀναφύσεως εἰς ὕμνον καὶ δόξαν τοῦ θεοῦ μία πίστις εἴη κατὰ τὸν πάντα κόσμον καὶ μία καὶ ἡ αὐτὴ ὁμολογία καὶ ἵνα ἐν τῶι ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται ὅτι κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ πατρὸς. ἀμήν.

Phil. 2, 10. 11

- 9 Ἐπιστολὴ Λέοντος ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα με-
φομένη τὴν ἐν Ἐφέσῳ γενομένην σύνοδον κατὰ Φλαβιανοῦ καὶ ἑτέραν ἐξαιτοῦντος
γενέσθαι = Epist. coll. M 12 [p. 25—27]

HXMBV

1 ἀπέκλινεν — ἦν] ἀπόκλειεν δι ἦν H ἀποκλείν ἐνδοίην X αὐτῶι — παρ' om. X τῶι
ἀποστόλῳ om. H 2 ἀποκάλυψέ X 3 δέ om. HX 7 εὐαγγελίου V 8 ἄξιον ὦφθαι HX
ἀξιοσ ὦφθη MBV 9 τῶ ἀκμαίῳ MBV 11 ἅμα] μιᾶ HX 12 τελειώτερα V
13 ῤεννάτον BV ῤινάτον HX 14 Ἰλαρίωνα X Ἰλαρίων H διάκονα X δούλκιτον HX
15 αὐτῶν MBV ἡμῶν V 16 τὰ om. BV ἡμῶν BV τὰ κατὰ MBV 17 πρώταισ HX
18 εἴθ' ἴν' HX ἑαυτοῦ M τοῦ — πλανηθέντος HXΛ ἀμαθοῦσ πλάνησ MBV ἀπο-
καταστήσεωσ HX 19 ὁμως M ὄλωσ BV ὄπωσ HX διδασκαλίαν] πίστιν BV ὅπερ M
ὡσπερ HX 20 ἀπέφηνεν V εἰς πλήρησ καὶ HXM om. BV 21 ὧ H ὡσ X δυπερ MBV
ἦν om. X 22 ἀκολουθεῖσαι H ἀκολουθίαισ X 23 ἐπισκόπου καὶ συναδελφοῦ HXM τελει-
ότερον HX 24 περὶ — ἅπερ] & περὶ τούτων BV ἀντέγραψεν HX 25/26 τὸν πάντα MBV
πάντα τὸν HX 26 μία] ἅμα H αἷμα X αὐτῶν HX ἵνα om. B 28 ἐξομολο-
γήσεται HXM

Ἐπιστολή Λέοντος ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα

10 Τῶι ἐνδοξοτάτῳ καὶ φιλανθρωποτάτῳ Θεοδοσίῳ αὐγούστῳ Λέων ἐπίσκοπος. Ὅσῳ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων κατὰ δύναμιν προνοεῖν καταξιοῖ τῆς ὑμετέρας φιλανθρωπίας ἢ φροντὶς πνεύματι θεοῦ κινήθεισα, εὖ ἂν ἔχοι μὴ βουλομένη περὶ τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν διαφορὰν ἀλλ' εἰρήνην τυγχάνειν, καίπερ ἡ πίστις μία οὕσα ἑαυτῆς οὐκ ὀφείλει ὑπάρχειν ἀνομοία. ὅθεν εἰ καὶ Εὐτυχῆς, ὡς αἱ τῶν ἐπισκοπικῶν ὑπομνημάτων τάξεις ἐφανέρωσαν, ἀπείρως καὶ ἀσυνέτως πλανᾶσθαι ἀποδέδεικται καὶ ὠφείλει ἀπὸ τῆς ἰδίας συνειδήσεως τῆς ἀξίως ἀποδοκιμαζομένης ἀναλαβεῖν, ὅμως ἐπείπερ ἡ ὑμέτερα εὐσέβεια, ἢ εἰς τιμὴν τοῦ θεοῦ τὴν εὐλαβεστάτην καθολικὴν ἀλήθειαν ἀγαπᾷ, τετύπωκεν συνοδικὸν κριτήριον, ὥστε τῶι ἀπείρῳ γέροντι τὴν ἀλήθειαν, περὶ ἣν μάλιστα διασφάλλεται, φανεροποιηθῆναι, τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς ἡμετέρους Ἰούλιον τὸν ἐπίσκοπον καὶ Ῥενάτον τὸν πρεσβύτερον καὶ τὸν ἐμὸν υἱὸν τὸν διάκονον Ἰλαρον πέπομφα τοὺς εἰς τόπον ἐμὸν κατὰ τὴν τοῦ πράγματος ποιότητα δυναμένους ἀρκεῖν καὶ ἰσχύοντας αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ δικαίου καὶ ἀγαθοῦ μεταγαγεῖν διάθεσιν, ἵν' ὅτιπερ ἀμφιβάλλεσθαι οὐ δύναται ποῖόν τι τυγχάνει τῆς τῶν Χριστιανῶν ὁμολογίας τὸ ἀκέραιον, καὶ πάσης τῆς πλάνης τὸ φαῦλον καταδικασθεῖη καί, εἰ ἀνανήψειεν ὅς πεπλάνηται, ὑπὲρ συγγνώμης παρακαλέσων, τὴν τῶν ἐπισκόπων αὐτῶι βοήθειαν ἐπικουρῆσαι, ἐπείπερ ἐν τῶι ἑαυτοῦ λιβέλλῳ τῶι πρὸς ἡμᾶς ἀποσταλέντι καὶ τοῦτο ἑαυτῶι πρὸς τὸ ἀξιωθῆναι συγγνώμης ἐφύλαξεν, ἐπαγγελλόμενος ἑαυτὸν διορθοῦν, εἰ τι δᾶν ἡ ἡμετέρα γνώμη περὶ τούτων περὶ ὧν κακῶς ἤισθετο, ἀποδοκιμάσειεν. τί δὲ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία καθόλου περὶ τοῦ θεοῦ μυστηρίου τῆς δεσποτικῆς σαρκώσεως πιστεύει καὶ διδάσκει, τῶι ἀδελφῶι ἡμῶν καὶ συνεπισκόπῳ Φλαβιανῶι σαφέστερον τὰ ἀπεσταλμένα γράμματα περιέχει.

11 Τῆι ἐνδοξοτάτῃ καὶ φιλανθρωποτάτῃ θυγατρὶ Πουλχερίαι αὐγούστῃ Λέων ἐπίσκοπος. Ὅσῃν πεποιθήσιν περὶ τῆς πίστεως τῆς ὑμετέρας φιλανθρωπίας ἢ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία ὀφείλει ἐπαγγέλλεσθαι, πολλαῖς πολλακῖς διδασκαλίαις ἐπεδείξαμεν. τοῦτο τοῦ ἁγίου πνεύματος διδάσκοντος μεμαθήκατε, τούτῳ τὴν ὑμέτεραν ἐξουσίαν ὑπετάξατε, διὰ ταύτης τῆς δωρεᾶς καὶ τῆς ἐκδικίας βασιλεύοντες. ὅθεν ἐπείπερ κατὰ τῆς ἀκέραιου πίστεως τῶν Χριστιανῶν διχόνοιαν τινα ἐν τῇ ἐκκλησίαι τῇ κατὰ Κωνσταντι-

10 = Epist. coll. B 9. Latinum exemplar extat in Leonis ep. 7 [= Epist. ante Gesta Coll. 11]

11 = Epist. coll. B 10. est Leonis epistula [11] decurtata et interpolata, quae Latine extat in Leonis ep. 8 [= Epist. ante Gesta Coll. 12]

HXMBV

1 λέοντος — βασιλέα ἐν ἐφέσω ἀποσταλείσα HX τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμησ
λέοντος πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα θεοδοσίον MBV 3 ὅσων X 4 πνεύ-
ματι HXΛ νεύματι MBV 5 τυγχάνει HX αὐτῆσ HX 6 ὑπάρχειν ἀνομοία [ἀνομοία V]
οὐκ ὀφείλει BV ὑπάρχειν] τυγχάνειν HX 6/7 ἐπισκόπων ὑπομνηματικά HX 7 ἐφανέρω-
θησαν HXV πεπλάνησθαι MBV 8 ἀξί[ασ HX ἀναλαβεῖν] coniecerim ἀναχωρεῖν
9 τοῦ θεοῦ om. HX ἀγαπᾷ M ἀγάπη HX ἀγαπῶσα BV 11 σφάλλεται V δίσφαλται M
12 ῤενάτον BV ῤινάτον X τὸν om. HX Ἰλαρον τὸν διάκονον BV Ἰλαρίον H Ἰλαρίωνα X
13 ἰσχύοντα X 14 μεταγαγεῖν διάθεσιν] μετάγειν διάθεσιν H μετάθεσιν X ἵν' ὅτιπερ] ὅ
δήπερ HX 15 τι om. B 16 εἰ om. HX ὅσ HX ὡσ MBV συγγνώμην HX
17 αὐτοῦ HX 18 τῶι] τὰ X κᾶν H ἑαυτῶι] αὐτὸ HX 22 ἐπισκόπῳ HX περιέχει
τὰ ἀπεσταλμένα γράμματα BV

inscr. ἐπιστολὴ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμησ λέοντος πρὸς τὴν εὐσε-
βεστάτην πουλχερίαν MBV 23 αὐγούστῃ HX om. MBV 24 πόσῃ HX 25 ὑπεδείξαμεν X
τούτῳ] τούτοις ἢ [ἣν H] διὰ HX 26 διδάσκοντες X

νούπολιν Εὐτυχοῦς αὐθεντοῦντος γεγενῆσθαι τοῦ ἀδελφοῦ μου καὶ συνεπισκόπου Φλαβιανοῦ διὰ τῆς ἀναφορᾶς ἔγνω, καθὼς καὶ πάσης τῆς ὑποθέσεως τὸ εἶδος τῶν πεπραγμένων ἐν τῇ συνόδῳ δεικνυσιν, ἄξιόν ἐστι τῆς ὑμετέρας δόξης τὴν πλάνην τὴν διὰ ἀπειρίαν μᾶλλον ἢ διὰ κακοθέλειαν εἰσδυομένην ἀφελῆσθαι πρὶν τινα δύναιμι ἐκ τῆς συνέσεως τῶν ἀπειρῶν τὸ ἐπίμονον τῆς φαυλότητος προσπορίσοιτο. καὶ ὅσω Νεστόριος ἀπὸ 5 τῆς ἀληθοῦς ἐξέπεσε πίστεως τὸν δεσπότην Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ παρθένου μητρὸς ἀνθρώπου μόνον φάσκων γεγενῆσθαι, τοσοῦτω καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς καθολικῆς ὁδοῦ ἀπεπλανήθη, ὅς τὸν ἀπὸ τῆς αὐτῆς παρθένου γεννηθέντα οὐ τῆς ἡμετέρας εἶναι πεπίστευκε φύσεως, ὥστε τὸν τὴν μορφήν τοῦ δούλου φορέσαντα καὶ ἡμῖν ὅμοιον γενόμενον καὶ τῆς αὐτῆς ὄντα μορφῆς τινὰ τυγχάνειν τοῦ ἡμέτερου σώματος εἰκόνα καὶ μὴ ἀλήθειαν. οὐδὲν 10 δὲ ὠφελεῖ τὸν ἡμέτερον δεσπότην τὸν τῆς μακαρίας παρθένου υἱὸν ἀνθρώπου λέγειν, εἰ μὴ τοῦ γένους αὐτῆς καὶ τῆς ῥίζης ἀνθρώπος εἶναι πιστεύεται, περὶ οὗ ἐν αὐτῷ τῷ προοιμίῳ τοῦ εὐαγγελίου προλέγεται. ὅθεν πάνυ πονῶ καὶ στυγνάζω ὅτι περ οὗτος ὅς πρὸ τούτου περὶ τῆς προθέσεως τῆς ταπεινότητος ἐπηνείτο, κατὰ τῆς ἐλπίδος τοῦ μονογενοῦς ἡμῶν καὶ τῶν ἡμετέρων πατέρων μάταια καὶ πάνυ διεστραμμένα τολμᾷ 15 λέγειν. ὁρῶν γὰρ ἑαυτοῦ τῆς ἀφροσύνης τὴν αἴσθησιν ταῖς καθολικαῖς ἀκοαῖς ἀπαρέσκουσιν, ὥφειλεν ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκείας ὑπονοίας ἀνακαλέσασθαι καὶ μήτε τοὺς ταῖς ἐκκλησίαις παραμένοντας κινῆσαι, τῆς καταδίκης τὴν ἀπόφασιν ἀναμένοντα. δῆλον γὰρ ὡς εἰ ἐν τῇ αὐτῇ αἰσθήσει παραμένειν θελήσοι, οὐδεὶς αὐτὸν ἀπολύσαι δυνήσεται. καὶ γὰρ τοῦ θρόνου τοῦ ἀποστολικοῦ τὸ σύμμετρον ταύτην φυλάττει τὴν ἐγκράτειαν 20 ὥστε καὶ σκληρότερον πράττειν κατὰ τῶν ἐπιμενόντων καὶ συγγνώμης ἀξιοῦν τοὺς τὴν διόρθωσιν ἐπιγινώσκοντας. ἐπειδὴ τοίνυν πολλή μοι πεποιθήσις ἐστὶν περὶ τῆς εὐσεβείας τῆς καθαρωτάτης πίστεως, παρακαλῶ τὴν ὑμέτεραν φιλανθρωπίαν, ἐπιφανεστάτη καὶ εὐσεβεστάτη θύγατερ, ἴν' ὥσπερ ἐκ σπουδῆς θείας σῆς τὸ καθολικὸν τῆς ἐκκλησίας ἀξίωμα διὰ παντὸς βεβοῆηται, καὶ νῦν ὁμοίως αὐτῷ τῷ ἀξιώματι τῆς 25 ἐλευθερίας συνδράμοις. οὐδὲ γὰρ μέρος τι τῆς πίστεως τῆς ἡμετέρας μὴ ὄν σαφές μεθοδεύεται, ἀλλ' ὅπερ ἡ ἀπειρος ἀντίστασις τολμᾷ διαθορυβεῖν, τοῦτο πειράζεται ὅπερ ὁ ἡμέτερος δεσπότης ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐκκλησίᾳ οὐδαμῶς ἀγνοεῖσθαι ἠθέλησεν. καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας καμῖν καταξιώσατε τοῦτο ὅπερ κατὰ τῆς μονογενοῦς θρησκείας τῆς ἀνθρωπίνης σωτηρίας βλασφήμῳ τινὶ ἀφροσύνη προ- 30 ἰνεγκεν, ἀπὸ τῆς διανοίας πάντων ἀποκινήθει καὶ ἵνα αὐτὸς ὁ εἰς τοῦτον τὸν πειρασμὸν ἐμπεισῶν ἀνανήψειεν, οὕτω μέντοι ὥστε τοῦτο ὅπερ κακῶς ἐνόησε, τῇ ἰδίᾳ φωνῇ καὶ ὑπογραφῇ τὸ κοινὸν καταδικάσει καὶ τῇ οἰκείᾳ τάξει ἑαυτὸν ἀποκαταστήσει. ὅπερ

HXMBV

1 γεγενῆσθαι om. HX 1/2 διὰ — ἔγνω τοῦ ἀδελφοῦ — φλαβιανοῦ BV 1 τοῦ
ἐπισκόπου καὶ συναδελφοῦ μου HX 2/3 τῶν πεπραγμένων] *gestorum textus* Λ 4 διὰ
om. MBV εἰσδυομένην MBV γενομένην HX συνέσεως] συναινέσεως conl. edd. Romani
5 προσπορίσεται HX ὅσω BV ὡς ὁ HX ὅσα M νεστόριος ὁσ MBV 6 παρθένου
μῶσ HX τῆσ παρθένου μαρίας MBV 7 γεγενῆσθαι HMBV οὕτωσ HX ἐκ BV 8 παρ-
θένου om. V εἶναι om. HX 9 ὥστε] τέ εἰ HX εἰ in εἰσ corr. X φορέσαντα] μορφήντα H
μορφοῦντα X 11 μακαρίας] μαρίας HX υἱὸν] in HX 12 πιστεύεται HX 13 προ-
λέγεται ὅθεν] ὅθεν προλέγεται HX οὕτωσ H 14 ὅς] οὐ HX κατὰ] καὶ V τοῦ]
postulatur τῆς 17 ταῖς om. X 19 εἰ om. X παραμένειν θελήσοι om. HX ἑαυτὸν BV
20 ἐγκράτειαν M 21/22 ἀξιοῦντος τὴν διορθώσεωσ ἐπιγινώσκοντες HX 22 ἐπειδὴ] διὸ HX
μοι HXΛ om. MBV 23 τῆσ] postulatur σῆς καθαρωτάτησ HXΛ μακαριωτάτησ MBV
24 ἐπιφανεστάτην καὶ εὐσεβεστάτην θυγατέραν HX σῆσ HXΛ εἰσ M om. BV τῷ καθολικῷ MBV
25 ἀξίωμα — αὐτῷ τῷ om. MBV 26 συνδράμησ BV σαφῶσ X 27 ὅπερ' et πειράζεται
superflua ἀπειρος] ἀποέρωσ [ἀπὸ ἔρωσ X] HX ἀντίστασις B θορυβεῖν V 29 κάμνειν HX
30 τῆσ HX τῆσ τοῦ MBV ὁμογενοῦσ V 30/31 προσῆνεγκεν HX 31 ὁ om. HX 32 ἐμ-
πέσασ HX ἐνόησε HX ἐνόησε V 32 οἰκεία HX 33 καταδικάση B ἀποκαταστήση B

καὶ τῷ ἐμῷ ἀδελφῷ καὶ συνεπισκόπῳ Φλαβιανῷ γεγραφεῖναι με γινωσκέτω καὶ τούτοις οἷς ἐπέμψαμεν ἐντετάλθαι πρὸς τὸ συγγνώμης ἀξιωθῆναι, εἰ τὰ τῆς πλάνης διορθωθεῖη. ἵνα δὲ μὴ τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως τῆι διατυπώσει τῆι τὴν σύνοδον τῶν ἐπισκόπων συνελθεῖν θελησάσῃ δόξειεν τὸ τῆς ἡμετέρας παρουσίας ἀπολιμπάνεσθαι, τοὺς ἀδελφούς τοὺς ἐμοὺς Ἰούλιον τὸν ἐπίσκοπον καὶ Ῥενάτον τὸν πρεσβύτερον καὶ 5 τὸν ἐμὸν υἱὸν Ἰλαρον τὸν διάκονον πέμπομα τοὺς εἰς τάξιν τῆς ἐμῆς παρουσίας ἀρκοῦντας. ἀλλὰ τούτῳ μᾶλλον τῷ πλανηθέντι κρεῖττον ἐστὶν συνελθεῖν, εἰ περὶ ἐκεῖνο περὶ ὃ παρεφρόνησεν, ἀνανήψειεν καὶ ἔνθα τὴν καταδίκην ὑπέμεινεν, αὐτόθι καὶ συγγνώμης φιλοτιμίας ἀξιωθήσεται.

12 Τῆι ἐνδοξοτάτῃ καὶ φιλανθρωποτάτῃ θυγατρὶ Πουλχερίαι ἀεὶ αὐγούσται Λέων 10 ἐπίσκοπος καὶ ἡ ἀγία σύνοδος ἡ ἐν Ῥώμῃ συναχθεῖσα. Εἰ αἱ ἐπιστολαὶ αἱ περὶ τῆς πίστεως πρὸς τὴν ὑμετέραν εὐσέβειαν διὰ τῶν κληρικῶν ἀποσταλεῖσαι ἦσαν ἀποδοθεῖσαι, δῆλον ἦν βοήθειαν καὶ θεραπείαν ὑμᾶς τούτοις τοῖς πράγμασι τοῖς κατὰ τῆς πίστεως γενομένοις συμπνέοντος ὑμῖν τοῦ θεοῦ δύνασθαι παρασχεῖν. πότε γὰρ τοῖς ἱερεῦσιν ἢ πότε τῆς τῶν Χριστιανῶν θρησκείας ἢ τῆς πίστεως κατόπιν ἐγένεσθε; 15 ἀλλ' ἐπεὶ περὶ πρὸς τὴν ὑμετέραν φιλανθρωπίαν οὐκ ἠδυνήθησαν παραγενέσθαι οἱ ἀποσταλέντες, ὡς μόλις πρὸς ἡμᾶς ἓνα τούτων διάκονον ὀνόματι Ἰλαρον φεύγοντα ὑποστρέψαι, ἐπαναλαμβάνειν ἐπιστεύσαμεν τὰ γράμματα καὶ ὥστε τὰς ἡμετέρας δεήσεις τυγχάνειν ἰσχυράς, αὐτῶν τῶν γεγραμμένων πρὸς τὴν ὑμετέραν φιλανθρωπίαν ὑπετάξαμεν τὰ ἀντίγραφα, μείζοσιν ὑμᾶς διαμαρτυρίαις παρακαλοῦντες ἵν' ὅσῳ χαλεπώτερα γέγονεν 20 οἷς ὑπὲρ τῆς Ῥωμαικῆς πίστεως προσῆκόν ἐστιν ἀντιμαχήσασθαι, τοσοῦτῳ μείζονι δόξῃ καθυπερέχῃτε φροντίσαντες τῆς θρησκείας πρὸς τὸ τῆς καθολικῆς πίστεως τὸ ἀκέραιον μὴ ἀπὸ τινος ἀφορμῆς καὶ φιλονεικίας ἀνθρωπίνης παρατιτρώσκεσθαι. ἡ γὰρ ἐν Ἐφέσῳ συνελθοῦσα σύνοδος πιστευομένη τῆι τῆς εἰρήνης θεραπείαι καταπραῦνεσθαι, οὐ μόνον αὕτη εἰς μείζονα τῆς εἰρήνης ζημίαν, ἀλλ', ὅπερ ἐστὶ λύτης καὶ ἀγα- 25 νακτήσεως ἀξίον, καὶ αὐτῆς τῆς πίστεως πρὸς ὄλεθρον καὶ ἀνατροπὴν τοῖς Χριστιανοῖς προεχώρησε. καὶ οὗτοι μὲν οἱ ἀποσταλέντες, ὧν εἰς τὴν βίαν τοῦ ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων ἑαυτῷ πάντα ἐκδικοῦντος ἐκφυγῶν τῶν πεπραγμένων πραγμάτων ἡμῖν τὴν τάξιν μετὰ πίστεως ἀπήγγειλεν, ἀντέστησαν ἐν τῆι συνόδῳ, καθὼς ἐχρῆν, ἐνὸς ἀνθρώπου οὐ τῆι κρίσει μᾶλλον, ἀλλὰ τῆι μανίαι, διαμαρτυράμενοι ὅπερ κατὰ βίαν 30 καὶ φόβον ἐπράττετο, τοῖς τῆς ἐκκλησίας δικαίοις καὶ αὐτῷ τῷ συμβόλῳ τῷ (παρὰ) τῶν ἀποστόλων εἰσηγηθέντι πρόκριμα φέρειν οὐ μὴ δύνασθαι καὶ οὔτε ἑαυτοὺς ἀπὸ

12 primus edidit I. B. Cotelier in Eccl. gr. monum. 1, 54. Latinum exemplar extat in Leon. ep. 23 [= Epist. ante Gesta Coll. 16]

HXMBV

1 ἐπισκόπῳ HX γεγραφεῖναι BV *clementia uestra . . cognoscat* Λ 2 οὐσ HX ἐντε-
τάλθαι] ἐντεῦθεν HX ἀξίως HX εἰ τὰ] μετὰ HX 3 διατυπώσει τῆ HX διανοία τυπώση MBV
4 δείξει HX ὑμέτερας V 5 ῤενάτον BV ῤινάτον X τὸν om. HX 6 τὸν διάκονον
Ἰλαρίον [Ἰλαρίωνα X] HX 7 τοῦτο HX συνεισελθεῖν MBV εἰ περὶ XΛ εἴπερ H
ἐπεὶ περ MBV περὶ] παρ' HX 8 ἀνανῆψαι ἦν MBV ἔνθα] ἐνταῦθα X ὑπέμεινεν X
9 καὶ φιλοτιμίασ HX
HX

11 εἰ H om. X 13 ἡμᾶσ HX πράγμασι Cotelier γράμμασι HX 14 γενομένησ H
15 τῆσ' Cotelier τοῖσ HX κατόπιν [ei in 1 corr.] ἐγένεσθαι H κατοπεῖναι γενέσθαι X 17 Ἰλαρίων H
Ἰλαρίων X 19/20 τὰ ἀντίγραφα scripsi τάδε τῆ ἀντιγραφῆ HX 20 διὰ μαρτυρίασ HX
21 οἷς] ἦσ HX τοσοῦτω H τοσοῦτον X 22 φροντίσαντες scripsi φροντίσατε X φροντήσατε H
25 αὕτη H ταύτην X, male transfertur *hasc* 26 conicio τῆς Χριστιανῶν 27 τῆσ om. X
29 ἀντέστησεν X, ἀντέσ, cetera incerta H καθὼς scripsi καὶ ὡσ HX 30 διαμαρτυρούμενοι X
31 παρὰ addidi 32 οὔτε Cotelier ὅτε HX

ταύτης τῆς πίστεως ἦν πλήρης ἐκτεθεῖσαν καὶ διατυπωθεῖσαν ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ μακαριωτάτου ἀποστόλου Πέτρου εἰς τὴν ἀγίαν σύνοδον εἰρηκότας, ἀφίστασθαι κατὰ ἀδικίαν τινά, ἧς πίστεως ἡ ἀνάγνωσις παρακαλούντων τῶν ἐπισκόπων οὐ προσεδέχθη, ὥστε τῆς αὐτῆς ἀποκινηθείσης πίστεως ἣτις τοὺς πατριάρχας καὶ ἀποστόλους καὶ μάρτυρας ἐστεφάνωσε, τὴν γέννησιν τοῦ δεσπότη ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα καὶ τὸν 5 ἀληθῆ θάνατον καὶ τῆς ἀναγεννήσεως αὐτοῦ τὴν ὁμολογίαν, ὅπερ φρικτὸν ἐστὶ καὶ λέγειν, διαλυθῆναι, ἐπιφανεστάτη καὶ φιλανθρωποτάτη δέσποινα θυγάτηρ αὐγούστα. ἐγράψαμεν περὶ τούτου τοῦ πράγματος ὡσεὶ δυνηθῆμεν, πρὸς τὸν ἐνδοξότατον βασιλέα καὶ ὅπερ ἐστὶ (μέγιστον), Χριστιανόν, ἧς ἐπιστολῆς τὸ ἀντίτυπον ὑπετάξαμεν, ὥστε τὴν πίστιν, δι' ἧς ἀναγεννηθεὶς διὰ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος βασιλεύει, μηδαμῶς συγχω- 10 ρῆσαι καινισμῶι τινι διαφθείρεσθαι, ἐπεὶπερ Φλαβιανὸς ὁ ἐπίσκοπος ἐν τῇ ἡμετέρῃ πάντων κοινωνίᾳ μεμένηκεν, καὶ τοῦτο ὅπερ γέγονεν ἄνευ δικαίου καὶ παρὰ τὴν ἐπιστήμην πάντων τῶν κανόνων, μηδενὶ λόγῳ βέβαιον εἶναι ἐπιτραπῆι καὶ ἐπειδὴ τῆς διχονοίας τὸ σκάνδαλον οὐκ ἀφείλατο ἢ τῆς Ἐφέσου σύνοδος, ἀλλὰ μᾶλλον ηὔξησεν, συνόδου γινομένης ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος ὀρισθήσεται, πασῶν τῶν μέμψεων καὶ 15 τῶν προκριμάτων ἑκατέρου μέρους ἀναρτηθέντων, ἵνα ἐπιμελέστερον πάντα (τὰ) ποιήσαντα τὴν πρόσκρουσιν ἀναψηλαφηθῆι καὶ χωρὶς τοῦ τραύματος καὶ ὕβρεως τῆς θρησκείας εἰς εἰρήνην τοῦ θεοῦ ἐπανέλθοιεν οἱ διὰ τὴν δυναστείαν ὑπογράψαι καταναγκασθέντες ἱερεῖς καὶ ἡ πλάνη μόνον ἀφαιρεθῆι. ὅπερ ἵνα κρατήσκειν, τῆς δεδοκιμασμένης ἡμῖν πίστεως ἡ (σῆ) εὐσέβεια ἢ τοῖς καμάτοις αἰεὶ τῆς ἐκκλησίας συνελθοῦσα τὴν ἡμετέραν 20 ἱκετείαν τῶι φιλανθρωποτάτῳ βασιλεῖ, ἰδικῶς [ὡς] ἀπὸ τοῦ μακαριωτάτου Πέτρου τοῦ ἀποστόλου τῆς πρεσβείας ἐπιτραπίσης, καταξίωσάτω διασαφῆσαι, ὥστε πρὶν τὸν πολιτικὸν τοῦτον καὶ ὀλέθριον πόλεμον εἰς τὴν ἐκκλησίαν κρατήσαι, τοῦ ἀνανεῶσαι τὴν ἀφθονίαν τῆς ἐνότητος, τοῦ θεοῦ βοηθοῦντος, συγχωρήσει, γινώσκων δυνάμεσιν τῆς αὐτοῦ βασιλείας συνοίσειν τὸ τῇ καθολικῇ ἐλευθερίᾳ διὰ τῆς αὐτοῦ φιλαγάθου δια- 25 τυπώσεως συνεισφερόμενον.

- 13** Τῇ φιλανθρωποτάτῃ καὶ εὐσεβεστάτῃ Πουλχερίᾳ αὐγούστα Ἰλαρος διάκονος. Σπουδὴν μοι γεγενῆσθαι μετὰ τὴν σύνοδον παραγενέσθαι κατὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν λέγειν οὐκ ὀφείλω, ἐπειδὴπερ φανερὰ ἦν ἀνάγκη ἣτις τὰ γράμματα τοῦ μακαριωτάτου πάπα πρὸς τὴν ὑμετέραν φιλανθρωπίαν ἀποσταλέντα δοῦναί με τὸν διακομίζοντα 30 ἠνάγκαζεν, ἵν' ἅμα καὶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας καὶ τοῦ ἀηττήτου Χριστιανικωτάτου βασιλέως τὸ καθῆκον, ὅπερ ὄφειλον, τὸ κατὰ τὴν θρησκείαν ἐναργῶς ἀποτίσω. ἀλλὰ τῇ προθέσει τῇ ἐμῇ τῇ οὕτως ἱεραὶ προσέμποδον ἐγένετο ἐκεῖνο τὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν ἐχθρὸν καὶ ὁ τῶν Χριστιανῶν ἡ διάθεσις ἀποδύρεται, ὁ Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος ὁ ἐπὶ τῇ καταδίκῃ τῶν ἀνευθύνων δυνατός. μετὰ γὰρ τὸ ἐμὲ τῇ ἀδίκῳ αὐτοῦ γνώμῃ 35

13 primus edidit I. B. Cotelier in Eccl. gr. monum. 1, 54. Latinum exemplar extat in Leonis ep. 26 [= Epist. ante Gesta coll. 17]

HX

1 ἦν Cotelier τὴν HX 2 εἰρηκότας HX, coniecerim εἶεν ἐνηνοχότες 3 τινὸς HX
 ἧς Cotelier τῆς HX ἡ ἀνάγνωσις Cotelier ἢ ἀναγνωσθεῖη HX 4 εἶ τις H 5 γέννησιν H
 γεννηθὲν X 6 postulatur ἀναστάσεως 8 ἐγράψαμεν Cotelier ἔγραψε HX 9 μέγιστον
 Χριστιανόν Cotelier χριστιανῶ HX 10 ὡς X 13 βέβαιον εἶναι λόγῳ X ἐπειδὴ scripsi
 ἐνεῖδη H ἐν εἶδει X 15 γενομένης X πασῶν] πλοῶν HX 16 τὰ addidi 18 ἐπαν-
 ἔλθειεν HX 20 σῆ Λ om. HX 21 ὡς deleui 23 πολιτικὸν H πολεμικόν X πολέμιον X
 24 συγχωρήσει X συγχωρήσει H 25 συνοίσει X
 27 ἰλαρος H ἰλάριος H^{corr} ἰλαρίων X 29 φανερῶς H εἶ τις H 30 τὸν διακομίζοντα
 scripsi τῶ διακομίζοντι HX 32 ἐνεργῶς H ἀποτίσαι HX 34 ἐχθρῶν X ἐχθρῶ H
 καὶ — Χριστιανῶν om. X δ] ὄν H

καὶ ἀποφάσει κοινωνεῖν μὴ δύνασθαι συνήλασεν εἰς ἄλλην σύνοδον ἀπειλαῖς καὶ ἐπιβουλαῖς προσκαλούμενος πρὸς τὸ με, ὅπερ ἀπέστω, ἢ ἔξ ἀπάτης συναινέσαι εἰς τὸ καταδικάσαι τὸν ἁγιώτατον Φλαβιανὸν τὸν ἐπίσκοπον ἢ ἀνθιστάμενον κατέχειν, ἵνα μοι μὴ γένοιτο (ἔξουσία) μήτε τοῦ ἐκδραμεῖν πρὸς τὴν εὐσέβειαν τὴν ὑμετέραν κατὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἢ ἀναδραμεῖν εἰς τὴν Ῥώμης ἐκκλησίαν παρασχεθεῖη ἄδεια. ὅμως τεθάρρηκα βοηθοῦντος 5 τοῦ Χριστοῦ τοῦ ἡμετέρου θεοῦ ἀπὸ τῆς καταδίκης τοῦ εὐλαβεστάτου καὶ ὀσίου ἀνδρὸς ἀθῶν καὶ ἀκέραιον (ἑαυτὸν) φυλάξαι, εἰ καὶ ὅτι οὐδεμία μᾶστιξ οὐδὲ βάσανος ἠδύνατό με τῆι ἀδίκῳ αὐτῶν ἀποφάσει ποιεῖν συναινέσαι, ἀλλὰ πάντων καταλειφθέντων ἐκεῖθεν ἀνεχώρουν διὰ ἀγνώστων καὶ ἀνοδεύτων τόπων εἰς τὴν Ῥώμην ἀπελθὼν τῶι εὐλαβεστάτῳ πάπαι πάντων τῶν ἐν Ἐφέσῳ πεπραγμένων ἱκανὸς μηνυτής. ὃν ἡ ὑμετέρα προσ- 10 κυνητὴ φιλανθρωπία μανθανέτω μετὰ πάσης τῆς Δυτικῆς συνόδου ἀποδοκιμάσαι πάντα τὰ ἐν Ἐφέσῳ κατὰ τῶν κανόνων διὰ θορύβου καὶ μίσους βιωτικοῦ ἀπὸ Διοσκόρου τοῦ ἐπισκόπου γενόμενα καὶ μηδενὶ λόγῳ ταῦτα ὑποδεχθῆναι δύνασθαι ἐπὶ τῶν μερῶν τούτων, ἅπερ κατὰ δυναστείαν τοῦ προειρημένου οὐκ ἄνευ βλάβης τῆς πίστεως εἰς πρόκριμα τοῦ ἁγίου ἀνδρὸς καὶ ἀθῶου ἐπλημμέλησε. καὶ ἅπερ [ἡ] σταθηρᾶ καὶ ἰσχυρᾶ 15 αὐθενταὶ ὑπὲρ τῆς πίστεως σχεδὸν ἀπ' ἐμοῦ μεμήνυται, περιττὸν ἡγοῦμαι λέγειν· καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν γραμμάτων τοῦ εὐλαβεστάτου πάπα μαθήσεσθε. ὅθεν, δέσποινα ἐπιφανεστάτη καὶ φιλανθρωποτάτη αὐγούστα, ἡ προσκυνητὴ σου εὐσέβεια, ἣτις καὶ (τά) τὴν ἀρχὴν λαβόντα καταλιμπάνειν οὐκ ὀφείλει, τοῦ εὐλαβοῦς τῆς ἀκεραίου πίστεως 20 ζήλωι μονίμῳ διανοίαι συνταξάτω.

14 Γάλλα Πλακιδία ἡ εὐσεβεστάτη καὶ ἐπιφανεστάτη αἰεὶ αὐγούστα Αἰλία Πουλχερία τῆι εὐσεβεστάτῃ αἰεὶ αὐγούστῃ θυγατρὶ. Ὅτι τὴν Ῥώμην συνεχέσιν ἐκδρομαῖς ὁμοίως ἐπιποθοῦμεν ὄραν, τῆς θρησκείας ἐστὶν ἐξαίρετον ἢ ὑπόθεσις, ὥστε τοῖς ὄροις τῶν ἁγίων τὴν ἡμετέραν ἀποδίδοσθαι παρουσίαν, οὗς ἀληθὲς ἐστὶν ἐν τοῖς οὐρανόις κατὰ τὴν αὐτῶν ἀρετὴν κατασταθέντας οὐδὲ τῶν κατωτέρω καταφρονεῖν. ἡμεῖς τοίνυν 25 ἱεροσυλίας γένος εἶναι νομίζομεν, εἰ ἀρνησόμεθα τῶν εἰωθότων τὴν τάξιν. ἐπεὶ οὖν τῶι μακαριωτάτῳ ἀποστόλῳ Πέτρῳ τὴν ἡμετέραν παρουσίαν ἀποδεδώκαμεν, κάκεισε τῶι πλήθει τῶν ἱερέων ὁ εὐλαβεστάτος περιλαμβανόμενος πάπας Λέων κατὰ τὴν ἀξίαν τοῦ ἰδίου τόπου πρῶτος (ἡμῖν) ἐπέβαλεν καὶ διὰ τὴν παρεντιθεμένην τοῦ στεναγμοῦ λύπην τὴν ἑαυτοῦ ἐπιθυμίαν σχεδὸν διὰ ῥημάτων δηλοῦν οὐκ ἠδύνατο, νενίκηκεν ὅμως 30 τὸ σταθερὸν τοῦ φρονήματος τοῦ ἱερέως (ὡς) ἐπισχεῖν ὀλίγον τὰ δάκρυα καὶ τὴν ὑπόθεσιν τῆς παρατρωθείσης πίστεως ὡς ταύτης ἔκδικος σαφεῖ τῶι λόγῳ προήνεγκεν. ἐν ᾧ λόγῳ διέγνωμεν ἐν τοῖς ἡμετέροις καιροῖς τὴν καθολικὴν πίστιν τεταράχθαι, ἣν ἐκ τοῦ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν Κωνσταντίνου μέχρι τῆς σήμερον οἱ τοῦ ἡμετέρου γένους ἐφύλαξαν πρόγονοι. κατὰ γνώμην τινὸς ὀτιοῦν φαῦλον κατὰ τοῦ ἱερέως Κωνσταντινουπόλεως 35

14 primus edidit I. B. Cotelier in Monumentis eccl. gr. 1, 62. Latinum exemplar extat in Epist. ante Gesta Coll. 18

Ἰστέον ὅτι ἡ μὲν Γάλλα ἀδελφὴ γνησίᾳ ἦν Γρατιανοῦ, γυνὴ δὲ τοῦ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἡ δὲ Πλακιδία θυγάτηρ Γρατιανοῦ καὶ αὐτὴ γνησίᾳ, ἡ μὲντοι Πουλχερία ἀδελφὴ ἦν Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ H in mg. HX

2 με scripsi μὴ HX 3/4 ἔξουσία addidi 7 ἑαυτὸν addidi 9 ἀπῆλθον HX
10 ἱκανὸς μηνυτής, ὃν Cotelier ἱκανῶσ μηνυται [τ in σ corr.] ἐν ἡ H ἱκανῶσ μεμήνυται ἐν ἡ X
11 συνόδου H om. X 13 ἐπὶ scripsi ἀπὸ HX 15 ἡ HX deleui σταθερᾶ H
16 αὐθεντῆ H 18 εἴτισ H τὰ addidi 19 postulatur ταῦτ' εὐλαβεῖ
22 συσχεῖν HX 23 ἐξαίρετον corruptum 24 ἀποδιδώσθαι HX ἀληθῆσ HX
οὐρανοῖσ H 26 νομιζόμεθα HX 27 οὐσίαν HX 28 περιλαβόμενος HX 29 ἡμῖν
ἐπέβαλεν scripsi ὑπέβαλεν HX 31 σταθερὸν H ὡς addidi 33 ἦν] τὴν HX 35 ὀτιοῦν
scripsi ὀσιον X ὀσίων H

ἐκγεγυμνάσθαι λέγεται. ἡμεῖς οὖν ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἐφεσον συνόδῳ τῇ μηδεμίαν τάξιν ἱερωσύνης φυλαξάσῃ μηδὲ συμμετρίαν ἄνευ τῆς προσοχῆς τῆς θεϊότητος πάντα πεπραχῆσθαι μεμαθήκαμεν, ὥστε τὴν πρόληψιν καὶ τὴν ἀδικίαν καὶ εἰς τινῶν καταδικὴν λέγεσθαι κρατεῖν, ἃ τοῖς ἡμετέροις καιροῖς φρικτὰ εἶναι δοκεῖ. ὀφείλει τοίνυν ἡ πίστις ἰδικῶς κρατεῖν, δέσποινα ἀγιωτάτῃ καὶ προσκυνητῇ θύγατερ αὐγούστα. τοιγαροῦν 5 ἡ σὴ φιλανθρωπία κατὰ τὴν καθολικὴν πίστιν, ὅπερ αἰεὶ μεθ' ἡμῶν πεποίηκεν, καὶ νῦν ὁμοίως συμπνεῦσαι καταξιώσάτω, ὥστε πᾶν ὁ ἐν ἐκείνῃ τῇ τετραραγμένῃ καὶ ἀθλία συνόδῳ τετύπωται, πάσης ἀποκινηθείῃ δυνάμεως καὶ πάντων ἀκεραίων μερόντων εἰς τὸν ἀποστολικὸν θρόνον, ἐν ᾧ πρῶτος ὁ μακαριώτατος τῶν ἀποστόλων Πέτρος τὰ κλεῖθρα τῶν οὐρανῶν ὑποδεξάμενος τὴν ἀρχιερωσύνην ἐκόσμησεν, τοῦ ἐπισκόπου ἡ 10 ὑπόθεσις παραπεμφθείῃ. ὀφείλομεν γὰρ τῇ ἀθανάτῳ πολιτεία ἀπονείμει ἐν πᾶσιν τὰ πρωτεῖα τῇ διὰ τῆς ἰδίας ἀρετῆς τοῦ κόσμου πληρωσαμένῃ τὴν δεσποτείαν καὶ τῇ ἡμετέρῃ βασιλείᾳ τὸν κύκλον καὶ διοικητέον καὶ φυλακτέον ἐπιτρεψάσῃ.

15 Λέων ἐπίσκοπος καὶ ἡ ἀγία σύνοδος ἡ ἐν τῇ πόλει Ῥωμαίων συναχθεῖσα κλήρω ἀξιωματικοῖς καὶ παντὶ τῷ λαῷ τοῖς οἰκοῦσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγαπητοῖς υἱοῖς 15 ἐν κυρίῳ χαίρειν. Εἰς γυνῶσιν ἡμῖν ἐλθόντων ἄπερ ἐν τῇ Ἐφέσῳ παρὰ τὴν προσδοκίαν πάντων πέπρακται, μεγάλη λύπη τὴν ψυχὴν ἡμῶν ὁμολογοῦμεν συγχυθῆναι οὐδὲ τοσοῦτον ἐξεῖναι τῇ ἀνομίᾳ εὐχερῶς ἠδυνήθημεν πιστεῦσαι, εἰ μὴ ὁ υἱὸς ἡμῶν Ἰλαρος ὁ διάκονος, ὅστις εἰς τόπον τὸν ἡμέτερον μετὰ ἄλλων, ἵνα παραγένηται ἐν τῇ συνόδῳ, <ἦν> ἀποσταλεῖς, φεύγων ὑπέστρεψεν ἐκκλίνων τῆς ἀδικίας κοινωνὸς 20 γενέσθαι, εἰ καὶ τὰ μάλιστα φωνὴ ἀντιλογίας ἐκείσε ἀπὸ τῶν ἡμετέρων προβέβληται, ἦντινα ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος, ὅστις ἑαυτῷ διὰ τῆς ἀμέτρου δυναστείας τὸ πᾶν ἐξεδίκηει, ἀκοῦσαι κατέπτυσεν, εἰς κοινωνίαν τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως ἄκοντας ἔλκων τοὺς ἐπισκόπους, ἵνα διὰ τῆς βίας ἀναγκασθῶσιν ὑπογράψαι, οἵτινες οὐδεμίαν καθαιρέσεως ἀφορμὴν ἱκανὴν εὐρεῖν ἠδυνήθησαν. ἀλλὰ ταύτην τὴν τόλμην τῷ εὐσεβεῖ καὶ Χριστιανῶ 25 νῶ βασιλεῖ πιστεύομεν οὐδαμῶς ἀρέσαι δύνασθαι· νῦν μέντοι ἐπειδὴ τὴν ἐκκλησίαν ὑμῶν ταύτῃ τῇ πράξει ἔγνωμεν διασκορπισθεῖσαν, παραμυθητέους καὶ προτρεπτέους ὑμᾶς εἶναι πιστεύομεν διὰ τῶν ἡμετέρων ἐπιστολῶν, ἵνα ὑπὲρ τῆς καθολικῆς πίστεως τῆς ἐκδικίας τῇ τῶν ἀπίστων ἀνομίᾳ ἐναντιώσησθε. οὐ γὰρ βουλόμεθα τὴν ἀγάπην ὑμῶν ταύτῃ τῇ λύπῃ καταφορτίζεσθαι, ὅταν μείζων δόξα τῇ ὑμετέρῃ παραμονῇ 30 ἐπακολουθῇ, ἐὰν ἀπὸ τοῦ δεδοκιμασμένου ἐπισκόπου ὑμῶν οὐδεμία ὑμᾶς ἀπειλὴ οὐδὲ εἰς φόβος ἀποσπάσαι δυνήσῃται. εἴ τις γὰρ ὑγιαίνοντος καὶ ζῶντος Φλαβιανοῦ τοῦ ἐπισκόπου <τοῦ ὑμετέρου> τὴν ἀρχιερωσύνην αὐτοῦ τολμήσει ὑπείσεισθαι, οὐδέποτε εἰς κοινωνίαν ἡμέτεραν γενήσεται οὐδὲ μεταξὺ τῶν ἐπισκόπων δυνήσεται ἀριθμηθῆναι. ἡμεῖς γὰρ καθάπερ Νεστόριον ἐν τῇ αὐτοῦ διαστροφῇ ἀναθεματίσαμεν, οὕτως καὶ 35 ἐκείνους οἵτινες τὴν ἀλήθειαν τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ ἀρνοῦνται, ὁμοίαι ἀφοσιώσει καταδικάζομεν. στήκετε τοίνυν ἐν τῷ πνεύματι τῆς ἀληθείας καὶ

15 primus edidit I. B. Cotelier in Monum. eccl. gr. 1, 57. Latinum exemplar extat in Leon. ep. 19 [= Epist. ante Gesta Coll. 25]

HX

1 ἐκγεγυμνάσθαι HX ἡμεῖς — ἐν Cotelier μίσουσ μέν HX 2 ἄνευ] ἀνω HX 7 ἐν] ἐάν HX 8 τετραραγμένη X 10 ἐπισκόπου ἡ] ἐπίσκοπη H ἐπὶ spatium X 11 πολιτεία scripsi πόλει HX 12 πληρωσαμένη scripsi κληρώσαμένη H κληρῶσαι μέν ἡ X 19 ὑμῶν H 19 Ἰλαρος H 19 Ἰλαρίος H^{corr} Ἰλαρίων X 20 ὅστις Cotelier τῆσ H 20 στήσ X 20 ἦν addidi 21 προβέβληται scripsi προβέβληκεν HX 22 τὸ πᾶν Cotelier τόπον HX 24 τὴν βίαν X ἀναγκασθῶσιν Cotelier ἀναγκάσωσιν HX 25 τόλμαν H^{corr} 29 ἐναντιώσασθαι HX 30 μείζω HX 31 ἐάν Ἄ ἵνα HX 32 δυνήσεται HX 33 τοῦ ὑμετέρου Ἄ om. HX

τὴν ἀποστολικὴν προτροπὴν τῆι διακονίᾳ τοῦ ἡμετέρου στόματος δέξασθε, ἐπειδὴ ὑμῖν κεχάρισται ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ οὐ μόνον ἵνα εἰς αὐτὸν πιστεύητε, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ Phil 1, 29 αὐτοῦ πάσχειν. μὴ θέλητε ὑπολαμβάνειν, ἀγαπητοί, ὅτι τῆς ἀγίας αὐτοῦ ἐκκλησίας ἀπολειφθήσεται ἢ ὑστερήσει ποτὲ ἢ θεῖα ἐκδικία· ἐκλάμπει γὰρ τῆς πίστεως τὸ καθαρὸν, ὅταν ἀπ' αὐτῆς ὁ ῥύπος τῆς πλάνης χωρισθῆι. ὅθεν πάλιν καὶ πάλιν ὑμᾶς ἐνώπιον 5 τοῦ κυρίου διαμαρτυρόμεθα ὁμοῦ καὶ ὑπομιμνήσκομεν ἵνα ἀπὸ τῆς πίστεως ἐν ἡι τεθεμελιωμένοι ἐστὲ καὶ ἐν ἡι τὸν Χριστιανικώτατον βασιλέα οἶδαμεν παραμένειν, μήτε ἐνέδραις μήτε τισὶν ἀπάταις μετακινήθῃτε, ἀλλ' εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐπισκόπου ὑμῶν ἐκείνον τοῖς ὀφθαλμοῖς κατέχετε, ὑπὲρ οὗ αὐτὸς πάντα παθεῖν ἅπερ ἐπηνέχθη, οὐκ ἐφοβήθη. οὕτινος ἐν πᾶσιν μιμητὰς ὑμᾶς γενέσθαι ἐπιθυμοῦμεν, ἵνα κοινὸν μετ' αὐτοῦ τὸν στέφανον 10 τῆς πίστεως λαμβάνειν δυνηθῆιτε.

Ἐπιστολὴ Λέοντος ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης πρὸς τοὺς ἀρχιμανδρίτας Κωνσταντινουπόλεως

16 Λέων ἐπίσκοπος καὶ ἡ ἀγία σύνοδος ἡ ἐν τῇ πόλει Ῥωμαίων συναχθεῖσα Φαύστῳ Μαρτίνῳ Πέτρῳ Μανουηλίῳ πρεσβυτέροις καὶ ἀρχιμανδρίταις μοναστηρίων Κων- 16 σταντινουπόλεως. Εἰ καὶ τὰ μάλιστα ἐκεῖνα ἃ τῆι τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν ἐκκλησίᾳ γεγραφήκαμεν, τὴν φροντίδα τῆς ὑμετέρας ἀγάπης λαθεῖν οὐκ ἠδυνήθη, ὅμως καὶ ἰδιοῖς γράμμασιν τὴν ἀγάπην ὑμῶν προτρέψασθαι ἀκόλουθα εἶναι ἠγησάμεθα, ἵνα μεμνημένοι τῆς ἀγίας (ὑμῶν ἐπαγγελίας,) ἧτις ἰδικῶς ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ συνίσταται, πάντα τὰ σκάνδαλα τὰ κατέναντι τῆς ἐκκλησίας διεγερθέντα ἀπὸ τῆς ὑμετέρας καρδίας ἀποβάλλῃτε, 20 τοῦ μακαρίου ἀποστόλου τὰς ἀποφάσεις εὐσεβεῖ γνώμῃ διακατέχοντες· εἰ τις ὑμᾶς Gal. 1, 9 εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω, καὶ φυλάττοντες ὁμοψυχίαν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Φλαβιανοῦ τοῦ ἐπισκόπου, ὄντινα πρὸς καιρὸν ὁ κύριος συνεχώρησεν τῶν ἀσεβῶν ταῖς ἐπισκευαῖς πειραθῆναι, ἵνα δόκιμον ἑαυτῶι τὸν ἴδιον ἀρχιερέα διὰ τῆς ὑπομονῆς ποιήσῃ λαμπρότερον. αὐταὶ γὰρ αἱ ταραχαὶ ἀναγκαίως 25 βοηθούσης τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος τάχιον διαλυθήσονται καὶ πᾶν τὸ ἀποδοκιμασθὲν ἀπὸ τῆς καθαρότητος τῆς ἐκκλησίας, ἧτις οὔτε σπίλον οὔτε ῥυτίδα ἐπιδέχεται, ἀποριφήσεται, Eph. 5, 27 μάλιστα ὅτι ἀπὸ τῆς μανιώδους ἀπειρίας εἰς τοσοῦτον ἔφθασαν, ἵνα κατέναντι τοῦ μυστηρίου τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων ἡ τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀλήθεια ἀρνηθήσεται καὶ ὁ τῆς ἀρχαίας πίστεως κῆρυξ καὶ ἐκδικος, ἐπειδὴ οὐ 30 συνέθετο ταῖς βλασφημίαις ἄστινας πρὸ πολλοῦ οἱ ἅγιοι πατέρες ἡμῶν εἰς πολλοὺς αἰρετικούς καθείλαν, ὑποβληθεῖν ὕβρεις, ἐν ᾧ δηλαδὴ πάντων τῶν τοῦ κυρίου ἱερέων ἡ αἰδῶς τύπτεται καὶ ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ *. ἀλλ' ἐπειδὴ ἔνδοξον ἡμῖν ἐστίν, εἰ τι ἂν ἡμᾶς παθεῖν ὁ θεὸς βουληθεῖ, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ὑπενέγκαι, εἰς κοινω- 35 νίαν ὑμᾶς τῆς ὑπομονῆς πατρικαῖς προτροπαῖς παρακαλοῦμεθα, ἵνα διὰ τῆς ἀγάπης ὑμῶν πᾶσιν τοῖς τῶι θεῶι δουλεύουσιν ἅπερ ἐγράψαμεν, φανερωθῆι, ἵνα τοῖς ἐχθροῖς τοῦ εὐαγγελίου ἀνθεστηκότες μήτε τοῦ ποιμένου τὴν ἀγάπην μήτε τὴν μονάδα τῆς κα-

16 primus edidit I. B. Cotelier in Monum. eccl. gr. 1, 64. Latinum exemplar extat in Leon. ep. 24 [= Epist. ante Gesta Coll. 26]

HX

1 στόματος H σώματος X 4 ἀποληφθήσεται HX ἐκδικία Cotelier ἐκκλησία HX
9 κατέχετε HX 10 οὕτινος H οἵτινες X
14 φαυστίνῳ HX 15 πρεσβυτέρῳ HX, corr. H 18 εἶναι H ἦν X 19 ὑμῶν ἐπαγγ-
γελίας addidi secundum Λ 20 τὰ| τῆ HX ἀποβαλεῖσθαι HX, ἀποβάλεισθε Hcorr 28 ἀπειρίας
scripsi αἰτίας HX 30 ἀρνήσεται X ἀρνήσεται H 33 excidit *pulsantur* 35 ἡμᾶς HX
προκαλούμεθα H 36 δουλεύουσιν X ἅπερ ἐγράψαμεν] ἀπεγράψαμεν H ὑπεγράψαμεν X
37 ἀντιστηκότες H ἀντεστικότος X

θολικῆς πίστεως καταλείψητε, ἐπειδὴ ἐκεῖνα τὰ ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ τοῦ παρόντος κατέναντι τῆς ἀληθείας καὶ τῶν κανόνων τῆς ἐπιστήμης δι' ἑνὸς ἀνθρώπου ἄμετρον δυναστεῖαν πεπραγμένα οὐδεμία τῆς καθολικῆς πίστεως ἀκολουθία δεκτέα εἶναι συγχωρεῖ.

Ἄρχῃ συνόδου τῆς ἐν Χαλκηδόνι

- 17** Ἴσον σάκρας ἀποσταλείσης παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως ⁵ Μαρκιανοῦ πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους περὶ τοῦ συνελθεῖν πάντας εἰς τὴν Νικαέων = Epist. coll. M 13
- 18** Ἴσον βασιλικῷ γράμματος ἀποσταλέντος παρὰ τῆς εὐσεβεστάτης καὶ φιλοχρίστου βασιλίδος καὶ αὐγούστης Πουλχερίας πρὸς τὸν κονσουλάριον Βιθυνίας Στρατήγιον περὶ τοῦ φροντίσαι τῆς κατὰ τὴν σύνοδον εὐταξίας πρὸ τοῦ δόξαι ἀπὸ τῆς Νικαέων εἰς τὴν 10 Χαλκηδονέων μεταστῆναι τὴν σύνοδον = Epist. coll. M 15
- 19** Ὁμοίως ἴσον βασιλικῷ γράμματος δευτέρου πεμφθέντος τῇ ἁγίαι συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίαι συνδραμούσῃ περὶ τοῦ δεῖν μετελθεῖν εἰς τὴν Χαλκηδονέων = Epist. coll. M 14
- 20** Ὁμοίως ἴσον βασιλικῷ γράμματος τρίτου καταπεμφθέντος ἐν Νικαίαι τῇ ἁγίαι συνόδῳ, ἔτι τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κατὰ τὴν Θράικην ἐπεχομένου, περὶ τοῦ δεῖν ¹⁵ ἀνυπερθέτως μετελθεῖν ἐν τῇ Χαλκηδονέων = Epist. coll. M 16
- 21** Ἴσον ἐπιστολῆς τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος γραφείσης πρὸς τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, ἣτις κομισθεῖσα διὰ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Πασκασίνου καὶ Λουκηνσίου καὶ Βονιφατίου πρεσβυτέρου Ῥώμης ἀνεγνώσθη ἐπὶ τῆς ἁγίας συνόδου = Epist. coll. M 17 20

HX

4 συνό(δ) τῇ HX 6 ἀπανταχῇ H 10 δόξαι] διώξαι X 15 ἐπερχομένου X
18 εἴτις H 19 πρεσβυτέρων H

GESTA ACTIONIS PRIMAE

- M = Codex Venetus 555 s. XI
B = Codex Vindobonensis hist. gr. 27 s. XII
P = Codex Parisinus 415 s. XII [P¹ in epistulis Cyrilli ad calcem codicis positus]
p = Codex Venetus 165 s. XV ex P descriptus
S = Codex Sinaiticus 1690 s. XIII
H = Codex Musei Britannici Arundelianus 529 s. XII
X = Codex Parisinus 1115 s. XII
U = Codex Vaticanus 712 s. XIII
Λⁿ = Collectio Nouariensis de re Eutyichis [uol. II 1]
Φ = Gestorum Chalcedonensium uersio Latina [uol. III]
Φ^a = uersio antiqua
Φ^c = uersio antiqua correctata
Φ^r = uersionis antiquae correctae editio Rustici

Ἄρχῃ τῆς συνόδου Χαλκηδόνος

- 1 Ὑπατεία τοῦ δεσπότη ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου καὶ τοῦ δηλω- L IIII 77
 θησομένου τῆι πρὸ ὀκτώ Εἰδῶν Ὀκτωβρίων ἐν Χαλκηδόνι M VI 564
 κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου δεσπότη ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ d. 8. m. Oct.
 αἰωνίου αὐγούστου συνελθόντων ἐν τῆι ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίαι τῆς ἀγίας μάρτυρος Εὐφη- a. 451
 μίας τῶν ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων, τουτέστιν
- 2 1 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου καὶ ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρι-
 κίου Ἀνατολίου
- 2 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων
 Παλλαδίου 10
- 3 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου πόλεως Τατιανοῦ
- 4 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὄφικίων Βινκο-
 μάλου
- 5 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου μαγίστρου Μαρτιαλίου
- 6 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου κόμητος τῶν καθωσιωμένων δομestikῶν Σπορακίου 15
- 7 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου κόμητος τῶν θείων πριουάτων Γενεθλίου
 προσέτι δὲ καὶ τῆς ἐνδόξου συγκλήτου, τουτέστιν
- 8 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ πατρικίου
 Φλωρεντίου
- 9 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου Σενάτορος 20
- 10 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ μαγίστρων καὶ ὑπάτων καὶ
 πατρικίου Νόμου
- 11 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ πατρι-
 κίου Πρωτογένους
- 12 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων Ζωίλου 25
- 13 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων πόλεως Θεοδώρου M VI 565
- 14 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων Ἀπολλωνίου
- 15 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ πραιποσίτων Ῥωμανοῦ
- 16 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων Ἰλλυρικοῦ Θεοδώρου
- 17 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων πραιτωρίων Κωνσταν- 30
 τίνου
- 18 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ πραιποσίτων Ἀρτάξου

MBPSΦ

1 ἀρχή — χαλκηδόνοσ MPS πρᾶξισ πρώτη B 2 ὑπατεία B ὑπατείασ MPS 3 ἰδῶν M
 5 ἀγιωτάτησ MPS 7 στρατηγοῦ B καὶ om. B καὶ om. MPS 10 πολλαδίου M
 12/13 βινκομάλλου M βιγκομάλλου PS βιγκομάλου B 14 om. MPS 15 μεγαλοπρεπεστάτου καὶ
 ἐνδοξοτάτου MPS σπαρακίου M σφωρακίου B 17 ἐνδοξοτάτησ B 18 ἐπάρχου P 20 πατρι-
 κίων MPS σεννάτοροσ M^{сорт}B 22 πατρικίων MPS μόνου M νόνου BPS 23 ὑπάτων καὶ
 ἐπάρχων B ἐπάρχων S 23/24 πατρικίων MPS 25 ὑπάρχων M ἐπάρχου S 29 om. MPS

- 19 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων Ἰλλυρικοῦ Εὐλογίου,
3 συνελθούσης δὲ καὶ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θεῖον θέσπισμα ἐν
 τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης, τουτέστιν
L IIII 80 1—5 Πασκασίνου καὶ Λουκινσίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ
 εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ὀσιωτάτου καὶ θεοφιλεστά-
 του ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος καὶ Ἀνατολίου τοῦ ὀσιω-
 τάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου πόλεως Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης
 καὶ Διοσκόρου τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας
 καὶ τῶν λοιπῶν ὀσιωτάτων καὶ εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, τουτέστιν
 6 Μαξίμου Ἀντιοχείας Συρίας 10
 7 Ἰουβενάλιου Ἱεροσολύμων
 8 Κυντίλλου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἀναστασίου ἐπισκόπου
 Θεσσαλονίκης
 9 Θαλασσίου Καισαρείας Καππαδοκίας
 10 Στεφάνου Ἐφέσου 15
 11 Λουκιανοῦ Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον Κυριακοῦ ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θράκης
 12 Εὐσεβίου Ἀγκύρας Γαλατίας
 13 Διογένης Κυζίκου
 14 Πέτρου Κορίνθου
 15 Φλωρεντίου Σάρδεων 20
 16 Εὐνομίου Νικομηδείας
 17 Εὐσεβίου καὶ Κωνσταντίνου πρεσβυτέρων ἐπεχόντων τὸν τόπον Ἀναστασίου ἐπι-
 σκόπου Νικαίας
 18 Ἐλευθερίου Χαλκηδόνος
 19 Ἰουλιανοῦ τῆς Κώων πόλεως ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ 25
 θρόνου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος
 20 Βασιλείου Σελευκείας Ἰσαυρίας
 21 Μελετίου Λαρίσης ἐπέχοντος τὸν τόπον Δόμνου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας
 22 Ἀμφιλοχίου Σίδης
 23 Θεοδώρου Ταρσοῦ 30
 24 Κύρου Ἀναζάρβου
 25 Κωνσταντίνου Βόστρων
 26 Φωτίου Τύρου
M VI 568 27 Θεοδώρου Δαμασκοῦ
 28 Στεφάνου Ἱερᾶς πόλεως 35
 29 Νόννου Ἐδέσσης
 30 Συμεώνου Ἀμίδης
 31 Ἐπιφανίου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ὀλυμπίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας
 32 Ἰωάννου Σεβαστείας
 33 Σελεύκου Ἀμασείας 40
 34 Κωνσταντίνου Μελιτηνῆς
 35 Πατρικίου Τυάνων

MBPSΦ

- 1 ἀπὸ om. B ἐπάρχου B 4 πασχασίνου P πασκασίου B πασχασίου S 5 ὀσιω-
 τάτου] ἀγιωτάτου B 6 τοῦ ἀρχιεπισκόπου M 7 πόλεως om. MPS 8 τῆς om. B
 10 Συρίας om. BΦ^a 12 ἐπισκόπου om. B 24 χαλκηδόνος MPS 26 πρεσβυτίδος MPS
 Λέοντος om. B 27 Ἰσαυρίας σελευκείας MPS 28 λαρίσης MP, corr. M 31 Κύρου] τύρου MPS
 32 κωνσταντίου B 35 ἱεραπόλεως S 37 συμεωνίου B 38 ἐπισκόπου² om. H 41 κωνσταντίου B

- 36 Πέτρου Γαγγρῶν
 37 Ἀπραγμονίου ἐπέχοντος τὸν τόπον Καλογήρου ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως
 38 Ἀταρβίου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον Δωροθέου ἐπισκόπου Νεοκαισα-
 ρείας
 39 Φωτεινοῦ ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου ἐπισκόπου Πεσσινοῦντος ⁵
 40 Ῥωμανοῦ Μύρων L III 81
 41 Κριτωνιανοῦ Ἀφροδισιάδος Καρίας
 42 Νουνεχίου Λαοδικείας Φρυγίας
 43 Μαρινιανοῦ Συννάδων
 44 Ὀνησιφόρου Ἰκονίου 10
 45 Περγαμίου Ἀντιοχείας Πισιδίας
 46 Ἐπιφανίου Πέργης
 47 Ἀττικοῦ Νικοπόλεως Ἠπείρου
 48 Μαρτυρίου Γορτύνης
 49 Λουκᾶ Δυρραχίου 15
 50 Κωνσταντίνου Δημητριάδος ἐπέχοντος τὸν τόπον Βιγιλαντίου ἐπισκόπου Λαρίσσης
 Θεσσαλίας
 51 Φραγκίωνος Φιλιππουπόλεως
 52 Σεβαστιανοῦ Βεροίας
 53 Βασιλείου Τραιανουπόλεως 20
 54 Τρύφωνος Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἰωάννου ἐπισκόπου Ῥόδου
 55 Θεοκτίστου Βεροίας Συρίας
 56 Γεροντίου Σελευκείας Συρίας
 57 Εὐσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου ἐπισκόπου Λαοδικείας
 Συρίας 25
 58 Εὐσεβίου Δορυλαίου
 59 Σάβα Πάλτου
 60 Πέτρου Γαβούλα
 61 Σωφρονίου Κωνσταντίνης
 62 Πατρικίου Νεοκαισαρείας 30
 63 Μάρα Ἀνασάρθας
 64 Ῥωμύλου Χαλκίδος
 65 Εὐσταθίου Βηρυτοῦ
 66 Λεοντίου Ἀσκάλωνος
 67 Ἀννιανοῦ Καπετωλιάδος 35
 68 Ζεβέννου Πέλλης
 69 Ἰωάννου Τιβεριιάδος
 70 Ἀντιόχου Ἀρκης
 71 Βηρύλλου Ἀιλᾶ
 72 Ἀρέτα Ἐλούσης 40
 73 Μουσωνίου Σηγῶρ

MBPSΦ

3 ἐπισκόπου om. B 5 ἐπισκόπου om. B πσινοῦντος B πσινοῦντος P συνοῦντος S
 7 κριτωνοῦ B κρητωνιανοῦ MPSΦ, corr. M 9 μαριανοῦ P συνάδων BP 11 περγάμου B
 τῆσ πσιδίας B 15 δυρρακίου MPS 16 κωνσταντίου B βιγιλαντίου B 18 φιλιππο-
 πόλεωσ MPS, corr. M 19 βερροίασ MB 22 βερροίασ B 24 μαρκιανοῦ B 26 δο-
 ρυλλαίου BPS 28 γαμβούλα M 32 ἀνασάρθησ PS 34. 32. 33 coll. B 35 ἀνιανοῦ B
 36 ζεβίνου B 38 ἄλκησ B 39 ἀειλᾶ MPS

M VI 569	74	Ῥουφίνου Βίβλου	
	75	Παγκρατίου Λιβιάδος	
	76	Ζωσίμου Μινωίδος	
	77	Πολυχρονίου Ἀντιπατρίδος	
	78	Ἰωάννου Γαδάρων	5
	79	Παύλου Ἀνθηδόνης	
	80	Φωτεινοῦ Λύδης	
	81	Ἡρακλείου Ἀζώτου	
	82	Μαρκιανοῦ Γεράρων	
	83	Στεφάνου Ἰαμνίας	10
	84	Ἐπικτήτου Διοκλητιανουπόλεως	
	85	Ῥωμανοῦ Εὐδοξιουπόλεως	
	86	Θεοδώρου Κλαυδιουπόλεως Ἰσαυρίας	
	87	Ἰουλίου Κελενδέρεως	
	88	Τυράννου Γερμανικουπόλεως	15
	89	Ἰωάννου Διοκαισαρείας	
L 84	90	Ἀκακίου Ἀντιοχείας,	
	91	Ἐπιφανίου Κέστρων	
	92	Αἰλιανοῦ Σελινοῦντος	
	93	Γαίου Συνέδρων	20
	94	Ἀμμωνίου Ἰωτάπης	
	95	Ματάλου Φιλαδελφείας	
	96	Μάρκου Ἀρεθούσης	
	97	Τιμοθέου Βαλανέων	
	98	Εὐσεβίου Σελευκοβήλου	25
	99	Εὐτυχιανοῦ Ἐπιφανείας	
	100	Παύλου Μαριάμης	
	101	Λαμπαδίου Ῥαφανέων	
	102	Ἀλεξάνδρου Σεβαστῆς	
	103	Φιλίππου Ἀδάνης	30
	104	Ἰππατίου Ζεφυρίου	
	105	Θεοδώρου Αὐγούστης	
	106	Χρυσίππου Μαλλοῦ	
	107	Ἰουλιανοῦ Ῥωσοῦ	
	108	Πολυχρονίου Ἐπιφανείας	35
	109	Ἰωάννου Φλαβιάδος	
	110	Ἰνδάμου Εἰρηνουπόλεως	
	111	Σωφρονίου χωρεπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον Βασιανοῦ ἐπισκόπου Μοψουεστίας	
	112	Πρόκλου Ἀδράων	
	113	Εὐλογίου Φιλαδελφείας	40
	114	Θεοδοσίου Κανώθας	
	115	Ὀρμίσδου Φιλιππουπόλεως	
	116	Δαμιανοῦ Σιδῶνος	

MBPSΦ

1 βύβλου PS	2 λιβιάδος MPS	3 μηνιίδος MPS μηνιίδης B	7 λύδης S
8 ἀζώτου PS	9 γεράρων PS	10 Ἰαμνίας PS	15 γερμανικοπόλεως B
19 Ἰουλιανοῦ PS	σελινοῦντος B ^a	σελινοῦντος MPSΦ ^c	22 ματάλλου B <i>Megalo</i> Φ
μου B <i>Indimo</i> Φ	38 βασιανοῦ PS βασιλείου B	41 θεοδοσίου BΦ θεοδότου MPS	37 εὐδή-

117	Θεοδώρου Τριπόλεως	
118	Ὀλυμπίου Πανεάδος	
119	Παύλου Πτολεμαίδος	
120	Παύλου Ἀράδου	
121	Θωμᾶ Πορφυρεῶνος	
122	Πορφυρίου Βοτρύων	5
123	Φωσφόρου Ὀρθωσιάδος	
124	Πορφυρίου ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Οὐρανίου ἐπισκόπου Ἐμίσης	
125	Ἰωσήφ Ἡλιουπόλεως	
126	Ἰορδάνου Ἀβίλης	10
127	Βαλερίου Λαοδικεῖας	
128	Θωμᾶ Εὐαρίας	
129	Ῥουφίνου Σαμοσάτων	
130	Ἰωάννου Γερμανικεῖας	M VI 572
131	Τιμοθέου Δολίχης	15
132	Εὐολκίου Ζεύγματος	
133	Ἀθανασίου Πέρρης	
134	Ζεβέννου Μαρτυροπόλεως	
135	Καιουμᾶ Μαρκουπόλεως	
136	Ἰωάννου Καρρῶν	20
137	Ἀβραμίου Κιρκησίου	
138	Ἰωάννου Σαρακηνῶν	
139	Νώου Χηφᾶ	
140	Ἰέρακος Ἀφναίου	L III 85
141	Σαβίνου δούλου	25
142	Ἀπολλωνίου Τάνεως	
143	Ἡρωνος Θεννήσου	
144	Ἀθανασίου Βουσίρεως	
145	Πασμηίου Παράλου	
146	Ἰσιδώρου Σεθροίτου	30
147	Θεοφίλου Κλεοπατρίδος	
148	Θεοδούλου * Πενταπόλεως	
149	Ἰανουαρίου Λεόντων	
150	Ἰωάννου Ψινχάου	
151	Αὐσονίου Σεβεννύτου	35
152	Ἰσαάκ Ταύα	
153	Εὐλογίου Ἀθρίβεως	
154	Ἡσαίου Ἐρμουπόλεως	
155	Στεφάνου Γέρως	
156	Νεστορίου Φραγόνεως	40

MBPSΦ

8 τὸν om. S	ἐμέσησ BPS	11 λαβερίου B	12 εὐαρείασ M	16 εὐολκίου BΦ
εὐορκίου MPS	17 πέργησ PSΦ ^{ac}	18 ζεβένου B	19 post 21 coll. B	μαρκουπόλεωσ MPS
20 καρῶν B	21 κικισίου MPS	23 νόου PS πῶου B	χιφα PS	24—26 om. Φ ^a
25 δούλου MΦ ^{cr} δούλυ P om. S βοτοῦ B κοπτιτῶν 4, 25 [<i>doctitorum</i> Φ ^r]			27 θενησίου B	32 <i>Theodoro</i>
Φ ^a et nota Rustici	lacunam posui πενταπόλεωσ BΦ ^a ἐλούσησ MPS nota Rustici			<i>pentapoleos tesila</i> Φ ^{cr}
33 Ἰανουαρίου BS	λεόντων MPSΦ ^r λεοντῶ BΦ ^{ac}	34 ψίνχουσ B		40 φραγονέωσ M
φλεγονέωσ B				

M VI 576	235	Νικολάου Ἀκαρασσέων ἐπέχοντος καὶ τὸν τόπον Στεφάνου Λιμύρων	
	236	Ζηνοδότου Τελμισσοῦ	
	237	Φρόντωνος Φασηλιτῶν	
	238	Φιλίππου Βαλβουρέων	
L III 89	239	Θεοδώρου Ἀντιφέλλου	5
	240	Λεοντίου Ἀράξων	
	241	Ἀντιπάτρου Καύνου	
	242	Ἀνδρέου Τλωέων	
	243	Ῥωμανοῦ Βουβονέων	
	244	Νικίου Μεγάρων	10
	245	Ἀθανασίου Ὀποῦντος	
	246	Δομνίνου Πλαταιῶν	
	247	Ὀνησίμου Ἄργους	
	248	Μάρκου Εὐροίας	
	249	Περεγρίνου Φοινίκης	15
	250	Εὐτυχίου Ἀδριανουπόλεως	
	251	Κλαυδίου Ἀνχιάσμου	
	252	Σωτηρίχου Κερκύρας	
	253	Διονυσίου Ἀντιοχείας	
	254	Ἰωάννου Ἀλίνδων	20
	255	Φλακίλλου Ἰασσοῦ	
	256	Παπίου Ἐρίζων	
	257	Διονυσίου Ἡρακλείας Λάτμου	
	258	Μενάνδρου Ἡρακλείας Σαλβάκης	
	259	Εὐπειθίου Στρατονικείας	25
	260	Ἰωάννου Ἀμαζόνος	
	261	Τυγχανίτου Ἀπολλωνιάδος	
	262	Θεοδωρήτου Ἀλαβάνδων	
	263	Ἰωάννου Κνίδου	
	264	Ἰουλιανοῦ πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Καλανδίωνος Ἀλικαρνασοῦ	30
	265	Δανιήλου Κάδων	
	266	Μοδέστου Σεβαστῆς	
	267	Παύλου Ἀριστίου	
	268	Εὐλαλίου Σιβλίας	
	269	Χάρητος Διονυσίουπόλεως	35
	270	Ἰωάννου Τραπεζουπόλεως	
	271	Γενναδίου Ἀκμονέων	
	272	Θωμᾶ Θεοδοσιουπόλεως	
	273	Γενναδίου Μοσσύνων	

MBPSΦ

1 ἀκαρασέων B καρασσέων S	τὸν τόπον καὶ P τὸν τόπον B	λιβύρων B	2 ζηνοδώρου B
τελμισσοῦ S τερμισσοῦ B	4 βαλβουρέων PSΦ ^c βαρβουρέων MBΦ ^a		5 ἀντιφέλων B
8 τλοαίων M τλοέων PS τρωέων B γλωέων Φ	12 πλατεῶν MBP πλατιέων S		14 εὐροίας B
ἐθροίας M αἰθροίας P ὀρθροίας S	16 ἀνδριανουπόλεωσ S	17 κλαδέου MΦ ^r	ανχιασμου M
ἀγχιασμοῦ PS ἀγχιέσμου B	20 ἀλύδων B	21 φαρκίλου B	22 ὀρίζων B
23 λάγμου BPSΦ	24 ἠρακλείου σαρβάκησ B cf. Φ ^r	25 εὐπιθίου MB	26 ἀμαζώνωσ M
28 θεοδωρήτου MB ^{corr} P	λαβανδῶν S	31—p. 64, 3 post p. 64, 23 coll. S	31 κάλων B
32 δομέστου B	33 πάλλου B	34 σιρβίας B	35 χάριτωσ PS
MPS, corr. M	37 ἀκμωνέων M ^{corr}		36 τραπεζοπόλεωσ

274	Εὐάνδρου Διοκλείας	
275	Γεροντίου Βασιλινουπόλεως	
276	Ἄλφειοῦ Μύνδου	
277	Θεοκτίστου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Διογένους Ὁρθωσιαίων	
278	Φιλοθέου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ζωτικοῦ Ἀριασσοῦ	5
279	Μείρου Εὐλάνδρων	
280	Λουκιανοῦ Ἴψοῦ	
281	Φιλίππου Λυσιάδος	
282	Ἐπιφανίου Μιδαείου	
283	Ἀβερκίου Ἱεραπόλεως	10
284	Κυριακοῦ Εὐκαρπίας	
285	Εὐστοχίου Δοκιμίου	
286	Ἀκύλου Αὐρόκρων	
287	Βασιλείου Νακωλείας	
288	Στρατηγίου Πολυβώτου	M VI 577
289	Νεοπτολέμου Κόρωνων	16
290	Παύλου Δέρβης	
291	Πλουτάρχου Λύστρων	
292	Εὐγενίου Κάνων	
293	Ῥούφου Ὀδης	20
294	Τυράννου Οὐμανάδων	
295	Ἀχολίου Λαράνδων	L IIII 92
296	Εὐτροπίου Ἀδάδων	
297	Παύλου Φιλομηλίου	
298	Παυλίνου Ἀπαμείας	25
299	Θεοτέκνου Τυραείου	
300	Ἐορτικίου Μητροπόλεως	
301	Κύρου Σινιάνδου	
302	Λιβανίου Παρλάου	
303	Ἀλεξάνδρου Σελευκείας	30
304	Ὀλυμπίου Σωζοπόλεως	
305	Φοντηιανοῦ Σαγαλασσοῦ	
306	Ἀδήλου χωρεπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μεσσαλίνου ἐπισκόπου Λαοδικείας	
307	Βασσωνᾶ Νέας πόλεως	
308	Φλωρεντίου Ἀδριανουπόλεως	35
309	Μωιανοῦ Λιμένου	
310	Εὐελπίστου χωρεπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον Φλωρεντίου ἐπισκόπου Τενέδου	

MBPS Φ

1 εὐανδρίου B	2 βασιλειδουπόλεως B	4 ὀρθωσιέων I' ὀρθωσιαίων M ὀρθωσιέων B
ὀρθωσιέων S	5 ἑλιασσοῦ B	6—8 om. PS
6 μέρου B	7 εὐλάδρων M	7 εἰψοῦ M
9 μιδαίου MPS	10 ἱεροπόλεως M	13 εὐρόκλων B
10 μηδαίου B	11 νακολίας M	14 νακολείας PS
15 πολυβάτου MPS, corr. M	12 πολυβήτου B	17 βέρβησ B
16 οἶδησ MPS	18 οὐμνάδων	20 οἶδησ MPS
17 οὐμνάδων S	19 οὐμνάδων M ^{corr}	21 οὐμνάδων
22 ἀσχολίου B	23 λαδάρων B	24 φιλομηλίου MPS
25 παυλίνου B	3, 1 ²⁶⁰ , 4, 1 ²⁶⁰ , 6, 1 ²⁷⁸ μυλίνου MPS Φ	26 τυραίου M
26 τυρέου PS	27 ταυρέου B	28 ἐνιάνδρου B
29 λιβάνου MPS	παρλάου MB	παρπαζλάου P
30 παρπαλάου S	32 om. PS	33 φροντινιανοῦ B
31 φροντινιανοῦ B	34 σαγαλάσου B	35 φροντινιανῶν Φ
32 σαγαλάσου B	33 ἀδίτου MPS	34 ἀδόλου B
34 μεσσαλίου M	35 μεσσαλίου PS	36 μεσσαλίνου B
35 μεσσαλίνου B	36 βασωνᾶ M	37 βασσών PS
37 νεαπόλεως B	38 ἀνδριανουπόλεως S	39 μωιανοῦ MPS Φ ^a
39 μωιανοῦ B	40 μωιανῶν Φ ^{ετ}	

311	Σωτηρᾶ Θεοδοσιανῆς ἐπέχοντος τὸν τόπον καὶ Ἑλίου ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος καὶ Προεχίου ἐπισκόπου Ἀρσινόης	
312	Ἐπαφροδίτου Ταμάσου ἐπέχοντος τὸν τόπον καὶ Διδύμου ἐπισκόπου Λαπίθου	
313	Διονυσίου διακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Φωτεινοῦ ἐπισκόπου Κύθρων	
314	Ἰωάννου Μεσσήνης	5
315	Ἐφελίμου Τεγέας	
316	Εἰρηναίου Ναυπάκτου	
317	Κυρίλλου Σούβριτος	
318	Γενναδίου Κνωσσοῦ	
319	Εὐσεβίου Ἀπολλωνίας	10
320	Δημητρίου Λάπτης	
321	Εὐφράτου Ἐλευθέρης ἐπέχοντος τὸν τόπον καὶ Παύλου ἐπισκόπου Καντάνου	
322	Σώζοντος Φιλίππων	
323	Εὐσεβίου Δουβήρων	
324	Μαξιμίνου Σερρῶν	15
325	Νικολάου Στοβῶν	
326	Δαρδανίου Βαργάλων	
327	Ἰωάννου Παρθικοπόλεως	
328	Ὀνωράτου Θάσου	
329	Θεοφίλου Ἀριεσσοῦ	20
330	Νέωνος Σιλλίου	
331	Διοδότου Λυσινέων	
332	Μάρα Κοδράλων	
333	Παύλου Πούγλων	
334	Μαρκελλίνου Ἰσίνδων	25
335	Μακεδόνης Μαγύδου	
336	Εὐδοξίου Ἐτένων	
337	Εὐγενίου Κοτένων	
338	Μαρκελλίνου Κοραλλίας	
339	Ὀβρίμου Κορακησίου	30
340	Πέτρου Ἐχιναίου	
341	Αὐρηλίου Ἄφρου	
342	Εὐσταθίου ἔθνους Σαρακηνῶν	
M VI 580 343	Ῥεστιτιανοῦ Ἄφρου	
	Πάντες οἱ συναχθέντες ἐπίσκοποι ἐν Χαλκηδόνι *	35

L III 93 4 καὶ καθεσθέντων τῶν μεγαλοπρεπεστάτων καὶ ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων καὶ τῆς ὑπερφυοῦς συγκλήτου ἐν τῷ μέσωι πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἀγιωτάτου

MBPS Φ

1 ἡλιάδου B	2 προσεχίου B προερχίου S	ἐπισκόπου om. B	3 ταμάσου BPS
λαπίθου B	4 φωτίνου M φωτίου B	5 μεσήνης BPS	8 σούβρητος P
9 κνώσου MP, corr. M κνοσοῦ S	11 Λάπτης Φῆ πάπης MPS λάμπης BΦ ^{ac}	12 ἐλευθέρης B	κατάνης PS
14 δομηρῶν S δεβήρων B	17 γαρβάλων B	18 παρθικοπόλεως B	19 θάσου MPS
θαλοῦ B	20 ἀριέσου B	21 σιλίου B	23 κοδράλων B cf. Φ
24 ποέλων B <i>rotllis</i> Φ ^{ac} <i>rotlorum</i> Φῆ	25 Ἰσίνων B Ἰσσηδόνοσ PS	26 μαρτύρων B	27 post 25 coll. Φ ^{ac} ἐτεπῶν B
28 κοτένων B	29 μαρκελλίνου BΦ μαρκιανοῦ MPS	κεραλίας B	30 ὀμβρίμου B cf. notam
Rustici	31 ἐχνηαίου P ἐχνηαίων S	34 <i>Restitiano</i> Φ ρεστιγιανοῦ MPS	cf. notam Rustici
ἀρεστιανοῦ B	35 om. B	χαλκηδόνι P καλχηδόνι M χαλκηδόνι χλ S, qua lectione demonstratur uerum numerum propter ficticium [cf. Timotheum Aelurum apud Lebena, le monophysisme séuérien p. 104] eiectum esse, CCCLIII Φ	37 ὑπερφυεστάτης MPS
			συνκλήτου S

θυσιαστηρίου, καὶ ἐκ μὲν τοῦ εὐωνύμου αὐτῶν μέρους καθεσθέντων τῶν ὀσιω-
 τάτων τοποτηρητῶν τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσ-
 βυτέρας Ῥώμης Λέοντος καὶ Ἀνατολίου τοῦ θεοσεβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς
 βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου
 Ἀντιοχείας καὶ Θαλασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας καὶ Στεφάνου 5
 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου καὶ τῶν λοιπῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων
 τῆς τε Ἀνατολικῆς καὶ Ποντικῆς καὶ Ἀσιανῆς καὶ Θραικικῆς τῶν διοικήσεων ἄνευ
 τῶν Παλαιστινηῶν, ἐκ δὲ τοῦ δεξιοῦ αὐτῶν μέρους ὁμοίως καθεσθέντων Διοσκόρου
 τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰουβενάλιου τοῦ εὐλαβεστάτου
 ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τοποτηροῦντος 10
 Ἀναστασίω τῶι εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Θεσσαλονίκης καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου
 ἐπισκόπου Κορίνθου καὶ τῶν λοιπῶν τῶν τε τῆς Αἰγυπτιακῆς διοικήσεως καὶ τοῦ Ἰλλυ-
 ρικοῦ, ἔτι μὴν καὶ τῶν Παλαιστινηῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, προκειμένου ἐν τῶι
 μέσῳ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀχράντου εὐαγγελίου,

* * * τούτων τοίνυν Ἑλληνιστὶ ἐρμηνευθέντων διὰ Βερονικιανοῦ τοῦ καθωσιω- 15
 μένου σηκρηταρίου τοῦ θείου κονσιστωρίου

5 Πασκασῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος καὶ φύλαξ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, ὡς
 ἔστη ἐν μέσῳ μετὰ καὶ τῶν συνελθόντων αὐτῶι, ἔφη· Τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ
 ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων πόλεως κεφαλῆς ὑπάρχοντος πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν προστάξεις M VI 581
 ἔχομεν ἐν αἷς κατηξίωσεν διαλαλῆσαι ὅπως Διόσκορος μὴ συγκαθεσθῆι τῶι συνεδρίῳ, 20
 εἰ δὲ ἐπιχειρήσοι τοῦτο τολμῆσαι, ἐκβληθεῖ. τοῦτο ἀναγκαῖον ἡμᾶς παραφυλάξαι.
 εἰ παρίσταται τοίνυν τῆι ὑμετέραι μεγαλειότητι, ἢ ἐκεῖνος ἐξέλθῃ ἢ ἡμεῖς ἔξιμεν.

6 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ περιφανέστατοι συγκλητικοὶ εἶπον· Ποία γὰρ ἰδικὴ
 μέμφις ἐπάγεται Διοσκόρῳ τῶι εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ;

7 Πασκασῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος καὶ φύλαξ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου εἶπεν· 25
 Αὐτοῦ εἰσελθόντος ἀναγκαῖον ἔστιν ἐκείνῳ ἀντιτεθῆναι.

8 Οἱ λαμπρότατοι ἄρχοντες καὶ περιφανέστατοι συγκλητικοὶ εἶπον· Κατὰ τὰ ἤδη L III 96
 διαλαληθέντα ἰδικῶς ἢ αἰτία φανερούσθω ἐν ἧι ὑπόκειται.

9 Λουκίνσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τῆς ἀποστολικῆς καθέ-
 δρας εἶπεν· Τῆς ἰδίας κρίσεως λόγον ἀποδότω. πρόσωπον γὰρ ἤρπασεν τοῦ κρίνειν, 30
 ὅπερ οὐκ ἐκέκτητο· σύνοδον ἐτόλμησεν ποιῆσαι ἐπιτροπῆς δίχα τοῦ ἀποστολικοῦ
 θρόνου, ὅπερ οὐδέποτε γέγονεν οὐδὲ ἐξὸν γενέσθαι.

10 Πασκασῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν ἀποστολικὸν θρόνον εἶπεν·
 Ἡμεῖς ὑπεναντίον τῶν προσταγμάτων τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ ἐπισκόπου

30—32 ipsa Latina uerba praebet Rusticus in nota

MBPSΦ

1 μέρουσ αὐτῶν B 3 θεοσεβεστάτου MPΦ θεοφιλεστάτου BS 4 βασιλῖδος B
 5 ἀρχιεπισκόπου B 6 ἐπισκόπου om. M ἐφέσων PS 7 ἀνατολῆσ S 10 ἐπισκόπου² om. B
 11 Ἀναστασίω om. B 12 λοιπῶν] λοιπῶν εὐσεβεστάτων ἐπισκόπων B τῶν τε τῆσ MPS
 τῆσ τε B 14 ἀχράντου καὶ ἀγιωτάτου S 15/16 τούτων — κονσιστωρίου om. M 15 τούτων
 τοίνυν PS οἱ Ῥωμαῖοι ἀναστάντες διελάλησαν τῶν οὖν διαλαληθέντων B; asteriscos posui loco inter-
 locutionis Latinae, cuius interpretationem postea intrusam esse proditur constructione inter 16 κων-
 σιστωρίου et 23 οἱ ἐνδοξότατοι interrupta βερινικιανοῦ S 17 πασκάσιος B πασ-
 χασίνοσ PS καὶ om. MPS ὡς om. PS 18 τῶ μέσῳ B 21 ἐπιχειρήσει S ὑμᾶσ B
 22 ἢ om. B ἐξέλθοι M 23 ἰδικῆ] ἢ δίκη ἢ B 25 πασκάσιος B πασχασίνοσ PS
 26 ἐκείνῳ ἀντιτεθῆναι MPS ἡμᾶσ ἐξελεῖν B 27 καὶ οἱ B κατὰ om. MPS, corr. M 31 οὐ
 κέκτητο S σύνοδον B nota Rustici καὶ σύνοδον MPSΦ τοῦ] τῆσ S 32 οὐδὲ — γενέσθαι om. B
 33 πασκάσιος B πασχασίνοσ PS

καὶ χειρίζοντος τὸν ἀποστολικὸν θρόνον ἔλθειν οὐ δυνάμεθα οὔτε μὴν ὑπεναντίον τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων ἢ πατρικῶν παραδόσεων.

11 Οἱ λαμπρότατοι ἄρχοντες καὶ περιφανέστατοι συγκλητικοὶ εἶπον· Ἄρμόζει ὑμᾶς ἰδικῶς τί ἔπταισεν, σαφηνίσαι.

12 Λουκίνσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος καὶ τὸν ἀποστολικὸν θρόνον ἐπέχων ἔφη·⁵ Οὐχ ὑπομένομεν τοσαύτην ὕβριν γενέσθαι ὑμῖν τε καὶ ἡμῖν, ὥστε καθεσθῆναι τοῦτον τὸν ἐπὶ κρίσει παραγενόμενον.

13 Οἱ λαμπρότατοι ἄρχοντες καὶ περιφανέστατοι συγκλητικοὶ εἶπον· Εἰ δικαστοῦ ἐπέχεις πρόσωπον, ὡς δικαζόμενος οὐκ ὀφείλεις δικαιολογεῖσθαι.

14 Καὶ Διοσκόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας κατὰ κέλευσιν τῶν¹⁰ ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων καὶ τῆς ἱερᾶς συγκλήτου καθεσθέντος ἐν τῷ μέσῳ καὶ καθεσθέντων τῶν Ῥωμαίων εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις καὶ ἡσυχασάντων, Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Δορυλαέων πόλεως παρελθὼν ἐν τῷ μέσῳ εἶπεν· Τὴν σωτηρίαν ὑμῖν τῶν δεσποτῶν τῆς οἰκουμένης, κελεύσατε τὰς δεήσεις τὰς ἡμᾶς ἀναγνωσθῆναι, καθὼς παρέστη τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ. ἡδίκημαι παρὰ¹⁵ Διοσκόρου· ἡδίκηται ἡ πίστις· ἐφονεύθη Φλαβιανὸς ὁ ἐπίσκοπος· ἅμα ἐμοὶ κατηριρέθη ἀδίκως παρ' αὐτοῦ. κελεύσατε τὰς δεήσεις μου ἀναγνωσθῆναι.

15 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Ἀναγινωσκέσθωσαν αἱ δεήσεις.

Καὶ καθεσθέντος ἐν τῷ μέσῳ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου κατὰ κέλευσιν²⁰ πάντων Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θεοῦ κονσιτωρίου λαβῶν παρ' αὐτοῦ τὰς δεήσεις ἀνέγνω

16 Τοῖς φιλοχρίστοις καὶ εὐσεβεστάτοις βασιλεῦσιν ἡμῶν Φλαβίῳ Βαλεντινιανῷ καὶ Μαρκιανῷ τοῖς αἰώνιοις αὐγούστοις παρὰ Εὐσεβίου τοῦ ἐλαχίστου ἐπισκόπου Δορυλαίου ποιουμένου τὸν λόγον ὑπὲρ τε ἑαυτοῦ καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ὑπὲρ²⁵ τοῦ ἐν ὁσίοις Φλαβιανοῦ τοῦ γενομένου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Σκοπὸς τῷ ὑμετέρῳ κράτει ἀπάντων μὲν τῶν ὑπηκόων προνοεῖν καὶ χεῖρα ὀρέγειν ἅπασιν τοῖς ἀδικουμένοις, μάλιστα δὲ τῶν εἰς ἱερωσύνην τελούντων, καὶ ἐν τούτῳ τὸ θεῖον θεραπεύοντες, παρ' οὗ τὸ βασιλεύειν ὑμῖν καὶ κρατεῖν τῶν ὑφ' ἡλίῳ δεδώρηται. ἐπεὶ οὖν πολλὰ καὶ δεινὰ καὶ παρὰ πᾶσαν ἀκολουθίαν ἢ εἰς Χριστὸν πίστις καὶ ἡμεῖς πεπόνθαμεν παρὰ³⁰ Διοσκόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως, πρόσμιεν τῇ ὑμετέραι εὐσεβείᾳ τῶν δικαίων ἀξιοῦντες τυχεῖν. τὰ δὲ τοῦ πράγματος ἐν τούτοις. ἐπὶ τῆς ἔναγχος γενομένης συνόδου ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει, ἣν ὀφελόν γε ἦν μὴ γενέσθαι, ἵνα μὴ κακῶν καὶ ταραχῆς τὴν οἰκουμένην ἐμπλήσῃ, ὁ χρηστὸς Διόσκορος παρ' οὐδὲν θέμενος τὸν τοῦ δικαίου λόγον καὶ τὸν τοῦ θεοῦ φόβον, ὁμόδοξος ὢν καὶ³⁵ ὁμόφρων Εὐτυχοῦς τοῦ ματαιόφρονος καὶ αἰρετικοῦ, λανθάνων δὲ τοὺς πολλοὺς, ὡς

14—17 pleniorē interlocutionis formam praebet Rusticus in notis

MBPSΦ

2 καὶ B 4 τί — σαφηνίσαι] τὴν αὐτοῦ πλάνην ἐκθέσθαι B 5 λουκῆνσιος M ἐπέχων θρόνον S 6 ὑμῖν — ἡμῖν BΦ ἡμῖν — ὑμῖν MPS 8 εἰ] εἰ φυλάττεισ τὸ πρόσωπον τοῦ ἄρχοντος οὐκ ὀφείλεισ ὡς κριτῆσ ἀποφαίνεσθαι εἰ B 10 καὶ MSΦ^{στ} τούτων [pertinet ad interlocutiones legatorum Romanorum] τοῖων ἐρμηνευθέντων διὰ βερονικιανοῦ τοῦ καθωσιωμένου μαγιστριανοῦ καὶ σηκρηταρίου τοῦ θεοῦ συνεδρίου καὶ B cf. Φ^α 13 δορυλλαίων B 15 παρέστην M^{στ} 16 ὁ om. M καθήρηται B 18 ὑπερφυεστάτη B εἶπεν MPS 22 ἀνέγνω λαβῶν — δεήσεις B 23 ἔγκλησις κατὰ Διοσκόρου S in mg. φλαβίσιος MPS οὐαλεντινιανῷ B 25 δορυλλαίου MBPS, corr. M αὐτοῦ B 27 πᾶσι B 28 τούτῳ γὰρ B 28/29 θεραπεύεται B 29 τὸ] τῷ S 30 καὶ² om. B 33 ἐπὶ] ἐπεὶ M ὀφελόν S γε BP τε MS 36 ἕως B

ὕστερον ἑαυτὸν ἐφανέρωσεν, εὐρών καιρὸν τὴν γεγεννημένην παρ' ἐμοῦ κατὰ Εὐτυχοῦς τοῦ ὁμοδόξου αὐτοῦ κατηγορίαν καὶ τὴν ἐπ' αὐτῷ ἐξενεχθεῖσαν ψῆφον παρὰ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Φλαβιανοῦ τοῦ ἐπισκόπου, πλῆθος ἀτάκτων ὄχλων συναγαγὼν καὶ δυνα- M VI 585
στείαν ἑαυτῷ διὰ χρημάτων πορισάμενος, τὴν τε εὐσεβῆ θρησκευίαν τῶν ὀρθοδόξων τό γε ἦκον εἰς αὐτὸν ἐλυμήνατο καὶ τὴν κακοδοξίαν Εὐτυχοῦς τοῦ μονάζοντος, ἥτις ἄνωθεν 5
καὶ ἐξ ἀρχῆς παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων ἀπεκηρύχθη, ἐβεβαίωσεν. ἐπεὶ οὖν οὐ μικρὰ τὰ τετολημένα αὐτῷ κατὰ τε τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως καὶ καθ' ἡμῶν, δεόμεθα καὶ προσ-
πίπτομεν τῷ ὑμετέρῳ κράτει θεσπίσαι τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Διόσκορον ἀπο-
λογήσασθαι τοῖς παρ' ἡμῶν αὐτῷ ἐπαγομένοις, δηλαδὴ τῶν παρ' αὐτοῦ καθ' ἡμῶν πεπραγμένων ὑπομνημάτων ἀναγινωσκομένων ἐπὶ τῆς ἀγίας συνόδου, δι' ὧν δυνάμεθα 10
ἀποδείξαι αὐτὸν καὶ ἀλλότριον ὄντα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ αἵρεσιν ἀσεβείας πεπληρωμένην κρατύναντα καὶ ἀδίκως ἡμᾶς καθελόντα καὶ τὰ δεινὰ ἡμᾶς κατεργασά-
μενον, θείων καὶ προσκυνουμένων ὑμῶν μανδάτων καταπεμπομένων τῇ ἀγίαι καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, ἐφ' ᾧ τε ἡμῶν καὶ τοῦ προειρη-
μένου Διοσκόρου διακοῦσαι καὶ ἀνενεγκεῖν εἰς γνῶσιν τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας πάντα τὰ 15
πραττόμενα πρὸς τὸ παριστάμενον τῇ ἀθανάτῳ ὑμῶν κορυφῇ. καὶ τούτου τυχόντες ἀδιαλείπτους εὐχὰς ἀναπέμψομεν ὑπὲρ τοῦ αἰωνίου ὑμῶν κράτους, θειότατοι βασιλεῖς.

- 17 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Διαλυέσθω τὰ ἐπα-
γόμενα.
- 18 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐκέλευσεν ὁ εὐσε- 20
βέστατος βασιλεὺς σύνοδον συγκροτηθῆναι, καὶ δὴ συγκεκριθήσεται κατὰ θεῖον νεῦμα τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως ἡμῶν. περὶ δὲ τῶν πεπραγμένων διὰ τὸν γενόμενον ἐπίσκοπον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀγίας ἐκκλησίας Φλαβιανὸν ὑπομνήματά εἰσι πεπραγμένα ἐν τῇ ἀγίαι συνόδῳ καὶ παρακαλῶ ταῦτα ἀναγνωσθῆναι.
- 19 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Τὰ αὐτὰ καὶ ἡμεῖς ἐξαι- 25
τοῦμεν.
- 20 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Πάντα τὰ ἐν τῇ ὑπο-
θέσει ταύτῃ παρακολουθήσαντα κατὰ τάξιν ἀναγινωσκέσθω.
- 21 Καὶ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας
εἶπεν· Παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν ἐν πρώτοις τὰ τῆς πίστεως γυμνασθῆναι. 30
- 22 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Τέως πρὸς τὴν κατηγο-
ρίαν ἀποκρίνασθαι σε προσήκει· ὅθεν περίμεινον τὴν τῶν πεπραγμένων γενέσθαι ἀνά-
γνωσιν, ὅπερ καὶ αὐτὸς γενέσθαι ἐξήτησας.
- 23 Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θεοῦ κουμιστωρίου εἶπεν· Ἔστι
τὰ θεῖα γράμματα τὰ διαφόρως ἀποσταλέντα περὶ τῆς συνόδου τῆς πρώην γενομένης 35
μετὰ χειρᾶς καὶ ἀναγνώσομαι.
Καὶ ἀπὸ κώδικος ἀνέγνω

MBPSΦ

3/4 πορισάμενος ἑαυτῷ δυναστείαν διὰ χρημάτων B 7 αὐτῷ om. B 7/S προσπίπτωμεν MS
9 ἐπιφερομένοις B καθ' ἡμῶν παρ' αὐτοῦ B 11 δείξαι B καὶ om. B ὄντα om. B
12 εἰς ἡμᾶς PS ἡμῖν B 14 τε ἡμῶν MPS ἡμῶν τε B 14/15 προηρημένου M 17 ἀνα-
πέμψομεν M 18 εἶπεν MPS 20 ἀπόκρισις Διοσκόρου S in nig. ἀρχιεπίσκοπος B
21 συγκεκριθήσεται BΦ συγκροτεῖται MPS 23 τῆς om. B 25 δορυλαίου BPS 27 εἶπεν MPS
28 ἀναγινωσκέσθωσαν B 29 Ἀλεξανδρείας om. S 30 εὐπρέπειαν B 31 ὑπερφευστάτη B
εἶπεν MPS 32 γενέσθαι om. B 33 ἐξήτησας γενέσθαι B 34 μαγιστριανὸς καὶ σηκρη-
τάριος B κουμιστωρίου M κουμισταρίου S εἶπεν: περὶ τῆς ἐν ἐφέσω δευτέρας λέγει συνόδου M
35 παρὰ PS 36 ἐπὶ PS ἀναγνωσόμεθα B

L VI 100
M VI 588

Ὁ τῆς θείας λήξεως Θεοδόσιος Διοσκόρωι τῶι εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας

24

Αὐτοκράτορες Καίσαρες Θεοδόσιος καὶ Οὐαλεντινιανὸς νικηταὶ τροπαιοῦχοι μέγιστοι αἰσεβαστοὶ αὐγουστοὶ Διοσκόρωι. Ἄπασι δῆλον καθέστηκεν ὅτι περὶ ἡ τῆς ἡμετέρας πολιτείας κατάστασις καὶ πάντα τὰ ἀνθρώπινα τῆι περὶ τὸ θεῖον εὐσεβείαι συνεχεται τε καὶ κρατύνεται καὶ τοῦ κρείττονος εὐμενοῦς τυγχάνοντος δεξιῶς καὶ κατὰ γνώμην προβαίνειν πέφυκεν καὶ διοικεῖσθαι τὰ πράγματα. βασιλεύειν τοίνυν παρὰ τῆς θείας λαχόντες προνοίας, τῆς τῶν ὑπηκόων εὐσεβείας τε καὶ εὐπραγίας ἀναγκαίως πλείστην ὄσσην φροντίδα ποιούμεθα, ὥστε καὶ τὴν ἀληθῆ θρησκευίαν καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς πολιτείαν τῆι περὶ τὸ κρείττον εἰλικρινεῖ θεραπείαι τε καὶ εὐσεβείαι συγκροτουμένας ἐκλάμπειν. ἐπὶ τοῦ παρόντος τοίνυν ἀνακουφάσης ἐξαίφνης ἀμφιβολίας τινὸς εἰς τὴν τοῦ καθολικοῦ καὶ ἀποστολικοῦ δόγματος τῆς ἡμετέρας ὀρθοδόξου πίστεως παραφυλακῆν, ἣτις, ὡς εἰκός, διαφόροις ἐννοίαις ἀνθέλκουσα διαταράττει καὶ συγχεῖ τὰς τῶν ἀνθρώπων αἰσθήσεις τε καὶ ψυχάς, οὐκ ἀνεκτὸν νομίσαντες τὸ τοιοῦτον ἀτόπημα παριδεῖν, ὡς ἂν μὴ τοῦτο παροφθὲν εἰς ὕβριν αὐτοῦ τοῦ κρείττονος ἀνατρέχειν δόξειεν, ἐθεσπίσαμεν κατὰ ταυτὸν συνελθόντων ὀσιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων ἀνδρῶν, οἷς πλείστος εὐσεβείας τε καὶ τῆς ὀρθοδόξου καὶ ἀληθινῆς πίστεως λόγος καθέστηκεν, πᾶσαν μὲν τοιαύτην ἀκριβοῦς ζητήσεως προτεθείσης διαλυθῆναι ματαίαν ἀμφισβήτησιν, τὴν δὲ ἀληθινὴν καὶ τῶι θεῶι φίλην, τουτέστι τὴν ὀρθόδοξον κρατυνθῆναι πίστιν. καὶ ἡ σὴ τοιγαροῦν ὀσιότης προσλαβοῦσα σὺν ἑαυτῇ δέκα μὲν εὐλαβεστάτους ἐπισκόπους τῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν διοίκησιν μητροπολίτας, ἑτέρους δὲ δέκα ὀσιωτάτους ἐπισκόπους λόγῳ τε καὶ βίῳ κεκοσμημένους, ὀρθότητι καὶ τῆς ἀπλανοῦς καὶ ἀληθινῆς πίστεως εἰδήσει τε καὶ διδασκαλίαι παρὰ πᾶσιν ἐκλάμποντας, ταῖς πλησίον Καλάνδαις Αὐγούσταις τὴν Ἐφεσίων μητρόπολιν τῆς Ἀσίας καταλαβεῖν ἀνυπερθέτως σπουδάσει, μηδενὸς ἑτέρου δηλαδὲ παρὰ τοὺς προειρημένους τῆι ἀγιωτάτῃ συνόδῳ παρενοχλήσοντος, ὡς ἂν πάντων ὁμοῦ τῶν ὀσιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, οὓς συνελθεῖν διὰ θείων ἡμῶν συλλαβῶν ἐθεσπίσαμεν, κατὰ τὴν προγεγραμμένην συνδραμόντων πόλιν καὶ ἀκριβεστάτην προθέντων ἔρευνάν τε καὶ ζήτησιν πᾶσα μὲν ἐκποδῶν σκαιὰ γένηται πλάνη, κρατυνθείη δὲ καὶ συνήθως ἐκλάμψοι τὸ τῆς ὀρθοδόξου καὶ ἀληθινῆς καὶ προσφιλεστάτης τῶι σωτῆρι ἡμῶν Χριστῶι πίστεως δόγμα, ὅπερ ἅπαντες εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἀρραγῆς καὶ ἀσάλευτον παραφυλάξουσιν εὐμενοῦς ὄντος τοῦ κρείττονος. εἰ δὲ τις τὴν οὕτως ἀναγκαίαν καὶ τῶι θεῶι φίλην παριδεῖν ἔλοιτο σύνοδον καὶ μὴ πάσῃ δυνάμει κατὰ τὸν προειρημένον καιρὸν τὸν ἀφορισθέντα καταλάβοι τόπον, οὐδεμίαν μὲν ἔξει πρὸς τὸ κρείττον ἢ πρὸς τὴν ἡμετέραν εὐσεβείαν ἀπολογίαν, ἱερατικὴν δὲ παραιτούμενος συλλογὴν οὐκ ἀγαθῶι συνειδότι

d. i. m. Aug.
a. 449

M VI 589

Sacrae praeter Φ extant tres uersiones ex ipsis concilii Epheseni gestis desumptae, una Latina in Collectione Nouariensi de re Eutychniana 10, 1 [Λⁿ] et duae Syriacae, altera [Σ] in Gestis concilii illius [Abhdlg. d. Gött. Ges. d. Wiss. N. F. XVI p. 2. 4], altera apud Timotheum Aelurum in codice Mus. Brit. add. 12156 f. 52^a

MB, P [usque ad 20 δέκα], p [inde a 20 ὀσιωτάτους], SΦΛⁿΣ

1 ἐπιστολῇ θεοδοσίου καὶ οὐαλεντινιανοῦ πρὸς διοσκόρον ἐπίσκοπον ἀλεξανδρείας S^{ms} δ — ἀλεξανδρείας MPSΦ om. BΛⁿΣ Tim. 2 Καίσαρες om. BΛⁿ 5 τε om. B 7 εὐσεβείας] εἰρήνης Σ 9 εἰλικρινεῖ om. B συγκροτουμένην B 10 καὶ ἐπὶ BΣ ἐξαίφνης om. B 12 τε καὶ M συνέχει MPS, corr. M 14 δόξοιεν S δόξη B 16 καὶ ἀληθινῆς om. B 17 προτεθείσης ζητήσεως B τῶι om. B 18 τὴν om. B 19 προλαβοῦσα S μὲν] μόνους Λⁿ 20 βίου Σ 21 καὶ om. B Tim. ἀληθοῦς B ἔτι τε εἰδήσει B καὶ διδασκαλίαι om. B 22 πάντας ΣΦ^r 23 σπουδάσει ἀνυπερθέτως B 24 παρενοχλήσαντος S 26 πόλιν] πίστιν B 27 τε om. B 28 ἐκλάμψει S ἐκλάμψη B 29 μετέπειτα B 30 τῶι om. B 31 ὑπεριδεῖν B τὸν καιρὸν τὸν προειρημένον B 32 καταλάβη B καταλάβοιτο M καταλάβοι τὸν M^{corr}

τὴν ψυχὴν ἀναγκαίως πληγήσεται. Θεοδώρητον μέντοι τὸν ἐπίσκοπον Κύρου τῆς πόλεως, ὃν ἤδη ἐκελεύσαμεν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ μόνῃ ἐκκλησίᾳ σχολάζειν, θεσπίζομεν μὴ L III 101 πρότερον ἐλθεῖν εἰς τὴν ἁγίαν συνόδον, ἐὰν μὴ πάσῃ τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ συνελθούσῃ δόξῃ καὶ αὐτὸν παραγενέσθαι καὶ κοινωνὸν γενέσθαι τῆς αὐτῆς ἁγίας συνόδου· εἰ δὲ περὶ αὐτοῦ διχόνοιά τις ἀνακύψοι, χωρὶς αὐτοῦ τὴν ἁγίαν σύνοδον συνελθεῖν καὶ τυπῶ- 5 σαι τὰ κελευσθέντα προστάττομεν.

Ἐδόθη τῇ προὐ τριῶν Καλανδῶν Ἀπριλίῳ ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τὴν d. 30. m. ὑπατείαν Ζήνωνος καὶ Ποστουμianoῦ τῶν λαμπροτάτων Mart. a. 449

- 25 Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θεοῦ κονσιστωρίου εἶπεν· Τῶι αὐτῶι τύπῳ ἐγράφη καὶ τοῖς ἄλλοις εὐλαβεστάτοις ἐπισκόποις ὥστε παραγενέσθαι εἰς 10 τὴν σύνοδον.
- 26 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Εἰσίτω καὶ ὁ εὐλαβέστατος Θεοδώρητος κοινωνήσων τῇ συνόδῳ, ἐπειδὴ καὶ ἀποκατέστησεν αὐτῶι τὴν ἐπισκοπὴν ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Λέων, καὶ ὁ θειότατος δὲ καὶ εὐσεβέστατος βασιλεὺς παρεῖναι αὐτὸν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ἐθέσπισεν. 15
- 27 Καὶ εἰσελθόντος Θεοδώρητου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ Ἰλλυρικιανοὶ καὶ Παλαιστηνοὶ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Ἐλεήσατε, ἡ πίστις ἀπόλλυται. οἱ κανόνες τοῦτον ἐκβάλλουσιν. τοῦτον ἔξω βάλε. τὸν διδάσκαλον Νεστορίου ἔξω βάλε.
- 28 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ Ποντικοὶ καὶ Ἀσιανοὶ καὶ Θραϊκὲς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι 20 ἐξεβόησαν· Εἰς ἄγραφα ὑπεγράψαμεν. ἐτυπτήθημεν καὶ ὑπεγράψαμεν. τοὺς Μανιχαίους ἔξω βάλε. τοὺς ἐχθροὺς Φλαβιανοῦ ἔξω βάλε. τοὺς ἐχθροὺς τῆς πίστεως ἔξω βάλε.
- 29 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Κύριλλος διὰ τί ἐκβάλλεται ὁ παρὰ τούτου ἀναθεματισθεῖς; 25
- 30 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ Ποντικοὶ καὶ Ἀσιανοὶ καὶ Θραϊκὲς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Διόσκορον τὸν φονέα ἔξω βάλε. Διοσκόρου τὰς πράξεις τίς οὐκ οἶδεν;
- 31 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ Ἰλλυρικιανοὶ καὶ Παλαιστηνοὶ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Πολλὰ τὰ ἔτη τῆς αὐγούστας.
- 32 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Τοὺς φονέας 30 ἔξω βάλε.
- 33 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Ἡ αὐγούστα Νεστόριον ἐξέβαλεν, πολλὰ τὰ ἔτη τῆς ὀρθοδόξου. ἡ σύνοδος Θεοδώρητον οὐ δέχεται.
- 34 Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος παρελθὼν ἐν τῶι μέσῳ εἶπεν· Δεήσεις M VI 592 ἐπιδέδωκα τοῖς θειοτάτοις καὶ εὐσεβεστάτοις καὶ φιλοχρίστοις δεσπότηις τῆς οἴκου- 35 μένης καὶ ἡτιασάμην τὰς εἰς ἐμὲ γενομένας σφαγὰς καὶ ἀξιῶ ταύτας ἐξετασθῆναι.

1 ὅτι Θεοδώρητον προσέταξεν ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίος ἐν τῇ συνόδῳ Ἐφέσου μὴ συνελθεῖν M^{ms} 12—15. 34—36 adfert Facundus 5, 3 p. 713

MBrSΦ. Λⁿ [usque ad 6], Σ Tim. [usque ad 8]

1 πληχθήσεται M θεοδώρητον MBr 2 μόνῃ αὐτοῦ B 4 ἁγίας om. Σ 5 ἀνακύψοι B ἀνακύψει pS ἀνακύψη M 7 τῇ om. B ἀπριλλίων BrS 10 καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπισκόποις ἐγράφη B εὐλαβεστάτοις om. S 11 σύνοδον ἐν ἐφέσῳ B 12 μεγαλοφυῆς B εἶπεν MS εἰσίτω MB, corr. M 13 θεοδώρητος Br ut solent ἀπεκατέστησεν S 14 δὲ B om. Mps 15 ἐθέσπισε τῇ συνόδῳ B 17 Ἰλλυρικοὶ B παλαιστινοὶ M, corr. M ἐλεήσατε ἐλεήσατε B 19 βάλετε B ut solet βάλλε M^{corr} ut solet 20 θράκησ Mps 21 καθυπεγράψαμεν B 22 τοὺς ἐχθροὺς! — βάλε om. B 26 καὶ θράκησ καὶ ἀσιανοὶ S 28 οἱ^a om. B Ἰλλυρικοὶ B παλαιστινοὶ M, corr. M 29 αὐγούστησ BrS 30—32 Τοὺς — ἐξεβόησαν om. p 30 ἡτιασάμην pS

- 35 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τὸν οἰκείον ἀπολαβὼν τόπον παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου πόλεως Ῥώμης εἰσηλθὼν νῦν κατηγοροῦν τάξιν ἐπέχων, ὅθεν ἀνάσχεσθε ὑπὲρ τοῦ μὴ σύγχυσιν γενέσθαι τῇ ἀκρόασει τὰ ἀρχὴν λαβόντα περαιωθῆναι. πρόκριμα γὰρ ἀπὸ τοῦ παρεῖναι τὸν εὐλαβέστατον Θεοδώρητον οὐδενὶ γενήσεται, φυλατομένου δηλονότι μετὰ ταῦτα παντὸς λόγου καὶ ὑμῖν καὶ ἐκείνῳ, εἴ τινα ἀμοιβαίως ἐγγυμνάσειν βουλευθείητε, εἰ καὶ τὰ μάλιστα ἐν τοῖς ἀγράφοις φαίνεται ὀρθοδοξίαν αὐτῶι μαρτυρῶν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείων μεγαλοπόλεως. 5
- 36 Καὶ μετὰ τὸ καθεσθῆναι ἐν τῷ μέσῳ Θεοδώρητον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Ἄξιος ἄξιος. 10
- L III 104 37 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Μὴ λέγετε αὐτὸν ἐπίσκοπον, οὐκ ἔστιν ἐπίσκοπος. οὐκ ἔστιν ἐπίσκοπος. τὸν θεομάχον ἔξω βάλε. τὸν Ἰουδαῖον ἔξω βάλε.
- 38 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Τὸν ὀρθόδοξον τῇ συνόδῳ. τοὺς ἀνασειστὰς ἔξω βάλε. τοὺς φονεὰς ἔξω βάλε. 15
- 39 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Τὸν θεομάχον ἔξω βάλε. τὸν ὑβρίσαντα τὸν Χριστὸν ἔξω βάλε. πολλὰ τὰ ἔτη τῆς αὐγούστας. πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως. τοῦ ὀρθοδόξου βασιλέως πολλὰ τὰ ἔτη. Κύριλλον οὗτος ἀνεθεμάτισεν.
- 40 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Τὸν φονεὰ Διόσκορον ἔξω βάλε. 20
- 41 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Πολλὰ τὰ ἔτη τῆς συγκλήτου. φωνὴν οὐκ ἔχει. ἐπὶ πάσης τῆς συνόδου καθήρηται.
- 42 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τραιανουπόλεως Ῥοδόπης ἀναστὰς εἶπεν· Καὶ παρ' ἡμῶν Θεοδώρητος καθήρηται. 25
- 43 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Καὶ Κυρίλλου Θεοδώρητος κατηγορήσεν. Κύριλλον ἐκβάλλομεν, ἐὰν Θεοδώρητον λάβωμεν. οἱ κανόνες τοῦτον ἐξέβαλον. τοῦτον ὁ θεὸς ἀπεστράφη.
- 44 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Αἱ ἐκβοήσεις αἱ δημοτικαὶ οὔτε ἐπισκόποις πρέπουσιν οὔτε τὰ μέρη ὠφελήσουσιν. ἀνάσχεσθε τοίνυν πᾶντων τὴν ἀνάγνωσιν γενέσθαι. 30
- 45 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Τὸν ἕνα ἐκβάλετε, καὶ πάντες ἀκούομεν. δι' εὐσέβειαν κράζομεν. διὰ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ταῦτα λέγομεν.
- 46 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Μᾶλλον ἀνάσχεσθε κατὰ θεὸν τὴν ἀκρόασιν γενέσθαι καὶ συγχωρήσατε πάντα κατὰ τάξιν ἀναγνωσθῆναι.
- M VI 59: Καὶ ἡσυχασάντων πάντων Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς καὶ σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιςτωρίου ἀνέγνω ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κώδικος

MBpSΦ

1 εἶπεν M ^p S	2 θρόνον BS	3 πόλεωσ B om. M ^p S	7 ἐγγυμνάσειν pS	ο εὐλαβέστατον om. S
10 ἐβόησαν S	11 ἐβόησαν *M ^p S	12 οὐκ ἔστιν ἐπίσκοπος om. BΦ	17 βάλε om. B	βάλε om. B
14 εὐλαβέστατοι om. B	15 βάλε B bis sicut ceteri	17 βάλε om. B	24 εἶπεν ἀναστὰς B	θεοδώριτον BpS
17/18 αὐγούστησ BpS	20—22 τὸν φονεὰ — ἐξεβόησαν om. B	27 θεοδώριτος BS	ἐκβάλλομεν S	θεοδώριτον BpS
25 θεοδώριτος Bp	26 Καὶ om. B	27 θεοδώριτος BS	ἐκβάλλομεν S	θεοδώριτον BpS
29 ἡ om. S	ὑπερφευστάτη B	εἶπεν M ^p S	30 ὠφελούσιν B	33 ἐκβάλλετε M ^{corr}
35 εἶπεν M ^p S	37 πάντων om. Bp	38 σηκρητάριος S		

Θεῖον γράμμα γραφέν Διοσκόρωι τῶι εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας

- 47 Ἦλθεν εἰς ἀκοάς τῆς ἡμετέρας γαληνότητος ὅτι πολλοὶ τῶν εὐλαβεστάτων κατὰ τὴν Ἑώϊαν ἀρχιμανδριτῶν ἅμα τοῖς ὀρθοδόξοις λαοῖς πρὸς τινὰς λεγομένους νοσεῖν τὴν Νεστορίου δυσσέβειαν ἐπισκόπους ἐν τισὶν τῶν Ἀνατολικῶν πόλεων δυσχεραίνουσί τε καὶ ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. τούτου τοίνυν ἔδοξεν τῇ ἡμετέρῃ θειότητι τὸν θεοσεβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Βαρσουμᾶν ἐπὶ καθαρότητι βίου καὶ ὀρθοδόξῳ πίστει εὐδοκιμοῦντα παραγενέσθαι εἰς τὴν Ἐφεσίων πόλιν καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντα πάντων τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ θεοσεβεστάτων ἀρχιμανδριτῶν συνεδρεῦσαι τῇ τε σῆι ὀσιότητι καὶ πᾶσι τοῖς ἐκεῖσε συνερχομένοις ἀγιωτάτοις πατράσιν οὕτω τε τὰ τῶι θεῶι ἀρέσκοντα περὶ πάντων τυπωθῆναι. καταξίωσάτω τοίνυν ἡ σὴ θεοσέβεια συνορῶσα ὡς πᾶσα ἡμῖν φροντίς περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καθέστηκεν, εὐμενῶς τε τὸν προειρημένον εὐλαβεστάτον ἀρχιμανδρίτην ὑποδέξασθαι καὶ παρασκευάσαι αὐτὸν τῆς ἡμετέρας ἀγίας συνόδου κοινωνῆσαι.

Ἐδόθη Εἰδοῖς Μαίαις ἐν Θηράλλῳ ὑπατείας Πρωτογένους τοῦ λαμπροτάτου καὶ τοῦ δηλωθησομένου

d. 15. m. Mai.
a. 449

Τῶι αὐτῶι τύπῳ Ἰουβενάλῳ τῶι εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων

L IIII 105
17

Ὁ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κώδικος ἀνέγνω

Θεῖον γράμμα καταπεμφθὲν Βαρσουμαῖ τῶι εὐλαβεστάτῳ ἀρχιμανδρίτῃ

- 48 Οὐκ ἔλαθεν τὴν ἡμετέραν εὐσέβειαν ἐν οἴῳ καθεστήκασιν ἀγῶνι οἱ ἐν τοῖς μέρεσιν τῆς Ἑώϊας θεοσεβέστατοι καὶ ἀγιώτατοι ἀρχιμανδρίται τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὑπερμαχοῦντες καὶ τινὰς τῶν ἐν ταῖς Ἀνατολικαῖς πόλεσιν ἐπισκόπους τὴν Νεστορίου δυσσέβειαν νοσοῦντας ἀποστρεφόμενοι, τῶν ὀρθοδόξων λαῶν συναγωνιζομένων τοῖς αὐτοῖς θεοσεβεστάτοις ἀρχιμανδρίταις. ἐπειδὴ τοίνυν καὶ ἡ σὴ ἀγιωσύνη διὰ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τοσοῦτον ὑπομεμένηκεν κάματον καὶ πρὸς τὴν ἡμετέραν εὐσέβειαν παρεγένετο, δίκαιον εἶναι νομίζομεν τὴν σὴν ὀσιότητα ἐπὶ καθαρότητι βίου καὶ ὀρθοδόξῳ πίστει εὐδοκιμοῦσαν τὴν Ἐφεσίων καταλαβεῖν πόλιν καὶ τὸν τόπον ἐπέχουσαν πάντων τῶν ἐν τῇ Ἑώϊαι θεοσεβεστάτων ἀρχιμανδριτῶν συνεδρεῦσαι τῇ ἐκεῖσε τυπωθείσῃ συνελθεῖν ἀγίαι συνόδῳ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἀγίων πατέρων καὶ ἐπισκόπων τὰ τῶι θεῶι ἀρέσκοντα τυπῶσαι.

30

Ἐδόθη τῇ πρὸ μιᾶς Εἰδῶν Μαίων ἐν Ἀλεξανδριαναῖς

d. 14. m. Mai.
a. 449

47 extat uersio Latina [Λⁿ] ex ipsis gestis Ephesensis desumpta in Collectione Nouariensi de re Eutychis 10, 10; praeterea adfertur a Timotheo Aeluro f. 52^b

MBpS, Tim. Λⁿ [2—15]

1 ἐπιστολή παρὰ βασιλέωσ θεοδοσίου πρὸς διόσκορον S in ing. γραφέν παρα τοῦ αὐτοῦ τῆσ θείας λήξεωσ θεοδοσίου τῶ — ἀλεξανδρείασ διοσκόρω περι τοῦ παραλαβεῖν βαρσουμᾶν τὸν εὐλαβεστάτον ἀρχιμανδρίτην ἐν τῇ συνόδῳ τῇ ἐν ἐφέσω B τῶι εὐλαβεστάτῳ om. S 2 ὡσ B 2/3 κατὰ τὴν ἑώαν εὐλαβεστάτων B 4 ἐπισκόπους om. BΛⁿ 9 τε om. B καὶ — πατράσιν om. pS 10 τῶι om. B 11 ἅπασα B 12 τόν] τόν τε McoffpS τότε M εὐλαβεστάτον om. B 13 ἡμετέρασ BS 14 εἰδοῖσ [ιδοῖσ M] μαίαισ MpSΦ πρὸ ἑνδεκα καλανδῶν μαίων 15 FRID ID MAI Λⁿ d. 2. m. Mai. Tim. ὑπατεία B τοῦ λαμπροτάτου om. B 16 τύπῳ MpSΦ τύπῳ ἐγράφη Mcoff τύπῳ ἐγράφη καὶ B οὐβενάλῳ p 18 ἀνέγνω ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κώδικοσ 19 21 τοῖσ p 22 τοῦσ B ἐπισκόπων M 26 δίκαιον — νομίζομεν] δοκιμάζομεν B καὶ τὴν 1: θεοσέβειαν B 28 τυπωθῆναι B 31 τῇ om. B ἀλεξανδρίναισ B ἀλεξανδρεία pSΦ

M VI 596 Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θεοῦ κονσιτωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
κώδικος ἀνέγνω

Θεῖον ὑπομνηστικὸν δοθὲν Ἐλπιδίῳ τῷ περιβλέπτῳ κόμητι τοῦ θεοῦ συν-
εδρίου

49 Τῆς μὲν ἤδη γενομένης πρότερον ἐν Ἐφέσῳ ἀγίας συνόδου ἢ Νεστορίου τοῦ δυσσε- 5
βοῦς πρὸς τὸν θεὸν βλασφημία γέγονεν αἰτία καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀξίαν παρὰ τῶν συνελ-
θόντων ἐκείσε ἀγίων πατέρων ἐδέξατο ψῆφον· ἐπειδὴ δὲ καὶ νῦν ἕτερα πάλιν ἀμφι-
σβήτησις κατὰ τῆς θείας ἐγήγερται πίστεως, τὴν δευτέραν ταύτην ἐν Ἐφέσῳ γενέσθαι
σύνοδον ἐθεσπίσαμεν, πάντη τοῦ κακοῦ τὴν ρίζαν ἀποτμηθῆναι σπουδάζοντες, ἵνα
πανταχόθεν τὴν ταραχὴν ἐκβαλόντες τοῦ δόγματος καθαρὸν τῆς εὐχῆς φυλάττωμεν 10
ἐπὶ τῶν λογισμῶν τὸ δίκαιον καὶ γένηται τοῦτο τῆς πολιτείας ἀσφάλεια καὶ τῶν ἀνθρώ-
πινων καλῶν. διὰ τοῦτο τοίνυν τὴν τε σὴν θαυμασιότητα καὶ Εὐλόγιον τὸν περι-
βλεπτον τριβοῦνον καὶ νοτάριον πραιτωριανὸν πρὸς τὴν τῆς πίστεως διακονίαν ἐπε-
λεξάμεθα ὡς ὑπειλημμένους τὰ τε ἄλλα ὀρθῶς καὶ καθαρῶς τὰ κατὰ τὸ κρεῖττον θρη-
σκεύοντας καὶ δυναμένους αὐτούς τε τοῖς ἡμετέροις κελεύσμασις γνησίως διακονήσασθαι 15
περὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου πραττομένων καὶ μηδένα θόρυβον μηδα-
μόθεν συγχωρῆσαι γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ εἴ τινα συνίδοιτε ταραχαῖς καὶ θορύβοις χρώμενον
ἐπὶ βλάβῃ τῆς ἀγιωτάτης πίστεως, τοῦτον ἐν ἀσφαλεῖ ποιήσασθαι καὶ γνωρίσαι ἡμῖν,
καὶ ἐν τάξει μὲν προβῆναι τὰ τῆς ὑποθέσεως, παρεῖναι δὲ τῇ κρίσει καὶ παρασκευάσαι
ταχεῖαν καὶ ἐπεσκεμμένην τὴν παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου δοκιμασίαν γενέσθαι τε καὶ γνω- 20
ρισθῆναι ἡμῖν, τῶν πρὶν δικασάντων Εὐτυχῇ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἀρχιμανδρίτῃ παρόντων
μὲν καὶ ἡσυχάζοντων, τάξιν δὲ δικαστῶν μὴ ἐπεχόντων, ἀλλὰ τὴν κοινὴν πάντων τῶν
L III 108 ἄλλων ἀγίων πατέρων περιμενόντων ψῆφον, ἐπειδὴ τὰ παρ' αὐτῶν κεκριμένα νῦν
δοκιμάζεται, μὴ ἐξεῖναι δὲ μηδὲν ἕτερον κινεῖν χρηματικὸν κεφάλαιον, πρὶν ἂν περαιω-
θῆναι τὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τὴν πολιτικὴν διὰ τῶν πρὸς 25
τὸν περιβλεπτον ἀνθύπατον γραφέντων καὶ τὴν ἐν τοῖς τόποις ὑμῖν στρατιωτικὴν ἀπενεί-
μαμεν βοήθειαν, ὥστε ὑμᾶς πρὸς ταῖς οἰκείαις σπουδαῖς καὶ ταύταις ὀχυρωθέντας ταῖς
ἐπικουρίαις ἀρκέσαι δυνηθῆναι πρὸς τὴν τῶν προσταχθέντων πλήρωσιν τῶν ἄλλων
ἀπάντων καλῶν ἀμείνω τυγχάνουσαν, ὅσωι τὰ θεῖα τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ γνώριμα
ἡμῖν καταστῆσαι τὰ ἐπὶ ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ πραττόμενα. 30

Τῷ αὐτῷ τύπῳ Εὐλογίῳ τῷ περιβλέπτῳ τριβούνῳ καὶ νοταρίῳ

49 Commonitorii praeter Φ extat uersio Latina [Λⁿ] in Collectione Nouariensi de re Eutychis 10, 14;
praeterea adfert Timotheus Aelurus f. 53^a

MBpSΦ, Λⁿ [inde a 5, praeter 31], Tim. [3—30]

1 ὁ] ὁ αὐτὸς B 5 ἐν ἐφέσῳ πρότερον B 6 τὸν om. B 7 ἀγιωτάτων ΒΛⁿ
10 φυλάττωμεν B 13 πραιτωριανὸν pSΛⁿ πραιτοριανὸν M τῶν πραιτωρίων B Tim. om. Φ
15 τε om. B γνησίως om. B 17 συγχωρήσατε MpS, corr. M τινασ M 18 ἀγίῳ B
ἐπισφαλεῖ S γνωρίσαι] δηλώσαι B 20 ἐπισκεμμένην S 21 εὐλαβεστάτῳ] ἀγιωτάτῳ S
23 κεκριμένα pS 24 χρηματικὸν κινεῖν B 26 τόποις ΒΛⁿ Tim. λοιποῖς MpSΦ 26/27 ἀπενεί-
μομεν M 27 ταύτῃς S 30 subscriptio extat in Λⁿ data Idus Maias in Alexandrianis consulatim
Protogenis clarissimi et qui fuerit nuntiatum et apud Tim. ἐδόθη ἐν μηνὶ Μαίῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ

Βερονικιανός ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
κώδικος ἀνέγνω

50 Θεῖα γράμματα Πρόκλῳ τῷ περιβλέπτῳ ἀνθυπάτῳ Ἀσίας

Τῆς μὲν ἤδη γενομένης πρότερον ἐν Ἐφέσῳ ἀγίας συνόδου ἢ Νεστορίου τοῦ M VI 597
δυσσεβοῦς πρὸς τὸν θεὸν βλασφημία γέγονεν αἰτία καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀξίαν παρὰ τῶν 5
συνελθόντων ἐκέισε ἀγίων πατέρων ἐδέξατο ψῆφον· ἐπειδὴ δὲ καὶ νῦν ἕτερα πάλιν ἀμ-
φισβήτησις κατὰ τῆς θείας ἐγήγερται πίστεως, τὴν δευτέραν ταύτην ἐν Ἐφέσῳ γενέσθαι
σύνοδον ἐθεσπίσαμεν, πάντῃ τοῦ κακοῦ τὴν ῥίζαν ἀποτμηθῆναι σπουδάζοντες, ἵνα
πανταχόθεν τὴν ταραχὴν ἐκβαλόντες τοῦ δόγματος καθαρὸν τῆς εὐχῆς φυλάττωμεν
ἐπὶ τῶν λογισμῶν τὸ δίκαιον καὶ γένηται τοῦτο τῆς πολιτείας ἀσφάλεια καὶ τῶν ἀν- 10
θρωπίνων καλῶν. διὰ τοῦτο καὶ Ἐλπίδιον τὸν περίβλεπτον κόμητα τοῦ θείου ἡμῶν
συνεδρίου καὶ Εὐλόγιον τὸν περίβλεπτον τριβοῦνον καὶ νοτάριον πρὸς τὴν ὑπόθεσιν
ἐπελεξάμεθα ὡς πρέποντας τῇ εὐσεβείᾳ διακονήσασθαι, ἵκανῶς ἐπὶ ταύτῃ μαρτυρη-
θέντας. οἷς βουλόμεθα πρὸς τὴν χρεῖαν παρὰ σοῦ συνεισενεχθῆναι βοήθειαν, ταραχὴν
μὲν ἐξελάσαι τῶν πραπτομένων ἐπιτραπεῖσιν, μηδένα δὲ μηδαμόθεν συγχωρῆσαι γενέσθαι 15
θόρυβον κελευσθεῖσιν παρὰ τῆς ἡμετέρας γαληνότητος, παρ' ὧν εἰ καταμάθοιμεν ἡμελη-
κῆναι σε τῶν θεσπισθέντων καὶ μὴ πρὸς ἃ βούλονται, διακονήσασθαι, σὴν βλάβην τὴν
σὴν ῥαθυμίαν γενέσθαι προστάξομεν.

Ὁ αὐτὸς καθωσιωμένος Βερονικιανός σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ
τοῦ αὐτοῦ κώδικος ἀνέγνω

20

51 Τῇ ἀγιωτάτῃ συνόδῳ τῇ ἐν Ἐφέσῳ. Ἐβουλόμεθα μὲν ἔξω πάσης ταραχῆς
τὰς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας καθεστάναι καὶ ὑμᾶς ταῖς ὑμετέραις ἀγιωτάταις ἐκκλησίαις
προσκαρτεροῦντας συνήθως τὰ πρὸς τὴν τοῦ κρείττονος θεραπείαν ἱεουργεῖν καὶ μὴ
τοσοῦτον ὑμῖν προσγενέσθαι πόνον τε καὶ συντριβὴν· ἐπειδὴ δὲ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος
Φλαβιανὸς τινὰ περὶ τῆς ἀγίας πίστεως ἀνακινεῖν ἐβούλετο πρὸς τὸν εὐλαβέστατον 25
ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ καὶ κριτήριον συναγαγὼν τινὰ πράττειν ἤρξατο, ἡμεῖς μὲν πολ- L IIII 104
λάκις ἀποστείλαντες πρὸς τὸν αὐτὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον ἠβουλήθημεν ἀναστεῖλαι
τὴν κινουμένην ταραχὴν, πεπεισμένοι ἄρκεῖν ἡμῖν τὴν παραδοθεῖσαν παρὰ τῶν ἀγίων
πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ ὀρθόδοξον πίστιν, ἣν καὶ ἡ ἀγία σύνοδος ἢ ἐν Ἐφέσῳ ἐβεβαίωσεν·
ἐπειδὴ δὲ πολλάκις ἡμῶν δυσωπούντων τὸν αὐτὸν θεοσεβέστατον ἐπίσκοπον ἀποστῆναι 30
τῆς τοιαύτης ζητήσεως, ὥστε μὴ τοῦτο αἴτιον γενέσθαι θορύβου πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ,
οὐκ ἠνέσχετο, ἐννοήσαντες ὅτι περ οὐκ ἔστιν ἀσφαλὲς παρεκτὸς τῆς ἀγίας ὑμῶν συνόδου
καὶ τῶν πανταχοῦ πρωτεύοντων τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν τοιαύτην ζήτησιν περὶ πίστεως M VI 600

50 [inde a 11 διὰ τοῦτο]. 51 altera uersio Latina [Aⁿ] extat in Coll. Nouariensi de re Eutyichis
10, 15, 18 51 adfert Timotheus Aelurus f. 53^b

MBpSΦ, Aⁿ [praeter 1—11 καλῶν. 19. 20]

1 Βερονικιανός — κονσιστωρίου] ὁ αὐτὸς καθωσιωμένος βερονικιανὸς σηκρητάριος B
3 Θεῖα — Ἀσίας] θεῖον γράμμα καταπεμφθὲν πρὸς πρόκλον ἀνθυπάτον ἀσιασ περὶ τοῦ αὐτοῦ B
ἀνθυπάτῳ om. pS 5 πρὸς θῦ B εἰς τὸν θῦ MpS 6 ἀγιωτάτων B καὶ νῦν BΦ^{ac} νῦν καὶ MpS
9 ἐκβαλλόντες p φυλάττωμεν MpS φυλάττοιμεν B 11/12 συνεδρίου ἡμῶν B 13 ἐξελεξάμεθα B
13/14 μαρτυρηθέντες S τὴν χρεῖαν τὴν S 16 μεγαλειότητος B καταμάθωμεν B
18 προστάξωμεν M 19/20 τοῦ — κονσιστωρίου om. B 19 κονσιστωρίου S 21 ἀγία B
22 κατεστῆναι S 23 τὰ om. B 25 ἀγίας om. B 26 εὐτυχῆν Mp, corr. M 27 ἐβουλήθημεν pS
28/29 τῶν ἐν νικαία ἀγίων πατέρων B 29 καὶ ὀρθόδοξον Tim. 30 θεοφιλέστατον B ἐπί-
σκοπον om. S 31 τοῦτο] ipse Aⁿ γενέσθαι αἴτιον B πάσης τῆς οἰκουμένης B Aⁿ Tim.
32 ἀσφαλῶς S 33 ἀπανταχοῦ B τῆς ἀγίας ἐκκλησίας I: περὶ πίστεως om. Aⁿ

ἀνακινεῖσθαι, ἀναγκαῖον ἐνομίσαμεν συνελθεῖν τὴν ὑμετέραν ἀγιωσύνην, ὥστε ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα ἐνταῦθα καταμαθόντας καὶ τὴν κινήθεισαν ζήτησιν, πᾶσαν μὲν διαβολικὴν ἐκκόψαι ῥίζαν καὶ τοὺς τὴν τοῦ ἀσεβοῦς Νεστορίου βλασφημίαν ζηλοῦντας ἢ συγκροτοῦντας ἐκ τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν ἐκβαλεῖν, τὴν δὲ ὀρθόδοξον πίστιν βεβαίαν καὶ ἀσάλευτον τυπῶσαι παραφυλαχθῆναι, ἐπειδὴ περ πᾶσα ἡ ἡμετέρα ἐλπίς καὶ ἡ τῆς ἡμετέρας βασιλείας ἰσχύς τῆς εἰς τὸν θεὸν ὀρθοδόξου πίστεως ἤρτηται καὶ τῶν ὑμετέρων ἀγίων προσευχῶν.

Ὁ αὐτὸς καθωσιωμένος Βερονικιανὸς σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κώδικος ἀνέγνω

52 Διοσκόρωι τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας. Πρώην μὲν Θεοδώρητον τὸν ἐπίσκοπον Κύρου τῆς πόλεως ἐθεσπίσαμεν εἰς τὴν ἀγιωτάτην μὴ ἀπαντῆσαι σύνοδον, 10 μέχρις ἂν τὰ δοκοῦντα ἐπ' αὐτῷ ἡ ἀγία τυπώσῃ σύνοδος, ἀποστραφέντες αὐτὸν ὡς ἐπιχειρήσαντα ἐναντία ἐκθέσθαι οἷς συνέγραψεν περὶ τῆς πίστεως ὁ τῆς ἀγίας μνήμης Κύριλλος ὁ τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρέων γενόμενος ἐπίσκοπος· ἐπειδὴ δὲ ἐνδέχεται τινὰς τῶν τὰ Νεστορίου φρονούντων ἐπιχειρῆσαι σπουδὴν αὐτῷ συνεισηνεγκεῖν εἰς τὸ 15 ἐκ παντὸς τρόπου εἰς τὴν ἀγίαν παραγενέσθαι συνόδον, τούτου ἕνεκα ἀναγκαῖον ἡγησάμεθα τοῖσδε τοῖς θείοις γράμμασιν χρήσασθαι πρὸς τὴν σὴν θεοσεβείαν, δι' ὧν δῆλον ποιοῦμεν τῇ τε σῇ θεοσεβείᾳ καὶ πάσῃ τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ ὅτι περ ἡμεῖς ἐπόμενοι τοῖς κανόσι τῶν ἀγίων πατέρων οὐ μόνον ἕνεκα Θεοδώρητου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν ἀνηκόντων τῇ νῦν συναθροισμένῃ ἀγίᾳ συνόδῳ τὴν αὐθεντίαν καὶ τὰ πρωτεῖα τῇ σῇ θεοσεβείᾳ παρέχομεν, ἐπιστάμενοι ἀκριβῶς ὡς καὶ ὁ θεοσεβέστατος ἀρχιεπίσκοπος 20 Ἱεροσολύμων Ἰουβενάλιος καὶ ὁ θεοσεβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Θαλάσσιος καὶ πᾶς τοιοῦτος θερμὸς τῆς ὀρθοδοξίας ἐραστὴς καὶ ζηλωτὴς ὁμογνώμονες ἔσονται τῇ σῇ ἀγιωσύνῃ ἐκλαμπούσῃ διὰ τὴν τοῦ θεοῦ χάριν ἐπὶ τε τῇ τοῦ βίου σεμνότητι καὶ τῇ ὀρθοτάτῃ πίστει. τοὺς γὰρ κατὰ τι προσθήκην τινὰ ἢ μείωσιν τῶν ἐκτεθέντων περὶ τῆς πίστεως παρὰ τῶν ἀγίων ἐν Νικαίᾳ πατέρων καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Ἐφέσῳ ἐπιχειρήσαντας εἰπεῖν οὐδεμίαν παντελῶς παρρησίαν ἐν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ ἔχειν ἀνεχόμεθα, ἀλλὰ 25 καὶ ὑπὸ τὴν ὑμετέραν εἶναι κρίσιν βουλόμεθα, ἐπειδὴ καὶ τούτου ἕνεκα καὶ νῦν τὴν ἀγίαν σύνοδον συγκροτηθῆναι διευτυπώσαμεν.

L IIII 112 M VI 601 Τῷ αὐτῷ τύπῳ [ἐγράφη] καὶ Ἰουβενάλιῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων

30

52 Sacrae extat uersio Syriaca [Σ] in gestis Ephesenis [Abhdlg. d. Gött. Ges. d. Wiss. XVI p. 4]. quae quoniam testatur sacram datam esse d. 6. m. Aug., apparet eam in prima sessione quae habita est d. 8. eiusdem mensis, non lectam esse, neque extat in eis gestis quae insunt Collectioni Nouariensi de re Eutychie

MB, p [usque ad 20 ἀρχιεπίσκοπος], P [inde a 21 Ἱεροσολύμων], SF, Λⁿ [usque ad 6], Σ [inde a 9]

4 ἀγιωτάτων B τὴν δὲ BΦΛⁿ Tim. καὶ τὴν MpS 6 ἀγίων om. B in fine add. ἐδόθη ἐν τῷ μηνὶ Ἰουνίῳ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπατείας Πρωτογένους Tim. 7 καὶ σηκρητάριος MpS κωνσινταρίου S 9 τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ διοσκόρῳ ἐκκλησίασ ἀλεξανδρείασ B θεοδώρητον BpS 10 τῆς om. S 11 σύνοδος τυπώση S 12 ἐγράψε B τῆς om. BS δ om. S 13 μεγαλοπόλεως om. S ἀλεξανδρείασ B 15/16 ἐλογισάμεθα B 18 θεοδώρητου BpS 20 ἐπίσκοπος pSΦac, corr. p 21 ἐπίσκοπος S 22 τῆς ὀρθοδοξίας θερμὸς B 24 τινὰ om. BΦ^a 25 τῆς om. B πατέρων τῶν ἐν νικαίᾳ B 27 κρίσιν εἶναι B ἐπειδὴ δὲ S 29 τύπῳ BΦ τύπῳ ἐγράφη MpS 29/30 Ἱεροσολύμων ἐγράφη B

- 53 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀλεξανδρέων εἶπεν· Ἐπήκουσεν ἡ ὑμετέρα φιλανθρωπία ὡς οὐκ ἐμοὶ μόνωι ὁ θεϊότατος ἡμῶν βασιλεὺς ἐπέτρεψεν τὴν κρίσιν, ἀλλὰ καὶ τῶι θεοσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰουβενάλιῳ καὶ τῶι ὀσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Θαλασσίῳ τὴν αὐθεντίαν τῆς συνόδου δέδωκεν. ἡμεῖς τοίνυν ἐκρίναμεν τὰ κεκριμένα, 5
συνήνεσεν ἡμῖν πᾶσα ἡ σύνοδος· διὰ τί εἰς ἐμὲ μόνον ἀποτείνονται οὗτοι; ὅτι ἡ αὐθεντία ἐπίσης ἐδόθη τοῖς τρισὶν καὶ τοῖς κεκριμένοις παρ' ἡμῶν συνήνεσεν, ὡς εἶπον, πᾶσα ἡ σύνοδος καὶ κατέθετο οἰκείαις φωναῖς καὶ ὑπέγραψεν καὶ ἀνηνέχθη τῶι εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ τῶι τῆς ἁείας λήξεως Θεοδοσίῳ καὶ ἐβεβαίωσεν πάντα τὰ κεκριμένα παρὰ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου νόμῳ γενικῶι.
- 54 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Οὐδεὶς συνήνεσεν, βία ἐγένετο, βία μετὰ πληγῶν. εἰς ἄγραφον χάρτην ὑπεγράψαμεν. καθάρσεις ἡμῖν ἠπειλήθη. ἐξορία ἡμῖν ἠπειλήθη. στρατιῶται μετὰ βάκλων καὶ ξιφῶν ἐπέστησαν καὶ τὰ βάκλα καὶ τὰ ξίφη ἐφοβήθημεν. φοβούμενοι ὑπεγράψαμεν. ὅπου ξίφη καὶ βάκλα, ποία σύνοδος; στρατιώτας διὰ τοῦτο ἔλαβεν. τὸν φονέα ἔξω βάλε. Φλαβιανὸν στρατιῶται καθεῖλον. 15
- 55 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Αὐτοὶ πρῶτοι ὑπέγραψαν, κληρικοὶ νῦν διὰ τί κρᾶζουσιν; ἡ σύνοδος ἐπισκόπων ἐστίν, οὐχὶ κληρικῶν. τοὺς περισσοὺς ἔξω βάλε. οἱ ὑπογράψαντες εἰς μέσον ἔλθωσιν· μεθ' ὑμᾶς ἡμεῖς ὑπεγράψαμεν.
- 56 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Ὅτι βία καὶ ἀνάγκη γέγονεν 20 τὰ γεγονότα, θεὸς μαρτυρεῖ καὶ ὅτι μὴ θέλοντες εἰς τὴν καθάρσιν τοῦ μακαρίου Φλαβιανοῦ ὑπεγράψαμεν, θεὸς μαρτυρεῖ. καὶ γὰρ πάντας τοὺς κληρικοὺς αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφεσίῳ μητροπόλει παραγενομένους ἐπίσκοπος ὢν ἐδεξάμην καὶ ἐκοινώνησα αὐτοῖς καὶ πᾶσαν εὐνοίαν εἰς αὐτοὺς ἐπεδειξάμην.
- 57 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Τίς ὑμᾶς ἐβιάσατο; 25
- 58 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἐφεσίῳ εἶπεν· Ὡς ἐτι ἐδεξάμην εἰς κοινωσίαν Ἐλπίδιον τὸν πρεσβύτερον καὶ τοὺς ἄλλους διακόνους καὶ τὸν ἐπίσκοπον Εὐσέβιον (οἶδεν δὲ καὶ αὐτὸς ὁ ἐπίσκοπος Εὐσέβιος ὅτι ἐδεξάμην αὐτοῦς), ἐπῆλθόν μοι εἰς τὸ ἐπισκοπεῖον Ἐλπίδιος καὶ Εὐλόγιος καὶ στρατιῶται καὶ οἱ μονάζοντες Εὐτυχέος, M VI 604 ὀνόματα ὡς τριακόσια, καὶ ἐμελλόν με φονεύειν λέγοντες ὅτι τοὺς ἐχθροὺς τοῦ βασιλέως 30 ἐδέξω, ἐχθρὸς εἶ τοῦ βασιλέως. λέγω· ἐγὼ ξενοδόχος εἰμί, οὐδὲν ἐπικοινωνῶ τῶι πράγματι· ἐγὼ οὐκ ἠδυνάμην ἀκοινωνήτους ποιῆσαι τοὺς κοινωνικοὺς ἐλθόντας. καὶ οὕτω βία καὶ ἀνάγκη γέγονεν πάντα.
- 59 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος βίαν σοι ἐποίησεν; 35
- 60 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἐφεσίῳ πόλεως εἶπεν· Πάντες οἱ αὐτοῦ καὶ οἱ κόμητες· οὐ συνεχωρήθην ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας τοῦ σηκρήτου, ἕως ὅτου L III 113

I ἐν χαλκηδόνι M^{ms} ante Διόσκορος PS

MBPSΦ

I τῆς Ἀλεξανδρέων] ἁλεξανδρείασ B 2 ἡμῶν om. B 3 θεοφιλεστάτῳ B ἐπισκόπῳ] om. B, cf. Φ^{cr} 4 κεκριμένα PS 5 ἅμα πᾶσα B οὗτοι] αὐτοὶ MPS, corr. M 6 κεκριμένοις PS ὡς εἶπον] ἡμῖν PS 7 θεοσεβεστάτῳ S 8 μακαρίας B πάντα om. B κεκριμένα PS 8/9 τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδῳ B 13 φοβούμενοι ὑπεγράψαμεν om. MPSΦ 14. 18 βάλλε M^{corr} 14 διὰ — στρατιώτας S 16 εὐλαβέστατοι om. B 17 διὰ τί νῦν S 21 ὁ θς S 23 αὐτοῖς PS 25 οἱ ἐνδοξότατοι — ὑπερφυῆς] ἡ B εἶπεν MBPS 29 καὶ οἱ μονάζοντες — καὶ στρατιῶται B 30 ὡσεὶ ἡ S λέγω] λέγω αὐτοῖς B ἔφη S 33 τὰ πάντα B 34 οἱ — ὑπερφυῆς] ἡ B εἶπεν MBPS 34/35 Διόσκορος — ἐποίησεν] καὶ διὰ τί ὑπέγραψα S om. P 37 οὐ συνεχωρήθην MΦ οὐ συνεχωρήσαν με B ἴσασιν ὡς οὐ συνεχωρήθην PS τοῦ τῆς ἐκκλησίας σεκρέτου B 38 οὐ συνεχωρήσαν του om. B

ὑπέγραψα γνώμη Διοσκόρου καὶ Ἰουβενάλιου καὶ τοῦ κύρου Θαλασσίου καὶ τῶν ἄλλων ἐπισκόπων οἷς ἐγράφη.

- 61 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Καισαρέων πόλεως εἶπεν· Εἰς τὴν σάκραν ἐτέθην μὲν ἐγὼ, οὐκ ἦιδειν δὲ πῶς ἐτέθην. ὁμως ἐν τῷ γίνεσθαι τινὰ ἐγὼ [καὶ] ἐκώλυσα καὶ ἠθέλησα ὑπερθέσθαι καὶ ἐσπούδασα, καὶ εἰσὶν μάρτυρες.
- 62 Θεόδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως Ἰσαυρίας εἶπεν· Διόσκορος καὶ Ἰουβενάλιος καὶ ὅσοι πρῶτοι ὑπέγραψαν, οἷς ἐπέτρεψεν ὁ δεσπότης τῆς οἰκουμένης ὡς ὀρθόδοξοις διακρίνειν τὰ τῆς πίστεως, διασκευασάμενοι πονηροὺς παρ' ἑαυτοῖς λογισμοὺς ἡμᾶς τοὺς ἐπ' ἀκεραίῳ καθημένους εἰσήγαγον ὥσπερ κριτάς, ἀνθρώπους ἡγνοηκότας τὸ πρᾶγμα. καὶ ἀνεγινώσκετο μὲν τὰ ὑπομνήματα καὶ εὐφημεῖτο ὁ τῆς μακαρίας 10 μνήμης Φλαβιανός, μεταξὺ δὲ τῶν εὐφημιῶν ἡμεῖς ἐσιωπῶμεν ὡς καλῶς πεπραγμένων τῶν πραχθέντων. μετὰ δὲ ταῦτα, ἵνα ἡμᾶς πτοήσωσιν, ἀνεβόησαν τὴν παραπλησίαν Νεστορίου αἵρεσιν ἐπιφημίσαντες ἡμῖν· εἰς δύο ποιήσατε τοὺς λέγοντας δύο φύσεις· τοὺς τὰς δύο λέγοντας διχάσατε ἀνέλετε ἐκβάλετε, ἵνα τῷ φόβῳ τῆς Νεστοριανῆς κακοδοξίας μὴ ὡς ὀρθόδοξοι κριθῶμεν, ἀλλ' ὡς αἰρετικοὶ κατακριθῶμεν. καὶ ἕκαστος ἐδε- 15 δοίκει μὴ ἐκβληθεὶς ὡς αἰρετικὸς ἀπολέσει οὗς ἐβάπτισεν, καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ ὁ κίνδυνος, ἀλλ' ἡ τῶν βαπτισθέντων ἦν τῶν πιστευσάντων τῷ Χριστῷ. καὶ οὐκ ἔδει μὲν ἡμᾶς σιωπῆσαι τότε, ἔπειτα καὶ ἄλλο ἐποίησαν. ἐκελεύσθη παρὰ τοῦ δεσπότου τῆς οἰκουμένης ἡ σύνοδος πρῶτον τὰ περὶ Φλαβιανοῦ κρῖναι. οὗτοι πολλὰς ἐν ταύτῳ συνόδους ποιήσαντες καὶ οὐχ ὑπογράψαντες οὐδὲ προγράψαντες τὰ δεδομένα οὐδὲ ἀναγνόντες 20 τινὶ οὐδὲ εἰδόντων τινῶν προσήνεγκαν ἡμῖν ἀγράφους χάρτας Διόσκορος καὶ Ἰουβενάλιος, M VI 605 πλῆθος ἔχοντες ἀτάκτων ἀνθρώπων, βωόντων πολλῶν καὶ θορυβούντων καὶ κατασειόντων τὴν σύνοδον. ἑκατὸν τριάκοντα πέντε ἦμεν οἱ πάντες, τεσσαρακονταδύο ἐκελεύσθησαν σιωπῆσαι, οἱ λοιποὶ ἦσαν Διόσκορος καὶ Ἰουβενάλιος καὶ πλῆθος ἀτάκτων, ἦμεν λοιπὸν δεκαπέντε ἀνθρωποι. τί εἶχομεν ποιῆσαι; εἰς τὸ αἷμα ἡμῶν ἔπαιξαν 25 οὗτοι· αἰρετικοὶ ὄντες μίαν φωνὴν ἔλεγον πάντες· κατεπτύθησαν ἡμᾶς· αἰρετικούς ἡμᾶς εἶπον καὶ ἐξεβλήθημεν ὡς αἰρετικοί.
- 63 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Ταῦτα πάντες λέγομεν, ταῦτα οὕτως ἔχει.
- 64 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ μετ' αὐτῶν εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Χριστιανὸς 30 οὐδένα φοβεῖται. ὀρθόδοξος οὐδένα φοβεῖται. πῦρ τεθῆι, καὶ μανθάνομεν. εἰ ἀνθρώπους ἐφοβοῦντο, μάρτυρες οὐκ ἦσαν.
- 65 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐπειδὴ λέγουσιν μὴ ἀκηκόεναι τῶν κεκριμένων καὶ τετυπωμένων, ἀλλ' ἀπλῶς εἰς χάρτην ὑπογράψαι καθαρὸν ἐπιδεδομένον αὐτοῖς, μάλιστα μὲν οὐκ ἐχρῆν αὐτοὺς ὑπογράψαι μὴ πεπληροφη- 35 μένους ἐφ' οἷς εἶρηκεν ἡ σύνοδος, ἐπειδὴ περὶ πίστεως ἦν ὁ λόγος· ἐπειδὴ δὲ αἰτιῶνται

MBPSΦ

1	Ιουβενάλιου S	τοῦ κύρου om. BS	2 ἄλλων] ὄλων S	3 μητροπόλεωσ B
1	ἐτέθην μὲν M	μὲν ἐτέθην PS	ἐτέθην B	δὲ] μέντοι B
				καὶ MPSΦ ^{ac} om. BΦ ^{cr}
				6 τῆσ
				Ἰσαυρίας B
	8 διακρίναι B	παρ' ἑαυτοῖσ πονηροῦσ B	9 ἐπ' — καθημένους] ἐπακεραίουσ S	
	ἠγαγον M	εἰσήνεγκαν B	ὡσ B	10 ἠύφημεῖτο MPS, corr. M
				12 ἀνεβόησαν τινέσ B
14	τὰ BS	ἐκβάλλετε M ^{corr}	10 ἐκβληθεῖη S	ἀπολέσει PS ἀπολέση B
	μόνω B	17 ἀλλ' ἡ B	ἀλλὰ MPS	μέν om. B
				18 ἄλλο ὁ MPS, corr. M
				19 τὸ !
	συνόδοουσ ἐν ταυτῷ B	20 οὐδὲ προγραψάντες] οὐδ' ὑπογράψαντες S	21 ἰδόντων I	
22	ἀτάκτων BΦ	ἀγνώστων MPS	23 ρλε S	οἱ μβ S
				24 ἦν MPS, corr. M
	ἀτακτον MPS	25 ιε S	26 φωνήν] φύσιν B	ἡμᾶσ κατέπτηξαν B
				27 εἶπον BΦ ἐποίησαν MI
30	σὺν αὐτοῖσ B	31 κᾶν πῦρ B	ἐτέθη P	οὐκ ἐτέθη S
				μανθάνομεν ἀπί
	τῶν μαρτύρων B	εἰ] οἱ S	34 κεκριμένων PS	35 ἐπιδιδομένον S δεδομένον B
				αὐτοῖσ P:

ὡς χάρτου καθαροῦ δεδομένου αὐτοῖς εἰς ὑπογραφὴν, τίς καὶ τὰς διαλαλιὰς αὐτῶν ἐτύπωσεν, αὐτοὺς εἰπεῖν ἀξιῶ προστάξαι τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν.

L III 116

66 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Τὰ πεπραγμένα ἀναγινωσκέσθω.

Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς καὶ βοηθὸς τῶν θείων σηκρήτων ἀπὸ σχεδαρίου ἐπιδοθέντος παρὰ Ἀετίου ἀρχιδιακόνου τῆς κατὰ τὴν βασιλεύουσαν Κωνσταντινούπολιν ἀγιωτάτης ἐκκλησίας ἀνέγνω

67 Θεῖον γράμμα καταπεμφθὲν πρὸς Διόσκορον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον περὶ τοῦ παραγενέσθαι ἐν τῇ κατ' Ἐφεσον συνόδῳ, ὅπερ ἀνωτέρω ἐντέτακται ἀπὸ κώδικος ἀνέγνω

p. 67. 37
10

Ὁ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω

68 Τοῖς μετὰ τὴν ὑπατείαν Ζήνωνος καὶ Ποστουμιανοῦ τῶν λαμπροτάτων τῇ πρὸ ἐξ Εἰδῶν Αὐγούστων, ἣτις ἐστὶν κατ' Αἰγυπτίους Μεσορὶ 1ῆ, ἰνδικτιῶνι τρίτῃ συνόδῳ συγκροτηθείσης ἐν τῇ Ἐφεσίῳ μητροπόλει ἐκ θεσπίσματος τῶν θεοφιλεστάτων καὶ φιλοχρίστων βασιλέων καὶ καθεσθέντων ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῇ καλουμένῃ Μαρίαί τῶν θεοφιλεστάτων καὶ ὀσιωτάτων ἐπισκόπων Διοσκόρου Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰουλίου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὀσιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λέοντος

d. 8. m. Aug
a. 449

M VI 608

69 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Ἐξεβλήθη, οὐδεὶς κατεδέξατο τὸ ὄνομα Λέοντος. Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος ἐκ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω τὰ ἐξῆς

70 καὶ Ἰουβενάλιου Ἱεροσολύμων καὶ Δόμνου Ἀντιοχείας καὶ Φλαβιανοῦ Κωνσταντινουπόλεως

25

71 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Φλαβιανὸς ὡς κατάκριτος εἰσηλθεν. αὕτη ὁμολογούμενη συκοφαντία. Φλαβιανὸς ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ διὰ τί οὐκ ἐκαθέσθη; τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπον διὰ τί πέμπτον ἔταξεν;

12—16 ἐπισκόπων adfert Timotheus Aelurus in cod. Mus. Brit. 12156 f. 51^b 24 sq. alter catalogus qui pertinet ad actionem d. 22. m. Aug. 449, extat in gestorum uersione Syriaca p. 6. 8 [Σ' 7 ἀπὸ τῆς ἐν Ἐφέσῳ δευτέρας M in mg.

MBPSΦ

3 εἶπεν MPS 3/4 ἀναγινωσκέσθωσαν B 5 μαγιστριανὸς — σηκρήτων] σηκρητάριος τοῦ
θεοῦ κοινοστορίου B 6 σχεδαρίου MPS, corr. M 7 ἐκκλησίας ἀγιωτάτης B 8 ἀποσταλὲν B
9/10 ἐντέτακται — ἀνέγνω] ἀπὸ κώδικος ἀνεγνώσθη B 11 σχεδαρίου MPS, corr. M 12 ποστου-
μιανοῦ MPS Tim. 13 ἰδῶν M μεσορη PS μεσωρὶ B πεντεκαίδεκάτῃ B ἰνδικτιῶνι ᾗ S
ἰνδικτιῶνος τρίτῃ B 16 καὶ ὀσιωτάτων om. S 18 καὶ οἱ. MPSΦ^{ac} Ἰουβενουαλίῳ S
ἐπισκόπου om. BS 18/19 ὀσιωτάτου τῆς συνετῆς Ῥωμαίων — ἐπισκόπου λέοντος B 19 τῆς —
ἐκκλησίας] ῥώμησ S 21 ἐβόησαν MPS ἐξεβλήθη] διατὶ ἐξεβλήθη λέων τότε B 21 κατέθετο B
22 σχεδαρίου MPS, corr. M 27 ἀναγινώσκειν B 30 διατὶ ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ B

- 72 Πασκασίνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἴδε ἡμεῖς θεοῦ θέλοντος τὸν κύριν Ἀνατόλιον πρῶτον ἔχομεν· οὗτοι πέμπτον ἔταξαν τὸν μακάριον Φλαβιανόν.
- 73 Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐκκλησίας Κυζίκου εἶπεν· Ἐπειδὴ ὑμεῖς τοὺς κανόνας οἴδατε.
- 74 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Δεόμεθα, τοὺς περισσοὺς ἔξω βάλει. ὁ βασιλεὺς ἐπισκόπους ἐκάλεσεν. ἡ σύνοδος ἐπισκόπων ἐστίν. περισσοὶ διὰ τί κρίζουσιν;
- 75 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως Ἰσαυρίας εἶπεν· Οἱ νοτάριοι Διοσκόρου κρίζουσιν.
- 76 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Δύο νοταρίους ἔχω μόνον· οἱ δύο θόρυβον πῶς ποιοῦσιν;
- 77 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Τὰ ἐξῆς ἀναγινωσκέσθω. Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκηρητάριος τοῦ θείου κονσιςτωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω τὰ ἐξῆς

- 78 6 καὶ Στεφάνου τῆς Ἐφεσίων 15
 7 καὶ Θαλασσίου Καισαρείας Καππαδοκίας πρώτης
 8 καὶ Εὐσεβίου Ἀγκύρας Γαλατίας πρώτης
 9 καὶ Ἰωάννου Σεβαστείας Ἀρμενίας πρώτης
 10 καὶ Κύρου Ἀφροδισιάδος τῆς Καρίας
 11 καὶ Ἐρασιστράτου Κορίνθου τῆς Ἑλλάδος 20
- L III 117 12. 13 καὶ Κυντίλλου Ἡρακλείας ἐπέχοντος καὶ τὸν τόπον Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων
 14. 15 καὶ Μελιτίου Λαρίσσης ἐπέχοντος καὶ τὸν τόπον Δόμνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀπαμέων
 16. 17 καὶ Κυριακοῦ ἐπισκόπου Τροκνάδων ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πισινοῦντος Γαλατίας δευτέρας 25
 18 καὶ Διογένης Κυζίκου
 19 καὶ Βασιλείου Σελευκείας τῆς Ἰσαυρίας
 20 καὶ Ἰωάννου Ῥόδου
 21 καὶ Θεοδώρου Ταρσοῦ 30
 22 καὶ Ῥωμανοῦ Μύρων τῆς Λυκίας
 23 καὶ Φωτίου Τύρου
 24 καὶ Θεοδώρου Δαμασκοῦ
 25 καὶ Ἰουλιανοῦ Ταβίας
 26 καὶ Φλωρεντίου Λυδῶν 35

1—2 ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι τὸν Κωνσταντινουπόλεως πρῶτον ἔταξαν [ἔσχον PS] ἐν Χαλκηδόνι [τῆ συνόδω τῆ ἐν χαλκηδόνι PS] M in mg., in textu post εἶπεν PS.

MBPΣΦ

1 πασκασῖνος PS πασκάσιος B ἴδε] ἤδη PS κῦ MPS 3 ἐπίσκοπος om. S 6 βάλει B βάλειτε M βόλλειτε M^{corr}PS 11 μόνου BPS 12 εἶπεν MPS 13 τοῦ — κονσιςτωρίου om. B 14 σχεδαρίου PS 15—19 καὶ om. B 15. 16 καὶ θαλασσίου τῆς καισαρέων καὶ [καὶ om. S] στεφάνου τῆς [τῆς om. S] ἐφεσίων PS 15 τῆς om. B ἐφέσου B 16 πρώτης om. B 17—34 καὶ om. S 18 πρώτης om. PS 20 καὶ Ἐρασιστράτου om. B 21 κυντίλλου B Ἡρακλείας om. B καὶ om. B Ἀναστασίου om. B 21/22 τοῦ — τῆς om. S 22 τῆς om. B θεσσαλονίκησ B 23 μελιτίου S καὶ om. B 23/24 τόπον τοῦ — ἀπαμέων δόμνου B τοῦ — τῆς om. S 25 ἐπισκόπου MP om. BS τρωκνάδων PS πρακνάδων B καὶ τὸν S 25/26 Θεοκτίστου — ἐπισκόπου om. B τοῦ — ἐπισκόπου om. S 26 πεσινοῦντος M δευτέρας om. B 28 τῆς om. B 31 τῆς Λυκίας om. B 35 φλωρεντίου M λυδῶν MB τύβων PS

- 27 καὶ Μαρινιανοῦ Συννάδων
 28 καὶ Μουσωνίου Νύσης
 29 καὶ Κωνσταντίου Βόστρας
 30 καὶ Ἰωάννου Νικοπόλεως Ἀρμενίας πρώτης
 31. 32 καὶ Ἀκακίου Ἀριαραθείας δευτέρας Ἀρμενίας ἐπέχοντος τὸν τόπον Κωνσταντίου M VI 609
 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς 6
 33 καὶ Στεφάνου Ἰερᾶς πόλεως
 34 καὶ Ἀττικοῦ Νικοπόλεως Ἠπείρου παλαιᾶς
 35 καὶ Εὐσταθίου Βηρυτοῦ
 36 καὶ Νουνεχίου Λαοδικείας Τριμιταρίας 10
 37 καὶ Ὀλυμπίου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου
 38 καὶ Κανδιδιανοῦ Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας
 39 καὶ Στεφάνου Ἀναζάρβων
 40 καὶ Γεροντίου Σελευκείας Συρίας
 41 καὶ Ῥουφίνου Σαμοσάτων 15
 42 καὶ Ἰνδίου Εἰρηνοπόλεως
 43 καὶ Τιμοθέου Βαλανέων
 44 καὶ Θεοδοσίου Κανώθας
 45 καὶ Εὐτυχίου Ἀδριανουπόλεως Ἠπείρου παλαιᾶς
 46 καὶ Κλαυδίου Ἀγχισμοῦ Ἠπείρου παλαιᾶς 20
 47 καὶ Συμεῶνος Ἀμίδης Μεσοποταμίας
 48 καὶ Ἠλία Ἀδριανουπόλεως
 49 καὶ Σελεύκου Ἀμασειας
 50 καὶ Πέτρου Γαγγρῶν
 51 καὶ Λουκᾶ Δυρραχίου 25
 52 καὶ Ἀντωνίου Λυχνίδου
 53 καὶ Μάρκου Εὐροίας
 54 καὶ Βιγιλαντίου Λαρίσσης
 55 καὶ Βασιλείου Τραιανουπόλεως ἐπαρχίας Ῥοδόπης
 56 καὶ Δοκιμασίου Μαρωνείας ἐπαρχίας Ῥοδόπης 30
 57 καὶ Κωνσταντίνου Δημητριάδος
 58 καὶ Ἀλεξάνδρου Σεβαστῆς τῆς Ταρσοῦ
 59 καὶ Σώζοντος Φιλίππων
 60 καὶ Εὐσεβίου Δοβήρου Μακεδονίας πρώτης
 61 καὶ Μαξιμιανοῦ Σερρέων Μακεδονίας πρώτης 35
 62 καὶ Ἐρμογένους Κασανδρείας Μακεδονίας πρώτης

MBPSΦ

- 1 μαριανοῦ PS συνάδων BPS 2 νύσση B 3 inde a 3 καὶ semper om. S
 3 κωνσταντίνου MPS et infra 1067²² βόστρων B 4 πρώτης om. B 5/6 Ἀκακίου — ἐπι-
 σκόπου] δευτέρου πόντου B 5 Ἀριαραθείας] ἀραβίας S καὶ τὸν S κωνσταντίνου S
 6 τοῦ — ἐπισκόπου om. S μελιτινῆς MP μελιτινῆς S 7 Ἱεραπόλεως PS 8 παλαιᾶς om. B
 11. 10 coll. B 11 τῆς Κύπρου om. B τῆς om. S 12 τῆς om. B πσιδίας S 13 ἀναζάρβου BΦ
 14 Ἰσανρίας B 16 Ἰλοδήμου B εἰρηνοπόλεως PS 17 λαβενέων B 18 κανωθᾶ B
 καναθᾶς P 19 ἀδριανουπόλεως S παλαιᾶς om. B 20 ἀγχισμοῦ P ἀγχισμῶν S
 ἀγχισμοῦ BΦ^{2c} Ἠπείρου παλαιᾶς om. S 22 ἡλιοῦ MPS ἀδριανουπόλεως S 23 σελεύκου
 ἐπισκόπου MP 25 δυρρακίου M δυρακίου P 26 λυχνίδου B 27 εὐοίας S 28 αἰγιλάνου B
 29 ἐπαρχίας Ῥοδόπης om. B ἐπάρχου PS 30 om. BS ἐπάρχου P 32 Sebastiae 1067⁵¹
 τῆς om. B 34 δοβήτου M πρώτης om. B 35 μαξιμίου B cf. infra 884.50 σερρῶν B
 Μακεδονίας πρώτης om. B 36 Μακεδονίας πρώτης om. B

63	καὶ Λουκᾶ Βεροίας Μακεδονίας πρώτης	
64	καὶ Διογενιανοῦ Ῥεμειανῆς τῆς Δακίας	
65	καὶ Ἰωάννου τῆς Μεσσηνίας τῆς Ἀχαιίας	
66	καὶ Οὐρανίου Ἰμερίας ἐπαρχίας Ὀσδρονῆς	
67	καὶ Ἀθανασίου Ὀποῦντος τῆς Ἀχαιίας	5
68	καὶ Θεοδώρου Κλαυδιουπόλεως τῆς Ἰσαυρίας	
69	καὶ Λεοντίου Ἀσκάλωνος	
70	καὶ Φωτεινοῦ Λύδδης	
71	καὶ Ἀναστασίου Ἀρεοπόλεως	
72	καὶ Θεοδοσίου Ἀμαθοῦντος	10
73	καὶ Παύλου Μαιουμᾶ	
74	καὶ Ζωσίμου Μινωίδος	
75	καὶ Ἐπιφανίου Πέργης	
76	καὶ Βαρουχίου Σωιζούσης Παλαιστίνης	
77	καὶ Ἡρακλείου Ἀζώτου	15
78	καὶ Ἰωάννου Τιβεριάδος	
79	καὶ Μουσωνίου Ζοόρων	
80	καὶ Διονυσίου Συκαμαζόνος	
81	καὶ Καιοῦμου Φαινοῦς	
82	καὶ Αἰθερίχου Σμύρνης	20
83	καὶ Κωνσταντίου Σεβαστῆς	
84	καὶ Ζεβένου Πέλλης	
85	καὶ Ἀλυπίου Βακάθων	
86	καὶ Πολυχρονίου Ἀντιπατρίδος	
87	καὶ Παγκρατίου Λιβιάδος	25
88	καὶ Αὐξιλάου Σαρακηνῶν τῶν ὑποσπόνδων	
89	καὶ Δομνίνου Πλαταιῶν τῆς Ἑλλάδος	
90	καὶ Θεοδοσίου Μασταύρων	
91	καὶ Κυριακοῦ Αἰγάης	
92	καὶ Φλαβιανοῦ Ἀτραμυττίου	31
93	καὶ Κυριακοῦ Λεβέδου	
94	καὶ Λεοντίου Μαγνησίας Μαιάνδρου	
95	καὶ Εὐτροπίου Περγάμου τῆς Ἀσίας	
96	καὶ Γενναδίου Τηίων	
97	καὶ Ὀλυμπίου Εὐάζων	35
98	καὶ Μαξίμου Τράλλεων	
99	καὶ Ἰουλιανοῦ Ὑπαίπων	

MBPSΦ

1 om. PS	βεροίας B	Μακεδονίας πρώτης om. B	2/3 Ῥεμειανῆς — τῆς om. S	2 τῆς
Δακίας om. B	3 τῆς om. B	μεσσηνίας BPS μεσσηνίας M μεσσηνίας M ^{corr}	τῆς Ἀχαιίας om. B	
4 ἐπάρχου ἑσδρόης S om. B	ὄρωνῆς P	5 τῆς Ἀχαιίας om. B	6 κλαυδιουπόλεως M	
τῆς Ἰσαυρίας om. B	9 ἀρεοπολίτου B	10 ἀμαθουσῶν B	12 νινωίδος M μηνωίδος PS	
μενωίδος B	14 Παλαιστίνης om. B	17 ζωορῶν PS	18 καμαζόνος B	19 φαεινοῦς PS
φαεινοῦς MB <i>Phainus</i> 106775	20 ἑτερίχου M	21 κωνσταντίνου MPSΦ cf. 1067 ^s	22 ζαβένου B	
23 βακάθων BΣ βάκτρων MPSΦ <i>cabathenorum</i> 106777	25 πατρικίου S	26 αὐξολάου B, Φ 1067 ^{so}		
27 πλατεῶν MP πλαταιέων B πλατανέων S	τῆς Ἑλλάδος om. B	28 μασταύρων S		
29 αἰγής B αἰγλης MPSΦ et Φ ^c 1067 ⁸³	30 ἀτραμυττίου M ἀδραμυττίου PS ἀδραμύτου B			
33 περμάθου B	τῆς om. S	34 Τηίων Σ, cf. Φ, γηίων MPS cf. 1067 ⁸⁸	τῆς σιών B	
36 τραυλέων B	37/p. 81, 2 Ὑπαίπων — Πολυκάρπου om. PS	37 ὑπέπων MB		

100	καὶ Χρυσανθίου δαγη	
101	καὶ Πολυκάρπου Γαβάλων	
102	καὶ Παύλου Τριπόλεως Λυδίας	
103	καὶ Μελιφθόγου Ἰουλιουπόλεως	
104	καὶ Ὀνησιφόρου Ἰκονίου καὶ Δοκιμασίου Μαρωνείας	L IIII 120 M VI 612
105	καὶ Λογγίνου Χερσονήσου	8
106	καὶ Εὐδοξίου Βοσπόρων	
107	καὶ Τιμοθέου Πριμουπόλεως τῆς Παμφυλίας	
108	καὶ Θεοπέμπτου Καβάσων	10
109	καὶ Καλοσιρίου Ἀρσινοίτου	
110	καὶ Ἰωάννου Ἡφαίστου	
111	καὶ Ἡρακλείδου Ἡρακλέως	
112	καὶ Ἰσαάκ Ἐλεαρχίας	
113	καὶ Γεμελλίνου Ἐρυθροῦ	15
114	καὶ Ἀπολλωνίου Τάνεως	
115	καὶ Γενναδίου Ἐρμουπόλεως μεγάλης	
116	καὶ Κύρου Βαβυλῶνος	
117	καὶ Ἀθανασίου Βουσίριδος	
118	καὶ Θεοφίλου Κλεοπατρίδος	20
119	καὶ Πασμηίου Παράλου	
120	καὶ Φωτεινοῦ Τευχείρων	
121	καὶ Σωσίου Σωιζούσης	
122	καὶ Θεοδούλου Τησιλα	
123	καὶ Θεοδώρου Βάρκης	25
124	καὶ Ῥούφου Κυρήνης	
125	καὶ Ζήνωνος Ῥινοκορούρων	
126	καὶ Λουκίου Ζύγρων	
127	καὶ Αὐσονίου Σεβεννύτου	
128	καὶ Ἰσαάκ Ταύα	30
129	καὶ Φιλοκάλου Ζαγυλέων	
130	καὶ Ἡσαίου Ἐρμουπόλεως μικρᾶς	
131	καὶ Βαρσουμᾶ πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου	
132	καὶ Λογγίνου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Δωροθέου ἐπισκόπου Νεοκαι- σαρείας	35
133	καὶ Ἀνθίμου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Πατρικίου ἐπισκόπου Τυάνων Καππαδοκίας δευτέρως	

MBPSΦ

1	δαγη ΜΦ δαγησ Β Βάγης Σ <i>Balgenis</i> 1067 ⁹¹	2	βάλων PS	3	Λυδίας om. ΒΦ ^α
4	ἡλιουπόλεωσ Β	6	repetitum ex p. 79, 30; uitium redit in Φ		Δοκιμασίου] τιμοθέου Β
9	τριμουπόλεωσ S πρόμου Β	7	τῆς om. S	10	καμάσων MPS
13	ἡρακλείου ΒΣ ἡρακλέωσ PS ἡρακλέοντοσ Β	15	γεμιλίνου Β	19	βησιρίδοσ Β
21	πασινίου Β παράλλου PS	22	τευχείρων Μ	23	σοσίου Β σωσίμου MPS
24	Τησιλα Σ <i>tisilae</i> Φ ^α τῆσ ἡλᾶ Β <i>tisale</i> Φ ^τ τῆσ ἄδα ΜΡ αἰδᾶ S	25	Βάρκης Φ ^{στ} Σ δάρκησ ΜΒPSΦ ^α		
27	Ῥινοκουρούρων Β Ῥινοκουρίων S	29	αὐξονίου ΒΦ ^τ		
31	φυλοκάλου Μ	33/34	καὶ ἀρχιμανδρίτου — πρεσβυ- τέρου om. Μ		
34	κατέχοντοσ Β	34—36	Δωροθέου — τόπον om. S	34/35	καισαρείασ Β

134 καὶ Ἀρίστωνος πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Εὐνομίου ἐπισκόπου Νικομηδείας

135 καὶ Ὀλυμπίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Καλογήρου ἐπισκόπου Κλαυδίουπόλεως τῆς Ποντικῆς
καὶ Ἰλάρου διακόνου Ῥώμης
καὶ Δουλικιτίου νοταρίου Ῥώμης

79 Ἰωάννης πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας καὶ πρῶτος νοταρίων εἶπεν· Ἔδοξεν καὶ νῦν τοῖς εὐσεβέσιν καὶ φιλοχρίστοις ἡμῶν βασιλεῦσιν θεσπίσαι τὴν ἁγίαν ὑμῶν καὶ μεγάλην σύνοδον ἐνταῦθα συνδραμεῖν ἐφ' ᾧ τε τὰ ἀναφυέντα ἀρτίως περὶ τῆς ὀρθῆς ἡμῶν καὶ ὁμωμήτου πίστεως ζητῆσαι καὶ ταῦτα ῥιζόθεν ἀνασπάσαι, ὡς ἂν μὴ ἔλκοντα καὶ ἀνθέλκοντα τῶν ἀκεραιοτάτων ἔσθ' ὅτε τινὰς τοῖς τῆς κακοπιστίας καὶ πλάνης ἐμβάλῃ βοήθοις. τοσοῦτον αὐτοῖς εὐσεβείας μέλει καὶ τοῦ χρῆναι τηρεῖσθαι διηνεκῶς ἀρραγῆ καὶ ἀσάλευτα τὰ ἐκτεθέντα περὶ τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας ἡμῶν πρῶην μὲν παρὰ τῶν ἐν Νικαίαι συνεληθόντων μακαριωτάτων πατέρων, βεβαιωθέντα δὲ ἔναγχος παρὰ τῶν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει συναγηγεμένων, οἳ τοσοῦτον ἑαυτοῖς ὠμολόγησάν τε καὶ συν-¹⁵ ηνέχθησαν, ὡς μηδὲν παντελῶς φρονῆσαι ἢ ὀρίσαι τὸ διάφορον. μετὰ χειρας ἡμῖν αἱ εὐαγεῖς συλλαβαὶ καὶ αὐτὸ τοῦτο ὑποβάλλομεν πρὸς τὸ παριστάμενον τῇ ὑμετέραι ἀγιότητι.

M VI 613 80 Διόσκορος [ὁ εὐλαβέστατος] ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἀναγινωσκέσθω τὸ εὐσεβὲς καὶ θεοφιλὲς τῶν φιλοχρίστων βασιλέων γράμμα τὸ ἀποδοθὲν πρὸς ἕκαστον τῶν²⁰ μητροπολιτῶν καὶ προλαμπέτω τῶν πραχθησομένων ὑπομνημάτων.

81 Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων ἀνέγνω

L III 121 Αὐτοκράτορες Καίσαρες Θεοδόσιος καὶ Οὐαλεντινιανὸς νικηταὶ τροπαιοῦχοι μέ-
p. 68, 2—5 γιστοὶ ἀεισέβαστοι αὐγουστοὶ Διοσκόρωι. Ἄπασι δῆλον καθέστηκεν ὅτιπερ ἡ
τῆς ἡμετέρας πολιτείας κατάστασις καὶ πάντα τὰ ἀνθρώπινα τῇ περὶ τὸ θεῖον εὐσεβείαι²⁵
συνέχεται καὶ κρατύνεται καὶ τὰ λοιπὰ ἃ προτέτακται

82 Ἰούλιος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λέοντος ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν εἶπεν· Τῶι ὁμοίω τύπῳ παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ φιλοχρίστων βασιλέων ὁ ἀγιώτατος ἡμῶν πάπας ὁ τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λέων ἡγούμενος ἐκλήθη. ³⁰

79—86 praeter Φ extat uersio Latina in Coll. Nouariensi de re Eutychis 10,2—9 [Λ^a] 7—22. 27 adfert Timotheus Aelurus f. 51b. 52

7 τὰ πραχθέντα ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ Διοσκόρου [ἐπὶ Διοσκόρου ἐν Ἐφέσῳ Β] ἀναγινώσκειται ἐν Χαλκηδόνι M^mB^mF^mG

MBPSΦΛ^a

1 ἐπισκόπου om. S 3 ἐπισκόπου om. S 5 *Hilaro* Φ Ἰλαρίου MBPS 6 καὶ δουλικιτίου S
7 inscr. τὰ πραχθέντα ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ Διοσκόρου S ἀλεξανδρείας ΒΛ^a om. MPSΦ 8 εὐσεβεστάτοις Β
καὶ om. S 9 *huc concurrere* ΦΛ^a συνδραμεῖν ἐνταῦθα Β Tim. ἐνταῦθα συνεδρεῖν MPS 11 ἐμβάλῃ S
15 τε om. B 16 τὸ BPS τι M 17 εὐσεβεῖς Β τὸν S 19 ὁ εὐλαβέστατος ΒΦ om.
MPSΛ^a Tim. ἀναγνωσθήτω Β 22 ἀνέγνω θεῖον γράμμα Β εἶπεν PS 23/24 Αὐτοκράτορες —
Διοσκόρωι om. Β 25/26 καὶ πάντα — προτέτακται] καὶ τὰ λοιπὰ τὰ προγεγραμμένα Β 20 συν-
έχεται τε PS 27 Ἰουλιανὸς MPS ἀγιωτάτου om. Β ἀρχιεπισκόπου ΒΦ *rauae* Λ^a ἐπισκόπου
MPS Tim. τῆς om. S 28 αὐτῷ Β λυδῶν Β *lybdae lybdae liddae* Φ 29 φιλο-
χρίστων] θεοφυλάκτων S 30 πάπας — Λέων] ἀρχιεπίσκοπος λέων ὁ — ἐκκλησία Β

- 83 Ἰλαρος διάκονος Ῥώμης ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν εἶπεν· Ὁ ἐνδοξότατος καὶ Χριστιανικώτατος [ἡμῶν] βασιλεὺς σχέσει τῆι περὶ τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ διαθέσει τὸν μακαριώτατον ἐπίσκοπον ἡμῶν Λέοντα τὸν τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας, ἵνα τούτῳ τῷ προσκυνητῷ καὶ ἀγίῳ συλλόγῳ παρῆι, πέμψας προσκυνητὰ γράμματα παρακέκληκεν. οὗτινος τῆι εὐσεβείᾳ ἀρέσαι ἠδύνατο, εἰ τούτου τοῦ πράγματος 5 ἡγεῖτό τι ὑπόδειγμα. εἰ γὰρ καὶ κρεῖσσον τοῦτο, ἀλλὰ κατανοεῖ ἡ ὑμετέρα ἀγιωσύνη ὡς οὔτε ἐν τῆι Νικαέων οὔτε ἐν τῆι Ἐφεσίων ἀγίαι συνόδῳ οὔτε ἐν ἄλλῳ τοιούτῳ ἀγίῳ συλλόγῳ ὁ πάπας τοῦ ἀγιωτάτου θρόνου ἐπέστη, ὅθεν οὗτινος τύπου τῆι συνηθείαι ἐξακολουθήσας ἡμᾶς ἐξαπέστειλεν, ὅστις ἀγιώτατος ἑαυτὸν οὐκ ἀμφέβαλεν ἐν ἡμῖν διατρίβειν ἐνταῦθα, οὓς μάλιστα ἐπίσταται πάντα ὅσα πρὸς τὴν τῆς πίστεως τῆς 10 καθολικῆς ἀκεραιότητα καὶ ὅσα ἀνήκει πρὸς τὴν εἰς τὸν ἀγιώτατον ἀπόστολον Πέτρον *M VI 616* εὐλάβειαν, πάντα πράττειν. οὗτος τοίνυν δι' ἡμῶν πρὸς τὴν ὑμετέραν μακαριότητα ἀρμόζοντα τῆι συνόδῳ τῶν ἀγίων πατέρων ἀπέστειλε γράμματα, ἅπερ ὑποδεχθέντα ἀναγνωσθῆναι προστάξατε.
- 84 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ὑποδεχθήτω τὰ γραφέντα πρὸς 15 τὴν ἀγίαν ταύτην καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον παρὰ τοῦ ὀσιωτάτου ἀδελφοῦ ἡμῶν καὶ συνεπισκόπου Λέοντος.
- 85 Καὶ ὑποδεχθέντων αὐτῶν Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων εἶπεν· Ἐτερον εὐσεβὲς θέσπισμα ἀπεδόθη τῷ ἀγιωτάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ ἡμῶν Διοσκόρῳ, ὃ καὶ αὐτὸ μετὰ χειρᾶς ἡμῖν ἐστι πρὸς τό παριστάμενον τῆι ὑμετέροι 20 ἀγιότητι.
- 86 Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ἀναγινωσκέσθω καὶ ἐμπερέσθω τῆι πίστει τῶν ὑπομνημάτων.
- 87 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Οὔτε ὑπεδέχθη ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος οὔτε ἀνεγνώσθη. 25
- 88 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Οὐκ ἀνεγνώσθη ἡμῖν ἡ ἐπιστολή. εἰ ἀνεγνώσθη, πάντως καὶ ἐμφέρεται.
- 89 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Οὐκ ἀνεγνώσθη, ἀλλὰ παρακατέσχεν τὴν ἐπιστολὴν τὴν συνοδικήν.
- 90 Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Οὔτε ὑπεδέχθη ἡ ἐπιστολὴ *L III 124* οὔτε ἀνεγνώσθη. καὶ ἐπτάκις ὤμοσεν ἐπὶ πάντων ποιεῖν ταύτην ἀναγνωσθῆναι 31 καὶ οὐκ ἀνεγνώσθη καὶ ἐπιώρκησεν ὃ τι ὤμοσεν.

15 σημ̄ ὅτι ἐνταῦθα ἐπέτρεψεν μὲν Διόσκορος τὴν ἐπιστολὴν ἀναγνωσθῆναι Λέοντος, οὐκ ἀνεγνώσθη δέ *M^{ms}* 24 ἐν Χαλκηδόνι *M^{ms}*

MBPSΦ, Λⁿ [usque ad 23]

1 *Hilarus* ΦΛⁿ Ἰλάριος MBPS αὐτὸν om. B λυδῶν B λυδδῶν *M^{corr}* cf. p. 82, 28
 2 ἡμῶν MPS cf. Φ om. ΒΛⁿ 3 ἐπίσκοπον — καθέδρας] ἡμῶν τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας πάπας λέοντα, B cf. Φ^c 5 τῆ εὐσεβείᾳ PSΦΛⁿ ἡ εὐσέβεια MB ἀρέσαι B 6 εἰ γὰρ καὶ MBPS εἰ καὶ καὶ M in ras. nam Φ *sicut etiam* Λⁿ; uerba Latina mutauit translator τοῦτο ἀλλὰ *M^{corr}* B τούτου οὐδὲν [οὐδένα PS]MPS om. ΦΛⁿ 7 ὡς] ἀλλ' PS om. Λⁿ τῆι' om. S 7/8 ἀγίῳ τοιούτῳ MPS 8 συνόδῳ PS ὅθεν et οὗτινος τύπου dittographia 9 ἀμφίβαλλεν S ἡμφίβαλλεν P 10 ἡμῖν ΦΛⁿ ὑμῖν MBPS 11 ἀνήκε B τὴν εἰς om. B 12 εὐλαβεία B πάντα om. B 13 τὰ ἀρμόζοντα BS ἐπέστειλε MP ὑποδεχθέντα M 15 ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος BΦ om. S ὑποδεχθήτω BΦΛⁿ ὑποδεχθήτω MS τὰ γράμματα τὰ γραφέντα B 16 ἀγιωτάτου BS ἡμῶν ἀδελφοῦ B 18 ὑποδεχθέντων ΒΛⁿ ἀποδοθέντων MPSPΦ 19 θέσπισμα MPSPΛⁿ γράμμα BΦ 19/20 ἡμῶν ἀρχιεπισκόπῳ B ἀρχιεπισκόπῳ PS 25 ὑπεδείχθη *M^{corr}* S ἀγιωτάτου B ἀρχιεπισκόπου] πάπας S 27 ἡ ἐπιστολὴ ἡμῖν B 28 δορυλλαίου MPS, corr. M, om. B 31 ἀναγινώσκεσθαι PS 32 ἀνέγνω B

- 91 Θέοδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως Ἰσαυρίας εἶπεν· Ὅτι ὤμοσεν, πάντες οἶδαμεν· ὅτι δὲ οὐκ ἀνεγνώσθη, ὁμολογοῦμεν.
- 92 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι οἷς ἡ αὐθεντία τότε τῶν πραττομένων παρὰ τῆς βασιλικῆς ἐδέδοτο κορυφῆς, λεγέτωσαν διὰ τί ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος οὐκ ἀνεγνώσθη, 5 μάλιστα καὶ διαλαλιᾶς προχωρησάσης τῆς παρακελευομένης αὐτὴν ἀναγωσθῆναι.
- 93 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Τὰ πεπραγμένα δηλοῖ ὅτι δεύτερον προσεφώνησα ἀναγνώσθῆναι τὸ γράμμα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ῥώμης.
- 94 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Τίνος οὖν αἰτία μετὰ 10 τὴν διαλαλίαν τὴν σὴν ἢ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιστολῆς οὐκ ἐγένετο;
- 95 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐρωτηθῶσιν καὶ οἱ
M VI 617 ἄλλοι ἐπίσκοποι οἷς ἐπετέτραπτο τὸ πρᾶγμα, τίνος χάριν οὐκ ἀνεγνώσθη.
- 96 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Τίνας μάλιστα βούληι ἐρωτηθῆναι; σαφῶς εἰπέ. 15
- 97 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Τὸν θεοσεβέστατον ἐπίσκοπον Ἰουβενάλιον καὶ τὸν θεοσεβέστατον ἐπίσκοπον Θαλάσσιον.
- 98 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Ἐν πρώτῃ τάξει ἀπόκριται αὐτὸς δι' ἣν αἰτίαν ἢ ἀνάγνωσις οὐκ ἐγένετο· ἀκολουθῶν γὰρ καὶ αὐτοὶ ἐρω- 20 τηθήσονται.
- 99 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἄπαξ εἶπον ὅτι δεύτερον διελάλησα ἀναγνώσθῆναι αὐτὴν.
- 100 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Ψεύδεται.
- 101 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Λεγέτω ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἰουβενάλιος πῶς διαλαλήσαντος τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Διοσκόρου 25 ἀναγνώσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης ἢ ἀνάγνωσις αὐτῆς οὐκ ἐγένετο.
- 102 Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Εὐθέως ἀπεκρίνατο ὁ πρεσβύτερος καὶ πριμικήριος τῶν νοταρίων Ἰωάννης ἔχειν μετὰ χειρας εὐσεβῆ γράμ- 30 ματα τῶν θεοφιλεστάτων καὶ εὐσεβεστάτων βασιλέων καὶ ἀπεκρινάμην ἀναγνώσθῆναι τὰ βασιλικά γράμματα.
- 103 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Μετὰ οὖν τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ θείου γράμματος καὶ ἡ τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος ἐπιστολὴ ἀνε- γνώσθη;
- 104 Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Οὐκέτι οὔτε ὁ πρι- 35 μικήριος τῶν νοταρίων οὔτε ἄλλος τις εἶπεν ἔχειν μετὰ χειρας τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπι- σκόπου Ῥώμης τὰ γράμματα.
- 105 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Νῦν καὶ ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Θαλάσσιος λεγέτω τὴν αἰτίαν δι' ἣν μὴ ἀνεγνώσθη ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος. 40

MBPSΦ

2 ὤμοσεν μὲν PS	ὁμολογοῦμεν BΦ	πάντεσ ὁμολογοῦμεν MPS	3 ὑπερφυεστάτη B
εἶπεν MPS	6 μάλιστα om. S	τῆς om. B	7—12 τὰ πεπραγμένα — εἶπεν om. M
7 ἀρχιεπί- σκοπος B	9 τῆς Ῥωμαίων P	10 ὑπερφυεστάτη B	εἶπε PS
14 ὑπερφυ- στάτη B	εἶπεν MPS	τίνας BΦ	τίνα MPS
18 εἶπεν MP	22 ταύτην B	23 δορυλλαίου MPS, corr. M, δορυλλαίων B	24 μεγαλοπρεπέστατοι B
εἶπεν MPS	καὶ ὁ B	26 Ῥώμης] Λέοντος B	27 αὐτῆς om. PSΦac
29/30 εὐσεβῆ γράμμα MPS	32 εἶπεν MP	38 εἶπεν MP	39 μὴ MP οὐκ BS
ἀγιωτάτου om. B	40 Ῥώμησ Λέοντος B		

- 106 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Ἐν οἶδα ἐγὼ ὅτι οὔτε ἐκώλυσα οὔτε δὲ τοσαύτην ἀθηντίαν εἶχον, ὥστε ἐμὲ μόνον τυπῶσαι γενέσθαι τὴν ἀνάγνωσιν.
- 107 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Τὰ ἐξῆς τῶν πεπραγμένων ἀναγινωσκέσθω.
Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω
Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων ἀνέγνω
- 108 Θεῖον γράμμα γραφὲν τῷ εὐλαβεστάτῳ Διοσκόρῳ περὶ τοῦ παραγενέσθαι Βαρσουμᾶν, ὅπερ ἀνωτέρω ἐντέτακται ἀπὸ κώδικος ἀναγνώσθην.
- 109 Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ταῦτά καὶ ἐμοὶ ἐγράφη περὶ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Βαρσουμᾶ παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων, ὅθεν εὐλόγως παρέστω τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ.
- 110 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Εἴ τι διδάσκουν ἔχουσιν περὶ τῆς ἐν Μ VI 620 χερσὶν ὑποθέσεως οἱ περίβλεπτοι Ἐλπίδιος ὁ κόμης καὶ Εὐλόγιος ὁ τριβουῖνος καὶ νοτάριος, λεγέτωσαν.
- 111 Ἐλπίδιος ὁ περίβλεπτος κόμης εἶπεν· Οὔτε τῷ ἀρχεκάκῳ δαίμονι ῥαθυμητέον ποτέ τοῦ πρὸς τὰς ἁγίας ἐκκλησίας πολέμου καὶ ὁ εὐσεβεστάτος αἰεὶ βασιλεὺς ἀντιπαρτάττεται τῷ μὴ δικαίως μαχομένῳ, ὀρθῶς ἄρα διανοηθεὶς ὡς ἔξει τὸν ὑπερμαχοῦντα τῆς αὐτοῦ βασιλείας, εἰ πρὸς τοὺς ἀγῶνας τοὺς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας αὐτὸς ἐξοπλίζοιτο. καὶ οὐκ ἐμέμψατο τὴν γνώμην οὕτω φρονῶν· ἀνωθεν γὰρ αὐτῷ τὰ πολλὰ μᾶλλον ἢ τοῖς ὅπλοις κατώρθωται. διὰ τοῦτο καὶ Νεστορίου τῆς ἀπονοίας μεθ' ὑμῶν κατεψήφισται, ὅτι πρὸς τὴν θεραπείαν τοῦ κρείττονος τεταγμένος ἀσεβῶν διδαγμάτων πατήρ ἐγένετο καὶ διδάσκαλος, καθάπερ ὑπὲρ τῶν δαιμόνων, ἀλλ' οὐχὶ τῆς εὐσεβείας τὴν ἱερωσύνην λαβῶν. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τῷ πρέποντι χῶρῳ τέως καταδεδίκασται πρὸς τὴν ἀπαραίτητον ἐν τῷ μέλλοντι βίῳ τηρούμενος κόλασιν, ὅτι πρὸς τοσαύτην ἀσέβειαν αὐτὸς τε ἐξεχύθη καὶ πολλοὺς μεταπίστας παρέσυρεν· τὴν δὲ γενομένην νῦν ἀμφισβήτησιν ὁ θειότατος βασιλεὺς ἐφ' ὑμᾶς ὡς πατέρας καὶ κριτὰς ἄγει καὶ παρ' ὑμῶν εὐρασθαι βούλεται τοῦ κινουμένου τὴν λύσιν, κοινήν αὐτῷ τε καὶ τοῖς ὑπηκόοις ἐσομένην ἀσφάλειαν. τίνα δὲ ἐστὶν ἅπερ ὁ θειότατος βασιλεὺς ἡμῖν τε ἐντέταλται καὶ πρὸς ὑμᾶς ἔγραψεν, νῦν αὐτίκα ὑμῖν φανερὰ ποιήσω, τοσοῦτον ὑπειπῶν οἶα δὴ εἰς ὧν τῶν ὑφ' ὑμῖν τὴν εὐσέβειαν ὀρθῶς τελουμένων. σήμερον ὑμῖν ὁ τῶν ὅλων δεσπότης καὶ θεὸς λόγος σωτὴρ εἰς κρίσιν ἑαυτὸν παραδίδωσιν καὶ δικαζόντων ἀνέχεται καὶ τιμᾶι ταῖς ἐξουσίαις τῶν ψήφων ὑμᾶς, ἵνα εὐρών ὑμᾶς ἐπ' αὐτῷ τὰ δίκαια κρίναντας καὶ ἐνταῦθα

7 post ἀνέγνω: ἐπὶ Διοσκόρου M

109—111. 113. 114 praeter Φ extat altera uersio Latina in Collectione Nonariensi 10, 11—13. 15—17 [Λⁿ]; praeterea adfert Timotheus Aelurus f. 52b. 53

MBPSΦ, Λⁿ [praeter 1--6]

1 εἶπεν M¹ 6 σχιδαρίου MPS, corr. M ἀνέγνω: ἐπὶ Διοσκόρου: M 9 ἀναγνώσθην
ἀπὸ κώδικος B 10 ἐπίσκοπος om. BΛⁿ, cf. notam Rustici τὰ αὐτὰ κάμοι B 12 παρέστω
MPΛⁿ, nota Rustici, Tim. παρέστη BΦ παρέστην S 14 καὶ² om. MPS 18 δίκαια B 19 αὐ-
τὸς om. B 20 πλίζοιτο B 21/22 κατεψήφισατο B 23 ὑπὲρ MPSΛⁿ Tim. ὑπὸ BΦ οὐχ
ὑπὸ BΦ 24 χορῶι Λⁿ τέως om. B 26 παρέσειρε S 27 εὐσεβεστάτος B
28 εὐρέσθαι B τῶν κινουμένων B 29 τί οὖν ἐστὶν ὅπερ B ἡμῖν τε MPS ἡμῶν ἡμῖν B
30 ὑπέγραψε B φανερόν ὑμῖν B τοσοῦτων P 31 ὑμῶν BΦ ὑμῖν PΣΦ Tim.
ἡμῖν MBΛⁿ 33 τὴν ψῆφον S

- τιμήσει καὶ ἐπὶ τοῦ πατρὸς πάλιν ὁμολογήσει, ὡς εἶ γέ τινας εὐροὶ τὸ γνήσιον τῆς εὐσεβείας ἐκβάλλοντας τῆς διανοίας καὶ τὰ πιστευόμενα τέχνη ρημάτων εἰς ἀμφισβήτησιν ἄγοντας παρὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἁγίων πατέρων, φεῦ τῆς ἐπ' αὐτοῖς ἑκατέρας ψήφου θεοῦ τε καὶ βασιλέως. καλὸν ἦν αὐτοῖς, εἰ μὴ ἐγεννήθησαν, ὅτι μετὰ ληιστὴν καὶ τελώνην καὶ πόρνην καὶ Χαναναίαν οὐχ ὁμολογοῦσιν καθαρῶς ἐπὶ τῆς δόξης τὸν ἐπὶ τῆς δι' ἡμᾶς αὐτοῦ ταπεινώσεως πιστευθέντα. ἀναγνώσομαι δὲ τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐνταλθέντα παρὰ τοῦ θειοτάτου αὐτοκράτορος ἡμῶν βασιλέως.
- 112** Ἐλπίδιος ὁ περίβλεπτος κόμης ἀνέγνω θεῖον ὑπομνηστικὸν τὸ δοθὲν αὐτῷ καὶ Εὐλογίῳ περιβλέπτῳ τριβούνῳ καὶ νοταρίῳ, ὅπερ ἀνωτέρω ἐντέτακται ἀπὸ κώδικος ἀναγνωσθέν. 10
- 113** Ἐλπίδιος ὁ περίβλεπτος κόμης εἶπεν· Νῦν κελεύσατε δεχθῆναι καὶ ἀναγνωσθῆναι καὶ τὰ πρὸς ὑμᾶς γραφέντα παρὰ τῆς θείας κορυφῆς. 10
- 114** Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ὑποδεχθὲν τὸ εὐαγὲς γράμμα τῶν φιλοχρίστων βασιλέων τὸ γραφέν πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον ἀναγινωσκέσθω. Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων ἀνέγνω 15
- 115** Θεῖον γράμμα γραφέν πρὸς τὴν ἐν Ἐφέσῳ σύνοδον περὶ τοῦ ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ ὡς ἀνακινουντός τινα περὶ τῆς πίστεως πρὸς Εὐτυχῆ, ὅπερ ἀνωτέρω ἐντέτακται ἀπὸ κώδικος ἀναγνωσθέν. 15
- 116** Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Ὁ εὐσεβέστατος καὶ φιλόχριστος βασιλεὺς βουλόμενος τὴν πίστιν τὴν οὖσαν ἄχρι τοῦ παρόντος ἀσάλευτον μεῖναι, ἐκέλευσεν μηδὲν ἕτερον μήτε λεχθῆναι μήτε πραχθῆναι ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, εἰ μὴ πρότερον τὰ τῆς πίστεως στή. ὅθεν πάντα ἀργεῖτω, τὰ μέντοι τῆς πίστεως προβαίνετω. 20
- 117** Ἰούλιος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λέοντος ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν εἶπεν· Οὔτε γὰρ ἄλλο προστέτακται. 25
- 118** Ἐλπίδιος ὁ περίβλεπτος κόμης εἶπεν· Ἐπειδὴ τοίνυν θεμέλιος τῆς πίστεως ἡ πίστις αὕτη, ἧς ἕνεκα καὶ συνεληλύθατε, καταξιώσατε συμψηφιζομένου ὑμῖν τοῦ θεοῦ τὰ περὶ τῆς πίστεως ἀποφύνασθαι, ὥστε δευτέρον κατὰ τὴν τάξιν καιρὸν γενέσθαι τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πεπραγμένων κατὰ τὴν βασιλεύουσαν ἐπὶ Εὐτυχῆ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἀρχιμανδρίτῃ. 30
- 119** Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Δῆλα γέγονεν ἡμῖν τὰ εὐσεβῆ γράμματα τῶν θεοφιλεστάτων βασιλέων καὶ ὅτι κεινημένων τινῶν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει τὴν σύνοδον προσέταξαν γενέσθαι. εἴ τι τοίνυν κείνηται, πρῶτον δηλούσθω, εἴθ' οὕτως ἐπιφερέσθω τὰ τῶν ἄνωθεν γενομένων ἁγίων συνόδων δίκαια. φανερά ὦρισαν οἱ κανόνες· φανερά ἐτύπωσαν αἱ σύνοδοι· ἐκβῆναι τούτων οὐκ ὀφείλομεν. ὁ εὐσεβέστατος καὶ φιλόχριστος ἡμῶν βασιλεὺς ἀναφύεντων τινῶν ἐκέλευσεν ταύτην τὴν ἁγίαν συγκροτηθῆναι 35

116—120 = Collectio Nouariensis de re Eutychis 10, 19—23 [Aⁿ]119. 120 adfert Timotheus Aelurus f. 55^bMBPSΦ, Aⁿ [praeter 16—18]

7 ἡμῶν αὐτοκράτορος B δ Ἐλπίδιος — κόμης] καὶ B τὸ θεῖον B τὸ om.
 MPS, corr. M αὐτῷ τὲ B 9 εὐλογίῳ τῷ B καὶ om. MPS νοταρίων MP 16 ἐπισκόπου B
 τῆς δόξας μνήμησ MPSΦ 17 εὐτυχῆν MPS 19 ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος B 21 ἐν om. S
 22 πάντα S μέντοι] δέ γε S 24 τῆς om. MP 25 αὐτῷ BSΦ^c λυδῶν B λυδῶν M^{corr}
 Ivbaei Φ^a Iydaei Φ^c 25/26 οὐδὲν γὰρ ἄλλο τι B 27 ὁ περίβλεπτος om. S ἐπειδὴ
 τοίνυν BΦAⁿ ἐπειδὴπερ ὁ MPS 29 πίστεωσ ἡμῶν B ὡς S 30 καὶ κατὰ εὐτυχῆ S
 32 τῇ om. S τὴν ἁγίαν B 33 προσέταξεν Φ^acAⁿ 36 συγκροτηθῆναι S

σύνοδον, οὐχ ἵνα τὴν πίστιν ἑαυτῶν ἐκθώμεθα, ἣν ἐξέθεντο οἱ πατέρες ἡμῶν ἤδη, ἀλλ' ἵνα ζητήσωμεν τὰ ἀναφύεντα, εἰ συμβαίνουσιν τοῖς ὀρισθεῖσιν παρὰ τῶν ἀγίων ἡμῶν πατέρων. χρὴ τοίνυν ἐκεῖνα τὰ ἀναφύεντα πρότερον ζητηθῆναι καὶ ἡμᾶς δοκιμάσαι εἰ συνωιδὰ τυγχάνουσιν τοῖς ὀρισθεῖσιν παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων. ἢ βούλεσθε τὴν πίστιν τῶν ἀγίων πατέρων ἀνασκευάσαι;

120 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Εἴ τις ἀνασκευάζει, ἀνάθεμα ἔστω. εἴ τις ἐπεξεργάζεται, ἀνάθεμα ἔστω. τὴν πίστιν τῶν πατέρων φυλάξωμεν.

121 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Ταῦτα οὐκ εἶπομεν. ταῦτα τίς εἶπεν;

122 Θεόδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως εἶπεν· Ἀγάγηι τοὺς νοτα-
ρίους αὐτοῦ. ἐκβαλὼν γὰρ τοὺς πάντων νοταρίους τοὺς ἑαυτοῦ ἐποίησεν γράφειν. ἔλθωσιν οἱ νοτάριοι καὶ εἴπωσιν εἰ ἐγράφη ταῦτα ἢ εἰ παρόντων ἡμῶν ἀνεγνώσθη ἢ τις ἐπέγνω καὶ ὑπέγραψεν.

123 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Τὰ ὑπομνήματα τίνος χειρὶ γέγραπται;

124 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀλεξανδρέων εἶπεν· Ἐκαστος διὰ τῶν
ἑαυτοῦ νοταρίων ἔγραψεν, οἱ ἐμοὶ τὰ ἐμά, οἱ τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου Ἰουβενάλιου τὰ αὐτοῦ, οἱ τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου Θαλασσίου τὰ αὐτοῦ· ἦσαν δὲ καὶ ἄλλων εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων πολλοὶ νοτάριοι ἐκλαμβανόντες. οὕτως οὐκ ἔστιν τῶν ἐμῶν νοταρίων τὸ γράμμα· ἕκαστος ἔχει τὸ ἴδιον.

125 Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ἦν νοτάριός μου εἰς ἐκλαμβάνων μετὰ τῶν ἄλλων νοταρίων.

126 Θαλάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Καὶ ἐμὸς εἰς ἦν ἐκλαμβάνων.

127 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἴδου καὶ ὁ νοτάριος
τοῦ ἐπισκόπου Ἰουβενάλιου ἐξέλαβεν καὶ ὁ νοτάριος τοῦ ἐπισκόπου Θαλασσίου καὶ ὁ τῆς Κορίνθου ἐξέλαβεν· μὴ οἱ ἐμοὶ μόνοι;

128 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Ἀξιῶ τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Στέφανον τῆς Ἐφεσίων ἐρωτηθῆναι εἰ μὴ ἐξειλήφασιν τὰ ὑπομνήματα τῆς ἀγίας συνόδου οἱ νοτάριοι αὐτοῦ καὶ τίνα πεπόνθασιν παρὰ τῶν νοταρίων τοῦ θεοφι-
λεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων Διοσκόρου.

129 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Τί λέγει πρὸς ταῦτα ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Στέφανος;

130 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Ἐξελάμβανον οἱ νοτάριοί μου, Ἰουλιανὸς ὁ νῦν εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Λεβέδου καὶ Κρισπίνος διάκονος καὶ
ἦλθον οἱ νοτάριοι τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Διοσκόρου καὶ ἀπήλειψαν αὐτῶν τὰς

8 ἐν Χαλκηδόνι B^{ms} in textu post φυλάξωμεν MPS

MBPSΦ, Λⁿ

2 quae nuper oborta sunt Λⁿ 4 πατέρων] ἡμῶν βασιλέων B 6 ἀνασκευάσει PS
ἐπεξεργάζεται PS 7 ἔστω οἰπ. B φυλάξωμεν M 9 εἶπαμεν MS, corr. M ταῦτα τίς
εἶπεν om. P 10 κλαυδιουπόλεωσ ἐπίσκοποσ εἶπεν M εἶπε κλαυδιουπόλεωσ ἐπίσκοποσ P
11 ἑαυτοῦ B ἀπάντων B γράφειν μόνοουσ B 12 ἐγράφη] ἐλέχθη B 14 εἶπε P
17 θεοφιλεστάτου B ἐπισκόπου οἰπ. B θαλασσίου B 18 θεοφιλεστάτου Ἰουβενάλιου B
23 ὁ εὐλαβέστατος om. P ἐμοὶ S 25 οἱ νοτάριοι S νοτάριοσ B 26 ἐξέλαβε — ἐπισκόπου]
καὶ BS 27 ἐξέλαβον S 28 δορυλλαίου PS δορυλλαίων B εὐλαβέστατον B 29 στέφανον
τῆσ ἐφέσου MP τῶν ἐφεσίων στέφανον B εἰ μὴ ἐξειλήφασιν εἰ μὴ S 30/31 εὐλαβεστάτου B
31 ἐπισκόπου οἰπ. BS ἀλεξανδρείασ S 32 εἶπεν MI 34 τῆσ ἐφεσίων B 35 μου οἰπ. PS
κρισπιανὸσ B

- δέλτους καὶ τοὺς δακτύλους αὐτῶν παρά τι ἔκλασαν θέλοντες λαβεῖν καὶ τὰ καλαμάρια
 M VI 625 αὐτῶν. καὶ οὔτε ἀντίγραφα ἔλαβον τῶν ὑπομνημάτων οὔτε οἶδα ἐκ τότε τί ἐγένετο,
 ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐν ἣ ἡ ἐξέτασις ἐγένετο, ὑπεγράψαμεν εἰς χάρτην καὶ
 οἱ ἐπίσκοποι οἱ μὴ ὑπογράψαντες ἐμοῦ ἐγγυησαμένου τῇ ἐξῆς ὑπέγραψαν.
- 131 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Ἄξιῶ τὸν θεοφιλέστατον
 ἐπίσκοπον Ἐφέσου Στέφανον εἰπεῖν εἰς ποῖον χάρτην ὑπέγραψαν.
- 132 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Εἰς ἄγραφον χάρτην. ἐν
 αὐτῇ γὰρ τῇ ὥρᾳ ἐν ἣ ἡ καθαίρεισις γέγονεν, εὐθὺς καὶ ἡ ὑπογραφή ἐγένετο.
- 133 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἀναγνωσθῆι ἡ κατὰ-
 θεσις τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Στεφάνου· ἄρα ἐγὼ αὐτὸν ἠνάγκασα καταθέσθαι; 10
- 134 Ἀκάκιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀριαραθείας εἶπεν· Ἀγράφωι χάρτηι ὑπεγρά-
 ψαμεν ἀναγκασθέντες καὶ βιασθέντες καὶ μυρία κακὰ παθόντες. μὴ βουλόμενοι, ἀλλὰ
 τυραννούμενοι ὑπεσημηνάμεθα· ἕως γὰρ ἑσπέρας κατέσχον ἡμᾶς ἀποκλείσαντες εἰς
 τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀνωμαλοῦντας ἡμᾶς οὐ συνεχώρησαν οὔτε ἀναπνεῦσαι οὔτε ἀναχω-
 ρῆσαι καὶ ἑαυτῶν γενέσθαι, ἀλλὰ στρατιώτας ἡμῖν ἐπήγαγον μετὰ βάκλων καὶ ξιφῶν 15
 καὶ μονάζοντας καὶ οὕτως ἐποίησαν ἡμᾶς ὑποσημηνασθαι.
- 135 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Ἀναγινωσκέσθω τὰ
 λοιπά.
 Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἐκ τοῦ αὐτοῦ
 σχεδαρίου ἀνέγνω 20
- 136 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐγὼ πρὸς πληροφορίαν ἀπάντων
 καὶ βεβαίωσιν τῆς πίστεως καὶ πρὸς ἀνατροπὴν τῶν ἀναφυέντων τὰ τῶν πατέρων
 ἐρευνῶ, καὶ τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ.
- 137 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Τοῦτο τὴν οἰκουμένην σώζει. τοῦτο τὴν πίστιν στηρίζει.
- 138 Καὶ ἐν τῶν ἀναγινώσκεσθαι Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· 25
 I. III 132 Ἴδου ἐρευνῶ εἶπεν· κἀγὼ τοῦτο πεποίηκα.
- 139 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐρευνῶ εἶπον, οὐ
 Ioh. 5, 39 καινοτομῶ· καὶ γὰρ ὁ σωτὴρ προσέταξεν ἡμῖν λέγων· ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς. ὁ
 δὲ ἐρευνῶν τὴν γραφὴν οὐ καινοτομεῖ.
- 140 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Ὁ σωτὴρ εἶπεν· Ζητεῖτε, 30
 Mi. 7, 7 καὶ εὐρήσετε.
 Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ
 αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω

136. 137 = Collectio Nouariensis 10, 24. 25 [Aⁿ]; adfert Timotheus Aelurus f. 55^b
 21 ἐπὶ Διοσκόρου [om. B] ἐν Ἐφέσῳ [om. Pms] MmsBmsPms
 25 ἐν Χαλκηδόνι MmsBmsPms

MBPSP. Aⁿ [21—24]
 2 οὔτε¹ οὐδὲ MPS 3 ἡ om. MPS, corr. M 5 δορυλλαίου PS
 δορυλλαίων B 6 τῆσ ἐφέσου MP 7 ἐπίσκοπου om. B
 8 ὅποιον B 9 ὑπέγραψε S 10 ἐπίσκοπου om. B
 11 ἀριαράθης B 12 μὴ MPS οὐ B 13/14 ἀλλὰ — ὑπεσημηνάμεθα
 15 ὑπεγράψαμεν ἀλλὰ τυραννούμενοι B 16 ἀνωμαλοῦντες B 17 εἶπεν MP
 18 κονσιστωρίου MP συνεδρίου B 19 σχεδαρίου MPS, corr. M 20 στηρίζει PSLⁿ στήσει M
 21 σώζει BF 22 ἀναγνωσθῆναι B 23 ὁ εὐλαβέστατος om. B 24 δορυλλαίου MPS, corr. M δορυλλαίων B
 25 καινοτομῶν PS 26/27 ὁ — καινοτομεῖ] καὶ ἐρευνῶ τὴν γραφὴν οὐ καινοτομῶ B 28 δορυλλαίου
 MP, corr. M δορυλλαίων B 29 εὐρήσετε P/Aⁿ Φ δοθίροται ὑμῖν ἡμῖν M] MPS 30 τοῦ κον-
 σιστωρίου om. BS 31 σχεδαρίου MPS, corr. M

- 141 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Εἰ καὶ δύο λέγονται σύνοδοι, ἀλλ' εἰς μίαν συντείνουσιν πίστιν.
- 142 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Ἀπαραλείπτως πάντα ὥρισαν οἱ πατέρες· ὁ παραβαίνων ταῦτα ἀνάθεμα. οὐδεὶς προστίθῃσιν, οὐδεὶς ἀφαιρεῖ.
- 143 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐπειδὴ τὰς φωνὰς ὑμῶν καὶ θεὸς ἀποδέχεται καὶ αὐτοὶ τὰς ἑαυτῶν καταδέχεσθε βεβαίως εἶναι καὶ ἀρεσκούσας θεῷ, εἴ τις παρὰ τὰ πεπραγμένα ἢ παρὰ τὰ δεδογμένα τοῖς πατράσιν τοῖς τε ἐν Νικαίαι συνελθοῦσιν ¹ *MI VI 628* καὶ τοῖς ἐνταῦθα συνειλεγμένοις ἢ ζητεῖ ἢ πολυπραγμονεῖ ἢ ἀνασκευάζει, ἀνάθεμα ἔστω.
- 144 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Τῷ μεγάλῳ φύλακι τῆς πίστεως Διοσκόρῳ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ. ¹⁰
- 145 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Καὶ τὸ ἕτερον λέγω, ὅπερ ἐστὶν φοβερὸν καὶ φρικτόν· ἐάν, φησὶν, ἀμαρτάνων ἀμάρτη ἀνὴρ εἰς ἄνδρα, καὶ προσεύ- ¹ *Reg. 2, 2* ξονται ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς κύριον· ἐὰν δὲ εἰς κύριον ἀμάρτη, τίς προσεύξεται περὶ αὐτοῦ; εἰ τοίνυν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον συνήδρευσε μετὰ τῶν πατέρων, ὡσπερ οὖν καὶ συνήδρευσε, καὶ ἐτύπωσεν τὰ τετυπωμένα, ὁ ἀνασκευάζων αὐτὰ τὴν ¹⁵ τοῦ πνεύματος ἀθετεῖ χάριν.
- 146 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν· ἀνάθεμα ἔστω ὁ ἀνασκευάζων. ἐκβαλλέσθω ὁ ἀνασκευάζων.
- 147 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Οὐδεὶς τυποῖ τὰ τετυπωμένα.
- 148 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Αὗται αἱ φωναὶ πνεύματος ἁγίου. τῷ φύλακι τῶν ²⁰ κανόνων. διὰ σοῦ ζῶσιν οἱ πατέρες. τῷ φύλακι τῆς πίστεως.
- 149 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι Θεόδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κλαυδίου-πόλεως εἶπεν· Οὐδεὶς εἶπεν ταῦτα.
- 150 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐκ τῶν ὁμολογουμένων πάντα ἀρνεῖσθαι θέλουσιν· εἴπωσιν καὶ τοῦτο ὅτι οὐδὲ παρῆμεν. ²⁵
Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἐκ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω
- 151 Ἐλπίδιος ὁ περίβλεπτος κόμης εἶπεν· Φανερῶν ὄντων τῶν δεδομένων ὑμῖν ἐπὶ τῇ ἀγίαι πίστει καὶ τῆς κοινῆς ἀπάντων φωνῆς συνθεμένης τε καὶ εὐφημησάσης τὴν ὑμῶν τῶν προεδρευόντων ψῆφον, κελεύσατε τὸν εὐλαβέστατον ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ ³⁰ [εἰσελθεῖν], ἐφ' ᾧ κέκριται τὰ κεκριμένα καὶ ὅς ἐστιν ὑπόθεσις πάσης τῆς πράξεως καὶ οὐ ἔνεκα γέγραπται ὑμῖν τὸ πολὺ μέρος τοῦ θείου γράμματος, παρεῖναι καὶ τὰ δοκοῦντα αὐτῷ διδάξαι τὴν ὑμετέραν θεοσέβειαν.

141—148 adfert Timotheus Aelurus f. 55b

: ἐπὶ διοσκόρῳ *M^{ms}P^{ms}* ἐν ἐφέσω *B^{ms}* 22 ἐν χαλκηδόνι *M^{ms}B^{ms}* 28 ἐπὶ διοσκόρῳ *M^{ms}* post εἶπεν *P^s* ἐν ἐφέσω *B^{ms}*

MBPSP^Φ, Aⁿ [1. 21. 28—33]

1 ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος *B^{Φac}* 6 ἀποδέχεσθε *B* 7 ἢ *M^{corr}B^{ΦAⁿ}* Tim. om. *MPS* τε om. *B* 9 τῷ *om. MPS, corr. M* 9/10 ἀρχιεπισκόπῳ πολλὰ τὰ ἔτη Tim. 12 ἀμαρτῶν *B* 12/13 προσεύξονται *P* 13 περὶ *B* 13/14 προσεύξεται καὶ [*om. M^{corr}S*]*MPS* 14 ὑπὲρ *S* 15 ἐτύπωσαν Tim. 17 ταῦτα *Aⁿ Tim.* ἔστω om. *B* 18 ἐκβαλλέσθω *M^{PSB}, corr. M* 21 σὲ *B* πίστεως Διοσκόρῳ ἀρχιεπισκόπῳ Tim. 22 ἀναγνωσθῆναι *B* 24 ὁ εὐλαβέστατος om. *B* 26 ὁ καθωσιωμένος om. *S* τοῦ -- κονσιστωρίου om. *BS* αὐτοῦ *B^Φ om. MPS* 27 σχεδαρίου *MPS, corr. M* 30 τὸν εὐλαβέστατον *B religiosissimum Φ uirum uenerabilem Aⁿ om. MPS* εὐτυχῆν *MPS, corr. M* 31 εἰσελθεῖν *M^{ms}B* om. *M^{PS}ΦAⁿ* κέχρηται τὰ κεκτημένα *PS* 32 ὅς *B* ὡς *MPS* ἢ ὑπόθεσις *M^{corr}* τῆς om. *B* 33 ὑμῶν *B*

- 152 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Ἀκολουθῶς.
- 153 Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Εὐλογον παρεῖναι τὸν θεοσεβέστατον ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ καὶ τοῖς αὐτοῦ δικαίωμασιν χρῆσασθαι.
- 154 Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Τὰς προσούσας αὐτῶι δικαιολογίας ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχῆς σαφηνιζέτω 5 τῆι ἀγίαι ταύτηι καὶ μεγάλῃ συνόδωι.
- L III 133 155 Εὐτυχῆς ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· Ἐγὼ παρεθέμην ἑμαυτὸν τῶι πατρὶ καὶ τῶι υἱῶι καὶ τῶι ἀγίωι πνεύματι καὶ τῶι λόγωι τῆς ἀληθείας τῆς ὑμῶν δικαιοσύνης καὶ μάρτυρας ὑμᾶς ἔχω τῆς ἑμαυτοῦ πίστεως, περὶ ἧς καὶ ἠγωνισάμην μεθ' ὑμῶν μετὰ τῆς ἀγίας συνόδου τῆς πρὸ ὑμῶν ἐνταῦθα συναχθείσης, ὡς καὶ ἡ ὑμετέρα ὁσιότης μαρτυρεῖ. ἔχω 10 M VI 629 δὲ μετὰ χειρας καὶ τὸν λίβελλον τὸν περὶ τῆς πίστεώς μου· κελεύσατε αὐτὸν ἀναγνωσθῆναι, καὶ τὴν ὁμολογίαν δὲ τῆς πίστεως τὴν ἐγκειμένην ἐν αὐτῶι.
- 156 Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Δίκαιόν ἐστιν τὴν ὁμολογίαν καὶ τοὺς λιβέλλους τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς ὑποδεχθέντας ἐνταγῆναι τῆι πράξει τῶν ὑπομνημάτων. 15
- Καὶ ἐπιδοθέντων αὐτῶν Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων ἀνέγνω
- 157 Τῆι ἀγιωτάτηι καὶ θεοφιλεστάτηι συνόδωι οἰκουμενικῆι συνελθούσῃ ἐν τῆι Ἐφεσίων μητροπόλει παρὰ Εὐτυχοῦς ἀρχιμανδρίτου. Εὐχαριστῶν τῶι παναγίωι θεῶι τῆς παρουσίας ἡμέρας καθ' ἣν ἡ εὐσέβεια δι' ὑμᾶς τὴν παρρησίαν ἀπέιληφεν, ἀναδιδάσκω τὴν ὑμετέραν ἀγίαν σύνοδον τὰ ἐπ' ἐμοί, μᾶλλον δὲ κατὰ τῆς ὀρθῆς πίστεως παρα- 20 κολουθήσαντα, προθυμηθεῖς μὲν ἐκ νέας κομιδῆι ἡλικίας ἐν ἡσυχίαι ἀπραγμόνως μέχρι γήρωσ διατελεῖν καὶ πάσης ἕξω ταραχῆς καθεστάναι, οὐ συγχωρηθεῖς δὲ τῆς τοιαύτης ἐν ἀπολαύσει γενέσθαι προθέσεως, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐσχάτοις ἐξ ἐπιβουλῆς περιβληθεῖς κινδύνοις διὰ τὸ κατὰ τὸν ὅρον τῆς ἐνταῦθα προτέρας ὑμῶν ἀγίας συνόδου μὴ προσδέξασθαι παρὰ τὴν ἐν Νικαίαι ὑπὸ τῶν ἀγίων πατέρων ἐκτεθεῖσαν πίστιν φρονεῖν. ἀναγ- 25 καίον δὲ πρὸ τῆς διδασκαλίας τῶν γενομένων εἰς πληροφορίαν τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος, ἦν ἔχω περὶ τοῦ ἀγίου δόγματος ὁμολογίαν, φανεράν αὖθις ποιῆσαι, μαρτυροῦντος μὲν μοι τοῦ θεοῦ, μαρτυρούσης δὲ καὶ τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης, μεθ' ἧς καὶ αὐτὸς ἀεὶ κατὰ δύναμιν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κατὰ τῶν αἰρετικῶν ἐσπούδασα.
- Πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν πατέρα παντοκράτορα, πάντων ὄρατῶν τε καὶ ἀοράτων 30 ποιητὴν· καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, γεννηθέντα ἐκ τοῦ πατρὸς μονογενῆ, τουτέστιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς, θεὸν ἐκ θεοῦ, φῶς ἐκ φωτός, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῶι πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο τὰ τε ἐν τῶι οὐρανῶι καὶ τὰ ἐν τῆι γῆι, τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα σαρκωθέντα ἐνανθρωπήσαντα παθόντα καὶ 35 ἀναστάντα τῆι τρίτῃ ἡμέρῃ, ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ

157 adfert Timotheus Aelurus f. 54^a16 σημ̄ ὅτι τοῦτον ἐπιδοὺς τὸν λίβελλον εὐτυχῆς ἐδέχθη παρὰ τῆς συνόδου καὶ παρὰ δισκόρου M^{ms} 30 ἔκθεσις πίστεως εὐτυχοῦς M^{ms}B^{ms} ὁμολογία πίστεως καὶ δόγματος εὐτυχοῦς τοῦ ἀρχιμανδρίτου S^{ms}MBPSΦΛ^a

2 εὐλαβέστατον B 3 εὐτυχῆ MPS 4 ὁ ἐπίσκοπος P 7 ὁ ἀρχιμανδρίτης S
 11 τὸν] τὸ S τὸν] τοῦ S κελεύσατε MPSΛ^a καὶ κελεύσατε BΦ 12 δὲ om. B τῆς om. B
 τὴν ἐγκειμένην ἐν BΛ^a τῆς ἐγκειμένης MPS 21 μὲν γὰρ B 22 γήρωσ MS τῆς om. B
 23 βληθεῖς PS 24/25 μὴ προσδέξασθαι M ἡρσ̄ δέξασθαι PS *recipere uel sentire* Λ^a 25 ὑπὸ] παρὰ B
 ἀγίων om. B 26 δὴ Φ^{ac} 27 ἐγὼ ἔχω S μὲν μοι BΦΛ^a Tim. μέντοι MPS 31 τὸν γεννηθέντα B
 34 τῶι om. B 35 καὶ om. B 36 τοὺς om. B

νεκρούς· καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα. τοὺς δὲ λέγοντας ἦν ποτε ὅτε οὐκ ἦν καὶ πρὶν γεννηθῆναι οὐκ ἦν καὶ ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων ἐγένετο, ἢ ἐξ ἐτέρας ὑποστάσεως ἢ οὐσίας φάσκοντας εἶναι ἢ τρεπτὸν ἢ ἀλλοιωτὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, ἀναθεματίζει ἡ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία. M VI 63a

Οὕτως ἄνωθεν ἐκ προγόνων παραλαβὼν ἐπίστευσα καὶ πιστεύω. ἐν αὐτῇ γὰρ καὶ ἐτέχθη καὶ εὐθύς ἀφιερῶθη θεῷ καὶ προσεδέξατό με ἡ αὐτοῦ φιλανθρωπία καὶ ἐν τῇ πίστει ταύτῃ βαπτισθεὶς ἐσφράγισμαι καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἐζησα εὐχόμενος ἐν αὐτῇ καὶ τελειωθῆναι. ταύτην τὴν πίστιν καὶ ἡ μνημονευθεῖσα ἐνταῦθα προτέρα ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος ἐβεβαίωσεν, ἧς καθηγήσατο ὁ τῆς μακαρίας καὶ ὁσίας μνήμης πατὴρ ἡμῶν καὶ ἐπίσκοπος Κύριλλος καὶ ὄρον ἐξήνεγκεν τὸν παρὰ ταύτην προστιθέντα τι ἢ ἐπινοοῦντα ἢ διδάσκοντα ἐπιτιμίαις τοῖς τότε ἐγγραφεῖσιν ὑποκεισθαι, ὧν τὰ ἴσα ἐν βίβλῳ ἀπέστειλέν μοι ὁ μνημονευθεὶς ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν καὶ ἐπίσκοπος Κύριλλος, ἦν καὶ μετὰ χεῖρας ἔχω. ὑποτάξας τοίνυν ἑμαυτὸν τῇ ἁγίαι συνόδῳ καὶ τὸν ὄρον ταύτης ἄχρι τοῦ παρόντος ἐφύλαξα L III 136

- 158 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Ἐψεύσατο· οὐκ ἔστιν ὄρος τοιοῦτος, οὐκ ἔστιν κανὼν τοῦτο διαγορευῶν. 16
- 159 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Τέσσαρά ἐστιν βιβλία περιέχοντα τοῦτον τὸν ὄρον. ὃν ὥρισαν οἱ ἐπίσκοποι, οὐκ ἔστιν ὄρος; μὴ γὰρ ἔχει ὅτι κανὼν ἐστιν; οὐκ ἔστιν κανὼν· ἄλλο ἐστὶν κανὼν, ἄλλο ὄρος. κατηγορήσον πέντε συνοδικῶν βιβλίων· κἀγὼ ἔχω καὶ ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα ἔχει, ἐνέγκωσιν πάντες τὰ βιβλία. 20
- 160 Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Δολερῶς προέταξεν τὴν ἐν Νικαίαι τῶν ἁγίων πατέρων σύνοδον, ἐδέξατο δὲ προσθήκας παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων διὰ τὴν ἔννοιαν τὴν κακὴν Ἀπολιναρίου καὶ Οὐαλεντίνου καὶ Μακεδονίου καὶ τῶν ὁμοίων ἐκείνοις καὶ προστέθειται τῷ συμβόλῳ τῶν ἁγίων πατέρων τὸ κατελθόντα καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου. τοῦτο γὰρ παρέλιπεν Εὐτυχῆς ὡς Ἀπολιναριστῆς· καὶ Ἀπολινάριος γὰρ δέχεται τὴν ἐν Νικαίαι ἁγίαν σύνοδον, κατὰ τὴν οἰκείαν παρανομίαν ἐκλαμβάνων τὸ ῥητόν, καὶ φεύγει τὸ ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου, ἵνα πανταχοῦ μὴ τὴν ἔνωσιν τῆς σαρκὸς ὁμολογήσῃ. οἱ γὰρ ἅγιοι πατέρες οἱ μετὰ ταῦτα τὸ ἐσαρκώθη, ὃ εἶπον οἱ ἅγιοι ἐν Νικαίαι πατέρες, ἐσαφήνισαν εἰπόντες ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου. 25
- 161 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Οὐδεὶς δέχεται προσθήκην, οὐδεὶς μείωσιν. τὰ τῶν ἐν Νικαίαι κρατεῖτω· ὁ ὀρθόδοξος βασιλεὺς τοῦτο ἐκέλευσεν. 30 M VI 633
- 162 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Ταῦτα Εὐτυχῆς εἶπεν. 35
- 163 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Προσθήκην οὐδεὶς

15 ἐν χαλκηδόνι M^{ms}B^{ms} post 15 εἶπεν PS

MBPSΦ, Λⁿ [1—14]

1 τὸ π̄να τὸ ἅγιον B 2 οὐκ ἐξ οὐκ S 2/3 φάσκοντες P 3 τὸν — θεοῦ] τὸν θ̄ν B
 3/4 ἀποστολικὴ καὶ καθολικὴ MPS 6 με ἡ om. PS αὐτοῦ M^{corr}BΦΛⁿ Tim. τοῦ M δεσπότη PS
 7 ἐν om. MPS βαπτισθεὶς M^{corr}B χθ̄ς πεισθεὶς [Χρισθεὶς S] PS S πρότερον B *nuper* Λⁿ 10 καὶ
 om. S ταύτην MPSΛⁿ Tim. ταῦτα BΦ 11 γραφεῖσιν unus codex Φ^c et Φ^r 12 βίβλῳ P βιβλίῳ
 MBS 13 ἦν MBPS *quiem* Λⁿ *quae* Φ καὶ² om. B 15 δορυλαίου M^{corr} δορυλλαίου M^{PS} δο-
 ρυλλαίων B 17 βιβλία εἰσι B 18 ἔχη M 19 οὐκ — κανὼν² om. B ἄλλο² M^{PB}Φ^a
 καὶ ἄλλο SΦ^c 20 καὶ ὁ δεῖνα om. B 21/22 τῶν ἐν νικαία B 22 γὰρ B^{corr}Φ 23 βα-
 λεντίνου B 24 τὸ B τὸν MPS 26 ἀπολιναριαστῆς B καὶ om. unus codex Φ^c et Φ^r
 ἁγίαν om. BS 27 τὰ ῥήματα BΦ 29 εἶπαν MS, corr. M π̄ρσ οἱ ἐν νικαία B 32 ὁ om. B
 34—p192, 2 οἱ — ἐκέλευσεν om. B

δέχεται. κρατείτω τὰ τῶν πατέρων. τὰ τῶν ἐν Νικαίαι κρατείτω. τὰ ἐκ πνεύματος ἁγίου κρατείτω. ὁ ὀρθόδοξος βασιλεὺς τοῦτο ἐκέλευσεν.

Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς καὶ σηκρητάριος τοῦ θεοῦ κωνσταντινουπόλεως ἐκ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω

- 164** καὶ πάντας δὲ τοὺς ἁγίους πατέρας, ὡς καὶ ἡ ὑμετέρα θεοσέβεια, ὀρθοδόξους ἔσχον ⁵ καὶ πιστοὺς καὶ διδασκάλους ἑμαυτῶι ἐθέμην, ἀναθεματίζων Μάνην Βαλεντῖνον Ἀπολιναρίου καὶ Νεστόριον καὶ πάντας τοὺς αἰρετικούς ἕως Σίμωνος τοῦ μάγου καὶ τοὺς λέγοντας τὴν σάρκα τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξ οὐρανοῦ κατεληλυθέναι
- 165** Καὶ ἐν τῶι ἀναγινώσκεσθαι Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· ^{L III 137} Ἐφυγεν μὲν τὸ ἐξ οὐρανοῦ, οὐ προσέθηκεν δὲ πόθεν. ¹⁰
- 166** Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Πόθεν οὖν εἶπεν; μὰ τὴν ἐξουσίαν ὑμῶν, παρεκαλέσαμεν αὐτὸν λέγοντες· κύριε Εὐτυχῆ, πόθεν οὖν; εἶπέ· καὶ οὐ συνεχώρησεν.
- 167** Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας εἶπεν· Παρεκαλέσαμεν τότε, ὡς μέμνηται καὶ ὁ κύριος Εὐσέβιος καὶ Σώζων ὁ Φιλίππων, ὥστε εἰπεῖν αὐτὸν τὸν τρόπον τῆς σαρκώσεως καὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως, εἰ κατὰ πρόσληψιν σαρκὸς οἶδεν τὸν θεὸν λόγον ¹⁵ γενόμενον ἄνθρωπον. καὶ ἐκέλευσαν ἀπερίεργον ἔῃσαι τοῦτο καὶ οὐ προσεδέξαντο τὴν δικαιολογίαν ἡμῶν.
- 168** Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Βασίλειος ἐπελάβετο ἐν ὑπομνήμασιν τῆς ἑαυτοῦ φωνῆς λέγων ὅτι οὕτως οὐκ εἶπον, ἀλλὰ ἐπλαστογραφήθη. εἰ δὲ Εὐτυχῆς παρὰ τὰ δόγματα τῆς ἐκκλησίας ²⁰ φρονεῖ, οὐ μόνον τιμωρίας ἀξιὸς ἐστίν, ἀλλὰ καὶ πυρός· ἐγὼ γὰρ τῆς πίστεως τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς φροντίδα τίθεμαι, οὐκ ἀνθρώπου τινός. περὶ γὰρ αὐτὸ ^{M VI 636} τὸ θεῖον τὸν νοῦν τεταμένον ἔχω καὶ εἰς πρόσωπον οὐκ ἀφορῶ οὔτε μὴν φροντίζω τινὸς ἢ τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς καὶ τῆς ὀρθῆς καὶ εἰλικρινοῦς πίστεως.
- 169** Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· Ἀναγινωσκο- ²⁵ μένων τῶν ὑπομνημάτων τῶν ἐπὶ Εὐτυχεῖ πραχθέντων, ἡ διαλαλιὰ ἡ ἐμὴ ἀνεγνώσθη καὶ εἰς μέσον ἤχθη, ἣν ἐποίησάμην ἀκολουθῶν τοῖς ἐν Ἐφέσῳ πατράσιν τὸ πρότερον συνεδρεύσασιν, ἀποδεξάμενος τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου τῆς συνόδου τῆς μακαρίας ἐκείνης ἠγησαμένου, δι' ἧς τὸν φρενοβλαπῆ Νεστόριον ἠλεγχεν παρερμηνεύοντα τὴν τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ πατέρων πίστιν. εἶχεν δὲ ἡ διαλαλιὰ μου, ὡς καὶ ³⁰ μέχρι νῦν ἔχει, ὅτι προσκυνῶ τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ

164 adfert Timotheus Aelurus f. 54^b

168 cf. 546. 548. 836

169 cf. 301

5 ἐπὶ διοσκόρου M^{ms} ἐν ἐφέσῳ B^{ms}

9 ἐν χαλκηδόνι B^{ms} post ἀναγινώσκεσθαι MPS

MBPSΦ

3 μαγιστριανὸς καὶ om. B^{Φac} θεοῦ om. S 4 σχεδαρίου MP, corr. M 5 καὶ² om. S
 εὐσέβεια B 6 ἑμαυτοῦ B 7 καὶ¹ om. BS 8 θῦ καὶ σρσ S 9 ἀναγνώσθηται B δορυλαίου
 MPS, corr. M δορυλαίων B 10 οὐρανῶν MPS προστέθεικε P 11 εἶπεν M εἶπε BPS εἶπέ Φ
 12 οὖν ἐσαρκώθη B 13 Σελευκείας Ἰσαυρίας Φ καὶ ὡς S 14 καὶ om. S 15 τῆς
 ἐνανθρωπήσεως καὶ τῆς σαρκώσεως B 16/17 ἐκέλευσαν [scil. Dioscorus et synodus Ephesena.
 ἐκέλευσεν S] -- ἡμῶν MPSΦ καὶ οὐ προσεδέξατο τὴν δικαιολογίαν ὑμῶν, ἀλλ' ἐκέλευσεν ἀπερίεργον
 ἔῃσαι τοῦτο B 20 εἶπεν S 21/22 τῆς καθολικῆς πίστεως S 22 καὶ οὐκ BΦ 23 τεταγμένον B
 25 ὁ εὐλαβέστατος om. B 26 πεπραγμένων B 27 ἀκολουθῶσ B 28 ἀποδεχόμενος B
 μακαρίου B 28/29 τῆς μακαρίας συνόδου S 30 τῶν τῆ πρῶν τὴν S δεκαοκτῶ B
 δὲ καὶ S 31 ἔχω S ἔχων P ἕνα om. Φ

τὸν μονογενῆ, τὸν θεὸν λόγον μετὰ τὴν σάρκωσιν καὶ τὴν ἐνανθρώπησιν ἐν δύο φύσεσιν γνωριζόμενον.

- 170 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Τὸν ἀμέριστον μηδεὶς χωριζέτω. τὸν ἕνα υἱὸν οὐδεὶς λέγει δύο.
- 171 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Ἀνάθεμα τῷ μερίζοντι. ἀνάθεμα τῷ διαιροῦντι.
- 172 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· Ἀνάθεμα τῷ μερίζοντι, ἀνάθεμα τῷ διαιροῦντι τὰς δύο φύσεις μετὰ τὴν ἔνωσιν· ἀνάθεμα δὲ καὶ τῷ μὴ γνωρίζοντι τὸ ἰδιάζον τῶν φύσεων.
- 173 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Ὡς ἐγεννήθη, οὕτως ἔπαθεν. τὰς φωνὰς τῷ βασιλεῖ. εἷς κύριος, μία πίστις. τὸν ἕνα κύριον δύο οὐδεὶς λέγει. ταῦτα Νεστόριος ἐφρόνει. ταῦτα Νεστόριος ἐβόα.
- 174 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Ἀνάθεμα Νεστορίῳ καὶ Εὐτυχεῖ.
- 175 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Τὸν κύριον τῆς δόξης μὴ μερίζετε. τὸν ἀμέριστον μὴ μερίζετε.
- 176 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· Ὁ ἔλεγον· ἐν δύο φύσεσιν γνωριζόμενον μετὰ τὴν ἔνωσιν, θεότητι τελείαι καὶ ἀνθρωπότητι τελείαι. τὴν μὲν γὰρ εἶχεν ἐκ πατρὸς προαιώνιον, τὴν δ' ἐκ τῆς κατὰ σάρκα μητρὸς λαβὼν ὁ αὐτὸς ἠνώσεν ἑαυτῷ καθ' ὑπόστασιν καὶ κεχρημάτικεν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ υἱὸς ἀνθρώπου. ταύτης ἀναγνωσθείσης τῆς διαλαλιᾶς εἷς μὲν τις, οὐκ οἶδα δὲ ὅστις (ἢ γὰρ ἀχλύς τῶν πραγμάτων καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα συνέχεεν καὶ τὸ τοῦ σώματος), ἔρριπεν ἑαυτὸν εἰς τὸ μέσον καὶ ἤρξατο λέγειν ὅτι αὕτη ἡ φωνὴ τὴν ἐκκλησίαν ἐτάραξεν. ἐπανέστησαν λοιπὸν πάντες οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ μονάζοντες οἱ ἀκολουθοῦντες Βαρσουμαῖ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος καὶ ἤρξαντο λέγειν· τὸν λέγοντα δύο φύσεις εἰς δύο τέμε. ὁ λέγων δύο φύσεις Νεστοριανὸς ἐστίν. μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη πάλιν ἡ ἐμὴ φωνὴ μετὰ τὴν ἀσεβῆ καὶ ἀλλόκοτον Εὐτυχοῦς φωνήν. ἐρωτώμενος γὰρ παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Εὐσεβίου εἰ λέγει δύο φύσεις ἐν τῷ Χριστῷ, εἶπεν ἐκ δύο μὲν φύσεων εἰδέναι τὸν Χριστὸν πρὸ τῆς ἐνώσεως, μετὰ δὲ τὴν ἔνωσιν μίαν· ἐγὼ δὲ τότε, ὡς νῦν ἐντυχὼν τοῖς ὑπομνήμασιν ἀνεμνήσθη, εἶπον· ἐὰν μὴ μετὰ τὴν ἔνωσιν ἀχωρίστους καὶ ἀσυγχύτους εἴπηις δύο φύσεις, σύγχυσις λέγεις καὶ σύγκρασις. ἀναγνωσθείσης τῆς φωνῆς τοσοῦτος ἐγένετο κρότος παρ' αὐτῶν, ὥστε πάντων ἡμῶν τιναχθῆναι τὴν ψυχὴν καὶ μάλιστα ἡμῶν τῶν κρινομένων καὶ κελευσθέντων ἀναμένειν τὴν ψῆφον τῆς συνόδου. ἀχλύς πληρωθεὶς εἶπον ὅτι ἐγὼ οὐ μέμνημαι αὐταῖς λέξεσιν ταῦτα εἰρηκῶς, οἶδα μέντοι εἰρηκῶς ὅτι ἐὰν μίαν φύσιν εἴπηις ἀπολελυμένως μετὰ τὴν ἔνωσιν, σύγχυσις λέγεις καὶ σύγκρασις· ἐὰν μέντοι προσθῆις σεσαρκωμένην καὶ ἐνανθρωπήσασαν καὶ νοήσης παραπλησίως τῷ μακαριωτάτῳ Κυρίλλῳ τὴν σάρκωσιν καὶ τὴν ἐνανθρώπησιν, τὰ αὐτὰ λέγεις ἡμῖν. δῆλον γὰρ ὅτι ἄλλο μὲν τί ἐστίν ἡ θεότης αὐτοῦ ἢ ἐκ τοῦ πατρὸς, ἄλλο δὲ ἡ ἀνθρωπότης ἢ ἐκ τῆς μητρὸς. καὶ οἱ κατεγνωκότες πρότερον ὕστερον ἀπεδέξαντό με ταῦτα εἰρηκῶτα.

176 cf. 301. 542. 545. 549

MBPΣΦ

4 λέγω δύο S δύο λέγει B 12 οὐδεὶς δύο λέγει B οὐδεὶς λέγει δύο S ταῦτα: om. S
φρονεῖ — βοᾶ unus codex Φ^c et Φ^r 17 ὁ om. B 19 πρὸ αἰώνων B 20 ἑαυτὸ S 21 μὲν —
δὲ] τίς δὲ οὐκ οἶδα B 23 ὅτι om. B 24 πάντες om. B 25 καὶ om. PS ἤρξατο S
τέμετε BΦ 26 νεστοριανός BΦ νεστόριος MPS ἢ — φωνὴ om. S ἢ B om. M^r 28 μὲν
om. B 30 εἶπον B καὶ εἶπον MBPΣΦ μὴ om. PS 30/31 εἶπησ μετὰ — ἀσυγχύτους δύο B
30 ἀσυγχύτους καὶ ἀχωρίστους S 32 παρ' αὐτῶν BΦ om. MPS 33 ἀχλύσ MPS ἀχλύσ
οὔν B 36 προσθεῖς S νοήσεις S 36/37 μακαρίω B 38 μὲν τί] μέντοι S τί B
39 με] μετὰ PS

- 177 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Καὶ οὕτως ὀρθοδόξως διδάξας διὰ τί τῆι καθαιρέσει Φλαβιανοῦ τοῦ τῆς ὀσίας μνήμης ὑπέγραψας;
- 178 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· Ἐπειδὴ εἰς κρίσιν ἑκατὸν εἴκοσι ἢ τριάκοντα παραδοθεὶς ἐπισκόπων ἀνάγκην εἶχον πείθεσθαι τοῖς ὑπ' ἐκείνων τυπουμένοις. 5
- 179 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Νῦν πεπλήρωται τὸ Mt. 12, 37 γεγραμμένον ἐκ τοῦ στόματός σου δικαιοθήσῃ καὶ ἐκ τοῦ στόματός σου κατακριθήσῃ. αἰδούμενος ἀνθρώπους παρέβης τὸ εὐλογον καὶ τὴν πίστιν ἠθέτησας; Sir. 4, 22 οὐκ ἤκουσας καὶ μὴ ἐντραπήϊς εἰς πτώσιν σου;
- 180 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· Εἰ πρὸς ἄρχοντας ¹⁰ εἶχον, ἔμαρτύρουν· καὶ γὰρ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπεδειξάμην παρρησίαν· παρὰ πατρός cf. Leu. 20, 9 δὲ ὁ κρινόμενος δίκαιοις οὐ κέχρηται. παῖς γὰρ πατρὶ δίκαια λέγων τεθνάτω.
- 181 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Πάντες ἡμάρτομεν, πάντες συγγνώμην αἰτοῦμεν.
- 182 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Καὶ μὴν ὑμεῖς πρότερον ¹⁵ ἐδιδάξατε ὡς κατὰ βίαν καὶ ἀνάγκην ἀγράφωι χάρτηι ὑπογράψαι κατηναγκάσθητε εἰς τὴν καθαιρέσιν τοῦ τῆς ὀσίας μνήμης Φλαβιανοῦ.
- 183 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Πάντες ^{M VI 640} ^{L III 141} ἡμάρτομεν, πάντες συγγνώμην αἰτοῦμεν.
- 184 Θαλάσσιος καὶ Εὐστάθιος καὶ Εὐσέβιος οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Πάντες ²⁰ ἡμάρτομεν, πάντες συγγνώμην αἰτοῦμεν.
Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς καὶ σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστω-
ρίου ἀνέγνω ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου
- 185 ἀλλὰ κατὰ ταύτην τὴν πίστιν καὶ ζῶν καὶ προσκαρτερῶν ταῖς εὐχαῖς κατηγορίαν ἐξ ἐπιβουλής ὑπομεμένηκα παρὰ Εὐσεβίου τοῦ ἐπισκόπου Δορυλαίου λιβέλλους ἐπιδόντος ²⁵ κατ' ἐμοῦ τῶι εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Φλαβιανῶι καὶ τοῖς ἐκ διαφορῶν ἰδίων ἐνεκα αἰτιῶν ἐνδημοῦσιν τότε τῆι βασιλευούσῃ, αἰρετικὸν μὲν ἐμὲ ὑβριστικῶς ἐν αὐτοῖς ἀποκαλοῦντος, οὐδὲν δὲ εἶδος αἰρέσεως τοῖς λιβέλλοις ἐνθέντος, ὅπως ἀθρόον ἐν τοῖς ἀγῶσιν τῆς ἐξετάσεως τοῖς τῆς γλώττης, οἷα εἰκός, ἐκ τῶν θορύβων ὀλίστοις εἰς ἀμάρτημα περιπέσοιμι καινοφωνούμενος. ἐμὲ μὲν οὖν ἐκ τῶν τῆς κατηγορίας λιβέλλων ὁ μνημονευθεὶς ³⁰ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἀπαντῆσαι πρὸς τὴν ἀπολογίαν τοῦ κατηγορηκότος παρεκελεύετο, τὰ μὲν πολλὰ τῶι κατηγορῶι συνὼν καὶ σχεδὸν ἀχώριστος ὑπάρχων αὐτῶι, οἴομενος δὲ ὡς εἰθισμένον ἀεὶ τῶι μοναστηρίῳ προσκαρτερεῖν μὴ παραγενήσεσθαι καὶ διὰ τοῦτο καθαιρήσειν ὡς οὐκ ἀπαντήσαντα. ἀφ' ὧν μετὰ τὸ παραγενέσθαι με κατὰ τὴν βασιλεύουσαν ἐκ τῆς μονῆς μεμαθηκῶς παρὰ τοῦ θαυμασιωτάτου σιλεντιαρίου ³⁵

185 adfert Timotheus Aelurus f. 54^b24 ἐπὶ διοσκόρου M^{ms} εὐτυχῆσ ἐν ἐφέσω B^{ms}MBPSΦ, Λⁿ [24—34 παραγενέσθαι]

1 εἶπεν M^p 2 τοῦ τῆσ — μνήμησ φλαβιανοῦ S 3 ἢ] ἢ καὶ ἑκατὸν B 4 ὁ εὐλαβέστατος om. B 5 παρέβη M^p, corr. P 6 ἐντραπή S 7 ἡμάρταμεν M 8 εἶπεν M^p 9 ἐξεβόησαν] εἶπον M 10 ἡμάρταμεν M 11 20/21 Θαλάσσιος — αἰτοῦμεν om. PS 12 θαλάσσιος εὐσέβιος καὶ εὐστάθιος BΦ 13 Εὐσέβιος scil. Ancyranus 14 μαγιστριανὸς καὶ om. BΦ^{ac} 15 22/23 συνεδρίου B 16 ἀνεγνώσθη M 17 σχεδαρίου P 18 ὑποβολῆσ B 19 τοῦ om. S 20 δορυλαίου M^pS, corr. M 21 δορυλαίων B 22 λιβέλλου ἐπιδοθέντος B 23 ἐπισκόπῳ om. M 24 27/28 ἀποκαλοῦντες S 25 ἐκθέντος S 26 γλώσσησ B 27 καινοφωνούμενος Λⁿ Φ Tim. κενοφωνούμενος MBPS 28 κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν S 29 31/32 παρεκελεύεσατο B 30 ὑπάρχων αὐτῶ M^pSΛⁿ αὐτοῦ ὑπάρχων B 31 παραγενῆσθαι S παραγενέσθαι B 32 ἀπαντήσαντα PS ἀπαντήσοντα M^p

Μάγνου, ὃν ὁ εὐσεβέστατος καὶ πιστότατος ἡμῶν βασιλεὺς ἀπένειμεν πρὸς τὸ μὴ συγ-
χωρῆσαί μοι τὸν ἀπειλούμενον ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ κίνδυνον, περιττὴν εἶναι λοιπὸν τὴν
παρουσίαν μου ἀπεκρίνατο ὡς καὶ ἤδη πρὸ τῆς ἐξετάσεως καθηριημένου, ὡς καὶ ἡ γενομένη 838
παρὰ τοῦ αὐτοῦ θαυμασιωτάτου σιλεντιαρίου μετὰ ταῦτα κατὰθεσις δηλοῖ. ἀλλ'
ἐπειδὴ καὶ οὕτως τὸ κριτήριον ἐπὶ ταῖς ἀπολογίαις κατέλαβον, τὴν μὲν ὑπὲρ τῆς θείας 5
ὁμολογίας παρ' ἐμοῦ γενομένην τε καὶ ὑπογραφεῖσαν διδασκαλίαν κατὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν
παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἐν Νικαίᾳ πίστιν καὶ κατὰ τήνδε τὴν Ἐφεσίων βεβαιωθεῖσαν
παρὰ τῆς προτέρας ἁγίας συνόδου οὔτε δέχεσθαι ἡξίου οὔτε ἐπέτρεπεν ἀναγινώσκεσθαι,
θορύβου δὲ τὸ κριτήριον καὶ ταραχῆς ἐπληροῦτο, πλείστων ἐπιχυθέντων ἀτάκτως καὶ
πανταχόθεν με σὺν κραυγῇ διαθορυβούντων, ὡς αἱ ἐγγράφως μετὰ ταῦτα ἐξενεχθεῖσαι 10
παρὰ τῶν κρινάντων διαλαλιαὶ περὶ τῆς ταραχῆς δηλοῦσιν. κελευσθέντος δέ μου δι'
ἑαυτοῦ λέγειν τὰ ἐπὶ τῇ ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως καὶ εἰπόντος φρονεῖν ὡς οἱ τριακόσιοι
δέκα καὶ ὀκτὼ ἅγιοι πατέρες οἱ ἐν Νικαίᾳ ἐθέσπισαν καὶ ἡ ἐν Ἐφέσῳ ἁγία σύνοδος
ἐβεβαίωσεν, ἀπήτει με ἕτερα ἅπαντα παρὰ τὰ ἐκτεθέντα ἐν τῇ Νικαέῳ καὶ ἐν Εφέσῳ
πρότερον εἶπεῖν. ἐγὼ δὲ φοβηθεὶς παραβῆναι τὸν τε ἐξενεχθέντα ὄρον ὑπὸ τῆς ἁγίας 15
συνόδου τῆς ἐνταῦθα συνειλεγμένης πρώην κατὰ βούλησιν θεοῦ τὰ τε ὀρισθέντα ἐπὶ τῇ
πίστει παρὰ τῶν ἐν τῇ Νικαέῳ συναχθέντων ἁγίων πατέρων παρεκάλουν γνωρισθῆναι
τῇ ὑμετέροι ἁγίᾳ συνόδῳ ὡς τοῖς παρ' ὑμῶν δοκιμαζομένοις ἔτοιμος ὑπάρχων ἐμμένειν.
καὶ ταῦτα λέγοντος ἀθρόον ἢ κατ' ἐμοῦ πρὸ πολλοῦ συγγραφείσα, ὡς ἐδόκει αὐτῷ, M VI 641
καθαίρεσις ἀνεγινώσκετο καὶ κατ' ἰδίαν λοιπὸν μετὰ ταῦτα τινὲς αὐτῶν τε φωναὶ καὶ 20
ἐμοῦ καὶ ἄλλαι καταθέσεις καὶ μάλιστα ἐνθά ἐγὼ κατὰ τοὺς ἐν Νικαίᾳ ἁγίους πατέρας L III 144
καὶ τοὺς μετὰ ταῦτα ἐν Ἐφέσῳ συνελθόντας ὡμολόγουν φρονεῖν, ἐπὶ τῶν πεπραγμένων
ὑπομνημάτων μετεπλάττοντο, ὡς τὰ ἐγγράφως μετὰ ταῦτα πραχθέντα κατὰ παρά-
κλησιν ἐμὴν καὶ κέλυσιν τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως ἔδειξεν,
οὐδένα λόγον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ ποιησαμένου τῆς ἐμῆς εἰς τὴν 25
ὑμετέραν ὀσιότητα ἐπικλήσεως οὔτε τὰς ἐμὰς πολιὰς αἰδεσθέντος ἐν τοῖς κατὰ τῶν
αἰρετικῶν πολέμοις καὶ τῇ τῆς εὐσεβείας ὁμολογίᾳ καταγηράσαντος, ἀλλ' ὡς ἐξουσίαν
ἔχων πάντα κατὰ μόναν περὶ τῆς πίστεως πράττειν καὶ μηδὲν τῇ ὑμετέροι ἁγιότητι
τῶν τῆς τοσαύτης κρίσεως ἐπιτρέπειν δικαίων, καταπεφῆνατό μου καὶ τῆς ἐκκλησίας
ἀπέτεμεν, ὡς ἐνόμιζεν, καὶ τῆς ἱερωσύνης ἀφείλεν, ὡς ὤιετο, καὶ τῆς τῶν θείων μυστηρίων 30
κοινωνίας ἀπεῖρξεν καὶ τοῦ προίστασθαι μοναστηρίου παρὰ τὴν ἀκολουθίαν
ἀπεκώλυσε καὶ παρέδωκεν τῷ εἰς τοῦτο συντεταγμένῳ πλήθει κατὰ τὸ ἐπισκοπεῖον
καὶ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ὡς αἰρετικὸν καὶ βλάσφημον καὶ Μανιχαῖον διαχειρίσασθαι, εἰ μὴ
ἢ τοῦ θεοῦ πρόνοια διασώσασά με κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν τῇ ὑμετέροι ἐτήρησεν
ἀγιότητι. ἀλλὰ καὶ ἐν διαφόροις εὐκτηρίοις οἴκοις ἐν (τε) ταῖς τῶν ἁγίων μνήμασι μετὰ 35
τὴν ἔκκλητον τὴν τε ἐπ' ἐμοῖ ψῆφον ἀναγινώσκεσθαι παρεσκεύαζεν καὶ ἀνεθεμάτιζεν
με, καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντάς μοι καὶ προσδιαλεγομένους ἄλλοτρίους τῆς θείας κοινωνίας
ποιῶν, μὴ περιμείνας τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης τὴν κρίσιν, καὶ καθυπογράφειν τῇ γενο-
μένῃ κατ' ἐμοῦ ψήφῳ κατηνάγκασεν μοναστήρια, οὐδέποτε, ὡς καὶ ἡ ὑμετέρα οἶδεν θεο-

MBPSΦ

1 ὁ om. P	ἡμῶν om. B	τῶ M	2 τῇ om. B	3 καὶ om. B	καθηρουμένου S
5 ἐπειδὴ καὶ] ἐπειδὴπερ B	7 πρῶν τῶν P	τὴνδε τὴν ἐφεσίων MPS	τὴν ἐφεσίων δὲ B		
8 ἐπέτρεπεν B	10 με] μὲν PS	13 δεκαοκτὼ B	14 τε om. B	16 τὰ τε] καὶ τὰ B	17 ἐν
νικαία B	18 ἡμῶν MPS	ἐμμένειν M ^{ms} BΦ om. M, PS spatio rel.	19 συγγραφείσα	πρὸ	
πολλοῦ B	22 ὡμολόγησα B	23/24 κατὰ παράκλησιν ἐμοῦ μετὰ ταῦτα πραχθέντα B			
27 πίστεωσ B	29 τῶν om. B	τοσαύτησ RΦ τοιαύτησ MPS Tim.	κατεπεφῆνατό S		
32 ἀπεκώλυεν MPS, corr. M	τούτω MS	33 καὶ' om. P	34 ὑμῶν B	35 τε addidi ex Φ	
36 παρεκέλευσε B	36/37 ἀνεθεμάτισεν ἐμέ B	37 συντυγχάνοντάσ B	ἄλλοτρίουσ] ἔξω B		
θείας om. B	39 οὐδέποτε] οὐκ οὔσησ B	39/96, 1 θεοφιλεῖα οἶδε B			

φίλεια, τοιαύτης συνηθείας οὐδὲ κατὰ αἰρετικῶν κρατησάσης. καὶ εἰς τὴν Ἀνατολὴν δὲ ἐξέπεμψεν τοὺς χάρτας καὶ πολλαχοῦ ἐπὶ τῷ καὶ παρὰ ἄλλων θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων τε καὶ μοναζόντων καὶ ταῦτα μὴ κρινάντων καθυπογράφεσθαι, καίτοι μᾶλλον ὀφείλων πρὸ πάντων τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἐπιστεῖλαι, οὓς καὶ ἐπεκαλεσάμην. τότε μὲν οὖν μόλις σωθεὶς διὰ λιβέλλων δῆλα πεποίηκα τὰ παρακολουθήσαντα πρὸς τὴν ὑμέτεραν 5 θεοσέβειαν καὶ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ πιστοτάτου βασιλέως ἐδεήθην ὑμᾶς τοὺς ὀσίους καὶ θεοφιλεῖς καὶ πᾶσαν ἀδικίαν καὶ συσκευὴν βδελυττομένους γενέσθαι δικαστὰς τῶν κεκριμένων· δέομαι δὲ νῦν τῆς ὑμετέρας ἀγίωσύνης λογίσασθαι τὴν κατασκευασθεῖσάν μοι συκοφαντίαν καὶ ἐπιβουλήν καὶ τὴν ἐκ ταύτης τῆς αἰτίας γενομένην ταῖς ἀπανταχοῦ 10 M VI 644 ἀγιωτάταις ἐκκλησίαις ταραχὴν καὶ τὸ ἐκ τούτου πολλοῖς ἀναφνέν σκάνδαλον καὶ διὰ τῆς προσούσης ὑμῖν φιλοχρίστου σοφίας τοὺς μὲν τούτων αἰτίους τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ὑποβαλεῖν θεσμοῖς, πᾶσαν δὲ βλασφημίας καὶ ἀσεβείας ῥίζαν ἐκκόψαι. ἐγὼ γὰρ τὴν τῆς ὑμετέρας μακαριότητος κρίσιν ἐξ ἀρχῆς ἐπεβοησάμην, καὶ πάλιν δὲ διαμαρτύρομαι Tim. 6, 13 ἐνώπιον Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν ὅτι οὕτως φρονῶ καὶ ἐνθυμοῦμαι καὶ ἐννοῶ καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν πίστιν οἱ ἅγιοι πατέρες 15 οἱ ἐπὶ τῆς Νικαέων συνελθόντες, ἦν καὶ οἱ ἐν Ἐφέσῳ ἐν τῇ δευτέρᾳ συνόδῳ ἅγιοι πατέρες ἐβεβαίωσαν, καὶ εἴ τις παρὰ ταύτην τὴν πίστιν δοξάζει, τοῦτον ἀναθεματίζω κατὰ τὸν ὅρον αὐτῶν.

Εὐτυχῆς ἀρχιμανδρίτης οὕτω πιστεύω ὡς προγέγραπται, καὶ ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ καὶ ἐπέδωκα τοὺς λιβέλλους. 20

186 Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Οὗτος κατήγορον ἔσχεν L III 145 Εὐσέβιον· κελεύσατε αὐτὸν παρῆναι.

187 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Ὁ κατηγορηθεὶς παρ' ἐμοῦ Εὐτυχῆς δὸς λιβέλλους ἐν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ ἐμνημόνευσεν ὅτι κατήγορος αὐτοῦ εἰμί. ποίῳ δὲ τρόπῳ τοῦ δικάσαντος Φλαβιανοῦ τοῦ τῆς ὀσίας 25 μνήμης ἀξιῶσαντος τὸν κατήγορον ἐμὲ εἰσελθεῖν καὶ τῆς ἀκολουθίας καὶ τῶν κανόνων τοῦτο βουλομένων, ἐκωλύθην εἰσελθεῖν, ἀξιώ [τοῦτο] ζητηθῆναι.

188 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Αἰτήσαντος Φλαβιανοῦ τοῦ τῆς ὀσίας μνήμης ὥστε Εὐσέβιον τὸν κατήγορον Εὐτυχοῦς εἰσελθεῖν, διὰ τί κατὰ τοὺς κανόνας ὑμεῖς, οἷς ἡ ἐξουσία τοῦ δικάζειν ἐδέδοτο, τοῦτο γενέσθαι οὐ προσετάξατε; 30

189 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἀξιώ ἀναγνωσθῆναι τὴν κατάθεσιν Ἐλπίδιου. οὐκ εἶχον γὰρ κωλύσαι, εἰ μὴ κομμονιτώριον ἦνεγκεν Ἐλπίδιος διαβεβαιούμενος ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσεν αὐτὸν μὴ εἰσελθεῖν.

190 Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ὁ περίβλεπτος κόμης Ἐλπίδιος οὐκ ἐπέτρεψεν εἰσελθεῖν αὐτόν. 35

23 ἐν χαλκηδόνι M^{ms} P^{ms}

MB¹ P¹ S¹ Φ, A^o [21. 22]

1 κρατησάσης] κρατήσας δὲ S 2 δὲ PS om, MB τοὺς om. B; πανταχοῦ B
 παρ' ἀλλήλων καὶ παρ' ἄλλων S θεοφιλεστάτων BS 3 τε om. S ταύτη B καθυπο-
 γράψαι B 4 καὶ om. B^o 6 ὀσιότητα B εὐσεβοῦς B 7 θεοπρεπεῖς Φ S δὲ νῦν]
 τοίνυν B 9/10 αἰτίας ταραχὴν M, ταῖς — ἐκκλησίαις γενομένην post ταραχὴν add. M^{ms} παν-
 ταχοῦ PS ἀγιωτάταις PS Φ Tim. om. MB 10 τοῖς πολλοῖς S σκάνδαλον διαλύσαι P¹
 11 οὖσης B 12 ὑποβάλλειν S καθυποβαλεῖν B βλασφημίαν BS 13 δὲ om. S 15 καθ'
 ἦν P καθὰ S πίστιν M P Φ Tim. πιστεύειν M^{corr} om. BS 16 τῆς κατὰ νίκαιαν B τὴν S
 πρώτη B προτέραι Tim. om. Φ^{ac} 19 πιστεύων B καὶ om. B 20 ὑπέδωκα S 23 δο-
 ρυλλαίου MB¹ P¹ S, corr. M 27 τούτου MS, corr. M^{ms} τοῦτο M^{corr} B om. M P S Φ 28 εἶπεν M¹
 29 ὀσίας] εὐσεβοῦς B τὸν εὐσέβιον P τὸν om. S 30 δέδοται τοῦ δικάζειν B
 ἐδίδοτο P¹ 32 κομμονιτώριον B 33 αὐτὸν ἐκέλευσε B;

- 191 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Ἐγὼ οὐκ ἤμην αὐθέντης.
- 192 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Πίστεως κρινομένης αὕτη οὐκ ἔστιν ἀπολογία.
- 193 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐπειδὴ νῦν αἰτιᾶσθέ με ὡς παραβεβηκότα τοὺς κανόνας καὶ ἀκούσαντα Ἐλπίδιου, νῦν ποῖοι σώζονται κανόνες, ὅτι εἰσῆλθεν Θεοδώρητος;
- 194 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Θεοδώρητος ὁ ἐπίσκοπος κατηγορήσων εἰσελήλυθεν, ὡς τῆς αὐτοῦ φωνῆς ἀκηκόατε. 34
- 195 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Καὶ τί ἐν τάξει ἐπισκόπου καθέζεται; 10
- 196 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Καὶ ὁ ἐπίσκοπος Εὐσέβιος καὶ ὁ ἐπίσκοπος Θεοδώρητος ἐν τάξει κατηγορῶν καθέζονται, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐν τάξει κατηγορουμένων καθέζεσθε. ὅθεν τὰ λοιπὰ ἀναγινωσκέσθω. M VI 645
- Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω 16
- 197 Ἐλπίδιος ὁ περίβλεπτος κόμης εἶπεν· Ὁ θειότατος βασιλεὺς πληρῶν πρῶτον αὐτὸς τὴν τάξιν τῶν νόμων, ἧς ἔστιν καὶ εὐρετῆς καὶ φύλαξ, παρεκελεύσατο τοὺς κρίναντας ἤδη ἐν τάξει κρινομένων ὑπάρχειν καὶ διδασκαλίας μήπω καιρὸν ἔχειν, μη(δὲ) ταύτης τὴν παρρησίαν δόντων ὑμῶν. πρὸς δὲ τὰ νῦν εἰρημένα παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Φλαβιανοῦ ἐκεῖνο διδάσκω· ὁ μὲν κατήγορος τὴν ἑαυτοῦ κατηγορίαν ἐπλήρωσεν καὶ νενίκηκεν, ὡς οἶεται, καὶ μετήνεγκεν λοιπὸν τοῦ κατηγορήσαντος τὴν κρίσιν εἰς ἑαυτὸν ὁ δικαστής, ὡς καὶ παρὰ τοῖς ἔξω θεσμοῖς φυλάττεται. νῦν τοίνυν ἡμεῖς συνεληλύθατε, ὥστε τοῖς κρίνασιν κρίναι, οὐ μὴν ἀνωθεν κατηγοροῦ δέξασθαι πρόσωπον καὶ θορύβου πάλιν ἀρχὴν ἐτέραν γενέσθαι. κελεύσατε τοίνυν, εἰ δοκεῖ, κατὰ τάξιν πάντα τὰ λοιπὰ τὰ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει πεπραγμένα ἀναγνωσθῆναι κατὰ τὸ ὑμῖν δοκοῦν. 20
- 198 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἀκολουθῶς ἐδίδαξεν ὁ περίβλεπτος κόμης Ἐλπίδιος. ὅθεν ἐπιδοθέντος τοῦ λιβέλλου καὶ ἀναγνωσθέντος ἀναγινωσκέσθω καὶ τὰ ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει περὶ ταύτης τῆς κινουμένης ὑποθέσεως πεπραγμένα. λεγέτωσαν δὲ καὶ οἱ παρόντες θεοσεβέστατοι ἐπίσκοποι εἰ τοῦτο αὐτοῖς δοκεῖ. L III 148 30
- 199 Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ἀκόλουθός ἐστιν ἡ ἀπόφασις τῆς σῆς ἀγιωσύνης, ὅθεν εὐλογον ἀναγινώσκεσθαι τὰ πεπραγμένα.
- 200 Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Δικαίας οὔσης τῆς διαλαλιᾶς τοῦ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Διοσκόρου τοῦτο γινέσθω. 35
- 201 Κῦρος ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος εἶπεν· Δικαία καὶ ἀκόλουθος ἡ διαλαλία τοῦ

7 Διόσκορος περὶ Θεοδώριτου M^{ms} F^{ms}17 ἐν Ἐφέσῳ M^{ms} B^{ms} ἐπὶ Διοσκόρου M^{ms} ro.1 εἶπε PSMBPSΦ, Λⁿ [17—98, 8]

3 ὑπερφεστάτη B	3. 8. 12 εἶπεν MP	6 τοὺς om. B	ἐλπίδιον PS	σώζονται S
7. 8. 13 θεοδώριτος BPS	8 ὑπερφεστάτη B	8,9 ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος	B ὁ ἐπίσκοπος	
κύρου P	9 εἰσῆλθεν B	οὐκ ἀκηκόατε S	15 τοῦ — κονσιστωρίου om. B	θείου om. S
15/16 τῶν αὐτῶν B τοῦ MP	16 σχεδαρίου P om. B	17 κόμης om. B	πρῶτον BΦΛ ⁿ	
πρῶτος MPS	18 ἦσ MPBSΦ ^{ac} Λ ⁿ ὦν Φ ^r	19 μηδὲ ΦΛ ⁿ μὴ MBPS	20 διδόντων B	
θεοφιλεστάτου om. Φ	23 τοίνυν] οὖν B	28 Διόσκορος — εἶπεν om. PS	29 κόμης ex	
κόμης corr. B adnotando in mg. Ἰστέον ὅτι ὁ κόμης παρὰ τοῖς ἰταλοῖς κόμης λέγεται ἀναγινω-				
σκέσθωσαν B	31 θεοφιλέστατοι B	35 θεοσεβεστάτου B	36 ἀφροδισίας PS	

θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Διοσκόρου πρὸς τὸ ἀναγνωσθῆναι τὰ ἐπὶ τῆι ὑποθέσει πεπραγμένα ἐν τῆι βασιλευούσῃ πόλει.

202 Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Ἀκόλουθον τοῖς διαλαληθεῖσιν παρὰ τῆς ὑμετέρας θεοφιλείας τὸ ἱκανὸν γενέσθαι. ὅθεν προκομιζέσθωσαν οἱ χάρται οἱ ὀφείλοντες ἀναγνωσθῆναι ἐπὶ τῆς ἀγίας ταύτης σύνοδου. 5

203 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπεν· Καὶ ἐμοὶ δοκεῖ τὰ παραπλήσια ὥστε κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν ὁσίων πατέρων γενέσθαι τὴν τῶν πεπραγμένων ἀνάγνωσιν. M VI 648

204 Διογένης ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Καγὼ τὰ αὐτὰ συντίθεμαι ὥστε κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης συνόδου ἀναγνωσθῆναι τὰ πεπραγμένα ἐν τῆι βασιλευούσῃ. 10

205 Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λυδῶν εἶπεν· Σύμφηφός εἰμι τῆς γνώμης τῶν καλῶς ἐπιζητηθέντων ὑπομνημάτων.

206 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ταρσοῦ εἶπεν· Κατὰ τὸ παραστὰν τοῖς ἀγιωτάτοις ἀρχιεπισκόποις δίκαιόν ἐστίν ἀναγνωσθῆναι τὰ πεπραγμένα ἐν τῆι βασιλευούσῃ.

207 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Σεβαστείας εἶπεν· Κατὰ τὴν ψῆφον τῶν ἀγιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων ἀναγκαία ἐστίν ἡ τῶν πραχθέντων ἐν τῆι βασιλευούσῃ πόλει ὑπομνημάτων ἀνάγνωσις. 15

208 Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Μύρων εἶπεν· Δίκαιον οἶμαι ἀναγνωσθῆναι τὰ ὑπομνήματα τὰ ἐν τῆι βασιλευούσῃ πεπραγμένα, καθάπερ διελάλησαν καὶ οἱ ἀγιώτατοι πατέρες.

209 Νουνέχιος ἐπίσκοπος Λαοδικείας Τριμιταρίας εἶπεν· Κατὰ τὴν διαλαλίαν τῶν θεοφιλεστάτων πατέρων ἀκόλουθον δοκεῖ καὶ ἐμοὶ τὸ γενέσθαι τὴν τῶν πεπραγμένων ἀνάγνωσιν. 20

210 Μαρριανὸς ἐπίσκοπος Συνάδων εἶπεν· Καθὰ διελάλησαν οἱ ὀσιώτατοι πατέρες, ἀναγιγνωσκέσθω ἡ πρᾶξις τῶν ὑπομνημάτων ἡ γενομένη ἕνεκα Εὐτυχοῦς ἐν τῆι πανευδαίμονι πόλει. 25

211 Εὐστάθιος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· Ἀναγκαία ἐστίν ἡ ἀνάγνωσις τῶν ὑπομνημάτων πρὸς εἶδησιν τῶν μὴ παρόντων τῆι ὑποθέσει.

212 Κύντιλλος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας ἐπέχων καὶ τὸν τόπον τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων πόλεως Ἀναστασίου εἶπεν· Ἀκόλουθόν ἐστίν ἀναγνωσθῆναι τὰ πεπραγμένα ἐν τῆι μεγαλωνύμῳ Κωνσταντινουπόλει τῆι ἀγίᾳ συνόδῳ πρὸς ἐντελεστέραν εἶδησιν τῆς ὑποθέσεως. 30

213 Ἀττικὸς ἐπίσκοπος Νικοπόλεως Παλαιᾶς Ἡπείρου εἶπεν· Ἀκολούθου οὔσης τῆς διαλαλῆς τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Διοσκόρου τὸ ἱκανὸν γινέσθω καὶ τὰ ὑπομνήματα ὑπαναγιγνωσκέσθω πάσῃ τῆι ἀγιωτάτῃ συνόδῳ πρὸς ἀκριβεστέραν εἶδησιν τῶν ζητουμένων. 35

214 Σώζων ἐπίσκοπος Φιλίππων Μακεδονίας εἶπεν· Ἀναγκαία ἡ τῶν πεπραγμένων ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀνάγνωσις· οὕτω γὰρ ἔσται μαθεῖν ἀκριβῶς τὰ ἐκεῖ κεκινημένα. L III 149

215 Οὐράνιος ἐπίσκοπος Ἰμερίας ἐπαρχίας Ὀσρονηῆς ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Εὐλογίου

MBPSP, Λⁿ [1—8]

2 ἐν S 3/4 τοῖς διαλαληθεῖσιν ἀκόλουθον S 4 προσκομιζέσθωσαν MPS, corr. M
5 αἱ χάρται S ταύτης om. ΒΛⁿ 6 ἀγκύρας MPSP^a Λⁿ ἀγκύρας γαλατίας ΒΦ^r 7 ἀγίων Β
8 συντίθημι Β 11 λύδων Μ^{corr} Β unus codex Φ^c, Φ^r 16 ἐπισκόπων] πρῶν Β 18/19 Δίκαιον —
πατέρες] κατὰ τὴν διαλαλίαν [20] — ἀνάγνωσιν [22] PS 19 καὶ om. S 20/22 Κατὰ
τὴν — ἀνάγνωσιν] δίκαιον [18] -- πρῶς [19] PS 23 συννάδων ΜΡ ὄσιοι Β 28 κύντιλλοσ Β
κυντίλλιοσ ΜΡ, corr. Μ κεντήλλιοσ S θεοφιλεστάτου Β 29 τῆς — πόλεως] τῆς θεσσαλονικῆσ Β
30 μεγαλωνύμῳ] μεγαλοπόλει Β 33 ἡμῶν om. MPSP^a 34 ἀγιωτάτῃ om. Β 36 *primae*
Macedoniae Φ 37 ἐστι Β 39 ἐπαρχίας ὀσρονηῆσ Μ^{corr} ΡΦ^r ἐπαρχίας ὀσρονηῆσ ΜΦ^a ἐπαρχίας
ροδόπησ Β om. S 39/99, 1 εἶπεν ἐρμηνεύοντος — ἐδεσηοῦ Β 39 αὐτῷ Β

πρεσβυτέρου Ἐδεσσηνοῦ εἶπεν· Ἀκολουθῶς ἀπεφήνατο ὁ ἀγιώτατος καὶ θεοσεβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Διόσκορος ὥστε ἀναγνωσθῆναι πρότερον τὰ πεπραγμένα ἐν τῇ πανευδαίμονι Κωνσταντινουπόλει περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως.

- 216 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Πάντες θέλομεν ἀναγνωσθῆναι τὰ πεπραγμένα. ἀνα- M VI 649
γινωσκέσθω τὰ πεπραγμένα. 5
- 217 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Λεγέτω καὶ ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰούλιος ὁ ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λέοντος εἰ σύμφηφος γίνεται τῇ ἀγίαι ταύτῃ συνόδῳ καὶ βούλεται καὶ αὐτὸς ἀναγνωσθῆναι τὰ πεπραγμένα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ταύτῃ.
- 218 Ἰούλιος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων 10 ἐκκλησίας Λέοντος ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν εἶπεν· Τούτῳ τῷ λόγῳ βουλόμεθα τὴν πρᾶξιν ἀναγνωσθῆναι, εἰ πρῶτον ἀναγνωσθῆι τὰ παρὰ τοῦ πάπα ἐπισταλέντα.
- 219 Ἰλάριος διάκονος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν εἶπεν· Ἐπειδὴ καὶ ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος Ῥώμης ἀναγνωσθέντων 15 αὐτῷ τούτων τῶν ὑπομνημάτων ὧν νῦν ζητεῖτε τὴν ἀνάγνωσιν, ἐπέστειλεν [ἃ ἐπέστειλεν]
- 220 Εὐτυχῆς ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· Οἱ ἀποσταλέντες θεοσεβέστατοι ἄνδρες ὑπὸ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος τῆς Ῥωμαίων εἰς τὴν ἀγίαν ὑμῶν σύνοδον ὑποπτοί μοι γεγόνασιν. κατήχθησαν γὰρ πρὸς Φλαβιανὸν τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον καὶ ἠρίστησαν παρ' αὐτῷ καὶ συνεκροτήθησαν καὶ πάσης θεραπείας 20 παρ' αὐτοῦ ἠξιώθησαν. ἀξιῶ οὖν τὴν ὑμετέραν ἀγιότητα, εἴ τι παρὰ τὸ δίκαιον γίνοιτο παρ' αὐτῶν κατ' ἐμοῦ, τοῦτο πρόκριμά μοι μὴ φέρειν.
- 221 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἀκόλουθόν ἐστιν καὶ εὐλογον πρῶτον ἀναγνωσθῆναι τὰ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει πεπραγμένα, εἴθ' οὕτως τὰ γράμματα τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ῥώμης. ὅθεν κατὰ τὰ δόξαντα τῇ ἀγίαι ταύτῃ συνόδῳ ἀνα- 25 γινωσκέσθω τὰ πεπραγμένα.
- 222 Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων εἶπεν· Προσέταξεν ἡ ἀγία ὑμῶν καὶ μεγάλη σύνοδος ἀναγνωσθῆναι τὰ πεπραγμένα ἐν τῇ βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῇ ἐν χερσίν ὑποθέσει. ἐπειδὴ τοίνυν προσήνεγκεν ταῦτα ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίας Φλαβιανός, ἐπιδέδωκεν δὲ τὰ ἴσα καὶ 30 ὁ θεοσεβέστατος ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχῆς, ἀναγνώσομαι, ὡς προσετάξατε.

221. 222 adfert Timotheus Aelurus f. 56^a

12 σημ̄ ὅτι ἐκ δευτέρου πάλιν ἐπεζητήθη ἀναγνωσθῆναι ἡ ἐπιστολή λέοντος καὶ οὐκ ἀνεγνώσθη MmgPmgSmg

MBPSΦ, Λⁿ [4—100, 3]

1 καὶ θεοσεβέστατος om. B 2 ἐπίσκοπος B πρότερον om. Φ^{ac} 6 θεοφιλέστατος B
8 ταύτῃ om. B 9 ταύτῃ om. B 10 ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου B 11 αὐτῷ B
11. 15 λυδῶν M^{corr}B 12 βούλομαι B 14 *Hilarius* Φ^cΛⁿ Ἰλάριος MBPSΦ^a αὐτῷ B
15 εἶπεν om. M 16 ἐπέστειλεν ἃ ἐπέστειλεν [ἀπέστειλεν PS] MBPS *direxit* [*transmisit* Φ^{ac}] *quo dicente* Φ^{ac}Λⁿ *transmisit epistolam eam legi iubete quo dicente* Φ^c; *seruant* Φ^{ac}Λⁿ *Hilari sermonem ab Eutyche interruptum*; *qui cum non plenus esset, uario modo in Graecis et in Rustici exemplari suppletus est* 17 ὁ ἀρχιμανδρίτης S θεοφιλέστατοι B παρὰ B 18 λέοντος τῆς Ῥωμαίων MSLⁿ λέοντος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ΓΦ τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας λέοντος B 21 οὖν om. BPS ἡμετέραν S 22 κατ' ἐμοῦ παρ' αὐτῶν B 25 ταύτῃ om. B Tim. 27 ὑμῶν om. B 28/29 τὰ ἐν τῇ — πόλει κωνσταντινουπόλει πεπραγμένα ἐπὶ τῇ — ὑποθέσει ἀναγνωσθῆναι B 29 προσήνεγκε BΦ Tim. προήνεγκεν MPSΛⁿ θεοφιλέστατος B 30 δὲ om. S καὶ om. Λⁿ 31 θεοσεβέστατος om. BS ἀναγνωσθήσονται B προσετάξατο PS

Τὰ πραχθέντα ἐκ Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Φλαβιανοῦ, ἀναγνωσθέντα δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ Διοσκόρου ἀναγινώσκειται ἐν Χαλκηδόνι

- 223** Ὑπατείας Φλαυίων Ζήνωνος καὶ Ποστουμιανοῦ τῶν λαμπροτάτων τῆι πρὸ ἐξ Εἰδῶν
 L III 152 Νοεμβρίων, ἐν τῆι φιλοχρίστῳ καὶ βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει Ῥώμη, συν-
 M VI 652 αχθείσης τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου τῆς ἐνδημούσης ἐν τῆι προειρημένῃ 5
 d. 8. m. Nou. μεγαλοπόλει ἐν τῷ σηκρήτῳ τοῦ ἐπισκοπέου, προκαθεζομένου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ
 a. 448 ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Φλαβιανοῦ, καὶ ἀναγινωσκομένης ἀναφορᾶς σταλείσης παρὰ
 Φλωρεντίου τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Σάρδεων μητροπόλεως τῆς ἐπαρχίας Λυ-
 δῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν τελούντων θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων Ἰωάννου καὶ Κοσσινίου,
 παρόντων καὶ τῶν τὰς ἀναφορὰς κομισάντων κληρικῶν, τύπου τε δοθέντος φανεροῦ ἐπὶ 10
 τοῖς ἀναγνωσθεῖσιν, ἀναστὰς Εὐσέβιος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου, εἰς ὧν
 τῶν συνεδρευόντων, λιβέλλους ἐπιδέδωκεν τῆι ἁγίαι συνόδῳ ἐνορκῶν ἀναγνωσθῆναι
 αὐτοὺς καὶ ἐμφέρεισθαι τῆι πράξει τῶν ὑπομνημάτων.
- 224** Ἐνισταμένου δὲ αὐτοῦ ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Φλαβιανὸς εἶπεν· Ὑποδε-
 χθεὶς ὁ λίβελλος ἀναγινωσκέσθω πρὸς τὸ γνῶναι ἡμᾶς τὴν ἐγκειμένην αἰτίαν. 15
 Καὶ ὑποδεξάμενος Ἀστέριος πρεσβύτερος καὶ νοτάριος ἀνέγνω

Ἀντίγραφον λιβέλλου Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου

- 225** Τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Φλαβιανῶι καὶ τῆι ἐνδημούσῃ
 ἁγίαι καὶ μεγάλῃ συνόδῳ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων παρὰ Εὐσεβίου ἐπισκόπου
 Δορυλαίου. Ἡὐχόμεν μὲν μὴ οὕτω παραπληξίαι ἀλῶναι καὶ μέθῃ λογισμοῦ καὶ 20
 ἐκστάσει φρενῶν Εὐτυχῆ τὸν πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην, ὥστε ἐπιλαθέσθαι μὲν
 τοῦ φόβου τοῦ θεοῦ, καταφρονῆσαι δὲ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ πάντων ἡμῶν σωτῆρος
 Act. 17, 31 Χριστοῦ καὶ τῆς δικαίας αὐτοῦ κρίσεως καὶ ἀνταποδόσεως, ὃς ἤξει κρίναι τὴν οἰκουμένην
 Apoc. 22, 12 ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἀποδοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ὥστε τολμῆσαι κατ' αὐτοῦ
 τοῦ πάντων ἡμῶν σωτῆρος Χριστοῦ βλάσφημον κινήσαι γλῶτταν καὶ τοὺς πατέρας τοὺς 25
 ἐν ἁγίοις ἀριθμουμένους αἰρετικούς ἀποκαλεῖν καὶ ἡμᾶς τοὺς τὴν ἐκείνων ἐξηλωκότας πίστιν.
 ἐπειδὴ δὲ οὐ παύεται, ἀπύλωτον ἔχων στόμα καὶ ἀχαλίνωτον γλῶτταν, ἀρνούμενος
 [τε] τὰ εὐσεβῆ τῆς ὀρθοδοξίας δόγματα, διασύρων δὲ καὶ τοὺς ἁγίους πατέρας κάμῃ τὸν
 μηδέποτε αἰρετικὸν ὑπονοηθέντα, αἰρετικούς δὲ πάντοτε πολεμήσαντα καὶ τὴν ὀρθόδοξον

1 πράξις ᾱ M^{ms}

1—4 cf. infra 615

225. 230 = Epistularum Coll. II 2. extant in Coll. Nouariensi 1

MB, P [usque ad 16 ἀνέγνω], p [inde a 17], S, HX [inde a 17]. Φ, Λⁿ [17—101, 5]

1/2 πράξις πρώτη τῶν ἐν τῆι κατὰ κωνσταντινουπόλιν συνόδῳ ἐπὶ φλαβιανοῦ πεπραγμένων κατὰ
 εὐτυχοῦς τοῦ δυσσεβοῦς B 3 φλαυίων BΦ^{ar} φλαβίου M^{PS}Φ^c πουστουμιανοῦ PS τῆι om. M^{PS}
 ιδῶν M 4 καὶ om. P πόλει S Ῥώμη MBΓΦΛⁿ νέα Ῥώμη S 6 σηκρήτῳ M σεκρέτῳ BPS
 ἐπισκόπου M^{PS}, corr. M 7 φλαβιανοῦ ἀρχιεπισκόπου B ἀποσταλείσης B 8 θεοφιλεστάτου
 B Rusticus σάρδεων BΦ σαρδιανῶν M^{PS} 8/9 λυδῶν BΦ^r 9 καὶ MBPS κατὰ Φ αὐτὸν B
 αὐτῷ M^{PS} κοσίνου M^{PS} κοσινίου M^{corr} 11 ὁ om. P δορυλαίου MBPS, corr. M
 14 ἐπίσκοπος B 16 ἀρχινοτάριος B post ἀνέγνω collocant p. 102, 1—29 M^{PS}; eundem
 ordinem inuenit Rusticus in Graeco 17 ἀντίγραφον HX ἀντίγραφον τοῦ M^{PS} S^{ms} Ἰσὸν B Εὐσεβίου -
 Δορυλαίου om. M^{PS} S^{ms} τοῦ εὐλαβεστάτου om. HX δορυλαίου B 18 φιλοχρίστῳ X φλαβιανῶ
 ἀρχιεπισκόπῳ pS 20 δορυλαίου MB^rS, corr. M om. HX ηὐχόμεν μὴ HX, corr. H
 μὴ om. pS παραπληξίαι HX λογισμῶν B 21 ἐκστάσει] σκαιώσει B εὐτυχῆν M^{PS}.
 corr. M 22 τὸν φόβον X πάντων ὁρῶ ἡμῶν HX 23 ἰὺ χῦ H 24 τὸ ἔργον BH
 τολμήσας HX αὐτοῦ^s om. BS 27 ἐπεὶ B 28 τε M^{PS}HX om. BΦΛⁿ ῥήματα S
 καὶ om. HX 29 οὐδέποτε X 29/101, 1 αἰρετικούς — ἐδικήσαντα om. HX

πίστιν κατὰ δύναμιν ἐκδικήσαντα ἐμμένοντά τε τῆι πίστει τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ τῶν ἐν Νικαίαι συναγηγεμένων καὶ πᾶσι τοῖς πραχθεῖσιν ἐν τῆι Ἐφεσίων μητροπόλει παρὰ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου καὶ τοῖς φρονηθεῖσιν καὶ ἐκτεθεῖσιν παρὰ τοῦ μακαρίου Κυρίλλου τοῦ τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως γεγονότος ἐπισκόπου

- 226 Καὶ ἐπιφωνήσασα ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Ἀεὶ μνεῖα Κυρίλλου. Διόσκορος καὶ Μ VI 653
Κύριλλος μίαν πίστιν ἔχουσιν. οὕτω φρονεῖ πᾶσα ἡ σύνοδος. Κυρίλλου αἰωνία
ἡ μνήμη. εἴ τις ἀνασκευάζει, ἀνάθεμα. εἴ τις ἐπεξεργάζεται, ἀνάθεμα. ἐπικατά-
ρατος ὁ προστιθείς· ἐπικατάρατος ὁ ἀφαιρῶν· ἐπικατάρατος ὁ καινίζων. τὰς φωνὰς
τῶι βασιλεῖ. 19
- 227 Ἰούλιος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων L III 153
ἐκκλησίας Λέοντος ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν εἶπεν· Ἡ ἀποστο-
λικὴ καθέδρα οὕτω φρονεῖ.
- 228 Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Καὶ ἡ τῆς οἰκουμένης σύνοδος οὕτως φρονεῖ.
- 229 Καὶ μετὰ τὰς φωνὰς τὰ λοιπὰ τῆς πράξεως ἀνεγνώσθη οὕτως ἐφεξῆς 15
- 230 καὶ Ἀθανασίου καὶ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου καὶ Γρηγορίου καὶ Γρηγορίου καὶ
Ἀπτικοῦ καὶ Πρόκλου τῶν ἁγίων ἐπισκόπων, δέομαι καὶ παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν ὀσιό-
τητα μὴ παριδεῖν τήνδε μου τὴν ἰκετηρίαν, ἀλλὰ κελεῦσαι Εὐτυχῆ τὸν πρεσβύτερον καὶ
ἀρχιμανδρίτην ἀπαντῆσαι εἰς τὸ ἅγιον ὑμῶν συνέδριον καὶ ἀπολογήσασθαι τοῖς παρ'
ἐμοῦ αὐτῶι ἐπαγομένοις. ἔτοιμος γὰρ εἰμι διελέγχειν αὐτὸν ἐπίπλαστον ἔχοντα τῆς 20
ὀρθοδοξίας τὸ ὄνομα, ἀλλότριον δὲ πάντη τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. καὶ ἐνεύχομαι
ὑμῖν τὴν ἁγίαν καὶ ὁμοούσιον τριάδα τὴν σώζουσαν τοὺς φιλοχρίστους ἡμῶν βασιλέας
καὶ τὴν σωτηρίαν καὶ διαμονὴν τῶν εὐσεβεστάτων ἡμῶν βασιλέων Θεοδοσίου καὶ Οὐαλεν-
τιανοῦ τῶν αἰώνιων ἀγούστων τὸν προειρημένον Εὐτυχῆ κελεῦσαι ἀπαντῆσαι εἰς
τὴν ἁγίαν ὑμῶν σύνοδον καὶ ἀπολογήσασθαι τοῖς ἐπαγομένοις αὐτῶι παρ' ἐμοῦ, ὅπως 25
τούτου διελεγχθέντος παρ' ἐμοῦ οἱ τε βλαβέντες παρ' αὐτοῦ διορθωθεῖεν καὶ ἡ ὀρθόδοξος
πίστις νικῶσα καὶ νῦν ὀφθεῖη ἢ πάντα διαλαβοῦσα τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα. καὶ
τούτου τυχῶν χάριτας ὁμολογήσω τῆι ὑμετέραι ἁγίαι συνόδω διὰ παντός.
Εὐσέβιος ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Δορύλλαιον ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ἐπιδούς
τούσδε μου τοὺς λιβέλλους ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῆι. 30

226—230 [usque ad 17 ἐπισκόπων] extant in Coll. Nouariensi 10, 58--60, 62

6 ἐπὶ διοσκόρου M^{ms} τῆς ἐν ἐφέσω συνόδου B^{ms}

16 τὰ ἐπὶ φλαβιανοῦ M^{ms} τῆς ἐν κωνσταντινουπόλει συνόδου L^{ms}

MBrS, HX [1—5, 16—30], Φ, Λⁿ [6—17 ἐπισκόπων (— Coll. Nouar. 10, 58—62), 16—30 (— Coll. Nou. 1)]

1 ἐμμένοντα δὲ HX καὶ ἐμμένοντα B 2 δεκαοκτῶ BHN 3 μεγάλης] οἰκουμηνικῆς HN
4/5 γενομένου ἐπισκόπου B ἐπισκόπου p om. S 6 ἡ ἐν ἐφέσω BΛⁿ 8 ἡ om. M 11/12 τοποτηρῶν
τῶ ἁγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ — λέοντι B 12 λυδῶν BΦ^r 14 τῆς οἰκουμηνικῆς p 15 τῆς πρά-
ξεως om. B οὕτως ἐφεξῆς om. B 16 ἀθανασίου τοῦ μεγάλου καὶ γρηγορίου καὶ γρηγορίου
καὶ γρηγορίου MΦ^r ἀθανασίου καὶ βασιλείου γρηγορίου γρηγορίου καὶ γρηγορίου S ἀθανασίου τοῦ
μεγάλου καὶ γρηγορίου καὶ γρηγορίου καὶ βασιλείου B ἀθανασίου τοῦ μεγάλου καὶ γρηγορίου HN
magnus athanasius et gregorius et gregorius et basiliius Φ^{ac} *Graeci codices non Basilium Rusticus athanas-*
maioris gregoriū et gregoriū Λⁿ [Coll. Nou. 10, 62] *athanasii et maioris gregoriū et gregoriū*
[Coll. Nou. 1] καὶ om. S 17 τῶν — ἐπισκόπων] καὶ τῶν ἄλλων ὀρθοδόξων B 18 εὐτυχῆ
MBrS, corr. M εὐτυχεῖν H ἐντυχεῖν X 20 αὐτοῦ H 20, 21 ἐπίπλαστον — πίστεως om. HN
20 ἔχειν S 22 βασιλεῖς BSHX 24 εὐτυχῆν MBrS, corr. M κελεύσατε B 25 ἀπαγομένοις S
ἐπιλεγόμενοις X ὅπως ἄν HN 27 ὀφθεῖη ἢ] ὀφθῆ B 28 ἁγία συνόδω BΛⁿ ἁγιοσύνη MBrSHXΦ
29 δορύλλαιον MBr, corr. M

- 231** Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἐκπλήττει μὲν ἡμᾶς τὰ ἀναγνωσθέντα τοιαύτην ἐπάγοντα μέμψιν τῷ εὐλαβεστάτῳ πρεσβυτέρῳ καὶ ἀρχιμανδρίτῃ Εὐτυχεῖ, ὅμως καταξιώσῃ ἢ εὐλάβειά σου συντυχίαν ποιήσασθαι πρὸς αὐτὸν καὶ διαλεχθῆναι αὐτῷ περὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως, καὶ εἰ εὐρεθῆῃ κατὰ ἀλήθειαν οὐκ ὀρθὰ φρονῶν, τὸ τηνικαῦτα κληθήσεται παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου καὶ συστήσεται ἑαυτῷ. ⁵
- 232** Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐγὼ φίλος μὲν αὐτοῦ ἦμην τὸ πρότερον, οὐχ ἄπας δὲ οὐδὲ δεύτερον, ἀλλὰ καὶ πλειστάκις συνέτυχον αὐτῷ διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην, ἀφ' οὗ ἐβλάβη, καὶ διελέχθην αὐτῷ καὶ εὐρών αὐτὸν οὐκ ὀρθὰ φρονοῦντα παρήνευσα καὶ ἐδίδαξα, καὶ ἐνίστατο λέγων ἐκεῖνα ἅπερ ἀλλότρια ἦν τῆς ὀρθῆς ἡμῶν πίστεως. καὶ τοῦτο δύναμαι δεῖξαι διὰ πολλῶν μαρτύρων παρόντων καὶ ἀκηκόωτων. ἐνορκίζω οὖν ὑμᾶς ¹⁰ καὶ πάλιν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν ὥστε μεταστείλασθαι αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἀπολογῆσασθαι καὶ μετὰ τὸ ἐλεγχθῆναι αὐτὸν παρ' ἐμοῦ παύσασθαι τῆς διεστραμμένης αὐτοῦ διδασκαλίας, ἐπειδὴ πολλοὶ εἰσιν οἱ παρ' αὐτοῦ βλαβέντες.
- 233** Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάσχηται ἡμῶν ἢ σὴ εὐλάβεια καὶ αὐθις σκυλῆι ἕως τοῦ μοναστηρίου καὶ ὁμιλήσῃ αὐτῷ τὰ πρέποντα καὶ πρὸς εἰρήνην βλέ- ¹⁵ ποντα, ὥστε μὴ τινα πάλιν ταραχὴν καὶ θόρυβον ἐγγενέσθαι ταῖς ἀγίαις τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαις.
- 234** Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀδύνατόν ἐστιν ἐμὲ λοιπὸν ἀπελθόντα πολλάκις καὶ ^{L III 156} μὴ πείσαντα πάλιν πρὸς αὐτὸν ἀπελθεῖν καὶ βλασφημῶν ἀκούειν ῥημάτων, ἀλλὰ καταξιώσῃ ἢ ὑμῶν ἀγιωσύνη μεταστείλασθαι αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἀπαντῆσαι. οὐδὲ γὰρ συ- ²⁰ χωρῶ ἀνεξέταστον τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν καταλιπεῖν.
- 235** Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Ἐδεῖ μὲν σου τὴν εὐλάβειαν πεισθῆναι ταῖς παραινέσεσιν τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ἐπειδὴ δὲ ἐπιμένοντά σε ὀρώμεν, γενήσεται ὅπερ ἐζήτησας. τοιγαροῦν οἱ μὲν παρὰ σοῦ ἐπιδοθέντες λίβελλοὶ ἐνταττέσθωσαν τοῖς ὑπομνήμασιν πρὸς ἀκριβῆ τῶν πραττομένων ἐξέτασιν, Ἰωάννης δὲ ὁ εὐλαβέστατος ²⁵ πρεσβύτερος καὶ ἐκδικὸς ἅμα τῷ εὐλαβεστάτῳ διακόνῳ Ἀνδρέαι παραγενόμενοι πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχεῖ τὸν τε λίβελλον τὸν ἐπιδοθέντα κατ' αὐτοῦ ἀναγνώσονται αὐτῷ καὶ ὑπομνήσουσιν ἀπαντῆσαι πρὸς τὴν ἀγίαν ταύτην σύνοδον καὶ ἑαυτῷ συναγωνίσασθαι οὐκ ἐπὶ τῷ τυχόντι ἐγκαλουμένῳ.
- 236** Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος ³⁰ εἶπον· Ἦνίκα Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐν Κωνσταντινουπόλει Εὐτυχοῦς κατηγορεῖ, ὁρᾶτε ὅτιπερ αὐτὸς ἠξίωσεν παρόντα Εὐτυχεῖ εὐθυσθῆναι. πῶς τοίνυν τὸ αὐτὸ ὑπόδειγμα καὶ ἐν Ἐφέσῳ οὐκ ἐφυλάχθη οὔτε εἰσεδέχθη Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος;

³⁰ ἐν χαλκηδόνι M^{ms} p^{ms} S^{ms} τῆς ἐν χαλκηδόνι συνόδου B^{ms}

MB, P [1 καὶ μετὰ — 3 πρὸς], p [inde a 4 αὐτὸν καὶ διαλεχθῆναι], SΦ

1 καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν B om. Φ^r ἀρχιεπίσκοπος φλαβιανός B 3 καταξιώσει MBP^s
⁵ ὀρθὰ BΦ^{ce} ὀρθῶς M^rSΦ^a 6 ἐπίσκοπος δορυλλαίου B μὲν φίλος B τὸ om. S
⁸ ἐβλάβη M^{corr}S διελέχθην M^{corr}B εὐρὸν M^r ὀρθῶς p^s 9 ἐνίστατο M^{corr}Φ ἐνίσταται MBP^s
 ἀλλότρια τῆς ἡμῶν πίστεως ἐστὶ B *quae aliena sunt a recta nostra fide* Φ 10 οὖν BΦ δὲ M^rS
 11 τὸν² om. BS τὸ M^rS 14 ἐπίσκοπος φλαβιανός B 15 σκυλεῖ M^rS ὁμιλήσει M^rS
 ὁμιλήσεις B 16 τινα πάλιν om. BΦ^{ac} τινα om. Φ^r ἐγγενέσθαι p θῦ Bp χῦ M^sΦ 18 ἐπίσκοπος
 δορυλλαίου B ἐστὶ με B 19 ἀκούσαι B 19/20 καταξιώσει MBP^s 20 τὸ p^s 25 δὲ om. S
 27 εὐτυχεῖν M^r, corr. M 28 ὑπομνήσουσιν p^s 29 ταύτην om. B 31 εἶπεν M^r 32 συν-
 ὁρᾶτε B αὐτὸν κατηγορεῖ S εὐτυχεῖν M^rS, corr. M 33 εἰσεδέχθη B εἰσεδέχθη M εἰσηδέχθη p^s

237 Καί σιωπώντων ἀπάντων οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Διέξιθι τὰ λοιπά.

Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ M VI 657 αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω 4

238 Ὑπατείας Φλαυίων Ζήνωνος καὶ Ποστουμianoῦ τῶν λαμπροτάτων τῆι πρὸ μιᾶς d. 12. m. Nou
Εἰδῶν Νοεμβρίων, ἐν τῆι φιλοχρίστῳ καὶ βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει Ῥώμηι, a. 448
συναχθείσης τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης συνόδου τῆς ἐνδημούσης τῆι προειρημένηι μεγαλοπόλει, προκαθεζομένου τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Φλαβianoῦ, ἐν τῷ σηκρήτῳ τοῦ ἐπισκοπέου, Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Προσελθὼν τῆι ὑμετέραι ἀγιωσύνηι λιβέλλους ἐπιδέδωκα πρώην αἰτιώμενος Εὐτυχῆ τὸν πρεσβύτερον καὶ ἀρχι- 10
μανδρίτην ταυτησί τῆς πόλεως ὡς τὰ ὀρθόδοξα δόγματα τῆς ἐκκλησίας διαφθείροντα, τοῦτο μὲν ἐν διαλέξεσιν, τοῦτο δὲ καὶ ἐν κατηχήσεσιν τῶν ἐκεῖ παρατυγχανόντων, δι' ὧν δυνατὸν ἐστίν, ἐπὶ ἐκεῖνος παραγένηται, τὰς ἀποδείξεις με ἐπὶ τῶν ἀγῶνων παρα-
σχεῖν, ἐκ πολλῶν ἐλέγχων φανερούμενων τῶν κατ' αὐτόν. ἐπεὶ οὖν ἐτοιμῶς ἔχω τοῦτον ἐλέγχειν ὄντα τοιοῦτον, ἤξιωσα δὲ τὴν ὑμετέραν ὀσιότητα ὥστε αὐτὸν κανονικῶς 15
ὑπομνησθέντα καταλαβεῖν τὴν ἀγίαν ὑμῶν σύνοδον, καὶ τοῦτο ἐπετρέψατε γενέσθαι διὰ τινων εὐλαβεστάτων κληρικῶν, ἀναδιδάσκω πρὸς ἐντελῆ διδασκαλίαν τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης ὅτιπερ ὁ τῆς ὀσίας καὶ μακαρίας μνήμης γενόμενος ἐπίσκοπος Κύριλλος τῆς κατὰ τὴν μεγαλόπολιν Ἀλεξανδρείαν ἀγιωτάτης ἐκκλησίας Νεστορίου τὰ διεστραμμένα L III 157
δόγματα εἰσάγοντος καὶ κηρύττοντος ἐπ' ἐκκλησίας, θεοφιλῆς ὢν καὶ ζηλωτῆς ὑπάρχων 20
τῆς πίστεως, γνοὺς τὰ περὶ αὐτοῦ, γράμμα παραιναιτικὸν ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ἔχον τὴν ἐκθεσιν τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν τῆι Νικαέων συναχθέντων καὶ ὅπως δεῖ ἐκείνην τὴν πνευματικὴν ἐκθεσιν καὶ νοεῖν καὶ φρονεῖν. ταύτην δεξάμενος Νεστόριος τὴν ἐπιστολὴν ἀντέγραψεν πρὸς αὐτὴν τῷ τῆς μακαρίας μνήμης Κυρίλλῳ τὰ διεστραμ-
μένα αὐτοῦ καὶ βέβηλα δόγματα δῆλα ποιῶν. ἐπὶ τούτοις κατὰ θέσπισμα τῶν φιλο- 25
χρίστων ἡμῶν βασιλέων σύνοδος συνεκροτήθη εἰς τὴν Ἐφεσίων μητρόπολιν καὶ ἐν πρώτῃ τάξει ἤξιωσεν ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Κύριλλος ἀναγινώσκεσθαι τὸ ἐπιστολιμαῖον γράμμα τὸ ἐπισταλέν Νεστορίῳ τῆι ἀγία καὶ μεγάλῃ συνόδῳ, δοκιμάζεσθαι δὲ αὐτὸ παρ' αὐτῆς πότερον συμβαῖνόν ἐστιν τῆι ἐκθέσει τῶν ἀγίων πατέρων ἢ ἐτέρως ἔχει. διαλαλησάσης οὖν τῆς ἀγίας ἐκείνης καὶ μεγάλης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου ἀνεγνώσθη 30
ἡ ἐπιστολὴ καὶ πάντες οἱ συνεδρεύοντες ἐν τῆι μεγάλῃ ἐκείνῃ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ ἀπεφήναντο αὐτὴν σύμφωνον εἶναι τῆι ἐκθέσει τῶν ἀγίων πατέρων καὶ ταῖς θείαις γραφαῖς καὶ οὐδὲν ἀπαίδειν αὐτῶν, συνθέσθαι δὲ αὐτοὺς τοῖς ἐκτεθεῖσιν ἐν τῆι αὐτῇ ἐπιστολῇ. ταύτην καὶ νῦν παρακαλῶ τὴν ὀσιότητα ὑμῶν κελεῦσαι ἀναγνώσθῃν ἐπὶ τῷ γενέσθαι

3 πρᾶξις β τῆς ἐν κωνσταντινουπόλει M^{ms} πρᾶξις δευτέρα τῆς ἐν κωνσταντινουπόλει συνόδου B^{ms}
4 ἐπὶ φλαβianoῦ M^{ms} post ἀνέγνω p

MBpSΦ

1 πάντων B	2 εἶπεν Mp	3 τοῦ — κονσιστωρίου om. B	4 σχεδαρίου pS	5 φλαυίων
B ^{la} φλαβίου MpS	πουστουμianoῦ p	6 ἰδῶν M	Κωνσταντινουπόλει]νέα S	7 ἐν τῆ B
8 καθεζομένου B	9 σεκρέτω BpS	δορυλλαίου MBpS, corr. M	10 εὐτυχῆν Mp, corr. M	
11 ταύτησ BpS	ὀρθά B	12 μὲν BΦ μὲν καὶ MpS	13 ἐάν B	17 ἀναδιδάσκων MpS,
corr. M	πρὸς B	πρὸς τὴν MpS	18 γενόμενος om. B	ἀρχιεπίσκοπος B
ἐκκλησίας om. BS	20 ὑπάρχων om. B	21 γράμματα MBpS	παραιναιτικά B	18, 19 τῆς —
22 τῆι om. S	δεῖ M ^{corr} B δὲ MpS	23 νεστόριος δεξάμενος p	23/24 τὴν ἐπιστολὴν	ἔχοντα B
νεστόριος B	25 καὶ — ποιῶν BΦ ^r καὶ —	δόγματα Φ ^{ac} κατὰ δῆλα ποιῶν δόγματα MpS	τούτων pS	
27 πρώτη τῆ MpS	ἀναγνώσθῃναι B	28 δέ] τε B	29 αὐτοῖς B	πρότερον εἰ B
ἄλλωσ B	30 ἐκείνης om. B	καὶ ^a om. B	31 καὶ οἰκουμενικῇ om. B	33 συντίθεσθαι
τε B	34 τὴν — ὑμῶν BΦ om. MpS	κελεύσατε B	τῷ B τὸ MpS	

κατάδηλον πᾶσιν ὅτιπερ κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ τῇ ἐπιστολῇ ἐγκειμένην ἔκθεσιν οὕτω φρο-
νοῦμεν καὶ οὕτω πεπιστεύκαμεν. ἔστι δὲ καὶ δευτέρα ἐπιστολὴ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης
Κυρίλλου γραφείσα πρὸς τὴν ἁγίαν τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ σύνοδον, ἥνικα καὶ σύμβασις
ἐγένετο μεταξὺ αὐτῶν, ὅπως ἔχουσιν περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ
καὶ ὅπως δεῖ τὰς πανταχοῦ ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας καὶ φρονεῖν καὶ κηρύττειν. καὶ
ταύτας ἀξιῶ ἐπὶ τῆς πίστεως τῶν ὑπομνημάτων ἀναγνωσθείσας ἐντάττεσθαι, ὥστε
εὐδηλα εἶναι πᾶσιν τὰ τῆς ἐκκλησίας δόγματα.

239 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Φλαβιανὸς εἶπεν· Εἰ καὶ γνώριμα ταῦτα πᾶσι κα-
θέστηκεν τοῖς πιστοῖς καὶ τοῖς ἐντρεφομένοις καὶ ἐμμελετῶσι ταῖς βίβλοις τῶν ἁγίων πατέρων
διὰ τὴν ἐξ αὐτῶν καθ' ἑκάστην ἀνάγνωσιν τικτομένην ὠφέλειαν καὶ βεβαίωσιν τῆς ἐν- 10
δρυμένης ἡμῖν πίστεως, οὐδὲν κωλύει καὶ νῦν ἀναγινώσκεσθαι κατὰ τὰς παρὰ σοῦ γενο-
μένας ἐξαιτήσεις, ἐνταττομένων ἀπάντων τῶν πραττομένων τῇ πίστει τῶν ὑπομνημάτων.

d. 26. m. lan.
— 24. m.
Febr. 430

Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς γραφείσης παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἀλεξαν-
δρείας Κυρίλλου πρὸς Νεστόριον, μηνὶ Μεχίρ Ἰνδικτιῶνος ιγ

240

Καταφλυαροῦσι μὲν, ὡς μανθάνω, τινὲς τῆς ἐμῆς ὑπολήψεως ἐπὶ τῆς σῆς θεοσεβείας, 15
καὶ τοῦτο συχνῶς, τὰς τῶν ἐν τέλει συνόδους καιροφυλακοῦντες μάλιστα καὶ τάχα πού
καὶ τέρπειν οἰόμενοι τὴν σὴν ἀκοήν καὶ ἀβουλήτους πέμπουσιν φωνάς, ἡδίκημένοι μὲν
οὐδὲν, ἐλεγχθέντες δέ, καὶ τοῦτο χρηστῶς, ὃ μὲν ὅτι τυφλοὺς ἡδίκηει καὶ πένητας, ὃ δὲ ὡς
μητρὶ ξίφος ἐπανατείνας, ὃ δὲ θεραπαίνῃ συγκεκλοφῶς χρυσίον ἀλλότριον καὶ τοιαύτην
ἐσχηκῶς αἰεὶ τὴν ὑπόληψιν ἦν οὐκ ἂν εὐξαιτό τις συμβῆναί τισιν καὶ τῶν λίαν ἐχθρῶν. 20

I. III 160

πλὴν οὐ πολὺς τῶν τοιούτων ὁ λόγος ἐμοί, ἵνα μήτε ὑπὲρ τὸν δεσπότην καὶ διδάσκαλον
μήτε μὴν ὑπὲρ τοὺς πατέρας τὸ τῆς ἐνούσης ἐμοὶ βραχύτητος ἐκτείνωμι μέτρον. οὐ γὰρ
ἐνδέχεται τὰς τῶν φαύλων διαδρᾶναι σκαιότητας, ὡς ἂν ἔλοιτό τις διαβιοῦν. ἀλλ'
ἐκεῖνοι μὲν ἀρᾶς καὶ πικρίας μεστὸν ἔχοντες τὸ στόμα τῶι πάντων ἀπολογήσονται κρι- 25
τῇ, τετράφομαι δὲ πάλιν ἐγὼ πρὸς τὸ ὅτι μάλιστα πρέπον ἐμαυτῶι καὶ ὑπομνήσω καὶ
νῦν ὡς ἀδελφὸν ἐν Χριστῶι τῆς διδασκαλίας τὸν λόγον καὶ τὸ ἐπὶ τῇ πίστει φρόνημα
μετὰ πάσης ἀσφαλείας ποιεῖσθαι πρὸς τοὺς λαοὺς ἐννοεῖν τε ὅτι τὸ σκανδαλίσαι καὶ μόνον

Rom. 3, 14
M VI 661

Mt. 18. 6 ἓνα τῶν μικρῶν τῶν πιστεύοντων εἰς Χριστὸν ἀφόρητον ἔχει τὴν ἀγανάκτησιν· εἰ δὲ

240 = t. I I I p. 25—28; ibi ceteras uersiones Latinas enumeravi. uariam illius exemplaris
lectionem hic non repeto. epistula iterum lecta est in actione tertia; plenam eam hic exhibet M, initium
tantum illic, B uice uersa, hoc loco post inscriptionem et initium [καταφλυαροῦσι — εὐλαβείας] pergendo
καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἐπιστολῆς ἦν εὐρίσκων ἀνάγνωθι ἐν τῇ τρίτῃ πράξει μετὰ φύλλα ἐπτὰ τῆς ἀρχῆς
κειμένην ἐνταῦθα δὲ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιστολῆς ἔρχου πάλιν καὶ εὐρήσεις τὴν ἀκολουθίαν
οὕτως· κύριλλος ἐπίσκοπος κτλ. [p. 106, 30]. ad actionem tertiam pertinent, sicut inscriptio docet,
quam illic exhibebo, P₁ et U

MBpS, P₁U [inde a 15], Φ

1 τῇ om. MpS, corr. M οὕτω BΦ οὕτω καὶ MpS 2 ἑτέρα B 3 ἐπὶ γραφείσα S om. B
τῇ om. B συνόδω M καὶ om. B 3/4 σύμβασις ἐγένετο BΦ συμβάσεισι ἐγίνοντο [ἐγένοντο M^{corr}?]
MpS 4 ιυ χϋ B^{fac} 5 δεῖ B αἰεὶ MpS πανταχοῦ — θεοῦ Φ πανταχοῦ MpS ἁγίας τοῦ
θϋ B κηρύσσειν B 6 ἀξιῶ B^{corr} ἀξι M ἀξει p ἄξειν S τῆς πίστεως duae litt. erasae ως M τοῦσ
πιστοῦσ ως p τοῦσ πιτοῦσ αὐτῶν ως S καταγνωσθείσα συντάττεσθαι MpS, corr. M 8 ἐπίσκοπος B
11 ἡμῖν BΦ ἡμῶν MpS 11/12 γινομένας p 13 14 γραφείσης — [ἰγ] ἀποσταλείσῃ παρὰ κυρίλλου
πρὸς νεστόριον S ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου B 14 νεστόριον ἐπίσκοπον B μαχείρ p τρισκαι-
δεκάτησ B quarta decima An [10, 65] 15 μὲν om. pS τινὲσ ὡς μανθάνω [μανθάνων p] pS
εὐλαβείας B (loco priore) 16 τούτω pS 17 θέρπειν P₁ 18 δ' ἢ P₁ ὡς om. MpS
19 θεραπαίνῃ P₁ 20 ἡῤατό MpS αἰσχρῶν P₁ 21 ὃ om. U 23 ἕωσ pS διὰ βίου pS
24 ἔχουσι μεστὸν S 24/25 κριτῇ θῶ U 25 πρὸς τὸ om. S ὅτε P₁ 27 ἐννοεῖν B P₁ U Φ
μὴ ἀγνοεῖν MpS ὅτι καὶ MpS 28 τῶν² τούτων τῶν B τὸν χν 1'

δὴ πληθὺς εἶη τοσαύτη τῶν λελυπημένων, πῶς οὐχ ἀπάσης εὐτεχνίας ἐν χρεῖαι καθεστή-
καμεν πρὸς γε τὸ δεῖν ἐμφρόνως περιελεῖν τὰ σκάνδαλα καὶ τὸν ὑγιῆ τῆς πίστεως κατενρῦ-
ναι λόγον τοῖς ζητοῦσιν τὸ ἀληθές; ἔσται δὲ τοῦτο, καὶ μάλα ὀρθῶς, εἰ τοῖς τῶν ἁγίων
πατέρων περιτυγχάνοντες λόγοις περὶ πολλοῦ τε αὐτοὺς ποιεῖσθαι σπουδάζοιμεν καὶ
δοκιμάζοντες ἑαυτοὺς εἰ ἔσμεν ἐν τῇ πίστει, κατὰ τὸ γεγραμμένον, ταῖς ἐκείνων ὀρθαῖς καὶ 2 Cor. 13, 5
ἀνεπιλήπτοις δόξαις τὰς ἐν ἡμῖν ἐννοίας εὖ μάλα συμπλάττοιμεν. 6

Ἔφη τοίνυν ἡ ἁγία καὶ μεγάλη σύνοδος αὐτὸν τὸν ἐκ θεοῦ πατρός κατὰ φύσιν
γεννηθέντα υἱὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ θεὸν ἀληθινόν, τὸ φῶς τὸ ἐκ τοῦ φωτός,
τὸν δι' οὗ τὰ πάντα πεποιήκεν ὁ πατήρ, κατελθεῖν σαρκωθῆναι ἐνανθρωπήσαι παθεῖν
ἀναστῆναι τῇ τρίτῃ ἡμέρῃ καὶ ἀνελθεῖν εἰς τοὺς οὐρανοὺς. τούτοις καὶ ἡμᾶς ἔπεσθαι 10
δεῖ καὶ τοῖς λόγοις καὶ τοῖς δόγμασιν, ἐννοοῦντας τί τὸ σαρκωθῆναι καὶ ἐνανθρωπήσαι
δηλοῖ τὸν ἐκ θεοῦ λόγον. οὐ γὰρ φαμέν ὅτι ἡ τοῦ λόγου φύσις μεταποιηθεῖσα γέγονεν
σάρξ, ἀλλ' οὐδὲ ὅτι εἰς ὄλον ἄνθρωπον μετεβλήθη τὸν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος, ἐκεῖνο δὲ
μᾶλλον ὅτι σάρκα ἐψυχωμένην ψυχῇ λογικῇ ἐνώσας ὁ λόγος ἑαυτῷ καθ' ὑπόστασιν
ἀφράστως τε καὶ ἀπερινοήτως γέγονεν ἄνθρωπος καὶ κεχημάτικεν υἱὸς ἀνθρώπου, οὐ 15
κατὰ θέλησιν μόνην ἢ εὐδοκίαν, ἀλλ' οὐδὲ ὡς ἐν προσλήψει προσώπου μόνου, καὶ ὅτι
διάφοροι μὲν αἱ πρὸς ἐνότητα τὴν ἀληθινὴν συνενεχθεῖσαι φύσεις, εἰς δὲ ἐξ ἀμφοῖν Χριστὸς
καὶ υἱός, οὐχ ὡς τῆς τῶν φύσεων διαφορᾶς ἀνηρημένης διὰ τὴν ἐνωσιν, ἀποτελεσσασῶν
δὲ μᾶλλον ἡμῖν τὸν ἕνα κύριον καὶ Χριστὸν καὶ υἱὸν θεότητος τε καὶ ἀνθρωπότητος διὰ
τῆς ἀφράστου καὶ ἀπορρήτου πρὸς ἐνότητα συνδρομῆς οὕτω τε λέγεται, καίτοι πρὸ 20
αἰῶνων ἔχων τὴν ὑπαρξιν καὶ γεννηθεὶς ἐκ πατρός, γεννηθῆναι καὶ κατὰ σάρκα ἐκ γυναι-
κός, οὐχ ὡς τῆς θείας αὐτοῦ φύσεως ἀρχὴν τοῦ εἶναι λαβούσης ἐν τῇ ἁγίᾳ παρθένῳ
οὔτε μὴν δεηθείσης ἀναγκαίως δι' ἑαυτὴν δευτέρας γεννήσεως μετὰ τὴν ἐκ πατρός (ἔστιν
γὰρ τοῦτο εἰκαῖόν τε ὁμοῦ καὶ ἀμαθῆς τὸν ὑπάρχοντα πρὸ παντὸς αἰῶνος καὶ συναίδιον
τῷ πατρὶ δεῖσθαι λέγειν ἀρχῆς τῆς εἰς τὸ εἶναι δευτέρας), ἐπειδὴ δὲ δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν L III 16r
ἡμετέραν σωτηρίαν ἐνώσας ἑαυτῷ καθ' ὑπόστασιν τὸ ἀνθρώπινον προῆλθεν ἐκ γυναικός, 26
ταύτῃ τοι λέγεται γεννηθῆναι σαρκικῶς. οὐ γὰρ πρῶτον ἄνθρωπος ἐγεννήθη κοινὸς
ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου, εἶθ' οὕτως καταπεφοίτηκεν ἐπ' αὐτὸν ὁ λόγος, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς
μήτρας ἐνωθεὶς ὑπομεῖναι λέγεται γέννησιν σαρκικὴν, ὡς τῆς ἰδίας σαρκὸς τὴν γέννησιν
οἰκειούμενος. οὕτω φαμέν αὐτὸν καὶ παθεῖν καὶ ἀναστῆναι, οὐχ ὡς τοῦ θεοῦ λόγου M VI 664
παθόντος εἰς ἰδίαν φύσιν ἢ πληγὰς ἢ διατρήσεις ἡλῶν ἢ γοῦν τὰ ἕτερα τῶν τραυμάτων 31
(ἀπαθῆς γὰρ τὸ θεῖον, ὅτι καὶ ἀσώματος), ἐπειδὴ δὲ τὸ γεγονός αὐτοῦ ἴδιον σῶμα πέπον-
θεν ταῦτα, πάλιν αὐτὸς λέγεται παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν. ἦν γὰρ ὁ ἀπαθῆς ἐν τῷ πάσχοντι
σώματι. κατὰ τὸν ἴσον δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τοῦ τεθνάναι νοοῦμεν. ἀθάνατος μὲν γὰρ
κατὰ φύσιν καὶ ἀφθαρτος καὶ ζωτὴ καὶ ζωοποιός ἐστιν ὁ τοῦ θεοῦ λόγος· ἐπειδὴ δὲ πάλιν τὸ 35

MBPSP₁UΦ

1 δὴ om. BP₁U 2 πρὸς γε τὸ BP₁U προσέτετο MS προσέτετο p πρὸς τε τὸ M^{corr}
ὕγιᾶ BP₁U 2/3 κατενρῦναι BU 4 πολλοῦς S ἑαυτοῦς MpS σπουδάζοιμεν P₁ 5 ἡμεν
MpS, corr. M 6 ἀνεπιπλάστοις MpS, corr. M ἀνεπιπλήκτοις P₁ ταῖς — ἐννοίαις MpS, corr. M
εἶ] οὐ MpS, corr. M συμπλάττομεν MpSU 7 καὶ μεγάλη om. S θεοῦ καὶ πατρός Φ^r(I)
7/8 κατὰ φύσιν γεννηθέντα MpSUΦ^r(I) γεννηθέντα κατὰ φύσιν BP₁Φ^{ac}(I) Φ(II) 10 τοὺς om. BP₁U
12 οὐ — φαμέν om. pS 13 ὅτι om. U 14 ἐψυχωμένην SU 15 ἐχημάτισεν U οὐ om. P₁
οὐδὲ U 16 μόνον MpSΦ 18 ὁ υἱὸς P₁ ἀποτελέσσα pS 19 υἱὸν καὶ χ^ν P₁
20 ἀρρήτου U τὲ BP₁UΦ^{ac}(I) Φ(II) τοίνυν MpS om. Φ^r(I) 20/21 προαιώνιον MpS 21 ἔχον S
τοῦ π^ρσ B 23 ἀναγκάισ P₁ 24 τοῦτο om. BP₁U ἀμαθέστατον B καὶ om. P₁
26 ἑαυτῷ ὁ λόγος BP₁U τὸ BP₁UΦ σῶμα MS σῶμα καὶ p 28 τῆς^s om. BP₁ 29 οἰκείας P₁
30 λόγου om. B. 31 ἢ πληγὰς om. MpS ἡ^s] καὶ U διάτρησις MpS, corr. M τῶν ἡλῶν pS
γοῦν om. B θαυμάτων P₁ 33 ταῦτα BP₁U ταύτῃ M ταύτῃ τοι pS ὁ αὐτὸς MpS
34 μὲν om. P₁ 35 ἀφραστοσ MpS ἐπεὶ MpS

Hebr. 2, 9 ἴδιον αὐτοῦ σῶμα χάριτι θεοῦ, καθά φησιν ὁ Παῦλος, ὑπὲρ παντὸς ἐγεύσατο θανάτου, λέγεται παθεῖν αὐτὸς τὸν ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον, οὐχ ὡς εἰς πείραν ἔλθων τοῦ θανάτου τό γε ἦκον εἰς τὴν αὐτοῦ φύσιν (ἀποπληξία γὰρ τοῦτο λέγειν ἢ φρονεῖν), ἀλλ' ὅτι, καθάπερ ἔφην ἀρτίως, ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐγεύσατο θανάτου. οὕτω καὶ ἐγηγεμένης αὐτοῦ τῆς σαρκὸς πάλιν ἡ ἀνάστασις αὐτοῦ λέγεται, οὐχ ὡς πεσόντος εἰς φθοράν, μὴ γένοιτο, ἀλλ' ὅτι τὸ αὐτοῦ πάλιν ἐγήγερται σῶμα. οὕτω Χριστὸν ἓνα καὶ κύριον ὁμολογήσομεν, οὐχ ὡς ἄνθρωπον συμπροσκυνοῦντες τῷ λόγῳ, ἵνα μὴ τομῆς φαντασία παρεισκρίνηται διὰ τοῦ λέγειν τὸ σύν, ἀλλ' ὡς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν προσκυνοῦντες, ὅτι μὴ ἄλλοτριον τοῦ λόγου τὸ σῶμα αὐτοῦ, μεθ' οὗ καὶ αὐτὸς συνεδρεύει τῷ πατρὶ, οὐχ ὡς δύο πάλιν συνεδρευόντων υἱῶν, ἀλλ' ὡς ἑνὸς καθ' ἑνωσιν μετὰ τῆς σαρκὸς. ἐὰν δὲ τὴν καθ' ὑπόστασιν ἑνωσιν ἢ ὡς ἀνέφικτον ἢ ὡς ἀκαλλῆ παραιτώμεθα, ἐμπίπτομεν εἰς τὸ λέγειν δύο υἱούς· ἀνάγκη γὰρ πᾶσα διορίσαι καὶ εἰπεῖν τὸν μὲν ἄνθρωπον ἰδικῶς τῆι τοῦ υἱοῦ κλήσει τετιμημένον, ἰδικῶς δὲ πάλιν τὸν ἐκ θεοῦ λόγον υἰότητος ὄνομά τε καὶ χρῆμα ἔχοντα φυσικῶς. οὐ διαιρετέον τοιγαροῦν εἰς υἱούς δύο τὸν ἓνα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. ὀνήσει δὲ κατ' οὐδένα τρόπον τὸν ὀρθὸν τῆς πίστεως λόγον εἰς τὸ οὕτως ἔχειν, κἂν εἰ προσώπων ἑνωσιν ἐπιφημίζωσιν τινες. οὐ γὰρ εἴρηκεν ἡ γραφή ὅτι ὁ λόγος ἀνθρώπου

Ioh. 1, 14 πρόσωπον ἦνωσεν ἑαυτῷ, ἀλλ' ὅτι γέγονεν σὰρξ. τὸ δὲ σάρκα γενέσθαι τὸν λόγον

Hebr. 2, 14 οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν εἰ μὴ ὅτι παραπλησίως ἡμῖν μετέσχεν αἵματος καὶ σαρκὸς ἴδιόν τε σῶμα τὸ ἡμῶν ἐποίησατο καὶ προῆλθεν ἄνθρωπος ἐκ γυναικός, οὐκ ἀποβεβληκῶς τὸ εἶναι θεὸς καὶ τὸ ἐκ θεοῦ γεννηθῆναι πατρός, ἀλλὰ καὶ ἐν προσλήψει σαρκὸς μεμενηκῶς ὅπερ ἦν. τοῦτο πρεσβεύει πανταχοῦ τῆς ἀκριβοῦς πίστεως ὁ λόγος· οὕτως εὐρήσομεν τοὺς ἁγίους πεφρονηκότας πατέρας· οὕτω τεθαρρήκασιν θεοτόκον εἰπεῖν τὴν ἁγίαν παρθένον, οὐχ ὡς τῆς τοῦ λόγου φύσεως ἦτοι τῆς θεότητος αὐτοῦ ἀρχὴν τοῦ εἶναι λαβούσης ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου, ἀλλ' ὡς γεννηθέντος ἐξ αὐτῆς τοῦ ἁγίου σώματος ψυχωθέντος λογικῶς,

L III 164 ὧι καὶ καθ' ὑπόστασιν ἑνωθεὶς ὁ λόγος γεννηθῆναι λέγεται κατὰ σάρκα. ταῦτα καὶ νῦν ἐξ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ γράφω, παρακαλῶν ὡς ἀδελφὸν καὶ διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων ταῦτα μεθ' ἡμῶν καὶ φρονεῖν καὶ διδάσκειν, ἵνα σώζηται τῶν ἐκκλησιῶν ἡ εἰρήνη καὶ τῆς ὁμονοίας καὶ ἀγάπης ὁ σύνδεσμος ἀρραγῆς διαμένῃ τοῖς ἱερεῦσιν τοῦ θεοῦ.

241
M VI 665

Κύριλλος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἦκουσεν ἡ ἁγία καὶ μεγάλη σύνοδος αὕτη ὧν ἐπέστειλα τῷ εὐλαβεστάτῳ Νεστορίῳ συναγορεύων τῆι ὀρθῇ πίστει. διακείμεαι δὲ ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον ἐκβεβηκῶς ἀλίσκομαι τὸν ὀρθὸν τῆς πίστεως λόγον ἢ γοῦν παραβεβηκῶς τὸ ἐκτεθὲν παρὰ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου τῆς κατὰ καιροὺς ἐν τῆι Νικάεων συνειλεγμένης σύμβολον, καὶ παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν ὀσιότητα εἰπεῖν πό-

241—244 = t. I 1, 2 p. 13, 19—14, 12

30 τῆς ἐν ἐφέσω ᾠ [πρώτησ Bms] συνόδου MmsBms post εἶπεν inscr. τὰ ἐν ἐφέσω πραχθέντα ἐπὶ κυρίλλου ἀναγιγνώσκεται ἐν κωνσταντινουπόλει ἐπὶ φλαβιανοῦ MPS

MB, p [— 22 πεφρονηκότας], P [inde a 22 πατέρας], S, P₁U [—29], Φ

2 αὐτὸς — θάνατον] αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν pS ἔλθοντα pS 4 ἡ σὰρξ ἢ MpS 6/7 ὁμολογήσωμεν MSP₁U 7 τὸν λόγον MpS τομῆς φαντασία BP₁U τοῦτο εἰς φάντασμα MpS 8 τὸ U τοῦτο p 9 αὐτὸς MpSBP₁; unus codex Φ^c (I) τὸ σῶμα αὐτὸς U αὐτῷ Φ^r om. Φ^a et unus codex Φ^c (I) Φ^{ac}(II) 11 παραιτούμεθα MP₁, corr. M 11/12 δύο λέγειν P₁U 14 δύο υἱοῦ P₁ 15 εἰ] εἰς P₁U 16 γραφή φασίν U 18 τε BP₁UΦ^r (II) δὲ MpSΦ (I) om. Φ^{ac} (II) 20 γεγεννησθαι P₁ 21 εὐρήσωμεν M 24 γεννηθέντα P₁ 26 εἰς χ^v PS γράφων παρακαλῶ BP₁U διαμαρτύρομαι B^r, 29 τοῦ om. U 30 ἐπήκουσεν B 31 ἀπέστειλα S 34 παρακαλῶν PS

τερον ὀρθῶς καὶ ἀνεπιλήπτως καὶ συμφώνως τῇ ἀγίαι ἐκείνῃ συνόδῳ τὰ τοιαῦτα γε-
γράφηκα ἢ μή.

242 Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ἀναγνωσθείσης τῆς ἐκτεθείσης
ἀγίας πίστεως τῆς ἐν Νικαίαι καὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὀσιωτάτου ἐπισκόπου
Κυρίλλου, καὶ τὰ παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου ἐκτεθέντα σύμφωνα εὔρηνται καὶ τούτοις 5
τοῖς εὐσεβέσιν δόγμασιν συντίθεμαι καὶ συναινῶ.

243 Φίρμος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Τὰ συντόμως καὶ ἐν κεφαλαίῳ
εἰρημένα παρὰ τῆς ἀγιωτάτης συνόδου τῆς ἐν Νικαίαι ἐξηγησαμένη ἢ σὴ θεοσέβεια
λεπτῶς καὶ περὶ πόδα σαφεστέραν ἡμῖν καὶ ἐναργεστέραν τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἐκτεθείσης
πίστεως ἐποιήσατο, ὥστε μηδὲν εἶναι ἐν τοῖς λεγομένοις ἀμφίβολον πάντων ἀλλήλοις συμ- 10
φωνούντων καὶ τῆς πίστεως βεβαιουμένης. τούτων οὖν ἀκριβῶς ἔχοντων καὶ ἀπαρα-
τρέπτως καὶ οὐδένα νεωτερισμὸν ἐπιφερομένων κἀγὼ συντίθεμαι, τὴν αὐτὴν δόξαν
παρὰ τῶν ἀγίων ἐπισκόπων τῶν ἐμῶν πατέρων δεξάμενος.

244 Μέμνων ἐπίσκοπος Ἐφεσίων μητροπόλεως εἶπεν· Τῇ πίστει τῇ ἐκτεθείσῃ παρὰ
τῶν ἀγίων πατέρων τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ τῶν ἐν Νικαίαι συνελθόντων σύμφωνα καὶ 15
ἢ ἐπιστολῇ ἢ ἀναγνωσθεῖσα τοῦ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς καὶ ἐπισκόπου
Κυρίλλου περιέχει· οἷς καὶ συντιθέμεθα καὶ συναινοῦμεν μηδὲν ἑλλιπὲς εὐρίσκοντες μηδὲ
διαφωνοῦν.

245 Διελάλησεν δὲ τὰ αὐτὰ καὶ πᾶσα ἡ ἀγία καὶ μεγάλη σύνοδος.

Ἐπιστολὴ γραφεῖσα τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἀντιοχείας Ἰωάννη παρὰ τοῦ 20
ὀσιωτάτου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας Κυρίλλου περὶ τῆς εἰρήνης

246 Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ· λέλυται γὰρ τὸ ^{Ps. 95, 11}
μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ καὶ πέπαυται τὸ λυποῦν καὶ διχονοίας ἀπάσης ἀνήρηται ^{Eph. 2, 14}
τρόπος, τοῦ πάντων ἡμῶν σωτῆρος Χριστοῦ ταῖς ἑαυτοῦ ἐκκλησίαις τὴν εἰρήνην βρα- ^{M VI 668}
βεύοντος, κεκληκότων δὲ πρὸς τοῦτο ἡμᾶς καὶ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφιλεστάτων 25
βασιλέων, οἱ προγονικῆς εὐσεβείας ἄριστοι ζηλωταὶ γεγονότες ἀσφαλῆ μὲν καὶ ἀκατά- L III 165
σειστον ἐν ἰδίαις ψυχαῖς τὴν ὀρθὴν φυλάττουσιν πίστιν, ἐξαίρετον δὲ ποιοῦνται φρον-
τίδα τὴν ὑπὲρ τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν, ἵνα διαβόητον ἔχωσιν εἰς αἰῶνα τὴν δόξαν καὶ
εὐκλεεστάτην ἀποφάνωσιν τὴν ἑαυτῶν βασιλείαν, οἷς καὶ αὐτὸς ὁ τῶν δυνάμεων κύριος
πλουσία χειρὶ διανέμει τὰ ἀγαθὰ καὶ δίδωσιν μὲν κατακρατεῖν τῶν ἀνθεστηκότων, 30

246 = t. I 1, 4 p. 15, 23—20, 13, ubi ceteras uersiones enumeravi. uariam illius exemplaris lectionem
hic non repeto. epistula iterum lecta est in actione tertia; plenam eam hic exhibet M, initium tantum
illuc, B uice uersa, hoc loco post inscriptionem et initium [usque ad 23 τὸ λυποῦν] pergendo καὶ αὐτὴ
μὲν ἢ ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς τὰ δὲ λοιπὰ ἀνάγνωθι ἐν τῇ τρίτῃ εὐρίσκων κείμενα πράξει μετὰ τετράδιον
ἐν τῆς ἀρχῆς τῆς πράξεως μετὰ δὲ τὸ ἀναγνωσθῆναι αὐτὴν πρόσχες αὐθις τῇ ἐνταῦθα ἀκολουθίᾳ·
καὶ ἐν τῷ ἀναγνωσθῆναι [p. 111, 9]. ad actionem tertiam pertinent P₁U

MBP, S, P₁U [inde a 22], Φ

1 ἐκείνῃ om. S 1/2 γεγράφαμεν B 2 ἢ μή MΦ ὑμῖν BPS 3 ἐκτεθείσης om. B
5 καὶ] ταῦτα καὶ B ἡρῆται MPS 9 περὶ πόδα MPS παρὰ πόδας M^{ss}B ἐναργεστέραν Φ
ἀποκάλυψιν MPSΦ κατάληψιν B [= Gesta Eph.] 10 ἐποιήσατο B [= Gesta Eph.] ἐποίησεν M
ἐποιήσαμεν PS 12 μηδένα B 14 τῆς ἐφεσίων B 15 ἀγιωτάτων B τῶν² — δεκαοκτῶ om. MPS
16 ἢ² om. PS θεοσεβεστάτου B 16, 17 κυρίλλου τοῦ ἐπισκόπου B [= Gesta Eph.] 19 διελά-
λησεν — σύνοδος] θεόδοτος ἐπίσκοπος ἀγκύρας φλαυιανός ἐπίσκοπος φιλίππων καὶ οἱ λοιποὶ πάντες
οἱ τῆς αὐτῆς ἀγίας συνόδου συνήνεσαν καὶ κατέθεντο B 20 θεοσεβεστάτω B 21 κυρίλλου
ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας B περὶ — εἰρήνης om. B τῆς om. P^s 22 प्राेम. κυρίω μου
ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ Ἰωάννη κύριλλος ἐν κῶ χαίρειν B utroque loco. P UΦ^a (1) Φ (II)
25 κεκληκότες P₁ καὶ θεοφιλεστάτων om. S 27 τὴν ὀρθὴν ἐν ἰδίαις ψυχαῖς MPS ὀρθῇ]
αὐτῶν P₁ 28 ἀγίων om. S ἵνα καὶ B¹U 29 αὐτῶν U χῶ κῶ MPS

1 Reg. 2, 30 χαρίζεται δὲ τὸ νικᾶν. οὐ γὰρ ἂν διαψεύσαιτο λέγων ζῶ ἐγώ, λέγει κύριος, ὅτι τοὺς
δοξάζοντάς με δοξάσω. ἀφικομένου τοίνυν εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν τοῦ κυρίου μου
τοῦ θεοφιλεστάτου (καί) συλλειτουργοῦ ἀδελφοῦ Παύλου, θυμηδίας ἐμπεπλήσμεθα, καὶ
σφόδρα εἰκότως ὡς ἄνδρὸς τοιοῦτου μεσιτεύοντος καὶ τοῖς ὑπὲρ δύναμιν πόνοις ἐλομένου
προσομιλεῖν, ἵνα τὸν τοῦ διαβόλου νικήσῃ φθόνον καὶ συνάψῃ τὰ διηρημένα καὶ τὰ
μεταξὺ διερριμμένα σκάνδαλα περιελών ὁμονοίαι καὶ εἰρήνηι στεφανώσῃ τὰς τε παρ'
ἡμῖν καὶ παρ' ὑμῖν ἐκκλησίας. τίνα μὲν γὰρ διήρηνται τρόπον, περιττὸν εἰπεῖν·
χρῆναι δὲ μᾶλλον ὑπολαμβάνω τὰ τῷ τῆς εἰρήνης πρέποντα καιρῶι καὶ φρονεῖν καὶ
λαλεῖν. ἦσθημεν τοίνυν ἐπὶ τῇ συντυχίαι τοῦ μνημονευθέντος θεοσεβεστάτου ἀνδρός,
ὅς τάχα που καὶ ἀγῶνας ἔξειν οὐ μικροὺς ὑπενόησεν ἀναπειθῶν ἡμᾶς ὅτι χρῆ συνάψαι
πρὸς εἰρήνην τὰς ἐκκλησίας καὶ τὸν τῶν ἑτεροδόξων ἀφανίσει γέλωτα ἀπαμβλῦναι τε
πρὸς τούτῳ τῆς τοῦ διαβόλου δυστροπίας τὸ κέντρον, ἐτοίμως δὲ οὕτως ἔχοντας εἰς
τοῦτο κατέλαβεν, ὡς μηδένα πόνον ὑποστήναι παντελῶς. μεμνήμεθα γὰρ τοῦ σωτήρος
Ioh. 14, 27 λέγοντος εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν ἀφήμι ὑμῖν,
Ioh. 26, 12 δεδιδάγμεθα δὲ καὶ λέγειν ἐν προσευχαῖς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν,
πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν, ὥστε εἴ τις ἐν μεθέξει γένοιτο τῆς παρὰ θεοῦ χορηγου-
μένης εἰρήνης, ἀνευδεὴς ἔσται παντὸς ἀγαθοῦ. ὅτι δὲ περιττὴ παντελῶς καὶ οὐκ
εὐάφορμος τῶν ἐκκλησιῶν ἢ διχοστασία γέγονεν, νυνὶ μάλιστα πεπληροφορήμεθα, τοῦ
κυρίου μου τοῦ θεοφιλεστάτου Παύλου τοῦ ἐπισκόπου χάρτην προκομίσαντος ἀδιά-
βλητον ἔχοντα τῆς πίστεως τὴν ὁμολογίαν καὶ ταύτην συντετάχθαι διαβεβαιουμένου
παρα τῆς σῆς ὁσιότητος καὶ τῶν αὐτόθι θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων. ἔχει δὲ οὕτως
ἡ συγγραφή καὶ αὐταῖς λέξεσιν ἐντέθειται τῇδε ἡμῶν τῇ ἐπιστολῇ

Περὶ δὲ τῆς θεοτόκου παρθένου ὅπως καὶ φρονούμεν καὶ λέγομεν, τοῦ τε τρόπου
τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ, ἀναγκαίως οὐκ ἐν προσθήκης μέρει,
ἀλλ' ἐν πληροφορίας εἶδει, ὡς ἄνωθεν ἕκ τε τῶν θείων γραφῶν ἕκ τε τῆς παραδόσεως τῶν
ἀγίων πατέρων παρεληφότες ἐσχήκαμεν, διὰ βραχέων ἐροῦμεν, οὐδὲν τὸ σύνολον προστι-
θέντες τῇ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίαι ἐκτεθείσῃ πίστει. ὡς γὰρ ἔφθημεν
εἰρηκότες, πρὸς πᾶσαν ἐξαρκεῖ καὶ εὐσεβείας γνῶσιν καὶ πάσης αἰρετικῆς κακοδοξίας
ἀποκήρυξιν. ἐροῦμεν δὲ οὐ κατατολμώντες τῶν ἀνεφίκτων, ἀλλὰ τῇ ὁμολογίαι τῆς
οἰκείας ἀσθενείας ἀποκλείοντες τοῖς ἐπιφύεσθαι βουλομένοις ἐν οἷς τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον
δισκεπτόμεθα. ὁμολογοῦμεν τοιγαροῦν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν
υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν μονογενῆ, θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον τέλειον ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ
σώματος, πρὸ αἰώνων μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα κατὰ τὴν θεότητα, ἐπ' ἐσχάτου δὲ
τῶν ἡμερῶν τὸν αὐτὸν δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου

31—109, 5 leguntur infra 476

31 ὁμολογία τῶν τῆς ἀνατολῆς ἐπισκόπων M^{ms}

MBPSP₁UΦ

1 ἂν om. U διαψεύσαιτο scripsi cf. Gesta Eph. διαψεύσῃται MPS διεψεύσατο BP₁U
λέγων ὅτι MPS 2 δοξάσαντάς MPS 3 τοῦ θεοσεβεστάτου P₁ om. S καὶ συλλειτουργοῦ
ἀδελφοῦ Φ^r (I) συλλειτουργοῦ ἀδελφοῦ MP συλλειτουργοῦ καὶ ἀδελφοῦ Φ^{ac}, Φ^r (II) ἀδελφοῦ καὶ
συλλειτουργοῦ BSP₁U 5 τὰ² om. U 7 ἡμῶν MPS καὶ τὰς BP₁ ἐκκλησίας καὶ
παρ' ὑμῖν U τίνοι — τρόπω S μὲν om. PS διήρηντο BP₁U 8 μᾶλλον om. MPS
ὑπολαμβάνειν P₁ τῆς om. P₁ 9 ἐπὶ om. MPS θεοσεβεστάτου om. S 10 ὡς MPSBP₁,
corr. M οὐ μικροὺς] μακροῦς BU 11 τῶν om. PS ἀπαμβλῦναι τε] ἀπαμβλύνεται MS.
corr. M 12 τοῦτο MS ἐπὶ MPS 13 μὴδὲ BP₁U 15 δεδικαιώμεθα MPS διδασκόμεθα M^{corr}
καὶ om. S κ̄σ B 16 θεοῦ] χ̄υ P₁U 18 εὐφορμος P₁ ἢ τῶν ἐκκλησιῶν MPS
19 μου om. U τοῦ εὐσεβεστάτου MP om. S προσκομίσαντος PS προκομίσαντα P₁ 22 τῇ
ἡμῶν U 26 προειληφότες P₁ 27 τῶν¹] τῇ BP₁U 29 καὶ τῆς U 33 ἐσχάτου MPS
ἐσχάτων M^{corr}BP₁U 34 διὰ om. P₁ ἀειπαρθένου S

κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. δύο γὰρ φύσεων ἔνωσις γέγονεν· δι' ὃ ἓνα Χριστόν, ἓνα υἷόν, ἓνα κύριον ὁμολογοῦμεν. κατὰ ταύτην τὴν τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως ἔννοιαν ὁμολογοῦμεν τὴν ἀγίαν παρθένον θεοτόκον διὰ τὸ τὸν θεὸν λόγον σαρκωθῆναι καὶ ἐνανθρωπήσαι καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς συλλήψεως ἐνώσει ἐαυτῷ τὸν ἐξ αὐτῆς ληφθέντα ναόν. 5 τὰς δὲ εὐαγγελικὰς καὶ ἀποστολικὰς περὶ τοῦ κυρίου φωνὰς ἴσμεν τοὺς θεολόγους ἀνδρας τὰς μὲν κοινοποιοῦντας ὡς ἐφ' ἑνὸς προσώπου, τὰς δὲ διαιροῦντας ὡς ἐπὶ δύο φύσεων καὶ τὰς μὲν θεοπρεπεῖς κατὰ τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ, τὰς δὲ ταπεινὰς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα αὐτοῦ παραδιδόντας.

Ταύταις ὑμῶν ἐντυχόντες ταῖς ἱεραῖς φωναῖς οὕτω τε καὶ ἑαυτοὺς φρονοῦντας εὐρί- 10 σκοντες (εἷς γὰρ κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα) ἐδοξάσαμεν τὸν τῶν ὄλων Eph. 4, 5 σωτήρα θεόν, ἀλλήλοις συγχαίροντες ὅτι ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς καὶ τῇ παραδόσει τῶν ἀγίων ἡμῶν πατέρων συμβαίνουσιν ἔχουσιν πίστιν αἶ τε παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ὑμῖν ἐκκλησία. ἐπειδὴ δὲ ἐπυθόμην τῶν φιλοσογεῖν εἰωθότων τινὰς σφηκῶν ἀγρίων δίκην περιβομβεῖν καὶ μοχθηροὺς ἐρεύγεσθαι κατ' ἐμοῦ λόγους ὡς ἐξ οὐρανοῦ κατακο- 15 μισθὲν καὶ οὐκ ἐκ τῆς ἀγίας παρθένου λέγοντος τὸ ἅγιον σῶμα Χριστοῦ, δεῖν ὠιήθη ὀλίγα περὶ τούτου πρὸς αὐτοὺς εἰπεῖν. ὦ ἀνόητοι καὶ μόνον εἰδότες τὸ συκοφαντεῖν, πῶς εἰς τοῦτο παρηνέχθητε γνώμης καὶ τοσαύτην νεοσήκατε τὴν μωρίαν; ἔδει γὰρ ἔδει σαφῶς ἐννοεῖν ὅτι σχεδὸν ἅπας ἡμῖν ὁ ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀγών συγκεκρότηται δια- βεβαιουμένοις ὅτι θεοτόκος ἐστὶν ἡ ἀγία παρθένος. ἀλλ' εἴπερ ἐξ οὐρανοῦ καὶ οὐκ 20 ἐξ αὐτῆς τὸ ἅγιον σῶμα γεγεννησθαι φαμέν τοῦ πάντων ἡμῶν σωτήρος Χριστοῦ, πῶς ἂν ἔτι νοοῖτο θεοτόκος; τίνα γὰρ ὄλως τέτοκεν, εἰ μὴ ἐστὶν ἀληθὲς ὅτι γεγέννηκεν κατὰ σάρκα τὸν Ἐμμανουήλ; γελάσθωσαν τοίνυν οἱ ταῦτα περὶ ἐμοῦ πεφλυαρηκότες. οὐ γὰρ ψεύδεται λέγων ὁ μακάριος προφήτης Ἡσαΐας ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ 1es. 7. 14 ἔξει καὶ τέξεται υἷόν καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστὶν 25 μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. ἀληθεύει δὲ πάντως καὶ ὁ ἅγιος Γαβριήλ πρὸς τὴν μακαρίαν παρθένον εἰπών· μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· εὖρες γὰρ χάριν παρὰ 1c. 1, 30. 31 τῷ θεῷ, καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἷόν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀμαρ- 30 τιῶν αὐτῶν. ὅταν δὲ λέγωμεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἄνωθεν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, οὐχ ὡς ἄνωθεν καὶ ἐξ οὐρανοῦ κατενεχθείσης τῆς ἀγίας αὐτοῦ σαρκὸς τὰ τοιαῦτα φαμέν, ἐπόμενοι δὲ μᾶλλον τῷ θεσπεσίῳ Παύλῳ διακεκραγότι σαφῶς ὁ πρῶτος ἄν- 1 Cor. 15, 47 θρωπος ἐκ γῆς χοϊκός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ κύριος ἐξ οὐρανοῦ. με- L III 169 μνήμεθα δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ σωτήρος λέγοντος οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν M VI 672 εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καίτοι γεγέννηται 1oh. 3, 13 κατὰ σάρκα, καθάπερ ἔφην ἀρτίως, ἐκ τῆς ἀγίας παρθένου. ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄνωθεν καὶ 36

MBPSP,UΦ

1 τῷ] τε MP τε τῷ S	τὸν αὐτὸν τῷ π̄ρι U τὸν αὐτὸν om. PSΦ	2 ἡμῖν τὸν
αὐτὸν P ₁ Φ ^r (II)	γὰρ om. MPS, corr. M	3 κατ' αὐτὴν P ₁
5 συλληφθέντα U	6 παρὰ P ₁	ἴσμεν] ἴστησι PS
13/14 καὶ — ὑμῖν om. MPS, corr. M ^{ms}	14 ἐπεὶ U	10 τε om. U
ἐρεύγεσθαι B	16 λέγοντας PSP ₁	13 ἡμῶν om. S
τὴν μωρίαν M ^{corr} BU	17 πρὸς αὐτοῦσ περὶ τούτου P ₁	15 κατ' ἐμοῦ
	τιμωρίαν MP ₁ μωρίαν PSP ₁ corr	18 παρήχθητε U
21 σῶμα αὐτοῦ B	19 περὶ MPS	20 ἐπειπερ BU
φαμέν γεγεννησθαι P ₁ γεγεννησθαι φαμέν BUPΦ cf. notam Rustici <i>ita GR natum, hoc est ΓΕΓΕΝΝΗΣΘΑΙ et non ΓΕΓΕΝΗΣΘΑΙ</i>	iū xū U	24 φάσκων ἡσαΐας ὁ προφήτης S
26 ἄγισσ om. S	27 μακαρίαν om. SU	29 γὰρ om. M
om. PS	τεχθείσησ S	30 αὐτοῦ BS
	32 θεσπεσίῳ om. S	31 οὐχ
	34 αὐτοῦ om. S	οὐδεὶσ BP ₁ UΦ ^{ac} Φ ^r (II) καὶ
οὐδεὶσ MPSΦ ^r (I), cf. adnotationem Rustici <i>GR istud et in multis non est</i>		36 ἀγίας om. S
		ὁ om. MPS

- Phil. 2, 7 ἔξ οὐρανοῦ καταφοιτήσας θεὸς λόγος κεκένωκεν ἑαυτὸν μορφὴν δούλου λαβὼν καὶ κε-
 χρημάτικεν υἱὸς ἀνθρώπου μετὰ τοῦ μῆναι ὃ ἦν, τουτέστιν θεός (ἄτρεπτος γὰρ καὶ ἀναλ-
 λοίωτος κατὰ φύσιν ἐστίν), ὡς εἰς ἤδη νοούμενος μετὰ τῆς ἰδίας σαρκὸς ἔξ οὐρανοῦ λέγεται
 κατελθεῖν, ὠνόμασται δὲ καὶ ἄνθρωπος ἔξ οὐρανοῦ, τέλειος ὢν ἐν θεότητι καὶ τέλειος
 ὁ αὐτὸς ἐν ἀνθρωπότητι καὶ ὡς ἐν ἐνὶ προσώπῳ νοούμενος. εἰς γὰρ κύριος Ἰησοῦς 5
 Χριστός, κἂν ἡ τῶν φύσεων μὴ ἀγνοῖται διαφορὰ, ἔξ ὧν τὴν ἀπόρρητον ἔνωσιν πεπρᾶχ-
 θαι φαμέν. τοὺς δὲ λέγοντας ὅτι κρᾶσις ἢ σύγχυσις ἢ φυρμός ἐγένετο τοῦ θεοῦ λόγου
 πρὸς τὴν σάρκα, καταξιωσάτω ἢ σὴ ὀσιότης ἐπιστομίζειν. εἰκὸς γὰρ τινὰς καὶ ταῦτα
 περὶ ἑμοῦ θρυλεῖν ὡς ἡ πεφρονηκός ἢ εἰρηκός, ἐγὼ δὲ τοσοῦτον ἀφέστηκα τοῦ φρο-
 Iac. 1, 17 νῆσαί τι τοιοῦτον, ὥστε καὶ μαίνεσθαι νομίζω τοὺς οἰηθέντας ὅλως ὅτι τροπῆς ἀποσκίασμα 10
 περὶ τὴν τοῦ θεοῦ λόγου φύσιν συμβῆναι δύναται. μένει γὰρ ὁ ἐστίν, ἀεὶ καὶ οὐκ
 ἡλλοίωται, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἡλλοιωθεῖ πώποτε καὶ μεταβολῆς ἔσται δεκτικὴ. ἀπαθῆ
 δὲ πρὸς τούτῳ τὸν τοῦ θεοῦ λόγον ὑπάρχειν ὁμολογοῦμεν ἅπαντες, κἂν εἰ πανσόφως
 αὐτὸς οἰκονομῶν τὸ μυστήριον ἑαυτῷ προσνέμων ὀρῶιτο τὰ τῆς ἰδίας σαρκὶ συμβεβηκότα
 I Petr. 4, 1 πάθη. ταύτῃ τοι καὶ ὁ πάνσοφος Πέτρος Χριστοῦ φησιν παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν 15
 σαρκί, καὶ οὐχὶ τῆς φύσει τῆς ἀρρήτου θεότητος. ἵνα γὰρ αὐτὸς τῶν ὄλων σωτὴρ
 εἶναι πιστεῦνται, κατ' οἰκείωσιν οἰκονομικὴν εἰς ἑαυτόν, ὡς ἔφην, τὰ τῆς ἰδίας σαρκὸς
 ἀναφέρει πάθη ὁποῖόν ἐστιν τὸ διὰ τῆς τοῦ προφήτου φωνῆς προαναφωνούμενον ὡς
 Ies. 50, 6 ἔξ αὐτοῦ τὸν νῶτόν μου δέδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς
 ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνῃς ἐμπτυσ- 20
 μάτων. ὅτι δὲ ταῖς τῶν ἁγίων πατέρων δόξαις ἐπόμεθα πανταχοῦ, μάλιστα δὲ ταῖς
 τοῦ μακαρίου καὶ πανευφήμου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, τὸ κατὰ τι γοῦν ὅλως ἔξω
 φέρεσθαι παραιτούμενοι, πεπεῖσθω μὲν ἡ σὴ ὀσιότης, ἐνδοιαζέτω δὲ τῶν ἄλλων μηδεὶς.
 παρέθηκα δ' ἂν καὶ χρήσεις αὐτῶν πολλάς, τοὺς ἑμαυτοῦ λόγους ἔξ αὐτῶν πιστούμενος,
 εἰ μὴ τὸ μῆκος ἐδεδίδειν τοῦ γράμματος, μὴ ἄρα πως γένηται διὰ τοῦτο προσκορές. κατ' 25
 οὐδένα δὲ τρόπον σαλεύεσθαι παρὰ τινων ἀνεχόμεθα τὴν ὀρισθεῖσαν πίστιν ἥτοι τὸ τῆς
 πίστεως σύμβολον παρὰ τῶν ἁγίων ἡμῶν πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων κατὰ
 καιροὺς οὔτε μὴν ἐπιτρέπομεν ἑαυτοῖς ἢ ἑτέροις ἢ λέξιν ἀμείψαι τῶν ἐγκειμένων ἐκεῖσε ἢ
 Prou. 22, 28 μίαν γοῦν παραβῆναι συλλαβὴν, μεμνημένοι τοῦ λέγοντος μὴ μέταιρε ὄρια αἰώνια,
 ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου. οὐ γὰρ ἦσαν αὐτοὶ οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα 30
 τοῦ θεοῦ καὶ πατρός, ὃ ἐκπορεύεται μὲν ἔξ αὐτοῦ, ἔστιν δὲ οὐκ ἀλλότριον τοῦ υἱοῦ κατὰ
 τὸν τῆς οὐσίας λόγον. καὶ πρὸς γε τοῦτο ἡμᾶς οἱ τῶν ἁγίων μυσταγωγῶν πιστοῦν-
 Act. 16, 7 ται λόγοι. ἐν μὲν γὰρ ταῖς Πράξεσιν τῶν ἀποστόλων γέγραπται ἐλθόντες δὲ κατὰ
 τὴν Μυσίαν ἐπείραζον εἰς τὴν Βιθυνίαν πορευθῆναι, καὶ οὐκ εἶασεν
 L III 172 αὐτοὺς τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ. ἐπιστέλλει δὲ καὶ ὁ θεσπέσιος Παῦλος οἱ δὲ ἐν σαρ- 35
 M VI 673 κὶ ὄντες θεῶι ἀρέσαι οὐ δύνανται· ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκί, ἀλλ' ἐν
 Rom. 8, 8. 9 πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. εἰ δὲ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ
 ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. ὅταν δὲ τινὲς τῶν τὰ ὀρθὰ διαστρέφειν εἰωθότων
 τὰς ἡμᾶς παρατρέπωσιν φωνὰς εἰς τὸ αὐτοῖς δοκοῦν, μὴ θαυμαζέτω τοῦτο ἢ σὴ ὀσιότης,

MBPSP₁UΦ

- 1 ὁ θς S 2 ἀνθρώπου om. B 3 καὶ κατὰ M¹P^s κατὰ τὴν U ὡς om. B¹, ἤδη] δη M, corr. M δὲ P^sΦ 5 ἐν ἀνθρωπότητι ὁ [καὶ U] αὐτὸς BU 6 μὴ ἀγνοεῖται M μία νοῖται [νοεῖται S]P^s 9 θρυλεῖν MBPSP₁, corr. M πεφλυαρηκός Φ^r (I) 11 τοῦ θυ M¹P^sΦ θεῖαν τοῦ B₁U οὐ δύναται P₁ 12 ἡλλοιωθῆναι M¹P^s 13 ὁμολογοῦμεν ὑπάρχειν P₁ ἅπαντα P₁ 14 τῆι om. M¹P^s 15 πάνσοφος] ἀπόστολος S χυ οὖν B₁UΦ^r (II) 16 ἀπορρήτου U αὐτοῦ S ὁ τῶν B₁U 20 ἀπεστράφη S 20/21 ἐπαιγμάτων S 22 πανευφήμου καὶ μακαρίου U 26 παρὰ in πρὸς corr. M τινος B ἀνεχόμεθα om. M¹P^s, corr. M 27 νικαία καὶ τῶν 28 ἐκείνοισ P₁ 29 μετάβαινε SΦ 30 ἀλλ' αὐτὸ τὸ M¹P^s 32 τούτῳ P₁ 35 Ἰησοῦ] τοῦ θυ μακάρισ B₁U 38 στρέφειν U εἰδότην B εἰωθότων δόγματα P 39 τοῦτο om.

εἶδυα ὅτι καὶ οἱ ἀπὸ πάσης αἰρέσεως ἐκ τῆς θεοπνεύστου γραφῆς τὰς τῆς ἑαυτῶν πλάνης συλλέγουσιν ἀφορμάς, τὰ διὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος ὀρθῶς εἰρημένα ταῖς ἑαυτῶν κακο- νοίαις παραφθείροντες καὶ ταῖς ἰδίαις ἑαυτῶν κεφαλαῖς τὴν ἄσβεστον ἐπαντλοῦντες φλόγα. ἐπειδὴ δὲ μεμαθήκαμεν ὅτι καὶ τὴν πρὸς τὸν μακάριον Ἐπίκτητον ἐπιστολὴν τοῦ πανευ- φήμου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ὀρθοδόξως ἔχουσιν παραφθείραντές τινες ἐκδεδώκασιν, 5 ὡς ἐντεῦθεν ἀδικεῖσθαι πολλούς, διὰ τοῦτο χρήσιμόν τι καὶ ἀναγκαῖον ἐπινοοῦντες τοῖς ἀδελφοῖς ἐξ ἀντιγράφων ἀρχαίων τῶν παρ' ἡμῖν καὶ ἀπλανῶς ἐχόντων ἀπεστείλαμεν τὰ ἴσα τῆι σῆι ὁσιότητι.

- 247 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι οἱ Ἰλλυρικῖαν οἱ ἐβόησαν· οὕτως πιστεύομεν ὡς Κύριλλος. Κυρίλλου αἰωνία ἡ μνήμη. 10
- 248 Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάθεμα τῷ λέγοντι δύο υἱούς· ἓνα γὰρ υἱὸν προσκυνοῦμεν, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μονογενῆ.
- 249 Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ἡμεῖς ὡς Κύριλλος πιστεύομεν. οὕτως ἐπιστεύσαμεν, οὕτως πιστεύομεν. ἀνάθεμα τῷ μὴ οὕτως πιστεύοντι.
- 250 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Φλαβιανὸς 15 οὕτως ἐπίστευεν· Φλαβιανὸς ταῦτα ἐξεδίκη· διὰ ταῦτα Φλαβιανὸς κατηρέθη. Εὐ- σέβιος Νεστόριον καθεῖλεν. τὴν πίστιν Διόσκορος παρέτρωσεν.
- 251 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Ὁ θεὸς Νεστό- ριον καθεῖλεν.
- 252 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Λέων οὕτως 20 φρονεῖ. Λέων οὕτως πιστεύει. Ἀνατόλιος οὕτως φρονεῖ.
- 253 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Πάντες οὕτως (πιστεύομεν. πάντες οὕτως) φρονοῦμεν. ὁ σατανᾶς τόπον μὴ σχῆι. ὁ σα- τανᾶς χώραν μὴ σχῆι.
- 254 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Καὶ ὁ βασι- 25 λεὺς καὶ ἡ σύγκλητος καὶ πάντες οὕτως φρονοῦσιν.
- 255 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος καὶ πᾶσα ἡ ἁγία σύνοδος τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων ἐβόησαν· Ὁ βασιλεὺς οὕτως φρονεῖ· ἡ αὐγούστα οὕτως φρονεῖ· πάντες οὕτως φρονοῦμεν.
- 256 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Οὕτω φρονεῖ 30 ὅλος ὁ κόσμος. τὰ τῶν πατέρων καλῶς ἔχει.
- 257 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Τὸν φονέα Φλαβιανοῦ ἔξω βάλε. τὸν πατραλοῖαν ἔξω βάλε. M VI 676
- 258 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Πάντες οὕτω πιστεύομεν. πολλὰ τὰ ἔτη τῆς συγκλήτου· πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων· πολλὰ τὰ ἔτη 35

9 ἐν χαλκηδόνι M^{ms} τῆσ ἐν χαλκηδόνι συνόδου B^{ms}

MBPS, P₁ [usque ad 6 χρήσιμον], U [usque ad 8], Φ

2 διὰ ἰν ras. M ἄμα PS 3 αὐτῶν S om. BP₁U ἀπαντλοῦντες P₁ 4 ἐπεὶ BP₁U
4/5 πανευφήμου om. S 7 καὶ om. B^{ms}, Φ^r (II) ἀπλῶς MU, corr. M ἰν fine add.
ἔρωμένον σε καὶ ὑπερευχόμενον ἡμῶν ὁ κ̄σ̄ διαφυλάξει τιμιώτατε ἀδελφέ BU^{Φ^r} (II), cf. notam
Rustici: *UR non habent, unus habet adiectum*
9 ἀναγνωσθῆναι B οἱ τοῦ Ἰλλυρικοῦ ἐπίσκοποι S οἱ om. B Ἰλλυριοὶ B
ἀνεβόησαν S 10 ὁ κύριλλος S ἡ om. M 11 θεοδώριτος B^{corr} S 13 ἐξεβόησαν B
15 ἐξεβόησαν B 16 ἐπίστευσε B 20 ἐξεβόησαν B 21 φρονεῖ·] πιστεύει S 22 ἐξ-
εβόησαν B 23 πιστεύομεν — φρονοῦμεν Φ φρονοῦμεν MPS πιστεύομεν B 23/24 ὁ σατανᾶς
χώραν — σχῆι om. B 26 καὶ πάντες om. S φρονοῦμεν B 27 ἁγία om. B 33 βάλλε M^{corr}
βάλετε B βάλλε M^{corr} βάλετε B 34 ἐβόησαν S

τῶν ὀρθοδόξων. πάντες οὕτως πιστεύομεν. δι' ὑμῶν εἰρήνη γένηται. πάντες ὀρθῶς δοξάζομεν.

259 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Καὶ ποίωι λόγωι
L III 173 Εὐτυχῆ μὲν τὸν ἐναντία τούτοις λέγοντα ἐδέξασθε εἰς κοινωσίαν, Φλαβιανὸν δὲ τὸν τῆς
ἀγίας μνήμης καὶ Εὐσέβιον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον τούτοις κεχρημένους καθείλετε; 5

260 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Τὰ ὑπομνήματα αὐτὰ
διδάξει τὴν ἀλήθειαν.

Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιςτωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
σχεδαρίου ἀνέγνω

261 Εὐστάθιος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· Μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι τὰς [προγεγραμ- 10
μένας] ἐπιστολάς ἀναγκαῖόν ἐστιν δῆλον ποιῆσαι τῆι ὑμετέραι ἀγιότητι ὅτι δὴ παρέσχεν
ὁ θεὸς τῷ μακαριωτάτῳ καὶ ὀσιωτάτῳ τὴν μνήμην πατρὶ ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπῳ
τῆς Ἀλεξανδρέων Κυρίλλῳ τὸ ἀμφιβληθῆναι τινὰ τῶν παρ' αὐτοῦ συγγραφέντων ἐν
τῆι αὐτοῦ ζωῆι παρὰ τῶν οὐκ ὀρθῶς τὰ καλῶς εἰρημένα νενοηκόντων, ὥστε αὐτὸν διὰ
τῆς πανσόφου καὶ διδασκαλικῆς αὐτοῦ γλώττης σαφῆ ποιῆσαι [τὰ] τοῖς βουλομένοις 15
διαστρέφειν τὰ καλῶς συνταγένητα συγγράμματα καὶ ἀκολουθεῖν αὐτοῦ τῷ εὐσεβεῖ
ἅπαντας ἔπεισεν φρονήματι. ἀλλ' ἐτέρων τινῶν ἀπὸ τούτων τῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος
ἀναγνωσθεισῶν ἐπιστολῶν ἀμφιβάλλεσθαι παρασκευαζόντων τοῦ μακαριωτάτου καὶ
ὀσιωτάτου ἀνδρὸς τὸ φρόνημα, αὐτῆς ἀνάγκην ἔσχεν, μᾶλλον δὲ προθυμίαν (ἅπαντα
γὰρ αὐτοῦ τὸν χρόνον εἰς τοῦτον κατανάλωσεν τῆς εὐσεβείας τὸν πόνον) ἑαυτὸν ἐρη- 20
νεῦσαι καὶ τὸν ἴδιον σκοπὸν δεῖξαι καὶ σαφῶς ἅπασιν παραστῆσαι δι' ὧν ἐπέστειλεν πρὸς
τοὺς τῆς μακαρίας καὶ ὀσίας μνήμης ἐπισκόπους γεγονότας, Ἀκάκιον τὸν Μελιτηνῆς καὶ
Οὐαλεριανὸν τὸν τοῦ Ἰκονίου καὶ Σούκεσσον τὸν Διοκαιοσαρείας τῆς Ἰσαύρων ἐπαρχίας,
ὅπως προσῆκει νοεῖν καὶ τὰς ἀρτίως ἀναγνωσθείσας ἐπιστολάς καὶ τῆς τοῦ σωτῆρος
ἡμῶν ἐπιδημίας τὸ σέβας. πρόσκειται γὰρ καὶ τοῦτο τοῖς ἄλλοις ἐν ταῖς πρὸς τοὺς 25
μακαρίους ἐκείνους ἐπιστολαῖς· οὐ δεῖ τοιγαροῦν νοεῖν δύο φύσεις, ἀλλὰ μίαν φύσιν τοῦ
λόγου σεσαρκωμένην, καὶ ταύτην αὐτοῦ τὴν φωνὴν τῆι τοῦ μακαριωτάτου Ἀθανασίου
ἐβεβαίωσεν μαρτυρίαι.

262 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ταῦτα
Εὐτυχῆς λέγει. ταῦτα Διόσκορος λέγει. 30

263 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Οὔτε σύγχυσιν λέγομεν
οὔτε τομὴν οὔτε τροπήν. ἀνάθεμα τῷ λέγοντι ἢ σύγχυσιν ἢ τροπήν ἢ ἀνάκρασιν.

261 extat in Coll. Nouar. 10, 65

26—28 testimonium Athanasii personati extat in or. ad dominas 10 [t. 1 1, 5 p. 65, 27]

9 ἐπὶ διοσκόρου M^{ms}B^{ms}

26 σημ̄ ποῦ λέγει εὐστάθιος μὴ νοεῖν κύριλλον δύο φύσεις M^{ms}

29 ἐν χαλκηδόνι M^{ms} B^{ms}

MB, P [usque ad 15 ποιῆσαι], p [inde a 15 τὰ τοῖς βουλομένοις], SΦ, Λⁿ [10—28]

1 γένηται BΦ^r γίνεται P γενήσεται S γεγένηται M 3 εἶπεν MP 4 εὐτυχῆν MP, corr. M
τὰ ἐναντία τούτων B 5 ὀσίασ B 8/9 om. B σχιδαρίου MP, corr. M 10/11 εἶπεν
μετὰ — ἐπιστολάς MPSΦΛⁿ μετὰ — ἐπιστολάς εἶπεν M^{corr}B προγεγραμμένας BΛⁿ προτεταγμένας
MPS om. Φ 11 ὀσιότητι PS 12 τῆ μνήμη B 13 τὸ B om. MPS 15 γλώσσησ B
τὰ τοῖς MBpS 16 τὰ om. B γράμματα B 17 τῶν om. MpS, corr. M 19 ἔσχει
M, corr. M ἔχει pS 20 βίον B εἰς τόπον [in τοῦτον corr. M] κατανάλωσεν MpS κατηνάλωσεν
εἰς τοῦτον B 21 κόπον MpS δεῖξαι] στῆσαι B πᾶσι B ἀπέστειλε S 22 μακαρίας
καὶ ὀσίας] ἄγίας B καὶ ὀσίας om. Φ^{ac} γεγονότας ἐπισκόπους B μελιτηνῆς MpS 23 οὐαλλε-
ριανὸν B οὐαλέριον MpS οὐαλλέριον M^{corr} τὸν τοῦ om. B σούκεσσον M^{corr}B 24 καὶ om. B
25 καὶ BΦΛⁿ om. MpS 31 Ἀλεξανδρείας om. MpS 32 ἡ BΦ om. MpS τροπήν] τομὴν B

- 264** Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Λεγέτω ἡ ἁγία σύ- M VI 677
νοδος εἰ ταῖς κανονικαῖς ἐπιστολαῖς τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου ταῖς καὶ ἐν τῇ συνόδῳ
δημοσιευθείσαις καὶ νῦν ἀναγνωσθείσαις συμφωνεῖ ἡ διαλαλιά Εὐσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου
ἐπισκόπου.
- 265** Καὶ πρὶν ἀποκριθῆναι τὴν ἁγίαν σύνοδον Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος 5
Βηρυτοῦ παρελθὼν εἰς τὸ μέσον καὶ ρίψας βιβλίον εἶπεν· Εἰ κακῶς εἶπον, ἴδε τὸ βιβλίον
Κυρίλλου· ἀναθεματισθῆι καὶ ἀναθεματισθῶ.
- 266** Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Εὐστάθιος
ὁ ἐπίσκοπος καλῶς εἶπεν. ὁ ὀρθόδοξος καλῶς εἶπεν. τῶι εὐδοκίμῳ τῶι εὐλαβεῖ.
Κυρίλλου αἰωνία μνήμη. 10
- 267** Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ τῆς
ὁσίας μνήμης Κυρίλλου οὕτως ἔχει. καὶ ἀπεστήθισε τὴν ἐπιστολὴν τὴν μεταξὺ τῶν
λοιπῶν ἔχουσαν οὕτως· οὐ δεῖ τοιγαροῦν νοεῖν δύο φύσεις, ἀλλὰ μίαν φύσιν τοῦ λόγου L III 176
σεσαρκωμένην. καὶ μετὰ τὸ ἀπαγγεῖλαι τὴν προλεχθεῖσαν ἐπιστολὴν ὁ αὐτὸς Εὐστάθιος
ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· Καὶ ὁ λέγων μίαν φύσιν ἐπὶ ἀναιρέσει τῆς 15
σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ τῆς ὁμοουσίας ἡμῖν ἀνάθεμα ἔστω καὶ ὁ λέγων δύο φύσεις ἐπὶ διαιρέσει
τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ ἀνάθεμα ἔστω. καὶ ὑπὲρ τοῦ μακαρίου δὲ Φλαβιανοῦ εἰπεῖν θέλω.
αὐτὰ ξηρὰ ἔλαβεν ὁ μακάριος Φλαβιανὸς καὶ ἐπέδωκεν τῶι εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ. καὶ
κελεύσατε ἀναγνωσθῆναι τὸ ἰδιόχειρον αὐτοῦ, ἵνα πᾶσα ἡ σύνοδος εἴπηι ὅτι δικαίως
ἔδέχθη. 20
- 268** Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Διὰ τί τοίνυν Φλαβι-
ανὸν τὸν τῆς εὐλαβοῦς μνήμης καθεῖλες;
- 269** Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· Ἐσφάλην.
Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκηρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ
αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω 25
- 270** Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν·
Ταῦτα ἐμαυτὸν φρονοῦντα πεπεισμένως ἔχων καὶ ἀπὸ τούτων τοῖς παραχαράττειν βου-
λομένοις τὸ τῆς ὀρθοδοξίας δόγμα εἰς ἀντιπάλου τάξιν ἀντικαθεστῶς κατέλαβον ὑμῶν
τὴν ἁγίαν σύνοδον καὶ ἀξιῶ καὶ τὴν ὑμετέραν ἀγιωσύνην σύμψηφον γενέσθαι τοῖς ἀνα-
γνωσθεῖσιν, ὥστε πάντας εἰδέναι ὡς ὁ ταύτας τὰς ἐκθέσεις παραλύων ἐχθρὸς ἔστιν τῆς 30
ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἱερατικοῦ συλλόγου ἀλλότριος.
- 271** Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Φλαβιανὸς εἶπεν· Ἀναγκαῖον καὶ εὐσεβὲς συνθέσθαι
ἡμᾶς τοῖς ὀρθῶς δεδογμένοις. τίς γὰρ ἁγίου πνεύματος λόγοις ἀντιτεῖναι δυνήσεται;
αἱ γὰρ ἀναγνωσθεῖσαι ἐπιστολαὶ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης καὶ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν

13 ποῦ λέγει εὐστάθιος κύριλλον μὴ νοεῖν δύο φύσεις M^{ms}26 ἐπὶ φλαβιανοῦ M^{ms} τῆς ἐν κωνσταντινουπόλει συνόδου B^{ms}

MBpSΦ

1 εἶπεν Mp 2 τῇ om. S 3 καὶ — ἀναγνωσθείσαις om. pS 5 πρὶν ἢ ἀποκρίνηται
ἡ ἁγία σύνοδος MpS 6 Βηρυτοῦ om. BΦ^a ἐν τῷ μέσῳ BΦ^a βιβλίον κυρίλλου B εἰδὲ pS
7 ἀναθεματίσθη M ἀνεθεματίσθη pS ἀναθεματίζεσθω M^{corr}B 8 εἶπον B 9 δι' om. S καλῶς' om. S
10 κυρίλλου M κυρίλλω BpS ἡ μνήμη BpS 12 ἀπεστήθισε BΦ ἀπήγγειλε MpS 13 οὕτως
om. MpS, corr. M 14/15 ὁ — Βηρυτοῦ BΦ om. MpS 15 καὶ om. BS 16 ὁμοουσίῳ S
ἔστω om. B 17 τοῦ θεοῦ om. B ἔστω om. B 18 ξηρὰ MpSΦ^r ξηρὰ & BΦ^{ac} εὐσεβεῖ B
εὐλαβεστάτῳ p 19 ἀναγνωσθῆναι BΦ ἀναγῶναι MpS 21 εἶπεν Mp νῦν p 24 τοῦ —
κονσιστωρίου om. B 25 σχεδαρίου p 26 ὁ εὐλαβέστατος om. MpS δορυλλαίου B om. MpS
27 πεπεισμένον B ἔχων Φ ἔχω MBpS 29 καὶ' om. S ὑμῶν S 31 ἱεροῦ καταλόγου B
32 ἐπίσκοπος S Φλαβιανὸς om. MpS, corr. M^{ms} 33 λόγος M, corr. M ἀντιστήναι pS
34 ὁσίας S καὶ ἐν ἁγίοις μνήμη B

Μ VI 680 Κυρίλλου τοῦ γενομένου ἐπισκόπου τῆς κατὰ Ἀλεξανδρείαν ἀγιωτάτης ἐκκλησίας ἀκριβῆ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίαι κατὰ καιροὺς συνελθόντων τὴν διάνοιαν ἠρμήνευσαν διδάξασαι ἡμᾶς, ἅπερ καὶ ἡμεῖς ἐφρονήσαμεν ἀεὶ καὶ φρονοῦμεν, ὡς ὅτιπερ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ μονογενῆς, θεὸς τέλειος καὶ ἄνθρωπος τέλειος ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος, πρὸ αἰώνων μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς ἀνάρχως γεννη- 3 θείς κατὰ τὴν θεότητα, ἐπὶ τέλει δὲ καὶ ἐν ὑστέροις καιροῖς ὁ αὐτὸς δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου γεννηθείς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ὁμοούσιος τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιος τῇ μητρὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. καὶ γὰρ ἐκ δύο φύσεων ὁμολογοῦμεν τὸν Χριστὸν εἶναι μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν, ἐν μιᾷ ὑπο- 10 στάσει καὶ ἐνὶ προσώπῳ ἓνα Χριστὸν, ἓνα υἱόν, ἓνα κύριον ὁμολογοῦντες. τοὺς δὲ 10 παρὰ ταῦτα φρονεῖν αἴρουμένους ἀποκηρύττομεν τῆς ἀγίας συνόδου τῶν ἱερέων καὶ τοῦ πληρώματος τῆς ἐκκλησίας. καὶ ἕκαστος δὲ τῶν παρόντων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων τὴν ἑαυτοῦ γνώμην καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ κατατιθέσθω ἐπὶ τῆς πράξεως τῶν ὑπομνημάτων.

272 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος 15 εἶπον· Τί λέγουσιν οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι τῆς παρούσης ἀγίας συνόδου; οὕτως ἐκ- θέμενος τὴν πίστιν ὁ τῆς ὁσίας μνήμης Φλαβιανὸς ἔσωσεν τὴν ὀρθόδοξον καὶ καθολι- κὴν θρησκείαν ἢ τι περὶ αὐτὴν ἐσφάλῃ;

273 Ἦστινος φωνῆς Ἑλληνιστὶ ἐρμηνευθείσης διὰ Κωνσταντίνου τοῦ καθωσιωμένου 20 σηκρηταρίου τοῦ θεοῦ κονσιστωρίου

Πασκασίνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν ἀποστολικὸν θρόνον ἔφη· 20 L III 177 Ἀγνώως καὶ ὀλοκλήρως τὴν πίστιν ἐξέθετο ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Φλαβιανός, ἥτις πίστις καὶ ἐκθεσις συμφωνεῖ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ ἀνδρὸς ἐπισκόπου Ῥώμης.

274 Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Ὁ 25 μακάριος Φλαβιανὸς καλῶς καὶ ὀρθοδόξως τὴν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν πίστιν ἐξέ- ἔθετο.

Ἦστινος φωνῆς Ἑλληνιστὶ ἐρμηνευθείσης διὰ Κωνσταντίνου τοῦ καθωσιωμένου σηκρηταρίου τοῦ θεοῦ κονσιστωρίου

275 Λουκίνσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τῆς ἀποστολικῆς κατέ- 30 δρας ἔφη· Ἐπειδὴ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης Φλαβιανοῦ ἡ πίστις συμφωνεῖ μετὰ τοῦ ἀπο-

7 ταύτης ἕνεκα τῆς διαλαλιᾶς ὁ μὲν Φλαβιανὸς καθιρέθη παρὰ Διοσκόρου ὡς δογματίσας παρὰ τὰ ὠρισμένα ἐν τῇ πρώτῃ κατ' Ἐφεσον συνόδῳ, Ἰουβενάλιος δὲ καὶ Θαλάσιος καὶ Εὐστάθιος ἐπερω- τηθέντες ἐν Χαλκηδόνι καλῶς ἔχειν ἐπήνεσαν. Διόσκορος δὲ ὡς μὴ συνθέμενος ταύτῃ παρὰ τῶν τοποτηρητῶν τοῦ Ῥώμης ἐπισκόπου ἄξιος ἐκρίθη καθαιρέσεως, παρὰ δὲ [δὲ om. S^{mg}] τῶν ἀρχόντων οὐ μόνον [μόνος S^{mg}] αὐτὸς ὁ [ὁ om. M^{mg}] Διόσκορος, ἀλλὰ καὶ οἱ περὶ Ἰουβενάλιον καὶ Εὐστάθιον καὶ Θαλάσιον [add. καὶ τοῖς σὺν αὐτοῖς S^{mg}] M^{mg}S^{mg}

15 inscr. ἐν χαλκηδόνι M τῆς ἐν χαλκηδόνι συνόδου B^{mg}

MBpSΦ

2 συνελθόντων κατὰ καιροῦς pS 3 διδάξασ S 5/6 γεννηθεὶς ἀνάρχωσ B 8 καὶ BΦ om. MpS 9 τὸν χν ὁμολογοῦμεν B 10 ὁμολογοῦμεν M 11 παρὰ BΦ μὴ MpS ἱερῶν B 15 καὶ om. B καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι om. pS 16 εἶπεν Mp ἀγίας BΦ ἀγιωτάτησ Mp 18 αὐτῆσ S 19/20 ἡστινοσ — κονσιστωρίου pS om. MB; praecesserat Latina interlocutio 21 πασχασίνοσ pS 23 ἀνδρὸσ καὶ S 24 Ῥώμησ λέοντοσ B. tum pergunt ἡστινοσ φωνῆσ ἑλληνιστὶ ἐρμηνευθείσησ διὰ κωνσταντίνου τοῦ καθωσιωμένου σηκρηταρίου τοῦ θεοῦ κονσιστορίου BΦ 28/29 ἡστινοσ — κονσιστωρίου pS om. MB post p. 115, 2 habet Φ; cf. quae 19/20 adnotauit 31 εἶπεν B μετὰ om. S

- στολικοῦ θρόνου καὶ τῶν πατρικῶν παραδόσεων, δίκαιον τὴν ἀγιωτάτην συνόδον τὴν καταδίκην τὴν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τῶν αἰρετικῶν ἐπενεχθεῖσαν εἰς αὐτοὺς ἀντιστρέψαι.
- 276 Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Συρίας εἶπεν· Ὁρθοδόξως ὁ τῆς ὁσίας μνήμης ἀρχιεπίσκοπος Φλαβιανὸς καὶ συμφώνως τῶι θεοφιλεστάτῳ καὶ ὁσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Λέοντι τὴν πίστιν ἐξέθετο καὶ πάντες αὐτὴν προθύμως δεχόμεθα. 5
- 277 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Φλαβιανὸς συνωιδὰ διελάλησεν τῶι τῆς μακαρίας μνήμης Κυρίλλῳ.
- 278 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Συντιθέμεθα καὶ ἀποδεχόμεθα τὴν τοῦ ὁσιωτάτου Φλαβιανοῦ ἐπὶ τῇ θρησκευαίᾳ διαλαλίαν. M VI 681
- 279 Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· Ἠκολούθησεν ὁ θεοφιλέστατος 10 τὴν μνήμην ἀρχιεπίσκοπος τῆς βασιλευούσης γεγωνῶς Φλαβιανὸς τοῖς διδάγμασι τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων γενομένου Κυρίλλου.
- 280 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ὁ μάρτυς Φλαβιανὸς τὴν πίστιν καλῶς ἐξέθετο. ὁ ἀρχιεπίσκοπος Φλαβιανὸς τὴν πίστιν καλῶς 15 ἐξέθετο.
- 281 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἀναγνωσθήτω τὰ λοιπὰ αὐτοῦ ῥήματα, καὶ οὕτως ἀποκρίνομαι· ἐν γὰρ τοῖς ἐξῆς εὐρίσκεται διαμαχόμενος ἑαυτῶι καὶ λέγων μετὰ τὴν ἔνωσιν δύο φύσεις.
- 282 Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Σύμφωνα τοῖς εἰρη- 20 μένοις τῶι μακαρίῳ τὴν μνήμην Κυρίλλῳ καὶ ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος Φλαβιανὸς εἶπεν, παρακαλοῦμεν δὲ ἀναγνωσθῆναι τὰ ἐξῆς, ἵνα σαφεστέρα ἡ διάνοια γένηται.
- 283 Οἱ ἀπὸ Παλαιστίνης εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Τὰ αὐτὰ λέγομεν τῶι ὁσιω- τῶι ἀρχιεπισκόπῳ Ἰουβενάλιῳ.
- 284 Καὶ ἀναστὰς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἰουβενάλιος ἅμα αὐτοῖς μετῆλθεν εἰς τὸ 25 ἄλλο μέρος.
- 285 Καὶ ἀνεβόησαν οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι· Ὁ θεὸς καλῶς ἤνεγκέν σε, ὀρθόδοξε· καλῶς ἦλθες.
- 286 Πέτρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κορίνθου εἶπεν· Ἐγὼ μὲν τὸ τηρικαῦτα οὐ παρή- μνην τῇ συνόδῳ τῇ κατὰ Ἔφεσον (οὐδέπω γὰρ ἤμην [χάριτι Χριστοῦ] χειροτονηθεὶς 30 ἐπίσκοπος), ἐκ δὲ τῶν ἀναγινωσκομένων εὐρῶν τὰ εἰρημένα παρὰ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης Φλαβιανοῦ ζῆλον ἔχοντα πρὸς τὰ ἐκτεθέντα παρὰ τοῦ τῆς ἀγίας μνήμης Κυρίλλου ὀκνῶ ἐπιλαβέσθαι, τὰ δὲ ὑπόλοιπα ἀναγινωσκόμενα τελεώτερόν με διδάξει.
- 287 Καὶ ἀναστὰς καὶ αὐτὸς μετῆλθεν εἰς τὸ ἄλλο μέρος.
- 288 Καὶ ἀνεβόησαν οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι· Ὁ 35 Πέτρος τὰ Πέτρου φρονεῖ. ὀρθόδοξε, καλῶς ἦλθες. 36
- 289 Εἰρηναῖος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ναυπάκτου Ἑλλάδος εἶπεν· Κάγῳ οὐ παρήμνη

18 καίτοιγε ἐν τοῖς ἐξῆς ἐναντία οὐ φαίνεται ἑαυτῶι εἰρηκῶς Φλαβιανὸς ἢ μνημονεύσας δύο φύσεων μετὰ τὴν ἔνωσιν, καὶ δείκνυσιν ἢ ἐφεξῆς ταῦτα ἀνάγνωσις MmsSms

MBpSΦ

1/2 τὴν εἰς αὐτὸν καταδίκην ἀπὸ S 3 Συρίας om. S 4 ὁσίας om. p 9 διαλαλιᾶ S
 11 τῇ μνήμῃ B δόγμασι S 12 ὁσιωτάτου B 14 ἐξεβόησαν Bp 18 ἐξῆς αὐτοῦ pS
 21 μακαριωτάτῳ B τὴν μνήμην om. BS 23/24 θεοφιλεστάτῳ B 24 ἐπισκόπῳ B
 29 τὸ om. B 30 χάριτι χϋ BΦ om. MpS et codex Acoemitanus Rustici χειροτονηθεὶς
 om. B 31 ὁσίας B 32 ἐκφωνηθέντα B ὁσίας B 33 ἐπιλαβέσθαι αὐτῶν B
 λοιπὰ B με om. B 36 τὰ τοῦ p ὁ ὀρθόδοξος S ἦλθεν S 37 Ναυπάκτου
 Ἑλλάδος Φ ναυπάκτου B ἑλλάδος pS ἑλλάδος M 37/152, 1 κάγῳ — μὲν Mp κάγῳ μὲν οὐ παρήμνην S
 κάγῳ οὐ παρήμνην B

μέν ἐν τῇ ἀγίαι συνόδῳ τῇ κατὰ Ἐφεσον ὑπόγουον γενομένη, ἀπὸ δὲ τῶν ἀρτίως ὑπαναγνωσθέντων ἡμῖν τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Φλαβιανοῦ διηγημάτων ὁκνῶ ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ, τὰ δὲ ὑπόλοιπα ἀξιούμεν ἀναγνωσθῆναι.

290 Οἱ ὑπόλοιποι εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι Ἑλλάδος εἶπον· Τὰ αὐτὰ περὶ τῶν ἀναγνωσθέντων καὶ ἡμεῖς διδάσκομεν. καὶ πάντες εἰς τὸ ἄλλο μετῆλθον μέρος. 5

291 Κύντιλλος καὶ Σώζων καὶ οἱ λοιποὶ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι Μακεδονίας καὶ Κρήτης εἶπον· Ἐν τῇ ἀναγνωσθείσῃ διαλαλιᾷ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Φλαβιανοῦ οὐδὲν ἀνακόλουθον εὐρίσκομεν, ἀξιούμεν δὲ τὰ ὑπόλοιπα ἀναγνωσθῆναι.

292 Νικόλαος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Στοβῶν Μακεδονίας εἶπεν· Ἐπὶ μὲν τῆς προγεγραμμένης συνόδου οὐ παρήμην, ἀπὸ δὲ τῶν ἀναγνωσθέντων εὐρίσκω οὐδὲν 10 ἐναντίον τῶν τυπωθέντων παρὰ τῶν μακαριωτάτων πατέρων καὶ τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου εἰρηκότα τὸν τῆς μακαρίας μνήμης Φλαβιανόν.

293 Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βουσίρεως Τριπόλεως τῆς κατὰ Αἴγυπτον εἶπεν· Ἠκολούθησεν ταῖς ἐπιστολαῖς Κυρίλλου τοῦ ὁσιωτάτου καὶ ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος Φλαβιανός· καὶ γὰρ καλῶς ἐξέθετο τὴν πίστιν. 15

294 Αὐσόνιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβεννύτου εἶπεν· Σύμφωνα τοῖς ἐκτεθεῖσιν παρὰ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου διελάλησεν καὶ ἐφρόνησεν ὁ ἀγιώτατος καὶ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Φλαβιανός, καθὼς καὶ αἱ ἀναγνωσθεῖσαι ἐπιστολαὶ τοῦ ὁσιωτάτου Κυρίλλου περιέχουσιν.

295 Νεστόριος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Φλαγωνέως εἶπεν· Ἀκολουθῶς τοῖς ἀναγνωσθεῖσιν τῇ πίστει τῶν ὑπομνημάτων καὶ τῇ ἐκθέσει ἢ ἐξέθετο ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Κύριλλος, καὶ ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Φλαβιανός ἐξέθετο.

296 Μακάριος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καβάσων εἶπεν· Κάγῳ τὰ αὐτὰ λέγω· καλῶς γὰρ ἐξέθετο ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Φλαβιανός τῇ πίστει τοῦ ἀγίου Κυρίλλου ἐξακολουθήσας. 25

297 Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δημητριάδος Θεσσαλίας εἶπεν· Ὁ μὲν μητροπολίτης μου νόσῳ κατεχόμενος ἔτι ἐστὶν κατὰ τὴν Ἐλενούπολιν, ἐγὼ δὲ κατὰ τὸ φρόνημα τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ φρονῶ καὶ συναινῶ τοῖς ἀναγνωσθεῖσιν ἀρτίως τοῦ μακαρίου Κυρίλλου καὶ εἰ φρονῶ ἐτέρως ἢ ποτε ἐτέρως ἐφρόνησα, ἀνάθεμά μοι. καὶ συναινῶ αὐτοῖς, ὡς συνήνεσεν τοῖς τοῦ μακαρίου Κυρίλλου καὶ Φλαβιανός 30 ὁ τῆς μακαρίας μνήμης.

298 Εὐτύχιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως παλαιᾶς Ἠπείρου, [καὶ] Κλάδεος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγχιασμοῦ, Μάρκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Εὐροίας, Πελεγρίνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Φοινίκης καὶ Σωτήριχος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κερκύρας εἶπον· Ὁ μὲν ἀγιώτατος πατὴρ ἡμῶν Ἀττικὸς ὁ τῆς μητροπόλεως 35

MBpSΦ

1 ἀγίαι om. BS ὑπόγουον om. S 1/2 ἀναγνωσθέντων B 3 ἀναγνωσθῆναι BΦ
ἀναγνωσθῆναι ἡμῖν MpS 4 τῆς ἐλλάδος B 5 πάντες] αὐτοὶ B μέρος μετῆλθον B
S εὐρήκαμεν B 9 τωβέων pS 10/11 οὐδὲν — παρὰ] ἐναντίον οὐδὲν φρονήσαντα παρὰ τὰ ὑπὸ B
11 μακαρίων B μακαρίου SΦ^{ac} et duo codices Φ^r 12 εἰρημένα B 13 τῆς B om. MpS
14/15 τὰ τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου φλαβιανοῦ B 16 αὐξόνιος B 17 ἐλάλησε S 17/18 ἀγιώ-
τατος — ἐπίσκοπος] θεοφιλέστατος B 18 καὶ om. B 19 ἐπέχουσιν S 20 φλαγωνέως MpSΦ^r
φραγόνεως BΦ^{ac} 21 ἐκθέσει MΦ^r ἐκτεθείση p ἐκτεθείση πίστει S πίστει B 22 ἐξέθετο φλαβιανός p
23 μακάριος MpSΦ^r μάρελλος BΦ^{ac} 24 ἀγιώτατος B ἀγιωτάτου B 27 Ἐλενούπολιν] ὄδον B
δὲ om. S κατὰ om. pS 28 δεκαοκτῶ B 29 τοῦ μακαρίου] παρὰ S εἰ — ἐφρόνησα Φ
εἰ φρονῶ ἐτέρως ἢ ἐφρόνησα MpS cf. Φ^c, εἰ ποτε ἐτέρως ἐφρόνησα B 30 ὡς MpSΦ οἷα M^{com}B
συνήνεσεν M^{com}B σύνεισι pS καὶ om. S 32 εὐτύχιος MpSΦ εὐστόχιος M^{com}B ἀδριανου-
πόλεως S καὶ MB om. pSΦ 33 *Claudius* Φ ἀγχιασμοῦ MpS 34 καὶ πελαγρίνος B
Peregrinus Φ 35 Κερκύρας] φοινίκησ p λυβίησ S ὁ — μητροπόλεως om. MpS

ἐπίσκοπος Νικοπόλεως πρό ὀλίγου ἀνεχώρησεν ἀρρωστήσας ἰσχυρῶς· ἡμεῖς δὲ τοσοῦτον κατατιθέμεθα ὅτι ταῖς ἀναγνωσθείσαις ἐπιστολαῖς ταῖς τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου σύμφωνα καὶ ὁ μακάριος Φλαβιανὸς διελάλησεν, καὶ ἀξιούμεν τὰ ἐξῆς πάντων τῶν πεπραγμένων ἀναγνωσθῆναι. καὶ πάντες εἰς τὸ ἄλλο μέρος μετῆλθον.

- 299 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Φανερώς διὰ τοῦτο L III 181
καθήρηται Φλαβιανός, ὅτι μετὰ τὴν ἔνωσιν δύο φύσεις εἶπεν. ἐγὼ δὲ χρήσεις ἔχω 6
τῶν ἁγίων πατέρων Ἀθανασίου Γρηγορίου Κυρίλλου ἐν πολλοῖς τόποις ὅτι οὐ δεῖ
λέγειν μετὰ τὴν ἔνωσιν δύο φύσεις, ἀλλὰ μίαν σεσαρκωμένην τοῦ λόγου φύσιν. ἐγὼ
μετὰ τῶν πατέρων ἐκβάλλομαι· ἐγὼ συνίσταμαι τοῖς τῶν πατέρων δόγμασιν. οὐ
παραβαίνω ἕν τι. καὶ τούτων τὰς χρήσεις οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ἐν βι- 10
βλίοις ἔχω. καθὼς δὲ πάντες ἤιτησαν, καὶ ἐγὼ ἤξιώσα τὰ ὑπόλοιπα ἀναγνωσθῆναι.
- 300 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Τὰ ἐξῆς ἀναγιγνωσκέσθω.
Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θεοῦ κονσιτωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
σχεδαρίου ἀνέγνω

- 301 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Βασιλείου τῆς μητροπόλεως Σελευκείας εἶπεν· Τίς M VI 685
δύναται ταῖς τοῦ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου μέμψασθαι φωναῖς; ὅς τὴν ἀσέβειαν 16
Νεστορίου μέλλουσιν ἐπικλύζειν τὴν οἰκουμένην ἐπέσχεν διὰ οἰκείας συνέσεως κάκεινου
δαιρουῖντος εἰς δύο πρόσωπα καὶ δύο υἱοὺς τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν καὶ θεὸν καὶ σωτῆρα
Χριστὸν αὐτὸς ἔδειξεν ἐπὶ ἑνὸς προσώπου καὶ υἱοῦ καὶ κυρίου καὶ δεσπότης τῆς κτίσεως
θεότητά τε γνωριζομένην τελείαν καὶ ἀνθρωπότητα τελείαν. ἀποδεχόμεθα τοῖνυν 20
πάντα τὰ παρ' αὐτοῦ γεγραμμένα καὶ ἐπεσταλμένα ὡς ἀληθῆ καὶ τῆς εὐσεβείας ἐχόμενα
καὶ προσκυνούμεν τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν δύο φύσεσι γνωριζόμενον.
τὴν μὲν γὰρ εἶχεν ἐν ἑαυτῷ προαιώνιον ὡς ὦν ἀπαύγασμα τῆς τοῦ πατρὸς δόξης, Hebr. 1. 3
τὴν δὲ ὡς ἐκ μητρὸς δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς λαβὼν ἐξ αὐτῆς ἦνωσεν ἐαυτῷ καθ' ὑπόστασιν
καὶ κεχηρημάτικεν ὁ τέλειος θεὸς καὶ υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ τέλειος ἄνθρωπος καὶ υἱὸς ἀνθρώπου, 25
πάντας ἡμᾶς σῶσαι βουληθεὶς ἐν τῷ γενέσθαι κατὰ πάντα ἡμῖν παραπλήσιος πλὴν
ἀμαρτίας. τοὺς δὲ ἐναντιούμενους τοῖς τοιοῦτοις δόγμασιν ἐχθροὺς τῆς ἐκκλησίας
εἶναι φαμέν.

- 302 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σέλευκος τῆς μητροπόλεως Ἀμασειας εἶπεν· Ἐπλή-
ρωσεν τὰς καρδίας ἡμῶν εὐφροσύνης τὰ ἀρτίως ἀναγνωσθέντα δόγματα τοῦ ἁγίου 30
πατρὸς καὶ ἐπισκόπου γεγονότος Κυρίλλου καὶ ἡ σύνεσις τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου
[ἡμῶν] Φλαβιανοῦ καὶ ἡ νῦν συγκατάθεσις τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Βασιλείου. ὅθεν
ἀποστολικῶν καὶ ὀρθῶν καὶ εὐσεβῶν ὄντων τῶν τοιούτων δογμάτων, καὶ αὐτὸς συν-
τίθεμαι καὶ συναινῶ καὶ τὸν μὴ φρονούντα οὕτως ἀναθεματίζω καὶ ἀλλότριον ἐγκρίνω
τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ὀρθοδόξου συναφείας. πιστεύομεν γὰρ καὶ ἡμεῖς εἰς τὸν ἕνα 35

301 cf. 169. 176. 850

302 cf. 864

15—28. 35 — p. 118, 5 adfert Timotheus Aelurus f. 56

15 τῆς ἐν κωνσταντινουπόλει [add. συνόδου Bmg] Mmg Bmg post εἶπεν] ἐπὶ φλαβιανοῦ Mps

MBpSΦ

1 τῆς νικοπόλεως Mp	2 μακαρίου B	3 καὶ om. S	4 πάντες οἱ ῥηθέντες S
7 ἁγιωτάτων B	γρηγορίου καὶ S	τοῖς πολλοῖς S	10 παραβαίνων τινὰ B
λέγομεν pS	11 ἤτησα B	12 εἶπεν Mp	ἀναγνωσθήτω B
14 σχιδαρίου p	18 καὶ θῦ BΦ Tim. θῦ MpS	23 αὐτῷ pS	ὦν om. B
πρῶ B	26 ἡμᾶς om. pS	29 ἐπίσκοπος om. B	30 εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν B
ὑπαναγνωσθέντα B	31 συναίνεσις S	32 ἡμῶν Mp γεγονότος B om. Φ	κατάθεσις B
ἁγιωτάτου B	33 εὐσεβῶν καὶ ὀρθῶν B	33/34 συντίθεμαι καὶ αὐτὸς B	34 οὕτω φρονούντα S
κρίνω B	35 εἰς om. B		

κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἐκ θεοῦ λόγον, τὸν ἐκ τοῦ φωτὸς φῶς, τὸν ἐκ τῆς ζωῆς ζωὴν, ἐν δύο φύσεσιν μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν καὶ τὴν τῆς σαρκὸς τῆς ἐκ τῆς ἀγίας Μαρίας πρόσληψιν δογματίζεσθαι καὶ τὸν παρὰ ταῦτα φρονούντα ὡς ἀλλότριον τῆς ἐκκλησίας ἀποκηρύττομεν.

- 303** Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Οὐδεὶς δύο λέγει τὸν κύριον μετὰ τὴν ἔνωσιν. οὐκ ἦν Ἀμασειᾶς ἐπίσκοπος. τὸν ἀμέριστον μὴ μέριζε. ταῦτα Νεστόριος ἐφρόνησεν. οὕτω Νεστόριος ἐφρόνησεν. οὐκ ἦν Ἀμασειᾶς ἐπίσκοπος. οὐκ ἦν Ἀμασειᾶς, Σινώπης ἐστίν.
- 304** Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Σιωπήσατε ὀλίγον· ἀκούσωμεν ἄλλων δυσφημιῶν. τί μεμφόμεθα Νεστορίῳ μόνῳ; πολλοὶ Νεστοριοὶ εἰσιν.
- 305** Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων εἶπεν· Ἐκ τῶν ἀναγινωσκομένων ἐκεῖνο ἐπισημαινόμεθα ὅτι πίστιν ἑτέραν παρὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν ἐν τῇ Νικαέων καὶ βεβαιωθεῖσαν ἐνταῦθα τὸ πρότερον ἐξέθεντο οἱ ταῦτα εἰπόντες.
- 306** Ὀλύμπιος ἐπίσκοπος Εὐάζων εἶπεν· Εἰ ἀρχὴν ἢ πίστις ἔχει ἐκ τῶν ὑπομνημάτων, οἱ δεδωκότες τὴν ἀρχὴν ἔστωσαν ἀνάθεμα.
- 307** Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σατορνίνος τῆς Μαρκιανουπολιτῶν μητροπόλεως εἶπεν· Εἴ τις ἑτέρως φρονεῖ παρὰ τὰ ἀρτίως ἀναγνωσθέντα ἐπὶ τῆς ἀγίας ταύτης συνόδου, οὗτος κατὰ τοὺς τύπους τῶν αὐτῶν ἀγίων πατέρων ἀλλότριος ἦτω καὶ ἀκοινωνήτος ἡμῖν ὡς μὴ ἐμμένων τοῖς καλῶς θεσπισθεῖσιν παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων.
- 308** Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Αἰθέριχος τῆς Σμυρναίων πόλεως εἶπεν· Καθὼς οἱ πατέρες οἱ παρόντες συνέθεντο, κἀγὼ συναινῶ καὶ συντίθεμαι καὶ πρὸ τούτου καὶ νῦν καὶ μετὰ ταῦτα καὶ εἰς τὸν μέλλοντα αἰῶνα.
- 309** Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης εἶπεν· Ἐγὼ ταῦτα οὐκ εἶπον.
- 310** Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Τί λέγει;
- 311** Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων εἶπεν· Πλαστοῦ ἐπιλαμβάνεται.
- 312** Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Διδασκέτω ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Αἰθέριχος ἃ βούλεται.
- 313** Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης εἶπεν· Αἰφινιδίως ἐπεισῆλθον ἐν Κωνσταντινουπόλει, προσέσχον δὲ τοῖς ἀκροαταῖς, εἶτα τοῦτον αὐτὸν τὸν μονάζοντα μετ' αὐτῶν, λέγει· κύρι, ὑπόγραψον. λέγω κἀγὼ· τέως κἀν ἄφες ἴδωμεν· ἐπηκούσαμεν αὐτοῦ φανερά τινα. μετὰ ταῦτα λέγει· ἔκθου. ἐγὼ λέγω· ἐκθέσθαι οὐ δύναμαι. ἀληθῶς

303—306. 309—322 extant in Coll. Nouar. 10, 68—71. 74—87

305. 306. 303. 304 adfert Timotheus Aelurus f. 56b

5 ἐν ἐφέσω B^{ms} post εἶπεν] ἐπὶ διοσκόρου M

5 ἀνατροπή τοῦ ἐν δύο λέγεσθαι M^{ms}

16 ἐπὶ φλαβιανοῦ B^{ms} post 17 εἶπεν M^{ps} 23 ἐπὶ διοσκόρου M^{ms} ἐπὶ διοσκόρου τῆς ἐν χαλκηδόνι συνόδου B^{ms}

MB, p [usque ad 22], P [inde a 23], SΦ, Λⁿ [5—15. 23—119, 14]

3 postulatur δογματιζόμενον, δογματιζομένην Tim. 5 μετὰ τὴν ἔνωσιν τὸν κυν B ἔνωσιν] ἐνανθρώπησιν Tim. 7 οὕτω — ἐφρόνησεν om. B ἐφρόνει S οὐκ — ἐπίσκοπος om. Λⁿ S Σινώπης ἐστίν i. e. Cynicus est 10 μόνῳ om. B 11 ἀναγνωσθέντων B 12 ἐπισημαινόμεθα ΛⁿΦ^r ἐπισημαινόμεθα M^{ps}SB *adnotauimus* Φ^{ac} 13 τὸ om. B 14 ἔχει ἢ πίστις B 16 σατορνίλιος M 19 ὀρισθεῖσι B 20/21 οἱ παρόντες πρεσ S 25 πρεσβύτερος] ἐπίσκοπος PS 29 τοῦτον — μονάζοντα] sc. Eutychen λέγει [sc. Flavianus] M^{ps}SΦΛⁿ καὶ λέγει M^{corr}B 31 ἐγὼ δὲ B

μὲν οἶδα, ἀλλ' οὐ δύναμαι εἰπεῖν, πλὴν λέγω· εἴ τις οὐ πιστεύει καθὼς οἱ τριακόσιοι δέκα καὶ ὀκτώ καὶ οἱ ἐν Ἐφέσῳ, ἀνάθεμα ἔστω καὶ ὧδε καὶ εἰς [ἐκεῖνον] τὸν μέλλοντα αἰῶνα.

314 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ταῦτα οὖν τὰ ἀναγνωσθέντα πλαστά εἰσιν;

315 Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης εἶπεν· Οὐκ οἶδα ἐγώ. 5

316 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Περαιτέρω τούτων οὐκ εἴρηκας;

317 Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης εἶπεν· Οὐ.

318 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐπήκουσας δὲ τῶν δῆθεν παρὰ σοῦ εἰρημένων;

319 Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης εἶπεν· Ἐπήκουσα. 10

320 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Καὶ οὐκ εἴρηκας αὐτά;

321 Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης εἶπεν· Οὐ.

322 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Δῆλα τὰ κατατεθέντα παρὰ τοῦ παρόντος· ὅθεν ἀναγινωσκέσθω τὰ ἐξῆς.

323 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι Αἰθέριχος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σμύρνης ἀναστάς 15 εἶπεν· Τὰ πρῶτα συνεθέμην καὶ ὑπέγραψα μόνον. ἀπῆλθον· εὐθέως ἐκολλήθη μοι M VI 689 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος καὶ λέγει· διὰ τί ὑπέγραψας κατὰ Εὐτυχοῦς; λέγω· ἐγὼ ὑπέγραψα ὡς πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν· εἰ δὲ ἐστὶν τί ποτε ἄλλο, εἶπατέ μοι. λέγει· τί ὑπέγραψας; λέγω· ὡς προσήνεγκάν μοι, ὑπέγραψα. ἀνάθεμα, εἴ τις οὐ πιστεύει τοῖς τριακοσίοις δεκαοκτώ καὶ ὡς (οἱ) ἐν Ἐφέσῳ· οὗτος ἀνάθεμα ἔστω. ὕστερον 20 τί ἔγραψαν, οὐκ οἶδα· ἐπὶ πάντων εἶπα.

324 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐνέγκη δύο μάρτυρας.

325 Αἰθέριχος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σμύρνης εἶπεν· Ὡς Κύριλλος φρονῶ. L III 185

326 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Τίνος παρόντος ταῦτά σοι εἶπεν Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος; 25

327 Αἰθέριχος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σμύρνης εἶπεν· Ἐπὶ πάντων.

328 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Ταῦτα ἃ γέγραπται, εἶπες ἐκτὸς ἀνάγκης· τί θέλεις ἄρτι καταστρέφειν;

329 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Συκοφαντήσας οὐδὲν πάσχει; εἰ ἤμην καταγνωσθεῖς, οὐκ ἔπασχον; 30

Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θεοῦ κονσιτωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω

330 Τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἔρμηνεῖα Ἑλληνιστί ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα
Ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Οὐαλεριανὸς εἶπεν· Ἐγὼ ὁμολογῶ δύο γεννήσεις, ἐκ θείας καὶ ἐκ σαρκός, θείας μὲν ἐκ πατρός, σαρκὸς δὲ ἐκ μητρός· ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν 35

15 ἐν χαλκηδόνι M^{ms}B^{ms}

31 τῆς ἐν κωνσταντινουπόλει B^{ms}

MBPSΦ

1/2 δεκαοκτώ B 2 ἐκεῖνον MPΦ om. BSAⁿ 3 οὖν om. B 5 σμυρναίων B
6 περαιτέρω M^{ss}B^{ss} περετέρων M παρ' ἐτέρων PS τούτων om. P 8 δὲ om. B 8 δῆθεν om. S
11 καὶ om. B 13 ἐκτεθέντα B 15 σμυρναίων B ἀναστάς om. B 16 ὑπογράψασ B
μόνον καὶ PS om. B *abii Ephesiae* Φ^r 18 ἡμῶν] μου B 19 ὡς — ὑπέγραψα BΦ ὑπέγραψα
ὡς — μοι MPS 20 δέκα καὶ ὀκτώ P ὡς οἱ Φ ὡς MPB τοῖς S οὗτος — ἔστω om. S
ἐν ὑτέρῳ PS 21 ἔγραψαν BΦ ὑπέγραψαν MPS 23 Σμύρνης om. B 24 εἶπεν M^r
26 Σμύρνης om. B 28 εἶπασ BS εἶπον P 29 Ἀλεξανδρείας om. B 32 σχεδαρίου P
33 τῶν — ἐπαγόμενα B τῶν — ἔρμηνεῖα ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα ἑλληνιστί PS om. M 34 οὐαλλε-
ριανὸς BΦ οὐαλλέριος P οὐαλλέριος MS

θεοῦ, καθὼς πάντες ὤρισαν οἱ πατέρες· δύο γεννήσεις ἐν ἐνὶ προσώπῳ. οὕτως ὁμολογῶ καθὼς οἱ πατέρες οἱ τριακόσιοι δεκαοκτὼ οἱ συναχθέντες ἐν τῇ Νικαέων καὶ ὡς ἡ ἀγία σύνοδος ἡ ἐν Ἐφέσῳ ἐψηφίσαστο καὶ ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Κύριλλος ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως ἐπίσκοπος ὤρισεν, οὕτως πιστεύω καὶ ὁμολογῶ.

331 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Λογγίνος τῆς Χερσονησιτῶν πόλεως εἶπεν· Τῇ ἀγίαι καὶ μεγάλῃ συνόδῳ τῇ τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ τῇ συναχθείσῃ ἐν τῇ Νικαέων ἐπακολουθῶν καὶ ὁ ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Κύριλλος ὁ ἐπίσκοπος τὸ δόγμα ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἐξέθετο μετὰ πάσης ἀκριβείας. ὅθεν κἀγὼ τῇ τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Φλαβιανοῦ συναινέσει καὶ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων συντίθεμαι, εἰδὼς μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν τὴν ἐκ δύο φύσεων προσκυνεῖσθαι θεότητα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. τοὺς δὲ ἐναντιομένους τῇ τοιαύτῃ πίστει ἄλλοτρίους ἡγοῦμεθα τῆς εὐσεβοῦς πίστεως τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας.

332 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Τὸ ἐκ δύο δέχομαι· τὸ δύο οὐ δέχομαι. ἀναγκάζομαι καὶ ἀναισχυντεῖν· περὶ ψυχῆς μοί ἐστὶν ὁ λόγος.

333 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Αὐτὸς με ἤδη ἐφόνευσας.

334 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἀπολογοῦμαι τῷ θεῷ καὶ ὧδε καὶ ἐκεῖ.

335 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Καὶ τοῖς νόμοις, ὡς λέγεις οὖν; διὰ τί προσῆλθον; πάντως ἵνα δίκας σε ἀπαιτήσω· μὴ γὰρ προσαγορεύσων εἰσηλθες ὧδε;

336 Τῶν Ῥωμαικῶν ἡ ἐρμηνεία Ἑλληνιστί ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα Πασκασίνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπετρέπετο Φλαβιανῶι τῷ ἐπισκόπῳ τούτου ἀκούοντος τοιαῦτα λαλεῖν οἷα καὶ οὗτος φθέγγεται;

337 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ σύνοδος μετὰ δικαιοσύνης ἐπιτελεῖται.

338 Λουκίνσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν ἀποστολικὸν θρόνον εἶπεν· Δικαία ἐστὶν ἡ σύνοδος· δοθήτω τούτῳ κἀκεῖνῳ δικαία ἀπόφασις.

Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω

339 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Μελίφθογος τῆς Ἰουλιοπολιτῶν εἶπεν· Κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον κἄν ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ἡμῖν ἕτερόν τι παρὰ τὰ ἀρτίως ἀνεγνωσμένα τῶν τε ἀγίων τῆς κατὰ Νίκαιαν συνόδου καὶ Ἐφeson πατέρων, ἀνάθεμα

5 post εἶπεν [119, 34 arponi debbat] ἐπὶ φλαβιανοῦ M^{mg}P 13 ἐν [τῆς ἐν B^{mg}] χαλκηδόνι
M^{mg}PS^{mg}B^{mg} 31 [post εἶπεν MP] ἐπὶ φλαβιανοῦ MPS^{mg} ἐν κωνσταντινουπόλει B^{mg}

MBPSΦ

1 πάντες om. S sic ergo Φ 2 δέκα καὶ ὀκτὼ P οἱ καὶ B 3 καὶ ὡς S
5 χερσονησιτῶν MP, corr. M χερσονησιωτῶν B χερσονήσου S chersonae Φ^{ac} chersonensium civitatis Φ^r
6 τῇ^r om. B 7 ἐπακολουθῶ καὶ ὡς S κύριλλος ὁ ἐπίσκοπος BΦ^{cr} ἐπίσκοπος κύριλλος MΓΦ^r
8 τὸ om. B 9 συναινέσει καὶ MPSΦ συναινῶ διαλαλιᾶ καὶ ταῖς B 10 [11 υἱοῦ τοῦ] αὐτοῦ Γ^r
13 ἀναγνωσθῆναι B 14 τὸ ἐν δύο² [δυσὶν P]PS λέγω περὶ B 15 ἡμῖν B 16 δορυλλαίου MPB,
corr. M 17. 19 ὁ εὐλαβέστατος om. B 19 δορυλλαίου MPB, corr. M καὶ] sed et Φ^r 21 post
ὧδε habet 29. 30 βερονικιανὸς — ἀνέγνω et notam marginalem ἐν κωνσταντινουπόλει B 22 τῶν —
ἐπαγόμενα cum nota marginali ἐν χαλκηδόνι B om. MPS 23 πασκασίνος PS 25 καὶ —
σύγκλητος om. B εἶπεν MP 26 ἐπιτέλλεται PS 28 ἐστὶν om. B ἡ ἀπόφασις B
29. 30 hic om. B 30 σχεδαρίου P 31 ἡλιουπόλεωσ B 32 ἡμῖν Γ^r 33 τῆς τῶν
ἀγίων πῶρῶν τῶν κατὰ νίκαιαν ἀγίας συνόδου καὶ τῶν κατ' Ἐφeson B 33 ἐφeson MPS
πατέρων om. S

ἔστω. καὶ οἱ μὴ ὁμολογοῦντες τὰς πρὸς ἐνότητα τὴν ἀληθινὴν συνενεχθείσας δύο φύσεις εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ, Χριστὸν Ἰησοῦν ἀνάθεμα ἔστωσαν· οἱ δὲ καινουργοῦντές τι παρὰ τὰς τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ πατέρων ἐκθέσεις καὶ ταράσσοντες τὴν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν βασιτάσουσι τὸ κρίμα, οἵτινες ἂν Gal. 5, 10 ὦσιν.

340 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἰουλιανὸς τῆς Κῶ εἶπεν· Οὐδεὶς τῶν εὖ φρονούντων ἐναντιωθῆναι δύναται τῇ ἐκτεθείσῃ πίστει παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίαι καὶ πάλιν παρὰ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης σύνοδου τῆς συγκροτηθείσης ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει. ὁμολογοῦμεν τοίνυν τὰς δύο φύσεις ἐν ἐνὶ προσώπῳ, δι' ὃ ἓνα υἱόν, ἓνα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. καὶ εἴ τις σατανικῆς μανίας φερόμενος καὶ τῷ ἰδίῳ λογισμῷ, ὡς γε νομίζει, ἐξακολουθῶν ἄλλο τι φρονεῖ παρ' ὃ παρὰ τῶν προηγησαμένων ἁγίων πατέρων παρειλήφμεν, ἔστω τῆς ἐκκλησίας ἀλλότριος.

341 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἰδοὺ τούτου ἐπιλαμβάνομαι· μετὰ γὰρ τὴν ἔνωσιν δύο φύσεις οὐκ εἰσίν.

Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος (τοῦ θεοῦ κονσιστωρίου) ἀπὸ τοῦ M VI 693 αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω

342 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σάβας πόλεως Παλτοῦ εἶπεν· Ἐμάθομεν ἀκολουθεῖν τοῖς πατράσιν. καὶ γὰρ οἱ πατέρες ἡμῶν οἱ κατὰ Νικαίαν οὐκ ἀφ' ἑαυτῶν ἐλάλησαν (ἃ ἐλάλησαν), ἀλλ' ὃ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὑπηγόρευσεν. ὁμοίως καὶ ὁ θεοφιλέστατος καὶ ὀσιώτατος μακάριος Κύριλλος ἐκ πνεύματος ἁγίου ἐλάλησεν τὰ τῶν πατέρων καὶ ἐφθέγγαστο. ἠκολούθησεν δὲ αὐτῷ καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀνατολῆς ὁ θεοφιλέστατος Ἰωάννης ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείας· τούτῳ δὲ ἠκολούθησεν καὶ (ὁ) πρῶτος διαλαλήσας, ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Βασίλειος. τοῦτο κάγῳ φρονῶ καὶ ὁμολογῶ καὶ εἴ τις ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ ταύτῃ τὴν πίστιν μὴ φρονεῖ, οὐ μόνον ἐμοὶ ἀλλότριος, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν τοῖς ὀρθῶς πιστεύουσιν. παρακαλῶ δὲ τὴν ὑμετέραν ὀσιότητα τοῦτον τὸν τόμον καὶ εἰς τὴν Ἀνατολὴν πέμψαι καὶ ἀπαλλάξαι ἡμᾶς βλασφημίας, καὶ εἴ τις οὐχ ὑπογράφει εἰς τὸν τόμον, γένηται ἀλλότριος ἡμῶν.

343 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Θωμᾶς Οὐαλεντινιανουπόλεως εἶπεν· Ψυχωφελῶν ὄντων τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων τῶν ἐκτεθέντων παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς κατὰ τὴν Νικαέων συναθροισθείσης καὶ κατὰ τὴν Ἐφεσίων μητρόπολιν, οὕτως καὶ πεπιστεύκαμεν καὶ τοὺς ὑφ' ἡμᾶς διδάσκομεν λαοὺς καὶ τὸν μὴ οὕτως φρονούντα ἀλλότριον εἶναι συμψηφιζόμεθα τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας.

344 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Τρύφων πόλεως Χίου τῶν Νήσων εἶπεν· Κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίαι καὶ τοῦ μακαρίου καὶ ἐν ἁγίοις ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου οὕτως καὶ ἐπιστεύσαμεν καὶ πιστεύομεν καὶ τοὺς μὴ πιστεύοντας τοῖς δόγμασιν

340 adfert Timotheus Aelurus f. 56^a

13 ἐν χαλκηδόνι M^{ms}B^{ms}, [post ἀναγινώσκεσθαι] P^S

17 ἐπὶ φλαβιανοῦ M^{ms}S^{ms}, post ἀνέγνω P ἐν κωνσταντινουπόλει B^{ms}

M B P S Φ

1 ἀληθινὴν M ^{corr} B ἀλήθειαν MPS	2 θεὸν om. B	3 ἢν S	4 ἐάν B
6 τῆς Κῶ om. PS	8 πάλιν om. S	9 δι' ὃ om. S	10 υἱόν, ἓνα om. B
11 νομίζω B	12 πατέρων ἃ B	13 τοῦ — κονσιστωρίου Φ om. MBPS	14 σχεδαρίου P
15 παρὰ τὰ τῶν B	16 κατὰ τὴν B	17 ἃ ἐλάλησαν Φ ^r om. MBPSΦ ^{ac}	18 ἀλλ' ὃ Φ ἀλλὰ MBPS
19 σάββασ B	20 τῶν ἁγίων B	21 quondam episcopus Φ	22 ἀντιοχέων B
23 ὁ ² Φ om. MBPS	24 πρῶτος] superius Φ	25 τούτοις S	26 ταύτῃ τῇ πίστει S
27 πεμφθῆναι καὶ — ἀνατολὴν MPS	28 οὐκ ἀπογράφει PS	29 ἡμῖν ἀλλότριος B	30 οὐαλεντινιανουπολιτῶν B
31 τὴν om. P	32 τὸν — λαὸν MPS	33 νήσων εἶπεν om. P ^S νησιῶν B	
34 καὶ ² BΦ τοῦ MPS	35 καὶ πιστεύομεν BΦ om. MPS		

τῶν πατέρων ἀναθεματίζομεν καὶ ἀλλοτρίους τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας αὐτοὺς κρίνομεν.

345 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Τιμόθεος πόλεως Πριμοπόλεως εἶπεν· Τοῖς εὐσεβῶς L III 189 καὶ ὀρθοδόξως θεσπισθεῖσιν παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν τῇ Νικαέων [τούτοις] καὶ ὁ τῆς μακαρίας μνήμης πατὴρ ἡμῶν Κύριλλος γενόμενος ἐπίσκοπος τῆς Ἄλεξ- 5 ανδρέων ἐξακολουθήσας δόγματα θεοφιλῆ παρέδωκεν ἡμῖν. τούτοις καὶ συντιθέμεθα καὶ συναινοῦμεν. ὅθεν ὁ τούτοις μὴ ἐξακολουθῶν ἔστω ἀλλότριος τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας.

346 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐδόξιος Βοσπόρου εἶπεν· Ὁ τρισμακάριος πατὴρ ἡμῶν Κύριλλος ἐξακολουθῶν τῇ ἐν Νικαίαι ἀγίαι καὶ μεγάλῃ συνόδῳ εὐδηλον 10 M VI 696 ἡμῖν ἐποίησεν περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν παρουσίας ὅτιπερ ὁ πρὸ τῶν Col. 2, 14 αἰώνων θεὸς ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς ἐνηνθρώπησεν ἐπ' ἐσχάτων, ἵνα σχίσῃ τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον, καὶ ἄνθρωπον τέλειον ἀνέλαβεν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν. πᾶς οὖν ὁ μὴ συναινῶν τοῖς ἐκτεθεῖσιν παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων ἑαυτὸν ἀλλοτριῶ πάσης ἱερατικῆς 15 κοινωνίας καὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας.

347 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· Ἄνθρωπον οὐκ ἀνέλαβεν, ἀλλ' ἄνθρωπος ἐγένετο· σάρκα δὲ ἀνέλαβεν. Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονισιστωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω

348 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐστόχιος πόλεως Δοκιμίου εἶπεν· Τὴν γενομένην 20 παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου τῆς ἐν Νικαίαι τῶν ἀγίων πατέρων ἐκθεσιν καὶ τὰς ὑπαναγνωσθείσας ἡμῖν ἐπιστολὰς τοῦ ὀσιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κυρίλλου καὶ τοὺς ἐκτεθέντας κανόνας καὶ πίστιν παρὰ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης συνόδου τῆς ἐν Ἐφέσῳ συμφωνοῦντα πάντα ἀλλήλοις εὐρομεν. τοιγαροῦν οὕτως καὶ πιστεύω καὶ ὁμολογῶ καὶ τὸν παρὰ ταῦτα φρονοῦντα ἀλλότριον κρίνω τῆς ἀγίας καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς 25 τῶν ὀρθοδόξων πίστεως.

349 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἰουλιανὸς πόλεως Μωστήνης εἶπεν· Δήλων ὄντων καὶ ψυχωφελῶν τῶν ἀναγνωσθέντων ἡμῖν κανονικῶν γραμμάτων τῶν ἐκτεθέντων παρὰ τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἐν ἀγίοις Κυρίλλου καὶ τῶν ἐν Νικαίαι καὶ ἐν Ἐφέσῳ ἀγιωτάτων συνόδων, οὕτω κἀγὼ φρονῶ καὶ πιστεύω καὶ εἴ τις παρὰ ταῦτα φρονεῖ, ἀλλότριος ἔστω 30 τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας καὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως.

350 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Κοσσίνιος πόλεως Ἱεροκαισαρείας εἶπεν· Ἐπακούσας τῶν ἀναγνωσθεισῶν ἐπιστολῶν τῶν ὀσίων πατέρων ἡμῶν καὶ τῶν πραχθέντων

9—13 adfert Timotheus Aelurus f. 56^a

16 ἐν χαλκηδόνι [post εἶπεν] M, [post ἀναγινώσκεσθαι] PS τῆσ ἐν χαλκηδόνι B^m 20 ἐπὶ φλαβιανοῦ M^m ἐν κωνσταντινουπόλει B^m

M BPSΦ

1 ἀγίας B 3 πόλεως om. B τριμοπόλεωσ S εὐσεβέσι PS 3/4 ὀρθοδόξωσ —
εὐσεβῶσ B 4 πιστευθεῖσι B κριθεῖσι S τούτοισ MBPS om. Φ 5 κύριλλωσ γενόμεωσ BΦ
γενόμεωσ κύριλλωσ ὁ MP 7 μὴ τούτοισ MPS ἔσται B 8 θῦ BΦ χῦ MPS 9 εὐδόξιοσ
ἐπίσκοποσ B 11 τὸ περὶ B ὁρσ ἡμῶν καὶ χῦ B 13 ἡμῶν S 14/15 κοινωνίασ
ἱερατικῆσ B 18 ὁ om. M 19 σχιδαρίου P 24 ἠῦρομεν MPS, corr. M 25 ἀγίασ BΦ
ἀγίασ καὶ MP 27 μωστήνησ M μωστήνησ P μωστήνησ S μοτρώνησ B 28 τῶν] καὶ S
29 τῶν BS τῆσ MP ἐν^a om. S ἀγιωτάτων] ἀγίων ἡμῶν B 30 φρονῶ MSBΦ καὶ φρονῶ
M^{cop}P 31 ἀγιωτάτησ] τοῦ θῦ S ὀρθοδόξου B 32 σιγνοπόλεωσ PS σισίννιοσ πόλεωσ M^{cop}B
cossinius Φ^{et} cossignius Φ^r cossegrius Φ^a 33 ἀγίων B

ἐν τῇ Ἐφεσίῳ μητροπόλει κατὰ τοὺς ἁγίους κανόνας τοὺς ἐκτεθέντας ἐν τῇ Νικαέῳ πόλει, οὕτως φρονούμεν καὶ πιστεύομεν καὶ διδάσκομεν τὸν ὑφ' ἡμᾶς λαὸν καὶ εἴ τις ἕτερον φρονεῖ, ἀλλότριος ἔστω τῆς ἁγίας καθολικῆς ἐκκλησίας [τοῦ θεοῦ].

- 351** Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἰωάννης πόλεως Οὐρκανῶν εἶπεν· Τοῖς ἀρτίως ἀναγνωσθεῖσιν καὶ πάλαι παρὰ τῶν ἐν Νικαίᾳ ἁγίων πατέρων ἐκτεθεῖσιν καὶ ὑπὸ τῶν ὁσίων ἐπισκόπων κηρυχθεῖσιν ὀρθοδόξως συντίθεμαι καὶ στοιχῶ, τὸν δὲ ἕτέρως φρονούντα ὡς παραφρονούντα καὶ ἀποστρέφομαι καὶ ἀλλότριον κρίνω τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, χάριτι Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων πατέρων ἐρηρισμένος.
- 352** Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Ἐπειδὴ τινὲς τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων τῶν ἐνδημούντων ταύτῃ τῇ βασιλευούσῃ πόλει ἢ δι' ἀσθένειαν ἢ ἀγνοήσαντες τὴν κλῆσιν τῆς ἁγίας συνόδου οὐ συνῆλθον, ἀξιῶ τοὺς ἀπολειφθέντας διὰ τοῦ Μ VI 697 εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ νοταρίου Ἀστερίου καὶ διὰ τῶν εὐλαβεστάτων διακόνων L III 192 καὶ νοταρίων ὑπομνησθῆναι ὥστε καὶ αὐτοὺς γνόντας τὰ πραχθέντα τὴν ἑαυτῶν γνώμην φανεράν ποιῆσαι.
- 353** Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Οἱ εὐλαβεστάτοι νοτάριοι τοὺς ἀπολειφθέντας τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων ὑπομνήσουσιν ὑπαναγινώσκοντες αὐτοῖς τὰ πραχθέντα ἐφ' ᾧ τε ἕκαστον καταθέσθαι τὴν οἰκείαν γνώμην.
- 354** ΤΡΙΤΗ ΠΡΑΞΙΣ. Προκαθεζομένου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Φλαβιανοῦ καὶ συνεδρευούσης αὐτῷ τῆς ἁγίας σύνοδος αὐθις ἐν τῷ σηκρήτῳ τοῦ ἐπισκοπείου, ἡμέραι δευτέραι, μηνὸς Νοεμβρίου πεντεκαίδεκάτῃ ἐν ὑπατείᾳ τῇ προγεγραμμένῃ
- 355** ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Τετάρτη σήμερον παρελήλυθεν ἡμέρα ἀφ' οὗ προσῆλθον τῇ ὑμετέρᾳ ἀγιωσύνῃ ἐξαιτῶν Εὐτυχῆ τὸν πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην ἀπαντῆσαι εἰς τὴν ἁγίαν ὑμῶν σύνοδον ὀφείλοντα διελεγχθῆναι παρ' ἐμοῦ ὅτι περὶ τὰ τῆς ὀρθοδοξίας δόγματα διέφθειρεν καὶ ἕτέρως φρονεῖ ἢ καθὼς πιστεύει ἢ καθολικῆ ἐκκλησία, καὶ ἀξιῶ τοὺς ἀποσταλέντας ἐξ ἐκείνου παρὰ τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης ἐρωτηθέντας εἰπεῖν ποίας τετυχήκασιν παρ' αὐτοῦ ἀποκρίσεως.
- 356** Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτωσαν οἱ νοτάριοι τίνες εἰσὶν οἱ ἤδη ἀποσταλέντες.
- 357** Οἱ νοτάριοι εἶπον· Πρώην ἐκέλευσεν ἡ ὑμέτερα ἀγιωσύνη τὸν θεοσεβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἕκδικον Ἰωάννην καὶ τὸν εὐλαβεστάτον διάκονον Ἀνδρέαν παραγενέσθαι πρὸς τὸν εὐλαβεστάτον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ, καὶ πάρεισιν ἀμφοτέρω.
- 358** Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Στήτωσαν ἐπὶ τῆς ἁγίας συνόδου καὶ λεγέτω

18 Γ̄ πράξις [om. PS] ἐν κωνσταντινουπόλει ἐπὶ φλαβιανοῦ M^{ms}, [post 21 προγεγραμμένῃ] PS

MBPSΦ

2 καὶ φρονούμεν καὶ B ἕτερον BΦ ἕτερόν τι MPS 3 ἁγίασ BΦ ἁγίασ καὶ MP ἐκκλησίας Φ ἐκκλησίασ τοῦ θῦ MP τοῦ θῦ ἐκκλησίασ B 4 οὐρκανῶν MPS *urcanorum* Φ^a *hycanorum* Φ^c πυρκάνων B 5 ὁσίων] ἁγίων B 6 κηρυχθεῖσιν] δεχθεῖσιν B ὀρθοδόξοισ P 8 πατέρων om. S 10 ἐν ταύτῃ B βασιλίδι B 10/11 ἀγνοοῦντες B 12 διὰ om. S 13 πεπραγμένα B αὐτῶν B 15 ἐπίσκοπος φλαβιανὸς BΦ 16 ὑπομνήσωσιν PS 17 ἴδιαν B 18 Τρίτῃ πράξις MS πράξις γ̄ τῶν ἐν κωνσταντινουπόλει συναχθέντων ἁγίων πρων B om. P 18/19 ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν φλαβιανοῦ MPΦΛⁿ ἀρχιεπισκόπου φλαβιανοῦ S φλαβιανοῦ ἐπισκόπου B 19 σεκρέτω PSB 20 ἐπισκόπου PS *die tertia* Coll. Nou. 10, 91 μηνὶ νοεμβρίῳ B ἐν om. B 22 ἐπίσκοπος δορυλλαίου BΦ ἀναστάσ ἐν μέσῳ εἶπεν B 23 εὐτυχῆν MPS, corr. M 24 ἡμῶν PS, corr. P ὡς ὀφείλοντα B 25/26 ἢ — ἐκκλησία πιστεύει S 26 ἐξ ἐκείνου om. B 19 ἐκείνου S 28 ἀρχιεπίσκοπος φλαβιανὸς BΦ 28/29 δη ἀποσταλέντος M, corr. M διαποσταλέντος P ἀποσταλέντος S 30 θεοφιλέστατον B 32 εὐτυχῆν MP, corr. M 34 ἐπίσκοπος MP 34/124, 1 καὶ — πρότερον om. S

πρότερον ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἔκδικος Ἰωάννης εἰ ἀπῆλθεν ἐπὶ τῇ κλήσει τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἄρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς καὶ εἰ συντετύχηκεν αὐτῶι καὶ τί ἤκουσεν παρ' αὐτοῦ.

359 Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἔκδικος Ἰωάννης εἶπεν· Πρώην τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Εὐσεβίου προσελθόντος ἐν συνεδρίωι τῇ ὑμετέραι ἀγιωσύνηι καὶ αἰτιασαμένου ⁵
²²⁵ τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ καὶ βιβλίον ἔγγραφον ἐπι-
 δεδωκότος τὸ καταδηλοῦν νοσεῖν αὐτὸν τὰ τῶν αἰρετικῶν πάθη καὶ ἐξαιτήσαντος προσ-
 κληθέντα αὐτὸν ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης ἀπολογήσασθαι ἐπὶ τοῖς ἐπαγομένοις
 M VI 700 αὐτῶι παρ' αὐτοῦ, πρόνοιαν ποιουμένη ἡ ὑμέτερα ἀπαραλόγιστος σοφία προσέταξεν
 διαβῆναι ἐμέ τε καὶ τὸν εὐλαβέστατον διάκονον Ἀνδρέαν πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ μονῇι αὐτοῦ ¹⁰
 καὶ καλέσαι αὐτὸν ἀπολογησόμενον. τούτου δὲ γενομένου καὶ παραγενομένων ἡμῶν
 πρὸς αὐτὸν ἐν τῇι μονῇι αὐτοῦ τοὺς τε λιβέλλους αὐτῶι ὑπανέγνωμεν καὶ τὰ ἴσα αὐτῶι
 δεδώκαμεν καὶ τὸν αἰτιασάμενον κατεδηλώσαμεν καὶ κατεμηνύσαμεν αὐτῶι τὴν κλήσιν
 καὶ τὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης. ὁ δὲ τὸ μὲν ἀπαντῆσαι καὶ
 ἀπολογήσασθαι παντελῶς ἀπηρνήσατο, εἰρηκῶς τοῦτο προωρίσθαι αὐτῶι καὶ ὄρωι ¹⁵
 τινὶ κεκρατηκέναι ἀπ' ἀρχῆς τὸ μηδαμῶς ἀλλαχόσε ἀποβαίνειν αὐτὸν τῆς ἑαυτοῦ
 L III 193 συνουσίας, τρόπῳι δὲ τινι ὡς ἐν τάφῳι διατρίβειν ἐν τῇι μονῇι· γνωσθῆναι δὲ τῇι ὑμέτεραι
 ἀγιωσύνηι δι' ἡμῶν ἐξήιτησεν ὅτιπερ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος ἐχθρὸς αὐτῶι
 πάλαι τυγχάνων λοιδορίας καὶ ὕβρεως χάριν ταύτην τὴν κατηγορίαν κατ' αὐτοῦ ἐποίη-
 σατο. ἔτοιμον γὰρ ἑαυτὸν εἶναι ἔφασκεν ταῖς ἐκθέσεσιν τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ²⁰
 τε ἐν Νικαίαι καὶ ἐν Ἐφέσῳι τὴν σύνοδον ποιησαμένων συντίθεσθαι καὶ ὑπογράφειν
 ταῖς ἐρμηνείαις αὐτῶν ὠμολόγει, εἰ δὲ που τύχοι τι παρ' αὐτῶν ἐν τισιν λέξεσιν ἢ δια-
 σφαλθὲν ἢ διαπλανηθὲν, τοῦτο μήτε διαβάλλειν μήτε καταδέχεσθαι, μόνος δὲ τὰς γραφὰς
 ἐρευνᾶν ὡς βεβαιότερας οὔσας τῆς τῶν πατέρων ἐκθέσεως. μετὰ δὲ τὴν ἐνανθρώπησιν
 τοῦ θεοῦ λόγου, τουτέστιν μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μίαν ²⁵
 φύσιν προσκυνεῖν καὶ ταύτην θεοῦ σαρκωθέντος καὶ ἐνανθρωπήσαντος. καὶ βιβλίον
 τι τοιοῦτον προκομίσας ὑпанεγίνωσκεν, προσετίθει δὲ ὅτι λοιδορίας τινός, ὡς ἔφη, λεχ-
 θείσης κατ' αὐτοῦ ὡς αὐτοῦ εἰρηκότος ὅτι γε δὴ ἐξ οὐρανοῦ τὴν σάρκα ὁ θεὸς λόγος
 κατενήνοχεν, αὐτὸς ἀνεύθυνος τυγχάνει τῆς τοιαύτης λοιδορίας. τὸ δὲ ἐκ δύο φύσεων
 ἐνωθεισῶν καθ' ὑπόστασιν γεγενῆσθαι τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μήτε μεμαθη- ³⁰
 κέναι ἐν ταῖς ἐκθέσεσιν τῶν ἀγίων πατέρων μήτε καταδέχεσθαι, εἰ τύχοι τι αὐτῶι τοιοῦτο
 παρά τινος ὑπαναγινώσκεσθαι, διὰ τὸ τὰς θείας γραφὰς, ὡς ἔλεγεν, ἀμείνονας εἶναι τῆς
 τῶν πατέρων διδασκαλίας. καὶ ταῦτα λέγων ὠμολόγει τέλειον θεὸν εἶναι καὶ τέλειον
 ἄνθρωπον τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς παρθένου Μαρίας μὴ ἔχοντα σάρκα ὁμοούσιον ἡμῖν.
 τοῦτο δὲ ἐμοὶ διαλεγόμενος εἶπεν. ³⁵

360 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ταῦτα αὐτὸς μόνος ἐπήκουσας ἢ καὶ ὁ ἅμα
 M VI 701 σοι ἀποσταλεῖς διάκονος Ἀνδρέας;

361 Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἔκδικος Ἰωάννης εἶπεν· Ἐν ὧι ταῦτά μοι ἐνε-

33. 34 adfert Timotheus Aelurus f. 56^b

359—361 iterum lecta sunt infra 620. 643, cf. etiam 648

22—24 cf. infra 620. 362. 363 iterum lecta sunt infra 665

MBPSΦΛ ⁿ				
1 πρῶτος B	2 συνέτυχεν B	5 ἐπισκόπου om. B	συνελθόντος S	6 εὐτυχῆν
MPS, corr. M	7 τὸ om. B	11 ἀπολογησάμενον S	12 ὑπανέγνωμεν αὐτῶ B	12 13 δεδώ-
καμεν αὐτῶ B	13 αἰτησάμενον P	18 αὐτοῦ B	21 τε om. B	22 ὁμολογῶν PS
23 μηδὲ — μηδὲ MPS	δέχεσθαι PS	27 προσκομίσασ MPS	τινάσ PS	ὡς ἔφην PS om. Φ
27/28 λεχθείσασ PSΦ	29 ὡς αὐτὸς MPS	ἀναίτιος τυγχάνοι B	30 γεγενῆσθαι ΡουτΦ ⁿ	
31 τι αὐτῶι] τινὶ αὐτῶν B	33 ὁμολογῆ PS	θῶ τέλειον B	36 ἤκουσας S	

τέλλετο εἰς τὸ ἀναγαγεῖν τῆι ὑμετέραι ὁσιότητι, παρῆν καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἄνδρέας.

- 362 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτω καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἄνδρέας εἰ ταῦτα ἐπήκουσεν παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς λεγόμενα.
- 363 Ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἄνδρέας εἶπεν· Κατὰ τὴν κέλευσιν τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης ἀπήλθομεν πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχήν καὶ διαλεχθέντες αὐτῶι ταῦτα παρ' αὐτοῦ ἠκούσαμεν ἃ καὶ ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἔκδικος Ἰωάννης ἤδη κατέθετο.
- 364 Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἔκδικος Ἰωάννης εἶπεν· Ἐν αὐτῶι τῶι καιρῶι τῆς διαλέξεως τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, ὅτε ταῦτα ἡμῖν ἐνετέλλετο ἀναγαγεῖν τῆι ὑμετέραι ἀγιωσύνηι, καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Βασιλείου ἐκείσε παρῶν ἐτύγχανεν καὶ ἐπήκουσεν τῶν λεγομένων, δι' ὃ ἀξιῶ κληθέντα αὐτὸν ἐρωτᾶσθαι ὃ τι γε δὴ τούτων ἐπήκουσεν.
- 365 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτωσαν οἱ εὐλαβέστατοι νοτάριοι εἰ ὁ διάκονος ὁ συνῶν τῶι θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Βασιλείῳ ὁ καὶ μνημονευθεὶς παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἐκδίκου Ἰωάννου πάρεστιν ἐνταῦθα.
- 366 Οἱ νοτάριοι εἶπον· Πάρεστιν ἐνταῦθα ὁ συνῶν τῶι θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Βασιλείῳ τῶι καὶ συνεδρουντι τῆι ὑμετέραι ὁσιότητι.
- 367 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Στήτω ἐν μέσῳι.
- 368 Καὶ μετὰ τὸ στήναι ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Τίς λέγηι;
- 369 Καὶ εἶπεν· Ἀθανάσιος.
- 370 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ποίου βαθμοῦ τυγχάνεις ἐκκλησιαστικοῦ;
- 371 Ἀθανάσιος εἶπεν· Διάκονός εἰμι.
- 372 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ποίας πόλεως;
- 373 Ἀθανάσιος διάκονος εἶπεν· Σελευκείας τῆς ὑπὸ τὸν ἀγιώτατον ἐπίσκοπον Βασιλείου.
- 374 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Λέγε τί ἀκήκοας παρόντων τῶν εὐλαβεστάτων Ἰωάννου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἐκδίκου καὶ Ἀνδρέου τοῦ διακόνου παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς περὶ τῆς πίστεως.
- 375 Ἀθανάσιος διάκονος εἶπεν· Ταῦτα ἤκουσα ἅπερ καὶ ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος καὶ ἔκδικος Ἰωάννης κατέθετο καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἄνδρέας.
- 376 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Ἐξαρκεῖ μὲν τὰ διηγορευμένα παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἐκδίκου Ἰωάννου καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου διακόνου Ἀνδρέου καὶ ἡ γεγενημένη κατάθεσις παρὰ Ἀθανασίου τοῦ εὐλαβεστάτου διακόνου τῆς κατὰ Σελεύκειαν ἀγίας ἐκκλησίας δηλῶσαι ὅπερ ἔχει ἀσεβὲς φρόνημα καὶ ὑπεναντίον ταῖς ἐκθέσεσιν τῶν ἀγίων πατέρων, πλὴν δέομαι τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης καὶ πάλιν δεύτερον αὐτὸν κληθῆναι· ἐτοιμῶς γὰρ ἔχω διελέγχειν αὐτὸν διὰ πολλῶν μαρτύρων κακῶς φρονήσαντα καὶ φρονούντα καὶ διδάσκοντα.
- 377 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Γένοιτο αὐτὸν παραγενόμενον καὶ ἐπιγνόντα

365 denuo incipit [cf. supra 225. 230] antiquissima uersio Latina [Aⁿ] ex ipsis Gestis Synodi Constantinopolitanæ desumpta, quæ extat in Collectione Nouariensi 2 [uol. II 1 p. 3 sq.]

MBPSΦ, Aⁿ [inde a 15]

1 ὑμῶν S 5 λεγόμενα om. S 7 εὐτυχήν MPS, corr. M 10 Ὁ — εἶπεν om. PS
 13/14 τῶν λεγομένων ἐπήκουσε S ἤκουσε τῶν λεγομένων B 16 εὐλαβεστάτῳ B ὁ καὶ] καὶ ὁ P
 18 εὐλαβεστάτῳ B 20 εἰς μέσον B 22 καὶ BΦAⁿ ὁ δὲ MPS 26 διάκονος BΦAⁿ om. MPS
 28 τοῦ' om. B 29 τῆς om. P 30 ὁ διάκονος MS, corr. M, ὁ εὐλαβέστατος διάκονος P
 καὶ] κατέθετο B 31 καί] δὲ καὶ B 34 γενομένη B διακόνου om. P 35 ἀγίας BΦ
 ἀγιωτάτησ MP ἔχει εὐτυχῆσ ὁ πρεσβύτερος B 38 φρονήσαντα καὶ om. SAⁿ

τὸ ἑαυτοῦ πταῖσμα εἰς μετάνοιαν ἔλθειν, ἐπεὶ περ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς χαίρει
 cf. Mt. 18, 12 ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῶν ἀπολλυμένων καὶ περινοστῶν αὐτὸς πρῶτος ἐπιζητεῖ τὸ πλανώ-
 μενον πρόβατον. δι' ὃ καὶ αὐθις ἀποσταλέντες Μάμας καὶ Θεόφιλος οἱ εὐλαβέστατοι
 πρεσβύτεροι ὑπομνήσουσιν αὐτὸν ἀποδιδόντες αὐτῷ τὸ παρ' ἡμῶν ἀποσταλὲν αὐτῷ
 τῆς κλήσεως γράμμα ἐφ' ᾧ τε καταλαβεῖν τὴν ἀγίαν σύνοδον σκανδαλισθεῖσαν οὐ μόνον 5
 ἐκ τῶν ἐπιδοθέντων κατ' αὐτοῦ κατηγορικῶν λιβέλλων παρὰ Εὐσεβίου τοῦ θεοφιλεστάτου
 ἐπισκόπου, ἀλλὰ γὰρ καὶ ἐκ τῆς γενομένης καταθέσεως ὡς κακῶς φρονούντος αὐτοῦ καὶ
 ἐμμένοντος παρὰ Ἰωάννου τοῦ θεοσεβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἐκδίκου καὶ Ἀνδρέου
 καὶ Ἀθανασίου τῶν εὐλαβεστάτων διακόνων, εἴ πως ἔλθων καὶ ἐξεμέσας τὴν προτέραν
 αὐτοῦ δυσσέβειαν καὶ ἐπιγνοὺς τὴν ὀρθὴν πίστιν καὶ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἀγίων πατέρων 10
 ἡμῶν συγγνώμης ἀξιωθείη τῆς πρεπούσης παρ' ἡμῶν δίδοσθαι τοῖς εἰς μετάνοιαν ὀρώσιν.
 378 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Καταξιώσῃ ἡ ὑμετέρα ἀγιωσύνη
 κελεῦσαι ἀναγνωσθῆναι πρότερον καὶ τὸ ὑπαγορευθὲν παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου τῆς
 κλήσεως γράμμα, ὥστε καὶ αὐτὸ ἐμφέρεσθαι τοῖς ὑπομνήμασιν.
 379 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἀναγινωσκέσθω καὶ ἐνταπτέσθω τῇ πίστει 15
 τῶν ὑπομνημάτων.

380 Ἡ ἀγία καὶ μεγάλη σύνοδος ἡ κατὰ θεοῦ χάριν ἐνδημοῦσα ἐν τῇ φιλοχρίστῳ καὶ
 L III 197 βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει Ῥώμῃ τῷ εὐλαβεστάτῳ πρεσβυτέρῳ καὶ ἀρχιμαν-
 δρίτῃ Εὐτυχεῖ. Καὶ νῦν δευτέραι σε κλήσει ταύτῃ καλοῦμεν διὰ Μάμα καὶ Θεοφίλου
 τῶν εὐλαβεστάτων πρεσβυτέρων ἐπὶ τῷ ἀπαντῆσαι ἀνυπερθέτως ἀπολογησόμενον 20
 τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ ἐγκαλούμενον παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Εὐσεβίου ὡς
 ἀλλότρια τῆς πίστεως φρονήσαντα καὶ φρονούντα καὶ προσδιαλεγόμενον πρὸς τινος.
 ἦκε τοίνυν εἰς τὸ συνέδριον μηδὲν ἀναβαλλόμενος, ἵνα μὴ ὡς ἀποφεύγων τὸν κατὰ πρό-
 M VI 705 σωπον ἔλεγχον ὑποπέσῃς τοῖς ἐκ τῶν θείων κανόνων ἐπιτιμίῳ. οὐ γὰρ εὐπρόσωπός
 ἐστὶν ἀπολογία λέγειν σε κεκρικέναι μὴ προϊέναι τοῦ μοναστηρίου τὸν περὶ τηλικούτων 25
 κατηγορούμενον.

381 Ἐτι καθεζομένης τῆς ἀγίας συνόδου καὶ ἐκδεχομένης Μάμαν καὶ Θεοφίλου τοὺς
 εὐλαβεστάτους πρεσβυτέρους τοὺς ἀποσταλέντας καλέσαι Εὐτυχῇ τὸν εὐλαβέστατον
 πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην ἀναγινωσκομένων τε αὐτοῖς τῶν ἐκθέσεων περὶ τῆς
 πίστεως τῶν ἀγίων πατέρων, ἐξαναστάς ἐν μέσῳ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος 30
 εἶπεν· Οὐδὲν ἀτόλμητον τῷ εἰς θεὸν δυσσεβήσαντι καὶ ἀλλότρια τῆς ὀρθῆς πίστεως
 φρονήσαντι προπετῶς πάντα ποιεῖν. ἔγνω γὰρ ὡς ὅτι Εὐτυχῆς ὁ πρεσβύτερος
 καὶ ἀρχιμανδρίτης τόμον ἀπέστειλεν εἰς τὰ μοναστήρια καὶ εἰς στάσιν διεγείρει μοναχούς.
 καὶ ἐπειδὴ τοῦτο αὐτὸ πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς ἀγίας συνόδου συμβάλλεται
 τὸ περιεργασθῆναι τὸ τοιοῦτο καὶ γνωσθῆναι ὅποια ἤδη τυρεῦει καὶ κατασκευάζει 35
 ἐπισύστασιν ποιούμενος, ἀξιῶ ἐνταῦθα ὄντα τὸν πρεσβύτερον τὸν ἐν τῷ μαρτυρίῳ τοῦ
 Ἐβδόμου εἰπεῖν εἴ γε ἀπέστειλε τόμον καὶ ἐποίησεν ὑπογραφὰς γενέσθαι.

19 [4 B^{ms}] κλήσις δευτέρα εὐτυχοῦς M^{ms}B^{ms}

MBPSΦΛⁿ

1 ἦκειν B 2 τῇ om. B ἐπιζητεῖ PSΦΛⁿ ἐπεζήτει MB 4/5 τὰ — ἀποσταλέντα —
 γράμματα S 6 κατηγορητικῶν B 8 θεοφιλεστάτου B 11 ἡμῶν om. SAⁿ 12 κατα-
 ξιώσῃ ΦΛⁿ καταξιώσει MBPS 15 ἀναγνωσθῆτω B 17 χάριν θῦ B καὶ om. B 18 Ῥώμῃ
 om. S 19 σε om. S ταύτῃ om. B 20 τὸ P ἀπολογησόμενον PS 21 εὐσεβίου
 τοῦ ἐπισκόπου B 22 πρὸς τινος MPSΦ τισιν B 24 ὑποπέσις MPSB, corr. M ἀπρόσωπός S
 25 τῷ μοναστηρίῳ PS 27 μάμαντα B 28 εὐτυχῆν MPS, corr. M εὐλαβέστατον om. B
 29/30 τῶν περὶ πίστεως ἐκθέσεων B 30 ἐν μέσῳ BΦΛⁿ ἐκ μέσου MPSΦ^{ac} 31 ἀσεβήσαντι B
 ὀρθοδόξου B 35 περιεργάζεσθαι PS τό^a — γνωσθῆναι om. B τὸ τοιοῦτον P τῷ τοιοῦτω S
 36/37 τῷ ἐβδόμῳ B 37 εἴ γε] εἴ τε P εἶπ' S

- 382 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἐνταῦθα πάρεστι περὶ οὗ ταῦτα κατέθου;
 383 Οἱ νοτάριοι εἶπον· Πάρεστιν.
 384 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Στήτω ἐν μέσῳ.
 385 Καὶ στάντος αὐτοῦ ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Τίς λέγει;
 386 ὁ δὲ εἶπεν· Ἀβράμιος. 5
 387 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ποίωι βαθμῶι τετίμησαι;
 388 Ἀβράμιος εἶπεν· Πρεσβύτερός εἰμι ἐν τῷ Ἐβδόμῳ ὑπὸ τὴν σὴν ὀσιότητα.
 389 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἐπήκουσας ὧν κατέθετο ὁ θεοσεβέστατος
 ἐπίσκοπος Εὐσέβιος;
 390 Ἀβράμιος εἶπεν· Ναί, τῶν ποδῶν σου. 10
 391 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Εἰπέ ποῖα ταῦτα;
 392 Ἀβράμιος πρεσβύτερος εἶπεν· Μανουήλιος ὁ πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης
 ἀπέστειλὲν με πρὸς τὸν πρεσβύτερον Ἀστέριον ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ταῦτα ὅτι Εὐτυχῆς
 ὁ πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ἐπεμψεν αὐτῷ τόμον περὶ τῆς πίστεως καὶ ἐπειθεν
 αὐτὸν ὑπογράψαι εἰς αὐτόν. καὶ ταῦτα ἐδήλωσεν, ἵνα τῇ ὑμετέροι ὀσιότητι ἀπαγ- 15
 γείληι ὁ πρεσβύτερος Ἀστέριος.
 393 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Ἐπειδὴ οὐκ ἄχρι τοῦ μοναστηρίου
 Μανουηλίου τοῦ πρεσβυτέρου τοῦτο ἂν ἐτόλμησεν ποιῆσαι, ἀξιῶ πεμφθῆναι εἰς τὰ ἄλλα L IIII 200
 μοναστήρια καὶ μαθεῖν πότερον κάκει ἀπέστειλεν τόμον εἰς τὸ ὑπογράψαι ὡς ἀθετου-
 μένης τῆς πίστεως ἡ οὗ. M VI 708
 394 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Κατὰ τὰς αἰτήσεις τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπι- 21
 σκόπου Εὐσεβίου διαβήσονται εἰς τὰ μοναστήρια, εἰς μὲν τὰ ἐν τῇ πόλει Πέτρος ὁ εὐλα-
 βέστατος πρεσβύτερος καὶ Πατρίκιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος, εἰς δὲ τὰ πέραν ἐν Συκαῖς
 Ῥητόριος πρεσβύτερος καὶ Εὐτρόπιος διάκονος, εἰς δὲ τὰ ἐν Χαλκηδόνι Παῦλος καὶ Ἰωάν-
 νης οἱ πρεσβύτεροι ἐπὶ τῷ γνῶναι παρ' αὐτῶν εἰ ἀπεστάλη αὐτοῖς τόμος παρὰ τοῦ 25
 πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς πείθοντος αὐτοὺς ἢ ὑποτιθεμένου καθυπο-
 γράψαι.
 395 Καὶ τούτων λεγομένων παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου, Ἀέτιος διάκονος
 καὶ νοτάριος εἶπεν· Οἱ ἀπεσταλμένοι τήμερον παρὰ τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης εὐλαβέστατοι
 πρεσβύτεροι Μάμας καὶ Θεόφιλος πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμαν- 30
 δρίτην Εὐτυχήν παραγεγόνασιν.
 396 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτωσαν οἱ εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι
 οἱ διακονησάμενοι τοῖς δόξασιν τῇ ἀγίαι συνόδῳ τί ἀκηκόασιν παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου
 πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς καὶ εἴπερ ἐτοίμως ἔχει παραγενέσθαι εἰς τὸ
 συνέδριον τῆς ἀγίας ταύτης συνόδου. 35
 397 Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Μάμας εἶπεν· Καταλαβόντες τὸ μοναστήριον τοῦ
 εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς εὕρομεν μονάζοντας ἐστῶτας
 πρὸ τοῦ πυλῶνος καὶ εἰσήλθομεν μετ' αὐτῶν ἔσω ἐν τῷ μοναστηρίῳ. λέγομεν
 αὐτοῖς ὅτι μηνύσατε· συντυχεῖν γὰρ ἔχομεν τῷ ἀρχιμανδρίτῃ, ἀποσταλέντες παρὰ
 τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς παρουσίας ἀγίας συνόδου. καὶ ἔλεγον ἡμῖν ὅτι 40

MBPSΦΛⁿ

1—4 ὁ — εἶπεν (3) στήτω — στάντος — εἶπεν (1) ἐνταῦθα — κατέθου οἱ νοτάριοι — πάρεστιν
 ὁ — εἶπεν (4) τίς λέγει MPS 4 λέγει S 5. 10. 12 ἀβράμιος BS ἀβραάμιος MP 7 ἀβραάμιος M
 6—8 Ποίω — εἶπεν om. PS 9 ἐπίσκοπος om. B 11/12 Εἰπέ — εἶπεν om. PS 12 ὁ om. S
 13 με] μὲν S 14 ὁ πρεσβύτερος εὐτυχῆς B 15 τελειότητι B 15, 16 ἀναγγεῖλη B 18 ἂν
 ἐτόλμησεν] ἀπετόλμησε PS πεποικέναι B 19 πότερον BΦΛⁿ πρότερον εἰ MPS 22 Εὐσεβίου
 om. B ἀναβήσονται S 24 ὁ πρεσβύτερος B ὁ διάκονος B καλχηδόνι M καὶ om. P
 25 τὸ S πρὸς αὐτοὺς B 26/27 καθυπογράψαι B 31 εὐτυχήν MPS, corr. M 35 ἀγίας
 ταύτησ PSΦ ἀγιωτάτης M ἀγίας BΛⁿ 37 ἠύρομεν MP 38 καὶ λέγομεν PS

- ὁ κύρις ὁ ἀρχιμανδρίτης ἀρρωστεῖ καὶ θεάσασθαι ὑμᾶς οὐ δύναται. τί οὖν δοκεῖ ὑμῖν ἢ τί ἀπεστάλητε, εἶπατε ἡμῖν. ἡμεῖς δὲ οὐκ ἠνεσχόμεθα, εἰπόντες αὐτοῖς ὅτι ἡμεῖς πρὸς ἐκεῖνον αὐτὸν ἀπεστάλημεν καὶ ἔγγραφον ἀποστολὴν πληροῦμεν καὶ ἔχομεν μετὰ χεῖρας τὸ γραφέν παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου πρὸς αὐτόν. οἱ δὲ εἰσελθόντες πάλιν ἐξῆλθον καὶ ἤγαγον μεθ' ἑαυτῶν Ἐλευσίνιον τινα μονάζοντα, λέγοντες ὅτι ἐπειδὴ ὁ ἀρχιμαν- 5 δρίτης ἡμῶν ἀρρωστεῖ, αὐτὸν ἀπέστειλεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, ἵνα αὐτῶι τὰ δηλωθέντα εἴπητε. ἡμεῖς δὲ οὐδ' οὕτως εἰλόμεθα εἰπεῖν αὐτῶι, ἀλλ' ἔφημεν ὅτι εἰ δέχεται ἡμᾶς ἀποσταλέντας παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης συνόδου, εἶπατε ἡμῖν. εἶτα θεασάμενοι αὐτοὺς θορυβουμένους καὶ πρὸς ἀλλήλους ψιθυρίζοντας καὶ λέγοντάς τινα, [καὶ] ὡς οὐκ ἐλαμβάνομεν ἀπόκρισιν θορυ- 10 βουμένων αὐτῶν διὰ τὸ ἔγγραφον εἶναι τὴν ἀποστολὴν, εἶπομεν αὐτοῖς ὅτι τί θορυβεῖσθε; οὐδὲν ἔστιν ἐπαχθές. τὰ γεγραμμένα οὐκ ἔστιν κρυπτά, ἀλλὰ λέγομεν καὶ ἡμεῖς τὴν δύναμιν τῶν γραφέντων· ὑπέμνησεν αὐτὸν ἡ ἀγία σύνοδος δεύτερον ἤδη τοῦτο ὥστε ἀπαντῆσαι αὐτὸν καὶ ἐφ' οἷς κατητιάθη παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου Εὐσεβίου τοῦ ἐπι- σκόπου, συστῆναι καὶ ἀπολογήσασθαι ἐγκαλούμενον. τότε εἰσελθόντες ἐμήνυσαν 15 καὶ ἐδέξατο ἡμᾶς ὁ προειρημένος εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχής. εἰσελθόντες ἐπέδωκαμεν τὸν ἀποσταλέντα χάρτην. ἐποίησεν ἀναγνωσθῆναι ἐφ' ἡμῶν. μετὰ [δὲ] τὴν ἀνάγνωσιν λέγει ὅτι ἐγὼ ὄρον ἐθέμην ὥστε τοῦ μοναστηρίου μὴ ἐξελεθῆναι ἄνευ θανατικῆς ἀνάγκης. συνοραῖ δὲ καὶ ἡ ἀγία σύνοδος καὶ ὁ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος ὅτι καὶ γέρων εἰμὶ καὶ σαθρός. εἶπομεν ἡμεῖς ὅτι καταξίωσον ἐλθεῖν 20 καὶ ἐφ' οἷς ἠιτιάθη, ἀπολογήσασθαι ἐπὶ τῆς ἀγίας συνόδου. καὶ εἶπεν ὅτι ἐγὼ οὐκ ἐξέρχομαι τοῦ μοναστηρίου μου τῶι κρίσιν ταύτην ἐσχηκέναι με. εἰ δὲ βούλεται ὁ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἡ ἀγία σύνοδος πρᾶξαι τι, ὃ δοκεῖ αὐτοῖς, πράξουσιν. ἐν δὲ παρακαλῶ, μὴ σκυληναί τινα εἰς ἄλλην ἀγωγὴν· κέκριται γάρ μοι μὴ ἐξελεθῆναι. ἵνα οὖν μὴ μέλλωσιν καὶ πάλιν πέμπειν, ὃ θέλουσιν, καὶ πρὸ τοῦ καλέσαι με τὸ τρίτον 25 πράξουσιν· ἐμοὶ γὰρ ὡς κεκληκότες εἰσίν. παρεκάλεσεν δὲ ἡμᾶς εἰπεῖν τῆι ἀγιωσύνηι τοῦ κύρου ταῦτα. ἠνάγκαζεν δὲ ἡμᾶς καὶ χάρτην τινὰ γεγραμμένην ἐπικομίσασθαι, καὶ οὐχ εἰλόμεθα καταδέξασθαι, εἰπόντες ὅτι εἴ τι βούλει, παραγενόμενος δίδαξον. εἶτα ἡμῶν ταῦτα πρὸς αὐτὸν λεγόντων ἠνέχθη ὁ χάρτης καὶ ἠθέλησεν ποιῆσαι ἡμῖν ὑπανα- γνωσθῆναι. καὶ οὐδὲ οὕτως κατεδεξάμεθα ἀκοῦσαι, ἀλλὰ λαβῶν ὑπέγραψεν αὐτῶι 30 καὶ ἡμεῖς συνταξάμενοι ἐξήλθομεν, εἰπόντος αὐτοῦ ὅτι ἀποστελῶ τῆι ἀγίαι συνόδωι τὸν χάρτην τοῦτον μετὰ καὶ τῆς ἐμῆς ὑπογραφῆς.
- 398** Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτω καὶ ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Θεόφιλος τίνα ἐπήκουσεν παραγενόμενος πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρ- χιμανδρίτην Εὐτυχῆ ἅμα τῶι εὐλαβεστάτῳ πρεσβυτέρῳ Μάμαι. 35
- 399** Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Θεόφιλος εἶπεν· Παραγενόμενος ἅμα τῶι εὐλαβεστά-

MBPSΦΛⁿ

1 κύρις ΒΦΛⁿ κσ MPS 4 ἐξῆλθον] ἐξήγαγον PS 6 ἑαυτοῦ Β τὰ δηλωθέντα αὐτῶ Β 7 ἡμεῖς δὲ om. Β 9 10 θορυβουμένους — ψιθυρίζοντας] *ad inuicem se intuentes et perturbatos et murmurantes* Λⁿ 10 καὶ MPS om. ΒΛⁿ 12 καὶ ἡμεῖς MPSΦ καὶ ὑμῖν Β *uobis* Λⁿ 13 τοῦτο δεύτερον ἤδη Β 14 καὶ om. S 14'15 ἐπισκόπου εὐσεβίου Β 16 εὐλαβέστατος om. Β 17 εἰσελθόντες ΜΦ καὶ εἰσελθόντες BPSΛⁿ τὸν MPSΛⁿ αὐτῶ τὸν ΒΦ ἐποίησεν ΜΛⁿ δν καὶ [καὶ om. S] ἐποίησεν PS ἐποίησε δὲ αὐτόν Β 18 μετὰ δὲ MPS καὶ μετὰ ΒΦ μετὰ Λⁿ ὄριον Β 20 καί] ἐγὼ Β 21 καὶ — ἠιτιάθη] καὶ εὐθὺς ἠιτιάθη PS ἐπὶ τοῖς αἰτιαθεῖσιν Β ὅτι om. Β 22 μου om. ΒΛⁿ τὸ S 24 τίνα ΒΛⁿΦ τινασ MPS 25 ὃ θέλουσιν] ἐθέλουσι PS τὸ om. Β 26 πράξουσιν MPS 26/27 ἀγιωσύνη — κύρου] ἀγία συνόδω S 26 ἀγιότητι Β 27 κύρου *scripsi domini* Φ κυ ΜΡΒΛⁿ γεγραμμένην S 28 εἰλάμεθα MS, corr. M παραγενόμενος M 29 ποιῆσαι om. SΦΛⁿ 30 ὑπέγραψεν Β 31 ἀποστελῶ BSΛⁿ ἀποστελλῶ ΜΡΦ 32 καὶ om. Β 35 εὐτυχῆν ΜΡ, corr. M μάμαντι Β 36 παραγενομένου μου S

τωι πρεσβυτέρωι Μάμαι ἔνθα ἐστὶν τὸ μοναστήριον Εὐτυχοῦς τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου, ταῦτα ἐπήκουσα λέγοντος αὐτοῦ ὅτι εἰ μήτι γε θάνατος, οὐδὲν με ἐκβάλη ἐκ τοῦ μοναστηρίου, ἐπεὶ κέκριται μοι καὶ ἀδύνατόν με ἐξελθεῖν. καὶ τὰ ἄλλα δὲ πάντα ὅσα ἐλέχθη παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου Εὐτυχοῦς, κατέθετο ὁ εὐλαβεστάτος πρεσβύτερος Μάμας, ἅπερ κάγω ἐπήκουσα.

400 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Σκῆψις ἐστὶν αἰεὶ καὶ πρόφασις τῶν ὑπευθύνων ὥστε τὰς ὑπερθέσεις ἐμποιεῖν. οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς ἐναγομένοις ἐστὶν τὸ M VI 712 παραιτεῖσθαι ἢ τόπῳ ἑαυτοὺς περιγράφειν. ἀλλὰ παρακαλῶ, ἢ δυναστεία τῶν ἀγίων κανόνων καὶ νῦν ἐπαγρυπνήσῃ ἐπὶ τῷ καταιτιαθέντι καὶ κελεύσατε αὐτὸν καὶ ἄκουτα ἐνταῦθα ἐλθεῖν.

401 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἐπακούσασα ἡ ἀγία σύνοδος τῶν δηλωθέντων παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς διὰ τῶν ἀπεσταλμένων εὐλαβεστάτων πρεσβυτέρων τὸ παριστάμενον ἀποφηνάσθω.

402 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Εὐλογόν ἐστὶν καὶ τρίτον ὑπομνησθῆναι παρὰ τῆς ἀγίας ταύτης καὶ μεγάλης συνόδου τὸν εὐλαβεστάτον πρεσβύτερον καὶ μονάζοντα Εὐτυχῆ 15 ὥστε ἀπαντῆσαι ἐν τῇ ἀγίαι ταύτῃ συνόδῳ, ὡς εἴ γε τοῦτο μὴ ποιήσει, μέμψεται ἑαυτῷ.

403 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Οἱ εὐλαβεστάτοι πρεσβύτεροι Μέμνων ὁ σκευοφύλαξ καὶ Ἐπιφάνιος καὶ Γερμανὸς ὁ διάκονος παραγενόμενοι πρὸς τὸν εὐλαβεστάτον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ τὸ τρίτον τῆς κλήσεως γράμμα τὸ 20 διαπεμφθὲν παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου διακομίσωσιν πρὸς αὐτὸν ὥστε αὐτὸν παραγενέσθαι καὶ ἀπολογήσασθαι τοῖς ἐπαγομένοις.

Καὶ εἶχεν τὸ παραναγνωστικὸν τὸ ἀποσταλὲν δι' αὐτῶν οὕτως

404 Ἡ ἀγία καὶ μεγάλη σύνοδος ἡ κατὰ θεοῦ χάριν ἐνδημοῦσα ἐν τῇ φιλοχρίστῳι L III 204 καὶ βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει Ῥώμῃ τῷ εὐλαβεστάτῳ πρεσβυτέρῳ καὶ ἀρχι- 25 μανδρίτῃ Εὐτυχεῖ. Οὐκ ἀγνοεῖς ἴσως τὰ τοῖς θείοις κανόσιν διηγορευμένα κατὰ τῶν ἀπειθούντων καὶ μὴ ἀνεχομένων ἀπαντῆσαι εἰς ἀπολογία, ὅταν καὶ τρίτη κλήσις πρὸς αὐτοὺς γένηται. ἵνα τοίνυν μὴ σαυτὸν περιπέρις τοῖς ὑπ' αὐτῶν εὐσεβῶς διηγορευμένοις, νῦν γοῦν τὸ τρίτον παρ' ἡμῶν καλούμενος διὰ τῶν εὐλαβεστάτων πρεσβυτέρων Μέμνωνος τοῦ σκευοφύλακος καὶ Ἐπιφανίου καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου διακόνου 30 Γερμανοῦ θέλησον παραγενέσθαι εἰς τὴν ἐπιούσαν ἑωθεν, τουτέστιν τῇ τετάρτῃ ἡμέρῃ, τῇ ἑπτακαιδεκάτῃ τοῦ Νοεμβρίου μηνός.

405 Καὶ τῇ ἐξῆς ἡμέρῃ, ἣτις ἐστὶν ἐξκαιδεκάτη τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ἡμέρῃ τρίτῃ, προκαθεζομένου τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς ἀγίας συνόδου καὶ διαλεγο-

24 τρίτη κλήσις εὐτυχοῦς B^m 33 πρᾶξις δ' ἐν κωνσταντινουπόλει M^m πρᾶξις τετάρτη τῶν ἐν κωνσταντινουπόλει συνελθόντων ἀγίων πατέρων B in textu

MBPSΦΛ^a

1 μάμαντι BPS ἡ μονῆ S 2 εἰ — ἐκβάλη BΛ^a μήτι [εἰ μήτι M^{corr}Φ^r] με θάνατος ἐκβάλη [ἐκβάλει S] MPSΦ 3 ἐκ om. B τῆς μονῆς S με] μοι SΦ om. Λⁿ 4 ἐλέγχθη M πρεσβυτέρου MPSPΦΛ^a πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου B 4/5 μάμας ὁ εὐλαβεστάτος πρεσβύτερος B 6 σκέψισ PSΦ^r, cf. notam Rustici 7 ποιεῖν B 9 ἐπαγρυπνήσει BPS καὶ om. S 11/12 δηλωθέντων om. S 12 εὐτυχοῦς δηλώσει αὐτῷ B 13 ἀποσταλμένων PS ἀποφηνάσθαι B 15 μονάζοντα BΦ^aΛⁿ ἀρχιμανδρίτην MPSPΦ^r εὐτυχῆν MPS, corr. M 16 ὡς om. BS γε] δὲ B μὴ ποιήσει τοῦτο S ποιήσῃ MP μέμψεται PS 17 ἑαυτὸν B 20 εὐτυχῆν MPS, corr. M τὸ^a om. B 21 διακομίσουσι B εἰς S 23 καὶ εἶχεν MPSΛⁿ εἶχε δὲ BΦ 24 ἐν om. B 25 Romae nouae Λⁿ καὶ] τῷ S 26 εὐτυχῆ MS, corr. M ἴσως B ὡς MPS 28 εἰς B ἑαυτὸν B 29 παρ' ἡμῶν om. B 31/32 τῇ 13 S τῆς ἑπτακαιδεκάτης B 33 *al septima decima* Φ^c in 1120 codice ἡμέρῃ τρίτῃ om. BS

μένου περί θείων δογμάτων τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀσκληπιάδης διά-
 M VI 713 κωνος καὶ νοτάριος ἐμήνυσεν λέγων· Μονάζοντές τινες ἀπὸ τῶν τοῦ πρεσβυτέρου καὶ
 ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς καὶ Ἀβράμιος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης
 ἔξω εἰσὶν καὶ παρακαλοῦσιν εἰσελθεῖν.

406 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Εἰσίτωσαν. 5

407 Καὶ εἰσελθόντος Ἀβραμίου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου
 καὶ Ἐλευσινίου καὶ Κωνσταντίνου καὶ Κωνσταντίου τῶν διακόνων τῆς μονῆς τοῦ εὐλα-
 βεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Τί
 ἐσκύλη πρὸς ἡμᾶς ἡ εὐλάβεια ὑμῶν;

408 Ἀβράμιος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· Ἀπεστάλημεν. 10

409 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Τίς ὑμᾶς ἀπέστειλεν;

410 Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης Ἀβράμιος εἶπεν· Ὁ ἀρχιμαν-
 δρίτης.

411 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ποῖος ἀρχιμανδρίτης;

412 Ἀβράμιος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· Εὐτυχής. 15

413 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Τί μάλιστα;

414 Ἀβράμιος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· Ἀπέστειλέ
 με ἀρρωστών. μὰ τὰς εὐχὰς σου, ὄλην τὴν νύκτα οὐκ ἐκοιμήθη μύζων, οὔτε δὲ ἐγὼ
 ἐκοιμήθη μύζωντος αὐτοῦ. μετεστείλατο γὰρ με ἀφ' ἐσπέρας διὰ τοῦτο, εἶπεν δέ
 μοι καὶ τινὰ εἰπεῖν τῷ κύρωι. 20

415 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Καὶ ἐνδιδόαμεν, οὐκ ἐπιτιθέμεθα. θεοῦ
 γὰρ ἐστὶν τὸ δοῦναι ὑγείαν, ἡμῶν δὲ τὸ περιμεῖναι τὴν ῥῶσιν αὐτοῦ. οὐ γὰρ εἰς
 Sap. Sal. 1, 13 τομὴν ὀρώμεν, ἀλλ' εἰς αὐξήσιν. οὔτε γὰρ τέρπεται ὁ θεὸς ἐπ' ἀπωλείαι ζώντων
 2 Cor. 8, 9 οὔτε ἐσμέν ἀπανθρωπίας τέκνα, ἀλλὰ φιλανθρωπίας θεοῦ. εἰ γὰρ δι' ἡμᾶς ὁ πλού-
 L IIII 205 σιος ἐπτώχευσε, καὶ ἡμεῖς ἐπεσθαί τῇ ὑψηλῇ αὐτοῦ πτωχεῖαι ὀφείλομεν· εἰς γὰρ 25
 φιλανθρωπίας ἔργα ὑπὸ θεοῦ κατεσκευάσθημεν.

416 Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης Ἀβράμιος εἶπεν· Ἐμοί, τῶν
 ποδῶν σου, καὶ ἐνετείλατο ἄλλα τινὰ, ἃ ἐὰν ἐρωτηθῶ, λέγω.

417 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Πῶς δυνατόν, παρακαλῶ σε, ἄλλου κατη-
 γορουμένου ἄλλον εἰπεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ; ἀλλ' ἄλλο ἐνδιδόαμεν, οὐκ ἐπιτιθέμεθα. καὶ 30
 ἔλθῃ ἐνταῦθα· πρὸς πατέρας ἔρχεται καὶ πρὸς ἀδελφούς, πρὸς οὐκ ἀγνοοῦντας αὐτόν,
 πρὸς ἔτι καὶ νῦν ἐπιμένοντας τῇ φιλίαι. πολλοὶ ἤκουσαν καὶ ἐσκανδαλίσθησαν· ὁ γὰρ
 κατήγορος αὐτοῦ ἐνίσταται, καὶ ὀφείλει ἀπολογήσασθαι. εἰ γὰρ τότε Νεστορίου
 ἐναντιουμένου τῇ ἀληθείαι ὑπὲρ ἀληθείας εἰσῆλθεν, πόσῳ μᾶλλον ὀφείλει νῦν ὑπὲρ
 τῆς ἀληθείας καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ εἰσελθεῖν; ἄνθρωποι ἐσμέν καὶ πολλοὶ τῶν μεγάλων ἐσκαν- 35
 δαλίσθησαν καὶ ἐσφάλησαν ὑπὸ ἀνοίας καὶ ὑπὸ ἀπειρίας νομίζοντες ὀρθῶς φρονεῖν.
 αἰσχύνην οὐ φέρει μεταμέλεια, ἀλλὰ τὸ ἐπιμένειν τῇ ἀμαρτίαι ὄνειδος. ὥσπερ γὰρ
 M VI 716 σκώληξ ἀναλίσκει τὸ ξύλον ἐξ οὐπὲρ ἐστίν, οὕτως καὶ ἡ ἀμαρτία μένουσα ἐν τῷ ποιοῦντι

MBPSΦΛ^a

2 τῶν om. B	3 ἀβραάμιος MP	5 εἰσιέτωσαν MB, corr. M	6 εἰσελθόντων S
ἀβρααμίου MP	7 ἔλευσίνου SΦ ^{ac}	καὶ ² om. S	καὶ Κωνσταντίου om. BΦ ^c Λ ^a
10 ἀβρα- άμιος MP	11 ὁ ἀγιώτατος — 18 εὐχὰς σου] παρ' εὐτυχοῦς τοῦ ἀρχιμανδρίτου ἀρρωστοῦντος αὐτοῦ S		
12 καὶ ἀρχιμανδρίτης om. B	12. 15 ἀβραάμιος P	15 εὐλαβέστατος om. B	17 ἀβρα- άμιος M ^{co} PP
18 με BΦΛ ^a	ἡμᾶς MPS	μὰ γὰρ BΦ	ὄλην γὰρ S
οὐμύζων B			
19 οὐμύζωντος B	21 ἐνδίδομεν B	22 τὴν ὑγείαν B	23 οὐ B
			ὁ om. B
24 οὐδέ B			
25 πτωχεῖα αὐτοῦ B	27 ἀβραάμιος MP	28 καὶ om. B	τινὰ & MPSΦ
ἔρω S	29 σε om. S	30 καὶ BΛ ^a κἂν MS	καὶ ἂν P om. Φ
			31 καὶ MPSΦ om BΛ ^a
οὐκ ἀγνοοῦντας] εἰδότας S	37 ἡ μεταμέλεια B	38 ὁ σκώληξ PS	

αὐτήν. ἀλλὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα καὶ ὁμολογοῦντος αὐτοῦ τὸ πταῖσμα καὶ ἀναθεματί-
ζοντος διδοάμεν ὑπὲρ τῶν προλαβόντων συγγνώμην. καὶ ὑπὲρ τῶν μελλόντων
ἡμᾶς ἀσφαλίηται καὶ τὴν ἀγίαν σύνοδον ὅτι περ ὁμοίως φρονεῖ ταῖς ἐκθέσεσιν τῶν ἀγίων
πατέρων ἡμῶν καὶ παρὰ ταύτας τοῦ λοιποῦ οὔτε διδάσκει τινὰς οὔτε ἐπὶ τινων δια-
λέγεται. οὕτω χρή, παρακαλῶ σε. καὶ γὰρ πρὸ τοῦ εἰδέναι σε αὐτὸν οἶδα αὐτὸν 5
καὶ πρὸ τοῦ σε γνῶναι ἐκεῖνος οἶδεν ἐμέ.

418 Ἀβράμιος ὁ πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· Οὕτως ἔχει, τῶν ποδῶν σου.

419 Καὶ μετὰ τὸ ἀναστῆναι ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Οἴδατε τὸν ζῆλον
τοῦ κατηγοροῦντος ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ πῦρ ψυχρὸν αὐτῷ φαίνεται διὰ τὸν ζῆλον τὸν
ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας. καὶ θεὸς οἶδεν, καὶ παρήνευσα καὶ παρεκάλεσα ὅτι μὴ· παρα- 10
καλῶ σε, ἔνδος. ὡς δὲ ἐπετίθει, τί εἶχον ποιῆσαι; ἄρτι ἐγὼ βούλομαι τὸν σκορπισμὸν
ὑμῶν; μὴ γένοιτο· οὐχὶ μᾶλλον καὶ συναγαγεῖν ὑμᾶς; ἐχθρῶν ἐστὶν τὸ σκορπίζειν,
πατέρων δὲ τὸ συγκροτεῖν.

420 Τῇ ἐξῆς ἡμέραι, ἣτις ἐστὶν ἑπτακαιδεκάτη τοῦ Νοεμβρίου μηνός, αὐθις συνεδρευ-
ούσης τῆς ἀγίας συνόδου ἐν τῷ σηκρήτῳ τοῦ ἐπισκοπείου, Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος 15
εἶπεν· Οἱ ἀποσταλέντες τῇ χθὲς ἡμέραι, ἣτις ἦν ἐξκαιδεκάτη τοῦ Νοεμβρίου μηνός,
οἱ εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι Μέμνων σκευοφύλαξ καὶ Ἐπιφάνιος καὶ Γερμανὸς διά-
κονος ἐπὶ τῇ τρίτῃ κλήσει πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην
Εὐτυχῆ πάρεισιν ἀπαγγεῖλαι βουλόμενοι ἅπερ παρὰ τοῦ μνημονευθέντος ἀκηκόασιν δια-
κονησάμενοι τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν. 20

421 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτω ἐν πρώτῃ τάξει Μέμνων ὁ εὐλα-
βέστατος πρεσβύτερος ποίας τετύχηκεν ἀποκρίσεως παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμαν-
δρίτου Εὐτυχοῦς ἐφ' οἷς ἀπέσταλται παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου. L III 208

422 Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ σκευοφύλαξ Μέμνων εἶπεν· Κατὰ τὴν κέλευσιν
τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης καὶ τῆς ἀγίας ὑμῶν συνόδου διαβάντες πρὸς τὸν εὐλαβέστατον 25
πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ ἐπιδεδώκαμεν αὐτῷ τὸ παρὰ τῆς ἀγίας ὑμῶν
συνόδου γράμμα ἀπεσταλμένον αὐτῷ, λαβὼν δὲ καὶ ἀναγνοὺς εἶπεν ἡμῖν ὅτι ἀπέστειλα
τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Ἀβράμιον πρὸς τὸν ἀγιώτατον
καὶ ὀσιώτατον ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν καὶ τὴν ἀγίαν σύνοδον, ὥστε συνθέσθαι αὐτὸν εἰς M VI 717
πρόσωπον ἐμὸν πᾶσιν τοῖς ἐκφωνηθεῖσιν παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίαι 30
καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ καὶ τοῖς κατὰ τὸν μακάριον Κύριλλον πᾶσιν

423 Καὶ ἔτι τούτου λέγοντος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Νῦν ἦλθεν
συνθέσθαι; ἐγὼ οὐ περὶ [τῶν] μελλόντων κατηγορήσα, ἀλλὰ περὶ τῶν φθασάντων.

14 πράξις εἰ ἐν κωνσταντινουπόλει M^{ms} πράξις πέμπτη τῶν ἐν κωνσταντινουπόλει B in textu
15 συνέλευσις ἄλλη M^{ms}, post ἐπισκοπεῖον in textu PS

MBPSΦΛⁿ

3 ἀσφαλίηται ΦΛⁿ ἀσφαλίηται MBPS *sapiet* Φ 4 ταύτης S οὔτε² οὐδέ M¹
ἐπὶ τινων BΦ *ad aliquos* Λⁿ τιμὴ MPS 5 σε om. S 6 ἐγνωκέναι σε B ἐκεῖνος BΦΛⁿ
ἐκεῖνον MPS 7 ἀβραάμιος M^{corr}P ὁ om. B 8 ἀναγνωσθῆναι B 9 αὐτὸ BPS αὐτῷ M
ψυχρότερον B 9/10 διὰ τὸν ὑπὲρ εὐσεβείας λόγον S 10 ὁ θσ B καί M¹PSΦ om. B *quod* Λⁿ
11 σε om. SΦ ἐπετίθει B ἐπετέθη MPS 13 τὸ om. MP, corr. M 14 ἡ MPS 15 S
15 σεκρέτω PS ἐπισκόπου P 16 ἦν BΦ ἐστὶν MPSΛⁿ 17 οἱ om. B ὁ σκευοφύλαξ B
17/18 γερμανὸς διάκονος PSΛⁿΦ^r ὁ διάκονος γερμανὸς B γερμανὸς M 19 εὐτυχῆν MP, corr. M¹
πάρησαν S ἀναγγεῖλαι B 19/20 διακονησαμένοις S 23 ἀπεστάλη B 26 εὐτυχῆν M¹
corr. M τὰ S 27 σταλμένα γράμματα S ἀποσταλέν B αὐτῷ om. SΦ^{ac} δ' αὐτὰ :
28 ἀβραάμιον MP 29 ἡμῶν ἀρχιεπίσκοπον B πρὸς τὴν SΦ^a 31 πᾶσιν M¹ΦΛⁿ om. B:
33 τῶν om. B ἑκατηγόρησα S

θεὸν τὸν ἀρχιεπίσκοπον ἔχομεν. καὶ ὁ κύρις Ἰώβ λέγει· τόμον μὲν οὐκ ἀπέστειλεν πρὸς ἡμᾶς, φάσιν δὲ ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τόμον ἔχει σοι ἀποστεῖλαι ὁ ἀρχιεπίσκοπος ὥστε ὑπογράψαι, καὶ μὴ πεισθῆι αὐτῶι. ἀπήλθομεν δὲ καὶ πρὸς Μανουήλιον καὶ ἔφησεν μὴ ἀπεστάλθαι πρὸς αὐτόν. ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς Ἀβράμιον, κάκεϊνος ἔλεγεν μὴ πεπέμφθαι πρὸς αὐτόν μήτε φάσιν μήτε τόμον.

441 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτω καὶ Πατρίκιος ὁ διάκονος τί ἀκήκοεν παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιμανδριτῶν.

442 Ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Πατρίκιος εἶπεν· Ἀπεστάλην παρὰ τῆς ὑμετέρας ἀγιοσύνης καὶ τῆς ἀγίας ὑμῶν συνόδου μετὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου Πέτρου κάκεϊνα ἤκουσα ἅπερ κατέθετο ὁ μνημονευθεὶς εὐλαβέστατος πρεσβύτερος.

443 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Ὁρᾷ ἡ ὑμετέρα ἀγιοσύνη τὰ πεπλημμελημένα Εὐτυχεὶ τῶι ἀρχιμανδρίτῃ καὶ ὅτιπερ ἀλλότρια τῆς πίστεως ἐφρόνησεν. ταῦτα γὰρ καὶ ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἐκδικος Ἰωάννης κατέθετο καὶ ὁ σὺν αὐτῶι ἀπεσταλμένος εὐλαβέστατος διάκονος Ἀνδρέας καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀθανάσιος ὁ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Βασιλείου, οἷα δὲ καὶ νῦν οἱ εὐλαβέστατοι ἀρχιμανδρίται διὰ τῶν ἀποσταλέντων πρὸς αὐτοὺς εὐλαβεστάτων κληρικῶν ἐγνώρισαν τῇ ὑμετέρῃ ἀγιοσύνῃ. τίς οὖν ἔτι λείπεται ἐκείνωι τόπος ἀπολογίας; δι' ὃ ἀξιῶ τὰ δοκοῦντα τοῖς ἀγίοις κανόσιν ἐντεῦθεν ἤδη καὶ ἐπ' αὐτῶι γενέσθαι. ὁ γὰρ ταραχὰς ἐμβάλλων καὶ ἀλλότρια φρονῶν τῆς πίστεως πῶς οὗτος ἐν ἱερεῦσιν θεοῦ ἢ ἐν ἀρχιμανδρίταις δίκαιός ἐστιν ἀριθμεῖσθαι; συνορᾶτε δὲ ὅτι καὶ ἐπιτορκῶν ἐλήλεγκται. ὁ γὰρ εἰπὼν ὅτι κέ- κριταί μοι μὴ ἐξελθεῖν καὶ τάφος μοί ἐστιν τὸ μοναστήριον, οὗτος ἐπαγγέλλεται ἐλθεῖν πρὸς ὑπέρθεσιν ὄρων καὶ ἕτερα τινὰ τυρεύων ὥστε φυγεῖν τοὺς ἐλέγχους καὶ μὴ ὑπομεῖναι τιμωρίαν.

444 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἐξαρκεῖ μὲν πάντα τὰ κατατεθέντα κατὰ Εὐτυχοῦς τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου δεῖξαι ἡμῖν ὅτι ἕτερα παρὰ τὴν ὀρθὴν πίστιν φρονεῖ καὶ τὴν ἐκκλησίαν διαταράξαι ἐσπούδασεν, ὥστε αὐτόν ἐντεῦθεν ἤδη ὑποπεσεῖν τοῖς τῶν κανόνων ἐπιτιμίοις καὶ ἀλλοτριωθῆναι καὶ τῆς περικειμένης αὐτῶι ἀξίας ἱερατικῆς καὶ τοῦ προίστασθαι μοναστηρίου· ὑπὲρ δὲ πλείονος ἀκριβείας καὶ τὴν ἐξαιτηθεῖσαν παρ' αὐτοῦ διορίαν παρέχομεν αὐτῶι. οὕτως γὰρ ἀπαντήσας καὶ κατὰ πρόσωπον ἐλεγχθήσεται. εἰ δέ γε κατὰ τὴν ἰδίαν ἐπαγγελίαν μὴ ἀπαντήσῃ ὁ πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχῆς τῇ προσιούσῃ δευτέρῃ, τουτέστιν τῇ εἰκάδι δευτέρῃ τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς Νοεμβρίου, ἀπαλλοτριωθήσεται εἰς τὸ παντελὲς καὶ τῆς ἀξίας τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ξένος γενήσεται τοῦ προίστασθαι μοναστηρίου.

MBPSΦΛⁿ

2 φάσιν M φασί BPSΦΛⁿ 2/3 ἀρχιεπίσκοπος MSLⁿ ἔψς Φ ἀρχιμανδρίτης B 3 πει-
σθεῖς S δὲ om. PS 4 ἀπεστάλθαι τί B ἀβραάμιον M^{corr}P 5 πεπομφέναι B
7 τῶν — ἀρχιμανδριτῶν] *Eutycheu* Λⁿ 8 ὁ — διάκονος om. B ὑμῶν S 9 ἀγιότητος MPS
καὶ παρὰ S τῆς om. P συνόδου ὑμῶν B 10 πέτρος ὁ πρεσβύτερος B cf. Λⁿ 11 ὑμῶν S
τά τε PS 12 ἐφρόνησεν om. PS 13 καὶ BΦΛⁿ om. MPS 14 ὁ — διάκονος om. B
15 ὁ om. B 17 ἔτι λείπεται] ἐπιλείπεται B 18 αὐτόν S ἐμβάλων MPS, corr. M
19 ἢ MBP καὶ SΦΛⁿ δίκαιόν MPS 25 ὑμῖν Λⁿ ὅτιπερ B 26 αὐτόν om. B
27 ἀλλοτριῶναι M, corr. M ἀλλοτριῶσαι PS καὶ om. BΦ^{ac} 28 τοῦ μοναστηρίου PS 29 καὶ
PSΦ om. MBLⁿ 30 γε] μὴ P om. S ἀπαντήσοι MP 31 προσειούσι S 31/32 εἰκάδι
καὶ δευτέρῃ S δευτέρα καὶ εἰκάδι B 32 νοεμβρίου μηνὸς B 33 *presbyterii* ΦΛⁿ καὶ τοῦ B

Ἐτέρα πράξις

L III 213

- 445 Ἡμέραι σαββάτω, ἧτις ἐστὶν εἰκάς τοῦ Νοεμβρίου μηνός, συνεδρευούσης τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης συνόδου ἐν τῷ σηκρήτῳ τοῦ ἐπισκοπέου, ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Ἐφ' οἷς ἐγγράφως ἠιτιασάμην Εὐτυχῆ τὸν πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην, παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν ἀγιωσύνην ἀναγκάσιους 5 μοι ὄντας εἰς τὴν κινουμένην παρ' ἐμοῦ κατ' αὐτοῦ ὑπόθεσιν κελεῦσαι εἰς τὴν ἀγίαν ὑμῶν σύνοδον παραγενέσθαι τῇ προσιούσῃ δευτέραι, εἰς ἣν κάκεῖνος ἐπηγγείλατο παραγενέσθαι (εἰσὶν δὲ οἱ ἐπιζητούμενοι παρ' ἐμοῦ Ναρσῆς ὁ πρεσβύτερος καὶ σύγκελλος αὐτοῦ, Μάξιμος ἀρχιμανδρίτης ὁ φίλος αὐτοῦ, [καὶ] Κωνσταντῖνος διάκονος καὶ ἀποκρισιάριος τοῦ αὐτοῦ Εὐτυχοῦς, Ἐλευσίνιος διάκονος τῆς αὐτῆς μονῆς), ἐφ' ᾧ τε παρόντων αὐτῶν 10 γινομένης τῆς διαγνώσεως τὸ ἀληθές κατάδηλον γενέσθαι.
- 446 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Οἱ ἐπιζητηθέντες παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου M VI 725 ἐπισκόπου Εὐσεβίου κληθήτωσαν εἰς τὸ ἀπαντῆσαι τῇ ὠρισμένῃ ἡμέρᾳ.
- 447 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Περιηχῆθην παρὰ τινῶν ὡς τῆς δευτέρας κλήσεως γενομένης παρὰ τῆς ἀγίας ὑμῶν συνόδου οἱ ἀποσταλέντες παρ' ὑμῶν 15 εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι Μάμας καὶ Θεόφιλος ἐπήκουσαν τινὰ παρὰ Εὐτυχοῦς τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου, ἅπερ ἐπὶ τῆς πράξεως τῶν ὑπομνημάτων οὐ κατέθεντο. καὶ ταῦτα δὲ εἰ φανεῖη, ἀπόδειξις ἐστὶν ἐναργῆς τοῦ φρονήματος αὐτοῦ. ἀξιῶ τοίνυν κληθέντας Μάμαν καὶ Θεόφιλον τοὺς πρεσβυτέρους προκειμένων τῶν ἀγίων εὐαγγελίων εἰπεῖν ἅπερ ἀκηκόασιν παρὰ Εὐτυχοῦς τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου. 20
- 448 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτωσαν οἱ νοτάριοι εἰ οἱ προρηθέντες εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι ἐνταῦθα εἰσιν.
- 449 Οἱ νοτάριοι εἶπον· Ὁ μὲν εὐλαβέστατος Θεόφιλος ὁ πρεσβύτερος πάρεστιν, ὁ δὲ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Μάμας οὐκ ἐστὶν ἐνταῦθα.
- 450 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἐπήκουσας τῶν λεχθέντων παρὰ τοῦ θεο- 25 φιλεστάτου ἐπισκόπου Εὐσεβίου· δι' ὃ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχων τὸν φόβον τοῦ θεοῦ κατάθου σύμπαντα μετὰ ἀληθείας ἅπερ ἀκήκοας λέγοντος τοῦ πρεσβυτέρου Εὐτυχοῦς, ἠνίκα ἀπεστάλης πρὸς τὸ καλέσαι αὐτὸν παρὰ τε ἡμῶν καὶ τῆς ἀγίας συνόδου.
- 451 Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Θεόφιλος εἶπεν· Κατὰ κέλευσιν τῆς ὑμετέρας ἀγιω- 30 σύνης ἐγὼ τε καὶ ὁ θεοσεβέστατος πρεσβύτερος Μάμας κατελάβομεν τὸ μοναστήριον τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς καὶ ἐπιδεδώκαμεν αὐτῷ τὸ ὑπομνηστικὸν τῆς κλήσεως αὐτοῦ τὸ παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου ἀποσταλὲν αὐτῷ. καὶ ἤρξατο θέλειν συζητεῖν ἡμῖν, τοῦ δὲ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου Μάμα λέγοντος αὐτῷ ὅτιπερ οὐ διὰ τοῦτο ἤλθομεν τοῦ συζητῆσαι τῇ σῆι εὐλαβείαι, ἀλλὰ καλέσαι σε ἀπαντῆσαι εἰς τὴν ἀγίαν σύνοδον, ἤρξατο λέγειν ὁ αὐτὸς εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης 35

1 πράξις 5 τῶν ἐν κωνσταντινουπόλει M^{mg}
451 cf. *infra* 698

MBPSΦΛ^a

1 ἕτερα πράξις MSΦ πράξις ἕκτη τῶν ἐν κωνσταντινουπόλει συνελθόντων ἀγίων πρῶν B om. PΛ^a
2 ἡμέραι — μηνός om. S κβ νοεμβρίου μηνός ἡμέρα 3 S^{mg} σαβάτω M 3 σεκρέτω BPS
4 εὐτυχῆν MP, corr. M 7/8 παραγίνεσθαι MP 9 μάξιμος ὁ B καὶ MPSΦ om. BΛ^a
κωνσταντῖνος ὁ B Constantius Λ^a 10 ἔλευσίνιος S, cf. Φ 13 κληθήσονται PS 14 ἐπίσκοπος om. B
15 ἡμῶν PS om. B ἡμῶν BS 16/17 παρὰ — ἀρχιμανδρίτου ἐπήκουσαν τινὰ B 18 δὲ om. PSΦ
19 μάμαντα MP 23 πρεσβύτεροσ θεόφιλοσ B 24 ἐνταῦθα om. S 25 λεχθέντων M
29 ὁ — θεόφιλοσ BΦ θεόφιλοσ πρεσβύτεροσ MPS κατὰ τὴν PS 30 θεοφιλέστατοσ B τὴν
μονὴν S 32 τὸ om. MP 33 θέλειν om. S πρεσβυτέρου om. B μάμαντοσ PS
34 ἤλθοαμεν S τοῦ om. PS θεοσεβεία B σε om. B ὑπαντῆσαι MP om. S
35 ὁ — ἀρχιμανδρίτης] εὐτυχήσ S εὐλαβέστατος om. B ἀρχιμανδρίτησ εὐτυχήσ BΛ^a

- παρόντος τοῦ πρεσβυτέρου Ναρσοῦ καὶ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Μαξίμου καὶ ἑτέρων τινῶν
 μοναχῶν ὅτι ἐν ποίαι γραφῇ κεῖται δύο φύσεις; ἔπειτα δὲ τίς τῶν ἁγίων πατέρων ἐξέθετο
 L III 216 δύο φύσεις τὸν θεὸν λόγον ἔχειν; ἡμῶν δὲ πρὸς ταῦτα ἀποκρινάμενων αὐτῶι· καὶ
 αὐτὸς δεῖξον ἡμῖν ποῦ κεῖται τὸ ὁμοούσιον ἢ ποία γραφή λέγει τοῦτο, ἀπεκρίθη ὁ αὐτὸς
 εὐλαβέστατος Εὐτυχῆς· οὐ κεῖται παρὰ τῇ γραφῇ, εἰς τὴν ἔκθεσιν δὲ τῶν πατέρων 5
 κεῖται. πρὸς τοῦτο ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Μάμας ἀποκρινάμενος εἶπεν· ὄν
 τρόπον τὸ ὁμοούσιον οὐ κεῖται παρὰ τῇ γραφῇ, ἀλλὰ παρὰ τῶν πατέρων ἐξετέθη,
 οὕτω καὶ περὶ δύο φύσεων οἱ αὐτοὶ ἅγιοι πατέρες ἐξέθεντο. εἶπον κἀγὼ πρὸς ταῦτα·
 τέλειός ἐστιν ὁ θεὸς λόγος ἢ οὐ; λέγει ὁ αὐτὸς πρεσβύτερος· τέλειος. λέγω ἐγὼ·
 M VI 728 τέλειος ἄνθρωπος ὁ σαρκωθείς ἢ οὐ; λέγει ὁ αὐτὸς πρεσβύτερος· τέλειος. λέγω· 10
 εἰ τοίνυν θεὸς τέλειος καὶ ἄνθρωπος τέλειος, τί κωλύει λέγειν ἡμᾶς ἐκ δύο φύσεων ἓνα
 υἱόν; δύο τέλεια ἓνα ἀποτελοῦσιν υἱόν. πρὸς ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ εὐλαβέστατος
 πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχῆς· μὴ γένοιτο ἐμὲ εἰπεῖν ἐκ δύο φύσεων τὸν
 Χριστὸν ἢ φυσιολογεῖν τὸν θεὸν μου. εἴτε οὖν βούλονται καθελεῖν με εἴτε θέλουσι ποιεῖν
 τι κατ' ἐμοῦ, κατὰ συγχώρησιν θεοῦ ποιείτωσαν· ἐγὼ γὰρ ἐν τῇ πίστει ἢ παρέλαβον, ἐν 15
 αὐτῇ ἔστηκα καὶ τελειωθῆναι βούλομαι. ἅπερ ἀκήκοα παρ' αὐτοῦ, ταῦτά ἐστιν.
 452 Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Εἶπέ ἡμῖν τίνος ἕνεκεν τοιαῦτα περὶ τῆς
 πίστεως ἀκηκῶς παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου Εὐτυχοῦς παραγενόμενος τῇ προτεραίαι
 ταῦτα παρεσιώπησας;
 453 Ὁ εὐλαβέστατος Θεόφιλος πρεσβύτερος εἶπεν· Οἶδεν καὶ ἡ ὑμετέρα θεοφίλεια ὡς 20
 οὐ διὰ ταύτην ἀπεστάλημεν τὴν αἰτίαν, ἀλλὰ μόνον τοῦ καλέσαι τὸν πρεσβύτερον Εὐ-
 τυχῆ. δι' ὃ μὴ ἐρωτηθέντες περιττὸν ἠγησάμεθα ταῦτα εἰπεῖν περὶ ὧν οὐκ ἐνετάλ-
 θημεν.
 454 Οἱ νοτάριοι εἶπον· Παρεγένετο καὶ Μάμας ὁ πρεσβύτερος, οὗ ἐμνημόνευσεν ὁ θεο-
 φιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος. 25
 455 Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἀναγινωσκέσθω τῶι εὐλαβεστάτῳ πρεσ-
 βυτέρῳ Μάμαι τὰ κατατεθέντα παρὰ Θεοφίλου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου.
 456 Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος Μάμας εἶπεν· Εἰ περὶ
 ἀνθρώπου ἦν τὸ ζητούμενον, ὄνομα κληρικοῦ ἔχων οὐκ ἂν ἐψευσάμην· περὶ δὲ πίστεως
 λεγομένων, οὐκ ἂν ἀρνήσομαι οὐδὲ ψεύσομαι· μὴ γένοιτο. ἐπειδὴ ἀποστελλόμενοι 30
 οὐδὲν ἕτερον ἐνετάλημεν παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου ἢ μόνον τὸ ὑπομνηστικὸν δοῦναι καὶ
 ἀπόκρισιν λαβεῖν εἴτε ἔρχεται εἴτε μὴ, διὰ τοῦτο ἐν τῇ πρώτῃ καταθέσει ἅπερ ἠθέλησεν
 ἐκεῖνος λαλῆσαι, περιττὰ ἐνόμισα εἶναι καταθέσθαι. ἀλλ' ἐπειδὴ ἡρώτησεν ὁ
 θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος καὶ τὰ λαληθέντα καταθέσθαι, τὰ αὐτὰ κἀγὼ κατατί-
 θεμαι ἅπερ καὶ ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Θεόφιλος κατέθετο. καὶ γὰρ ἡμῶν ἡσυχασ- 35
 τῶν καὶ μὴ βουλομένων αὐτῶι περὶ μηδενὸς λαλῆσαι αὐτὸς ἐφιλονεῖκει λέγων περὶ
 τοῦ δόγματος ὡς ἐφρόνει. καὶ ἡρέμα κατέγνωμεν αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ ὅτι ὁ θεὸς λόγος

13—14 adfert Timotheus Aelurus f. 56b

MBPSΦΛⁿ

2 ὅτι om. B	3 τὸν θῆ λόγον ἔχειν δύο φύσεις B	ἀποκρινομένων P	6 ἀπο-
κρινόμενος PS	8 τῶν δύο B	9 πρεσβύτερος εὐτυχῆς B	λέγω ἐγὼ BΦΛ ⁿ εἶπον κἀγὼ MPS
10 λέγω MΦΛ ⁿ	λέγω ἐγὼ BS	12 ὑποτελοῦσιν S	13 ἐκ δύο φύσεων εἰπεῖν BS
εἰπεῖν	16 ταύτη B	ἅπερ οὖν S	17 εἶπέ ἡμῖν] καὶ S
19 κατεσιώπησας S	20 πρεσβύτερος θεόφιλος B	καὶ om. BS	τῆς om. S
MP corr. M	24/25 θεοσεβέστατος B	27 μάμαντι BPS	30 λεγομένης B
ψεύσωμαι B ^{corr}	33 εἶναι] ὑμῖν S	33—34 ἀλλ' — καταθέσθαι om. PS	33 ἐπειδὴ ἐπηρώτησεν B
34 θεοφιλέστατος B	ταῦτα B	ἐγὼ S	34/35 κατατίθημι MPS
καὶ κατέθετο B	35/36 ἡσυχασάντων B		35 καὶ om. B
			εἶπε

σαρκωθείς τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν τὴν πεσοῦσαν ἦλθεν ἐγειραί. εὐθέως ἐπιλαβόμενος εἶπον· ποίαν; πάλιν λέγει αὐτὸς ὅτι τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν. ἔλεγον ἐγὼ· ση- M VI 729 μείωσαί μοι τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν, καὶ παρὰ ποίας φύσεως αὕτη ἀνηγέρθη. ἔλεγεν ὅτι ἐγὼ παρὰ τῆς γραφῆς οὐκ ἐδιδάχθην περὶ δύο φύσεων. εἶπον ἐγὼ ὅτι οὔτε περὶ τοῦ ὁμοουσίου παρὰ τῆς γραφῆς ἐδιδάχθημεν, ἀλλὰ παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν τὰς L III 217 γραφὰς καὶ νοησάντων εὐσεβῶς καὶ ἐκθεμένων πιστῶς. οὕτως οὖν παρελάβομεν καὶ 6 περὶ τοῦ ὁμοουσίου καὶ περὶ τοῦ ἐκ δύο φύσεων εἶναι τὸν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. ἔφησεν πρὸς ταῦτα ὅτι ἐγὼ θεότητα οὐ φυσιολογῶ οὔτε λέγω δύο φύσεις, μὴ γένοιτο. καὶ εἰμι ἐνταῦθα, κἂν καθαιρεθῶ, τάφος μοι ἔστω τὸ μοναστήριον, καὶ ἐὰν συγχωρῆι θεὸς παθεῖν μέ τι, ἡδιστα πάσχω· ἐγὼ γὰρ δύο φύσεις οὐχ ὁμολογῶ. διὰ δὲ τὴν αἰτίαν 10 ἦν προεῖπον, ἐπειδὴ οὔτε συζητῆσαι ἀπήλθομεν, ἀλλὰ μόνον ἀπόκρισιν δοῦναι καὶ λαβεῖν, διὰ τοῦτο ταῦτα ἐν τῇ προτεραίᾳ οὐ κατεθέμεθα.

457 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Δηλὰ ἐστὶν τὰ παρὰ ἀμφοτέρων τῶν εὐλαβεισάτων πρεσβυτέρων κατατεθέντα· ὅθεν καὶ αὐτὰ ἀναλαμβανέσθω τῇ πίστει τῶν ὑπομνημάτων.

15

458 Συναχθείσης αὐθις τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης συνόδου, προκειμένων τῶν ἀγίων καὶ φρικτῶν εὐαγγελίων καὶ προεδρεύοντος τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Φλαβιανοῦ ἐν τῷ σηκρήτῳ τοῦ ἐπισκοπείου, τῇ ὀρισθείσῃ προθεσμίᾳ, ἡμέραι δευτέραι, ἧτις ἐστὶν δευτέρα καὶ εἰκάς τοῦ Νοεμβρίου μηνός,

Ἀστέριος πρεσβύτερος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἀπήντησεν ἡ κυρία ἡμέρα καὶ ὁ θεο- 20 φιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν ζητῶν εἰσελθεῖν.

459 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Εἰσίτω.

460 Καὶ μετὰ τὸ εἰσελθεῖν ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἀπελθόντες Φιλάδελφος καὶ Βήρυλλος οἱ διάκονοι ἐπιζητήσουσι τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ περὶ τὸ ἐπισκοπεῖον, εἴ γε κατὰ τὰς ἰδίας ὑποσχέσεις ἀπήντησεν, καὶ M VI 732 καλέσουσιν αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον.

26

461 Καὶ ἐν τῷ μεταξύ ἐπανελθόντες οἱ προειρημένοι ἔφησαν ἐζητηκέναι μὲν αὐτὸν ἀνά πᾶσαν τὴν ἐκκλησίαν, μὴ εὐρηκέναι δὲ μήτε αὐτὸν μήτε τινὰ τῶν αὐτοῦ.

462 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Καὶ αὐθις Κρισπίνος καὶ Ἰοβιανὸς οἱ διάκονοι ἀπελθόντες ζητήσουσιν αὐτὸν περὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ ὅπουπερ ἂν μάθωσιν εἶναι, καλέ- 30 σουσιν αὐτόν.

463 Οἱ δὲ ἀπελθόντες μετὰ τὸ ὑποστρέψαι εἶπον αὐτὸν μὲν μὴ εὐρηκέναι, μεμαθηκέναι

16—19 = infra 720

16 πρᾶξις 3 ἐν κῶ M^{ms} inscr. ἑβδόμη πρᾶξις τῶν ἐν κωνσταντινουπόλει συνελθόντων B

MBPSΦ, Λⁿ [16—20 εἶπεν etiam in Coll. Nouar. 10, 95]

1 ἀνεγείραι MPS, corr. M 2 πάλιν om. S ὁ αὐτὸς B ὅτι om. BS φύσιν om. S
2/3 σημειώσαί — φύσιν om. S^{Φac} σημειώσαί μοι B^{Λn} fige in memoriam Φ^r σημειωσάμενος MP
3 ἀνηγέρθη B^{Φac}Λⁿ ἀνηρέθη MPSΦ^r ὅτι om. S 4 τῆς θείας B λέγω S οὐδὲ B
5 τοῦ om. B 6 καὶ om. B 8 ὅτι om. S 9 καὶ — ἐνταῦθα om. S ἐστὶ B 9/10 με ὁ θῶ
παθεῖν τί B 12 ἐν om. B 13/14 τῶν — πρεσβυτέρων om. PS εὐλαβεστάτων oim. B cf. Φ^r
17 φρικτῶν] σεπτῶν B 18 σεκρέτω BPS 19 εἰκάς δευτέρα MP μηνὸς νοεμβρίου S 20/21 εὐλα-
βέστατος B 22 εἰσίτω B 24 *Cyrillus* Φ^{ac}Λⁿ οἱ om. S ἐπιζητήσωσιν S 25 εὐτυχῆν
MPS corr. M 27 ἐζητηκέναι μὲν] ἐζητήκαμεν S 29 Ἰοβιανὸς PS Ἰωβιανὸς M Ἰουβιανὸς B
iouinianus Φ^r *diogenianus* Φ^{ac}Λⁿ 30 τε τὴν B εἶναι MPΦ αὐτὸν εἶναι B εἶναι αὐτόν S *em-
esse* Λⁿ 30/31 καλέσουσιν BSΦ^{ac}Λⁿ καὶ καλέσουσιν MPΦ^{cr} 31 αὐτόν [om. S] εἰς τὸ συνέδριον PS
32 οἱ δὲ — εἶπον] καὶ ἐν τῷ μεταξύ ἐπανελθόντες οἱ προειρημένοι ἔφησαν P οἱ δὲ ἐπανελθόντες ἔφησαν S

δὲ μετὰ πολλῆς βοηθείας στρατιωτῶν καὶ μοναχῶν καὶ ἐπαρχικῶν μέλλειν αὐτὸν παραγενέσθαι.

464 Καὶ τούτων λεγομένων καὶ ἐκδεχομένης τῆς ἁγίας συνόδου ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἐκδικος Ἰωάννης εἶπεν· Ἀπήντησεν ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχῆς μετὰ πολλοῦ πλήθους στρατιωτῶν καὶ μοναχῶν καὶ ταξευτῶν τοῦ 5 μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν πραιτωρίων καὶ οὐχ ἑτέρως αὐτὸν βούλονται ἀπολύσαι ἵνα εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἁγίαν ὑμῶν συνόδον, εἰ μὴ ἀντιφωνήσομεν ἀποκαθιστᾶν αὐτοῦ τὸ πρόσωπον· ἔστι δὲ καὶ Μάγνος ὁ θαυμασιώτατος σιλεντιάριος καὶ αὐτὸς ἅμα αὐτῶι πρὸ τῶν θυρῶν βουλόμενος εἰσελθεῖν ὡς ἀποσταλεῖς παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως. 10

465 Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Εἰσίστωσαν.

L III 220 466 Καὶ μετὰ τὸ εἰσελθεῖν ὁ θαυμασιώτατος σιλεντιάριος Μάγνος εἶπεν· Τῶν ποδῶν τῆς ἁγιωσύνης ὑμῶν, εἰ κελεύετε, δέξασθε τὴν ἀπόκρισιν τοῦ δεσπότη. φανερά γὰρ ὑμῖν ἐγγράφως ἐδήλωσεν, καὶ εἰ παρίσταται, ἀναγινωσκέσθω.

467 Ἡ ἁγία συνόδος εἶπεν· Ἀνάγνωθι τὰ παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν βασιλέως 15 προσταχθέντα, τέκνον.

Καὶ ἀνέγνω ὁ θαυμασιώτατος σιλεντιάριος Μάγνος οὕτως

468 Ἡμεῖς τῆς εἰρήνης φροντίζομεν καὶ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ φυλάττεσθαι θέλομεν τὴν ὀρθῶς καὶ θεοπνεύστως ἐκφωνηθεῖσαν πίστιν παρὰ τῶν πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν Νικαίαι συναχθέντων τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ καὶ τῶν ἐν 20 Ἐφέσω τῶν ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Νεστορίου. τοῦτο οὖν θέλομεν μὴ σκάνδαλον εἰς τὴν προειρημένην ὀρθοδοξίαν βληθῆναι· ἐπειδὴ δὲ οἶδαμεν τὸν μεγαλοπρεπέστατον πατρίκιον Φλωρέντιον ὄντα πιστὸν καὶ μεμαρτυρημένον ἐπὶ τῇ ὀρθότητι, θέλομεν συνεῖναι αὐτὸν τῇ ἀκροάσει τῆς συνόδου, ἐπειδὴ λόγος περὶ πίστεως ἐστίν.

M VI 733 469 Ἔτι τούτων ἀναγινωσκομένων ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασι- 25 λέως. μεγάλη ἡ πίστις τῶν βασιλέων. τῶν φυλάκων τῆς πίστεως πολλὰ τὰ ἔτη. τῶν ὀρθοδόξων βασιλέων πολλὰ τὰ ἔτη. τῶν εὐσεβεῖ τῶι ὀρθοδόξωι. τῶι εὐσεβεῖ βασιλεῖ. τῶι ἀρχιερεῖ βασιλεῖ. ἀκούετε ἅγιοι πατέρες. εὐχαριστοῦμεν τοῖς ὀρθοδόξοις βασιλεῦσιν.

470 Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Τὸν κύριον Φλωρέντιον πιστὸν πάντες ἴσμεν 30 καὶ μεμαρτυρημένον ἐπὶ ὀρθοδοξίαι καὶ βουλόμεθα αὐτὸν παρεῖναι· μάθωμεν δὲ καὶ παρὰ Εὐτυχοῦς τοῦ πρεσβυτέρου εἰ βούλεται αὐτὸν παρεῖναι.

471 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· Ὁ δ' ἂν βούληται ὁ θεὸς καὶ ἡ ἁγιωσύνη ὑμῶν, ποιήσατε· ἐγὼ ἑμαυτὸν ὑμῖν παρατίθεμαι.

472 Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἐλθῆναι καὶ ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος 35 Φλωρέντιος. καταξίωσον οὖν, τέκνον ὁ σιλεντιάριος, σκῦλαι αὐτὸν.

MBPSΦ, Λⁿ [praeter 25 ἡ ἁγία — 29; 469 = Coll. Nouar. 10, 96]. uersione Φ^a in 18—24 utitur Liberatus II p. 64 Garn.

1 βίαισ S μοναζόντων B 1/2 παραγίνεσθαι B 3 λεγομένην S λελεγμένων B
5 καί] καὶ ἐπαρχικῶν καὶ B 7 ἀντιφωνήσωμεν MP 7/8 ἀποκαθιστάναι S 8 σιλεντι-
ἀριος S 9 καὶ αὐτὸς om. S βουλόμενος πρὸ τῶν θυρῶν S 11 εἰσίστωσαν B
13 δέξασθαι MPΦΛⁿ, corr. M ὑμῖν om. ΦΛⁿ 14 *mandarunt* Λⁿ 15 ἀναγινωσκέσθω B εὐσεβοῦσ B
16 τέκνον ὑπὸ τῆς σῆς θαυμασιότητος B 17 οὕτως SΛⁿ ὅτι MBP *ita quoniam* Φ 18 καί
om. ΛⁿΦ^{ac} *dei ecclesiis* Φ^r 20 τῶν² om. BPS δεκαοκτῶ B 23 ἐν S 24 τῆς
πίστεως PS 26 φυλάκων] *oboedientium* Λⁿ 26—28 πολλὰ — βασιλεῖ] τῶν ὀρθοδόξων ἀ-
γούστων S 27 τῶι εὐσεβεῖ² om. B 30 κύριον MP 31 τῇ ὀρθοδοξίαι B 33 βούλεται M^s

- 473** Ὁ θαυμασιώτατος σιλεντιάριος Μάγνος εἶπεν· Καὶ κελεύσατέ τινα μετ' ἐμοῦ πεμφθῆναι κληρικόν, μή πως ἀμφιβάλῃ περὶ τούτου ὅτι ἡ ἀγιωσύνη ὑμῶν [οὐκ] ἀπέστειλεν.
- 474** Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Εἰ ἐκέλευσεν ὁ εὐσεβέστατος ἡμῶν βασιλεὺς ἡμᾶς πέμψαι, ἐπέμψαμεν ἄν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐκέλευσεν, αὐτὸς μόνος διάβηθι πρὸς 5 τὴν αὐτοῦ μεγαλοπρέπειαν.
- 475** Καὶ μετὰ τὸ ἐλθεῖν τὸν μεγαλοπρεπέστατον καὶ ἐνδοξότατον ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ πατρίκιον Φλωρέντιον ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Στήτωσαν εἰς μέσον ὃ τε κατηγορῶν καὶ ὁ κατηγορούμενος καὶ ἀναγινωσκέσθω ἄνωθεν ἡ γενομένη πρᾶξις ἐπὶ τῇ κατὰ τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Εὐσέβιον καὶ τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχι- 10 μανδρίτην Εὐτυχῆ ὑποθέσει, ἐφ' ᾧ τε ὁδηγηθέντας ἡμᾶς ἐκ τῶν προτέρων πέρασ δοῦναι τοῖς ἤδη κινηθεῖσιν τῷ τε δικάϊω καὶ τοῖς ἀγίοις κανόσιν συμβαῖνον.
- 476** Καὶ παρελθὼν εἰς μέσον Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος ἀνεγίνωσκεν τὴν γεγενη- μένην πρᾶξιν τῶν ὑπομνημάτων. καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκειν φθάσαντος αὐτοῦ εἰς τὸ M VI 736 μέρος τῆς δευτέρας ἐπιστολῆς τοῦ τῆς θείας μνήμης Κυρίλλου τῆς γραφείσης πρὸς 15 τοὺς θεοφιλεστάτους τῆς Ἀνατολῆς ἐπισκόπους, ἐν ἣι περιείχετο τὰ ῥήματα ταῦτα· ὁμολογοῦμεν τοιγαροῦν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν ^{P. 108,} ^{31—109, 5} μονογενῆ, θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον τέλειον ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος, πρὸ αἰώνων ^{L III 221} μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα κατὰ τὴν θεότητα, ἐπ' ἐσχάτου δὲ τῶν ἡμερῶν τὸν αὐτὸν δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου κατὰ τὴν ἀνθρωπό- 20 τητα, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπό- τητα. δύο γὰρ φύσεων ἔνωσις γέγονεν, δι' ὃ ἓνα Χριστόν, ἓνα κύριον ὁμολογοῦμεν. κατὰ ταύτην τὴν τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως ἔννοϊαν ὁμολογοῦμεν τὴν ἀγίαν παρθένον θεοτόκον διὰ τὸ τὸν θεὸν λόγον σαρκωθῆναι καὶ ἐνανθρωπήσαι καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς συλλή- 25 ψεως ἐνώσσει ἑαυτῷ τὸν ἐξ αὐτῆς ληφθέντα ναόν.
- 477** Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Οὗτος, τῶν ποδῶν ὑμῶν, τοῦτο οὐκ ὁμολογεῖ οὐδὲ συνθέτο ποτε τούτοις, ἀλλ' ἐναντία τούτων ἐφρόνησεν καὶ ἐλάλησεν πρὸς ἕκαστον τῶν συντυγχανόντων αὐτῷ καὶ κατήχει.
- 478** Ὁ μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξότατος ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ πατρίκιος Φλωρέντιος εἶπεν· Εἰ παρίσταται τῇ ὑμετέραι ὀσιότητι, ἐρωτάσθω ὁ πάπας Εὐτυχῆς 30 εἴ γε συντίθεται τούτοις.
- 479** Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Ἐνδοτε, ἀναγνωσθῆι πᾶσα ἡ πρᾶξις τῶν ὑπομνημάτων. ἀρκεῖ γὰρ μοι ἡ πρᾶξις εἰς ἔλεγχον· καὶ γὰρ ἐμοὶ ἐληλεγμένος ἐστίν. οὐδὲ γὰρ ἄρτι ἐὰν σύνθηται λαβῶν ποθεν ἐκθεσιν, ἐγὼ πρόκριμα ὀφείλω ὑπο- 35 μείναι. ἐγὼ ἀπέδειξα αὐτὸν καὶ διὰ τῶν καταθέσεων τῶν πρὸς αὐτὸν ἀποσταλέντων παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου καὶ διὰ μαρτύρων ὀσιωτάτων ἐπισκόπων δύναμαι πάλιν τὰ αὐτὰ ἀποδείξαι, εἴ γε ἀρνήσοιτο. ἔστιν γὰρ ὁ κύρις Μελίφθογγος καὶ ὁ κύρις Ἰοβιανὸς καὶ ὁ κύρις Ἰουλιανός, εἰδότες ἀκριβῶς.
- 480** Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Οὐδεὶς οὔτε σοὶ συγχωρεῖ, ἐπίσκοπτε Εὐσέβιε,

MBPSΦΛⁿ

1 καὶ om. BS 1/2 πεμφθῆναι μετ' ἐμοῦ B 2/3 ὅτι — ἀπέστειλεν om. S 2 οὐκ Μ^{cor}B
om. MPΦΛⁿ 4 ἡμῶν om. B 5 ἡμᾶς om. Φ 7 εἰσελθεῖν BPS 8 πατρικίων MP ἐν τῷ μέσω B
9 γινομένη S 11 εὐτυχῆν PS ὑπόθεσις P 12 ἐπὶ τοῖς P τῷ — συμβαῖνον MPBSΛⁿ om. Φ
13/14 γενομένην S 15 μέρος] μέσον B θείας MP ὀσίασ B 16 περιείχεν MP 17 ἢ γ' S
19 ἐσχάτων BS 24 τῆς om. B 25 συλληφθέντα B ναόν BΦΛⁿ ἄνθρωπον MPS
28 καὶ κατήχησεν B διδάσκων S 29 πατρικίων MP 30 ἀγιωσύνη B ἐρωτάσθω om. S
31 γε] τε PΦ om. S 32 ἀναγνωσθῆναι PS 33 καὶ] ἤδη BΛⁿ 34 συντεθῆται S 35 καὶ
om. B αὐτῶν M 36 ὀσίων S 37 Ἰοβιανός] *Iovinus* Λⁿ et *Rusticus* in adnotatione
Iohannes Φ

μη ἐλέγξαι αὐτὸν οὔτε τὸν πρεσβύτερον Εὐτυχῆ ἐκ τοῦ παραχρῆμα δέχεται τις συνπιθέμενον, ἐὰν μὴ ἐλεγχθῆι τί πρότερον ἐφρόνει.

- 481** Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Δέδοικα αὐτοῦ τὴν περιδρομὴν.
 M VI 737 ἐγὼ πένης εἰμί, ἀκτῆμων· ἐξορίαν μοι ἀπειλεῖ, χρήματα ἔχει· ἀναζωγραφεῖ μοι ἤδη τὴν Ὁασιν.
- 482** Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Κἂν μυριάκις ταῦτα λέγησις ἐπιμένων, ἡμεῖς τῆς ἀληθείας οὐδὲν προτιμῶμεν.
- 483** Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐὰν ἀλῶ ἐγὼ συκοφάντης, ἀφαιρεθῶ τῆς ἀξίας.
- 484** Ὁ μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξότατος ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ πατρίκιος Φλωρέντιος εἶπεν· Πεῦσις προσενεχθῆι τῷ πρεσβυτέρῳ Εὐτυχεῖ πῶς πιστεύει καὶ τί λέγει, καὶ τότε πάλιν ἐρωτάσθω διὰ τί νῦν ταῦτα λέγων πρότερον ἄλλως ἐφρόνει.
- 485** Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Καθὼς προεῖπον, προκρίματός μοι μὴ γινομένου ἀπὸ τῆς νῦν αὐτοῦ καταθέσεως ἐρωτάσθω. ἐγὼ γὰρ ἀπὸ τῶν ἤδη πραχθέντων ὑπομνημάτων ἠελέγξα αὐτὸν οὐκ ὀρθῶς φρονοῦντα.
- 486** Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Οὐκ ἔσται σοι πρόκριμα ἀπὸ τοῦ νῦν αὐτὸν κατατίθεσθαι· ἡ γὰρ ἤδη γεγενημένη πρᾶξις τὴν ἰδίαν ἰσχὺν ἔχει.
- 487** Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Συντίθεται τοῖτοις τοῖς ἀναγνωσθεῖσιν ἄρτι τοῖς τοῦ μακαρίου Κυρίλλου καὶ ὁμολογεῖ δύο φύσεων ἔνωσιν γεγενῆσθαι ἐν ἐνὶ προσώπῳ καὶ μιᾷ ὑποστάσει ἢ οὐ;
- 488** Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἦκουσας, πρεσβύτερε Εὐτυχῆ, τί ὁ κατήγορός σου λέγει· λέγε τοίνυν εἰ ἐκ δύο φύσεων ἔνωσιν ὁμολογεῖς.
- 489** Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ναὶ ἐκ δύο φύσεων.
- 490** Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὁμολογεῖς δύο φύσεις, κύρι ὁ ἀρχιμανδρίτης, μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν εἶναι τὸν Χριστὸν λέγεις κατὰ σάρκα ἢ οὐ;
- 491** Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Ἄρον καῦσον Εὐσέβιον. οὗτος ζῶν καῖι. οὗτος εἰς δύο γένηται. ὡς ἐμέρισεν, μερισθῆι.
- 492** Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἄνεκτὸς ὑμῖν ἐστὶν οὗτος ὁ λόγος μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν δύο φύσεις εἰπεῖν;
- 493** Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Ἄνάθεμα τῷ λέγοντι.
- 494** Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐπειδὴ καὶ τῶν φωνῶν ὑμῶν χρεῖαν ἔχω καὶ τῶν χειρῶν, εἴ τις οὐ δύναται βοῆσαι, τὴν χεῖρα ἐκτεινάτω.
- 495** Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Εἴ τις λέγει δύο, ἀνάθεμα.

496 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ταῦτα οὐδεὶς εἶπεν. ταῦτα Διόσκορος εἶπεν. ταῦτα οἱ Αἰγύπτιοι εἶπον.

10—11 cf. infra 721 12—13 cf. infra 727 17—32 adfert Timotheus Aelurus f. 57^a
 25 ἢ ἐπὶ διοσκόρου M^{ms} τῆσ ἐν ἐφέσω δευτέρασ ἐπὶ διοσκόρου B^{ms} 26 post μερισθῆ in
 textu ἢ ἐπὶ διοσκόρου P 33 οἱ [om. B^{ms}] ἐν χαλκηδόνι [καλχηδόνι MPS] M^{ms}B^{ms} post ἀναγινώ-
 σκεσθαι PS

MBPSΦ, Λⁿ [praeter 33 — p. 141, 4; 491—495 — Coll. Nou. 10, 100 — 104]

1 εὐτυχῆν MPS, corr. M 2 ὅτι B 4 ἤδη om. S 5 Ὁάσιν] νόησιν PS 6 λέγεισ M
 9 ἐπάρχων καὶ om. MP καὶ; om. B 10 προσηνήχθη PS εὐτυχῆ S 10/11 καὶ τί
 λέγει om. Λⁿ 11 νῦν] τοίνυν BS ἄλλα B ἐφρόνεισ S *asserbat* Λⁿ 12 μὴ om. S γενο-
 μένου B 13 αὐτοῦ om. M 15—17 Οὐκ — εἶπεν om. PS 15 ἔσται MΦΓΛⁿ ἔστι BΦ^{ac}
 17 τούτοις om. S ἄρτι ἀναγνωσθεῖσι S τοῖς om. S 20 ὁ — ἠκουσας] ἠκουσας οὖν S
 ὁ — ἀρχιεπίσκοπος] Φλωρέντιος Tim. 21 λέγε — ὁμολογεῖς om. S Tim. λέγε τοίνυν] λεγέτω
 νῦν Λⁿ 23 κύρι ἀρχιμανδρίτα B 24 κατὰ σάρκα λέγεισ B λέγεισ S 28 καὶ μετὰ Λⁿ
 31 εἴ] ἢ M 32 δύο λέγει S 34 οὐδεὶσ εἶπε ταῦτα B

- 497 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι Αἰγύπτιοι εἶπον· Ταῦτα καὶ τότε εἶπομεν καὶ νῦν λέγομεν.
Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θεοῦ κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω
- 498 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἐγὼ οὐκ ἤλθον διαλεχθῆναι, ἀλλὰ ἤλθον πείσαι 5 τὴν ὁσιότητα ὑμῶν ὅπως φρονῶ. γέγραπται γὰρ ἐν τῷ χάρτηι τούτῳ τὸ ὅπως φρονῶ, καὶ κελεύσατε αὐτὸν ἀναγνωσθῆναι.
- 499 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Αὐτὸς ἀνάγνωθι.
- 500 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Οὐ δύναμαι.
- 501 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Διὰ τί; σὺ οὐκ ἐξέθου ἢ ἄλλου ἐστὶν ἡ ἐκ- 10 θεσις; εἰ σὴ ἐστὶν, ἀνάγνωθι αὐτός.
- 502 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἐμὴ μὲν ἐστὶν ἡ ὑπαγορία, ἡ δὲ ὑπαγορία ἴση ἐστὶν τῶν ἀγίων πατέρων.
- 503 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ποίων πατέρων; εἶπέ δι' ἑαυτοῦ· τί χρεῖαν ἔχεις χάρτου; 15
- 504 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἡφαίστου εἶπεν· Ὅτε μὲν ἀπῆν καὶ οὐκ ἠλπίζετο εἰς τὸ συνέδριον παραγενέσθαι, πᾶσα αὐτῷ φιλανθρωπία κατεπηγγέλλετο τῷ δοκεῖν· ἐπειδὴ δὲ παραγέγονεν, τότε πάσης ἀπανθρωπίας εἰς πείραν ἄγεται.
- 505 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Οὕτω πιστεύω· προσκυνῶ τὸν πατέρα μετὰ τοῦ 20 υἱοῦ καὶ τὸν υἱὸν μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ. ὁμολογῶ δὲ τὴν ἑνσαρκον αὐτοῦ παρουσίαν γεγενῆσθαι ἐκ τῆς σαρκὸς τῆς ἀγίας παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαι αὐτὸν τελείως διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν. οὕτως ὁμολογῶ ἐπὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος καὶ τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης.
- 506 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Καταδεχόμεθα ταύτην τὴν φωνήν. 25
- 507 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων.
- 508 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐπειδὴ λέγει ἡ θεοσέβεια ὑμῶν αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, ποία πίστις; ἦν ἐξέθετο τίς;
- 509 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Εὐτυχῆς· ὁ γὰρ Εὐσέβιος ἀσεβὴς ἐστὶν.
- 510 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἠκούσατε τῆς πίστεως Εὐτυχοῦς τοῦ 30 ἀρχιμανδρίτου, ἰδοὺ πᾶσιν ὑμῖν ὁ σκοπὸς αὐτοῦ εὐσύνοπτος ἐγένετο.

5 τῆς ἐν κωνσταντινουπόλει B^{ms} 10 ἐπὶ διοσκόρου M^{ms} τῆς ἐν ἐφέσω δευτέρας συνόδου B^{ms}
20 ἐπὶ φλαβιανοῦ M^{ms} ἐν κωνσταντινουπόλει B^{ms} ἔκθεσις πίστεως εὐτυχοῦς B^{ms} σημὸν ὅτι
ἐπὶ ταύτῃ τῇ ἐκθέσει τῆς ὁμολογίας ἐδέξατο διόσκορος εὐτυχῆ ἅμα πάσῃ τῇ συνόδῳ M^{ms} 25 ἐπὶ
διοσκόρου M^{ms} ἐν τῇ ληστρικῇ συνόδῳ B^{ms}

5—15. 20—24 = infra 736

MBPSΦ, Λⁿ [praeter 1—4; 14—31 = Coll. Nou. 10, 106—111]

1 αἰγύπτου B καὶ om. B 3 τοῦ — κονσιστωρίου om. B 4 σχεδαρίου P 5 ὁ εὐτυχῆς P
6 ὑμῶν ὁσιότητα S σὴν ὁσιότητα P ὁσιότητα ὑμῶν P^{ms} χάρτηι τούτῳ] αὐτῷ χάρτη S
6/7 τὸ — φρονῶ om. S 6 τὸ om. B 7 αὐτὸ S 10 σὺ οὐκ SΦΛⁿ σὺ οὖν P αὐτὸς M^{corr}B
11 αὐτὸ S 12 μὲν om. B ἡ ὑπαγορία — ὑπαγορία P et infra 736 ἡ ὑπαγορία ἡ ὑπαγο-
ρία ΦΛⁿ ἡ ὑπαγορία ἡ S ἡ ἐκθεσις ἡ δὲ ὑπαγορία M^{corr}B ἴση MBPSΦΛⁿ αὕτη infra 736
13 τῶν MPS τῇ τῶν B 14 πατέρων om. S διὰ σεαυτοῦ infra 736 16 καὶ — ἀνα-
γινώσκεσθαι om. MPS 17/18 τῷ δοκεῖν κατεπηγγέλλετο S ἐπηγγέλλετο B 18 quia putabatur
non adesse Λⁿ τὸ M ἐπεὶ S παρεγένετο B τότε om. PS 20 προσκυνῶν MPΦ
31 ἡμῖν B

- 511** Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ὁμολογεῖς ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιον τῇ μητρὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα τὸν αὐτὸν ἕνα υἱὸν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν;
- 512** Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἐγὼ ἐπειδὴ παρεθέμην ἑμαυτὸν τῇ ἀγιωσύνῃ ὑμῶν, εἶπον ὅπως φρονῶ περὶ αὐτοῦ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος· τί ποτε ἄλλο, μηκέτι με ἐξετάζετε.
- 513** Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Νῦν ὁμολογεῖς ἐκ δύο φύσεων;
- 514** Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἐπειδὴ ὁμολογῶ θεὸν μου καὶ κύριόν μου κύριον οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἕως σήμερον φυσιολογεῖν ἑμαυτῷ οὐκ ἐπέτρεπον, ὁμοούσιον δὲ ἡμῖν ἕως νῦν οὐκ εἶπον πρὸ τούτου, ὁμολογῶ.
- 515** Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Οὐ λέγεις ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα;
- 516** Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἔως σήμερον οὐκ εἶπον τὸ σῶμα τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ ἡμῶν ὁμοούσιον ἡμῖν, τὴν δὲ ἀγίαν παρθένον ὁμολογῶ εἶναι ἡμῖν ὁμοούσιον καὶ ὅτι ἐξ αὐτῆς ἐσαρκώθη ὁ θεὸς ἡμῶν.
- 517** Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ὁμοούσιος οὖν ἡμῖν ἐστὶν ἡ παρθένος, ἐξ ἧς ἐσαρκώθη ὁ δεσπότης Χριστός;
- 518** Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Εἶπον ὅτι ἡ παρθένος ὁμοούσιος ἡμῖν ἐστὶν.
- 519** Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Βασίλειος εἶπεν· Εἰ ἡ μήτηρ ἐστὶν ἡμῖν ὁμοούσιος, καὶ αὐτός· υἱὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐκλήθη. εἰ οὖν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ὁμοούσιος ἡμῖν ἐστὶν, καὶ αὐτὸς κατὰ σάρκα ὁμοούσιος ἡμῖν ἐστὶν.
- 520** Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἐπειδὴ νῦν λέγετε, πᾶσιν στοιχῶ.
- 521** Ὁ μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξότατος ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ πατρικίος Φλωρέντιος εἶπεν· Τῆς μητρὸς ὁμοουσίου ἡμῖν οὐσης πάντως καὶ ὁ υἱὸς ὁμοούσιος ἡμῖν ἐστὶν.
- 522** Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἔως σήμερον οὐκ εἶπον· ἐπειδὴ γὰρ σῶμα θεοῦ αὐτὸ ὁμολογῶ (προσέσχες;), οὐκ εἶπον σῶμα ἀνθρώπου τὸ τοῦ θεοῦ σῶμα, ἀνθρώπινον δὲ τὸ σῶμα καὶ ὅτι ἐκ τῆς παρθένου ἐσαρκώθη ὁ κύριος. εἰ δὲ δεῖ εἰπεῖν ἐκ τῆς παρθένου καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν, καὶ τοῦτο λέγω, κύρι, πλην τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ μονογενῆ, κύριον οὐρανοῦ καὶ γῆς, συνδεσπόζοντα καὶ συμβασιλεύοντα τῷ πατρὶ, μεθ' οὗ καὶ συγκαθέ- ζεται καὶ συνυμνεῖται. οὔτε γὰρ λέγω τὸ ὁμοούσιον ἀρνούμενος τοῦ εἶναι αὐτὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. πρότερον μὲν οὐκ ἔλεγον, λέγω δὲ σοι ὅ τι, νομίζω, ἐν ταῖς ἀρχαῖς οὐκ ἔλεγον, νῦν δὲ ἐπειδὴ ἡ ὁσιότης ὑμῶν εἶπεν τοῦτο, λέγω.
- 523** Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Οὐκοῦν κατὰ ἀνάγκην, οὐ κατὰ γνώμην τὴν ἀληθῆ πίστιν ὁμολογεῖς;

1 ἐπὶ φλαβιανοῦ M^{ms} ἐν κωνσταντινουπόλει B^{ms}

1—3 cf. infra 756

26 ἐπειδὴ — 32 θεοῦ. p.143, 7—13 adfert Timotheus Aelurus f. 56^b

MB, P [usque ad 13 σήμερον], p [inde a 13 οὐκ], SΦΛⁿ

2 θεότητα τὸν υἱὸν B 6 με om. PS ἐξετάζετε BΦΛⁿ ἐξέταζε MPS 8 καὶ κύριόν μου om. Λⁿ
 κν μου καὶ B κύριον² BΦΛⁿ om. MPS καὶ κύριον M^{ms} 9 ἑμαυτὸν S ἐπέτρεπον PSΛⁿ ἐπιτρέπω
 MBΦ 13/14 καὶ θεοῦ om. pS 14 ἡμῶν om. B εἶναι om. S ὁμοούσιον ἡμῖν pS
 16—18 om. Λⁿ 16 καὶ ἐξ αὐτῆς B 19 ὁμοούσιος ἡμῖν ἐστὶ B ἐστὶν ὁμοούσιος M 20 αὐτός]
 αὐτὸς ὁ υἱὸς S αὐτοῦ pSΦΛⁿ om. MB 21 ἐστὶν om. S 22 πᾶσιν] κάγω S 23 ἀπὸ
 ὑπάτων p πατρικίων Mp 24 εἶπεν ἐπεὶ S 27 πρόσχε MpS, corr. M 29 καὶ¹ om. Λⁿ
 ὁμοούσιος pS κύριοι B om. S 31 οὐδὲ B τὸ om. MpS, corr. M 32 οὖν οὐκ B
 ὅ τι νομίζω] νομίζω ὅτι S *quia sic aestimo quia* Φ^r 33 οὐκ om. Λⁿ

- 524 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἄρτι, κύρι, οὕτως ἔχε· ἕως τῆς ὥρας ταύτης ἐφο- M VI 744
βούμην εἰπεῖν, ἐπειδὴ οἶδα τὸν κύριον θεὸν ἡμῶν, καὶ φυσιολογεῖν ἑμαυτῶι οὐκ ἐπέτρεπον·
ἐπειδὴ δὲ ἡ ὀσιότης ὑμῶν ἐπιτρέπει καὶ διδάσκει, λέγω.
- 525 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Οὐχ ἡμεῖς καινοτομοῦμεν, ἀλλ' οἱ πατέρες
ἐξέθεντο καὶ καθὼς ἡ ἐκτεθεῖσα πίστις παρ' αὐτῶν ἔχει, οὕτως πιστεύοντες τούτοις ἐμ- 5
μεῖναι ἅπαντας βουλόμεθα καὶ μηδένα καινοτομεῖν.
- 526 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξότατος πατρίκιος Φλωρέντιος εἶπεν· Ὁμοούσιον
καὶ ἐκ δύο φύσεων μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν τὸν κύριον ἡμῶν τὸν ἐκ τῆς παρθένου λέγεις
ἢ οὐ;
- 527 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ὁμολογῶ ἐκ δύο φύσεων γεγενῆσθαι τὸν κύριον 10
ἡμῶν πρὸ τῆς ἐνώσεως, μετὰ δὲ τὴν ἐνωσιν μίαν φύσιν ὁμολογῶ.
- 528 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Συντιθέμεθα τούτοις καὶ ἡμεῖς πάντες. L III 228
- 529 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Συντιθέμεθα.
- 530 Καὶ ἐν τῶι ἀναγινώσκεσθαι οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπί-
σκοποι ἐβόησαν· Ταῦτα οὐδεὶς εἶπεν. ἀνάθεμα τῶι εἰπόντι. ὁ φονεὺς ταῦτα εἶπεν. 15
ταῦτα οἱ Αἰγύπτιοι εἶπον. ταῦτα τοῦ Φαραῶ εἰσιν. ἀνάθεμα τοῖς εἰποῦσιν. ταῦτα
Διοσκόρου εἰσιν. ταῦτα τοῦ φονέως εἰσιν. μετὰ ταῦτα τί ζητοῦμεν; τὰς
φωνὰς τῶι βασιλεῖ. πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως. πολλὰ τὰ ἔτη τῆς αὐγούστας.
πολλὰ τὰ ἔτη τῆς συγκλήτου.
- 531 Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· Καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ εὔσε- 20
βεστάτου βασιλέως καὶ ὁ σκοπὸς τῆς εὐσεβεστάτης αὐγούστης καὶ ὁ σκοπὸς ὁ ὑμέτερος
ἐνώσαι βούλεται τὰς ἐκκλησίας. ἵνα τοίνυν μὴ μετὰ τὸ ἐξελεθῆν ἐντεῦθεν ἡμᾶς ἄρ-
ξωνται τινὲς λέγειν ὅτι ἐδογματίσθη δύο φύσεις λέγειν μετὰ τὴν ἐνωσιν μεμερισμένας
- 532 Καὶ ὡς ἔλεγεν, Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν·
Γνωρίζομεν τὰς δύο φύσεις, οὐ διαιροῦμεν. οὔτε διηιρημένας οὔτε συγκεχυμένας 25
λέγομεν.
- 533 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Διέξιθι τὰ λοιπά.
Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ
αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω
- 534 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Δεῖ σε σαφῶς ὁμολογήσαι καὶ ἀναθεματίσαι πᾶν τὸ ὑπε- 30
ναντίον τῶν νῦν ἀναγνωσθέντων δογμάτων.
- 535 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Εἶπον τῆι ὀσιότητι ὑμῶν ὅτι πρὸ τούτου οὐκ ἔλεγον, M VI 745
νῦν δὲ ἐπειδὴ τοῦτο διδάσκει ἡ ὀσιότης ὑμῶν, λέγω καὶ ἀκολουθῶ τοῖς πατράσιν. οὔτε

10 σημ̄ ὅτι καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ ὁμολογίᾳ δέχεται διόσκορος εὐτυχέα καὶ ἐπαινεῖ [ἐπαινοὶ M] ἀμα
πάσῃ τῇ συνόδῳ M^{ms} 12 ἐπὶ Διοσκόρου M^{ms} ἐν ἐφέσω δηλονότι B^{ms} 24 οἱ ἐν χαλκηδόνι
[καλχηδόνι M] M^{ms} ἐν τῇ χαλκηδόνων συνόδῳ B^{ms} 30 ἐν κωνσταντινουπόλει B^{ms} inscr. ἐπὶ
φλαβιανοῦ M^pS

MBrSΦ, Λⁿ [praeter 14—29]

1 κύρι om. S ἔχε Φ^{ar} ἔχω M^{com}BΦ^c ἔσχεν p εἶχεν S ἔχει Λⁿ 2 ἐπειδὴ δὲ M^{com} κ̄ν τὸν θν S
ἐν αὐτῶ p 4 ἀλλ' ὡς B 5 παρ' αὐτῶν πίστις S 5/6 ἐμμένειν B 8 τὸν² om. S 12 ὑμεῖς B
14 ἀναγνωσθῆναι B 15 ἐβόησαν BΦ εἶπον M^pS 16/17 ἀνάθεμα — φονέως εἰσιν] ταῦτα τοῦ
φονέως εἰσὶ ταῦτα διοσκόρου εἰσὶν ἀνάθεμα τοῖς εἰποῦσι ταῦτα B 18 αὐγούστης B^pS 21 ὁ σκοπὸς
om. SΦ^{ac} ὁ σκοπὸς om. S ἡμέτερος B 22 μὴ om. p ἐντεῦθεν om. B 23 λέγειν
om. pS 24 Ἰσαυρίας om. M^pS 25 γνωρίζομεν τὰς om. B 27 εἶπεν M^p 28 τοῦ —
κονσιστωρίου om. B 29 σχεδαρίου p 31 δόγμα Λⁿ 33 καὶ οὐκ B

δὲ ἐν ταῖς γραφαῖς εὗρον σαφῶς τοῦτο οὔτε οἱ πατέρες εἶπον πάντες. ἔὰν δὲ ἀναθεματίσω, οὐαὶ μοί ἐστιν, ὅτι τοὺς πατέρας μου ἀναθεματίζω.

536 Καὶ ἀναστᾶσα ἡ ἀγία σύνοδος ἐπεβόα λέγουσα· Ἐνάθεμα αὐτῷ.

537 Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτω ἡ ἀγία σύνοδος τίνας ἐστὶν ἄξιος ὁ παρῶν μῆτε ὁμολογῶν σαφῶς τὴν ὀρθὴν πίστιν μῆτε συνθέσθαι τῷ φρονή-
ματι τῆς παρούσης ἀγίας συνόδου βουλόμενος, ἀλλ' ἐπιμένων τῇ διεστραμμένῃ καὶ
πονηρᾷ αὐτοῦ κακονοίᾳ.

538 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἀμασεῖας Σέλευκος εἶπεν· Ἄξιός μὲν ἐστὶν οὗτος καθαιρέσεως, ἐν δὲ τῇ φιλανθρωπίᾳ μόνον τῆς ὑμετέρας κεῖται ἀγιωσύνης.

539 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Εἰ μὲν ὁμολογήσας τὸ οἰκεῖον πταῖσμα ἐπέισθη
ἀναθεματίσαι τὸ ἴδιον δόγμα καὶ συνθέσθαι ἡμῖν ἐπομένοις ταῖς ἐκθέσεσιν τῶν ἀγίων πατέρων,
εἰκότως ἤξιοῦτο συγγνώμης· ἐπειδὴ δὲ ἐπιμένει τῇ ἑαυτοῦ παρανομίᾳ, ὑποπεσεῖται
τοῖς τῶν κανόνων ἐπιτιμίῃς.

540 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Λέγω μὲν ταῦτα, ἐπειδὴ καὶ ὑμεῖς νῦν ἐκελεύσατε,
οὐκ ἀναθεματίζω δέ. ὁ γὰρ λέγω, μετὰ ἀληθείας λέγω. 15

541 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξότατος ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ πατρικίος
Φλωρέντιος εἶπεν· Δύο φύσεις λέγεις καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν; εἶπέ.

542 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἐγὼ ἀνέγνων τοῦ μακαρίου Κυρίλλου καὶ τῶν ἀγίων
πατέρων καὶ τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου ὅτι ἐκ δύο μὲν φύσεων εἶπον πρὸ τῆς ἐνώσεως, μετὰ
δὲ τὴν ἐνωσιν καὶ τὴν σάρκωσιν οὐκέτι δύο φύσεις εἶπον, ἀλλὰ μίαν. 20

543 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξότατος ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ πατρικίος
Φλωρέντιος εἶπεν· Ὁμολογεῖς δύο φύσεις μετὰ τὴν ἐνωσιν; εἶπέ. ἔὰν μὴ εἴπησις,
καθαιρῆι.

L IIII 229 544 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἀναγνωσθῆναι κελεύσατε τὰ τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου,
ἵνα γνῶτε ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον λέγει. 25

545 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Βασίλειος εἶπεν· Ἐὰν μὴ δύο φύσεις μετὰ τὴν ἐνωσιν
εἴπησις, σύγκρασιν λέγεις καὶ σύγχυσιν.

M VI 748 546 Καὶ ἀναστὰς ὁ αὐτὸς Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· Ταύτην
ἦν λέγουσίν με εἰρηκέναι φωνὴν ἐγὼ οὐκ εἶπον αὐταῖς λέξεσιν. οὐκ οἶδα ταῦτα εἰρη-
κῶς, εἰρηκῶς δὲ τοῦ μονάζοντος ἐκ δύο φύσεων λέγω τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, μετὰ
δὲ τὴν ἐνωσιν μίαν φύσιν καὶ μὴ προσθέντος σεσαρκωμένην καὶ ἐνανθρωπήσασαν [ταῦτα]
οἶδα εἰρηκῶς ὅτι ἔὰν εἴπησις ἐκ δύο φύσεων, μετὰ δὲ τὴν ἐνωσιν εἴπησις μίαν καὶ ἔὰν μὴ
προσθῆις σεσαρκωμένην καὶ ἐνανθρωπήσασαν, ὑπονοῆι σύγχυσιν λέγειν καὶ σύγκρασιν·
ἔὰν δὲ προσθῆις σεσαρκωμένην καὶ ἐνανθρωπήσασαν, τὰ αὐτὰ τοῖς πατράσιν ἡμῶν

26 ἐπὶ διοσκόρου B^{mg} [falso] 28 ἐπὶ διοσκόρου M^{mg} ἐν χαλκηδόνι B^{mg} [falso]

4—17. 18—23 = infra 771. 775

24—27 = infra 777. 545. 546 cf. 168. 176. 788. 791. 850

26—30 εἰρηκῶς adfert Timotheus Aelurus f. 56^b. 57^a

MBpSΦ, Λⁿ [545—548 = Coll. Nou. 10, 119—122]

3 αὐτῷ μετὰ ἀνάγκησ οὐκ ἐνι πίστισ B 4 καὶ μετὰ ταῦτα om. BS 9 τῇ φιλανίᾳ δὲ B
κεῖται τῆσ ὑμετέρασ B 10 ἴδιον B 11 ἐπόμενοσ B 14 λέγω μὲν] λέγομεν p 16 πατρικίων Mr
17 Φλωρέντιος om. B εἶπέ] εἶναι Λⁿ 19 ἀγιωτάτου B 21 πατρικίων Mr 24 μα-
καρίου B 26 ἐπίσκοπος σελευκείασ B τὴν om. p 28 ὁ αὐτὸσ om. B Σελευκείσ
om. MrΛⁿ 29 οἶδα] intellego Λⁿ 29/30 εἰρηκῶσ om. Φ 30 χν πρὸ τῆσ ἐνώσεωσ B
31 ταῦτα MrS om. BΦΛⁿ 32 φύσεων πρὸ τῆσ ἐνώσεωσ B εἴπησις om. B ἔὰν om. B
33/34 ὑπονοῆι — ἐνανθρωπήσασαν om. S 33 καί:] ἦ B

- λέγεις, δῆλον γὰρ ὅτι κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν πατέρων [ὅτι] ἄλλο μὲν τί ἐστὶν ἡ θεότης αὐτοῦ, τουτέστιν τοῦ ἐνὸς κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἄλλο τι ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἢ ἐκ μητρὸς.
- 547 Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Αὕτη οὖν ἡ φωνὴ παραπτεποίηται;
- 548 Βασίλειος ἐπίσκοπος Ἰσαυρίας εἶπεν· Οὐ μέμνημαι οὐδὲ οἶδα εἰρηκῶς.
- 549 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξότατος Φλωρέντιος εἶπεν· Ὁ μὴ λέγων ἐκ δύο φύσεων καὶ δύο φύσεις οὐ πιστεύει ὀρθῶς.
- 550 Καὶ ἀναστᾶσα ἡ ἁγία σύνοδος [ἅπασα] ἐπεβόα· Μετὰ ἀνάγκης οὐκ ἔστιν πίστις. πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων. τῶν ὀρθοδόξων βασιλέων πολλὰ τὰ ἔτη. ἡ πίστις ὑμῶν ἀεὶ νικᾷ. οὐ συντίθεται, τί αὐτὸν πείθεις;
- 551 Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Διὰ πάντων πεφώραται Εὐτυχῆς ὁ πάλαι πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ἐκ τε τῶν ἤδη πεπραγμένων καὶ τῶν οἰκείων αὐτοῦ νῦν καθεσέων τὴν Οὐαλεντίνου καὶ Ἀπολιναρίου κακοδοξίαν νοσῶν καὶ ταῖς ἐκείνων δυσφημίαις ἀμεταθέτως ἀκολουθῶν, ὅς γε οὐδὲ τὴν ἡμετέραν αἰδεσθεῖς παραίνεσίν τε καὶ διδασκαλίαν συνθέσθαι τοῖς ὀρθοῖς δόγμασιν κατεδέξατο· ὅθεν ἐπιδακρύσαντες καὶ στενάξαντες ἐπὶ τῇ παντελεῖ ἀπωλείᾳ αὐτοῦ ὠρίσαμεν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ βλασφημηθέντος ἀλλότριον αὐτὸν εἶναι παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς κοινωνίας καὶ τοῦ προεστάναι μοναστηρίου, εἰδόντων ἐκείνων πάντων τῶν μετὰ ταῦτα διαλεγομένων αὐτῶι ἢ συντυγχανόντων ὡς ὑπεύθυνοι ἔσονται καὶ αὐτοὶ τῶι τῆς ἀκοινωνησίας ἐπιτιμῶι ὡς μὴ ἀποστάντες τῆς πρὸς αὐτὸν ὁμιλίας.
- 552 1 Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως [νέας] Ῥώμης ὄρισας ὑπέγραψα 20
 2 Σατορνίνος ἐπίσκοπος Μαρκιανουπόλεως ὄρισας ὑπέγραψα M VI 749
 3 Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας ὄρισας ὑπέγραψα
 4 Σέλευκος χάριτι Χριστοῦ ἐπίσκοπος Ἀμασείας τοῦ Ἐλενοπόντου ὄρισας ὑπέγραψα
 5 Εὐάλιος ἐπίσκοπος Χαλκηδόνος ὄρισας ὑπέγραψα
 6 Τιμόθεος ἐπίσκοπος ὄρισας ὑπέγραψα 25
 7 Δωρόθεος ἐπίσκοπος ἐλέει θεοῦ Νεοκαισαρείας ἀναγνοῦς καὶ συναιδέσας ὑπέγραψα
 8 Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης ὠρίσα· εἴ τις ἄλλο φρονεῖ ἔνεκεν τῆς πίστεως ἔξωθεν τῶν ὀρισθέντων παρὰ πάσης τῆς ἁγίας σύνοδου τῆς κατὰ Νίκαιαν, ἀνάθεμα ἔστω
 9 Καλλίνικος ἐπίσκοπος Ἀπαμείας τῆς Βιθυνίας ὄρισας ὑπέγραψα L III 231
 10 Κεκρόπιος ἐλέει θεοῦ ἐπίσκοπος Σεβαστοπόλεως ὄρισας ὑπέγραψα 30
 11 Μελίφθογγος ἐλέει θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς κατὰ ἡλιούπολιν ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ὄρισας ὑπέγραψα

5 ἐπὶ φλαβιανοῦ M^{ms} ἐν κωνσταντινουπόλει B^{ms} 10 εὐτυχοῦς καθαίρεσις inscr. M καθαίρεσις εὐτυχοῦς M^{ms}B^{ms} 14 σημ τὰ τῆς καθαίρεσεως ῥήματα r^{ms}
 5—6 = infra 777 7—9 = infra 783 10—20 = infra 825
 3—4. 10—19 adfert Timotheus Aelurus f. 57^a

MBpSΦΛⁿ

1 γὰρ MpS δὲ B om. ΦΛⁿ ὅτι¹ erasit M ὅτι² om. ΒΛⁿΦ^a 2 καὶ ἄλλο] ἄλλο δὲ Β αὐτοῦ om. Β τῆς μητρὸς ἢ ἐσάρκωσεν ἑαυτὸν καὶ ἐφθάρη ἐν τῷ χάρτη μέρος Β cf. infra 791
 3 οὖν om. S 5 πατρικίος φλωρέντιος Β 7 ἅπασα MBpSΦΛⁿ, cf. Rusticum 783 adnotantem: hic Graeci codices male habent *omnis sancta synodus*; nam in praecedentibus, ubi ipsa actio prius inserta est, non habet ipsum *omnis* ἐστίν] ἐνι Β 8 τῶν ὀρθοδόξων βασιλέων om. MS
 9 ὑμῶν MΦΛⁿ ἡμῶν BpS cf. infra 783 11 οἰκείων Β et 825 ἰδίῳ MpS
 14 ὀρθοδόξοις Β 17 ἐκείνων] hoc Φ 20 Ῥώμησ Φ νέασ Ῥώμησ MpS om. ΒΛⁿ ἐπίσκοπος om. inde a 21 S, inde a 22 Β 23 χάριτι χριστοῦ om. BS τοῦ om. S inde a 23 ὄρισας ὑπέγραψα et cetera omnia praeter ipsa episcoporum civitatumque nomina om. Β 24 om. Λⁿ καλχηδόνοσ MpS 25. 26 post 28 coll. Λⁿ 26. 30. 31 etc. ἐλέει θῦ om. S 30 σεβαστουπόλεωσ M^{ms} 31/32 μελίφθογγοσ τῆς κατὰ ἡλιούπολιν Β om. Φ^a 31 postulatur Ἰουλιόπολιν

- 12 Λογγίνος ἑλέει θεοῦ ἐπίσκοπος Χερσονήσου ὀρίσας ὑπέγραψα
 13 Τρύφων ἐπίσκοπος τῆς Χίου πόλεως τῶν Νήσων τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ὀρίσας ὑπέγραψα
 χειρὶ ἐμῇ
 14 Παῦλος ἐπίσκοπος τῆς Ἀπολλωνιατῶν πόλεως ἀγίας ἐκκλησίας ὀρίσας ὑπέγραψα.
 ὁ ἑαυτὸν δείρας, οὐδεὶς αὐτοῦ φείδεται 5
 15 Σάβας ἐπίσκοπος Πάλτου ὀρίσας ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ
 16 Ἰοβιανὸς ἐπίσκοπος Διβέλτου ὀρίσας ὑπέγραψα
 17 Ἰουλιανὸς ἐλάχιστος ἐπίσκοπος τῆς Κῶ ὀρίσας ὑπέγραψα
 18 Σαβινιανὸς ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Τερμισσὸν καὶ Εὐδοκιάδα καὶ Ἰοβίαν ἀγίας τοῦ
 θεοῦ ἐκκλησίας ὀρίσας ὑπέγραψα 10
 19 Εὐστόχιος ἑλέει θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς ἀγίας ἐκκλησίας Δοκιμίου ὀρίσας ὑπέγραψα
 20 Πιόνιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Τρωάδα ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ὀρίσας
 ὑπέγραψα
 21 Κοσσίνιος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Ἱεροκαιοσαρείας ὀρίσας ὑπέγραψα
 22 Ἰωάννης ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Ὑρκανῶν ὀρίσας ὑπέγραψα 15
 M VI 752 23 Διαφερόντιος ἐπίσκοπος πόλεως Ὀλβης ὀρίσας ὑπέγραψα
 24 Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Μουστίνης ὀρίσας ὑπέγραψα
 25 Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Εὐδοξίουπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 26 Εὐδόξιος (ἐπίσκοπος πόλεως) Βοσπόρου (ὑπέγραψα) ὀρίσας διὰ τοῦ πρεσβυ-
 τέρου Βασιλίσκου 20
 27 Θωμᾶς ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Βαλεντινιανουπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 28 Αὐρήλιος ἐπίσκοπος τῆς ὀππιτανῶν ὑπέγραψα
 29 Τιμόθεος ἐπίσκοπος ἀριμουπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 30 Γενέθλιος ἐπίσκοπος Ἀργείων ὑπέγραψα
 31 Ἀνδρέας πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς διὰ 25
 τοῦ πρεσβυτέρου Τιμοθέου
 32 Φαῦστος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς τοῦ
 πάλαι πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου
 33 Μαρτίνος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τοῦ μακαρίου Δίου ὑπέγραψα τῇ
 καθαιρέσει Εὐτυχοῦς τοῦ πάλαι πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου διὰ τοῦ ἀδελφοῦ 30
 Φιλίππου
 34 Μανουήλιος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς
 35 Πέτρος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τοῦ μακαρίου Θαλασσίου ὑπέγραψα
 τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς τοῦ πάλαι πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου διὰ Θεοδώρου
 μοναχοῦ 35

MBpSΦΛⁿ

1 χερσονήσου MΦ^a 2/3 τρύφων χίου πόλεωσ τῶν νησιῶν B 4 παῦλοσ ἀπολλωνιέων B
 ἐκκλησίασ ὦν p 5 ὁ γὰρ S 6 σάββασ B 7 ἰοβιανὸσ λιβέλτου B ἰοβινὸσ MpΦΛⁿ
 τοβιβιανὸσ S διβέλτου p δυβέλτου S δηβελτοῦ M 8 ἰουλιανὸσ τῆσ κῶ B 9/10 σαβινιανὸσ
 τῆσ κατὰ τέρμισσον καὶ εὐδοκιάδα B 9 σαβιανὸσ pS ἰοβίαν καὶ εὐδοκιάδα S 11 εὐστόχιος
 [= Λⁿ] δοκιμίου B εὐτύχιος MpSΦ 12/13 πιόνιος B 14 εὐσίγνιοσ ἱεροκαιοσαρείασ B
 κοσσίνιοσ p κοσσίγνιοσ MSΦ^r 15 ἰωάννησ λυκαόνων B πόλεωσ om. pS 16 διαφερόντιος
 [= Λⁿ] ὀλόησ B διαφερέντιος MpSΦ 17 ἰουλιανὸσ παλαιστίνησ B μουστίνησ M μωστίνησ p
 μουστίνησ S 18 ῥωμανὸσ εὐδοξίουπόλεωσ B 19/20 om. S εὐδόξιοσ βοσπόρου B Εὐδόξιοσ — ὑπέ-
 γραψα om. Mp suppleui ex ΦΛⁿ ὀρίσας om. p 21—p. 147, 31 om. B 21 βαλεντιανου-
 πόλεωσ pS 22 Popitanae Λⁿ ὀρίσασ ὑπέγραψα S his gestis subscripsi Φ^r post 22 habet
 Secundinus episcopus Nouensis his gestis subscripsi Ianuarius episcopus civitatis Macrianae subscripsi Λⁿ
 23 om. pS ἀριμουπόλεωσ MΦ pρισκοπολεωσ Λⁿ, late Πριμουπόλεωσ 24 ἄργουσ pS 25, 26 om. Λⁿ
 27 archimandrites monasterii beati Dionysii Λⁿ 29—31 om. Λⁿ 32/33 ὑπέγραψα — ἀρχιμαν-
 δρίτης om. p 33—35 ante 32 coll. Λⁿ

- 36 Ἰώβ πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ὑπέγραψα τῆι καθαιρέσει Εὐτυχοῦς διὰ τοῦ
διακόνου μου Ἀνδρέου
- 37 Ἀντίοχος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τοῦ μακαρίου Θεοτέκνου ὑπέγραψα
τῆι καθαιρέσει Εὐτυχοῦς
- 38 Ἀβράμιος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ὑπέγραψα τῆι καθαιρέσει Εὐτυχοῦς 5
- 39 Θεόδωρος μονάζων καὶ ἀρχιμανδρίτης ὑπέγραψα τῆι καθαιρέσει Εὐτυχοῦς
- 40 Θεόδωρος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης τῶν Αἰγυπτίων ὑπέγραψα τῆι καθαι-
ρέσει Εὐτυχοῦς
- 41 Πιέντιος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης τοῦ μαρτυρίου τῶν νηπίων ὑπέγραψα
τῆι καθαιρέσει Εὐτυχοῦς 10
- 42 Φλαβιανὸς ἀρχιμανδρίτης μονῆς τοῦ ἀγίου Ἑρμάου ὑπέγραψα τῆι καθαιρέσει Εὐτυχοῦς M VI 753
- 43 Εὐσέβιος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς Ἑλίας ὑπέγραψα τῆι καθαιρέσει
Εὐτυχοῦς
- 44 Εὐσέβιος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τοῦ ἀγίου Εὐλογίου ὑπέγραψα διὰ
Θεοδούλου διακόνου μου τῆι καθαιρέσει Εὐτυχοῦς 15
- 46 Τρύφων ἀρχιμανδρίτης ὑπέγραψα τῆι καθαιρέσει Εὐτυχοῦς
- 46 Ἰάκωβος διάκονος καὶ ἀρχιμανδρίτης τῶν Σύρων ὑπέγραψα διὰ Ζωτικοῦ μονά-
ζοντός μου τῆι καθαιρέσει Εὐτυχοῦς
- 47 Ἑλπίδιος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ὑπέγραψα τῆι καθαιρέσει Εὐτυχοῦς
- 48 Παῦλος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης τοῦ αἰθρίου ὑπέγραψα τῆι καθαιρέσει 20
Εὐτυχοῦς
- 49 Κάρωσος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ὑπέγραψα τῆι καθαιρέσει Εὐτυχοῦς
- 50 Ἀστέριος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης τῆς μονῆς τοῦ μακαρίου Λαυρεντίου
ὑπέγραψα τῆι καθαιρέσει Εὐτυχοῦς
- 51 Καλλίνικος μονάζων καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τῶν Θεοδότου ὑπέγραψα τῆι καθαι- 25
ρέσει Εὐτυχοῦς
- 52 Γερμανὸς πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ὑπέγραψα τῆι καθαιρέσει Εὐτυχοῦς διὰ
Γλυκερίου διακόνου
- 53 Μάρκελλος ὁ ἐλάχιστος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ὑπέγραψα τῆι καθαιρέσει
Εὐτυχοῦς χειρὶ ἐμῇ 30
- Ἄλλοι $\bar{\nu}\bar{\gamma}$ ὑπέγραψαν

553 Εὐτυχῆς ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· Τινὰ τῶν ὑπομνημάτων τῶν ἀναγνωσθέντων παρε-
ποιήθη καὶ ἔστιν τὰ ἐπὶ τούτοις πεπραγμένα καὶ ἀξιῶ ταῦτα ἀναγνωσθῆναι.

554 Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ὑποδεχθέντα ἀναγινωσκέσθω καὶ
ἐμφερέσθω τοῖς πραττομένοις ὑπομνήμασιν. 35

32 post εἶπεν inser. ἐπὶ διοσκόρου MpS ἐν ἐφέσω Bms

MBpS, Λⁿ [usque ad 26 = Coll. Nouar. 2, 161; inde a 32 = Coll. Nouar. 10, 124 sq.]

2 μου om. S 5 ἀβράμιος p 11 *Claudius archimandrita subscripsi* Λⁿ Ἑρμάου M
Ἑρμείου p *Hermylli* Φ 14/15 om. Λⁿ post 16 coll. S 17 καὶ om. M τῶν om. S
20 αἰθρίου pΦ^c ἑθρίου M^{corr} *aetherii* Φ^a 26—31 om. Λⁿ, sed cf. Coll. Nouar. 10, 123 31 om. S
πεντήκοντα τρεῖς p 32 ὁ ἀρχιμανδρίτης p πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης BΛⁿ ὑπομνημάτων
ἀναγνωσμάτων S 32/33 παραπεποίηται B 34 ἀναγνωσθῶσι B

555

Ἀντίγραφον ὑπομνημάτων γενομένων Εἰδοῖς Ἀπριλλίαις ἐν Κωνσταντινουπόλει

L III 234 Φλαυίου Πρωτογένους καὶ τοῦ δηλωθησομένου ὑπάτου, θείαι κελεύσει, καθεζομένων
 d. 13. m. Apr. 449 ἐν τῇ μειζοτέραι στοαῖ τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας

- 1 Φλαβιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ταύτης τῆς ἐνδόξου πόλεως
- M VI 756 2 Φλωρεντίου τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου ἀπὸ ἐπάρχων πόλεως καὶ ἀπὸ ἐπάρχων πραι- 5
 τωρίων τὸ ἕκτον καὶ ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου
- 3 Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Καισαρέων πόλεως ἐπαρχίας Καππα-
 δοκίας
- 4 Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀγκυρανῶν πόλεως
- 5 Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀμασέων πόλεως 10
- 6 Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Σελευκέων πόλεως ἐπαρχίας Ἰσαυρίας
- 7 Ἀλεξάνδρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Τομέων πόλεως ἐπαρχίας Σκυθίας
- 8 Μαρινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Συναδέων πόλεως
- 9 Μελιφθόγγου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἰουλιουπολιτῶν πόλεως
- 10 Ἀκακίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀριαραθηνῶν πόλεως 15
- 11 Πρόκλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀδραηνῶν πόλεως
- 12 Δανιηλίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Καδοηνῶν πόλεως
- 13 Σάβα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Παλτηνῶν πόλεως
- 14 Λογγίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χερσονησιτῶν πόλεως
- 15 Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Βυρκαληνῶν πόλεως ἐπαρχίας Καρίας 20
- 16 Παυλίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεοδοσιουπολιτῶν πόλεως ἐπαρχίας
 Ἀσίας
- 17 Θωμᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεοδοσιουπολιτῶν πόλεως ἐπαρχίας Φρυ-
 γίας Πακατιανῆς
- 18 Τιμοθέου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀρκηνῶν πόλεως ἐπαρχίας Παλαι- 25
 στήνης
- 19 Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Δορυλαέων πόλεως ἐπαρχίας Φρυγίας
 Σαλουταρίας
- 20 Παύλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀπολλωνιατῶν πόλεως ἐπαρχίας Βι-
 θυνίας 30
- 21 Εὐδοξίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Βοσπορηνῶν πόλεως
- 22 Εὐστοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Δοκιμηνῶν πόλεως

1 τὰ πραχθέντα μετὰ τὴν καθαίρεσιν εὐτυχοῦς ἐν κωνσταντινουπόλει, ἀναγνωσθέντα δὲ ἐν ἐφέσω ἐπὶ διοσκόρου M^{mg}

MBpSΦΛⁿ

1 ἰδοῖς M ἀπριλλίαις M 2 φλαυίου Mp, corr. M 4 εὐλαβεστάτου MpSΦaccⁿ ἀγιω-
 τάτου BΦr 6 καὶ* om. Λⁿ πατρικίων Mp 9 sq. hinc inde semper om. τοῦ εὐλαβεστάτου B
 10 πόλεως om. B 11 τῆς — ἐπαρχίας] σελευκείας B 12 ταμέων S ἐπαρχίας om. B
 13 μαρινιανοῦ MpΦ μαριανοῦ BS *marino* Λⁿ τῆς — πόλεως] συνάδων B 14 τῆς — πόλεως]
 ἡλιουπόλεως B Ἰουλιουπολιτῶν M^{corr} Ἰουλιουπολιτῶν MS Ἰλιοπολιτῶν p 15 τοῦ — πόλεως]
 ἀριαραθίας B ἀριαραθηνῶν p ἀριαθηνῶν S ἀριαθητῶν M ἀριαθιτῶν M^{corr} 16—p. 149, 18 om. Λⁿ
 16 τῆς — πόλεως] ἀδριανουπόλεως B cf. Φ Ἀδραηνῶν scripsi ἀδριανῶν p ἀνδριανῶν S
 ὄσπορηνῶν M iii ras. 17 δανιηλ B τῆς om. B καλοηνίας B 18 σάββα B
 τῆς — πόλεως] παλαιστηνοῦ B 19 τῆς — πόλεως] χερσονησιωτῶν B χερσονησιτῶν p
 20 *hyrcanopolitanius* Φ* *hyrcadenipolitanius* Φ^{cr} πόλεως ἐπαρχίας om. B 21 τοῦ — πόλεως]
 θεοδοσιουπόλεως B 23 τῆς — ἐπαρχίας] θεοδοσιουπόλεως B 25, τοῦ — Παλαιστίνης,
 ἀρκηνῶν παλαιστηνοῦ B 25 ἀρκινῶν M σαρκενῶν S σαρακενῶν pΦ 27 τοῦ — ἐπαρχίας]
 δορυλλαίου B 29 τοῦ — ἐπαρχίας] ἀπολλωνιατῶν πόλεως B 31 τοῦ πόλεως] βοσπόρου B
 32 εὐτυχίου S τοῦ — πόλεως] δοκιμίου B

- 23 Τιμοθέου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Πριμουπολιτῶν πόλεως
 24 Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεοδοσιουπολιτῶν πόλεως ἐπαρχίας Ἀρμενίας
 25 Σεκουνδίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Νοβηνησίων πόλεως
 26 Κανδιδιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχέων πόλεως ἐπαρχίας Πισιδίας
 27 Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ
 28 Λογγίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Τυμανδηνῶν πόλεως ἐπαρχίας Πισιδίας
 29 Γεροντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Βασιλινουπολιτῶν πόλεως
 30 Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχέων πόλεως ἐπαρχίας Πισιδίας
 31 Παύλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀνθηδονιτῶν πόλεως
 32 Νατίρα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Γαζαίων πόλεως
 33 Εὐφρατᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἐλευθεροπολιτῶν πόλεως ἐπαρχίας Κρήτης
 34 Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χίου πόλεως
 35 Αὐρηλίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀδραμυτηνῶν πόλεως

L III 235
M VI 757
6

παρόντος Μάμα τοῦ περιβλέπτου κόμητος καὶ προξίμου τοῦ θείου σκρινίου τῶν λιβέλλων καὶ τῶν θείων κογνιτιόνων

20

556

Μακεδόνιος ὁ περίβλεπτος τριβουῖνος καὶ ρεφερενδάριος εἶπεν· Τῆι πρὸ ἐξ Εἰδῶν Ἀπριλλίων ἀπὸ θείων μανδάτων ἐκελεύσθη τούς εὐλαβεστάτους ἐπισκόπους τὴν πίστιν τῶν πρώην γενομένων ὑπομνημάτων περὶ τῆς αἰτίας ἣτις μεταξὺ Φλαβιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου καὶ Εὐτυχοῦς τοῦ ἀρχιμανδρίτου κινεῖται, ἐκζητηθῆναι· ὅπερ ἐν τῶι παρόντι ὡσαύτως γενέσθαι ἢ βασιλικὴ ἐκέλευσεν αὐθεντία.

d. 8. m. Apr.
a. 449

25

557

Φλαύιος Φλωρέντιος ὁ μεγαλοπρεπέστατος ἀπὸ ἐπάρχων πόλεως καὶ ἀπὸ ἐπάρχων πραιτωρίων τὸ ἕκτον καὶ ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρίκιος εἶπεν· Τὰ πραχθέντα ἐπὶ τῆι καταθέσει τοῦ περιβλέπτου ρεφερενδαρίου παρούσης τῆς ἀγίας συνόδου ἀναγινωσκέσθω.

Καὶ ὅποτε προηνέχθη τὸ σχεδάριον ἀπὸ τοῦ θείου σκρινίου τῶν λιβέλλων καὶ τῶν θείων κογνιτιόνων, παρὰ Ἰωάννου τοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος τοῦ αὐτοῦ θείου σκρινίου ἀνεγνώσθη

MB, p [usque ad 11/12 Πισιδίας], P[inde a 13 Παύλου], SΦΛⁿ

1 τοῦ — πόλεως] πριμουπόλεωσ B cf. Φ τριμουπολιτῶν MpS 2 τοῦ — ἐπαρχίας] θεοδοσιουπόλεωσ B θεοδοσιουτῶν S 4 τοῦ — πόλεως] νικεσίου B Νοβηνησίων scripsi cf. p. 150, 23 νοκησιῶν MpS *nocensiana* Φ^a *nocissiana* Φ^a 5 κανδιανοῦ p 5/6 τοῦ — Πισιδίας] ἀντιοχέιασ πισσιδίασ B 7 τοῦ — τῆς om. B τῆσ πόλεωσ κῶ S 8/9 τοῦ — Πισιδίας] στύμμα πισσιδίασ B 8 στυμανδηνῶν pS 10 τοῦ — πόλεως] βασιλινουπόλεωσ B βασιλοπολιτῶν S 11. 12 τοῦ — Πισιδίας] ἀντιοχέιασ τριμιταρίασ B cf. Φ^a 13 τῆς — πόλεως] ἀνθηδόνουσ B 14 νατηράτου B νατήρου P νατίρου S τοῦ — πόλεως] γάζησ B γαζέων M^{corr} 15 εὐφράτου BS τοῦ — πόλεως] ἔλευθεροπόλεωσ B 17 τοῦ — πόλεως] χίου B 18 ἀβρηλίου B τοῦ — πόλεως] ἀδραμυτηνοῦ B ἀδραμυτινῶν P ἀδραμυτινῶν S 19 παρόντος om. S μάμαντοσ PS πρωξίμου B^l 21 τριβουῖνος om. B τῆι om. S Ἰδῶν M 22 ἀπριλλίων M, corr. M 23 γενομένων om. S 24 κεινήται B 26 φλάβιοσ S φλαύβιοσ P φλαβιανόσ M ὁ μεγαλοπρεπέστατος om. B πόλεωσ — ἐπάρχων om. B 27 καὶ BΦ om. MPS 28 ἀναγνωσθήτω B 29 προσηνέχθη BS σχιδάριον P 30 ἐσκέπτοροσ M^{corr} ἐσκέπτοροσ S ἐσκέπτωροσ P ἐξκέπτοροσ M ἐξσκέπτοροσ B

- 558 Φλαυίου Πρωτογένους τοῦ λαμπροτάτου καὶ τοῦ δηλωθησομένου ὑπάτου πρὸ
d. 8. m. Apr. ἕξ εἰδῶν Ἄπριλλίων, ἐν Κωνσταντινουπόλει, θείαι κελεύσει, καθεζομένων ἐν τῷ ἀγίῳ
a. 449 τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας βαπτιστηρίῳ
- 1 Θαλασσίῳ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Καισαρέων πόλεως Καππαδοκίας
2 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἄγκυρανῶν πόλεως 5
3 Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Μελιτηνῶν πόλεως
M VI 760 4 Βασιλείῳ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Σελευκέων πόλεως ἐπαρχίας Ἰσαυρίας
5 Σατορνίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Μαρκιανουπόλεως
6 Μαρινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Συναδηνῶν πόλεως
7 Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Τυανέων πόλεως 10
8 Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χίου πόλεως
9 Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀμασέων πόλεως
L III 238 10 Κανδιδιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχέων πόλεως ἐπαρχίας Πισι-
δίας
11 Τιμοθέου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἄρκηνῶν πόλεως 15
12 Νατίρα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Γαζαίων πόλεως
13 Εὐσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Παρνασηνῶν πόλεως
14 Παύλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀνθηδονέων πόλεως
15 Θωμᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεοδοσιουπολιτῶν πόλεως
16 Εὐστοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Δοκιμηνῶν πόλεως 20
17 Γεροντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Βασιλινουπολιτῶν πόλεως
18 Ἀκύλα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Αὐροκλέων πόλεως
19 Σεκουνδίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Νοβησίων πόλεως
20 Ἀκακίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀριαραθηνῶν πόλεως
21 Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ 25
22 Πρόκλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀδραηνῶν πόλεως
23 Εὐδοξίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Βοσπορηνῶν πόλεως
24 Σάβα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Παλτηνῶν πόλεως
25 Τιμοθέου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Πριμοπολιτῶν πόλεως
26 Παυλίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεοδοσιουπολιτῶν πόλεως ἐπαρχίας 30
Ἀσίας

MBPSΦΛ^a

1 φλαυίου ΜΠ' φλαβίου M corr S 2 ἕξ MBPSΛ^a πέντε ΒΦ 15 δῶν Μ ἀπριλίων Μ, corr. Μ
ἀγιωτάτω Β 3 τῆς — ἐκκλησίας om. Β 4 τῆς — πόλεως] καισαρείας Β 5 καὶ om. ΒS
τοῦ — πόλεως] ἀγκύρασ Β 6 τοῦ — πόλεως] μελιτηνῆς Β μελιτινῶν ΜP μελητινῶν S
7 τοῦ — ἐπαρχίας] σελευκείας Β 8—p. 151, 2 om. Λ^a S σατορνίλου Μ σατορνιλίου S
τοῦ — τῆς om. Β μαρκιανῶν S 9 μαριανοῦ S τοῦ — πόλεως] συνάδων Β 10 τοῦ — πόλεως]
τυάνων Β τυάνων S 11 τοῦ — πόλεως] χίου Β 12 τοῦ — πόλεως] ἀμασέων Β 13 καν-
διανοῦ S 13/14 τοῦ — Πισιδίας] ἀντιοχείας πισιδίας Β 15 τοῦ — πόλεως] ἀρκίνου Β
σαρακηνῶν P σαρκηνῶν S, cf. Φ 16 νατηράτου Β νατήρα P νατήρου S τοῦ — πόλεως] γάζησ Β
γάζηων MPS, corr. P 17 τοῦ — πόλεως] παρνασοῦ Β 18 τοῦ — πόλεως] ἀνθηδόνοσ Β
19 τοῦ — πόλεως] θεοδοσιουπόλεως Β θεοδοσιουτῶν S 20 εὐτυχίου S τοῦ — πόλεως] δοκιμίου Β
δοκιμηνῶν MPS, corr. Μ 21 τοῦ — πόλεως] βασιλινουπόλεωσ Β 22 τοῦ — πόλεως]
ἀβροκλέου Β 23 ἰουλιανοῦ PS τοῦ — πόλεως] νοβισσίου Β νισιβίων P νισιβῶν S
24 τοῦ — πόλεως] ἀριαράθου Β ἀριααθηνῶν S 25 τοῦ — τῆς om. Β 25 26 Κῶ — τῆς om. Μ
κῶ πόλεωσ P 26 τοῦ — πόλεως] ἀδραμύτου Β Ἀδραηνῶν scripsi *hadrainaε* Φτ *adrianaε* Φα
ἀδραμυτηνῶν ΜΠ' ἀδραμητινῶν S 27 τοῦ — πόλεως] βοσπόρου Β βοσπορινῶν
M corr S 28 σάββα Β τοῦ — πόλεως] παλλήνου Β 29 τοῦ — πόλεως] πριμοπόλεωσ Β
τριμολιτῶν S 30 τοῦ — ἐπαρχίας] θεοδοσιουπόλεωσ Β

- 27 Παύλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀπολλωνιέων πόλεως
 28 Λογγίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Τυμανδηνῶν πόλεως
 559 Μακεδόνιος ὁ περίβλεπτος τριβούνος καὶ ῥεφερενδάριος εἶπεν· Εὐτυχῆς ὁ εὐλαβεστάτος ἀρχιμανδρίτης προσενεχθείσης δεήσεως τῇ βασιλικῇ θειότητι ἐδίδαξεν πρῶην M VI 761
 ἑαυτὸν εὐρηκέναι, καὶ τὰ λοιπά, ἅτινα ἐν τῷ θείῳ σκρινίῳ ἐμφέρονται. 5
- 560 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἡ δέησις τοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ Εὐτυχοῦς προενεχθεῖσα ἀναγινωσκέσθω καὶ ὁ λαμπρότατος τριβούνος νοτάριος καὶ ῥεφερενδάριος διδάξει εἴ τινες προσεδρεύουσιν ὑπὲρ τοῦ προσώπου πράττοντες τοῦ αὐτοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ.
- 561 Καὶ πρὶν ἢ ἀναγνωσθῆναι, Μακεδόνιος ὁ λαμπρότατος νοτάριος καὶ ῥεφερενδάριος 10
 εἶπεν· Προσεδρεύουσιν οἵτινες ὑπὲρ τοῦ προσώπου τοῦ μοναχοῦ δύνανται λέγειν.
- 562 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τί ἀρέσκει περὶ τούτου τοῖς εὐλαβεστάτοις ἐπισκόποις;
- 563 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος τῆς Δορυλαέων εἶπεν· Εἰ δι' ἐντολέως λέγει, κελεύσατέ με ἀναχωρῆσαι. 15
- 564 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ὅπερ ἐκέλευσεν ἡ βασιλικὴ αὐθεντία, παντὶ τρόπῳ παραφυλακτέον ἐστίν· δι' ὃ εἰ συγκατατίθενται οἱ εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι ἵνα εἰσδεχθῶσιν οὗτοι οἵτινες ὑπὲρ τοῦ προσώπου τοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ πράττειν ἔτοιμοὶ εἰσιν, εἴπωσιν.
- 565 Μελίφθογος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τοιαύτης κατηγορίας γινομένης L IIII 239
 ἀκόλουθόν ἐστιν παρῆναι τὸν κατηγορούμενον, εἰ καὶ τὰ μάλιστα οὐκ ἀκινδύνως γίνονται 21
 αἱ τοιαῦται κατηγορίαι. οὐδὲ γὰρ ἀπλῶς οὐδὲ ὡς ἔτυχεν, περὶ τῶν τυχόντων ἐστὶν τὸ δοκιμαζόμενον. ἐπεὶ οὖν ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς ἐκ παππῶϊας παραδόσεως συγκροτεῖν εἴωθεν τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ τοὺς κανόνας μηδ' ὅλως παρατιτρώσκεσθαι, ἀξιούμεν ἀνενεχθῆναι αὐτῷ, καὶ εἰ κελεύει ἐγκληματικὴν δίκην ἀγωνίσασθαι ἄλλον ὑπὲρ 25
 ἄλλον, καὶ τοῦτο προσδεχόμεθα, εἰ καὶ τὰ μάλιστα οἰκουμενικὴ ἐκελεύσθη γενέσθαι σύνοδος καὶ πεφύλακται τὰ καιριώτερα τῶν πραγμάτων ἐν ἐκείνῃ τῇ συνόδῳ καὶ μετεστάλησαν πολλοὶ καὶ δίκαιόν ἐστὶν τὰ θεσπισθέντα παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως εἰς πέρας ἀχθῆναι.
- 566 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τί ἑαυτῷ περὶ τούτου ὁ λαμπρότατος 30
 τριβούνος νοτάριος καὶ ῥεφερενδάριος ἐνταλθὲν εἶναι γινώσκει, κατάθηται.
- 567 Μακεδόνιος ὁ λαμπρότατος τριβούνος νοτάριος καὶ ῥεφερενδάριος εἶπεν· Ὁ εὐσεβέστατος δεσπότης ἡμῶν γνοὺς ὡς καθήρηται ὁ προλεχθεὶς ἀνὴρ, ἐκέλευσεν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ παντὸς τρόπου τοὺς ἀποσταλέντας εἰσελθόντας ἐπιγνῶναι ἀναγινωσκομένων τῶν M VI 764
 χαρτῶν τὰ παρ' αὐτοῦ εἰρημένα πρὸς αὐτὸν καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀγιώτατον 35
 ἀρχιεπίσκοπον.

MBPSΦΛ^a

1 τοῦ — πόλεως] ἀπολλωνέωσ B	Ἀπολλωνιέων scripsi ἀπολλωνέων PS ἀπολλωναίων M
2 τοῦ — πόλεως] μανδ spat. v spat. B	μανδηνῶν MPS cf. Φ 4 ἀρχιμανδρίτησ MPSΦΛ ^a
πρεσβύτεροσ καὶ ἀρχιμανδρίτησ BΦ ^{ac}	προσενεχθεῖσ ἐκ δεήσεωσ PS 4/5 πρῶην
ἑαυτὸν] πάντασ τὸν ἑαυτὸν [αὐτὸν S] PS	εὐρηκέναι M ^{ms} BΦΛ ^a ἐπιδηθηῆναι MPS τὰ — ἅτινα]
τὸ ὁποῖά τινα [τινι S] PS	7 προενεχθεῖσα BΛ ⁿ προσενεχθεῖσα MPSΦ νοτάριοσ τριβούνοσ S
τριβούνοσ B 12 τί] εἰ B	περὶ τούτου om. B 13 ἐπισκόποισ εἰπάτωσαν B 14 ὁ εὐλαβεστάτοσ ἐπίσκοποσ BΦ ^{ac}
δορυλλαέων P	δορυλλαίων B δορυλλέων S ἐνπόλεωσ PS 17 δι' ὃ εἰ] εἰ οὖν S
20 γενομένησ B	24 εἴωθεν] βούλεται B <i>nulnerare, sed magis custodire</i>
26 σύνοδοσ γενέσθαι B	27 χρῆ πεφυλάχθαι B καιριώτατα S 31 ὁ νοτάριοσ S om. B
ἐνταλθέντα MPS, corr. M	32 ὁ om. P 34/35 τῶν — εἰρημένα] τῶν
παρ' αὐτοῦ εἰρημένων ἐν τοῖσ χάρταισ S	35 αὐτοῦ] <i>episcopo</i> Φ 36 ἐπίσκοπον MP, corr. M

- 568 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἄπλοῦν ἐστὶν ὅπερ αἰτεῖται, καὶ διὰ τοῦτο ἐκεῖνοι εἰσέλθωσιν καὶ ἐπὶ τῇ αὐτῶν παρουσίᾳ ἢ δέησις ἀναγινωσκέσθω.
- 569 Καὶ ὅποτε εἰσῆλθον καὶ εἰς τὸ μέσον ἔστησαν Κωνσταντῖνος Ἐλευσίνιος καὶ Κωνσταντῖος οἱ εὐλαβέστατοι μοναχοί, Μακεδόνιος ὁ λαμπρότατος τριβούνος νοτάριος τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον προσφέρων εἶπεν· Χρῆ πάντα τὰ κελευσθέντα παρὰ τῆς αὐτῶν εὐσεβείας εἰπεῖν με. ἐκέλευσεν τοίνυν τοὺς τὸ τηνικαῦτα παρόντας ἀγιωτάτους ἐπισκόπους μεθ' ὄρκου εἰπεῖν εἰ ἀληθεῖς εἰσὶν τῶν ὑπομνημάτων ἀναγινωσκομένων αἱ καταθέσεις αἱ παρὰ ἑκατέρου τοῦ μέρους προενεχθεῖσαι.
- 570 Βασιλεῖος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Σελευκέων ἐκκλησίας εἶπεν· Μέχρι νῦν ὄρκον οὐκ ἴσμεν προσενεχθέντα ἐπισκόποις, ἀλλὰ καὶ ἐντέταλται ἡμῖν παρὰ τοῦ Mt. 5, 34—36 σωτῆρος Χριστοῦ μὴ ὁμόσαι μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶν τοῦ θεοῦ, μήτε ἐν τῇ γῆ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστὶν τῶν ποδῶν αὐτοῦ, μήτε εἰς τὴν κεφαλὴν τὴν ἑαυτοῦ τινὰ ὁμόσαι, ὅτι οὐδεὶς δύναται τρίχα τῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ δημιουργηθειῶν αὐτὸς ποιῆσαι. ἕκαστος δὲ ὡς θυσιαστηρίῳ παρεστῶς τὸν τοῦ θεοῦ φόβον ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ τὸ ἑαυτοῦ συνειδὸς φυλάττων καθαρὸν τῷ θεῷ τῶν ὄντων 15 αὐτῷ ἐν μνήμῃ οὐδὲν ἔχει παραλεῖψαι.
- 571 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος Φλωρέντιος εἶπεν· Ὡς ἅπαξ εἴρηται, τῶν δεήσεων ἢ ἀνάγνωσις παρακολουθήσει.
Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος ἀνεγνώσθη
- 572 Τοῖς εὐσεβεστάτοις καὶ πιστοτάτοις φιλοχρίστοις βασιλεῦσιν ἡμῶν Θεοδοσίῳ καὶ 20 I. III 242 Οὐαλεντινιανῷ τοῖς αἰώνιοις αὐγούστοις παρὰ Εὐτυχοῦς ἀρχιμανδρίτου. Πάντων μοι μετὰ τὸν θεὸν καὶ σωτηρίας καὶ τῆς ἀληθείας φανέρωσις γέγονεν ἢ εὐσέβεια ὑμῶν ἐν οὐδενὶ πράγματι παραλείψασα τῶν τε περὶ τῆς πίστεως ἔνεκα καὶ τῶν κατ' ἐμοῦ συκοφαντιῶν τὴν ἔρευναν ποιουμένη. τὸ γὰρ ὑπόμνημα τὸ σκαιωρηθὲν παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ κατ' ἐμοῦ ἀνεγνων τῇ χθὲς ἡμέραι καὶ εὔρον ἐναντία 25 τῶν πεπραγμένων κείμενα ἐν τῷ χάρτῃ. οὔτε γὰρ ἄ πρὸς ἐμὲ εἶρηκεν, ἔκειτο ἐν αὐτῷ οὔτε ἄ ἐγὼ ἐλάλησα, ἔταξαν ἐν τῷ αὐτῷ ὑπομνήματι. δέομαι τοίνυν τῆς ὑμετέρας γαληνότητος συνήθως τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἀντεχομένης καὶ τῆς ὑπολήψεως τῆς ἐμῆς βραχύτητος καταξιῶσαι θεσπίσαι τοὺς θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους τοὺς τὸ τηνικαῦτα M VI 765 συνεδρεύσαντας καὶ τοὺς νοταρίους τοῦ αὐτοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ καὶ τοὺς ἀποσταλέντας πρὸς με παρ' αὐτοῦ τοὺς εὐλαβεστάτους κληρικούς καὶ καλοῦντας ἀπαντῆσαι εἰς τὸ συνέδριον καὶ τὸν εὐλαβεστάτον διάκονον Ἀθανάσιον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βασιλείου συνελθεῖν παρόντος τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου Θαλασίου,

572 adfert Timotheus Aelurus f. 53^b. 54^a ita inscriptam: Δέησις Εὐτυχοῦς ἀρχιμανδρίτου ἧτις ἐπεδόθη τῷ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ καὶ ἐκίνησεν αὐτὸν ὥστε τὴν ἁγίαν σύνοδον ἐν Ἐφέσῳ συναγεῖραι

MBPSΦΛⁿ

2 τῆς — παρουσίας B 3 ἔλευσίνιος SΦ^{ac} 4 λαμπρὸς B 5 προσφέρων
Φ *proferatur* Λⁿ 5/6 εὐσεβείας MΦΛⁿ ἐξουσίας B βασιλείας S 7 ἀληθὲς S 8 ἑκάστου B
τοῦ om. BS 9 προενεχθεῖσαι Λⁿ προσενεχθεῖσαι MBPSΦ 9 πόλεως S 10 τοῦ νῦν B
οὐκ ἴσμεν ὄρκον B 10 προενεχθέντα Λⁿ ἐπισκόπων B 11 ὁμόσαι ὄλωσ B 12 τῶν
ποδῶν αὐτοῦ BΛⁿ *pedum dei* Φ τοῦ θῦ MPS 13 τὴν om. BS 14 αὐτῷ BS 15 τρίχα
om. B 16 τοῦ om. B 13/14 δημιουργηθέντων B 14 αὐτὸς om. B 15 ποιῆσαι τί B
19 ἐκσκέπτωρος PS ἐκσκέπτορος B | ἀνεγνώσθη οὕτως S 20 inscr. Ἴσον λιβέλλου δοθὲν τοῖς
εὐσεβεστάτοις καὶ φιλοχρίστοις βασιλεῦσι παρὰ εὐτυχοῦς ἀρχιμανδρίτου B εὐλαβεστάτοις MPS
πιστοτάτοις καὶ B ἡμῶν BΛⁿΦ om. MPS 22 τὸν om. S 23 τε om. B 25 ἐπισκόπου om. BΛⁿ
ἐχθὲς M 26 ἐν om. MPS 29 βραδυτήτος MPS, corr. M 30 θεοσεβεστάτους P 31 τηνικάδε B
30 εὐλαβεστάτου om. B Tim. 31 παρ' — τοὺς om. B 32 θεοφιλεστάτου B 33 συνεισελθεῖν B

ὥστε αὐτοὺς ἐρωτηθέντας εἶπεν μετὰ ἀληθείας ἐγγράφως ἅπερ ἴσασι. καὶ τούτου
 τυχὼν συνήθως ὑμῶν εὐχαριστήσω τῷ δεσπότη καὶ θεῷ τῶν ὅλων Χριστῷ καὶ τῇ
 ὑμετέραι εὐσεβείαι διὰ παντός.

- 573 Ὁ αὐτὸς καθωσιωμένος ἐσκέπτωρ εἶπεν· Ἔστιν καὶ θεία ὑποσημείωσις ἐν τῇ
 ἀναγνωσθείσῃ δεήσει τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν βασιλέως. 5
- 574 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Μετὰ προσκυνήσεως ἀναγινωσκέσθω.
 Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἀνεγνώσθη
- 575 Κατατιθέσθω παρὰ τοῖς εὐλαβεστάτοις ἐπισκόποις οἵτινες πρώην συνήλθον, οὐ
 μὴν ἀλλὰ καὶ παρὰ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Θαλασσίῳ, ἵνα παρὰ τούτοις παρόντων
 πάντων περὶ ὧν ἡ δέσις λαλεῖ, τοῦ πράγματος ἡ ἀλήθεια ἐκζητηθεῖ. 10
- 576 Ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Φλαβιανὸς εἶπεν· Οἱ εὐλαβεστάτοι διάκονοι καὶ
 νοτάριοι Ἀστέριος καὶ Ἀέτιος, Νόννος, Ἀσκληπιάδης καὶ Προκόπιος παρέστωσαν.
- 577 Καὶ ὁπότε εἰς [τὸ] μέσον ἔστησαν Ἀστέριος Ἀέτιος Νόννος Ἀσκληπιάδης Προκόπιος
 οἱ νοτάριοι τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ, ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος
 εἶπεν· Παρόντων πάντων τὰ ὑπομνήματα κατὰ τάξιν ἀναγινωσκέσθω. 15
- 578 Καὶ πρὶν ἢ προενεχθῶσιν, Ἀέτιος ὁ εὐλαβεστάτος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν·
 Οὐκ ἴσμεν, τῶν ποδῶν ὑμῶν, διὰ τί ἐκλήθημεν.
- 579 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Οἱ εὐλαβεστάτοι διάκονοι καὶ νοτάριοι
 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ τὰ ὑπομνήματα τὰ ἐν τούτῳ τῷ πράγματι
 τελεσθέντα προενέγκωσιν ἀναγνώσθησόμενα. 20
- 580 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Οὔτε τὴν αἰτίαν ἴσμεν ἐφ' ἧι πάρεσμεν, οὔτε
 δι' ὃ ἀπαιτούμεθα ὑπομνημάτων πρᾶξιν· τούτου ἕνεκεν ἀναβαλλόμεθα καὶ ἀξιούμεν
 γνῶναι ἐφ' ᾧ τε καὶ ἰστάμεθα καὶ ἀποκρίνεσθαι ὀφείλομεν.
- 581 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἄτινα ἐν τῇ δίκῃ Εὐτυχοῦς τοῦ μονά-
 ζοντος πραχθέντα παρηκολούθησεν, ἐπιζητοῦμεν δημοσιευθῆναι. 25
- 582 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Αἰτίαισι γὰρ τίς ποτε καθ' ἡμῶν τοιαύτη L III 243
 ἀνέκυψεν;
- 583 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τὸ πρᾶγμα ἀναζητηθῆναι ἐκελεύσθη
 καὶ διὰ τοῦτο τῶν ὑπομνημάτων ἡ προκομιδὴ ἀναγκαία ἐστίν. διὰ τί τοίνυν ὑπερ-
 θέσει καὶ πανουργίαι κέχρησαι; 30
- 584 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ὁ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐξετάσεως τῷ πράγματι M VI 768
 παρέχων καὶ τὴν αἰτίαν δότω ἡμῖν καιρὸν τοῦ ἀπολογεῖσθαι ἢ προενέγκαι ἢ μὴ
 προενέγκαι.
- 585 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ὑμεῖς τὰ ὑπομνήματα ἐξελάβετε· παρ'
 ὑμῶν τοίνυν ταῦτα προενεκτέα εἰσίν. 35

MBPSΦΛⁿ

1 μετὰ ἀληθείας om. S 2 ἀνυμνῶν B καὶ¹ om. B 4 ἐξσκέπτωρ B 5 εὐλαβεστάτου MP
 7 ἐξσκέπτορος B ἐσκέπτωρος PS 8 τοῖς εὐλαβεστάτοις ἐπισκόποις MPS cf. ΦΛⁿ τῶν εὐλαβεστάτων
 ἐπισκόπων M^{corr}B 9 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου θαλασσίῳ B τούτῳ Λⁿ 9/10 πάντων
 παρόντων B 12 καὶ¹ om. S 12/13 καὶ² — Ἀσκληπιάδης om. P 13 τὸ MS om. B
 καὶ προκόπιος B 16 προενεχθῶσιν ΒΛⁿ προσενεχθῶσιν MPSΦ 19/20 τὰ ἐν — τελεσθέντα
 ὑπομνήματα S τὰ ὑπομνήματα ἐν — τελεσθέντα ΜΠ^r 20 προσενέγκαντες ἀναγνώσατε S
 προσενέγκωσιν ΒΛⁿ προσενέγκωσιν ΜΡΦ 22 δι' ὃ MPS δὲ οὐ ἕνεκα B *pro quo* Φ *quare* Λⁿ δὲ ᾧ M^{corr}
 23 ἀποκρίνασθαι PS 25 πραχθέντα om. S παρηκολούθησαν P 27 γέγονεν ἢ ἀνέκυψεν B
 29 καὶ om. SP ἀναγκαία ἐστὶ τῶν — προκομιδῆ B προσκομιδῆ Φ 29/30 ὑπερέθεσι MPS,
 corr. M 32 ἢ] καὶ B om. Λⁿ προενέγκαι ΒΦ^rΛⁿ προσενέγκαι MPSΦ^{ac} 33 προενέγκαι ΒΦ^rΛⁿ
 προσενέγκαι MPSΦ^{ac} 35 προενεκτέα ΒΛⁿ προσενεκτέα MSΦ προσενέγκαι ἃ P ἐστὶν B

- 586 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Τίς ἐστὶν ὁ αἰτιώμενος;
- 587 Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Δεήσεις τοῦ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς ἀνεγνώσθησαν ἡμῖν περιέχουσαι ὡς ἐντυχόντος τοῖς ὑπομνήμασι καὶ ἐπισημηναμένου μὴ κείσθαι ἐν αὐτοῖς τὰ πεπραγμένα ἐν τῇ ἀγίαι συνόδῳ. δίκαιον οὖν ἡμῖν τοῦτο καταφαίνεται προκομισθῆναι ἐκεῖνα τὰ ὑπομνήματα οἷσπερ ἔφησεν ἐντετυχηκένοι, καὶ ἔξ αὐτῶν τὴν ἐξέτασιν τοῦ πράγματος γενέσθαι.
- 588 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος πρὸς Ἀέτιον εἶπεν· Τῶν ὑπομνημάτων τῶν ἀυθεντικῶν χρεῖα ἐστίν, ἐν οἷς αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἐπισκόπων περιέχονται· δι' ὅπερ ὡς πλειστάκις διελάλησα, ταῦτα παρὰ τῶν νοταρίων προκομισθῶσιν.
- 589 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Καταξιώσει ἡ ἀγία καὶ μεγάλη σύνοδος καὶ ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια καιρὸν ἡμῖν δοῦναι περὶ ὧν βουλόμεθα, λέγειν· οὐ γάρ ἐστὶν ἡμῖν ἀκίνδυνον.
- 590 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τὰ ὑπομνήματα πρῶτον ἀρμόζει δημοσιευθῆναι· μετὰ ταῦτα γὰρ εἴ τι διδάξει ἐπιζητεῖς, ἄδειά σοι παρασχεθήσεται.
- 591 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Οὐδὲν ἄτοπον οὐδὲ παρὰ τὸ δίκαιον ἐπιζητοῦμεν καὶ πρὸ πάντων ἐπίσταται ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια καί, καθὼς εἶπον, ἐπειδὴ οὐ περὶ μικρῶν ἡμῖν ἐστὶν ὁ κίνδυνος, περιηγήθημεν δὲ ὡς αἰτίαισι γέγονεν καθ' ἡμῶν παρὰ τινος πρὸς τὸν εὐσεβέστατον καὶ φιλόχριστον καὶ παρὰ τοῦ δεσπότη τοῦ θεοῦ ἡμῶν φρουρούμενον βασιλέα, ἀξιοῦμεν ταύτας καὶ ἐμφανεῖς ἡμῖν γενέσθαι καὶ τὰς αἰτίας μαθεῖν καὶ τὸ πρόσωπον στήναι καὶ φανεράν τὴν κατηγορίαν κατὰ φανερῶν προσώπων ποιήσασθαι, καὶ οὕτως ἀπολογησόμεθα καὶ ἑαυτοῖς συστησόμεθα θαρροῦντες τῇ δικαιοσύνῃ τῇ ὑμετέραι.
- 592 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Καθ' ὑμῶν τέως οὐδὲν κατετέθη, ἀλλὰ τὰ ὑπομνήματα ζητοῦνται, ἅτινα, καθὼς πλειστάκις ἐρρέθη, παρ' ὑμῶν προκομιστέα ἐστίν.
- 593 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἡ τῶν ὑπομνημάτων πρᾶξις ἄγει ἡμᾶς εἰς μέσον· οὔτε γὰρ παρὰ ἄλλων γεγένηται.
- 594 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Μὴ τινι ὑπονοίαι πληγεῖς ταῦτα προενέγκαι εὐλαβῆι;
- 595 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Οὐδὲν τοιοῦτο παρ' ἐμοῦ εἴρηται οὔτε γέγονεν.
- 596 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τὰ ὑπομνήματα προενεχθῶσι.
- M VI 769 597 Καὶ πρὶν ἢ προενεχθῶσιν, ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ταύτης τῆς ἐνδόξου πόλεως εἶπεν· Οἶδατε ὅτι τότε συνηγμένης τῆς ἀγίας συνόδου καὶ τὰς παρ' ἑκατέρων φωνὰς ἐξειλήφατε ὑμεῖς καὶ ἴστε ἀκριβῶς τὰ γεγραμμένα παρ' ὑμῶν. καὶ εἰ ἀληθῆ ταῦτα, εἶπατε μετὰ ἀκριβείας καὶ φόβου θεοῦ· εἰ δὲ παραπεποιήνται τινὰ, ὡς ἐπὶ τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ μὴ ψεύσησθε καὶ τὸν παραποιήσαντα μὴ παρασιωπήσητε.
- L III 246 598 Τούτων οὕτως μεταξύ λαληθέντων παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τὴν πρόθεσιν τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπαινοῦμεν

MBPSΦΛⁿ

2 εὐτυχοῦς ἀρχιμανδρίτου B 4 συνόδῳ καὶ ἐπιλαμβάνεται ἐν αὐτοῖς τῶν πεπραγμένων ἐν τῇ ἀγίαι συνόδῳ B 5 ἔφη B 8 διόπερ ὡς BΦⁿΛⁿ διόπερ Φ^{ac} διὸ ἄπερ MPS 9 προσκομισθῶσιν S 10 μεγάλη καὶ ἀγία B 11 εὐλάβεια S 11/12 οὐ — ἀκίνδυνον om. S 14 καὶ μετὰ S γὰρ om. S 16 καὶ² om. S 17 ἐστὶν ἡμῖν B περιηγήθημεν δὲ om. Λⁿ δὲ] γὰρ S om. Φ^{ac} 18 ἡμῶν om. B 20 κατηγορίαν] αἰτίαν B 21 καὶ² — συστησόμεθα om. B 23 κατετέθη BΦ ἐτέθη MPS *propositum est* Λⁿ 24 προσκομιστέα Φ 25 ἡμᾶς ἄγει B 27 οὐδὲ B 28/29 προσενέγκαι PS 30 τοιοῦτον BPS a me ΛⁿΦ ἐμοὶ MBPS οὐδὲ B 31 προσενεχθῶσιν MPSP^{ac} 32 προσενεχθῶσιν PSΦ πόλεωσ BΦ πόλεωσ φλαβιανῶσ MPSP 33 φωνὰσ BΦΛⁿ φωνὰσ ὅτι καὶ MPS 34 ἐγγεγραμμένα SΦ^a γενόμενα B 35 ἀκριβείας καὶ om. B παραπεποιήται BS 37 μεταξύ om. B 38 ἐπισκόπου ἐπαινοῦμεν BΦ^{ac}Λⁿ ἐπιστάμεθα ἐπισκόπου MI² ἐπισκόπου ἐπιστάμεθα S *episcopi nominus* Φ^r

ὅτι τῇ ἰδίᾳ συνειδήσει θαρρῶν ἀπεφήνατο τοὺς εὐλαβεστάτους νοταρίους τὰ ὑπομνήματα προενεγκεῖν καὶ τὴν ἀλήθειαν περὶ πάντων διδάξαι. δι' ὃ τὰ ὑπομνήματα, ὡς πλειστάκις εἴρηται, προενεχθῶσιν.

- 599 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἡ παραίνεσις τοῦ ὀσιωτάτου καὶ ἀγιωτάτου ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου τῇ γνώμῃ ἀποδέδωκεν τῇ ἡμετέρῃ ὥστε τὸ ἀληθές ἐπὶ τῇ πράξει τῶν ὑπομνημάτων εἰπεῖν. εἰ τοίνυν λεγόντων ἡμῶν πίστεως ἐσόμεθα ἄξιοι, καὶ κατατιθέμεθα καὶ προκομίσωμεν καὶ λέξομεν τὴν ἀλήθειαν.
- 600 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τῶν ὑπομνημάτων ἡ ἀνάγνωσις γινέσθω.
- 601 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἀξιῶ καὶ τὴν ἀγίαν σύνοδον τὴν τότε παροῦσαν ἐπιτρέψαι ἡμῖν προκομίσαι τὴν τῶν ὑπομνημάτων πράξιν.
- 602 Ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Σέλευκος εἶπεν· Ἀπαξ τοῦ ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κελεύσαντος προκομισθῆναι τὴν πράξιν τῶν ὑπομνημάτων, οὐδεμίαν δεῖ ἀναβολὴν περὶ τὴν προκομιδὴν γενέσθαι.
- 603 Καὶ ὁπότε παρὰ πάντων τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων ἐρρέθη· Πάντες ταῦτά λέγομεν, ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἐν ὅσῳ ἕκαστα κεφάλαια ἀναγινώσκειται, τί ἐν τούτοις καταψεκτέον τὸ μέρος τοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ δοκιμάζει, κατὰ θηται καὶ τὰ ἀντίγραφα ἅτινα παρ' ἑαυτοῖς ἔχει τὸ μέρος τοῦ αὐτοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ, προενεχθέντα τῇ ἀναγνώσει τῶν ἀϋθεντικῶν ὑπομνημάτων συγκριθήτωσαν.
- 604 Καὶ ὁπότε τὸ ἐκάτερον μέρος τὰ ὑπομνήματα προήνεγκεν, Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Εἰ κελεύει ἡ μεγαλοπρέπεια ὑμῶν, ἔχομέν τι εἰπεῖν. ἐμάθομεν ὡς διὰ τῶν δεήσεων ἀνεδίδαξεν ὁ εὐλαβεστάτος Εὐτυχῆς πράξει ὑπομνημάτων ἐντετυχηκέναι κάκειθεν τὰς αἰτίας τῶν αὐτῶι προσουσῶν δικαιολογιῶν εὐρηκέναι· ταύτην τὴν πράξιν ἀξιούμεν
- 605 Οὐ λέγοντος ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Διὰ τοῦτο συγκρίνεσθαι τοῖς ἀϋθεντικοῖς ὑπομνήμασιν τὰ ἀντίγραφα εἶπομεν.
- 606 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἀξιούμεν γινῶναι πότερον ἀϋθεντικά ἐστὶν ἢ ἀντίγραφα ἢ τί τοιοῦτο παρὰ τινὸς αὐτῶι παρεσχέθη.
- 607 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ὁ εὐλαβεστάτος Κωνσταντῖνος εἰ ἂν προφέρει ἀντίγραφα, ἴσα εἰσὶν ἢ ἀϋθεντικά, διδάξει.
- 608 Κωνσταντῖνος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Ἴσα ἐστίν.
- 609 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Νῦν ἡ ἀνάγνωσις παρακολουθήσει.
- 610 Καὶ πρὶν ἢ ἀναγνωσθῆναι Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἀξιούμεν ἐντυχεῖν τῇ πράξει τῶν ὑπομνημάτων τῇ παρ' αὐτῶν προκομισθείσῃ, ἵνα γνωρίσωμεν τίνος χεὶρ ἐστὶν καὶ παρὰ τίνος δέδοται, εἰ ἐκδέδοται παρὰ νοταρίου. δεξασθε τὰς ἡμετέρας αἰτήσεις οὐκ ἀτόπους οὐσας.
- 611 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Εἰ τοῖς ἀϋθεντικοῖς ὑπομνήμασιν τὰ ἀντίγραφα οὐ συμφωνοῦσιν, τοῦτο τότε ἀξίως ἐπιζητηθεῖ.

MBSΦΛⁿ

1 τοῖς νοταρίοις S	2 προσηνεγκεῖν MPS	3 προσηνεχθῶσιν MPSΦ	4 ἀγιωτάτου
καὶ ὀσιωτάτου B	5 ἡμετέρα PS	7 προκομίσωμεν M	προσκομίσωμεν S
τάξιν S	11 εὐλαβεστάτου B	8 ἐπισκόπου SΛ ⁿ	12 προσκομισθῆναι S
προκομιδῆ B	14 ὁπότε] <i>quasi si</i> Φ ^{ac} <i>quasi</i> Φ ^r	ταῦτα B	τὰ αὐτὰ MPS <i>ea</i> Λ ⁿ <i>haec</i> Φ ^{ac} <i>haec eadem</i> Φ ^r
16 εἰ τί S	17 αὐτοῦ BΨΦΛ ⁿ om. MS	18 προσηνεχθέντα BPSΦ	συγκριθήτωσαν om. S
19 τὸ om. BS	ἕκαστον BP	προσήνεγκεν BΦ	20 κελεύει — ὑμῶν]
κέλευε τε ὑμῖν S	ἔχωμέν M	21 ἐδίδαξεν B	πράξεις PS
προσόντων MPS	ταύτην ἀναγνωσθῆναι B	26 γινῶναι πότερον MΛ ⁿ Φ ^r	πρότερον γινῶναι εἰ B γινῶναι
πρότερον PSΦ ^{ac}	27 τοιοῦτον PS	καὶ παρὰ τίνος B	αὐτῶν S αὐτὰ B
ἀντίγραφα om. BΦ	ἀϋθεντικά εἰσὶν ἢ ἴσα B	εἰσὶν ἢ ἀϋθεντικά PS	29 προσφέρει S
34 καὶ] ἢ B	ἐκδέδοται B	ἢ PSΛ ⁿ ἢ εἰ Φ	33 προσκομισθείσῃ SΦ
		35 δεήσεις B	37 ἐπιζητηθῆ B

- 612 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Οὐδὲν κωλύει· ἀεὶ ἐδικάσατε καὶ δικάζοντες διελάμψατε.
- 613 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρικίος εἶπεν· Τῶν περιττῶν ἐαθέντων ἢ ἀνάγνωσις γινέσθω.
- 614 Καὶ διὰ Ἀστερίου τοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος τὸ αὐθεντικὸν σχεδάριον τὸ 5
L III 247 ἀπὸ τῶν νοταρίων προενεχθὲν ἄλλου τὰ ἀντίγραφα ἅτινα ἐκ τοῦ μέρους Εὐτυχοῦς τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμανδρίτου, προενεχθέντα συγκρίνοντος ἀνεγνώσθησαν. καὶ ἀνεγνώσθη ἐξ ἀρχῆς ἢ πρώτη καὶ ἢ δευτέρα πρᾶξις, ἣτις καὶ ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἐμφέρεται, οὕτως
- 615 Ὑπατείας Φλαυίου Ζήνωνος καὶ Ποστουμianoῦ τῶν λαμπροτάτων τῆι πρὸ ἐξ 10
d. 8. m Nou. Εἰδῶν Νοεμβρίων, ἐν τῆι φιλοχρίστῳ καὶ βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει Ῥώμη καὶ
a. 448 τὰ λοιπὰ
- 616 Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν πρᾶξιν καὶ πληρωθῆναι τὰς καταθέσεις τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἀξιῶμεν τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην σύνοδον ἐρωτηθῆναι ἐπακούσασαν τῶν ἰδίων 15 φωνῶν καὶ τῆς πράξεως τῶν ὑπομνημάτων μὴ τι παραπεποιήται ἢ παρεφθάρη.
- 617 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρικίος εἶπεν· Ἐν ὅσῳ σιωπῶσιν, συγκατατίθεσθαι φαίνονται· ὅθεν καὶ δὴ τὰ λοιπὰ ἀναγινωσκέσθω.
- 618 Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἀνεγνώσθη ἢ τρίτη πρᾶξις, ἢ καὶ ἐμφέρεται ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν. 20
- 619 Καὶ ἀναγινωσκομένης τῆς καταθέσεως τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἐκ-
M VI 773 δίκου Ἰωάννου Κωνσταντίνος διάκονος καὶ μοναχὸς εἶπεν· Οὕτως οὐκ ἐλέχθη, τῶν ποδῶν ὑμῶν, ὡς ἔχει.
Ὁ αὐτὸς καθωσιωμένος ἐσκέπτωρ ἐπαναληφθείσης τῆς ἀναγνώσεως ἀνέγνω
- 620 Εἰ δέ που τύχοι τι παρ' αὐτῶν ἐν τισιν λέξεσιν ἢ διασφαλθὲν ἢ διαπλανηθὲν, τοῦτο 25 μῆτε διαβάλλειν μῆτε καταδέχεσθαι, μόνας δὲ τὰς γραφὰς ἐρευνᾶν ὡς βεβαιότερας οὐσας τῆς τῶν πατέρων ἐκθέσεως
- 621 Καὶ ὁπότε ἀνεγνώσθη, Κωνσταντίνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ μοναχὸς εἶπεν ὅτι διαφόρως μὲν ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι πατέρες καὶ πάντα δέχομαι, εἰς κανόνα δὲ πίστεως οὐ δέχομαι. 30
- 622 Καὶ ὁπότε γογγυσμὸς καὶ θόρυβος ἀνεφύη, Κωνσταντίνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Τοῦτο παρακαλῶ ὥστε τοὺς ἐξελθόντας καὶ ἀκούσαντας παρὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου μετὰ τοῦ συνειδότος ὡς ἐπὶ τοῦ κυρίου ἃ ἤκουσαν, μετὰ ἀληθείας

10—12 = supra 223

25—27 = supra 359 p. 124, 22—24

MBPSΦΛ^a

2 διελάμψατε M	3 περισσῶν B	5 αὐξονίου B	ἐσκέπτωρος PS	ἐσκέπτορος M
σχιδάριον P	6 προενεχθὲν MFL ^a	προανεχθὲν S	προενεχθὲν M ^{corr} BΦ	ἀλλ' οὐ PSΦ ^a c
7 ἀρχιμανδρίτου om. B	προενεχθέντα BPS	7/8 ἀνεγνώσθησαν καὶ ἀνεγνώσθη MP	ἀνεγνώσθη B	ἀνεγνώσθησαν S
10 φλαβίου M	φλαβίου M ^{corr}	φλαβιανοῦ PS	Flauionum Λ ^a Φ ^r	πουστομianoῦ P
11 ἰδῶν M	ἐν — Ῥώμη om. B	13 πληρωθῆναι B	13/14 ἀναγνωσθῆναι B	15 ἐπακούσασαν ἐρωτηθῆναι S
16 ἢ παραπεποιήται B	παραφθάρη B	παραπέφθαρται MPS	παρέφθαρται M ^{corr}	18 φέρονται MPS
18 φέρονται MPS	δὴ om. B	19 αὐτοῦ om. P	ἐσκέπτορος B	ἐσκέπτωρος PS
ἢ BΦΛ ^a om. MPS	24 ἐσκέπτωρ B	25 τι om. PS	διασφαλὲν S	32 μοναχὸς BS

- εἴπωσιν προκρίματος μὴ γινομένου τῷ ἀρχιμανδρίτῃ ἐκ τῆς ἐμῆς καταθέσεως. ἀξιῶ
τοὺς παραγενομένους εὐλαβεστάτους κληρικούς καταθέσθαι ἅπερ ἤκουσαν παρ' αὐτοῦ,
καὶ τὸν εὐλαβεστάτον διάκονον Ἀθανάσιον.
- 623 Σέλευκος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Πρὸ τῆς καταθέσεως τοῦ ἀδελφοῦ
Κωνσταντίνου οἱ εἰς πρόσωπον ἀποσταλέντες τοῦ τὰς δεήσεις προσανατείναντος ὑπ- 5
έσχοντο πάντα ἃ ἂν αὐτοὶ εἴπωσιν, στοιχεῖν τὸν ἀρχιμανδρίτην αὐτῶν, καὶ ἀξιούμεν
τὴν ἐπὶ τῷ προκρίματι φωνὴν πρόκριμα τῇ πράξει τῶν ὑπομνημάτων μὴ ποιεῖν.
- 624 Κωνσταντίνος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Ἀξιῶ ἐκεῖνο περιαιρεθῆναι τὸ εἰς
τὸν κανόνα τῆς πίστεως, ὅτι ἐν θορύβῳ μὴ εἰδῶς ἐλάλησα.
- 625 Σέλευκος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὅτι ἡσυχίας οὔσης πρὸ τοῦ θορύβου 10
ταύτην τὴν φωνὴν ὁ ἀδελφὸς Κωνσταντίνος κατέθετο, μαρτυροῦσιν καὶ οἱ ἀγιώτατοι
ἐπίσκοποι καὶ ἡ αὐτῶν ἐξουσία.
- 626 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Περὶ τῆς αἰτίας αἰτίας ἐκατέρου μέρους τί
σκεπτέον δοκιμάζουσιν, οἱ εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι Θαλάσσιος καὶ Εὐσέβιος καταξιώσου-
σιν εἰπεῖν. 15
- 627 Ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Θαλάσσιος εἶπεν· Οὐ δύναται ὁ ἀποσταλεὶς παρὰ
τοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ τινὰ μὲν ὧν κατατίθεται αὐτὸς τῇ ἰδίᾳ φωνῇ, κατα- L IIII 250
δέχεσθαι, τινὰ δὲ μὴ καταδέχεσθαι.
- 628 Ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος τῆς Ἀγκυρανῶν πόλεως εἶπεν· Καὶ ἐμοὶ
τὰ σύμφωνα δοκεῖ ὥστε τὸν τὸ πρόσωπον ἀναδεξάμενον τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμαν- 20
δρίτου Εὐτυχοῦς πάντα κύρια ἡγεῖσθαι τὰ παρὰ τῆς ἑαυτοῦ φωνῆς εἰρημένα καὶ μὴ
μέρος μὲν βούλεσθαι κρατεῖν, μέρος δὲ τῶν εἰρημένων ἀνατρέπεσθαι.
- 629 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Οἱ εὐλαβεστάτοι Ἰωάννης ὁ πρεσβύ-
τερος καὶ Ἀνδρέας ἅτινα γινώσκουσιν ἑαυτοὺς παρὰ Εὐτυχοῦς τοῦ εὐλαβεστάτου M VI 776
μοναχοῦ ἀκηκοῦναι, μεμνημένοι τῆς ἰδίας ὑπολήψεως κατάθωνται. 25
- 630 Καὶ ὁπότε εἰς μέσον ἔστησαν Ἰωάννης ὁ εὐλαβεστάτος πρεσβύτερος καὶ ἔκδικος
τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης τῆς ἐνδόξου πόλεως καὶ Ἀνδρέας ὁ εὐλαβεστάτος διάκονος,
Κωνσταντίνος διάκονος εἶπεν· Οὐκ εἶπομεν ὅτι στοιχεῖ πάντα τῷ ἀρχιμανδρίτῃ ὅσα
λέγω.
- 631 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Αἱ φωναὶ σου ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν περι- 30
έχονται.
- 632 Σέλευκος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Φθάσας ὁ μεγαλοπρεπέστατος ῥεφε- 567
ρενδάριος ὡς ἀπὸ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως ἡμῶν κατέθετο εἰς πρό-
σωπον τοῦ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς ἀπεστάλθαι Κωνσταντίνον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ
ὀφείλοντας ἀναδέξασθαι τὰ εἰς αὐτὸν ἀναφερόμενα. 35
- 633 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τὰ ῥήματα ὡσαύτως τὰ σὰ τοῖς ὑπομνή-
μασιν περιέχονται. καὶ προσέθηκεν· Ὁ εὐλαβεστάτος πρεσβύτερος Ἰωάννης τίνα
παρὰ Εὐτυχοῦς τοῦ μοναχοῦ ἤκουσεν, ἔκθηται.
- 634 Καὶ πρὶν ἢ καταθέσθαι, Μελίφθογγος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐκ προ- 565

MBPSΦΛⁿ

6 τούτοις στοιχεῖν B 7 μὴ om. S 8 μοναχὸς BS 9 τὸν om. B 10 ὁ om. M 17 κατέθετο B
ὁ αὐτὸς S 17/18 μὴ καταδέχεσθαι B καταδέχεσθαι — δὲ om. Λⁿ 18 μὴ om. B 19 τῆς
ἀγκυρανῶν πόλεως εὐσέβιος B 20/21 ἀρχιμανδρίτου om. B 21 Εὐτυχοῦς om. Φ αὐτοῦ B
22 βουλεύεσθαι MPS δὲ BΦΛⁿ δὲ θέλειν MPS εἰρημένων παρ' αὐτοῦ B 23 οἱ εὐλα-
βεστάτοι Φ^{ac}Λⁿ ὁ εὐλαβεστάτος MBPΦ^{er} 24 ἀνδρέας MPSΦ^rΛⁿ ἀνδρέας ὁ εὐλαβεστάτος διάκονος B
andreas diaconus Φ^{ac} ἅτινα — ἑαυτοὺς] el ἴσασι τί ἑαυτοῖς B ἑαυτοὺς om. S 28 διά-
κονος καὶ μοναχὸς B εἶπαμεν S 32 *uir clarissimus* Φ^{ac} 33 εὐσεβεστάτου καὶ om. B
34 Εὐτυχοῦς om. B 35 εἰς αὐτὸν] *similia his* [ἴσα αὐτῶν] Λⁿ 37 Ἰωάννησ ὁ πρεσβύτεροσ BΦ^{ac}
ἅτινα B 38 τοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ BΦ 39 κατάθηται B om. S

565 μηθείας τινὸς παρὰ τὰς ἀρχὰς εὐθύς τῆς κατηγορίας ἐνισταμένης ἐμνημόνευσα καὶ εἶπον ὅτι οὐ περὶ τῶν τυχόντων ἡ κατηγορία γίνεται οὔτε δι' ἐντολέως τὸ τοιοῦτον ἐπικίνδυνον πράγμα δοκιμάζεται ἢ ὀφείλει γενέσθαι, ἀλλὰ χρῆζομεν τῆς παρουσίας τοῦ κατηγορουμένου, τοῦτο καὶ τῶν νόμων βουλομένων. εἰ δὲ ἄρα παρίσταται τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ δι' ἐντολέως ἐγκληματικὴν γυμνάζεσθαι δίκην καὶ κατηγορεῖν ἀκινδύνως καὶ παρασταίῃ, τοῦτο γνωρισθῆι αὐτῷ καὶ ἀνάγκη ἡμᾶς εἶσαι φιλοχρίστῳ βασιλεῖ πάντα κελεύοντι.

635 Ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σέλευκος εἶπεν· Βεβαίων ὄντων τῶν πραχθέντων καὶ τῆμερον ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου ῥεφερενδαρίου καὶ τῆς συναίνεσεως τῶν ἀγιωτάτων ἐπισκόπων καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐκδοξοτάτου ἀπὸ ὑπάτων 10 καὶ πατρικίου Φλωρεντίου, κατατιθέσθωσαν καὶ οἱ εὐλαβέστατοι ὁ πρεσβύτερος Ἰωάννης καὶ ὁ διάκονος Ἀνδρέας ἅπερ ἴσασι.

636 Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἐκδικος εἶπεν· Τὰ μὲν κατατεθέντα παρ' ἐμοῦ καὶ ὑπαναγνωσθέντα τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ καὶ θεοφιλεστάτῃ συνόδῳ παρόντος καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ τὰ πάντα ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου 15 Φλωρεντίου ὅτι γε δὴ ἀληθείας ὑπῆρχεν ἐντός, τοῦτο καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος

637 Οὐ λέγοντος Κωνσταντῖνος διάκονος εἶπεν· Ὅλα οὐκ ἀνεγνώσθη.

638 Ὁ αὐτὸς Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἐκδικος εἶπεν· Ναὶ ἴδε, M VI 777 αὐτὸ λέγω.

639 Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ μοναχὸς εἶπεν· Ἐγὼ εἶπον ἓνα λόγον 20 ἐν θορύβῳ καὶ ἐγράφη

640 Οὐ λέγοντος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Θαλάσσιος εἶπεν· Ἦρκει μὲν καὶ ἡ ὑπό- L III 251 ληψις Ἰωάννου τοῦ πρεσβυτέρου, ἐπειδὴ δὲ τὸ εὐαγγέλιον πᾶσιν προετέθη ἡμῖν, εὐλόγον ἔστιν καὶ αὐτὸν ἐφ' οἷς λέγει, ἐπὶ τοῦ εὐαγγελίου πιστώσασθαι.

641 Ὁ αὐτὸς Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἐκδικος ὑποζεύξας εἶπεν· 25 Ὅτι γε δὴ ἀληθείας ἐντὸς ὑπάρχει, πρὸς οἷς ἔδοξεν ἐπαμφιβάλλειν, πλείονι δεσμῷ ἀληθείας κατέδησεν. καὶ τοῦτο ἡ θεοφιλῆς καὶ ἀγία σύνοδος ἔγνω ἀφ' ὧν τελευταῖον πρὸς ἀνατροπὴν εἶδεν τῶν οἰκείων λόγων· ἐπειδὴ δὲ δεῖ τελείαν ὑπανάγνωσιν γενέσθαι καὶ πεισθῆναι με ἀπὸ τῶν ἐπομένων ὥστε γνωρίσαι με τὰ κατατεθέντα παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς καὶ εἰ συμβαίνοντα εἶπεν τοῖς κατατεθείσιν τὸ τηνικαῦτα 30 παρ' ἐμοῦ, ἢ ἀπαρνήσασθαι, εἰ γε ἄρα τύχοι μὴ ἐπιγνωσθὲν παρ' ἐμοῦ, ἀξιῶ τὴν ὑμετέραν θεοφίλειαν ὑπαναγνωσθῆναι καὶ πληρεστάτην γενέσθαι τὴν ἀνάγνωσιν, ὥστε σκοπῆσαι με διὰ πάντων διὰ τὸ σέβας τῶν ἀγίων εὐαγγελίων τὸ προτεθὲν παρὰ τῆς ὑμετέρας θεοφιλείας καὶ ἀκολουθῆσαι τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας.

642 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρικίος εἶπεν· Αὐθις Ἰωάννου τοῦ πρεσβυτέρου αἰ 35

MBPSΦ, Λⁿ [usque ad 27 ἔγνω, ceteris usque ad p. 161, 21 omissis]

1 εὐθὺ MPS ἐνιστάμενος MPS 2 ἐμπολέωσ S τοιοῦτο M 3 χρῆζομεν M 4 τούτων
MPS, corr. M τοῦ νόμου MPS, corr. M 5 ἐμπολέωσ S δίκην γυμνάζεσθαι B κατηγορίαν B
6 παρασταίῃ MPS εἰ παρίσταται B *constituerit* Φ^{cr} *constituerit* Φ^a *conprobati* Λⁿ, unde nescio an emen-
dandum sit παραστῆναι τούτῳ B γνωρισθῆι PS γνώρισον B 8 Σέλευκος] βασιλίσσ
σελευκεία MPS 9 *magnifici* Φ 10 καὶ ἐνδοξοτάτου om. B 11 ὁ πρεσβύτερος BS
πρεσβύτεροι MP 14 ἀγία ταύτη ΒΛⁿ ἀγιωτάτη MPSΦ 15 ἐνδοξοτάτου τοῦ MP 17 διάκονος
καὶ μονάζων B cf. Φ^{ac} 18/20 Ναὶ — μοναχὸς εἶπεν om. MPS 22 καὶ οὐ M ἡ om. P
22/23 ὑπόληψις M, corr. M 23 προετέθη πᾶσιν B πᾶσι προσετέθη S 24 ἔστιν om. S
πιστώσασθαι ἐπὶ τοῦ εὐαγγελίου B 25 εἶπεν ὑποζεύξας B 28 ἐπεὶ S δεῖ om. S ἀνάγνωσιν B
29 με om. S 30 εὐτυχοῦς τοῦ ἀρχιμανδρίτου B 31 ἄρα om. B 32 ὑπανάγνωσιν B
33 τὸ om. M προταθὲν M^{corr}

φωναί ἐκ τῶν ὑπομνημάτων ἐπαναληφθῶσιν ὅπου ἑαυτὸν τινὰ παρὰ Εὐτυχοῦς ἀκηκοέναι κατέθετο.

Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος πάλιν αἱ φωναί τοῦ αὐτοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου Ἰωάννου ἀνεγνώσθησαν

643 Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἐκδικος Ἰωάννης εἶπεν· Πρῶν τοῦ θεοφιλεστά-
του ἐπισκόπου Εὐσεβίου προσελθόντος ἐν συνεδρίῳ τῇ ὑμετέροι ἀγιωσύνη καὶ αἰ-
τιασαμένου τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ καὶ βιβλίον
ἔγγραφον ἐπιδεδωκότος τὸ καταδηλοῦν νοσεῖν αὐτὸν τὰ τῶν αἰρετικῶν πάθη καὶ ἐξαιτή-
σαντος προσκληθέντα αὐτὸν ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης ἀπολογήσασθαι ἐπὶ τοῖς ἐπαγο-
μένοις αὐτῷ παρ' αὐτοῦ, πρόνοιαν ποιουμένη ἢ ὑμέτερα ἀπαραλόγιστος σοφία προσ- 10
έταξεν διαβῆναι ἐμέ τε καὶ τὸν εὐλαβέστατον διάκονον Ἀνδρέαν πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ μονῇ
αὐτοῦ καὶ καλέσαι αὐτὸν ἀπολογησόμενον. τούτου δὲ γενομένου καὶ παραγενομένων
ἡμῶν πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ αὐτοῦ μονῇ τοὺς τε λιβέλλους αὐτῷ ὑπανέγνωμεν καὶ τὰ ἴσα
τούτων δεδώκαμεν καὶ τὸν αἰτιασάμενον κατεδηλώσαμεν καὶ κατεμηνύσαμεν αὐτῷ τὴν
κλῆσιν καὶ τὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης. ὁ δὲ τὸ μὲν ὑπαντῆσαι 15
καὶ ἀπολογήσασθαι παντελῶς ἀπηρνήσατο, εἰρηκῶς τοῦτο προωρίσθαι αὐτῷ καὶ ὄρωι
τινὶ κεκρατηκέναι ἀπ' ἀρχῆς τὸ μηδαμῶς ἀλλαχόσε ἀποβαίνειν αὐτὸν τῆς ἑαυτοῦ συνοδίας,
τρόπῳ δὲ τινὶ ὡς ἐν τάφῳ διατρίβειν ἐν τῇ μονῇ. γνωσθῆναι δὲ τῇ ὑμετέροι ἀγιω- M VI 780
σύνη δι' ἡμῶν ἐξήτησεν ὅτιπερ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος ἐχθρὸς αὐτῷ πάλαι
τυγχάνων λοιδορίας καὶ ὕβρεως χάριν ταύτην τὴν κατηγορίαν κατ' αὐτοῦ ἐποίησατο. 20
ἔτοιμον γὰρ αὐτὸν εἶναι ἔφασκεν ταῖς ἐκθέσεσιν τῶν ἀγίων πατέρων τῶν τε ἐν Νικαίαι
καὶ ἐν Ἐφέσῳ τὴν σύνοδον ποιησαμένων συντίθεσθαι καὶ ὑπογράφειν ταῖς ἐρμηνείαις
αὐτῶν ὡμολόγει· εἰ δὲ πού τις τινος ἐν τισὶν λέξεσιν ἢ διασφαλθὲν ἢ δια-
πλανηθὲν, τοῦτο μῆτε διαβάλλειν μῆτε καταδέχεσθαι, μόνος δὲ τὰς γραφὰς ἐρευνᾶν ὡς
βεβαιοτέρας οὐσας τῆς τῶν πατέρων ἐκθέσεως. μετὰ δὲ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ θεοῦ λόγου, 25
τουτέστιν μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μίαν φύσιν προσκυνεῖν L III 254
καὶ ταύτην θεοῦ σαρκωθέντος καὶ ἐνανθρωπήσαντος. καὶ βιβλίον τι τοιοῦτον προ-
κομίσας ὑпанεγίνωσκεν, προσετίθει δὲ ὅτι λοιδορίας τινός, ὡς ἔφη, λεχθείσης κατ' αὐτοῦ
ὡς αὐτοῦ εἰρηκότος ὅτι γε δὴ ἐξ οὐρανοῦ τὴν σάρκα ὁ θεὸς λόγος κατενήνοχεν, αὐτὸς
ἀνεύθυνος τυγχάνει τῆς τοιαύτης λοιδορίας. τὸ δὲ ἐκ δύο φύσεων ἐνωθεισῶν καθ' 30
ὑπόστασιν γεγενῆσθαι τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μῆτε μεμαθηκέναι ἐν ταῖς ἐκ-
θέσεσιν τῶν ἀγίων πατέρων μῆτε καταδέχεσθαι, εἰ τύχοι τι αὐτῷ τοιοῦτο παρὰ τινος
ὑπαναγινώσκεισθαι, διὰ τὸ τὰς θείας γραφὰς, ὡς ἔλεγεν, ἀμείνονας εἶναι τῆς τῶν πατέρων
διδασκαλίας. καὶ ταῦτα λέγων ὡμολόγει τέλειον θεὸν εἶναι καὶ τέλειον ἄνθρωπον
τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς παρθένου Μαρίας μὴ ἔχοντα σάρκα ὁμοούσιον ἡμῖν· τοῦτο δὲ 35
ἔμοι διαλεγόμενος εἶπεν.

Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ταῦτα αὐτὸς μόνος ἐπήκουσας ἢ καὶ ὁ ἄμα
σοι ἀποσταλεῖς διάκονος Ἀνδρέας;

643 = supra 359—361

MB, PS [usque ad 2 κατέθετο], Φ

1 ἀναληφθῶσιν S	3 ἐκσκέπτορος B	αἱ om. M	6 εὐσεβίου τοῦ ἐπισκόπου B
7 ἀρχιμανδρίτου M	εὐτυχῆν M, corr. M	11 διάκονον om. B	13 τε om. B
τὴν B	17 ἐξ B	ἑαυτὸν B	18 ἐν ² om. B
21 ἑαυτὸν B	τε om. B	22 καὶ	
τῶν B	24 μῆτε ² μὴ δὲ M	μόνον B	27 τι τοιοῦτον p. 124, 27 τοιοῦτο M τι B
28 ὡς	29 γε B	τε M	30 τοι-
31 αὐτῆς B	31 τὸν χῶ B	ἐν om. B	35 τῆς ἀγίας B

Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἔκδικος Ἰωάννης εἶπεν· Ἐν ᾧ ταῦτά μοι ἐνετέλλετο εἰς τὸ ἀναγαγεῖν τῇ ὑμετέραι ὁσιότητι, παρῆν καὶ ὁ εὐλαβέστατος Ἀνδρέας ὁ διάκονος.

- 644** Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἔκδικος εἶπεν· Οἶδε καὶ ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ θεοφιλεστάτη καὶ ἁγία σύνοδος ὅτι ἐπ' αὐτῶν τῶν λέξεων τινα ἔρχεσθαι ἀποστελλόμενον μῆνυσιν κομίσει πρὸς τινὰς οὐχ οἶόν τέ ἐστιν. οὔτε γὰρ τῶν πάνυ εὐδοκιμωτάτων ῥητόρων ἂν τις ποιήσῃ τοῦτο τὸ τὰς ἀλλοτρίας λέξεις ποτὲ διαπορθμεύειν καὶ διακομίζειν τισί. τότε δὲ ἡνίκα ταῦτα ἐπυνθανόμην παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, παρῆν καὶ ὁ εὐλαβέστατος **M VI 781** διάκονος Ἀνδρέας, ἔτι γε μὴν καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀθανάσιος, κάγω δὲ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ὑπομνηστικὸν ποιήσας παρ' ἑμαυτῶι, ὡς ὠιόμην, τῶν παρ' ἐκείνου ῥηθέντων φυλάττω καὶ ἔχω παρ' ἑμαυτῶι. ἔδει δὲ καὶ αὐτὸν τὸν εὐλαβέστατον ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ παρεῖναι τοῖς πραττομένοις τῆμερον τῆς καταθέσεως ἕνεκεν τῆς ἐμῆς. τοῦτο γὰρ δὴ καὶ παρὰ τῇ ὑμετέραι ἀπαραλογίστωι σοφίαι δοκιμάζεσθαι νενόμικα ὥστε αὐτὸν τὸν εἰρηκότα μοι παρόντα ἐνταῦθα πυνθάνεσθαι τῶν λεγομένων παρ' ἐμοῦ καὶ ἀντιπείν πρὸς τὰ παρ' ἐμοῦ λεγόμενα ἢ συντίθεσθαι αὐτοῖς. οὔτε γὰρ οἶμαι εὐλαβείας αὐτὸν ἐντὸς ὄντα τῶν εὐαγγελίων προκειμένων ἀναιρεῖν μου τοὺς λόγους τοὺς παρ' αὐτοῦ τηνικαῦτα ῥηθέντας, μάλιστα ἐπειδήπερ καὶ ὁ παρῶν εὐλαβέστατος διάκονος Κωνσταντίνος πῆι μὲν συντίθεται τοῖς λεγομένοις παρ' ἐμοῦ, πῆι δέ, ὡς ὑπονοεῖ, ἀντικρυς βαίνει τῶν ῥηθέντων παρ' ἐμοῦ. καὶ ἀξιῶ μὴ πάνυ τῶν λέξεων αὐτῶν σαφῶς ἀπαιτουμένων **20** παρ' ἐμοῦ τῶν ῥηθειῶν παρ' ἐκείνου· οὐδὲ γὰρ ἂν ποιήσαιτό τις τοῦτο τὸ αὐτολεξεῖ διαπορθμεῦσαι ῥήματά τινος, τὰ δὲ γραφέντα τότε ἐν τῷ ὑπομνηστικῷ κελεύσατε ἀναγνωσθῆναι.
- 645** Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τὸ ὑπομνηστικόν, ὅπερ ἕξαιτεῖς, ἀναγινωσκέσθω καὶ συγκριθῆι τῇ καταθέσει ἣτις ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περιέχεται, ἴν' εἴ τι **25** περὶ τὸν νοῦν ἢ περὶ τὰ ῥήματα διαφωνηθῆι, γνωσθῆι.
- 646** Καὶ πρὶν ἢ ἀναγνωσθῆναι Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἔκδικος εἶπεν· **L III 255** Ἀξιῶ πρότερον τὸν εὐλαβέστατον Ἀνδρέαν καὶ τὸν εὐλαβέστατον διάκονον Ἀθανάσιον παρόντας λέγειν εἴ γε συνάιδουσι τοῖς ὑπαναγνωσθεῖσιν ἤδη καὶ τηνικαῦτα παρ' ἐμοῦ κατατεθεῖσιν. **30**
- 647** Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τέως ἢ ἀνάγνωσις παρακολουθήσει. Καὶ ὁπότε προήνεγκε τὸ ὑπομνηστικόν Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ ἔκδικος, διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος ἀνεγνώσθη
- 648** Πρῶν τοῦ θεοφιλεστάτου Εὐσεβίου ἐν συνεδρίωι προσελθόντος τῇ ὑμετέραι ἁγιωσύνηι καὶ κατηγορήσαντος Εὐτυχοῦς τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου καὶ βιβλίον ἐπιδόντος κατ' αὐτοῦ τὸ καταδηλοῦν νοσεῖν αὐτὸν τὰ τῶν ἀίρετικῶν πάθη καὶ ἕξαιτήσαντος τὸν μνημονευθέντα εὐλαβέστατον ἀρχιμανδρίτην μετακληθέντα ἀπολογῆσασθαι τοῖς ἐπαγομένοις αὐτῶι παρ' αὐτοῦ, πρόνοιαν ποιουμένη τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἢ ἀπαραλόγιστος ὑμῶν σοφία διαβῆναι προσέταξεν ἐμέ τε καὶ τὸν εὐλαβέστατον διάκονον Ἀνδρέαν πρὸς αὐτὸν καὶ καλέσαι αὐτὸν ἀπολογησόμενον. τούτου δὲ γενομένου καὶ παραγενομένων ἡμῶν πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ αὐτοῦ μονῇ καὶ ὑπαναγνόντων αὐτῶι τὴν ἔγγραφον κατηγορίαν καὶ τὰ ἴσα δεδωκότων καὶ κατασημανάντων αὐτῶι τὸν αἰτίαςάμενον, τὴν κλῆσιν καὶ τὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τῆς θεοφιλοῦς ὑμῶν καὶ ἁγίας συνόδου, ὁ **M VI 784**

ΜΒΦ
 15/6 *interrogatus contradicere* Φ^r 22 δὲ om. Β 24 ἕξαιτεῖ Φ 25 ἐν om
 33 ἕσκέπτορος Β 38 πρόνοιαν δὲ Μ, corr. Μ 40 δὲ Μ

μνημονευθείς Εὐτυχῆς τὸ μὲν ἐνταῦθα ἀπαντήσαι καὶ ἀπολογήσασθαι τοῖς ἐπαγομένοις αὐτῷ παντελῶς ὑπερέθετο, εἰρηκῶς προωρίσθαι αὐτῷ τοῦτο καὶ ὄρωι τινὶ κεκρατη- κέναι ἀπ' ἀρχῆς τὸ μηδαμῶς ἀλλαχόσε ἀποβαίνειν τῆς ἑαυτοῦ συνοδίας διὰ τὸ ὡσπερ ἐν τάφῳ τινὶ διατρίβειν ἐν τῇ μονῇ, γνωρισθῆναι δὲ τῇ ὑμέτεροι ὁσιότητι δι' ἡμῶν ἐξήτει ὡς ἐχθρὸς ὢν αὐτῷ πάλαι ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος ὕβρεως χάριν 5 καὶ λοιδορίας ταύτην κατ' αὐτοῦ τὴν κατηγορίαν ἐνεστήσατο. αὐτὸς γὰρ ἔπεσθαι ταῖς ἐκθέσεσι τῶν ἀγίων καὶ μακαρίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίαι καὶ ἐν Ἐφέσῳ σύνοδον ποιησαμένων καὶ καθυπογράφειν αὐτοῖς ἐτοιμῶς ἔχειν ἐπηγγείλατο. εἰ δὲ πού τις, ὡς ἔφησε, περὶ τινος λέξεις ἢ διεσφάλησαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἢ διεπλανήθησαν, ταῦτα τό γε ἐπ' αὐτῷ μήτε διαβάλλειν μήτε προσδέχεσθαι, ἐρευνᾶν δὲ μόνον τὰς θείας γρα- 10 φὰς περὶ τῶν τοιούτων ὡς βεβαιωτέρας. ἔφη δὲ ὁ αὐτὸς λοιδορίας παρά τινων λεχ- θείσας, ὡς ὁ θεὸς λόγος ἐξ οὐρανῶν τὴν σάρκα κατενήνοχεν· ἀλλότριος ὑπάρχοι τῆς τοιαύτης λοιδορίας. μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν δὲ τοῦ θεοῦ λόγου, τουτέστι μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μίαν φύσιν προσκυνεῖν καὶ ταύτην θεοῦ σαρκωθέντος καὶ ἐνανθρωπήσαντος. καὶ περὶ τούτου βιβλίον προκομίσας ὑπανε- 15 γίνωσκεν. τὸ γὰρ ἐκ δύο φύσεων μετὰ τὴν ἔνωσιν φυσιολογεῖν χρῆναι τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν οὔτε μεμαθηκέναι τοῖς ἐκθέσεσι τῶν ἀγίων πατέρων ἔφησεν οὔτε μὴν δέχεσθαι, εἴπερ καὶ τύχοι τοιοῦτον αὐτῷ τι παραναγινωσκόμενον, διὰ τὸ τὰς θείας γραφὰς, καθὼς ἔφη, μηδεμίαν μνήμην πεποιῆσθαι περὶ φύσεων καὶ κρείττονας εἶναι τῶν διδασκαλικῶν ἐκθέσεων. καὶ ταῦτα λέγων προσετίθει θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον 20 τέλειον ἐκ τῆς παρθένου γεγενῆσθαι.

- 649 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρικίος εἶπεν πρὸς Κωνσταντῖνον μοναχόν· Κατὰ τὴν L IIII 258 ὑφὴν τοῦ ὑπομνηστικοῦ ἢ κατὰ τὴν ὑφὴν τῶν ὑπομνημάτων εἰρηκέναι τὸν εὐλαβέστατον μοναχόν Εὐτυχῆ τοῖς κληρικοῖς φάσκεϊς;
- 650 Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Ὁ δ' ἂν κατάθωνται 25 οἱ ἀκούσαντες, τοῦτο καταδέχεται ὁ ἀρχιμανδρίτης μετὰ τῆς ἀληθείας.
- 651 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρικίος εἶπεν· Ἀνδρέας τίνα παρά τοῦ μοναχοῦ ἤκουσεν, M VI 785 εἶπη, πρῶτον τῶν φωνῶν αὐτοῦ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων ἀναγινωσκομένων.
- 652 Καὶ πρὶν ἢ ἀναγνωσθῆναι Ἐλευσίνιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Τὸ ἄμῃ ἔχοντα σάρκα ὁμοούσιον ἡμῖν· τοῦτο δὲ ἐμοὶ διαλεγόμενος εἶπεν' ἐν τῷ προκο- p. 159, 35 μισθέντι παρ' αὐτοῦ ὑπομνηστικῶι οὐ κείται. 31
- 653 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρικίος εἶπεν· Τί πρὸς ταῦτα λέγει ὁ εὐλαβέστατος Ἰωάννης;
- 654 Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἐκδικος εἶπεν· Τὰς ἀγίας γραφὰς προ- ἔθηκεν ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἡ ὑμέτερα θεοφίλεια καὶ ἡ ὑμέτερα μεγαλοπρέπεια. καὶ ἂ 35 ἔχει τὸ ὑπόμνημα, καὶ ἡ κατάθεσις αὕτη ἢ ἐν τῷ ὑπομνηστικῶι· εἰ καὶ συνέβη διαφωνεῖν εἰς τὰς λέξεις αὐτάς, οὐκ εἰμί
- 655 Οὗ λέγοντος ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρικίος εἶπεν· Ἄλλ' οὐκ ἐστὶν ὀλίγον ὅπερ ἐνηλλάχθαι λέγεται.
- 656 Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ ἐκδικος εἶπεν· Καὶ τίς δύναται τὰς ἀλλοτρίας λέξεις 40 αὐτάς διακονεῖν τινι; τὴν δὲ διάνοιαν αὐτὴν ἦν εἶπεν
- 657 Οὗ λέγοντος ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρικίος εἶπεν· Τί τοίνυν τοῦτον ἐν τούτῳ τῷ μέρει εἰρηκέναι διαβεβαιουῖσαι;

MBΦ, Λⁿ [inde a 22]

9 ἔφησ Β 11/12 λεχθείσασ ΜΦ λεχθείσασ Β 18 εἶπερ Μ εἰ Β εἰ γὰρ Φ 19 ποιείσθαι Β
21 γεγενῆσθαι ΜΒ 29 *Eleusinius* Φ^{ac}Λⁿ 31 οὐ κείται] οὐκ εἶπε Λⁿ 41 ἦν om. Λⁿ

- 658 Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἔκδικος εἶπεν· Τί γάρ ἐστι τὸ ἀμφιβαλλόμενον; περὶ τοῦ ὁμοουσίου εἶπεν ὅτι τῇ μητρὶ ἐστὶν ὁμοούσιος, οὐκ εἶπεν ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις. καὶ ὅπου θέλετε, ὁμνῶ ὅτι εἶπεν· ὁμοούσιος τῇ μητρὶ ἐστὶν καὶ οὐκ ἔχει ἡμῖν ὁμοούσιον τὴν σάρκα.
- 659 Ὁ μεγαλοπρέστατος πατρῷος εἶπεν· Αὐθις τὸ μέρος τοῦτο πῆι μὲν ἐκ τοῦ ὑπομνηστικοῦ, πῆι δὲ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων ἀναγινωσκέσθω, ἵνα ὁ εὐλαβέστατος Ἰωάννης ἰδικῶς κατάθῃται τί ἐν τούτῳ παρ' αὐτοῦ ἤκουσεν.
- 660 Οὗ γενομένου Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἔκδικος εἶπεν· Τοῦτο μόνω μοι διαλεγόμενος εἶπεν ὅτι ἡμῖν ὁμοούσιον οὐκ ἔχει τὴν σάρκα, ἀλλὰ τῇ μητρὶ.
- 661 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρῷος εἶπεν· Ἐπελάθου ὅπερ ἤκουσας, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἔχει τοῦτο ἐν τῷ ὑπομνηστικῷ οὐκ ἐνέταξας;
- 662 Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἔκδικος εἶπεν· Ἐπειδὴ οἱ παρόντες μετ' ἐμοῦ εὐλαβέστατοι διάκονοι οὐκ ἤκουσαν τὰ ἐμοὶ ἰδίαι ῥηθέντα, διὰ τοῦτο οὐκ ἐνέθηκα ταῦτα τῷ ὑπομνηστικῷ.
- 663 Κωνσταντῖνος διάκονος καὶ μοναχὸς εἶπεν· Καὶ τοῦτο παρακαλοῦμεν ὥστε τοὺς εὐλαβεστάτους διακόνους ἐλθεῖν καὶ καταθέσθαι μετὰ ἀληθείας ἃ ἤκουσαν παρὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου καὶ εἰ ἰδίαι αὐτῷ ἐλάλησεν.
- 664 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρῷος εἶπεν· Καθάπερ ἀνωτέρω διελάλησα, παρόντος Ἀνδρέου αἱ φωναὶ αὐτοῦ δημοσιευθῶσι.
- M VI 788 Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἕξ αὐτῶν τῶν ὑπομνημάτων ἀνεγνώσθησαν
- 665 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτω καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀνδρέας εἰ ταῦτα ἤκουσε παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς λεγόμενα.
- L III 259 Ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀνδρέας εἶπεν· Κατὰ τὴν κέλευσιν τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης ἀπήλθομεν πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ καὶ διαλεχθέντες αὐτῷ ταῦτα παρ' αὐτοῦ ἠκούσαμεν ἃ καὶ ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἔκδικος Ἰωάννης ἤδη κατέθετο.
- 666 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρῷος εἶπεν· Ἀνδρέας ὁ εὐλαβέστατος διάκονος τί παρὰ Εὐτυχοῦς ἤκουσε, κατάθῃται.
- 667 Ἀνδρέας ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Ἐπειδὴ ὁ θεὸς συγκαθέζεται ὑμῖν καὶ φόβος καὶ τρόμος ἔχει μου τὴν ψυχὴν, τῆς ἀληθείας ἐστῆναι οὐ δύναμαι. πρῶν γὰρ ἀποσταλεῖς παρὰ τοῦ δεσπότη μου τοῦ τὰ πάντα ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Φλαβιανοῦ καὶ τῆς σὺν αὐτῷ ἀγίας συνόδου πρὸς τὸν εὐλαβέστατον ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ περὶ μὲν τῆς κλήσεως ὅσα κατέθετο ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἔκδικος Ἰωάννης, ταῦτα καὶ συγκατεθέμην καὶ συνοῖδα, περὶ δὲ τοῦ ὁμοουσίου πεῦσιν προσαγαγόντος τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἐκδίκου Ἰωάννου τῷ εὐλαβεστάτῳ πρεσβυτέρῳ καὶ ἀρχιμανδρίτῃ Εὐτυχεῖ πρότερον λέγει ὁμοούσιον τῷ πατρὶ τὸν θεὸν λόγον κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἔφη ὁ ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχῆς λέγων· τὸ μάθημα πῶς ἔχει; ἔφη ὁ κύρις Ἰωάννης ὅτι περὶ τὸ μάθημα ἔχει ὁμοούσιον τῷ πατρὶ μόνον. ἀντιτίθησιν ὁ ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχῆς λέγων· οὕτως οὖν ἔχε καὶ αὐτός, ἐπειδὴ κἀγὼ οὕτως ἔχω. ἕτερόν τι οὐκ ἐπίσταμαι ἐν τῇ ὑποθέσει.

665 = supra 362. 363

- 668 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἰδιαζόντως ὁμως Ἰωάννης μετὰ Εὐτυχοῦς τοῦ μοναχοῦ τί ποτε σοῦ ἀπόντος ἐλάλησεν;
- 669 Ἀνδρέας ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Τινὰ ἐλάλησε, τῶν ποδῶν ὑμῶν, ἃ ἐγὼ οὐκ ἤκουσα.
- 670 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Νῦν Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἔλθῃ. ⁵
- 671 Καὶ ὁπότε εἰς μέσον ἔστη Ἀθανάσιος ὁ διάκονος, ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος πρὸς αὐτὸν εἶπε· Τὸ σὸν ἐπιτήδευμα σκοπῶν μετὰ ἀληθείας λέγε τί τὸν μοναχὸν Εὐτυχῆ Ἰωάννη τῶι εὐλαβεστάτῳ ἢ Ἀνδρέαι εἰρηκέναι γινώσκεις.
- 672 Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Ἐπειδὴ περὶ ψυχῆς ἐστὶν ὁ λόγος καὶ οὐκ ἀκίνδυνόν ἐστι τῶι μὴ λέγοντι τὴν ἀλήθειαν, ἅπερ ἤκουσα, ταῦτα καὶ λέγω. ἐγὼ ^{M VI 789} οὐκ ἀπεστάλην διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν μετὰ τοῦ θεοφιλεστάτου Ἰωάννου ἢ τοῦ εὐλαβ- ¹¹ βεστάτου διακόνου Ἀνδρέου, προσκληθεὶς δὲ παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἐκδίκου Ἰωάννου ὡς ἐκεῖ μου παρόντος καὶ ἀκούσαντος τὰ παρ' ἐκείνου εἰρημένα καὶ ἐρωτηθεὶς παρὰ τῶν ὀσιωτάτων ἐπισκόπων κατεθέμην ὅτι ταῦτα κάγω παρὼν ἐκεῖ ἤκου- ³⁷⁵ σα ὅσαπερ καὶ αὐτὸς κατέθετο. καὶ νῦν δὲ τοῦ ὑπομνηστικοῦ τούτου ἀναγνωσθέντος, ¹⁶ ὅπερ κατεῖχεν ὁ προειρημένος θεοφιλέστατος ἀνὴρ, ἐπέγνων τὰς ἄλλας λέξεις, τὸ μέντοι περὶ τοῦ ὁμοουσίου οὐκ ἐπέγνων. ἀλλὰ τότε αὐτοῦ τοῦ πρεσβυτέρου ἐρωτήσαντος τὸν ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ καὶ εἰρηκότος· ὁμολογεῖς τὸν κύριον ὁμοούσιον τῶι πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, ὁμοούσιον δὲ τὸν αὐτὸν ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα; ἔφησεν ὁ αὐτὸς ἀρχιμανδρίτης λέγων· τὸ μάθημα πῶς ἔχει; εἶτα ἀποκριθεὶς ὁ πρεσβύτερος λέγει· ὁμοού- ^{L IIII 262} σιον τῶι πατρὶ. λέγει ὁ αὐτός· οὕτως ἔχε, ὅτι κάγω οὕτως ἔχω. ²¹
- 673 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ὁμιλίας ὁμως μετὰ αὐτῶν ἰδιαζόντως ὁ εὐλαβέστατος Εὐτυχῆς ὁ μονάζων ἢ Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος ἔσχον;
- 674 Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Οὐ προσέσχον, τῶν ποδῶν ὑμῶν.
- 675 Ἐλευσίνιος ὁ εὐλαβέστατος μονάζων εἶπεν· Ἀξιούμεν τὸν εὐλαβέστατον διά- ²⁵ κωνον Ἀθανάσιον ἐρωτηθέντα καταθέσθαι περὶ ὧν ἐν τῇ δευτέρῃ ἐξετάσει ἐπελάβετο τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου Ἰωάννου. ἔδειξε γὰρ ὅτι μετὰ τὴν προτέραν κατά- θεσιν ἑτέρα πάλιν ἀνεγινώσκετο καὶ ἐπελάβετο οὕτως οὐκ ἐγράφη ταῦτα ἃ κατέθετο πρότερον ὅτε ἦλθεν ἀπὸ τοῦ μοναστηρίου, εἴτε ταῦτα εἴτε ἄλλα. μετὰ ταῦτα συν- εδρίου γενομένου καὶ κελεύσαντος τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τὴν πρᾶξιν τῶν ὑπο- ³⁰ μνημάτων φέρεσθαι ἔνθα κατέθετο ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος Ἰωάννης, ἀναγινωσκο- μένων ἐκείνων ἐπελάβετο ὁ διάκονος Ἀθανάσιος ὅτι ταῦτα οὐκ ἤκουσα.
- 676 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἰωάννου αἱ φωναὶ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων ἀναγνωσθῶσιν καὶ τί πλέον περὶ τούτων ἐτοιμὸς ἐστὶν Ἀθανάσιος διδάξαι, κατάθηται.
- 677 Καὶ ὁπότε πάλιν ἀνεγνώσθησαν, ὁ αὐτὸς Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος ³⁵ εἶπεν· Προλαβὼν ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀνδρέας, ἔτι γε μὴν καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀθανάσιος πᾶσι τοῖς παρ' ἐμοῦ ῥηθεῖσιν ἐν τῶι ὑπομνηστικῶι συνέθεντο δίχα τοῦ ὁμοουσίου, ὡς ἔφησαν, καὶ αὐτὸ καταθέμενοι πῶς ἐλαλήθη παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ^{M VI 792} ἀρχιμανδρίτου. καὶ δύναται συνιέναι καὶ ἡ εὐλαβεστάτη καὶ ἁγία σύνοδος καὶ ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια ὅτι αὐτὸ τοῦτο τὸ εἰπεῖν ἐμὲ ὅτι οἶδας ὁμοούσιον τῶι πατρὶ ⁴⁰ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ὅτι τὸ ἀντεπερωτῆσαι αὐτὸν ἀμφιβολίας ἦν τεκμήριον. καὶ ἀξιῶ τὴν φωνὴν τῶν εὐλαβεστάτων διακόνων

ΜΒΦΛⁿ

13 ἐκεῖ μου] ἐκείνου Φ^{ca} ἐκείνῳ μου Φ^r 23 ἢ ΜΒ *et* ΦΛⁿ 26 ἐν τῇ δευτέρῃ ἐξετάσει]
 ad ea quae d. 8. m. Apr. a. 449 gesta erant [cf. 556—559. 877], referenda esse uidentur 28 οὕτως
 ΜΒ *stans* ΦΛⁿ, *conicio* ἐνιστάμενος ὅτι cf. p. 168, 6 ἃ om. Λⁿ 29 ἦλθον Φ μετὰ ταῦτα
 ΜΒΦ^{ac} *sed postea* Φ^r *et postea* Λⁿ 40 *dominum consubstantialem* Φ^r

τὴν βεβαιώσασάν μου ταύτην τὴν κατάθεσιν (τὴν) ἐν τῷ ὑπομνήματι μηκέτι χρῆναι ἀνατρέπεσθαι.

678 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἀθανάσιος ὅπερ ἐζητήθη, εἶπη.

679 Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Ἐν τῇ τρίτῃ ἐξετάσει αὕτη ἢ κατάθεσις ἢ κατατεθεῖσα παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου ἀνεγινώσκετο εἰς τὸ σέκρετον καὶ ἐξενο-
p. 159, 35. 36 φωνήθην περὶ τὴν λέξιν τὴν ἐπὶ τέλει κειμένην ταύτην ὅπου λέγει 'μὴ ἔχοντα σάρκα ὁμοούσιον ἡμῖν' καὶ ὑπέκρουσα. εἶπε γὰρ καὶ αὐτὸς ὁ πρεσβύτερος ὅτι τοῦτο ἐμοὶ μόνω διελέχθη.

680 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἀπόντος σου ὅμως ἰδιαζόντως τί ποτε μετ' αὐτοῦ [οὐκ] ἐλαλήθη;

681 Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Οὐκ εἶδον.

682 Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἔκδικος εἶπεν· Ὅτι μὲν πάντα τὰ παρ' ἐμοῦ ρηθέντα καὶ δεύτερον καὶ τρίτον ἐρωτηθέντες οἱ εὐλαβέστατοι διάκονοι ἐβεβαίωσαν ταῖς οἰκείαις φωναῖς, τοῦτο καὶ ἡ ὑμετέρα θεοφιλία καὶ ἡ ἅγια σύνοδος καὶ ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια καὶ ἀκήκοεν καὶ ἐπίσταται· περὶ δὲ τοῦ ὁμοουσίου, ἐπειδὴ ὁ εὐλαβέστατος
L III 263 διάκονος Ἀθανάσιος ἔφησε ξενοφωνηθεὶς τότε θόρυβόν τινα ἐμπεποιηκέναι, καγὼ συν-
ομολογῶ. ἰδίαι γὰρ μοι τοῦτο ἔφην εἰρηκέναι αὐτόν, ὅπερ οὖν καὶ εἶρηκεν. ὅτι δὲ καὶ αὐτοὶ μερικῶς ἤκουσαν ἐμοῦ λέγοντος αὐτῶι ὅτι οἶδας αὐτόν τῷ πατρὶ ὁμοούσιον κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ αὐτοὶ ταῖς οἰκείαις φωναῖς κατέθεντο καὶ πληρωθέντος τοῦ πρώτου ὑπομνήματος Μαρκίνου ἀνα-
γνώστης καὶ νοτάριος τῆς Καισαρέων ἐκκλησίας Καππαδοκίας πρώτης ἀνέγνω.

683 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τὸ μέρος τῶν ὑπομνημάτων λοιπὸν ἀναγνωσθήτω.

Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἀνεγνώσθη

684 Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἔκδικος Ἰωάννης εἶπεν· Ἐν αὐτῶι τῷ καιρῶι
p. 125, 10. 11 τῆς διαλέξεως καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τρίτης πράξεως

685 Καὶ ὁπότε ἀνεγνώσθη, Κωνσταντίνος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Τοῦτο οὐκ
M VI 793 εἶπον ὅτι εἰ μὴ συμπνεύσετέ μοι καὶ ταπεινώσει με ὁ ἐπίσκοπος, τελευταῖον καὶ ὑμῖν ἐπι-
p 133, 19—20 θήσεται· τοῦτο οὐκ εἶπον, τῶν ποδῶν ὑμῶν.

686 Κωνσταντίνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Ἐπειδὴ οὔτε οἱ ἀποσταλέντες ἐν-
ταῦθά εἰσιν οὔτε ὁ πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης Μαρτίνος ἐνταῦθά ἐστίν, εἰ κελεύετε, παρέλθηι τοῦτο.

687 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Πατρίκιος, ὅστις ἅμα Πέτρῳ πρὸς τὸν μονάζοντα ἀπῆλθεν, ἐνταῦθα εἶναι λέγεται. τί τοίνυν βούλεσθε; τοῦτον ἐρωτηθῆναι ἢ τὸν εὐλαβέστατον Μαρτίνον;

688 Ἐλευσίνιος ὁ εὐλαβέστατος μονάζων καὶ διάκονος εἶπεν· Τοῦ ἀναγκαίου γένεσθε, τῶν ποδῶν ὑμῶν.

ΜΒΦΛ^α

1 τὴν 3 Φ^αΛ^α om. ΜΒ 5/6 ἐξενοφωνήθη ΦΛ^α ἐξεφωνήθη Μ διειλέχθη Β 9 παρόντος Λ^α
10 οὐκ ΜΒ om. ΦΛ^α 13 ἐρωτηθέντες Μ 20 καὶ Μ^{com} om. ΜΒ 20/21 καὶ — ἀνέγνω om. Λ^α,
pertinere uidentur ad ea quae d. 8. m. Apr. a. 449 Thalassio episcopo Caesareae praesidente gesta
sunt, cf. p. 152, 33. 163, 26 24 ἐσκέπτορος Β 26 τῆς τρίτης πράξεως] actiones tertia usque ad
sextam pro una numerantur, cf. p. 166, 35. 174. 39 28 εἶπεν ΒΦ συμπνεύσητέ Μ καὶ¹ om. Λ^α
29 εἶπεν Φ 30 et iterum idem Constantinus dixit Λ^α; malim scribere Κωνσταντίνος cf. p. 152. 3/4
31 μαρτίνος ΜΒΛ^α om. Φ 33 Πατρίκιος om. Φ^αΛ^α 35 ἢ om. Φ^{ac} 36 γένεσθε Β γενέσθαι Μ

- 689 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Μὴ ἄλλως τὰ ὑπομνήματα περιέχει ἢ περὶ τῆ ἀλήθεια ἔχει περὶ τούτου τοῦ μέρους; οὐ λέγετε;
- 690 Κωνσταντῖνος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Οὐχί, τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς τὸ μέρος τοῦτο.
- 691 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τὰ ἀκόλουθα ἀναγινωσκέσθω. 5
Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἐκ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνεγνώσθη
- 692 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Τί δὲ περιέχειν ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος p. 133, 23—24
καὶ ἀρχιμανδρίτης Μαρτῖνος τὸν τόμον ἔλεγεν; καὶ τὰ λοιπὰ
- 693 Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνώσθῃσι Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Δεόμεθα τῆς παρούσης ἀγίας συνόδου καὶ τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας καταξιῶσαι κελεῦσαι πεῦσιν 10
προσενεχθῆναι τοῖς εὐλαβεστάτοις κληρικοῖς ὧν μνήμην πεποιήται ἢ παροῦσα τῶν ὑπομνημάτων ἀνάγνωσις, καὶ καταθέσθαι μὴ τι ἀμφιβάλλουσιν ἐπὶ τοῖς ἀνεγνωσμένοις καὶ τηνικαῦτα παρ' αὐτῶν κατατεθείσιν, τουτέστι Μάμαν τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον, Θεόφιλον Μέμνονα Ἰωάννην, Ἀνδρέαν καὶ Ἀθανάσιον τοὺς διακόνους.
- 694 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Μὴ ἀμφιβαλλόντων ἐκείνων ἢ παροῦσα 15
ζήτησις πρόκειται; ἀλλὰ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἀνδρὶ μοναχῷ, οὗ καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐν τῷ παρόντι ἴστανται. καὶ προσέθηκεν· Τὰ λοιπὰ ἀναγινωσκέσθω.
Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἀνεγνώσθησαν
- 695 Ἡμέραι σαββάτου, ἣτις ἐστὶν εἰκὰς τοῦ Νοεμβρίου μηνός, καὶ τὰ λοιπὰ p. 135, 2
- 696 Καὶ ὅτε ἀνεγνώσθησαν, Κωνσταντῖνος ὁ διάκονος εἶπεν· Παρακαλοῦμεν ὥστε 20
ἐρωτηθῆναι αὐτοὺς εἰ ταῦτα ἤκουσαν.
- 697 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Καὶ Θεόφιλος τῶν καταθέσεων αὐτοῦ
δημοσιευθεισῶν εἰ ταύτας αὐτὸν ἀκηκοέναι ἢ εἰρηκέναι ἔγνω, εἶπη.
- 698 Καὶ ὁπότε εἰς μέσον ἔστη Θεόφιλος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, εἶπεν· Ἀποσταλεῖς M VI 796
ἐγὼ καὶ ὁ πρεσβύτερος Μάμας παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς ἀγίας 25
L III 266
συνόδου κατελάβομεν τὸ μοναστήριον τοῦ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς. καὶ πρῶτον μὲν
τὰ ἀναγνωσθέντα ἀρτίως ἤρξατο λέγειν, ἔπειτα δὲ οὐκ ἐβουλόμεθα αὐτῷ συζητῆσαι, ὡς
ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ, ἠνάγκασεν ἡμᾶς καὶ οἰκείαι φωνῆι εἶπεν ὅτι ἀμήχανον τὸν Χριστὸν
ἐμὲ εἰπεῖν ἐκ δύο φύσεων· οὔτε γὰρ φυσιολογῶ τὸν κύριόν μου. ταῦτα οὖν αὐτὰ τὰ
ἀναγνωσθέντα ἐκ τοῦ στόματος τοῦ εὐλαβεστάτου ἀνδρὸς ἀκούσαντες κατεθέμεθα καὶ 30
οὔτε προσθήκην τινὰ ἐποιησάμεθα οὔτε ὑφαίρεσιν.
- 699 Κωνσταντῖνος μοναχὸς εἶπεν· Ἄλλο οὐδὲν ἤκουσεν;
- 700 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἐκτὸς τούτων ὧν κατέθου, οὐδὲν ἄλλο
ἤκουσας;
- 701 Θεόφιλος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος εἶπεν· Ἐλεγεν ὅτι καὶ τῇ ἐκθέσει τῶν 35
πατέρων ἀκολουθῶ. ταῦτα ἔλεγεν.
- 702 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν πρὸς τοὺς μοναχοὺς· Τί πλέον ἐπιζητεῖτε;
- 703 Κωνσταντῖνος διάκονος καὶ μοναχὸς εἶπεν· Ἀξιοῦμεν καὶ τὸν κύριον Μάμαν εἰπεῖν.

698 cf. supra 451

MBΦΛⁿ

2 οὐ λέγετε Φ λέγετε Λⁿ οὐ λέγοντοσ MB 6 ἐσκέπτορος MB, corr. M 8 τὸν τόμον
ἔλεγεν ὁ εὐλαβέστατοσ — μαρτῖνοσ B 14 Ἰωάννην τὸν πρεσβύτερον καὶ ἐκδικον ΦΛⁿ 18 ἐσκέπ-
τοροσ MB, corr. M 22 Καὶ om. ΦΛⁿ 27 ἔπειτα MBΦΛⁿ, uitium est antiquissimum pro ἐπειδὴ
28 ἠνάγκασεν] coegit autem Λⁿ εἶπεν] dicens Λⁿ 32 διάκονοσ καὶ μοναχὸσ B

- 704 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρικίος εἶπεν· Ὁ εὐλαβέστατος ὡσαύτως Μάμας ἄτινα ἔγνω, κατάθηται.
- 705 Καὶ πρὶν ἢ κατάθηται, Ἐλευσίνιος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Αὐτὸς καθωμολόγησεν ὅτι ἔλεγε καὶ ταῖς ἐκθέσεσι τῶν πατέρων ἀκολουθεῖν, καὶ οὐκ ἔγκειται ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν. 5
- 706 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρικίος πρὸς Θεόφιλον εἶπεν· Διὰ τί ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν οὐδαμῶς περιέχεται ὅπερ ὡς ἔρρέθη παρὰ Εὐτυχοῦς, ἐν τῇ σῆι καταθέσει μετὰ ταῦτα προσέθηκας;
- 707 Θεόφιλος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος εἶπεν· Καὶ ἄλλα εἶπε, τῶν ποδῶν ὑμῶν, ἃ ἐπὶ μνήμης οὐ φέρω· ἃ δὲ φέρω ἐπὶ μνήμης, κατεθέμην. 10
- 708 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρικίος εἶπεν· Διὰ τί τοῦτο τοῖς ὑπομνήμασιν τῷ τότε καιρῷ οὐδαμῶς ἐνέταξας;
- 709 Ἐλευσίνιος μονάζων εἶπεν· Καὶ μὴν ἐν τοῖς ἀνωτέρω εἶπεν ὅτι οὔτε προσθήκη ὦν εἶπεν, οὔτε ὑφαίρεσιν ἐποιήσαμεν.
- 710 Θεόφιλος πρεσβύτερος εἶπεν· Ἄ ἤκουσα ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ τοῦ ἀρχιμανδρίτου, ταῦτα εἶπον· εἰ δὲ θέλουσιν ἵνα πλείονα εἶπω (ἃ) οὐκ ἤκουσα 15
- 711 Οὗ λέγοντος ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρικίος εἶπεν· Μάμας ὁ πρεσβύτερος, καθὰ εἴρηται, κατάθηται.
- 712 Μάμας ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος εἶπεν· Ἀναγνωσθῆι, τῶν ποδῶν ὑμῶν, ἢ κατάθεσις ἢ τότε γενομένη, ἐπειδὴ ἐπελαθόμην. 20
- 713 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρικίος εἶπεν· Αἱ φωναὶ αὐτοῦ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων ἀναγνωσθῶσιν, ἵνα τούτων ἐπιγνωσθῶσιν ἄτινα αὐτὸν ἀκηκοέναι ἔγνω, εἶπηι.
- M VI 797 Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος ἀνεγνώσθησαν ἐκ τῶν ὑπομνημάτων αἱ φωναὶ αὐτοῦ
- 714 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Εἶπέ ἡμῖν τίνος ἔνεκεν, καὶ τὰ λοιπὰ 25
p. 136, 17
- 715 Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι Μάμας ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος εἶπεν· Οὕτως ἐστί, τῶν ποδῶν ὑμῶν· ταῦτα κατεθέμην ἃ ἀνέγνω, καὶ οὐδὲν πλέον κατεθέμην.
- 716 Κωνσταντῖνος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Λογίζομαι ὅτι ἐναντία ἐστὶν ἀλλήλων ἃ εἶπεν ὁ κύριος ὁ πρεσβύτερος ὡς ἀπὸ τῶν ἀναγνωσθέντων τῆς καταθέσεως Θεοφίλου καὶ Μάμα. 30
- 717 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρικίος εἶπεν· Μὴ τὰ ὑπομνήματα ἄλλως περιέχουσιν;
- 718 Ἐλευσίνιος μονάζων εἶπεν· Οὐχί, τῶν ποδῶν ὑμῶν.
- L III 267 719 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρικίος εἶπεν· Εἴ τι ἄλλο ἐστίν, ἀναγνωσθήτω. Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος ἀνεγνώσθη

Τετάρτη πρᾶξις

35

- 720 Συναχθείσης αὐθις τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης συνόδου, προκειμένων τῶν ἀγίων καὶ φρικτῶν εὐαγγελίων καὶ προεδρεύοντος τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Φλαβιανοῦ ἐν τῷ σεκρέτῳ τοῦ ἐπισκοπέου, τῇ ὀρισθείσῃ προθεσμίᾳ, ἡμέραι δευτέραι, ἣτις ἐστὶν δευτέρα καὶ εἰκᾶς τοῦ Νοεμβρίου μηνός, καὶ τὰ λοιπὰ

MBΦΛ^a

3 *Eleusinus* Φ 4 ἀκολουθεῖ Φ^cΛⁿ 13 *Eleusinus* ΦΛⁿ διάκονος καὶ μονάζων B
16 οὐκ ἤκουσα MB *quae non audīvi ab eo* Φ *quam audīvi* Λⁿ 17 οὗ λέγοντος ΦΛⁿ οὐ λέγω MB
23 ἐκσκέπτορος MB, corr. M 32 *Eleusinus* Φ 34 ἐκσκέπτορος MB, corr. M 35 τετάρτη
πρᾶξις MBΦ^aΛⁿ et codex Acoemitanus quam adfert Rusticus, de numeratione cf. p. 164. 26, *ultima actio* Φ^c 37 *uenerabilibus* Φ, cf. B 136, 17

721 Καί μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Διαλαλιά p. 140, 10. 11
τέτακταί μου περιέχουσα πεῦσιν προσενεχθῆναι τῷ πρεσβυτέρῳ Εὐτυχεῖ πῶς πιστεύει
καὶ τί λέγει. ἔως τούτου εἶπον, προσέθηκάν δὲ ὁ μὴ εἶρηται, ὁ ἔστι καὶ ἀδιανόητον

Καὶ τότε πάλιν ἐρωτάσθω διὰ τί νῦν ταῦτα λέγων πρότερον ἄλλως ἐφρόνει

Καὶ προσέθηκέν· Πῶς τοῦτο ἐδυνάμην εἰπεῖν μηδὲν εἰρηκότος μηδέπω τοῦ εὐλα- 5
βεστάτου ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς;

722 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος ταύτης τῆς ἐνδόξου πόλεως πρὸς τοὺς νοταρίους
εἶπεν· Πῶς ἂ μὴ διελαλήθη παρὰ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου ἀνδρός, ἔγκειται τοῖς ὑπο-
μνήμασιν;

723 Ἀέτιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἐχομέν τι περὶ τούτων εἰπεῖν. 10

724 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Τίς ὑμῖν ταῦτα ὑπηγόρευσεν; ἐγὼ εἶπον
ὑμῖν προσθεῖναι ἢ ἀφ' ἑαυτῶν ἢ παρ' ἑτέρων ἀκούσαντες ταῦτα ἐποιήσατε;

725 Ἀέτιος διάκονος εἶπεν· Ἦδη γὰρ ὡς πεπεισμένη ἡ ἀγιωσύνη ὑμῶν ὅτι προσθήκη
γέγονε, ταῦτα ἐρωτᾷ;

726 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἀναγνωσθήτω τὰ ἐξῆς. 15
Ἔσαύτως διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἀνεγνώσθη

727 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Καθὼς προεῖπον, προκρίματός μοι μὴ γινομένου ἀπὸ p. 140, 12. 13
τῆς νῦν αὐτοῦ καταθέσεως, καὶ τὰ λοιπὰ

728 Καί μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι Ἐλευσίνιος διάκονος εἶπεν· Κατὰ τάξιν οὐ κείται. M VI 800
πρότερον ἐπεδίδου τὸν λίβελλον ἔνθα ἡ πίστις τῶν τῆ περιείχετο, καθὼς καὶ ἐν Ἐφέσῳ 20
ἡ ἀγία σύνοδος ἐβεβαίωσεν, καὶ τοῦτον προκομίζων τὸν λίβελλον, οὐκ ἐδέξατο ὁ θεοφι-
λέστατος ἐπίσκοπος, καὶ τῆς μεγαλοπρεπείας ὑμῶν λεγούσης ὅτι ὀφείλει δεχθῆναι, οὐδὲ
οὕτως ἐδέχθη.

729 Ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ταύτης τῆς ἐνδόξου πόλεως εἶπεν· Καὶ πόθεν τοῦτο
δῆλον ὅτι τῶν τῆ τὴν ἐκθεσιν ἐκεῖνος εἶχεν ὁ χάρτης; 25

730 Ἐλευσίνιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Ἔδει οὖν δεχθῆναι αὐτόν.

731 Ἐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Δορυλλαίων πόλεως εἶπεν· Ἐνεύχομαι
τὴν ἀγίαν καὶ ὁμοούσιον τριάδα τῆι μελλούσῃ ἔσεσθαι οἰκουμηνικῇ συνόδῳ κατὰ
θέσπισμα τῶν φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων φυλαχθῆναι τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ὥστε
ἐκεῖ μετὰ πάσης ἀκριβείας δειχθῆναι Εὐτυχῆ τὸν ἤδη καθηρημένον ὡς αἰρετικόν, ὅτι 30
καὶ τὰ αἰρετικῶν ἐφρόνει καὶ φρονῶν οὐ παύεται.

732 Ἀέτιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Δεόμεθα τῆς ὑμετέρας μεγαλο-
πρεπείας καὶ τῆς παρούσης ἀγίας συνόδου

733 Οὐ λέγοντος ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Οὐδὲ ὁ θεοφιλέστατος καὶ
ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Φλαβιανὸς τοῦτο ἀμφιβάλλει ὅτι προκομίζοντος λίβελλον L III 230°
τοῦ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς δέξασθαι οὐκ ἐβουλήθη, ἀλλὰ δι' ἑαυτοῦ ἀποκρίνασθαι 36
αὐτὸν διελάλησεν.

734 Ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σέλευκος εἶπεν· Προλαβὼν ὁ εὐλαβέστατος διάκονος

MBΦΛⁿ

5 ἡδυνάμην B	16 ἐσκέπτορος MB, corr. M	19 μοναχὸς καὶ διάκονος B	20 τρια-
κοσίων δεκαοκτῶ B	καὶ om. B	21 προκομίζων] offerente Λ ⁿ	25 τριακοσίων δεκαοκτῶ B
26 λεχθῆναι M	27 δορυλλαίων MB, corr. M	31 τὰ τῶν B	ἐφρόνει scripsi ei sapiebat Φ
φρονεῖ MB	35 ἀμφιβαλεῖ Φ ^{ac}	προσκομίζοντος ΦΛ ⁿ	36 ἡβουλήθη B
37 τοῦτον B	38 ei praeueniens Λ ⁿ		ἀποκρίνασθαι B

Ἐλευσίνιος εἶπεν λίβελλον προσενηνοχέναι τῇ ἀγίαι συνόδωι τὸν εὐλαβέστατον ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ, ἐν ᾧ ἔφασκε τὸ δόγμα τῆς πίστεως περιέχειν. ἐπειδὴ δὲ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν γράμματα τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος ἐνεφανίσθη ἡμῖν περιέχοντα ὡς ἠιτιάσατο ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχῆς καὶ ἐπεκαλέσατο ἐν τῷ καιρῷ τῆς ζητήσεως τὴν ἡμετέραν ἀκρόασιν διὰ τῆς τοῦ λίβελλου δόσεως, πῶς νῦν ἐνιστάμενος καὶ λέγων περὶ τὴν πίστιν εἶναι τὸν λίβελλον ἐπὶ τοῦ Ῥώ-
 M VI 801 μης ἀγιωτάτου ἐπισκόπου ἔκκλητον αὐτὸν ἀπεκάλεσεν; καὶ ἐντεῦθεν διδάχθητε ὅτι οὐ τοῖς αὐτοῖς ἐπιμένει ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιμανδρίτης. καὶ ἀξιῶ τὴν ἐπιστολὴν προκομισθεῖσαν ἀναγινώσκεισθαι.

735 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Μετὰ τὸ τὴν σύνοδον παύσασθαι τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων ἐπιδέδωκέ μοι ὁ εὐλαβέστατος Εὐτυχῆς ἴσον λίβελλου ὃ ἔλεγε προσκεκομικέναι τῇ ἀγίαι συνόδωι.

Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκειν ὁ καθωσιωμένος ἐσκέπτωρ ὑπέζευξεν

736 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἐγὼ οὐκ ἤλθον διαλεχθῆναι, ἀλλ' ἤλθον πείσαι τὴν ὀσιότητα ὑμῶν ὅπως φρονῶ. γέγραπται γὰρ ἐν τῷ χάρτηι τούτῳ ὅπως φρονῶ, καὶ κελεύσατε αὐτὸν ἀναγνωσθῆναι.

Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Αὐτὸς ἀνάγνωθι.

Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Οὐ δύναμαι.

Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Διὰ τί; σὺ οὐκ ἐξέθου ἢ ἄλλου ἐστὶν ἡ ἔκθεσις; εἰ σὴ ἐστὶν, ἀνάγνωθι αὐτός. 20

Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἐμὴ μὲν ἐστὶν ἡ ὑπαγορία, ἡ δὲ ὑπαγορία αὐτῆ ἐστὶ τῶν ἀγίων πατέρων.

Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ποίων πατέρων; εἶπέ διὰ σεαυτοῦ· τί χρεῖαν ἔχεις χάρτου;

Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Οὕτως πιστεύω· προσκυνῶ τὸν πατέρα μετὰ τοῦ υἱοῦ καὶ τὸν υἱὸν μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ. ὁμολογῶ δὲ καὶ τὴν ἔνσαρκον αὐτοῦ παρουσίαν γεγενῆσθαι ἐκ τῆς (σαρκὸς τῆς) ἀγίας παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαι αὐτὸν τελείως διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν. οὕτως ὁμολογῶ ἐπὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης.

737 Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι Ἐλευσίνιος διάκονος εἶπεν· Ὡς ἀπηιτήθη δι' ἑαυτοῦ τὴν πίστιν ὁμολογήσαι, λέγει ὅτι ἐστὼς ἐνώπιον τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὃν προσεκύνησα καὶ προσκυνῶ (καὶ προσκυνήσω), ὅτι οὕτω φρονῶ ὡς οἱ πατέρες οἱ τῆς οἱ ἐν Νικαίαι ἐθέσπισαν καὶ ἡ ἐν Εφέσωι ἐβεβαίωσεν ἀγία σύνοδος· καὶ ταῦτα ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν οὐ κεῖται.

738 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἀξιῶ τὴν ὑμετέραν ἀγιωσύνην καὶ τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν πεῦσιν προσενηχθῆναι τοῖς τότε παροῦσιν ἀγιωτάτοις ἐπισκόποις τοῖς καὶ διαλαλήσασιν ἅπερ προήγαγεν αὐτῶν ἡ γλῶσσα, καὶ ταῦτα τῇ οἰκείαι

7 ἐκκλητον] τὴν ἐπὶ σύνοδον παραίτησιν M^{ms}B^{ms}

2—5 est Leonis ep. 3

14—29 = supra 498—503. 505

MBFL^a

5 ἡμετέραν Λ^a ὑμετέραν MBΦ 7 διδάχθητε MBΦ^{ac} *doceri debetis* Φ^r οὐ om. cod. Acoemitanus Rustici 12 προκεκομικέναι B 13 ὁ αὐτός Φ^rΛ^a ἐσκέπτωρ MB 19 Διὰ — ἔκθεσις om. B 21 ὑπαγορία supra 502 ἐπαγορία M ἐπαγορεία B ὑπαγορεία B αὐτῆ MBΦ ἴση supra 502 23 δι' ἑαυτοῦ supra 503 27 σαρκὸς τῆς Φ et supra 505 om. MB 30 διάκονος καὶ μοναχὸς B 31 ὅτι om. Λ^a 32 καὶ προσκυνήσω ΦΛ^a om. MB 33 τριακόσιοι δεκαοκτῶ B

χειρὶ βεβαιώσασιν, εἴ γε ταῦτα νῦν παρ' αὐτῶν εἰρημένα τότε παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου Εὐτυχοῦς εἴρηνται καὶ εἴ γε τι παρακεχάρακται τῶν ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἐγκειμένων.

- 739 Βασίλειος ἐπίσκοπος εἶπεν· 'Ὡς ἐπ' ἀληθείας, ἐγὼ μνήμην τούτων ἀκριβῶς οὐ φέρω. L III 231*
- 740 Σέλευκος ἐπίσκοπος εἶπεν· 'Αναγνωσθήτωσάν μοι αἱ φωναὶ αἷς διηκονήσατο ὁ εὐλαβεστάτος διάκονος 'Ελευσίνιος. 5
- 741 Καὶ ὁπότε ἀπὸ δέλτων αἱ φωναὶ 'Ελευσίνιου τούτῳ ἀνεγνώσθησαν, Σέλευκος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οὔτε ἐγὼ ἐπιμένημα τῶν τοιούτων ῥηθέντων παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς. M VI 804
- 742 Τρυφωνιανὸς ἐπίσκοπος εἶπεν· 'Ὡς ἐπ' ἀληθείας τοῦ θεοῦ, ὡς κείται εἰς τὰ ὑπομνήματα, οὕτως ἐλάλησεν ἐκεῖνος ὧδε. 10
- 743 Λογγῖνος ἐπίσκοπος εἶπεν· 'Ὡς τὰ ὑπομνήματα ἀνεγνώσθη καὶ περιέχει, οὕτω μέμνημαι καὶ ἐγὼ ὅτι ἐρρέθη παρὰ Εὐτυχοῦς τοῦ ἀρχιμανδρίτου. τὸ δὲ λέγειν ἄρτι τὸν εὐλαβεστάτον 'Ελευσίνιον ὅτι εἶπεν 'ὡς οἱ τῆς ἁγιοὶ πατέρες οἱ ἐν Νικαίαι καὶ οἱ ἐν Εφέσω ἐβεβαίωσαν, οὕτως ἔχω', δεικνυταὶ καὶ ἐκ τῶν τελευταίων ὅπου οὐκ ἠθέλησεν ὁμολογήσαι τὸν κύριον ἡμῶν τὸν Χριστὸν ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν σάρκα γεγενῆσθαι. καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ θεοῦ ταῦτα λέγω. 15
- 744 Μελίφθογος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· 'Ὡς ἐπὶ θεοῦ λέγω ὅτι οὐδὲν ἑτέρως εὔρον τῶν τότε πραχθέντων καὶ νῦν ἀναγνωσθέντων· περὶ δὲ τοῦ λέγειν τὸν διάκονον 'Ελευσίνιον ὅτι τοιάσδε ἔρηξε φωνὰς ἐκεῖνος, οἶδεν ὁ τὰς καρδίας ἐμβατεύων, οὐκ ἤκουσα οὐδὲ μέμνημαι. 20
- 745 'Ιουλιανὸς ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Καὶ πρὸ τῶν ἐμῶν λόγων ἐλέγχει τὴν ἀπιστίαν Εὐτυχοῦς τῶν ὑπομνημάτων ἢ πρᾶξις. ἡμεῖς γὰρ ταῦτα τὰ νῦν κατατεθέντα παρὰ 'Ελευσίνιου τοῦ διακόνου ἀγνοοῦμεν· οὐδὲ γὰρ εἴρηται τι τοιοῦτον παρὰ Εὐτυχοῦς. 25
- 746 Παῦλος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· 'Ἐπ' ἀληθείας λέγω ὅτι ξενοφωνοῦμαι νῦν παρὰ 'Ελευσίνιου ταῦτα ἀκούων. οἶδα δὲ τὰ ἐμπερόμενα ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἀληθῆ εἶναι πάντα, καὶ οὔτε προσθήκη συλλαβῆς οὔτε ὑφαίρεσις ἐστίν.
- 747 Εὐδόξιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· 'Ὡς ἐπὶ θεοῦ λέγω, ξενοφωνεῖ με τὰ παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου 'Ελευσίνιου τοῦ διακόνου ἀρτίως ῥηθέντα. τότε γὰρ οὐκ ἐλαλήθη παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, ἀλλὰ τὰ ἐγκείμενα ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν. 30
- 748 Εὐστόχιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· 'Ὡς ἐπὶ θεοῦ, ἃ εἶπον οἱ πρὸ ἐμοῦ, ταῦτα καὶ ἐγὼ λέγω * * τὰ ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἐγκείμενα.
- 749 Τιμόθεος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· "Ὅτι ἤκουσα λέγοντος αὐτοῦ ὅτι οὕτως φρονῶ ὡς οἱ πατέρες ἡμῶν, οἶδεν δὲ καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτῶν, εἴτε ἄνω εἴτε κάτω, ὅτι ἤκουσα αὐτοῦ λέγοντος ὅτι οὕτω φρονῶ ὡς οἱ πατέρες ἡμῶν.
- 750 Οὐαλεριανὸς ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οὐδὲν ὧν εἶπεν ὁ διάκονος 'Ελευσίνιος, ἀκήκοα παρὰ Εὐτυχοῦς· ὁ θεὸς μάρτυς.
- 751 Σάβας ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Μάρτυς ἐστὶν ὁ θεός, ὧν διδοῦμεν αὐτῷ ἐν ἡμέραι τῆς κρίσεως ἀπολογίαν, ὅτι τὰ κείμενα ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν, ταῦτα ἐλάλησεν ὁ ἀρχιμανδρίτης. ἔκαμον δὲ ἐγὼ παρακαλῶν αὐτὸν καταθέσθαι ὁμοούσιον ἡμῖν καὶ οὐκ ἐδυνήθη πείσαι αὐτόν. M VI 805

MBΦ, Aⁿ [usque ad 18]

ὁ ἐλευσίνιος ὁ μοναχὸς B 10 Τρυφωνιανός] alibi Τρύφων appellatur 14 τριακόσιοι
 δεκαοκτώ B 22 ἐλέγξει Φ 34 lacunam signavi, haec et ego dico quoniam illa tantum scio
 quae gestis inserta sunt Φ 38 οὐαλεριανὸς MB; non extat in catalogo 55 38/39 Οὐδὲν —
 μάρτυς] haec et ego dico Φ; adnotat Rusticus alii non haec 40 σάββας B 42 ἔκαμα B
 43 ἠδυνήθη B

- 752 Σεκουνδίνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐκτὸς ἐκείνων τῶν ἐν τοῖς ὑπομνήμασι γεγραμμένων οὐδὲν ἤκουσα οὐδὲ ἐρρέθη.
- 753 Αὐρήλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Κατὰ ταῦτα τὰ ἀναγνωσθέντα ἡμῖν πρῶην ταῦτα ἐν τῷ καιρῷ παρὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου μεμνήμεθα εἰρησθαι.
- 754 Κωνσταντῖνος διάκονος εἶπεν· Παρακαλῶ τὴν ἁγίαν ὑμῶν σύνοδον τὸν κύριον τὸν ἐπίσκοπον [Βασίλειον] ἐρωτηθῆναι τί ἐστὶν ὃ εἶπεν, ὅτε ὁ κύριος Εὐσέβιος ὁ ἐπίσκοπος κατεστασίασεν αὐτοῦ, καὶ ἐπετίμησεν. ὡς ἐπὶ κυρίου, τί ἐστὶν ὃ εἶπεν; ἀνέστη λέγων ὅτι λιβέλλους κατ' αὐτοῦ ἔχω δοῦναι, καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ.
- 755 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τέως ἀνέχου γενέσθαι τὴν ἀνάγνωσιν καὶ εἰ κατωτέρω ταῦτα (μὴ) περιέχονται, τότε ταῖς δικαιολογίαις χρῆσαι. Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἀνεγνώσθη
- 756 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ὁμολογεῖς ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιον τῇ μητρὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα τὸν αὐτὸν ἕνα υἱόν; καὶ τὰ λοιπὰ
- 757 Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι Κωνσταντῖνος διάκονος εἶπεν· Ὅτε εἶπεν ὁ ἀρχιμανδρίτης ὅτι μίαν φύσιν, ὁ κύριος ὁ ἐπίσκοπος οὕτως εἶπεν
- 758 Οὐ λέγοντος Ἐλευσίνιος διάκονος εἶπεν· Ὡς ἐπὶ τοῦ θεοῦ, ἀνεθεματίσθη τότε παρὰ τῆς θεοσεβείας ὑμῶν, ὅτι λέγει· ἀναστᾶσα ἡ ἁγία σύνοδος ἀνεθεμάτισεν αὐτόν;
- 759 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τοιοῦτον τότε οὐδὲν ἐρρέθη.
- 760 Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐγὼ οὐκ ἤκουσα.
- 761 Τιμόθεος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οὐκ ἤκουσα.
- 762 Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀληθῶς τοῦτο οὐδὲ ἐγὼ ἤκουσα.
- 763 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὄντως, ἑταῖρε, τῆς γλώττης μου τοιοῦτόν τι οὐκ ἐξῆλθεν.
- 764 Μελίφθογος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐγὼ ὑβρίσθην κατὰ τὴν ὥραν παρὰ τινων ὡς ἀνάξιος ὢν τῆς συνόδου, ἐπειδὴ ἐπεβόησα ὑπέρθεσιν, καὶ οὐκ οἶδα.
- 765 Σάβας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπὶ ἀρχόντων ὅταν εἰσέλθῃ μάρτυς εἰς μαρτυρίαν καὶ μὴ δυνηθῇ λαλῆσαι, νεύει εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἔχει στέφανον τῶν μαρτύρων. πάντες οὖν ἡμεῖς ὑπεγράψαμεν διὰ χειρὸς καὶ ὠμολογήσαμεν ἐγγράφως· πῶς δυνάμεθα ἀρνήσασθαι;
- 766 Τρύφων ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὡς ἅπαξ αὐτοῦ ἀσεβῆ λαλήσαντος ῥήματα καὶ παρὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τῆ καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἁγίας συνόδου πάντες ἀνεθεμάτισαν αὐτόν οἱ παρόντες κληρικοί.
- 767 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἀγιωτάτοις συνεδρίοις συμβαίνει πολλάκις ἕνα τῶν παρόντων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων εἰπεῖν τι καὶ τὸ παρὰ τοῦ ἐνὸς λεγόμενον ὡς παρὰ πάντων ὁμοῦ ἐκφωνούμενον καὶ γράφεται καὶ νοεῖται. τοῦτο ἐξ ἀρχῆς παρηκολούθησεν· ἀμέλει ἐνὸς λέγοντος γράφομεν ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν. εἰ τοίνυν εὐρεθεῖ νῦν εἰς ἡ δεῦτερος εἰπών, ὡς καὶ κατέθεντο οἱ θεοφιλέστατοι καὶ συνεφώνησαν καὶ ἐπεβόησεν τότε ὁ ἀγιώτατος κληρικός, ἀξιοῦμεν μὴδ' ὄλως τὴν φωνὴν ταύτην

MBΦ, Λ^a [inde a 5]

3 αὐρήλιος M *Aurelianus* Φ^{ac} 6 ἐπίσκοπον MBΦΓΛ^a ἐπίσκοπον Βασίλειον Φ^{ac} [quod ad rem attinet, recte, cf. infra 798] 8 *contra eos* Φ^a καὶ] *et ita* Φ 10 μὴ ΦΛ^a om. MB 11 ἐσκέπτορος MB, corr. M 13 τῇ μητρὶ] ἡμῖν Φ 17 quid dixerit Flavianus, Constantinus non deposuit utpote ab Eleusinio interruptus ὁ διάκονος M 18 λέγει sc. τὰ ὑπομνήματα ἀνεθεμάτισαν M 20/21 Ἐγὼ — εἶπεν om. B 22 ἤκουσα om. Λ^a 27 σάββασ B 29 μαρτύρων B Φ^{ac}Λ^a μαρτυριῶν M *testimoniū* Φ^a 32 τριακοσίων δεκαοκτώ B

ἐκβληθῆναι ἢ παρατρωθῆναι τῶν ὑπομνημάτων, ἐπειδήπερ φαίνονται πάντες οἱ ἀγιώ-
τατοι ἐπίσκοποι ὑπογράψαντες καί

768 Οὗ λέγοντος ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἄτινα ἕκαστοι κατέθεντο,
βέβαιά ἐστιν· ἃ ἡ ἀλήθεια περιέχει, οὐδαμῶς ἀμφιβάλλονται.

769 Ἄετιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἄξιοῦμεν τὴν περὶ τούτου κατάθεσιν νῦν 5
τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Σάββα καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Τρύφωνος φα-
νεράς γενέσθαι ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης καὶ Παύλου τοῦ θεοφιλεστάτου.

770 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἐγνωσμένοι εἰσὶν καὶ τοῖς ὑπομνήμασι L III 235*
περιέχονται, δι' ὅπερ τὰ λοιπὰ ἀναγινωσκέσθω.

Ἔωσαύτως τὰ λοιπὰ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἀνεγνώσθη 10

771 Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτω ἡ ἀγία σύνοδος τίνος p. 144, 4—17
ἐστὶν ἄξιος ὁ παρῶν μήτε ὁμολογῶν σαφῶς τὴν ὀρθὴν πίστιν μήτε συνθέσθαι τῷ φρονή-
ματι τῆς παρουσίας ἀγίας συνόδου βουλόμενος, ἀλλ' ἐπιμένων τῇ διεστραμμένῃ καὶ
πονηρᾷ αὐτοῦ κακονοίᾳ.

Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σέλευκος εἶπεν· Ἄξιος μὲν ἐστὶν οὗτος καθαιρέσεως, 15
ἐν δὲ τῇ φιλανθρωπίᾳ μόνον κεῖται τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης.

Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Εἰ μὲν ὁμολογήσας τὸ οἰκεῖον πταῖσμα ἐπέισθη
ἀναθεματίσαι τὸ ἴδιον δόγμα καὶ συνθέσθαι ἡμῖν ἐπομένοις ταῖς ἐκθέσεσι τῶν ἀγίων
πατέρων, εἰκότως ἤξιοῦτο συγγνώμης· ἐπειδὴ δὲ ἐπιμένει τῇ ἑαυτοῦ παρανομίᾳ, ὑπο-
πесеῖται τοῖς τῶν κανόνων ἐπιτιμίῃσι. 20

Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Λέγω μὲν ταῦτα, ἐπειδὴ καὶ ὑμεῖς νῦν ἐκελεύσατε,
οὐκ ἀναθεματίζω δέ. ὃ γὰρ λέγω, μετὰ ἀληθείας λέγω.

Ὁ μεγαλοπρεπέστατος ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ πατρίκιος Φλωρέντιος
εἶπεν· Δύο φύσεις λέγεις καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν; εἰπέ

772 Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνώσθηναι ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τὸ εἰπέ οὐχ 25
ὡς διαλαλῶν εἶπον, ἀλλὰ προτρέπων αὐτὸν τοῖς λεγομένοις παρὰ τῆς συνόδου συνθέ-
σθαι.

773 Κωνσταντῖνος διάκονος εἶπεν· Ἐπὶ τίσι καθιρέθη ὁ ἀρχιμανδρίτης; οὐχὶ ἐπειδὴ
ὁ θεοφιλέστατος καὶ ἀγιώτατος ἡμῶν ἀρχιεπίσκοπος ἠρώτα αὐτόν· λέγεις δύο φύσεις
μετὰ τὴν ἔνωσιν καὶ ἀναθεματίζεις τοὺς μὴ λέγοντας, καὶ ἐπειδὴ οὐ κατεδέξατο ἀναθεματί- 30
σαι, ἐπὶ τούτῳ καθιρέθη; καὶ αἱ φωναὶ αὐταὶ οὐ κεῖνται ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν.

774 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τὰ ὑπόλοιπα ἀναγινωσκέσθω, ἵνα εἰ M VI 809
μηδαμῶς ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περιέχονται ἅτινα Κωνσταντῖνος διεβεβαίωσατο, γινῶμεν.

Ἔωσαύτως διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἀνεγνώσθη

775 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἐγὼ ἀνέγνων τοῦ μακαρίου Κυρίλλου καὶ τῶν ἀγίων p. 144, 18—23
πατέρων καὶ τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου ὅτι ἐκ δύο μὲν φύσεων εἶπον πρὸ τῆς ἐνώσεως, μετὰ 36
δὲ τὴν ἔνωσιν καὶ τὴν σάρκωσιν οὐκέτι δύο φύσεις εἶπον, ἀλλὰ μίαν.

Ὁ μεγαλοπρεπέστατος ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ πατρίκιος Φλωρέντιος
εἶπεν· Ὁμολογεῖς δύο φύσεις μετὰ τὴν ἔνωσιν; εἰπέ. ἔὰν μὴ εἴπηις, καθαιρῆι

11—24 = supra 537—541

35—39 = supra 542. 543

ΜΒΦΛⁿ

1 ἐπειδήπερ] *quoniam autem* Λⁿ 2 καὶ om. ΛⁿΦ 6 σάββα Β 10 ἐσκέπτορος ΜΒ,
corr. Μ 28 *religiosissimus archimandritus* Λⁿ 29 θεοσεβέστατος legit Rusticus 31 αὐταὶ ΜΒ
αὐταὶ Λⁿ αὐτοῦ Φ^r om. Φ^{ac} 34 ἐσκέπτορος ΜΒ

776 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τὸ εἶπέ, ἐὰν μὴ εἴπησις, καθαιρῆι οὐχ ὡς διαλαλῶν εἶπον, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐώρων ἐπικειμένους αὐτῶι πάντας, προέτρεπον αὐτὸν συνθέσθαι.

Ὡ σαύτως διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἀνεγνώσθη

777 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἀναγνωσθῆναι κελεύσατε τὰ τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου, ⁵ ἵνα γινῶτε ὅτι οὐδεν τοιοῦτον λέγει.

Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Βασίλειος εἶπεν· Ἐὰν μὴ δύο φύσεις καὶ μετὰ τὴν ἔνωσιν εἴπησις, σύγκρασιν λέγεις καὶ σύγχυσιν.

Ὁ μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξότατος πατρίκιος Φλωρέντιος εἶπεν· Ὁ μὴ λέγων ἐκ δύο φύσεων καὶ δύο φύσεις οὐ πιστεύει ὀρθῶς ¹⁰

778 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ταύτην τὴν διαλαλίαν οὐκ εἶπον· οὐδὲ ^{L III 238*} γὰρ ἐγὼ οἶός τε ἤμην δογματίζειν.

779 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος ταύτης τῆς ἐνδόξου πόλεως εἶπεν· Ἄ λέγεται μὴ λελέχθαι, ἔγκειται δὲ τοῖς ὑπομνήμασι, σημειώσασθε ὑμεῖς οἱ νοτάριοι· πρὸς γὰρ ὑμᾶς ἐστὶν ὁ ἀγὼν περὶ τούτου καὶ εὐκαίρως ζητηθήσεται μετὰ ἀκριβείας ταῦτα. ¹⁵

780 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Νῦν ἐστὶ καιρὸς καὶ τοῦ ἐλεγχθῆναι καὶ τοῦ μὴ ἐλεγχθῆναι· ἐνταῦθα γὰρ εἰσιν οἱ παρόντες ἀγιώτατοι ἐπίσκοποι οἱ καὶ ἀκηκόετες καὶ τὸ αὐτῶν μέγεθος πολλάκις ἐπήκουσε τῶν ὑπομνημάτων καὶ τῶν ἐν ἀξιώμασι κορυφαίων, παρόντων πολλῶν καὶ ἀγιωτάτων ἐπισκόπων, καὶ οὐδέποτε ἢ αὐτῶν μεγαλοπρέπεια οὔτε ἐμέμψατο (οὔτε) ²⁰

781 Οὐ λέγοντος ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Πότε γὰρ ἀνεγνώσθη μοι τὰ ὑπομνήματα, ἵνα καὶ μέμψωμαι; ἀμέλει ζητήσαντί μοι αὐτὰ ἀναγνωσθῆναι οὐκ ἔδοσαν.

782 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Οὐδεὶς ἡμῖν εἶπεν.

Ὡσαύτως διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἀνεγνώσθη

783 Καὶ ἀναστᾶσα ἡ σύνοδος πᾶσα ἐπεβόα· Μετὰ ἀνάγκης οὐκ ἐνὶ πίστις. ^{M VI 812} ^{p. 145, 7-9} πολλά ²⁵ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων. τῶν ὀρθοδόξων βασιλέων πολλά τὰ ἔτη. ἡ πίστις ὑμῶν αἰεὶ νικᾷ. οὐ συντίθεται· τί αὐτὸν πείθεις;

784 Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Ταῦτα ἡ σύνοδος εἶπεν;

785 Ἀέτιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Ἐρωτηθῆι ἡ ἀγία σύνοδος. ³⁰

786 Σάβας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπὶ ὅλων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀνεθεματίσθη, καὶ εἰς μίαν γωνίαν οὐκ ἔσχεν ἀνάθεμα;

787 Τρύφων ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Κάγὼ ταῦτα λέγω.

788 Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Δι' ὃ καθιρέθη ὁ ἀρχιμανδρίτης, οὐ κεῖται ἡ φωνή. ὁ γὰρ κύριος ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν ἀπήιτησεν αὐτὸν λέγων ³⁵ ὅτι εἶπέ δύο φύσεις μετὰ τὴν ἔνωσιν καὶ ἀναθεμάτισον τοὺς μὴ λέγοντας. καὶ ἐπειδὴ

5—10 = supra 544. 545. 549

25—27 = supra 550

ΜΒΦΛⁿ

1 εἶπέ] εἰπεῖν Β 4 ἐσκέπτορος ΜΒ, corr. Μ 7 καὶ om. ΒΦ^a, supra 545 13 λέγετε Μ, corr. Μ
15 oportune postea Λⁿ 18/19 τῶν — κορυφαίων pendet a τὸ μέγεθος 20 οὔτε ΦⁱΛⁿ om. ΜΒΦ^{ac}
24 ἐσκέπτορος ΜΒ, corr. Μ 25 πᾶσα om. ΦΛⁿ, cf. notam Rustici quam ad 550 attuli μετὰ
om. Λⁿ 26 ὑμῶν Φ ἡμῶν ΜΒ, cf. p. 145, 9 31 σάββας Β 32 ἐκκλησιαστικῶν ΜΒ ἐκκλη-
σιῶν ΦΛⁿ 34 διάκονος καὶ μοναχὸς Β

οὐκ ἠθέλησεν ἀναθεματίσαι λέγων ὅτι οὐαί μοί ἐστιν, ἐὰν ἀναθεματίσω τοὺς ἁγίους πατέρας, καὶ τότε ἐποίησεν τὴν καθαίρεσιν αὐτοῦ. καὶ αὕτη ἡ φωνὴ οὐ κεῖται, καὶ τότε ἀνεγνώσθη. καὶ ὁ κύριος Βασίλειος ὁ ἐπίσκοπος, ὅτε ἠρωτήθη ὁ ἀρχιμανδρίτης ὅτι λέγεις p. 144, 24. 25 δύο φύσεις; καὶ εἶπεν ὅτι ὁμολογῶ μίαν φύσιν, ἐπήγαγεν εὐθὺς ὁ κύριος Βασίλειος ὁ ἐπίσκοπος λέγων ὅτι καὶ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου φέρεται μίαν φύσιν τοῦ λόγου σεσαρκωμένου· καὶ οὔτε τοῦτο κεῖται. καὶ ἄλλο· ὁ κύριος ὁ ἐπίσκοπος Σέλευκος διελάλησεν ὅτι ἀναγνώσθη ἡμῶν ἡ κατάθεσις καὶ εἰ συντίθεται ταύταις ὁ ἀρχιμανδρίτης [ταῖς καταθέσεσιν ἡμῶν], καὶ κελεύσαντος τοῦ κυρίου τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ἀναγνώσθηναι ἀνέστη ἀμέσως ὁ θεοσεβέστατος πρεσβύτερος Ἀστέριος καὶ τὴν καθαίρεσιν ἀνέγνω· καὶ τοῦτο οὐ κεῖται. 10

789 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Πλησίον μου καθεζόμενος ὁ θεοφιλέστατος Σέλευκος εἶπεν· κελεύσῃ ἡ ἀγιότης ὑμῶν τὰς καταθέσεις πάντων ἡμῶν τὰς γενομένας περὶ τῆς πίστεως ἀναγνώσθηναι καὶ εἰπεῖν τὸν εὐλαβέστατον Εὐτυχήν εἰ συντίθεται ταύταις. τούτων ῥηθέντων εἶπον τῷ ἀγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Φλαβιανῷ κελεῦσαι γενέσθαι τὴν ἀνάγνωσιν, καὶ διελάλησεν ἀναγνώσθηναι τὰς καταθέσεις. καὶ τούτων οὐδὲν L III 239* γέγονεν, ἀλλὰ ἀμέσως ἡ καθαίρεσις ἀνεγνώσθη. ἴσασι δὲ τοῦτο καὶ οἱ θεοφιλέστατοι 16 ἐπίσκοποι Σέλευκος καὶ Βασίλειος.

790 Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Μέμνημαι διαλαλήσας.

791 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὡς ἐπ' ἀληθείας λέγω ὡς ἐπὶ λέξεως μὲν τῶν ὑπ' ἐμοῦ διαλαληθέντων μεμνησθαι οὐ δύναμαι, καὶ γὰρ καὶ πολὺς χρόνος παρήλθε· M VI 813 τοῦ δὲ κυρίου καὶ τῆς συνόδου λεγούσης· λέγεις γνωρίζεσθαι δύο φύσεις ἐν τῷ κυρίῳ, 21 θεότητα καὶ ἀνθρωπότητα; τοῦ δὲ ἀρχιμανδρίτου λέγοντος· ἐκ δύο μὲν φύσεων λέγω τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν πρὸ τῆς ἐνώσεως, μετὰ δὲ τὴν ἐνωσιν μίαν λέγω φύσιν, οἶδα ἐγὼ τοιαύτην τινὰ διάνοιαν ἐπαγαγῶν· ἐὰν ἐκ δύο φύσεων εἴπησις πρὸ τῆς ἐνώσεως, μετὰ δὲ τὴν ἐνωσιν μίαν εἴπησις ἀπολελυμένως, σύγχυσις ὑποπτεῦται λέγων 25 καὶ σύγκρασις. μετὰ δὲ ταῦτα οἶδα ἀποστραφεῖς καὶ εἰπὼν καὶ τὴν διάνοιάν μου οἶαν οἶδεν ὁ Χριστός. καὶ γὰρ καὶ τὸν κύριον τὸν ἀρχιεπίσκοπον ἐκμειλισσόμενος καὶ αὐτὸν τὸν ἀρχιμανδρίτην ἔλκων ἡρέμα εἰς τὸ συνθέσθαι ἡμῖν λέγω· ἐὰν δὲ εἴπησις τοῦ θεοῦ λόγου μίαν φύσιν σεσαρκωμένην καὶ ἐνανθρωπήσασαν, τὰ αὐτὰ λέγεις καὶ ἡμῖν καὶ τοῖς πατράσι. δῆλον γὰρ ὅτι ἄλλο μὲν τί ἐστιν ἡ θεότης ἢ ἐκ τοῦ πατρὸς, ἄλλο δὲ 30 τι ἢ σὰρξ ἢ ἐκ τῆς μητρὸς, ἢ ἐσάρκωσεν ἑαυτόν.

792 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Πολλὰ πολλάκις ὡς ἐν διαλέξει κοινῇ καὶ ἐν συμβουλῆς μέρει ἐν σύνοδῳ παρὰ τῶν παρόντων ἀγιωτάτων ἐπισκόπων λέγεται, ἃ οὐκ ἐπιτρέπουσι γράφεσθαι.

793 Λογγίνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Καὶ ἐρρέθη καὶ κεῖται καὶ ἀνεγνώσθη καὶ 35 πάλιν ἀναγνώσθη.

794 Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Ὅτι ἡ καθαίρεσις ἡ ἀναγνώσθεισα οὐκ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπηγορεύθη, ἀλλὰ πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὸν ἀρχιμανδρίτην εἰς τὸ ἐπισκοπεῖον ὑπηγορεύθη,

3—6 cf. supra 546

22—31 cf. supra 542. 545. 546

ΜΒΦΛⁿ

2 καὶ ΜΒΦ²Λⁿ om. Φ^{cr} 2/3 ἀνεγνώσθη sc. ἡ καθαίρεσις 3 ὅτε ΜΒΦ²Λⁿ *non it quando* Φ^{cr}
 4 ἐπήγαγεν] *ei subiunxit* Φ^{cr} κύριος Μ 5 τοῦ — ἀθανασίου ΜΛⁿ τῷ ἁγίῳ ἀθανασίῳ Β
 5/6 *incarnatam* Λⁿ 7 *relegantur confessiones* Φ *legantur interlocutiones* Λⁿ ταύταις om. Λⁿ
 8 ταῖς καταθέσεσιν ἡμῶν ΜΒ om. ΦΛⁿ 12 κελεύσει ΜΒ 20 καὶ² om. Β 23 μίαν —
 φύσιν] *non dico duas naturas* Λⁿ 25 εἴπησ ΜΦ φύσιν Β 26 οἶαν om. Λⁿ 35/36 καὶ πάλιν
 ἀναγνώσθη Μ^{cor}Λⁿ καὶ πάλιν ἀνεγνώσθη ΜΒ om. Φ

- 795 Ἀέτιος διάκονος εἶπεν· Ἀξιοῦμεν καταθέσθαι αὐτὸν πρόθεν ταῦτα μεμάθηκεν, καὶ δεῖξαι εἰ ἀληθῆ ταῦτα τυγχάνει.
- 796 Σέλευκος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰ μὲν ἔμελλε κανονικῶν νῦν ἐξέτασις γίνεσθαι, ἤρμοζε τῶι εὐλαβεστάτῳ διακόνῳ Κωνσταντίνῳ αἰτιᾶσθαι τὴν ἀπόφασιν καὶ ἡμᾶς καὶ τοὺς νοταρίους καὶ περὶ ταύτης ἡμᾶς συνίστασθαι· ἐπειδὴ δὲ νῦν περὶ τοῦ παραπτεποῖσθαι 5 τὰ ὑπομνήματα ἐκέλευσεν ὁ εὐσεβέστατος ἡμῶν βασιλεὺς τὴν ἐξέτασιν γενέσθαι, νομίζω νῦν μὴ ἀρμόζειν τὸν περὶ τούτου λόγον.
- 797 Κωνσταντίνος διάκονος εἶπεν· Ταῦτα ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν οὐκ ἔγκειται.
- 798 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπειδὴ ἀνέμνησέ με ὁ εὐλαβέστατος Κωνσταντίνος τῆς φωνῆς, ἵνα μὴ ἀρνούμενος βλάψω τὴν ἐμὴν ψυχὴν, διὰ τοῦτο εἶπον 10 ταῦτα, εἶπον δὲ ταῦτα διαλεγόμενος τότε, οὐκ ἀποφαινόμενος. ἀμέλει ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος ὑπονοήσας ὅτι τῶι ἀρχιμανδρίτῃ ὑποβάλλω, ἔδοξε τραχύνεσθαι εἰς ἐμέ.
- M VI 816 799 Ἀέτιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἀξιοῦμεν καὶ τὸν ἀγιώτατον ἐπίσκοπον Σέλευκον εἰπεῖν εἴ γε ἅ γέ φησι τότε διαλελαληκέναι τοῦ ὅτι δεῖν ἀναγνωσθῆναι 15 ἐκθέσεις, ταῦτα ἐπὶ τῶι ἐγκεῖσθαι τοῖς ὑπομνήμασιν ἐρρέθη.
- L III 242* 800 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρικίος εἶπεν· Ἐλεγε γὰρ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σέλευκος ἢ ἄλλος τις ποῖα μὲν ἔδει γράφεσθαι, ποῖα δὲ μὴ;
- 801 Ἀέτιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἐπειδὴ ἀκηκόαμεν παρ' αὐτοῦ εἰρηῆσθαι, καταξιώσατε 20
- 802 Οὗ λέγοντος Κωνσταντίνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Ὁ ἀρχιμανδρίτης ἤκουσεν καὶ ὑμεῖς οὐκ ἤκούσατε;
- 803 Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Μέμνημαι εἰρηκῶς τοιαύτας φωνάς, συνέβη δὲ τοῦ ταράχου μεγαλυθέντος μὴ γραφῆναί μου πάντως τὴν φωνήν.
- 804 Κωνσταντίνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Καὶ ἤδη εἶπον ὅτι ὁ κύριος ὁ ἀρ- 25 χιεπίσκοπος ἡμῶν ἠρώτησε τὸν ἀρχιμανδρίτην· λέγεις δύο φύσεις μετὰ τὴν ἔνωσιν καὶ ἀναθεματίζεις τοὺς μὴ λέγοντας δύο φύσεις; καὶ αὕτη ἡ λέξις οὐ κεῖται ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν. ἐπὶ τούτοις γὰρ καθιρέθη διὰ τὸ μὴ ἀναθεματίσαι αὐτόν.
- 805 Ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Θαλάσσιος εἶπεν· Ἐπήκουσεν ἡ ἀγία συνόδος τῶν εἰρημένων παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου διακόνου· καταξιώσει οὖν ἡ ἀγία 30 συνόδος, εἴπερ ἐπίσταται ταῦτα εἰρηκέναι τὸν θεοφιλέστατον καὶ ἀγιώτατον Φλαβιανόν, φανερά ποιῆσαι τῇ ἀγίαι συνόδῳ.
- 806 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὅτι Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος καὶ ἄπαξ καὶ δεύτερον ἠιτιάσατο αὐτὸν μὴ λέγειν δύο φύσεις μετὰ τὴν ἔνωσιν, μεμνήμεθα. καὶ ὅτι αὐτὸς εἶπεν· ἀκούεις τί σοι λέγει καὶ τί σοι προτείνει; τί λέγεις 35 πρὸς ταῦτα; μεμνήμεθα.
- 807 Κωνσταντίνος διάκονος εἶπεν· Αὐτὰς οὖν τὰς λέξεις παρὰ τοῦ δεσπότου ἡμῶν τοῦ ἀρχιεπισκόπου οὐκ ἤκουσας;
- 808 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐν τοῖς προοιμίῳις τῆς τετάρτης ἐξετάσεως καὶ ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπε πρὸς τὸν μονάζοντα· λέγεις 40 δύο φύσεις <μετὰ τὴν ἔνωσιν> καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸ κατὰ σάρκα; καὶ <εἶπεν> ἀναθεματίζεις τοὺς μὴ οὕτω φρονοῦντας; καὶ ὁ κύριος ὁ

39—175, 1/2 cf. supra 490. 488

ΜΒΦΛ^α

3 κανονικῶν M *scripturarum canonicarum* Λ^α κανονικῶς ΒΦ 7 μὴ om. Β τούτων Β
 11 ταῦτα om. Λ^α ταῦτα om. Φ τότε om. Λ^α 18 γραφῆναι Β 32 ἀγίαι] *praesenti* Λ^α
 41 μετὰ τὴν ἔνωσιν ΦΛ^α om. ΜΒ 42 καὶ εἶπεν ΦΛ^α καὶ Β om. Μ

- ἀρχιεπίσκοπος προσήγαγεν αὐτῶι πεῦσιν εἰ λέγει ταῦτα ἅπερ προτείνει αὐτῶι ὁ κατή-
γορος. πρὸς δὲ τοῖς τελευταίοις θορύβου πολλοῦ γενομένου ὄντως οὐ διαμένημαι
εἰ τοιαύτην ὁ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος ἐποίησατο πρότασιν.
- 809 Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Τοῦτο, παρακαλῶ τὴν ἁγίαν σύνοδον
ὑμῶν, ἠκούσατε παρὰ τοῦ δεσπότη μου τοῦ ἀρχιεπισκόπου λέγοντος ὅτι λέγεις δύο 5
φύσεις
- 810 Οὗ λέγοντος Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὅτι μὲν ἐρρέθη ἐν τῇ
ἐξετάσει, εἴτε παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου Εὐσεβίου εἴτε παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεο- M VI 817
φιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Φλαβιανοῦ ἐρρέθη, κατὰ ποῖον δὲ καιρὸν ἐρρέθη τὸ
τῶν φύσεων, οὐκ ἐπιμένημαι. 10
- 811 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Μένημαι κάγω τότε ῥηθέντος τούτου
παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ὅτι ὁμολογεῖς δύο φύσεις καὶ μετὰ τὴν ἔνωσιν;
καὶ ἀπεκρίνατο ἐκεῖνος λέγων· ἐπειδὴ βιβλίον ἐστὶ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου καὶ ἄλλων
ἐπισκόπων μὴ ἔχον οὕτως, ὀκνῶ εἰπεῖν.
- 812 Ἀέτιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἡ τοιαύτη πεῦσις παρὰ 15
τοῦ θεοφιλεστάτου Εὐσεβίου τῆς πράξεως γενομένης κατατέθεται.
- 813 Τιμόθεος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οὕτως ἤκουσα, ὡς καὶ ὁ θεοφιλέστατος
ἐπίσκοπος Βασίλειος εἶπεν.
- 814 Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Θορύβου ὄντος οὐ μένημαι παρὰ L III 243*
τίνος ἐλέχθη. 20
- 815 Εὐδόξιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Μένημαι τὸν μὲν εὐλαβέστατον ἐπί-
σκοπον Εὐσέβιον εἰρηκότα, τὸν δὲ ἁγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον συναινοῦντα καὶ ἀναγ-
κάζοντα τὸν ἀρχιμανδρίτην συνθέσθαι τοῖς λεγομένοις παρὰ Εὐσεβίου.
- 816 Λογγῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὡς ἐπὶ θεοῦ λέγω ὅτι τούτων οὐ
δύναμαι μνημονεύειν, ἐπειδὴ σύγχυσις λοιπὸν ἐγένετο καὶ τὰ πραττόμενα ἔμπροσθεν 25
ἡμεῖς οἱ ὀπίσω ὄντες οὐκ ἐγινώσκομεν.
- 817 Σάβας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Μένημαι ἐγὼ ὅτι εἶπον πρὸς αὐτὸν
τὸν ἀρχιμανδρίτην· εἰ μὴ ὁμολογήσεις ἐκ δύο φύσεων ἓνα μονογενῆ, ἢ τὴν οἰκονομίαν
ἀρνηῖ ἢ τὴν θεότητα.
- 818 Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Ἀναγινωσκομένης τῆς καθαιρέσεως 30
ἐπεκαλέσατο τὴν ἁγίαν σύνοδον τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Ῥώμης καὶ Ἀλεξανδρείας
καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Θεσσαλονίκης· καὶ ταῦτα οὐ κεῖται ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν.
- 819 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Θορύβου γενομένου καὶ διαλυθείσης
τῆς συνόδου εἶπεν πράως ἐμοὶ ἐπικαλούμενος τὴν Ῥώμης καὶ τὴν Αἰγύπτου καὶ τὴν
Ἱεροσολύμων σύνοδον. κάγω νομίσας ἄτοπον εἶναι διαλαθεῖν τοῦτο τὸν ἁγιώτατον 35
καὶ θεοφιλέστατον Φλαβιανόν, ἀπελθὼν εἶπον αὐτῶι.
- 820 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὡς ἐπ' ἀληθείας λέγω ὅτι τοῦ συνεδρίου
συγκροτουμένου καὶ προτεινομένου τούτου παρὰ τῆς συνόδου τοῦ εἰπεῖν αὐτὸν ἀχωρί-
στους καὶ ἀσυγχύτους τὰς δύο φύσεις ἐπὶ τοῦ ἐνὸς κυρίου καὶ μετὰ τὴν ἔνωσιν οἶδα ὅτι M VI 820
εἶπεν ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχῆς ὅτι ἐὰν κελεύσωσί μοι οἱ πατέρες ὅ τε Ῥώμης 40
καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας, λέγω τοῦτο αὐτό. τοῦτο δὲ οὐκ ἐκκαλούμενος εἶπεν, ἀλλὰ λέγων·
οὐ τολμῶ εἰπεῖν διὰ τοὺς πατέρας.

11—14 cf. supra 542—544

15—16 cf. supra 490

BMΦ, Λⁿ [usque ad 1/2 ὁ κατήγορος]

1 λέγη M

14 ἔχων M

21 μὲν BΦ om. M

27 σάββας B

28 ὁμολογεῖσ B

35 λαθεῖν M

36 ἀνελθὼν Φ

40 κελεύωσί M

- 821 Ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος ταύτης τῆς ἐνδόξου πόλεως εἶπεν· Ἐγὼ οὐκ ἤκουσα παρ' ἐκείνου, ἀλλὰ παρὰ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου, ἀπελθόντος μου εἰς τὸ ἀνώγειν ὅσπτιν μετὰ τὸ λυθῆναι τὴν σύνοδον.
- 822 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρικίος εἶπεν· Εἰ ἔγνωσαν ἐκκαλούμενον τὸν εὐλαβέστατον ἄνδρα τὸν μοναχὸν οἱ λοιποὶ ἀγιώτατοι ἐπίσκοποι, εἴπωσιν.
- 823 Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὡς ἐπὶ θεοῦ, τοιοῦτόν τι παρὰ Εὐτυχοῦς τοῦ μοναχοῦ οὐκ ἤκουσα ἐν τῷ συνεδρίῳ.
- 824 Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τοῦ συνεδρίου ὄντος καὶ τῆς ἐξετάσεως γινομένης οὐδὲν τοιοῦτον ἔγνωμεν λελέχθαι παρὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς περὶ ἐκκλήτου· παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων ἐρρέθη καὶ ἡμεῖς τὰ αὐτὰ κατατιθέμεθα. 10
Ὡσαύτως διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἀνεγνώσθη
- 825 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Διὰ πάντων πεφώραται Εὐτυχῆς ὁ πάλαι πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ἔκ τε τῶν ἤδη πεπραγμένων καὶ τῶν οἰκείων αὐτοῦ νῦν καταθέσεων τὴν Βαλεντίνου καὶ Ἀπολιναρίου κακοδοξίαν νοσῶν καὶ ταῖς ἐκείνων δυσφημίαις ἀμεταθέτως ἀκολουθῶν, ὅς γε οὐδὲ τὴν ἡμετέραν αἰδεσθεῖς παραίνεσίν τε καὶ διδασκαλίαν συνθέσθαι τοῖς ὀρθοῖς δόγμασιν κατεδέξατο· ὅθεν ἐπιδακρύσαντες καὶ στενάξαντες L III 246* ἐπὶ τῇ παντελεῖ ἀπωλείᾳ αὐτοῦ ὠρίσαμεν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ βλασφημηθέντος ἀλλότριον αὐτὸν εἶναι παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς κοινωνίας καὶ τοῦ προϊστασθαι μοναστηρίου, εἰδόντων ἐκείνων τῶν μετὰ ταῦτα διαλεγόμενων ἢ συντυγχανόντων αὐτῷ ὡς ὑπεύθυνοι ἔσονται καὶ αὐτοὶ τῷ 20 τῆς ἀκοινωνησίας ἐπιτιμίῳ ὡς μὴ ἀποστάντες τῆς πρὸς αὐτὸν ὁμιλίας.

ὑπογραφαί

Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Ῥώμης ὀρίσας ὑπέγραψα
καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσκοποι ὑπέγραψαν καὶ ἀρχιμανδρίται

- 826 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρικίος εἶπεν· Σύμπαντα ἀνενεχθῶσιν εἰς γνῶσιν τῆς 25 βασιλικῆς φιλανθρωπίας.
- 827 Ἀέτιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Μέχρι τοῦ παρόντος συν- M VI 821 ἔστημεν ἑαυτοῖς ἐφ' οἷς ἐδυνάμεθα, καὶ ὅτι ἀναγνώσεως πολλάκις γινομένης οὐδεὶς ἡμῖν ἐμέμψατο· ἐπεὶ δὲ πρὸ πολλοῦ χρόνου τῶν χαρτῶν πρότερον παρ' ἡμῖν ὄντων Ἀστέριος ὁ σὺν ἡμῖν πρεσβύτερος καὶ νοτάριος συνὼν ἡμῖν καὶ συμπράττων κατελθὼν τοὺς 30 χάρτας ἡμῶν ἅπαντας ἀφείλετο τὰ τε σχεδάρια τὰ τε αὐθεντικά καὶ ἔστι διμηνιαῖος ἢ καὶ τριμηνιαῖος χρόνος καὶ οὐδὲν τοῦτων ἔχομεν, τοῦ λοιποῦ εἰ κινεῖται τι ἢ πράττεται ἢ λέγεται περὶ τῆς παρουσίας ὑποθέσεως, ἡμᾶς ἐλευθερωθῆναι
- 828 Φλαύιος Φλωρέντιος ὁ μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξοτάτος ἀπὸ ἐπάρχων πόλεως καὶ ἀπὸ ἐπάρχων πραιτωρίων τὸ ἕκτον καὶ ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίος εἶπεν· Καὶ 35 τοῦτο τοῖς ὑπομνήμασιν τοῖς παροῦσιν ἐγκείσθω, ἵνα εἰς γνῶσιν τῆς βασιλικῆς αὐθεντίας ἔλθῃ.

13—23 = supra 551. 552

ΜΒΦ

3 πατρικίου φλωρεντίου Β ἀνελθόντος Φ ἀνώγειον ὅσπτιν Μ ἀνώγειον οἰκῆμα
superiora domus Φ^{ac} hospitium superiora domus Φ^r 1) γινομένης Μ 11 ἐσκέπτορος ΜΒ, corr. 1
19 προϊστασθαι δλωσ Β ἐκείνων ΜΒ illud Φ 28 γινομένης 13

- 829 Ὑπατείας Φλαυίου Πρωτογένους τοῦ λαμπροτάτου καὶ τοῦ δηλωθησομένου [ὑπά-
του] πρὸ πέντε Καλανδῶν Μαίων, ἐν Κωνσταντινουπόλει, θεία κελεύσει διαγινώσκοντος d. 27. m. Apr.
Μαρτιαλίου τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου κόμητος καὶ μαγίστρου τῶν θείων ὄφικίων, παρ- a. 449
όντος Καρτερίου τοῦ περιβλέπτου κόμητος καὶ προξίμου τοῦ θείου σκρινίου τῶν λι-
βέλλων καὶ τῶν θείων κογνιτιόνων, εἰσελθόντων Μακεδονίου τοῦ περιβλέπτου τρι- 5
βούνου νοταρίου καὶ ῥεφερενδαρίου καὶ Μάγνου τοῦ καθωσιωμένου σιλεντιαρίου μετὰ
Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ καὶ διακόνου,
- 830 Κωνσταντίνος ὁ εὐλαβεστάτος εἶπεν· Δεήσεις ἐπιδέδωκεν Εὐτυχῆς ὁ εὐλαβεστάτος
ἀρχιμανδρίτης τῶι εὐσεβεστάτῳ ἡμῶν δεσπότῃ φανερά περιεχούσας καὶ ταύταις ἢ
εὐσέβεια αὐτῶν ὑπεσημήνατο, ὑπεδέξατο δὲ αὐτὰς ὁ περίβλεπτος τριβούνος καὶ ῥεφερεν- 10
δάριος. ἀξιώ ὥστε ταῦτα αὐτὰ καταθέσθαι αὐτὸν καὶ τὰς δεήσεις ἀναγνῶναι καὶ
τὰ δόξαντα τῇ εὐσεβείᾳ αὐτῶν δῆλα γενέσθαι.
- 831 Φλαύιος Ἀρεοβίνδης Μαρτιάλιος ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης καὶ μάγιστρος τῶν
θείων ὄφικίων εἶπεν· Ἄτινα ὤρισεν ἡ φιλοθρωπία ἢ βασιλική, διὰ τοῦ περιβλέπτου
τριβούνου καὶ νοταρίου ταῖς ἡμετέραις διανοαῖς γνωρισθῶσιν. 15
- 832 Μακεδόνιος τριβούνος νοτάριος καὶ ῥεφερενδάριος εἶπεν· Εὐτυχῆς ὁ εὐλαβεστάτος
ἀρχιμανδρίτης προσενεχθεισῶν δεήσεων τῇ βασιλικῇ θειότητι φανερά τινα ἐδίδαξε M VI 824
καὶ κελεύσαι κατηξίωσεν ἡ γαληνότης αὐτῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῆς ὑμετέρας μεγαλο- L III 255*
πρεπείας τῶν δεήσεων ἀναγνωσθεισῶν Μάγνον τὸν καθωσιωμένον σιλεντιάριον κατα-
θέσθαι τὰ ἃ ἐν τῇ αὐτῇ δίκῃ παρακολουθήσαντα γινώσκει. 20
- 833 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὄφικίων εἶπεν· Αἱ δεήσεις
καὶ δὴ αἱ προσενεχθεῖσαι τοῖς ἀηττήτοις βασιλεῦσι παρὰ Εὐτυχοῦς τοῦ εὐλαβεστάτου
πρεσβυτέρου ὑποδεχθεῖσαι ἀναγινωσκέσθωσαν.
Καὶ διὰ Εὐηθίου τοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος τοῦ θείου σκρινίου τῶν λιβέλλων
καὶ τῶν θείων κογνιτιόνων ἀνεγνώσθησαν 25
- 834 Τοῖς εὐσεβέσι καὶ πιστοτάτοις καὶ φιλοχρίστοις βασιλεῦσιν ἡμῶν Φλαυίῳ Θεο-
δοσίῳ καὶ Οὐαλεντινιανῶι τοῖς αἰωνίοις αὐγούστοις παρὰ Εὐτυχοῦς ἀρχιμανδρίτου.
Ἡ ὑμετέρα εὐσέβεια ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς οὐκ ἀγνοήσασα τὴν περὶ τὴν ὀρθοδοξίαν καθαρὰν
μου καὶ ἀνεπίληπτον πίστιν, συκοφαντίας μοι πλακείσης παρὰ Εὐσεβίου ἐπισκόπου
Δορυλαίων ὡς μὴ φρονοῦντι ὀρθὰ καὶ ἐπιβουλής μελετωμένης, κατηξίωσε θεσπίσαι 30
εἰσιόντος μου εἰς τὸ συνέδριον τὸν θαυμασιώτατον ὑμῶν σιλεντιάριον Μάγνον συνεῖναί
μοι ἀσφαλείας ἕνεκα, ὃς ἀπελθὼν εἰς τὸ ἐπισκοπεῖον καὶ μηνύσας τὴν παρουσίαν μου
φανερά ἀκήκοε παρὰ τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ περὶ τῆς καθαιρέσεώς μου
καὶ εἶδεν. δέομαι τοίνυν τῆς ὑμετέρας γαληνότητος καταξιῶσαι θεσπίσαι ἐφ' οὗ ἂν παρα-
σταῖη τῇ ὑμετέραι εὐσεβείᾳ, τὸν αὐτὸν θαυμασιώτατον σιλεντιάριον Μάγνον κατα- 35
θέσθαι ἐγγράφως μετὰ τῆς ἀληθείας ἅπερ ἀκήκοεν, ὡς προέφη, καὶ εἶδεν. καὶ τούτου

829—849 in concilio Epheseno lecta sunt non hoc loco, sed post Basilii Seleucique paenitentias Eutyche postulante cf. 865

13 κόμης] κατὰ Ῥωμαίαν διάλεκτον οὕτως λέγεται M^{ms}

MBΦ

1 ὑπατείας om. M, corr. M^{ms} 1/2 ὑπάτου MB om. Φ 4 προξίμου B 6 σιλεντιαρίου B
8 εὐλαβεστάτος MΦ εὐλαβεστάτος μοναχὸς καὶ διάκονος B 13 *Arionidas* Φ ἀρεόβινδος
MB cf. p. 179, 7 15 *tribunum notarium et referendarium* Φ ἡμετέρισ Φ ὑμετέρισ MB
16 *Macedonius uir spectabilis* Φ 20 τὰ om. B 22 αἱ om. M 23 πρεσβυτέρου MΦ ἀρχι-
μανδρίτου B 24 ἐσκέπτορος MB, corr. M 26 δεήσις εὐτυχοῦς inscr. M, in textu B
27 οὐαλεντινιανῶ M 30 δορυλαίων MB, corr. M

τυχών τὰς συνήθεις εὐχὰς ἀναπέμψω τῶι θεῶι ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας σωτηρίας διὰ παντός, εὐσεβέστατοι καὶ φιλόχριστοι βασιλεῖς.

- 835** Ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὀφφικίων εἶπεν· Ἡ θεία καὶ δὴ ὑποσημείωσις ἀναγινωσκέσθω.
Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος ἀνεγνώσθη 5
- 836** Κατάθηται ὁ καθωσιωμένος Μάγνος σιλεντιάριος παρὰ τῶι μεγαλοπρεπεστάτῳ μαγίστρῳ τῶν [θείων] ὀφφικίων πάντα ἃ ἐν τούτῳ τῶι πράγματι παρακολουθήσαντα ἔγνω.
- 837** Ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὀφφικίων εἶπεν· Ἐπάναγκές 10
M VI 825 ἐστὶν ἄτινα προσέταξεν ἡ φιλανθρωπία ἡ βασιλική, πέρατι [νῦν] παραδοθῆναι· ὅθεν ὁ καθωσιωμένος σιλεντιάριος Μάγνος ἄτινα ἔγνω, κατὰ τὴν θείαν κέλευσιν κατάθηται.
- 838** Μάγνος ὁ καθωσιωμένος σιλεντιάριος εἶπεν· Πολλάκις ἐπέμφθη παρὰ τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότης πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Φλαβιανὸν περὶ τοῦ παραγενέσθαι τὸν μεγαλοπρεπέστατον καὶ ἐνδοξότατον ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ πατρίκιον Φλωρέντιον ἐν τῇ μελλούσῃ γενέσθαι συνόδῳ ἐν τῶι ἐπισκοπείῳ τῆσδε 15
τῆς βασιλευούσης πόλεως καὶ ἀνεβάλετο ὁ ἀρχιεπίσκοπος λέγων· οὐ χρεῖα σκυλῆναι ἐνταῦθα τὸν αὐτὸν μεγαλοπρεπέστατον ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ πατρίκιον Φλωρέντιον· καὶ γὰρ ἤδη τύπος ἐδόθη περὶ τούτου καὶ καθηρέθη Εὐτυχῆς ὁ μονάζων, ἐπειδὴ δεύτερον ἐκλήθη καὶ οὐχ ὑπήκουσεν. τέλος οὖν προσήνεγκάν μοι χάρτην τινὰ περιέχοντα τὴν καθαίρεσιν αὐτοῦ. 20
- 839** Ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὀφφικίων εἶπεν· Μάγνον 25
L III 250* τοῦ καθωσιωμένου σιλεντιαρίου ἡ κατάθεσις ἐγκείσθω τοῖς δημοσίοις ὑπομνήμασιν.
- 840** Κωνσταντῖνος μονάζων καὶ διάκονος εἶπεν· Ἀξιῶ καὶ τοῦτο ὥστε καταθέσθαι τὸν κύριον τὸν σιλεντιάριον Μάγνον ὅτι πρὸ τῆς σύνοδου ἡ καθαίρεσις γεγένηται.
- 841** Ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὀφφικίων εἶπεν· Ἄτινα 25
ἐπίσταται, κατάθηται.
- 842** Μάγνος ὁ καθωσιωμένος σιλεντιάριος εἶπεν· Καὶ ἤδη εἶπον ὅτι πρὸ τῆς συνόδου ὑπέδειξέ μοι τὴν καθαίρεσιν Εὐτυχοῦς.
- 843** Ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὀφφικίων εἶπεν· Καὶ αὕτη ἡ κατάθεσις τοῖς ὑπομνήμασιν ἐμπερέσθω. 30
- 844** Κωνσταντῖνος μονάζων καὶ διάκονος εἶπεν· Ἀξιῶ καὶ τοῦτο ὥστε τὸν περίβλεπτον τριβούνον καὶ ρεφερενδάριον καταθέσθαι ἅπερ ἤκουσεν παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ νοταρίου Ἀστερίου.
- 845** Ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὀφφικίων εἶπεν· Εἰ καὶ τὰ μάλιστα οὐ περιέχεται ταῖς δεήσεσι τοῦτο τὸ μέρος τῆς αἰτήσεως, ὁμως ἰδίαι 35
προαιρέσει, εἰ βουληθεῖη, ὁ περίβλεπτος τριβούνος καὶ ρεφερενδάριος κατάθηται ὅπερ ἔγνω.
- 846** Μακεδόνιος ὁ περίβλεπτος τριβούνος νοτάριος καὶ ρεφερενδάριος εἶπεν· Πρώην ὁ θειότατος καὶ εὐσεβέστατος ἡμῶν βασιλεὺς ἐκέλευσε συναχθῆναι τοὺς τε ἐπισκόπους καὶ τὸν τὰ πάντα μεγαλοπρεπέστατον καὶ ἐνδοξότατον ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ 40
πατρίκιον Φλωρέντιον, δεήσεις ἐπιδεδωκότος τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς καὶ αἰτιωμένου τὴν γεγενημένην πρᾶξιν ἅτε δὴ ἐναλλαγεῖσαν παρὰ τῶν νοταρίων κατὰ

MBΦ

5 ἐξσκέπτορος MB 7 θείων om. Φ 9 κόμησ B 10 νῦν om. BΦ 17 αὐτὸν om. B
28 ostenderunt Φ 29 κόμησ B 38 νοταρίων M 41 εὐλαβεστάτου καὶ M

- κακουργίαν καὶ φανερὰ παρηκολούθησεν ἐν τῇ γενομένῃ συνόδῳ. ἀναχωροῦντι δέ μοι ἀπηντᾶτο Ἀστέριος ὁ πρεσβύτερος καὶ νοτάριος ἐνορκῶν με ἀκοῦσαι παρ' αὐτοῦ ἅπερ ἤθελε λέγειν. ἠιτιάσατο δὲ τὸν εὐλαβέστατον Ἀβράμιον καὶ τοὺς νοταρίους ὡς ἐναλλάξαντας ἐν τοῖς ὑπομνήμασι κεφάλαια φανερὰ καὶ ὅτι αὐτὸς ἀνάγκην ἔχει ὑφ- M VI 828
 ρώμενος τὴν τοιαύτην κακουργίαν ἐκείνους μὲν διδάξαι τὰ τοιαῦτα τετοληκότας, 5
 παρὰ γνώμην δὲ αὐτοῦ.
- 847** Φλαύιος Ἀρεοβίνδας Μαρτιάλιος ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὀφικίων εἶπεν· Αὕτη ὁμοίως ἢ κατάθεσις τοῖς ὑπομνήμασιν ἐμπερέσθω. ἐκδοθήτω.
- 848** Φλαύιος Καρτέριος ὁ λαμπρὸς κόμης καὶ πρόξιμος τοῦ θείου σκρινίου τῶν λιβέλλων 10 καὶ τῶν θείων κογιτιόνων τὰ ὑπομνήματα ἐκδοθῆναι ἐκέλευσα.
- 849** Φλαύιος Εὐθήσιος ὁ καθωσιωμένος ἐσκέπτωρ τοῦ θείου σκρινίου τῶν λιβέλλων καὶ τῶν θείων κογιτιόνων τὰ ὑπομνήματα ἐξέδωκα.
- 850** [Καὶ ἀναγνωσθέντων τῶν ὑπομνημάτων] Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· Συμφέρομαι τῇ πίστει τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίαι καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 15 ἐκείνην πάλιν βεβαιωσάντων καὶ τοὺς τάναντία φρονούντας κατὰ τι ἢ τοῖς ἐν Νικαίαι ἢ ἐν Ἐφέσῳ τετυπωμένοις ἀποστρέφομαι, ἀναθεματίζων τοὺς διαιροῦντας μετὰ τὴν L III 251* ἐνωσιν εἰς δύο φύσεις ἢ ὑποστάσεις ἢ πρόσωπα τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, μεμφόμενος καὶ ἐπιλαμβανόμενος τῆς φωνῆς τῆς ἐμαυτοῦ, ἦν περὶ τῶν δύο φύσεων 545 κατεθέμην ἐν τοῖς πραχθεῖσιν ὑπομνήμασιν ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει, καὶ προσκυνῶ 20 τὴν μίαν φύσιν τῆς θεότητος τοῦ μονογενοῦς ἐνανθρωπήσαντος καὶ σεσαρκωμένου.
- 851** Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι ταῦτα Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευ- κείας Ἰσαυρίας εἶπεν· Οὐ κέχημαι ἄλλοις μάρτυσι, διὰ τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ ἐπισκόπου παρεκάλεσα διορθώσασθαι τὴν διαλαλίαν μου, δεδοικῶς σὲ τὸν εὐλαβέστατον Διόσκορον καὶ φοβούμενος. πολλὴν γὰρ ἐπέστησας ἡμῖν τότε ἀνάγκην, τὴν μὲν 25 ἔξωθεν [, τὴν δὲ ἐνδοθεν], τὴν δὲ ἀπὸ τῆς γλώσσης σου. εἰσέτρεχον γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν στρατιῶται μετὰ ὄπλων καὶ εἰστήκεισαν οἱ μονάζοντες οἱ μετὰ Βαρσουμᾶ καὶ οἱ παραβαλανεῖς καὶ πλῆθος ἄλλο πολὺ. ὀρκωθῶσι πάντες, ὀρκωθῆι Αὐξόνιος ὁ ἐπίσκοπος ὁ Αἰγύπτιος, ὀρκωθῆι Ἀθανάσιος, εἰ μὴ ἔλεγον ἡμῖν, κύρι, μὴ καθέλῃς τὴν ὑπόληψιν πάσης τῆς οἰκουμένης'. 30
- 852** Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐγὼ σε ἠνάγκασα;
- 853** Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· Εἰς τοιαύτην M VI 829 μαιφονίαν σὺ ἡμᾶς ἠνάγκασας ταῖς ἀπειλαῖς τοῦ πολλοῦ πλήθους μετὰ τὴν καθαίρεσιν τοῦ μακαρίου Φλαβιανοῦ. στοχάσασθε ποῖαν ἐπήγαγε βίαν τότε τὴν ἐξουσίαν πάν- των εἰληφῶς τῶν πραγμάτων καὶ τῆς κρίσεως, ὅποτε νῦν πᾶσαν τὴν σύνοδον θορυβεῖ. 35 ἔξ αὐτῶν εἰσι περιλελειμμένοι, καὶ θορυβεῖ πάντας ἡμᾶς.
- 854** Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Καὶ ὁ ἐμὸς νοτάριος

12 ἔωσ ὧδε τὰ ἐν κωνσταντινουπόλει ἐπὶ φλαβιανοῦ M^{ms}B^{ms}14 ἐν ἐφέσῳ ἐπὶ διοσκόρου M^{ms} in textu B22 ἐν χαλκηδόνι M^{ms}B^{ms}850 adfert Timotheus Aelurus f. 57^a

MBΦ

3 ἀβραάμιον M

5 ἐκείνου M

7 ἀρεοβίνδος M ἀρεόβινδος B cf. p. 177, 13

10 Carterius Φ καρτερίσιοσ MB

πρώξιμος B

11 *praecipit* Φ ἐκέλευσεν MB

12 ἐσκέπτωρ MB

14 Καὶ — ὑπομνημάτων om. Φ

16 ἐκείνην MBΦ^a eadem Φ^{cr}

ἐναντία B ἢ om. B

26 τὴν δὲ ἐνδοθεν M^{ms}B om. MΦ28 *ausonius* Φ^a29 μὴ καθέλῃσ MB *laesisti* Φ^a *soliisti* Φ^{cr}

Δημητριανός ἔτοιμός ἐστιν ἀποδείξαι ὅτι παρεκλήθη παρὰ σοῦ λάθρα ὥστε μεταποιή-
σασθαι τὴν φωνήν.

855 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· Ἄξιῳ τὴν μεγαλο-
πρέπειαν ὑμῶν, ἕκαστον τῶν μητροπολιτῶν ἐπισκόπων, καὶ τὸν Λυκαονίας καὶ Φρυγίας
καὶ Πέργης καὶ τοὺς ἄλλους, ἐλθεῖν ὧδε καὶ ἐπὶ τῶν εὐαγγελίων εἰπεῖν εἰ μὴ μετὰ τὴν ⁵
καθαίρεσιν τοῦ μακαρίου Φλαβιανοῦ πάντων ἡμῶν κατηφῶν γενομένων καὶ τῶν μὲν
ὀκνούντων ῥῆξαι φωνήν, τῶν δὲ φευγόντων ἀναστάς αὐτὸς καὶ στάς ἐφ' ὑψηλοῦ
ἐπεσημήνατο καὶ ἔλεγε· βλέπετε εἴ τις οὐ θέλει ὑπογράψαι, πρὸς ἐμὲ ἔχει. ὀρκωθῆι
ὁ κύρις Εὐσέβιος, εἰ μὴ ἐκινδύνευε καθαιρεθῆναι πρὸς ὀλίγον ἀναβαλλόμενος τὴν φωνήν.

856 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Οὕτω τῶν κατὰ ¹⁰
546 Φλαβιανὸν ἐξεταζομένων ἐπελάβετο τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἤξιωσε περιαιρεθῆναι ταύτην.

857 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· Εἴ τι κατέθετο κατ'
ἐμοῦ, κελεύσατε γενέσθαι μοι φανερόν, ὥστε με πρὸς αὐτὸν τὰς ἀποκρίσεις ποιήσασθαι.

858 Ὀνησιφόρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἰκονίου εἶπεν· Μετὰ τὸ ἀναγνω-
t. I 1, 7 p. 105, 20 σθῆναι ταῦτα πάντα τὰ νῦν ἀναγνωσθέντα κανῶν ἀνεγινώσκετο, ἐν ᾧ περιείχετο μη- ¹⁵

κέτι περὶ πίστεώς τινα μηδένα ζητεῖν μήτε ἐπίσκοπον μήτε κληρικόν, ἐπεὶ εἶναι αὐτὸν
καθηρημένον, ἐὰν δὲ λακός ἐστιν, ἀκοινώνητον αὐτὸν τυγχάνειν. λέγω τοῖς πλησίον
L III 254* μου καθεζομένοις ἐπισκόποις· οὗτος ὁ κανὼν δι' οὐδὲν ἕτερον ἀναγινώσκεται ἢ ἵνα
ὁ ἐπίσκοπος Φλαβιανὸς καθαιρεθῆι. ἦν δὲ μετ' ἐμοῦ ὁ ἐπίσκοπος Συνάδων Μαρινιανὸς

ὁ εὐλαβέστατος καὶ ὁ Πέργης ὁ κύρις Ἐπιφάνιος. λέγει μοι ὁ Πέργης· μὴ γένοιτο, ²⁰
ἀλλ' εἰ ἄρα ἀγανάκτησις ἔχει γενέσθαι, γίνεται κατὰ Εὐσεβίου. κατὰ γὰρ Φλαβιανοῦ
οὐδεὶς ἔχει μανῆναι καὶ τοιοῦτό τι ποιῆσαι ἀμέσως. μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι τὸν κανόνα
τοῦτον εὐθέως λέγει· δὸς ὧδε τοὺς νοταρίους, καὶ ἠνέχθη καὶ ἀνεγινώσκετο τὸ καθαιρε-
M VI 832 τικόν τοῦ μακαρίου Φλαβιανοῦ. λαβὼν ἐγὼ ἄλλους ἐπισκόπους ἀνέστην καὶ κατέσχον
τὰ γόνατα αὐτοῦ λέγων· μὴ, τῶν ποδῶν τῆς θεοσεβείας σου· οὐδὲν ἄξιον καθαιρέσεως ²⁵
ἔπραξεν. εἰ δὲ καταγνώσεώς ἐστιν ἄξιος, καταγνώσθηι. καὶ ἀναστάς ἀπὸ τοῦ θρόνου
καὶ στάς εἰς τὸ ὑποπόδιον αὐτοῦ λέγει· στάσιν μοι κινεῖτε; δὸς τοὺς κόμητας. καὶ
οὕτω φοβηθέντες ὑπεγράψαμεν.

859 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ψεύδεται, εὐθύνας
ὑπόσχη· δὸς τοὺς λέγοντας. ³⁰

860 Καὶ ἀναστάντος Μαρινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συνάδων Διόσκορος
ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν πρὸς αὐτόν· Εἶπον ἀπειλήσας ἄφερε τοὺς κόμητας ὧδε;

861 Μαρινιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Συνάδων εἶπεν· Ὡς ἐμῆλλεν ἀποφαινεσθαι,
ἀνέστην ἐγὼ καὶ ὁ κύρις Ὀνησιφόρος καὶ ὁ κύρις Νουνέχιος ὁ Λαοδικείας καὶ ἄλλοι καὶ
κατέσχομεν αὐτοῦ τοὺς πόδας λέγοντες ὅτι καὶ σὺ πρεσβυτέρους ἔχεις, καὶ οὐκ ὀφείλει διὰ ³⁵
πρεσβύτερον καθαιρεθῆναι ὁ κύριος ὁ ἐπίσκοπος. εἶτα αὐτὸς λέγει· ἐὰν γλωσσοτο-
μῶμαι, ἄλλην φωνὴν οὐκ ἀφήμι. οὕτως συνέρρευσε πλῆθος καὶ ἐπεμένομεν κρα-
τοῦντες αὐτοῦ τὰ γόνατα καὶ παρακαλοῦντες αὐτόν. καὶ ἀφῆκε τὴν φωνὴν ταύτην·
'ποῦ εἰσιν οἱ κόμητες'; φίλη ἡ ἀλήθεια. εἰσῆλθον οἱ κόμητες καὶ εἰσήγαγον τὸν ἀνθύ-
πατον μετὰ κλοιῶν καὶ μετὰ πλήθους πολλοῦ καὶ λοιπὸν ἕκαστος ἡμῶν ὑπέγραψεν. ⁴⁰

862 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οὐκ ἦσαν δέκα ἢ εἴκοσι ἢ τριάκοντα
ἢ ἑκατὸν μόνοι· ἕξ αὐτῶν ἐγὼ φέρω μάρτυρας ὅτι οὐδὲν ὦν εἶρηκεν, ἀληθές ἐστιν. ἐπει-

15 δῆλον ὅτι ἐν ἐφέσω in textu post ἀναγνωσθέντα M, in mg. B

MBΦ

I παρὰ σοῦ] *ab ipso* Φ 4 τὸν Φ τῶν MB 9 ἐκινδύνευσε B 13 γίνεσθαι B
17/18 *episcopis sub silentio* Φ^{cr} 20 κύριος M 22 τοιοῦτόν B 26 δὲ καὶ Φ^{cr} 34 κύριος M
κύριος M 36/37 γλωσσοτομοῦμαι M 42 αὐτῶν BΦ αὐτῶν δὲ M

δὴ δὲ ἔκαμεν ἡ μεγαλοπρέπεια ὑμῶν, εἰ δοκεῖ ὑπερτεθῆναι, καὶ πάλιν ὁ δ' ἂν σκοπηθεῖη, ποιούμεν.

863 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Ἐναγινωσκέσθω τὰ λοιπά.

Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θεοῦ κονιστωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ⁵ σχεδαρίου ἀνέγνω

864 Σέλευκος ἐπίσκοπος εἶπεν· Συμφέρομαι καὶ συντίθεμαι τοῖς ἐν Νικαίαι ἐκτεθεῖσι παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων, καὶ τοῖς ἐν Ἐφέσῳ δὲ βεβαιωθεῖσι, καὶ μέμφομαι τῇ φωνῇ μου ἣν εἶπον ἐν τῇ λαμπραῖ Κωνσταντινουπόλει, ἐχούσῃ δεῖν ἐν δύο φύσεσι τὸν κύριον ³⁰² ἡμῶν δογματίζεσθαι μετὰ τὴν ἔνωσιν, ἀναθεματίζων τοὺς εἰς δύο φύσεις ἢ δύο ὑποστάσεις ¹⁰ ἢ δύο πρόσωπα μετὰ τὴν ἔνωσιν διαιροῦντας τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν καὶ ἀλλότριον ἡγοῦμαι τῆς ἐκκλησιαστικῆς συναφείας.

865 Εὐτυχῆς ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· Συνεῖδεν ἡ ὑμετέρα θεοσέβεια ὅτι τῶν ἀναγνώσθεντων ἡ πρᾶξις ἔδειξε παραπτεπονημένα τὰ πρῶν ὑπομνήματα, ἔχομεν δὲ καὶ νῦν τὴν κατὰ- ^{L IIII 255} θεσιν τοῦ θαυμασιωτάτου σιλεντιαρίου Μάγνου τὴν γενομένην ἐπὶ τοῦ μεγαλοπρε- ^{M VI 833} πεστάτου μαγίστρου καὶ ἀξιοῦμεν ταύτην ἀναγνώσθηται. ¹⁶

866 Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Ψευδής ἐστίν.

867 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Εἴ τι ἔγνωκεν ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Φλαβιανὸς συμβαλλόμενον αὐτοῦ τῇ ὑπολήψει, λεγέτω ἐγγράφως.

868 Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Ἀπέκλεισάς μου πᾶσαν δικαιο- ²⁰ λογίαν.

869 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Οἶδεν ἡ παροῦσα ἀγία σύνοδος εἰ ἀπέκλεισά σου τι· εἴ τι οὖν οἶδας συμβαλλόμενόν σοι, εἰπέ.

870 Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Οὐ συνεχωρήθη μοι λαλῆσαι.

871 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Οὐδεὶς σε ἐκώλυσε, οἶδεν ἡ ἀγία ²⁵ σύνοδος.

872 Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Ἡ δευτέρα πρᾶξις οὐδὲν ἔχει πλαστόν, οἶδεν καὶ ὁ κύρις Θαλάσσιος, οἶδε καὶ ὁ κύρις Εὐσέβιος.

873 Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Οὐδεὶς ἐκώλυσε τοῦ λαλῆσαι τὴν ὀσιότητά σου· εἴ τι τοίνυν ἔχεις συμβαλλόμενον, εἰπέ. ³⁰

874 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Κύρι Εὐσέβιε, εἰπέ· ἐκώλυσα αὐτὸν λαλῆσαι;

875 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Ὡς οἶδεν ὁ θεός, εὐχόμεθά σε λαλῆσαι.

876 Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ἔτι καὶ νῦν, εἴ τι θέλεις, εἰπέ. ³⁵

877 Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Ἐπὶ τοῦ κύρου Θαλασίου καὶ τοῦ κύρου Εὐσεβίου, παρόντος καὶ τοῦ σιλεντιαρίου Μάγνου, ἐγένετο ἡ πρᾶξις καὶ ἐξητάσθη καὶ οὐδὲν τοιοῦτον ἀπεδείχθη· ἕκαστος τῶν τότε παρόντων ἐπισκόπων ὡς ἐπὶ θεοῦ ἃ ἤκουσεν, εἶπεν καὶ ἀψευδῶς ἐρρέθη.

⁷ ἐν ἐφέσῳ ἐπὶ Διοσκόρου MmgBmg
¹⁷ hoc loco lecta sunt 829—849
⁸⁶⁴ adfert Timotheus Aelurus f. 57^a

ΜΒΦ

3 ἡ om. M 8 τὴν φωνὴν M 11 τὸν³ om. B 12 ἀλλότριον MB *alienos* Φ Tim.
²⁴ οὐ ΒΦ om. M ²⁵ οἶδεν om. B ²⁸ οἶδεν] οἶδε δὲ B κύριος M κύριος M
³⁹ & ἤκουσεν] ἤκουσεν & B

- 878 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Κύρι Στέφανε ἐπίσκοπε, εἶπέ εἰ ἐκώλυσα αὐτόν.
- 879 Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Ἴδου ποῦ ἐστίν; ἐὰν ἐκώλυσας αὐτόν, εἶπη.
- 880 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Εἴπατε πάντες εἰ ἐκώλυσα αὐτόν.
- 881 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Οὐκ ἐκωλύσαμεν αὐτόν. 5
- 882 Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Ἐμοῦ τῶν πεπραγμένων οὐδὲν ἄπτεται διὰ τὸν θεόν· οὐδὲ γὰρ ἐτέρως ἐδόξασα ἢ ἐφρόνησά ποτε ἢ φρονήσω.
- 883 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Δήλων ὄντων τῶν πραχθέντων λεγέτω ἕκαστος τῶν παρόντων ἀγίων ἐπισκόπων οἷως οἶδε πιστεύοντα τὸν ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ καὶ τί περὶ αὐτοῦ τυποῖ. 10
- 884 1 Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ἐν τῷ αὐτὸν συνεχῶς κατατίθεσθαι
M VI 836 ὡς ἀκολουθεῖ τῇ ἐκθέσει τῆς πίστεως τῆς ἐν Νικαίαι συνόδου καὶ τοῖς ἐν Ἐφέσῳ
πραχθεῖσι τῇ προτέραὶ μεγάλη καὶ ἀγία συνόδῳ ὀρθοδοξότατον ἐν οἷς ἀπεφθέ-
ξατο, κατείληφα. κἀγὼ δὲ ψηφίζομαι καὶ βούλομαι τελεῖν αὐτόν καὶ ἐν τῷ
μοναστηρίῳ καὶ ἐν τῷ οἰκείῳ βαθμῷ. 15
- Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Αὕτη δικαία κρίσις.
- 2 Δόμνος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· Ἐπειδὴ πρῶην ἐκ τῶν ἐπισταλέντων παρὰ
τῆς ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει συγκροτηθείσης ἀγίας συνόδου περὶ τοῦ εὐλαβεστάτου
ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει αὐτοῦ, ἐκ δὲ τῶν ἀρτίως ἐπιδοθέν-
των λιβέλλων παρ' αὐτοῦ τῇ ἀγίαι συνόδῳ ἐπὶ τῆσδε τῆς Ἐφεσίων μητροπόλεως 20
συγκροτηθείσῃ ὠμολόγησε στοιχεῖν τῇ πίστει τῶν ἀγίων πατέρων τῶν τῆ τῶν
ἐν Νικαίαι συνελθόντων καὶ τῇ πρότερον ἐν τῆιδε τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει συγ-
κροτηθείσῃ ὁμοίως συνόδῳ, συνεδοκίμασα καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος
ἀπολαβεῖν αὐτόν καὶ τὴν τοῦ πρεσβυτερίου ἀξίαν καὶ τὴν ἡγεμονίαν τῶν ὑπ' αὐτόν
τεταγμένων εὐλαβεστάτων ἀδελφῶν. 25
- 3 Στέφανος ἐπίσκοπος τῆς Ἐφεσίων εἶπεν· Ἀπὸ τῶν ἀναγνωσθέντων καὶ ἐπιδοθέντων
λιβέλλων παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς δέ-
δεικται ὅτι καὶ ὀρθῶς δοξάζει καὶ τὴν ὀρθόδοξον ἔχει πίστιν· ὅθεν καὶ ἐγὼ ἐξακολου-
θῶν τοῖς ἀποφανθεῖσι παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου
Ἰουβεναλίου συντίθεμαι καὶ συναινῶ εἶναι αὐτόν πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην. 30
- 4 Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας πρώτης εἶπεν· Ἐπαινῶ καὶ ἀπο-
δέχομαι τὸν εὐλαβεστάτον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ μηδὲν ἔξω τῆς
ἐν Νικαίαι συνόδου φρονήσαντα, μήτε δὲ τῆς ἐκτεθείσης παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου
παρατρώσαντά τι, ἀλλὰ γὰρ ἀποδεξάμενος βούλομαι ἔχεσθαι αὐτόν τοῦ βαθμοῦ
τοῦ πρεσβυτερίου. 35
- 5 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Καὶ τὸν εὐλαβεστάτον πρεσβύτερον
καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ καὶ πάντα ἄνθρωπον σύμφωνα φρονοῦντα τῇ ἀγιωτά-
τῃ συνόδῳ τῇ ἐν Ἐφέσῳ, ἥτις καὶ ἐβεβαίωσε τὰ ἐν Νικαίαι θεσπίσματα, ὀρθόδοξον
ἡγοῦμαι καὶ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας οὐκ ἀλλότριον· εὐλογον δὲ ὑπολαμβάνω τὸν
ἀκατάγνωστον τῷ φρονήματι, τουτέστι τὸν προειρημένον εὐλαβεστάτον πρε- 40

11 ἡ αἰτία δι' [δι' om. M] ἦν δέχονται τὸν Εὐτυχῆ ἐπὶ Διοσκόρου M^{ms}B^{ms}
883—884² adfert Timotheus Aelurus f. 57^b

MBΦ, Λⁿ [inde a 6 usque ad 25]

1 ἐκώλυσας Φ^{ac} 3 ἐκώλυσας MΦ^r ἐκώλυσας BΦ^{ac}, cf. notam Rustici *aliqui ...dicunt Stephanum*
non prohibuisse hic dicunt 4 ἐκωλύσατε Φ 14/15 καὶ — μοναστηρίῳ om. Λⁿ 15 καὶ om
21 *sanctae fidei* Λⁿ τριακοσίων δεκαοκτώ B 24 αὐτόν] αὐτῶν M 25 εὐλαβεστάτ.
MΦ om. B, cf. notam Rustici: *Acumitanus non habet* 35 πρεσβυτέρου M 37/38 ἀγία ταῦτη

- σβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ μὴ ἀποστερεῖσθαι τοῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος καὶ τῆς ἡγεμονίας τῶν μοναζόντων.
- 6 Κύρος ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος τῆς Καρίας εἶπεν· Ἀπὸ τῶν ἐπιδοθέντων λιβέλλων M VI 837 παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς καὶ ἀναγνωσθέντων δέδεικται τὴν πίστιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίαι καὶ ἐνταῦθα συναχθέντων συνηνεκέναι· ὅθεν καὶ γὰρ σύμψηφος τῇ τῶν ἁγίων πατέρων ψήφῳ γίνομαι, ὥστε καὶ τῆς τοῦ πρεσβυτερίου ἔχουσθαι αὐτὸν ἀξίας καὶ τοῦ ἡγεῖσθαι τοῦ μοναστηρίου.
- 7 Ἐρασίστρατος ἐπίσκοπος Κορίνθου τῆς Ἑλλάδος
- 8 Κύντιλλος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας, ἐπέχων καὶ τὸν τόπον Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονίκης 10
- 9 Μελίτιος ἐπίσκοπος Λαρίσης, ἐπέχων τὸν τόπον Δόμνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀπαμέων L III 259*
- 10 Κυριακὸς ἐπίσκοπος Τροκνάδων, ἐπέχων τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πισινοῦντος τῆς δευτέρας Γαλατίας τὰ ὅμοια εἶπεν. 15
- 11 Διογένης ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Ἀπὸ τῶν νῦν κατατεθέντων ἀπὸ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς ἔγνωμεν ὡς καὶ αὐτὸς συντίθεται τῇ ἐκτεθείσῃ πίστει τῶν πατέρων τῶν ἐν Νικαίαι καὶ τῇ παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων συνειλεγμένων ἐν ταύτῃ τῇ μεγαλωνύμῳ Ἐφέσῳ, καὶ ἐγκρίνω αὐτὸν οὕτω φρονούντα καὶ τοῦ ἱερατικοῦ ἀπολαύειν ἀξιώματος καὶ τοῦ μοναστηρίου 20 φροντίζειν κατὰ τὴν προλαβοῦσαν συνήθειαν.
- 12 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Σεβαστείας Ἀρμενίας πρώτης εἶπεν παραπλήσια τοῖς ἀνωτέρω.
- 13 Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας M VI 839
- 14 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ταρσοῦ L III 260*
- 15 Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας 25
- 16 Φώτιος ἐπίσκοπος Τύρου
- 17 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ
- 18 Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος Ταβίας M VI 840
- 19 Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λυδῶν 29
- 20 Μαρινιανὸς ἐπίσκοπος Συνάδων L III 261*
- 21 Μουσώνιος ἐπίσκοπος Νύσης M VI 841
- 22 Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Βόστρων
- 23 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Νικοπόλεως Ἀρμενίας πρώτης
- 24 Ἀκάκιος ἐπίσκοπος Ἀριαραθείας Ἀρμενίας δευτέρας, ἐπέχων καὶ τὸν τόπον Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς 35
- 25 Στέφανος ἐπίσκοπος Ἱερᾶς πόλεως
- 26 Ἀττικὸς ἐπίσκοπος Νικοπόλεως Ἠπείρου παλαιᾶς L III 262* M VI 842
- 27 Εὐστάθιος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ
- 28 Νουνέχιος ἐπίσκοπος Λαοδικείας Τριμιταρίας 39
- 29 Ὀλύμπιος ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου M VI 843
- 30 Κανδιδιανὸς ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας

3 ζήτηι τὰς διαλαλιάς ἐκάστου τῶν ἐπισκόπων M^{ms}

MBΦ

- 1 βαθμοῦ καὶ ἀξιώματος B συνηνεκέναι MB 7 πρεσβυτερίου Φ πρεσβυτέρου MB
- 9 sq. plenae extant sententiae in Φ Erasistratus Φ ἐρασίστρατος MB 10 κύντιλλος B
- 12 λαρίση M, corr. M 14 Τροκνάδων Φ προκνάδων MB θεοκτίστου Φ θεοφίλου MB
- 15 πισινοῦντος B 29 λυδῶν MB *lyidae* Φ 31 νύσης B 34 ἀριαραθείας MB, corr. M
- 36 ἱεραπόλεως M; sententia extat apud Timotheum f. 57^b 41 πισσιδίας B

	31	Στέφανος ἐπίσκοπος Ἀναζάρβου	
L IIII 263*	32	Γερόντιος ἐπίσκοπος Σελευκείας Συρίας	
	33	Ῥουφῖνος ἐπίσκοπος Σαμοσάτων	
	34	Ἰνδιμος ἐπίσκοπος Εἰρηνουπόλεως	
M VI 844	35	Τιμόθεος ἐπίσκοπος Βαλανέων	5
	36	Θεοδόσιος ἐπίσκοπος Κανώθα	
	37	Εὐτύχιος ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως Ἠπείρου παλαιᾶς	
L IIII 264*	38	Συμεὼν ἐπίσκοπος Ἀμίδης Μεσοποταμίας	
	39	Σέλευκος ἐπίσκοπος Ἀμασειᾶς	
	40	Πέτρος ἐπίσκοπος Γαγγρῶν	10
	41	Λουκάς ἐπίσκοπος Δυρραχίου	
	42	Ἀντώνιος ἐπίσκοπος Λυχνιδίου	
M VI 846	43	Μάρκος ἐπίσκοπος Εὐροίας	
	44	Βιγιλάντιος ἐπίσκοπος Λαρίσσης	
L IIII 265*	45	Βασίλειος ἐπίσκοπος Τραιανουπόλεως ἐπαρχίας Ῥοδότης	15
	46	Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Δημητριάδος	
	47	Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Σεβαστῆς τῆς Ταρσοῦ	
M VI 847	48	Σώζων ἐπίσκοπος Φιλίππων	
	49	Εὐσέβιος ἐπίσκοπος (Δο)βήρου Μακεδονίας πρώτης	
	50	Μαξιμῖνος ἐπίσκοπος Σερρέων Μακεδονίας πρώτης	20
	51	Ἐρμογένης ἐπίσκοπος Κασανδρείας Μακεδονίας πρώτης	
	52	Λουκάς ἐπίσκοπος Βεροίας Μακεδονίας πρώτης	
L IIII 266*	53	Ἰωάννης ἐπίσκοπος Μεσσηνίας τῆς Ἀχαΐας	
M VI 848	54	Οὐράνιος ἐπίσκοπος Ἰμερίας ἐπαρχίας Ὀσροηνῶν, ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Εὐλογίου πρεσβυτέρου Ἐδέσσης	25
	55	Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος Ὀποῦντος τῆς Ἀχαΐας	
	56	Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως τῆς Ἰσαυρίας	
	57	Λεόντιος ἐπίσκοπος Ἀσκάλωνος	
M VI 849	58	Φωτεινὸς ἐπίσκοπος Λύδδης	
L IIII 267*	59	Παῦλος ἐπίσκοπος Μαιουμᾶ	30
	60	Ζώσιμος ἐπίσκοπος Μινωίδος	
	61	Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος Πέργης	
	62	Βαρούχιος ἐπίσκοπος Σωιζούσης Παλαιστίνης	
M VI 850	63	Ἡρακλείδης ἐπίσκοπος Ἀζώτου	
	64	Ἰωάννης ἐπίσκοπος Τιβεριάδος,	35
	65	Μουσωνιανὸς ἐπίσκοπος Ζοόρων	
	66	Διονύσιος ἐπίσκοπος Συκαμαζόνος	
L IIII 268*	67	Καίουμος ἐπίσκοπος Φαινοῦς	
M VI 851	68	Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης	
	69	Ζεῦνος ἐπίσκοπος Πέλλης	40

MBΦ

post 8 habet *cladeus* [sic Φ^r *cladeos cladios claudius ceteri*] *episcopus anchiasmi* [sic Φ^r *anchiasmitanae ciuitatis* Φ^{ac}] *ueteris Epiri* Φ 12 *Antoninus* Φ^{er} 14 βιγιλάντιος M 15 ἐπαρχίας om. B 19 Δοβήρου Φ βήρου MB 20 μαξιμῖνος MB *Maximus* Φ 22 βερροίας B 23 μεσσηνήσ M^{corr} μεσσηνήσ B μεσσηνήσ M; *sententia extat apud Timotheum f. 57^b* 24 ἔσροίνων M ἔσδροίνων B ὄσροίνων M^{corr} 25 αἰδέσσησ M 31 μηνοῖδησ M μηνοῖδησ B *Minoidenae ciuitatis* Φ 34 *Heraclius* Φ 36 *Musonius* Φ 37 ζοόρων M 38 *caiumas* Φ^{er} *gaiumas* Φ^a φένουσ MBΦ 40 ζεῦνοσ MB *zennus* Φ^{ac} *zaennus* Φ^r

70 Παγκράτιος ἐπίσκοπος Λιβιάδος	
71 Αὐξίλαος ἐπίσκοπος Σαρακηνῶν ὑποσπόνδων	
72 Ἀλύπιος ἐπίσκοπος Βακάθων	M VI 852
73 Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Ἀντιπατρίδος	
74 Δομνῖνος ἐπίσκοπος Πλαταιέων τῆς Ἑλλάδος	L III 269
75 Θεοδόσιος ἐπίσκοπος Μασταύρων	6
76 Κυριακὸς ἐπίσκοπος Αἰγέας	M VI 853
77 Φλάβιος ἐπίσκοπος Ἀδραμύτου	
78 Λεόντιος ἐπίσκοπος Μαγνησίας Μαιάνδρου	
79 Εὐτρόπιος ἐπίσκοπος Περγάμου τῆς Ἀσίας	10
80 Μάξιμος ἐπίσκοπος Τράλλεων	M VI 854 L III 270
81 Ὀνησιφόρος ἐπίσκοπος Ἰκονίου	
82 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ῥόδου	
83 Διογενιανὸς ἐπίσκοπος [Ἄφρων] πόλεως Ῥεμεσιάνων	
84 Θεοδόσιος ἐπίσκοπος Ἀμαθούντων	15
85 Κυριακὸς ἐπίσκοπος Λεβέδου	
86 Γεννάδιος ἐπίσκοπος Τηίων	M VI 855
87 Ὀλύμπιος ἐπίσκοπος Εὐάζων	
88 Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος Ὑπαίπων	L III 271
89 Θεόπεμπτος ἐπίσκοπος Καβάσων	M VI 856
90 Καλοσίριος ἐπίσκοπος Ἀρσινοίτου ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Ἰουλίου διακόνου αὐτοῦ	21
91 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἡφαιστου	
92 Ἡρακλείδης ἐπίσκοπος Ἡρακλεοῦς	M VI 857
93 Ἰσαάκ ἐπίσκοπος Ἐλεαρχίας	L III 272
94 Γεμελλῖνος ἐπίσκοπος Ἐρυθροῦ	25
95 Ἀπολλώνιος ἐπίσκοπος Τάνεως	
96 Γεννάδιος ἐπίσκοπος Ἐρμουπόλεως μεγάλης	M VI 858
97 Κῦρος ἐπίσκοπος Βαβυλῶνος	
98 Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος Βουσίρεως	
99 Φωτεινὸς ἐπίσκοπος Τευχείρων	30
100 Θεόφιλος ἐπίσκοπος Κλεοπατρίδος	L III 273
101 Πασμήιος ἐπίσκοπος Παράλου	M VI 859
102 Σωσίας ἐπίσκοπος Σωιζούσης	
103 Θεόδουλος ἐπίσκοπος Τισιλα	
104 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Βάρκης	35
105 Ῥοῦφος ἐπίσκοπος Κυρήνης	
106 Ζήνων ἐπίσκοπος Ῥινοκορούρων	M VI 860
107 Λούκιος ἐπίσκοπος Ζύγρων	M III 274
108 Αὐξόνιος ἐπίσκοπος Σεβεννύτου	
109 Ἰσαάκ ἐπίσκοπος Ταύα	40

MBΦ

2 <i>Auxilaus</i> Φ αὐξόλαος MB	3 <i>Alypius</i> Φ ὀλύμπιος MB cf. Φ ^r	Βακάθων Φ
βακάνθων MB	5 πλαταιέων B πλατεῶν M <i>Plataeae</i> Φ	7 αἰγίασ B <i>elensis</i> Φ ^a
<i>eglensis</i> Φ ^{er}	8 <i>Flavianus</i> Φ	ἀδραμύτου Me ^{corr}
14 ἄφρων B ἄφροσ M om. Φ	17 τηίων MB cf. Φ	11 τραυλέων MB, corr. M
βάσσων MB <i>uaria lectio in</i> Φ ^r	21 Ἰουλίου MB Ἠλίου Φ	19 ὑπέπων MB
34 <i>theodorus</i> Φ	<i>tisilae</i> Φ ^r <i>tisilicinae</i> Φ ^{ac}	20 κα- παράλλου B βαράλου M
39 <i>Ausonius</i> Φ ^a	πισιλᾶ MB	36 <i>rufinus</i> Φ ^{er}
	37 ῥινοκουρούρων B	

- M VI 861 110 Φιλόκαλος ἐπίσκοπος Ζαγύλων
 111 Ἡσαίας ἐπίσκοπος Ἐρμουπόλεως μικρᾶς
 οἱ πάντες ὅμοια καὶ παραπλήσια διελάλησαν καὶ κατέθεντο.
- L III 275 112 Βαρσουμᾶς πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης δι' ἔρμηνέως Εὐσεβίου μοναχοῦ εἶπεν·
 Κάγῳ ὡς τέκνον ἐξακολουθῶν τοῖς ἰδίῳις πατράσιν καὶ μαρτυρῶν τῇ ὀρθοδόξῳ 5
 πίστει τοῦ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς συντίθεμαι καὶ
 συναινῶ καὶ χαίρω ὅτιπερ ἀποδεδώκατε αὐτῷ τὸν τῆς ἱερωσύνης βαθμὸν καὶ τὸ
 ἄρχειν τοῦ ἀγιωτάτου αὐτοῦ μοναστηρίου.
- 113 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Τὰς πάσας τῆς ἀγίας ταύτης καὶ οἰκου-
 μενικῆς συνόδου ψήφους ἐπὶ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἀρχιμανδρίτῃ Εὐτυχεῖ βεβαιῶν 10
 καὶ τὴν ἐμαυτοῦ συνεισάγω γνώμην ὥστε τοῦτον τελεῖν ἐν τῇ τοῦ πρεσβυτερίου
 τάξει, ἡγεῖσθαι δὲ καὶ τοῦ οἰκείου μοναστηρίου καθὰ καὶ πάλαι.
- 885 Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων εἶπεν· Οἱ κληρικοὶ καὶ μονάζοντες τοῦ
 μοναστηρίου τοῦ ὑπὸ τὸν εὐλαβεστάτον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχεῖ λί-
 βελλον προσεκόμισαν τῇ ἀγίῳι ταύτῃ συνόδῳ, ὄντινα ἀναγνωσόμεθα, εἰ προστάξει 15
 ἢ ὑμῶν ὀσιότης.
- 886 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Ὑποδεχθεῖς ὁ λίβελλος ἀναγνω-
 σθήτω.
 Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων ἀνέγνω
- 887 Τῇ ἀγίῳι καὶ θεοφιλεῖ συνόδῳ οἰκουμενικῇ συνελθούσῃ ἐν τῇ Ἐφεσίῳν μητρο- 20
 πόλει παρὰ Ναρσοῦ πρεσβυτέρου καὶ Τιμοθέου καὶ Εὐσεβίου καὶ Κωνσταντίνου καὶ
 λοιπῶν διακόνων καὶ ὑποδιακόνων καὶ πάντων τῶν μοναζόντων τῶν τελούντων ὑπὸ
 τὸν θεοσεβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχεῖ. Τὰς ἐπηγγελμένας παρὰ
 τοῦ φιλανθρώπου θεοῦ τοῖς εἰς αὐτὸν πεπιστευκόσι δωρεὰς ἐκ τῶν θείων λογίων κατα- 25
 μαθόντες καὶ συγγενείας τε καὶ χρημάτων καὶ οἷς ἕκαστος ἐκοσμεῖτο ἀξιώμασί τε καὶ 25
 διαφόροις στρατείαις, καὶ πάντων ἅπαξ τῶν δοκούντων ἀνθρωπίνων εἶναι καλῶν ὑπερ-
 ιδόντες, ὧν τε ἡμεν ἐν ἀπολαύσει καὶ ὧν ἐτι προσεδοκῶμεν, ἐπὶ μίαν ἅπαντες τὴν τῶν
 μοναχῶν πολιτείαν τε καὶ καρτερίαν ἀπηντήσαμεν, τὸν τῶν τριακοσίων ἀριθμὸν ἤδη
 πληροῦντες χάριτι τοῦ δεσπότου Χριστοῦ καὶ ὑφ' ἡγεμόνι τῷ εὐλαβεστάτῳ ἀρχι-
 μανδρίτῃ Εὐτυχεῖ τοῖς τῆς εὐσεβείας καὶ δικαιοσύνης διδάγμασι πειθαρχοῦντες καὶ 30
 τριακοστὸν ἐνιαυτὸν μικρῶι πρὸς οἱ πολλοὶ κατὰ ταύτην τὴν καρτερίαν διατελέσαντες.
 ἀλλ' ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως Φλαβιανός, δέον
 τὰ μὲν παρόντα ἐπαινεῖν, ἐπὶ δὲ τὰ βελτίῳ προτρέπειν καὶ πάσαις προνοίαις τοὺς ἀπὸ
 τῶν ἀνθρωπίνων τῷ θεῷ προσδραμόντας συνέχειν, τουναντίον ἡπερ ἔπρεπεν, εἴργα- 35
 σται, τὸν μὲν ἡμέτερον ποιμένα συκοφανταίαις τε καὶ βλασφημίαις περιβαλὼν καὶ πρό-
 φασιν οὐκ ἀληθῆ τῆς αὐτοῦ καθαιρέσεως τὴν εὐσέβειαν ὑποκρινάμενος, ὅτι μὴ βλασφη-
 μεῖ μετ' αὐτοῦ παρὰ τὸν ὄρον τῆς πίστεως ὃν ἐξέθετο μὲν ἢ ἐν Νικαίῳι ἀγία σύνοδος,
 L III 278 ἐβεβαίωσε δὲ ἢ πάλαι κατὰ τὴνδε τὴν Ἐφεσίῳν, ἡμῖν δὲ παρεκελεύετο διὰ τοῦ ἀπο-
 σταλέντος παρ' αὐτοῦ Θεοδοσίου τοῦ πρεσβυτέρου, συμπαρόντων αὐτῷ καὶ ἐτέρων
 κληρικῶν, ἀφίστασθαι τοῦ ποιμένου καὶ μηδὲ προσφθέγεσθαι αὐτῷ ἐτι καὶ τὰ τοῦ 40

9—12 adfert Timotheus Aelurus f. 57^b

MBΦ, Λ^o [inde a 9 usque ad 23]

1 Zagilonensis Φ^c zaginolensis Φ^a γαζύλων MB 5 ἐξακολουθῶ Φ τῆσ Μ 7 τὸ ΒΦ τοῦ Μ
 9 πάσας Φ πάσησ MB 10 βεβαιῶν ΦΛ^o Tim. βεβαιῶ MB 11 πρεσβυτερίου ΦΛ^o πρεσβυτέρου MB
 22 καὶ ὑποδιακόνων om. Φ^cΛ^o 25 uniusquisque nostrum Φ^c 30 διδάγμασι ΜΦ δόγμασι Β 31 κατὰ
 om. Μ 34 εἶπερ Μ 36/37 βλασφημεῖν Μ 37 ἀγία om. Β 39 θεοδοσίου MB Theodotum Φ

μοναστηρίου φυλάττειν αὐτῶι τῶι τῶν πτωχῶν ὀνόματι (τοῦτο γὰρ ἐπραγματεύετο) ἢ τοῦτο μὴ ποιῶντας εἶργεσθαι καὶ αὐτοὺς μετὰ τοῦ διδασκάλου τῆς κοινωνίας τῶν θείων μυστηρίων. καὶ τὸ μὲν ἅγιον θυσιαστήριον, ὅπερ αὐτὸς πρὸ ἕξ μηνῶν τῆς μελετηθείσης ἐπιβουλήσιν κατεπήξατο, κενὸν τῆς θείας ἱεουργίας ἐστίν, μεμενήκαμεν δὲ ἡμεῖς ἄχρι τῆς ἀγίας ὑμῶν συνόδου ταῖς ἀδίκους ταύταις ἀποφάσεσιν αὐτοῦ δεδεμένοι, 5 τινὲς δὲ καὶ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τετελευτήκασιν ἐν τῶι τῆς ἀδίκου τιμωρίας σχήματι. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τῆς ἀσκήσεως συνήθως πράττομεν κατὰ τὸν θεσμὸν τῶν μοναχῶν, ἀλλότριοι δὲ καθεστήκαμεν ὧν οἱ ἀσεβεῖν κατακριθέντες. ἐν ταύτῃ δακρύοντας ἡμᾶς θεάεται τῇ συμφορᾷ ἢ σωτήριος ἡμέρα τῶν γενεθλίων τοῦ δεσπότη καὶ σωτῆρος 9 ἡμῶν θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν πᾶσι Χριστιανοῖς εὐφροσύνην ὑπάρξασαν VI VI 865 ἡμεῖς πενθοῦντες διετελοῦμεν, ἀντὶ τῶν προσευχῶν τῆς μυσταγωγίας θρήνουσ ἐκ τῆς γλώττης προχέοντες· ἐν τούτοις ἡμᾶς καὶ ἡ τῶν ἐπιφανίων ἡμέρα διεδέξατο καὶ ὡσπερ οἱ θανάτῳ προσομιλοῦντες φιλοψύχως ἔχοντες τὴν τελευτὴν κατοδύρονται, οὕτως ἡμεῖς ἐπὶ τῇ τῶν ἀχράντων μυστηρίων ἀφαιρέσει πενθοῦντες διετελοῦμεν. ἐπέστη 14 καὶ ἡ τοῦ σωτηρίου πάθους ἡμέρα καὶ νύξ ἱερά καὶ ἡ τῆς ἀναστάσεως ἑορτή, καθ' ἣν d. 27. m. Mart. λύεται μὲν τοῖς πλείστοις τῶν ἡμαρτηκότων τὰ ἀπὸ τῶν ἀγίων ἡμῶν πατέρων ἐπιτίμια, a. 449 λύεται δὲ παρὰ τῶν βασιλευόντων ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τὰ δεσμὰ τοῖς ὑπευθύνοις, ἡδονῆς δὲ δικαίας πᾶς οἶκος καὶ ἀγορὰ πᾶσα πεπλήρωται· ἡμεῖς δὲ τοῖς τῶν ἀδίκων ἀποφάσεων δεσμοῖς κατεχόμενοι οὐδὲν φιλόφρονος τοῦ κατακρίναντος εἶδομεν, ἀλλὰ μεμένηκεν ἀκλινῆς ἄχρι τοῦ παρόντος, ἐννέα μηνῶν περί που ἤδη παραδραμόντων, τοιαύτην 20 πάντως ἐφ' ἑαυτῶι τὴν παρ' ὑμῶν ψῆφον τυπῶν, ἵνα τῆς οἰκείας ἐφ' ἡμῖν ἀδίκου κρίσεως ἄξιον εὖροι καρπὸν τὴν ἐπ' αὐτῶι παρ' ὑμῶν δικαίαν ψῆφον καὶ οὕτως κατὰ τὴν θείαν γραφὴν κριθῆι μὲν ὡς ἔκρινεν, ἀπολαύσει δὲ ὡς ἐπεβούλευσεν. δι' ὅπερ καθικετεύομεν Mt. 7, 2 τὴν ὑμετέραν ἀγίαν σύνοδον συναλῆσαι μὲν ἡμῖν τῆς τοσαύτης ἀδίκου κολάσεως ὑπὲρ εὐσεβείας παρὰ ἱερέως ὑπομεμενηκόσιν αὐτήν, ἀποδοῦναι δὲ ἡμῖν μὲν ὧν οὐ δικαίως ἀφαι- 25 ρούμεθα μυστηρίων, τῶι δὲ ταῦτα δεδρακότι τὴν ἀμοιβὴν ὧν οὐ δικαίως ἔκρινε.

888 1 Ναρσῆς πρεσβύτερος ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ

Τῇ αὐτῇ ὑπογραφῇ πάντες

2 Τιμόθεος

3 Εὐσέβιος 30

4 Κωνσταντῖνος

5 Εὐστάθιος

6 Ζηνόβιος

7 Αὐξέντιος

8 Ζηνόβιος 35

9 Σμάρραδος L III 279

10 Ἐλευσίνιος

11 Κωνσταντῖνος διάκονοι

12 Θεόδουλος

13 Γερόντιος 40

14 Πορφύριος ὑποδιάκονοι

15 Μαρτύριος

29—p. 188, 20 plenae subscriptiones extant in Φ

MBΦ

7 τῶν μοναχῶν] *monasteriorum* Φ
23 ἀπολαύσει M 35 om. B, cf. Φ

8 ὧν] *sicut* Φ
39 *Theodorus* Φ

17 δὲ καὶ Φ 19 κατακρίνοντοσ B
41 πορφύριος MBΦ* *Prosporphorius* Φ^{cr}

24*

	16 Παγχάριος	
	17 Παυλονᾶς	
	18 Φιλούμενος	
M VI 868	19 Ἀβράμιος	
	20 Ἰουλιανός	5
	21 Ἀντώνιος	
	22 Μακεδόνιος	
	23 Τιμόθεος	
	24 Ἰωάννης	
	25 Εὐπρέπιος	10
	26 Δωρόθεος	
	27 Ἐορτάσιος	
	28 Τιμόθεος	
	29 Ἰουλιανός	
	30 Εὐγένιος	15
	31 Θεότιμος	
	32 Μάλχος	
	33 Εὐβουλος	
	34 Γυμνάσιος	
	35 Ὑπάτιος μονάζοντες	20

889 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐπειδὴ ἀκοινωνήτους ἑαυτοὺς εἶπατε γεγενῆσθαι, ἀγνοεῖτε δὲ τὴν αἰτίαν καὶ τεκμαιρόμεθα καὶ ἡμεῖς διὰ τί, εἶπατε φανερώς τὴν ἑαυτῶν πίστιν ὅπως ἔχετε. αὕτη γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ἡ ἀπόλυσις, ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως.

890 Ἐλευσίνιος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Καθὼς διὰ τοῦ λιβέλλου ὁ θεοσεβῆς ἀρχι-²⁵μανδρίτης ἡμῶν ἀνεδίδαξεν τὴν ὑμετέραν ἀγιότητα [ὅτι], οὕτω φρονοῦμεν ὡς οἱ τῆς ἁγιοι πατέρες οἱ ἐν Νικαίαι ἐθέσπισαν, ἦν καὶ ἐβεβαίωσεν ἡ ἐνταῦθα ἁγία σύνοδος, καὶ παρὰ ταύτην τὴν πίστιν οὐδέποτε οὐδὲ ἐνενοήσαμεν τι οὔτε ἐφρονήσαμεν.

891 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Περὶ τῆς ἐνσάρκου τοῦ σωτῆρος παρου-
L III 282 σίας οὕτω φρονεῖτε ὡς ὁ μακάριος Ἀθανάσιος καὶ ὁ μακάριος Κύριλλος καὶ ὁ μακάριος³⁰ Γρηγόριος καὶ πάντες οἱ ὀρθόδοξοι ἐπίσκοποι;

892 Ἐλευσίνιος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Πάντες οὕτω φρονοῦμεν καὶ ὡς οἱ ἐν Νικαίαι συνελθόντες καὶ οἱ ἐνταῦθα συνειλεγμένοι ἁγιοι πατέρες.

893 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐπιδέδωκε λίβελλον ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχῆς· πείθεσθε οἷς ἔγραψεν ἐκεῖνος; [καὶ] ἀκολου-³⁵θεῖτε τῇ πίστει αὐτοῦ;

894 Ἐλευσίνιος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Ναί.

895 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Μὴ παραβαίνετε;

896 Ἐλευσίνιος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Οὐ.

897 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Τὰ αὐτὰ φρονεῖτε; τοῖς αὐτοῖς⁴⁰ στοιχεῖτε; ἀναθεματίζετε τοὺς μὴ οὕτω φρονοῦντας;

898 Ἐλευσίνιος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Ναί, τῶν ποδῶν ὑμῶν.

899 Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ἀκόλουθόν ἐστὶν οὕτως αὐτοὺς τὴν

MBΦ, Λ^o [inde a 21]

1 πάγχαρσις M 4 ἀβραάμιος M 14 post 16 coll. Φ 23 ἀπόλυσις MΛ^o ἀπόλυσις BΦ
26 ὅτι MB om. ΦΛ^o τριακόσιοι δεκαοκτώ B 28 οὐδὲ B 34 ἐπιδέδωκε MBL^o ἐπι-
δέδωκε Φ 35 καὶ MBΦ^{ac} om. Φ^oΛ^o

ὀρθόδοξον ὁμολογοῦντας πίστιν τὴν τε ἐν Νικαίαι ἐκτεθεῖσαν καὶ ἐν Ἐφέσῳ βεβαιωθεῖσαν M VI 869 μετέχειν καὶ τῆς ἁγίας κοινωνίας καὶ τῶν οἰκείων βαθμῶν.

- 900 Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Πάντες συναινοῦμεν τούτοις τοῖς λόγοις. πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν.
- 901 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Δοκεῖ οὖν τῇ θεοσεβείᾳ ὑμῶν ἐν τῇ 5 διαλαλιᾷ καὶ τοῦτο ἐνθεῖναι ὅτι μετὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς ἀπελύσαμεν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ κληρικούς ἦτοι μονάζοντας;
- 902 Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Ἀπελύσαμεν αὐτούς.
- 903 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Κοινωνοῦμεν αὐτοῖς καὶ τῇ ἁγίᾳ καὶ τοῖς μυστηρίοις; 10
- 904 Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Ναί, αὕτη δικαία κρίσις.
- 905 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Δήλων ὄντων τῶν πεπραγμένων καὶ πάσης τῆς ἁγίας ταύτης συνόδου συναινεσάσης καὶ ἀποδούσης τὴν κοινωνίαν τῷ εὐλαβεστάτῳ ἀρχιμανδρίτῃ Εὐτυχεῖ ἔτι τε καὶ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου ἁγίαν, πρὸς δὲ τούτοις ἀπολυσάσης καὶ πάντας τοὺς συνόντας αὐτῷ κληρικούς ἦτοι μονάζοντας, δίκαιόν ἐστι 15 λοιπὸν καὶ ἀκόλουθον τὰ περὶ τῆς ὀρθῆς ἡμῶν πίστεως πεπραγμένα ἐν τῇ συναχθείσῃ πρώην ἐν ταύτῃ τῇ πόλει μακαριωτάτῃ συνόδῳ ἀναγνωσθῆναι, ἅτινα προκομίσας ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων Ἰωάννης ἀναγινωσκέτω, ἐὰν τοῦτο καὶ πάσῃ τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ δόξηι.
- 906 Δόμνος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· Εἰ ἔδοξεν ἀναγνωσθῆναι, ἀναγινωσκέσθω. 20
- 907 Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Ἀναγκαῖον ἡμῖν ἐστὶ τοῦ ἀναγνωσθῆναι τὴν πίστιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τῆ καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ, ὥστε ἡμᾶς πλεῖον τι ἀκροασαμένους ἐπιστοιχειωθῆναι.
- 908 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Λυσιτελὴς ἡ τῶν ἁγίων συνόδων ἀνάγνωσις καὶ βεβαίωσις· ἐκεῖθεν γὰρ ἔχομεν τῆς ὀρθοδοξίας ἡμῶν τὴν ἀσφάλειαν. 25
- 909 Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Ἀναγνωσθήτω ἡ ἔκθεσις ἡ γενομένη παρὰ τῶν ἐν Νικαίαι τῇ ἁγίων πατέρων καὶ ἡ βεβαίωσασα ἐν Ἐφέσῳ πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.
- 910 Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Πάντες τοῦτο βουλόμεθα.
Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων ἀνέγνω 30

911—942 Τοῖς μετὰ τὴν ὑπατείαν τῶν δεσποτῶν ἡμῶν Φλαυίων Θεοδοσίου τὸ τρισκαιδέκατον L III 283 καὶ Οὐαλεντινιανοῦ τὸ τρίτον τῶν αἰωνίων αὐγούστων τῇ πρὸ ἑνδεκα Καλανδῶν M VI 871 Αὐγούστων, ἧτις ἐστὶ κατ' Αἰγυπτίους Ἐπιφῆ κῆ, ἡνίκα Νεστόριος καθήρηται, ἅτινα d. 22. m. Iul. ἀμφέρεται τῇ ὀπίσω πράξει. a. 431

Ἦν ἀναγινωσκομένων κηρίων ἀφθέντων Κωνσταντίνος ὁ καθωσιωμένος σηκρη- L III 299 τάριος ἀνέγνω τὰ ἐξῆς οὕτως M VI 901 36

943 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Οἶμαι πᾶσιν ἀρέσκειν τὰ ἐκτεθέντα παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίαι συνελθόντων πάλαι, ἃ καὶ ἐβεβαίωσε καὶ

31 ἐκ τῶν πεπραγμένων ἐν Ἐφέσῳ ἐν τῇ ᾱ συνόδῳ MmεBmε
911—942 gesta plena extant in Φ, cf. Coll. Nouar. 10, 397

MBΦ, Λⁿ [praeter 26—28. 34. 35]

3/4 τὰ αὐτὰ MBLⁿ ταῦτα Φ 14 πρεσβυτέρου ΦΛⁿ πρεσβυτέρου MB 16/17 πεπραγμένα —
συνόδῳ om. Λⁿ 22 τριακοσίων δεκαοκτώ B 27 τριακοσίων δεκαοκτώ B 31 φλαβίων B
32 βαλλεντινιανοῦ M τῶν om. B

μόνα κρατεῖν ὠρίσεν ἢ ἐνταῦθα συνειλεγμένη πρῶν ἁγία σύνοδος (θεοφιλῆ) καὶ ἀρ-
κούντως ἔχοντα. ἠκούσαμεν δὲ ὀρισάντων αὐτῶν οὕτως· εἴ τις παρὰ ταῦτα λέγει
L IIII 302 ἢ φρονεῖ ἢ ἀνασκευάζει ἢ ζητεῖ, ὑποκείσθω τῆι ἀποφάσει. τί ὑμῖν δοκεῖ; ἕκαστος
M VI 904 ποῖαν ἔχει γνώμην, ἐγγράφως λεγέτω· δυνάμεθα παρὰ ταῦτα ἢ ζητεῖν ἢ ἀνασκευάζειν;
εἰ δὲ τις ἐζήτησε περαιτέρω τῶν εἰρημένων, οὐ δικαίως ὑποκείσεται τῆι ἀποφάσει τῶν 5
πατέρων; λεγέτω τοίνυν ἕκαστος ὑμῶν εἰ ταύτης ἐστὶ τῆς γνώμης.

944 Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Τὸ τῶν τῆς ἁγίων πατέρων
ἐπὶ τῆι ἐκθέσει τῆς πίστεως εὐδόκιμον ἔδειξε μὲν καὶ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἢ θεία χάρις, ἥπερ
ἐκεῖνοι τὰς γλώσσας χρήσαντες ἐδογματίσαν, ἐβεβαίωσε δὲ μάλιστα καὶ ἡ ἐν ταύτῃ τῆι
λαμπρᾷ μητροπόλει συνελθοῦσα τῶν ἁγίων ὁμόνοια, ἣν κρατεῖν ἐκ παντὸς ἀναγκαῖόν 10
ἐστὶν τοῦ τρόπου, προσθήκης ὁμοῦ ἢ ὑφαιρέσεως ὁμοίως λυμαιομένης τῶι κανόνι τῆς
εὐσεβείας τῆς θεσπισθείσης ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίαι καὶ βεβαιωθείσης
ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα συνεληλυθότων τὸ πρότερον· τοὺς δὲ ἐναντία τούτων φρονούντας
βδελύσσομαι ὡς παραλύοντας τὴν ὀρθὴν πίστιν.

945 Σώζων ἐπίσκοπος Φιλίππων 15
L IIII 301 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Σεβαστῆς Ἀρμενίας
Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας
Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας
Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐφέσου
L IIII 302 Οὐράνιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἰμερίας ἐπαρχίας Ὀσροηνῆς δι' ἔρμηνέως Εὐλο- 20
γίου πρεσβυτέρου Ἐδεσσηνοῦ

M IV 905 951 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ εἶπον ταῦτα καὶ ὅμοια.
952 Ἰούλιος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων
ἐκκλησίας Λέοντος, ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν, εἶπεν· Ταῦτα
κατέχει ἢ ἀποστολικὴ καθέδρα. 25

953 Στέφανος ἐπίσκοπος Ἰερᾶς πόλεως εἶπεν· Τούτοις καὶ ἡμεῖς συντιθέμεθα καὶ παρὰ
ταῦτα οὔτε ἐφρονήσαμεν οὔτε φρονήσομεν, ἀλλὰ μέχρι τελείας ἡμῶν ἀναπνοῆς αὐτοῖς
ἀκολουθήσομεν καὶ οὐδενὸς τῶν παρὰ ταῦτα διδάσκειν ἐπιχειρούντων πώποτε ἀνεξόμεθα.

954 Μελίτιος ἐπίσκοπος Λαρίσσης ποιούμενος τὸν λόγον καὶ ὑπὲρ τοῦ ὀσιωτάτου
L IIII 303 ἐπισκόπου Ἀπαμείας δευτέρας Συρίας Δόμνου 30

955 Κῦρος ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος τῆς Καρίας

956 Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λυδῶν

957 Κανδιδιανὸς ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας εἶπον τὰ ὅμοια.

958 Ἰλάρος διάκονος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας, ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Φλωρεντίου ἐπι-
σκόπου Λυδῶν, εἶπεν· Τὰ πρόσφατον ἀναγνωσθέντα τοῦτο μὲν ἐκ τῆς τῶν ἐν τῆι Νικαέων 35
συνηγμένων πίστεως, τοῦτο δὲ καὶ βεβαιωθέντα ἐν τῆι κατὰ τὴν Ἐφεσον ἁγία συνόδω
πάλαι συνειλεγμένῃ ὁ ἀποστολικὸς θρόνος καὶ διδάσκει καὶ πρεσβεύει. ταῦτα τοίνυν
οἶδα συνάιδοντα τοῖς δόγμασι τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ τοῖς ἰδίους δὲ πρὸς ὑμᾶς, ἀγιώτα-

945—951. 954—957 plenae depositiones extant in Φ

MBΦ, Λⁿ [usque ad 15]

1 πρῶν om. B θεοφιλῆ Φ *et reuerentissime* Λⁿ om. MB 2 δὲ ὀρισάντων ΦΛⁿ
διορισάντων MB 4 γνώμην ΜΦΛⁿ δύναν B *non enim possumus haec* Φ^r 5 εἰρημένων]
dicta sunt et ordinata sunt et placuerunt Φ *decreta et probata et placita* Λⁿ 7 τριακοσίων δεκαοκτώ B
11 τρόπου] τόπου Λⁿ προσθήκης ὁμοῦ] *sine aliquo additamento* Φ 20 ὀσροισ M
22 καὶ θεόδωρος B 24 λυδῶν M λυδῶν M^{corr}BΦ 29 Μελίτιος Φ 32 λυδῶν M
λυδῶν M^{corr}B *Lyddae* Φ 33 πισσιδίας B 34 *Hilarus* Φ Ἰλάριος MB 35 λυδῶν M λυδῶν
M^{corr}B *Lyddensi* Φ 36 τὴν om. B

- τοι, ἐνέθηκεν ὁ ἀποστολικὸς θρόνος γράμμασιν, ἅπερ, εἰ κελεύσοιτε ἀναγνωσθῆναι, M VI 908 γνώσεσθε συνάιδοντα τῆι ἀληθείαι.
- 959 Βασίλειος ἐπίσκοπος Τραιανουπόλεως εἶπεν· Καὶ ἡ ἐμὴ βραχύτης ἐν ταύτῃ ἀνατέθραπται τῆι ἀγίαι πίστει καὶ ἐν αὐτῇ πληρῶσαι τὸν βίον εὐχομαι.
- 960 Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Ἀντιπατρίδος εἶπεν· Τὰς θείας καὶ ἀληθεῖς διατυπώσεις 5 τῶν ἀγίων πατέρων κατέχομεν χάριτι θεοῦ παρ' ἑαυτοῖς καὶ ἐν τῇ πίστει ταύτῃ φυλαχθῆναι εὐχόμεθα.
- 961 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Οἱ πάντες τῆς αὐτῆς ἐσμὲν γνώμης καὶ πίστεως.
- 962 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐπειδήπερ ἡ ἀγία καὶ μεγάλη σύνοδος ἡ ἐν Νικαίαι πάλαι συναγηγεμένη κατὰ βούλησιν θεοῦ τὴν ὀρθὴν ἡμῶν καὶ ἀμώμητον 10 ἐξέθετο πίστιν, ἦντινα καὶ ἡ (ἀγία σύνοδος ἡ) πρὸ βραχείος ἐνταῦθα συνειλεγμένη ἐβεβαίωσεν καὶ ταύτην μόνην κρατεῖν καὶ ἐκκλησιάζεσθαι ὥρισεν, τυπώσασα καὶ τοῦτο ὥστε μηδενὶ ἐξεῖναι ἑτέραν πίστιν παρὰ ταύτην ἐκτίθεσθαι ἢ ζητεῖν ἢ καινουργεῖν τι ἢ ὅλως ἀνακινεῖν τι περὶ τῆς εὐαγοῦς ἡμῶν θρησκείας, τοὺς δέ γε παρὰ ταῦτα ἢ φρονεῖν ἢ ζητεῖν ἢ συντιθέναι τι πειρωμένους ἢ ὅλως ἀνασκευάζειν ἐπιχειροῦντας τὰ τετυπωμένα ἐπιτιμίοις φανεροῖς 15 ὑποβέβληκεν, ἴν' εἰ μὲν εἶεν ἐπίσκοποι, ἀλλότριοι τῆς ἐπισκοπῆς γίνωνται, εἰ δὲ κληρικοί, τοῦ κλήρου, εἰ δὲ λαϊκοί, ξένοι τῆς κοινωνίας (ταῦτα γὰρ ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων ἀρτίως ὑπομνημάτων ἐδιδάχθημεν), φαίνονται δέ, ὡς συνοραὶ ἡ ἀγία αὕτη καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, πάντα σχεδὸν ἀνακινήσαντες καὶ μετασκευάσαντες Φλαβιανὸς ὁ γεγωνῶς τῆς Κωνσταντινουπολιτῶν ἐκκλησίας ἐπίσκοπος καὶ Εὐσέβιος ὁ τοῦ Δορυλαίου καὶ σκανδάλου 20 καὶ παραχῆς γεγονότες πρόφασις ταῖς τε ἀγίαις ἐκκλησίαις καὶ τοῖς ἀπανταχοῦ ὀρθόδοξοις λαοῖς, εὐδελον ὡς ἑαυτοὺς ὑπέθηκαν τοῖς ὠρισμένοις τὸ τηρικαῦτα συνοδικῶς παρὰ τῶν ἀγίων ἡμῶν πατέρων ἐπιτιμίοις. ὅθεν δὴ καὶ ἡμεῖς τὰ ἐκείνων βεβαιοῦντες ἀλλοτρίους L IIII 306 αὐτοὺς τοὺς μνημονευθέντας Φλαβιανὸν καὶ Εὐσέβιον παντὸς ἱερατικοῦ καὶ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος κεκρίκαμεν εἶναι. κατατιθέσθω δὲ ἕκαστος τῶν παρόντων θεοσεβεστάτων 25 ἐπισκόπων τὴν ἑαυτοῦ γνώμην καὶ φανεράν ταύτην ποιείτω ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων. σύμπαντα μέντοι τὰ πραττόμενα τήμερον γνωρισθήσονται τοῖς εὐσεβεστάτοις καὶ φιλοχρίστοις ἡμῶν βασιλεῦσιν.
- 963 Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος εἶπεν· Παραιτοῦμαί σε.
- 964 Ἰλαρος διάκονος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας εἶπεν· Κοντραδικιτουρ, ὃ ἐστὶν ἀντι- 30 λέγεται.
- 965 Καὶ ἐν τῶι ἀναγινώσκεσθαι οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπί- M VI 909 σκοποὶ ἐπεβόησαν· Ἀνάθεμα Διοσκόρωι. ταύτῃ τῇ ὥρῃ καθεῖλεν, ταύτῃ τῇ ὥρῃ καθαιρεθῆι. ἄγιε κύριε, σὺ αὐτὸν ἐκδίκησον. (κύριε κύριε, σὺ αὐτὸν ἐκδίκησον.) ὀρθόδοξε βασιλεῦ, σὺ αὐτὸν ἐκδίκησον. Λέοντος πολλὰ τὰ ἔτη. τοῦ πατριάρχου 35 πολλὰ τὰ ἔτη.

9 κῆ [om. B] καθαιρέσις Φλαβιανοῦ M^{ms}B^{ms}
 32 ἐν χαλκηδόνι M^{ms}B^{ms}
 962—964 adferuntur a Timotheo f. 58a

MBΦ, Λⁿ [inde a 8 usque ad 31]
 1 κελεύσετε B 6 καὶ κατέχομεν Φ 6/7 αἰεὶ φυλαχθῆναι Φ 8 καὶ γνώμησ καὶ B
 11 ἀγία σύνοδος ἡ om. MB *sancta* [om. Φ^aΛⁿ] *synodus* ΦΛⁿ Tim. 12 τυπώσασαι Λⁿ 13 ἑτέραν
 πίστιν om. B 14 γε om. B ἢ φρονεῖν ἢ ζητεῖν ΦΛⁿ Tim. ἢ ζητεῖν ἢ φρονεῖν MB 18 *omnis*
uestra sancta Φ^r 20 ἐκκλησίας om. Φ^{ac} δορυλαίου MB 21 ἀπανταχοῦ om. Λⁿ Tim.
 29 ἐπίσκοπος MBΛⁿ Tim. om. Φ 30 *Hilarus* ΦΛⁿ Ἰλάριος MB Tim. 33 ἐβόησαν B
 34 αὐτὸνⁱ Φ σαυτὸν MB 34/35 κύριε κύριε — ἐκδίκησον Φ om. MB

Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω τὰ ὑπόλοιπα οὕτως

- 966** Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ἐαυτοὺς ἀλλοτρίους ἱερωσύνης καὶ βαθμοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀπέδειξαν Φλαβιανὸς καὶ Εὐσέβιος ἐπιχειρήσαντες προσθεῖναι τι ἢ ἀφελεῖν ἐκ τῆς πίστεως τῆς ἐκτεθείσης ἐν τῇ ἀγίαι συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίαι, ἢ ἐβεβαίωσεν ἢ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος ἢ ἐν ταύτῃ τῇ Ἐφέσῳ πάλαι συνελθοῦσα, ὥστε τοὺς τολμῶντάς τι προσθεῖναι ἢ ἀφελεῖν τῆς πίστεως ἀλλοτρίους εἶναι τῆς ἱερωσύνης καὶ μάλιστα τοσαύτην σύγχυσιν ποιήσαντας. ὅθεν κἀγὼ τὰ αὐτὰ ψηφίζομαι τῇ τε ἀγίαι καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ καὶ τῷ ἀγίῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Διοσκόρῳ ἀλλοτριῶν αὐτοῦ τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος. 10
- 967** Δόμνος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· Σύμφηφος εἰμὶ καὶ αὐτὸς τῇ ἀγίαι ὑμῶν συνόδῳ καθελούσῃ Φλαβιανὸν καὶ Εὐσέβιον ὡς μὴ ἐμμένοντας τῇ ἀγίαι συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίαι καὶ τῇ πρώτῃ ἐνταῦθα συναθροισθείσῃ καὶ συναινῶ τῇ ἐπ' αὐτοῖς παρ' ὑμῶν ἐξενεχθείσῃ δικαίαι ψήφῳ.
- 968** Θαλάσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας εἶπεν· Ὅσοι παρὰ τοὺς ἐπὶ τῇ πίστει τῶν πατέρων τύπους διαπράττονται, ἑαυτοῖς ἐπάγουσι τὰ ἐκ τῶν κανόνων ἐπιτίμια· ὅθεν Φλαβιανὸς καὶ Εὐσέβιος ὑπερβάντες τοὺς ἐν Νικαίαι καὶ ἐν Ἐφέσῳ ἐκτεθέντας τύπους παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων κατὰ τὴν ψήφον τῆς ὑμετέρας θεοφιλείας καὶ ἡμῶν τοῦ τῆς ἐπισκοπῆς βαθμοῦ ἠλλοτριῶνται. 15
- 969** Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Ἐμοὶ μὲν προσφιλὲς αἰεὶ τὸ φιλάνθρωπον· ἐπειδὴ δὲ θρησκείας λόγος ἐκίνησε τοὺς ὀσίους πατέρας πρὸς τὴν ἀπόφασιν τὴν ἐξηνηγεμένην δικαίαι ψήφῳ κατὰ Φλαβιανοῦ καὶ Εὐσεβίου, συντίθεμαι. 20
- 970** Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Δικαία ἢ ἐξενεχθεῖσα ἀπόφασις κατὰ Φλαβιανοῦ τοῦ πάλαι ἐπισκόπου καὶ Εὐσεβίου· ὅθεν συναινῶ καὶ συνυπογράφω ἐπὶ τῇ καθαιρέσει ἀμφοτέρων. 25
- M IV 911 Κῦρος ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος
- 972** Ἐρασίστρατος ἐπίσκοπος Κορίνθου τῆς Ἑλλάδος
- L III 307 Κύντιλλος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας, ἐπέχων καὶ τὸν τόπον Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων
- Μελίτιος ἐπίσκοπος Λαρίσσης, ἐπέχων καὶ τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δόμνου τῆς Ἀπαμέων ἐκκλησίας 30
- 975** Διογένης ἐπίσκοπος Κυζίκου
- M VI 912 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Σεβαστείας Ἀρμενίας πρώτης
- Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας
- Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ταρσοῦ 35
- L III 308 Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας
- 980** Φώτιος ἐπίσκοπος Τύρου
- Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος Ταβίας
- Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λυδῶν
- M VI 913 Μαρινιανὸς ἐπίσκοπος Συνάδων 40

3 ἐν ἐφέσῳ M^{ms}B^{ms}

inde a 971 depositiones plenae non extant nisi in Φ

966 [praeter 5 τῆς ἐκτεθείσης — 8 ποιήσαντας et 8/9 τῇ τε — συνόδῳ καί]. 972 [plene] adferuntur a Timotheo f. 58^a

MB, Λⁿ [inde a 3 usque ad 15]

4/5 προσθεῖναι — ἀφελεῖν ἐπιχειρήσαντες B 6 ἐν ταύτῃ Φ ἐνταῦθα MB 7 τ] ἢ Λⁿ
18 παρὰ om. B 22 ἐξηνηγεμένην M Φλαβιανοῦ τοῦ πάλαι ἐπισκόπου Φ 28 κύντιλλος B
30 Μελέτιος Φ 38 ταβίας BΦ ταβίας M 39 λυδῶν M λυδῶν M^{ss} B L yddenae civitatis Φ

	Μουσωνιανὸς ἐπίσκοπος Νύσης	
986	Κωνστάντιος ἐπίσκοπος Βόστρων	
	Στέφανος ἐπίσκοπος Ἰερῶς πόλεως	
	Ἀττικὸς ἐπίσκοπος Νικοπόλεως Ἠπείρου παλαιᾶς	
	Εὐστάθιος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ	5
	Νουνέχιος ἐπίσκοπος Λαοδικείας Τριμιταρίας	L III 309
990	Ὀλύμπιος ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου	M VI 914
	Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ῥόδου	
	Κανδιδιανὸς ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας	
	Στέφανος ἐπίσκοπος Ἀναζάρβου	10
	Γερόντιος ἐπίσκοπος Σελευκείας Συρίας	
995	Ῥουφῖνος ἐπίσκοπος Σαμοσάτων	
	Ἰνδιμος ἐπίσκοπος Εἰρηνουπόλεως	M VI 915
	Τιμόθεος ἐπίσκοπος Βαλανέων	L III 310
	Θεοδόσιος ἐπίσκοπος Κανώθα	15
	Σέλευκος ἐπίσκοπος Ἀμασειάς	
1000	Πέτρος ἐπίσκοπος Γαγγρῶν	
1006	Βασίλειος ἐπίσκοπος Τραιανουπόλεως	M VI 916
	Δοκιμάσιος ἐπίσκοπος Μαρωνείας	
	Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Σεβαστῆς	20
	Οὐράνιος ἐπίσκοπος Ἰμερίας ἐπαρχίας Ὀσροηνῆς ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Εὐλόγιου πρεσβυτέρου Ἐδεσσηνοῦ	
1010	Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος Ὀποῦντος	L III 311
	Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως	24
	Λεόντιος ἐπίσκοπος Ἀσκάλωνος	M VI 917
	Φωτεινὸς ἐπίσκοπος Λύδδης	
	Ἀναστάσιος ἐπίσκοπος Ἀριουπόλεως	
1015	Θεοδόσιος ἐπίσκοπος Ἀμαθούντων	
	Παῦλος ἐπίσκοπος Μαιουμᾶ	29
	Ζώσιμος ἐπίσκοπος Μινωίδος	M VI 918
	Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος Πέργης	L III 312
	Βαρούχ ἐπίσκοπος Σωιζούσης	
1020	Ἡράκλειος ἐπίσκοπος Ἀζώτου	
	Ἰωάννης ἐπίσκοπος Τιβεριάδος	
	Μουσώνιος ἐπίσκοπος Ζωόρων	36
	Διονύσιος ἐπίσκοπος Συκαμαζόνος	M VI 919
	Καίουμος ἐπίσκοπος Φαινοῦς	
1025	Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης	
	Κωνστάντιος ἐπίσκοπος Σεβαστείας	39
	Ζάεννος ἐπίσκοπος Πέλλης	L III 313
	Ἀλύπιος ἐπίσκοπος Βακάθων	M VI 920

986 plene adfertur a Timotheo f. 58^a

de 1001—1005 cf. Φ et notam Rustici

MBΦ

1 Μουσώνιος Φ 2 Ἰνδιμος ΒΦ *myssenae* Φ^a 2 *Constantinus* Φ 6 τριμηταρίας Μ
9 πισιδίας Β 13 Ἰνδιμος ΒΦ Ἰνδήμιος Μ 19 μαρωνείας ΜΒ, corr. Μ 21 ἐπαρχίας om. Β
δοδρονῆσ Μ 30 *Minoidae* [= Μινωίδος] Φ 35 μνηοῖδου Β 35 μνηοείδησ Μ 35 ζοόρων Β
37 *Caiumas* Φ φένουσ Β 39 *Constantinus* Φ^a σεβαστίας Μ 40 *Zennus* Φ^a 40 *Zennus* Φ^c
Zebennus Φ^r 41 Βακάθων p. 80, 23. 185, 3 *Bacalensis* Φ^a *Bactroensis* Φ^r καβάσων ΜΒ

	Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Ἀντιπατρίδος	
1030	Παγκράτιος ἐπίσκοπος Λιβιάδος	
	Αὐξόλαος ἐπίσκοπος Σαρακηνῶν τῶν ὑποσπόνδων	
	Δομνῖνος ἐπίσκοπος Πλαταιέων	
	Θεοδόσιος ἐπίσκοπος Μασταύρων	5
L III 314	Κυριακὸς ἐπίσκοπος Αἰγέης	
1035	Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος * * Λεβέδου	
M VI 921	Λεόντιος ἐπίσκοπος Μαγνησίας	
	Εὐτρόπιος ἐπίσκοπος Περγάμου	
	Γεννάδιος ἐπίσκοπος Τηίων	10
1040	Ἰολύμπιος ἐπίσκοπος Εὐάζων	
M VI 922	Μάξιμος ἐπίσκοπος Τράλλεων	
	Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος Ὑπαίπων	
	Θεόπεμπτος ἐπίσκοπος Καβάσων	
L III 315	Καλοσίριος ἐπίσκοπος Ἀρσινοίτου ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Ἰουλίου διακόνου αὐτοῦ	15
M VI 923	Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἡφαίστου	
1045	Ἡρακλείδης ἐπίσκοπος Ἡρακλεοῦς	
L III 316	Ἰσαὰκ ἐπίσκοπος Ἐλεαρχίας	
M VI 924	Γεμελλῖνος ἐπίσκοπος Ἐρυθροῦ	
	Ἀπολλώνιος ἐπίσκοπος Τάνεως	20
1050	Γεννάδιος ἐπίσκοπος Ἐρμουπόλεως μεγάλης	
	Κῦρος ἐπίσκοπος Βαβυλῶνος	
M VI 925	Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος Βουσίριδος	
	Φωτεινὸς ἐπίσκοπος Τευχείρων	
	Θεόφιλος ἐπίσκοπος Κλεοπατρίδος	25
1055	Πασμήιος ἐπίσκοπος Παράλου	
L III 317	Σωσίας ἐπίσκοπος Σωιζούσης	
	Θεόδουλος ἐπίσκοπος Τισίλα	
	Θεόδωρος ἐπίσκοπος Βάρκης	
M VI 926	Ῥοῦφος ἐπίσκοπος Κυρήνης	30
1060	Ζήνων ἐπίσκοπος Ῥινοκορούρων	
	Λούκιος ἐπίσκοπος Ζύγρων	
	Αὐξόνιος ἐπίσκοπος Σεβεννύτου	
	Ἰσαὰκ ἐπίσκοπος Ταύα	
L III 318	Φιλόκαλος ἐπίσκοπος Ζαγυλέων	35
M VI 927	Ἡσαίας ἐπίσκοπος Ἐρμουπόλεως μικρᾶς	
1065	Βαρσουμᾶς πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Εὐσεβίου μοναχοῦ εἶπον οἱ πάντες ὅμοια καὶ παραπλήσια.	
1067	1 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ὀρίσας ὑπέγραψα	
	2 Ἰουβενάλιος Ἱεροσολύμων	40
M VI 928	3 Δόμνος Ἀντιοχείας	

39 plene subscriptiones [I—CXL] extant in Φ

MBΦ

2 Λιβιάδος om. M 4 πλατεῶν M 6 *egensis* Φ^a *eglenis* Φ^{er} 7 desunt Ἀδραμυττίου
Κυριακὸς ἐπίσκοπος cf. Φ 12 Τράλλεων Φ^{er} παλλέων MB 13 ὑπέπων MB 15 *Helia* Φ
20 πάνεωσ M 24 Φωτεινὸς Φ φώτιος MB 26 παράλλου B 28 *Tisilena* Φ πισιλᾶ MB
30 *Rufus* Φ ρουφίνουσ MB 31 ῥινοκουρούρων B 32 Ζύγρων p. 81, 27. 185, 38 *Zygrenae* Φ
λυγρῶν MB

- 4 Στέφανος Ἐφέσου
 5 Θαλάσσιος Καισαρείας Καππαδοκίας
 6 Εὐσέβιος Ἀγκύρας Γαλατίας
 7 Κῦρος Ἀφροδισιάδος
 8 Ἐρασίστρατος Κορίνθου 5
 9 Διογένης Κυζίκου L III 319
 10 Ἰωάννης Σεβαστείας
 11 Βασίλειος Σελευκείας Ἰσαυρίας
 καὶ οἱ λοιποὶ πάντες οὕτως ὑπέγραψαν. 9

- 1068 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Περὶ μὲν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ καθολικῆς τελεώτερον συνόδου γινομένης τῆι ὑστεραίαι ἀκριβεστέραν ἐξετάσιν δεῖν γενέσθαι συνορῶμεν· ἐπειδὴ δὲ Φλαβιανὸς ὁ τῆς εὐλαβοῦς μνήμης καὶ Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐκ τῆς τῶν πεπραγμένων καὶ διαγνωσθέντων ἐρεύνης καὶ αὐτῆς τῆς φωνῆς τινῶν τῶν ἐξάρχων γενομένων τῆς τότε συνόδου ὁμολογησάντων ἐσφάλθαι καὶ μάτην αὐτοὺς καθηρηκέναι οὐδὲν περὶ τὴν πίστιν σφαλέντας δείκνυνται ἀδίκως καθη- 15 ρημένοι, καταφαίνεται ἡμῖν κατὰ τὸ τῶι θεῶι ἀρέσκον δίκαιον εἶναι, εἰ παρασταίῃ τῶι θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ ἡμῶν δεσπότηι, τῶι αὐτῶι ἐπιτιμίῳ Διόσκορον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰουβενάλιον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἱεροσολύμων καὶ Θαλάσιον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Καισαρείας Καππαδοκίας καὶ Εὐσέβιον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀγκύρας καὶ Εὐστάθιον τὸν εὐλαβέστατον 20 ἐπίσκοπον Βηρυτοῦ καὶ Βασίλειον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Σελευκείας Ἰσαυρίας τοὺς ἐξουσίαν εἰληφότες καὶ ἐξάρχοντας τῆς τότε συνόδου ὑποπεσεῖν παρὰ τῆς ἱερᾶς συνόδου κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος ἀλλοτρίους γενησομένους, πάντων τῶν παρακολουθησάντων τῆι θείῃ κορυφῇ γνωριζομένων.
- 1069 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Αὕτη δι- 25 καία κρίσις.
- 1070 Οἱ Ἰλλυρικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Πάντες ἐσφάλημεν, πάντες συγγνώμης ἀξιωθῶμεν.
- 1071 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Πολλὰ τὰ ἔτη τῆς συγκλήτου. ἅγιος ὁ θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. 30 πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων. ὁ ἀσεβῆς ἀεὶ φεύγει· Διόσκορον ὁ Χριστὸς καθεῖλεν. τὸν φονέα ὁ Χριστὸς καθεῖλεν. αὕτη δικαία ψῆφος. αὕτη δικαία σύνοδος * * δικαία σύγκλητος * * τοὺς μάρτυρας ὁ θεὸς ἐξεδίκησεν.
- 1072 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Ἐκαστος τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων τῆς παρούσης ἀγίας συνόδου ὅπως πιστεύει, ἐγγράφως ἄνευ τινὸς 35 δέους, τὸν τοῦ θεοῦ πρὸ ὀφθαλμῶν τιθέμενος φόβον, ἐκθέσθαι σπουδασάτω, γινώσκων ὡς ὁ θειότατος καὶ εὐσεβεστάτος ἡμῶν δεσπότης κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐν Νικαίᾳ ἀγίων πατέρων τῆι καὶ κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ῥν τῶν μετὰ ταῦτα καὶ τὰς κανονικὰς ἐπιστολάς

9 ἕως ὧδε τὰ ἐπὶ Διοσκόρου ἐν ἐφέσω πεπραγμένα [πεπραγμένα om. Mm] Mm subscr. B
 10 ἐν χαλκηδόνι MmBm κγ Mm
 10—24. 34—p. 196, 6 leguntur in Gestis 4, 3

MBΦ

2 Καισαρείας om. M 11 γινομένησ συνόδου B 16 καταφαίνεται BΦ καταφαίνεται δὲ M
 24 in fine add. legi [om. Φ^a] legitimus Φ 25 ἐβόησαν BΦ εἶπον M 27 καὶ — αὐτοῖς om. Φ
 30 ἅγιος² om. M 32 σύνοδος· αὕτη ἀγία σύνοδος Φ 33 σύγκλητος· δικαία σύνοδος Φ
 39 πατέρων] ἐπισκόπων Φ τριακοσίων δεκαοκτώ B ἑκατὸν πεντήκοντα B

καὶ ἐκθέσεις τῶν ἁγίων πατέρων Γρηγορίου Βασιλείου Ἰλαρίου Ἀθανασίου Ἀμβροσίου καὶ τὰς Κυρίλλου δύο κανονικὰς ἐπιστολὰς τὰς ἐν τῇ κατ' Ἐφεσον πρώτηι συνόδωι βεβαιωθείσας καὶ δημοσιευθείσας πιστεύει, κατ' οὐδένα τρόπον τῆς αὐτῶν πίστεως ἀναχωρῶν. καὶ γὰρ ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέων πρὸς τὴν παρὰ Εὐτυχοῦς ἀπίστως καὶ ὑπεναντίον τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἀνακύψασαν ἀμβολίαν φαίνεται πρὸς τὸν τῆς εὐλαβοῦς μνήμης Φλαβιανὸν τὴν ἐπιστολὴν ἐκπέμψας.

MBΦ

6 in fine add. *legi* [om. Φ^a] *legimus* Φ et tum *Aetius archidiaconus regnantis Constantinopolis nouae Romae et primicerius notariorum dixit: Completum est* Φ^r adnotante Rustico: *in alio Gr(aeco) adicitur hoc* πεπλήρωται ἡ πρώτη πρᾶξις [τέλος τῆς πρώτης πράξεως B] τῶν ἐν χαλκηδόνι συνελθόντων ἁγίων [ἁγίων om. M] *πρῶν* subscr. MB praeterea πεπλήρωται ἡ πρώτη πρᾶξις τῶν ἐν χαλκηδόνι subscr. M
